ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

*மாறன்பணித்ததமிழ்மறைக்குஆறங்கங்கூறவவதரித்த

திருமங்கையாழ்வார்

அருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழி,

[முதல், இரண்டு, மூன்று பத்துக்கள்]

மூலமும்;

நஞ்சீயர்படி வ்யாக்யாநமும்;

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநமும்;

பூர்வாசார்யர்கள் சேர்த்தருளின

அரும்பதவிளக்கமும்;

வ்யாக்யாநங்களைத் தழுவின

பதவுரையும்;

முதல்ஸம்புடம் - பிரதி கூ00.

சித்திரகூடம் - கந்தாடை -

திருவேங்கடாசார்யரோடு

அரசாணிபாலை-கந்தாடை-

கிருஷ்ணமாசார்யர்,

அநேகபாகவதஙியமநாநுஸாரமாகப்

பரிசோதித்து,

திருவல்லிக்கேணி:

ஸ்ரீஸரஸ்வதீஸண்டாரமுத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பித்தனர்.

1881.

ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.

விளம்பரம்.

இந்த க்ரந்தம் வேண்டுமெவர்கள், திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்ஸந்நிதி வீதியில், (மட்ராஸ் போஸ்ட்மாஸ்டர் ஜெனரல்ஸ் ஆபிஸ் க்ளார்க்) அரசாணிபாலை-கந்தாடை-கிருஷ்ணமாசார்யரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திருவல்லிக்கேணி ஸ்தலமாஹாத்ம்யம் - விலை - ௫ - அணா.

நித்யாநுஸந்தாநம் - ௬ - அணா.

இந்த திவ்யப்ரபந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் க்ரந்தஎழுத்துக்களை எல்லாரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்படி, அந்த எழுத்துக்கள்போல உச்சரிக்கப்படுகிற தெலுங்கெழுத்துக்களை அவ்வவற்றின் கீழ் அச்சிட்டுக் காட்டுகிறோம்:—

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

விஷயஸூசிகை.

ஸங்கேதஸங்க்ரஹம்.

———※———

(க) ஒவ்வொருபக்கத்திலும் சிலவரிகளின் கடைசியில், [ரு, [கo, [கரு, [உo, [உரு, [௩o, [௩ரு என்று அச்சிட்டிருக்கும் கணக்குகள், வரிகளின் கணக்கென்றறிக.

(உ) (.) இது, ஸம்பூர்ணமாக வாக்யம் முடியுமிடத்திலிருக்கும்.

(௩) (;) இது, அஸம்பூர்ணார்த்த வாக்யாந்தத்திலும், அதிதூராந்வயிபதாந்தத்திலுமிருக்கும்.

(௪) (,) இது, வாக்யமத்யத்தில் நிறுத்துமிடத்திலும், ஸமுச்சயத்திலும், கிஞ்சித்தூராந்வயிபதாந்தத்திலும், நடுவில் நிறுத்தவொண்ணாத வாக்யங்களின் முடிவிலுமிருக்கும்; ஆனால், மேல்வாக்யத்தின் நடுவேயிருந்தவரில், நடுவே நிறுத்தவொண்ணாத வாக்யங்களின் முடிவிலும் (;) என்ற குறிப்பேயிருக்கும்.

(ரு) (-) இது, விவரண விவரணி மத்யத்திலும், ஆத்யந்தக்ரஹண மத்யத்திலும், அந்வயம் காட்டுமிடத்தில் அந்வயிக்கும்பாபதத்தின் முடிவிலுமிருக்கும்.

(௬) அநுவாதங்களின் ஆதியில் ('') என்றும், ('') என்றுமிருக்கும்.

(எ) அநுவாதாந்தர்க்கத அநுவாதத்தின் முதலிலே (') என்றும், முடிவில் ' என்றுமிருக்கும்.

(அ) (!) இது, காகுஸ்வரமுண்டாகுமிடத்திலிருக்கும்.

(௯) (?) இது, ப்ரச்நமிருக்குமிடத்தில் நிற்கும்.

(கo) ( ) இதின்நடுவே மூலப்ரதீகதாரணம் ப்ராயிகமாயிருக்கும்; ஒரோவிடத்தில் மூலப்ரதீகதாரணத்தின் முடிவில் (-) என்று மாத்ரமேயிருக்கும்.

(கக) [ ] இதின் நடுவே ப்ராஸங்கிக வ்யாக்யேய ப்ரதீகதாரணமிருக்கும்.

(கஉ) (*) இது, நேராக ப்ரமாணத்தையெடுக்காதே ஸ்வவாக்யமே ப்ரமாணத்துக்கு ஜ்ஞாபகமாயிருக்குமிடத்தில், அவ்வாக்யாதியிலேயிருக்கும்.

☞ நஞ்சீயர்படி வ்யாக்யாநம் முதலில் அகப்படாமற்போனமையால், முதற்பத்து முழுதும், பதவுரை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநம், அரும்பதவிளக்கம், இவற்றுடன் முதலில் அச்சிட்டு, பின்பு, நஞ்சீயர்படிவ்யாக்யாநம் முதற்பத்துமுழுதும் ஒரேயிடத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

இரண்டாம்பத்து - முதல்திருமொழி - வானவர். ப்ரவேஶம்.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் வ்யாக்யாநம்.

வானவர் ப்ரவேஶம். "அடைந்தே னடியேனை யாட் கொண்டருள்" என்றும் "இனியானுன்னை யென்றும் விடேனே"[ரு என்றும், கைங்கர்ய லாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலே விழுந்து ஶரணம் புக்கு, இக்கைங்கர்யம் நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று இதிலே ப்ரேமம் பிறந்ததாய் நின்றது - கீழ்; நமக்கிப்படி இந்த ஸமாயிதான் பிறக்கைக்கடியென்? என்றுராய்ந்த விடத்து, "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம்" என்கிறபடியே-நாட்டார் வாஹ்யராயும் குத்ருஷ்[ம டிகளாயும் அநர்த்தப்பட்டுப் போகாநிற்க, நமக்குக் கைங்கர்யலாப த்துக்காகத் திருவடிகளிலே ஶரணம் புகுகையும் அதுதான் நித்ய மாய்ச் செல்லவேணு மென்னும் படியான ருசி பிறக்கைக்கும்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யாநம்.

"அடைந்தே னடியேனை யாட்கொண் டருளே" என்[மரு றும் "இனியா னுன்னை யென்றும் விடேனே" என்றும் கைங்கர்ய லாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலேவந்து ஶரணம் புக்கு, இக்கைங் கர்யந்தான் நித்யமாய்ச் செல்லவேணு மென்னும்படி அதிலே ப்ரே மம் பிறந்ததாய்நின்றது; நமக்கிப்படி யிந்தஸமாயிதான் பிறக்கைக்கடி யென்? என்றுராய்ந்து பார்த்தார் உபகாரஸ்ம்ருதிக்காக; அத்தை ஆராய்ந்தவாறே, "மநஏவ" என்கிறபடியே - நாட்டார் வாஹ்ய ராயும் குத்ருஷ்டிகளாயும் அநர்த்தப்பட்டுப் போகாநிற்க நமக்கு கைங் கர்யலாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலே விழுந்து ஶரணம் புகுகையும், அதுதான் அவிச்சிந்நமாய்ச் செல்லவேணு மென்னும்படியான

அ.—வானவர் ப்ரவேஶம்.—முதற்பத்தால் - திருமந்த்ரலாபத்தையும், மந்த் ரார்த்தாநுஸந்தாநஞ் செய்தருளினபடியையும், மந்த்ரம் விளைந்த நிலத்தில் தம க்குண்டான ப்ராவண்யத்தையு மருளிச்செய்து, மற்றும் ஸ்ரீஸாளக்ராம ஸ்ரீநை மிஶாரண்ய ஸ்ரீஅஹோபில ஸ்ரீவேங்கடாசலங்களில் ப்ராவண்யத்தாலே அவற் றை யநுபவியாநின்றுகொண்டு, தமக்கு பகவத்விஷயத்தில் ப்ரீதிகாரித நித்ய கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டாராய்த்து; இனி,இரண்டாம்பத்[ரூம தால் - திருவேங்கடம், திருவெவ்வுளூர், திருவல்லிக்கேணி, திருநீர்மலை, திருக் கடல் மல்லை, திருவிடவெந்தை, திருவட்டபுயகரம், ஸ்ரீபரமேச்சுரவிண்ணகரம், திருக்கோவலூர், இவற்றிலே உகந்தெழுந்தருளி யிருக்கு மெம்பெருமான்களை அஹிநிவேஶாதிஶயத்தாலேபாடாநின்றுகொண்டு,தம்முடைய ஸ்வரூபந்தான் பாக வதஶேஷத்வபர்யந்தமா யிருக்கும்படியைச்சொல்லி, கீழ்ப்பத்தில் ப்ரார்த்தித்த[ரூ கைங்கர்யந்தானும் அவன்நினைவாலே வரவேணுமென்கிற அர்த்தத்தை வெளியிட்டு, அப்புருஷார்த்தத்தை ஓடவைக்கிறாரென்று இப்பத்துக்கு ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அடைந்தேனித் யாதி.) "பொங்குபோதியும்" "துவரியாடையர்" என்கிற பாட்டுக்களைக் கடாக்ஷி த்து (நாட்டாரித்யாதி.)

மூ.-வானவர்தங்கள்சிந்தைபோலவென்னெஞ்சமே யினிதுவந்து, மா
மானவர்தங்கள்சிந்தை யமர்ந்துறைகின்றவெந்தை, [தவ
கானவரிடுகாரகிற்புகை யோங்குவேங்கடம் மேவி மாண்குற
ளானவந்தணற்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. க.

ப-ரை.—மா-மிக்க, தவம்-தபஸ்ஸையுடைய, மானவர்தங்கள் - மநுஷ்யர்களுடைய, சிந்தை - நெஞ்சில், அமர்ந்து-பொருந்தி, உறைகின்ற - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, எந்தை - என்ஸ்வாமியாய்; கானவர் - வேடர்கள், கார் - வயிரம் பற்றிக்கறுத்த, அகில் - அகில் மரங்களைவெட்டி, இடு - நெருப்பிலிடுகையாலுண்டான, புகை - புகையானது போய் வ்யாபிக்கும்படி, ஓங்கு - உயர்ந்த, வேங்[ம]கடம் - திருமலையிலே, மேவி - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய்; மஹாபலிபக்கல் நீரேற்றவன்று, மாண் - அழகிய, குறளான - வாமநவேஷங்கொண்ட, அந்தணற்கு - ப்ராஹ்மணனான என்ஸ்வாமிக்கு; வானவர்தங்கள் - நித்ய ஸூரிகளுடைய, சிந்தைபோல - ஹ்ருதயத்திற்போலே, இனிது - இனிதாக, உவந்து - உகந்துவந்து, இன்று-இப்போது, அடிமைத்தொழில்-கைங்கர்யம் பண்ணுகையில், பூண்டாயே-அந்வயித்தாயே !,என்நெஞ்சமே ! - எனக்குப் பாங்கான மநஸ்ஸே! என்று தந்திருவுள்ளத்தோடேகூடி இனியராகிறார். ... ... க.

இதெல்லாவற்றுக்கும்அடி என்னெஞ்சிறேஎன்று, தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, உன்னாலே இஸ்ஸம்ருத்தி யெல்லாம் பெற்றேனென்று திருவுள்ளத்துடனே கூட்டி யினியராகிறார். ... ... *

முதற்பாட்டு. (வானவர்தங்கள்சிந்தைபோல) நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்திற்போலே உகந்துவந்து. (மாதவமித்யாதி) மஹாதபஸ்ஸை யுடையரா யிருக்கிற மநுஷ்யருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற என்ஸ்வாமி. கானவருண்டு-வேடர், அவர்கள்

ருசிபிறக்கையும், இஸ்ஸம்ருத்திக்கடி யென்னெஞ்சிறேயென்று, தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, உன்னாலே யெனக்கு இஸ்ஸம்ருத்தியெல்லாமுண்டாய்த்தென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டி யினியராகிறார். *

முதற்பாட்டு.— (வானவரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்திற்போலே என் ஹ்ருதயத்திலான. (மாதவமானவர்தங்கள் சிந்தை யமர்ந்துறைகின்ற வெந்தை) மஹாதபஸ்ஸை யுடையரா[ரு]ய் யிருக்கிற மநுஷ்யர்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே அநந்ய ப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்வாமி. (கானவரித்யாதி)

"என்நெஞ்சமென்பாய் !" என்றத்தைப்பற்ற (திருவுள்ளத்தோடேகூட்டி யென்றது.) இனியராகிறார் - உபகாரஸ்ம்ருதிபண்ணி யுகக்கிறாரென்கை. ... *

முதற்பாட்டு.—(வானவரித்யாதி.) "என்னெஞ்சிலுளானை" என்றும் "என்மனம் குடிகொண்டிருந்தாயே" என்றும் "எனசிந்தையுள்நின்ற மாயன்" என்றும் "என்மனம் புகுந்தாயே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - அவன் தன் திருவுள்ளத்தில் அமர்ந்து வர்த்திக்கிறமையை அநுஸந்தித்து, இப்படி மஹாதபஸ்விஹ்ருதயகமலநிலயனாயிருக்கும் "அந்தணற்கு - அடிமை - பூண்டாயே" என்று நெஞ்சைக் குறித்தருளிச்செய்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

ஹ்ருதயத்திலானவென்றது - * எந்தைக்கு விசேஷணம். இப்பக்ஷத்தில், "இனிதுவந்து" என்றதுக்கு - இனிதாக வுகந்திருக்கிற என்று ஸம்பந்தார்யமாக்கிக் கொள்வது.

மூ.—உறவுசுற்றமென்றொன்றிலாவொருவனுகந்தவர்தம்மை, மண்மி
பிறவியே கெடுப்பானதுகண்டென்னெஞ்ச மென்பாய்!, [சைப்
குறவர்மாதர்களோடுவண்டுகுறிஞ்சிமருளிசைபாடும் வேங்கடத்
தறவனுயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. உ.

ப-ரை.—உறவு - கர்மநிபந்தநமான பந்துக்கள், சுற்றம் - ஜ்ஞாதிகள், என்று - என்று இங்ஙனேயுள்ள, ஒன்று-ஒருவுறவையும், இலா-உடையனல்லாத, ஒருவன் - ஒப்பற்றவனுய் ; உகந்தவர்தம்மை - தானுகந்தவர்களை, மண்மிசை - பூமியில், பிறவி - பிறக்கையாகிற ஸம்ஸாரஜந்மத்தை, கெடுப்பான் - போக்குமவனுய் ; குறவர் மாதர்களோடு - குறப்பெண்களோடே, வண்டு - வண்டுகள், குறிஞ்சி [மருள் - குறிஞ்சி என்னும் பண்ணை, இசைபாடும் - இசைத்துப்பாடுகிற, வேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியில் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, அறவன் - பரமதார்மிகனை, நாயகற்கு - ஸர்வேச்வரனுக்கு, அதுகண்டு - அவன்ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தித்து, என்னெஞ்சம் என்பாய்! - என் நெஞ்சு என்கிற நீ, இன்று - இப்போது, அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே—. ... ... உ.

தங்கள் புனங்களில் மரங்களை வெட்டித்திரட்டி நெருப்பையிடுவர்கள் ; அது அகில்மரமாகையாலே அகிற்புகை ஓங்காநின்றுள்ள திருமலையிலே மேவி. (மாணித்யாதி) அழகிய குறளாய் ப்ராஹ்மண வேஷம் கொண்டவற்கு இன்று கைங்கர்யம் பண்ண ஏன்று கொண்டாயே. ... ... க.

கானவருண்டு – அங்குத்தைத் திருவேடுவர், அவர்கள் தங்கள் புனங்களிலுண்டான மரங்களைவெட்டித் திரளவிட்டு நெருப்பையிடுவர்கள் ; அதுதான் அகில்மரமாகையாலே அகிற்புகையானது போய் ஆகாசாவகாசத்தை யிடமடைக்கும்படி யோங்கின சிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்தி வர்த்திக்கிற. (மாண்குறளான [உடு வந்தணற்கு) தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத் தன்னை யிரப்பாளனுக்கினவற்கு. அந்தணற்கென்றது-ப்ராஹ்மணற் கென்றபடியிறே. மஹாபலிக்கு கொடுத்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி விநீதவேஷத்தோடே சென்றுனய்த்து. (மாண்குறளான வந்தணற்கு - வானவர் தங்கள்சிந்தைபோலவென்னெஞ்சமே யினிதுஉவந்து-அடிமைத்[கூய தொழில் பூண்டாயே) நித்யஸூரிகளுடைய ஹ்ருதயம் ஹமவத் கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாயிருக்குமாப்போலே, நீ இவன்றிருவடிகளிலே உகப்போடே அந்வயித்தாயே. (மாணித்யாதி) அவனடிமை கொள்வதாக வந்து இரந்துநிற்கிறபின்பு நீயும்அவன் நினைவின்படியே போகப்பெறுவதே!. ... ... க.

புனங்களில் - நிலங்களில், (போய்) என்ற வந்ஹாரம், வ்யாபிக்கும்படியான என்று சேஷம். சிவரத்தை யுடையவென்றது - அர்த்த ஸித்யார்த்தம். யோஜநாஹேதம் (மாணித்யாதி.) இப்பக்ஷத்தில், "உவந்து" என்று - ல்யபந்தபதம். "மாண்குறள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (அவனித்யாதி.) அதாவது - மண்ணிரக்க முன்பு மாண்குறளான வளவன்றிக்கே தம்மை யடிமை கொள்ளுகைக்குத் தம் நெஞ்சிலிப்போதொரு வாமநவேஷங்கொண்டானென்றிருக்கிறாரென்கை. அன்றிக்கே, இப்போது இவ்வவதாரத்தை யநுஸந்திக்கைக்குத் தாத்பர்ய கதநரூபேண இவ்வாக்யம் ப்ரஸ்துதமானதென்று ஏகதாத்பர்யமாகவுமாம், ... க.

இரண்டாம்பாட்டு. (உறவித்யாதி) கர்மநிபந்தநமான ஒருறவு
ஜ்ஞாதிகள் என்று ஒன்றுமில்லாத அத்விதீயன். (உகந்தவரித்யாதி)
தானுகந்தவரை யென்னுதல், தன்னையுகந்தவ ரென்னுதல். (மண்
மிசை யித்யாதி) ஹூமியிற்பிறவாமலதுகண்டு, என்னெஞ்ச மென்[று
கிற நீ. (குறவர்மாதரித்யாதி) குறவர் பெண்களுடனே, அவர்கள்
குழலிலே யிருந்து வண்டுகளானவை குறிஞ்சியிசையையும் பாடும்
வேங்கடத்தே நிற்கிற.(அறவன்)ஸ்வரூபன்.அறம்–ஸ்வம்.நாயகன்–
ஸர்வஸ்வாமி; அவனுக்கடிமைசெய்ய ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. உ.

இரண்டாம்பாட்டு.—(உறவித்யாதி) பந்துக்கள், ஜ்ஞா [மி
திகள் என்று இங்ஙனே கர்மநிபந்தநமாகச் சொல்லலாவ தொ
ரு உறவையுடையனல்லாத அத்விதீயன். (உகந்தவரித்யாதி) தான்
சிலரை யுகந்து அவர்கள்பக்கலுகப்பாலே அவர்களுக்குப் பாப
ந்தைப் போக்குதல் ஃபலத்தைக்கொடுத்துவிடுதல் செய்கையன்றிக்
கே, ஸம்ஸாரஜந்மத்தைப் போக்கிக்கொடுக்கிற ஸ்வபாவத்தை அநு
ஸந்தித்து. (உகந்தவர்) தன்னை யுகந்தவர்க்கென்றுமாம். (என்னெ
ஞ்சமென்பாய்) அவனைச் சொல்லுவதோ, உன்னைச் சொல்லுவதோ,
உன்னைஆராரென்றுசொல்லுவேன். ஸம்பாவநாப்ரகாரமிருக்கிறபடி.
என்னெஞ்சமென்றபடி. (குறவரித்யாதி) குறப்பெண்களோடே கூட
வண்டுகளானவை,குறிஞ்சி இந்தளம்என்கிற பண்களைப் பாடாநிற்கிற.
(வேங்கடத்தறவனுயகற்கு)தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்து நம்மடிமைபெறு
கைக்குத் தம்மை நமக்குத் தந்துகொடுநிற்கிற பரமதார்மிகன். நம்
மை யடிமைகொள்வதாகத் திருமலையிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணின
பரமதார்மிகனுக்கு. (அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே) அவன் திரும
லையிலேவந்து நிற்கிற நிலையை நீயொருபடி ஸபலமாக்கினாயே...உ.

இரண்டாம்பாட்டு.—(உறவித்யாதி.) நெஞ்சானது, நீர்நம்மைச் கொண்டாடா
நின்றீர், அடிமைத்தொழில் நமக்கு நித்யமாகக் கிடைக்குமோ, விரோதிவிஶிஷ்ட
மிலன்றோ நாமிருப்பதென்ன ; அவனுடைய மோக்ஷ ப்ரதத்வத்தைச் சொல்லிக்
கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

* தாயேதந்தையிலே அவனை ஸர்வவிதபந்துவாக அநுஸந்தித்தவர்தா [மே
மே உறவும் சுற்றமுமா யிருக்க, அத்தை இல்லை என்கிறதென்னென்ன ; தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பந்துக்களித்யாதி.) "பிறவியே" என்கிற ஏவகாரவ்யா
வர்த்யம் காட்டாநின்றுகொண்டு, பாவமருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி.) ஃபல
த்தை - ஐஹிகாமுஷ்மிக ஃபலத்தை. "அதுகண்டு -" அத்தைக்கண்டென்றாய், ஃபலி
தார்த்தம் (அநுஸந்தித்தென்றது.) ஸம்பாவனை-கொண்டாட்டம். என்னெஞ்சம் -
அண்ணிமைவிளி. அதாவது - ஸமீபஸ்தத்தை யழைக்கை. மேலுக்கு விவரணம்
(நம்மையித்யாதி.) ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு.— (இண்டையித்யாதி.) நித்யவிபூதியில் நித்யகைங்கர்யத்
தை யாசைப்படுகிற நெஞ்சை ஆதரத்தாலே மீளவும் கொண்டாடுகிறா ரென்று
ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [சமி

மூ.-இண்டையாயினகொண்டுதொண்டர்களேத்துவாருறவோடும் வா
கொண்டுபோயிடவுமதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய்!, [ணிடைக்
வண்டுவாழ்வடவேங்கடமலைகோயில்கொண்டதனேடும் மீமிசை
யண்டமாண்டிருப்பாற்கடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. ௩.

ப-ரை.—என்னெஞ்சமென்பாய்! - எனக்குப் பாங்கான நெஞ்சே, இண்டைஆயின - பூமாலைகளை, கொண்டு - கையில் ஏந்திக்கொண்டு, ஏத்துவார் - வாயாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக்கொண்டு அடிமைசெய்கிற, தொண்டர்கள் - ஸேவகபூதரையும், உறவோடும் - அவர்கள் ஸம்பந்த முடையாரையும், கொண்டுபோய் - இங்குநின்றும் கொடுபோய், வானிடை - பரமபதத்திலே, இட - வைக்க, அதுகண்டு - அத்தைக்கண்டு; வண்டு-வண்டுகள், வாழ் - வாழாநின்றுள்ள, வடவேங்கட[ம
மலை - திருமலையை!, கோயில் கொண்டு - தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகக் கொண்டு, அதனேடும் - லீலா விபூதியையும், மீமிசைஅண்டம் - பரமாகாசமான நித்ய விபூதியையும், ஆண்டு இருப்பாற்கு - ஆண்டுகொண்டிருக்கிறவற்கு, அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—. ... ... ௩.

மூன்ரும்பாட்டு. (இண்டையித்யாதி) இண்டையென்று- தாம[மரு
ரையும், பூமாலையும். பூமாலைகள் கொண்டென்னுதல்; "எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு" என்கிறபடியே. அவர்களை, "ஸபுத்ர பௌத்ரஸ்ஸமண:ப்ரேத்ய" என்கிறபடியே பரமபதத்தேறக்கொண்டு போகக் கண்டு. (என்னெஞ்ச மித்யாதி) என் நெஞ்சமான நீ,

---

மூன்ரும்பாட்டு.—(இண்டையித்யாதி) இண்டையென் [உம
று - பூமாலைக்குப்பேர். ஆக, பூமாலையென்று பேர்பெற்றவற்றைக் கொண்டு; "எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டேத்தி" என்கிறபடியே. (தொண்டர்களேத்துவார்) ஹஸ்தவ்யஷயத்தி லடிமைசெய்யுமவர்கள் கையிலே பூமாலைகளைக்கொண்டு வாயாலே யேத்தாநின்று கொண்டுஅடிமைசெய்கிறவருடைய.(உறவோடும்வானிடைக்கொ[உரு
ண்டு போயிடவும்)அவர்களோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளோடு ஒருநாள் கார்யம்செய்தவர்களோடு வாசியற எல்லாரையுமொக்கக் கொண்டுபோய் நித்யவிபூதியிலேவைக்கும் நீர்மையை யநுஸந்தித்து, என்னெஞ்சமே! இங்குத்தையிருப்புத்தன்னையு மிழக்கிறேமோ என்றஞ்சவேண்டியிருக்க அவ்வருகே போய்அடிமைசெய்யவேணு[௬ம
மென்னுமாசையை யுடையையாவாயே நீ.

"உறவோடும்" என்கிற உகாரம் அநுக்தஸமுச்சய மாக அருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளித்யாதி.) "வானிடை, அடிமைத்தொழில்" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து, "என்பாய்" என்று கொண்டாடுகிறவருடைய ஹார்தபாவம் (இங்குத்தையித்யாதி.) அஞ்சவேண்டியிருக்க வென்றது - லௌகிகரஞ்சாநிற்க [௬ரு
என்றபடி. இத்தால் - இஹலோகபோகத்தை யிழக்கவேணுமே! என்று லௌகிகர் மோக்ஷத்துக்கு யத்நம்பண்ணார்களென்கை.

மூ.—பாவியாதுசெய்தாயென்னெஞ்சமே!பண்டுதொண்டுசெய்தாரை
மேவியாட்கொண்டுபோய்விசும்பேறவைக்குமெந்தை, [மண்மிசை
கோவிநாயகன்,கொண்டலுந்துயர்வேங்கடமலையாண்டு,வானவ
ராவியாயிருப்பாற் கடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. ௪.

ப.உரை.—என் நெஞ்சமே—, பாவியாது - நிரூபியாமல், செய்தாய்—; பண்டு - முன்பு, தொண்டுசெய்தாரை - அடிமை செய்து போந்தவர்களை, உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, மண்மிசை - இந்த பூமியிலேவந்து, மேவி-திருவவதரித்து, ஆள்கொண்டு - அவர்களை அடிமைகொண்டு, போய் - இங்குநின்றும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே கொண்டுபோய், விசும்பேறவைக்கும் -பரமபதத்திலே வைக்கு[ம]மவனாய், கோவி நாயகன் - ஸ்ரீகோபீஜந வல்லபனாய், எந்தை - எனக்கு ஸ்வாமியானவனாய், கொண்டல்-மேகங்கள், உந்து - ஒன்றை மற்றொன்று தள்ளாநிற்கும், உயர் - உயர்த்தியை யுடைத்தான, வேங்கடமலை - திருமலையிலே, ஆண்டு - இரண்டு விபூதியையும் அரசாண்டு, வானவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, ஆவியாயிருப்பாற்கு - ப்ராணபூதராயிருக்குமவற்கு - அடிமைத்தொழில பூண்டாயே—. ௪.

என்னையுமறியாமே,(வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணி வாழாநின்ற தமிழெல்லையான வடவேங்கடமலை கோயிலாகக் கொண்டு. (அதனொடுமித்யாதி) அவ்வைஶ்வர்யத்துடனே, அறமேலான அண்டமுண்டு – பரமபதம், அத்தையுமாண்டு இருக்கிறவற்கு அடிமைத்தொழிலை ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. ... ... ௫.

(வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை மதுபாந மத்தமாய்க்கொண்டு வாழாநின்றுள்ள திருமலையைத் தனக்கு நித்யவாஸத்துக்கு ஸ்தாநமாகக் கொண்டு. (அதனொடும் மீமிசையண்ட மாண்டிருப்பாற்கு) உபயவிபூதியுக்தனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு. அண்டமென்று - ஆகாஶத்துக்குப்பேர். வெறுமண்டமென்னில் ஸ்வர்க்காதிகளிலும் மேலுமென்று, (மீமிசையண்டம்) என்று–பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது; "மஹாகாஶம், பரமாகாஶம்" என்னக்கடவதிறே. உபய விபூதியுக்தனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு. (அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே) அவாப்தஸமஸ்தகாமனுடைய குறையை ஒருபடி நிரப்பினாயே. திருமலையிலேவந்து புகுந்து இவரை யடிமைகொள்வதற்கு முன்பு உபய[ம]விபூதியோகத்தால் வந்த ஐஶ்வர்யத்தை யொன்றாக நினைத்திலன் காணுமவன்; யநலுப்தன், ஒருகாசு விழுந்தவிடத்திலே கையெல்லாம் புழுதியாகத் தேடாநிற்குமிறே. ... ... ௫.

"அதன்" என்றது - திருமலையாய், அது உபலக்ஷணமாய், லீலா விபூதியைச் சொல்லுகிறது; அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதி.) (என்னக்கடவதிறே) என்றவநந்தரம், ஆகையாலே என்றுகூட்டுவது. இவரடிமை செய்யாவிட்டால் அவனுக்குக்குறையோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயித்யாதி.) ௫.

நாலாம்பாட்டு.—(பாவியாதித்யாதி.) "தணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன் மனமே தொழுதெழு தொண்டர்கள்தமக்குப்|பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளன்" இத்யாதியாலே பலபடி உபதேஶித்தவராயிருந்தீர், [சம]அத்தாலேயன்றோ நான் மோக்ஷ விசாரம் பண்ணுகிறேன், என்னை நீர் பலகாலும் கொண்டாடுவானேனென்னென்னும் ஶங்கையிலே; நானெத்தனை உபதேஶித்தாலும் வாஸநாபலத்தாலே, "உபதேஶோநிரர்த்தக:" என்னும்படி பண்ணாதே கடுக இசைந்தாயே!என்று நெஞ்சைக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

நாலாம்பாட்டு. (பாவியாதித்யாதி) அத்தைச்செய்வோமோ இத்தைச்செய்வோமோ என்று விசாரியாதே நீ இதிலே துணிவதே என் நெஞ்சமே !. (பண்டித்யாதி) முன்பு ஸ்ருஷ்டியிலே அநந்ய ப்ரயோஜநராய் கைங்கர்யம் பண்ணினவர்களை அடிமைகொண்டு பரமபதத்திலே வைக்கும் ஸ்வாமி. (கோவிலித்யாதி†) தனக்கொரு நிர்வாஹகனில்லாத நாயகன்-அநாயஞன நாயகன். (கொண்டலித்யாதி) மேவ பயத்திற் செல்ல வோங்கி அவற்றைத் தள்ளாநின்றுள்ள உயர்ந்த திருவேங்கடமலையிலே நின்று எல்லாரையு மடிமைகொண்டு.

நாலாம்பாட்டு.— (பாவியாதித்யாதி) அத்தைச் செய்வோமோ, இத்தைச்செய்வோமோ என்றிங்ஙனே அலமாவாக்கிடவாதே — நிரூபியாதே, இப்படியிலே அய்யவஸிப்பதே !. என்ன அலஸ்யலாஹமோ !, ஸம்ஸாரத்திலே அய்யவஸிப்பதே!. ஶப்தாதிகளை அநுபவித்திருப்புதோமோ!, ஹவத் கைங்கர்யம் பண்ணுவோமோ! என்று இங்ஙனே விசாரியாதே, நீயிதிலே துணிவதே!, உன்னாலேயிறே இப்பேறெல்லாம் பெற்றது. (பண்டித்யாதி) முன்பு அடிமை செய்தவர்களை, தான் ஸம்ஸாரத்திலே வந்தவதரித்து, "இவனென்தோழன், எனக்கு மைத்துனன்" என்று சொல்லலாம்படி அவர்களோடே பொருந்தி, அவர்களுக்கு கைங்கர்ய ருசியைப் பிறப்பித்து அடிமையைக்கொண்டு, அதுதான் அவிச்சிந்நமாய்ச் செல்லவேணுமென்று, அதுக்குறுப்பாக பரமபதத்திலே கொடுபோய் வைக்கும் ஸ்வாமி. (கோவி நாயகன்) ஸ்ரீமோபிமாருடன் கலக்குமாப்போலே ஆஸ்ரிதரோடு பரிமாறுமவன். (கொண்டலுந்துயர் வேங்கடம்) மேவங்களைச் சென்று தள்ளும்படி அவ்வளவும் வளர்ந்த ஶிவரங்களையுடைய திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகக் கொண்டு. (வானவ

"பாவியாது" என்றது - ஹாவியாதே யென்றாய், நிரூபியாதே செய்தாயென்றொருயோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தை யித்யாதி.) அலமாவாக்கிடவாதே- தடுமாறிக் கிடவாதே. இதுக்கு விவரணம் (நிரூபியாதே யென்றது.) இப்படியிலே - இந்த ப்ரகாரத்திலே. "செய்தாய்" என்றதின் ஃபலிதார்த்தம் (அய்யவஸிப்பதே யென்றது.) இத்தால் - அநாதி வாஸநா பலத்தாலே விஷயங்களை விடமாட்டாதே, என்னுபதேஶபலத்தாலே ஹவத்விஷயத்தையும் விடமாட்டாதே கிடவாதே, கடுக த்வரியாநின்று யென்றதாய்த்து. "பாவியாது" என்றது - நீட்டிக்கிடக்கிறதாய், ஹவியாதது - ஸம்ஹவியாதது, செய்தாய் என்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதி.) இத்தால் - "துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன்" என்னவே நீ அந்தஹவத்விஷயத்திலேதானே துணிவதே, இது இந்தவிஸ்ருஷ்டியில் கிடைப்பதொன்றோ என்றதாய்த்து. முந்தின அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் (ஶப்தாதிகளை யித்யாதி.) அன்றிக்கே, அடிதுடங்கி ஏகார்த்தமேயாய், ஆழ்வாருடைய ஈடுபாட்டைப் பலவகையா லருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். முன்பு - முற்காலத்திலே, க்ருஷ்ணாதிகளிலே யென்றபடி. தோழன் - ஸ்ரீ ஸுக்ரீவப்பெருமாள். மஹாராஜராகவுமாம். மைத்துனன்-அர்ஜுநன். இவன் ஸ்வரூபஜ்ஞனேயாகிலும் மோக்ஷருசி பிறந்தால் அவனோடேதானே "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவன் அவனுக்குக்கொடுக்கமாட்டாதே யிராநின்றே ; அத்தைப்பற்ற (பரமபதத்திலேகொடுபோய் வைக்கும் ஸ்வாமியென்றது.)

‡ "கோஇல்நாயகன்" என்று இந்தவ்யாக்யாநத்திற்பாடம்.

மூ.-பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்நோம்பியர் பள்ளியுள்ளு
தங்கள்தேவரும்தாங்களுமேயாக வென்னெஞ்சமென்பாய்!, [றை
எங்கும்வானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவிநின்றருள்
அங்கணாயகற்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. ரு.

ப-ரை.—என் நெஞ்சமென்பாய் - என்னுடைய மநஸ்ஸென்று அபிமாநிக்க லாம்படியான நீ, பொங்கு-கொம்பும்கிளையுமாகப்பருத்து வாராநின்றுள்ள, போதியும் - அரசமரத்தையும், பிண்டியும் - அசோகவ்ருக்ஷத்தையும், உடை - தங்களுக்குத் தஞ்சமாக வுடைத்தான, புத்தர் - பௌத்தரும், நோன்பியர் - அமணரும், பள்ளியுள்-தங்கள் தேவாலயங்களிலே, உறை - வசித்த, தங்கள் - தங்களு[டை]டைய, தேவரும் - தேவதையும், தாங்களுமேயாக-தாங்களுமேயாகி விடாநிற்கச் சேய்தே; எங்கும் - நாற்புறத்திலும், வானவர் - தேவர்களும், தானவர் - அஸு ரர்களும், நிறைந்து - நெருங்கி, ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம் பண்ணாநின்றுள்ள, வேங்கடம் - திருமலையிலே, மேவிநின்று - பொருந்தியிருந்து, அருள் - ஆச்ரிதரிஷ்டங்களைச்செய்தருளுமவனாய், அங்கண்-அழகிய திருக்கண்களை யுடையனாய்,[ஸ்ரு]நாயகற்கு - ஸர்வஸ்வாமியானவனுக்கு, இன்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—. ... ... ரு.

(வானவரித்யாதி) நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனாயிருக்கிற வவனுக்கு அடிமைசெய்ய ஏறிட்டுக் கொண்டாயே. ... ... ச.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பொங்கித்யாதி) நீரென்னைக் கொண்[உம]டாடுகிறதென்னென்ன; இத்தாலே யென்கிறார்.

ரித்யாதி) "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" என்கிறபடியே-ஜ்ஞாநிகளைத்தனக்கு ஆத்மஸூதராகவுடையனாயிருக்கிறவனுக்குநீயுமாவியானாயே!.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—"பாவியாது" என்று - நீ யிப்படி விசாரியாதே துணிவதே ! என்று, என்னைக் கொண்டாட வேண்டின[உரு]ஹேது வென்னென்ன ; (பொங்கு போதியு மித்யாதி) விசாரிக்க வேண்டும்படி யெத்தனை விஷயம் புறம்பே கிடக்கிறதென்கிறார்.

"ஜைவீஸம்பத்விமோக்ஷாய" என்கிறபடியே வானவர்கள் தேவர்களென்னத்தக்க ஜ்ஞாநிகளை ஆவியாகவுடையவற் கென்றருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாநீத்யாதி.) வானவர்க்காவியாயென்றாலும்கொள்ளுமளவில்,ப்ரக்ருதத்துக்கு அத்யந்த மநபேக்ஷி[நூ]தமிறே யென்று திருவுள்ளம்.நீயுமாவியானாயென்று - ஆதரவிஷயமான யென்னுமர்த்தம் கூடாதிறே. ... ... ரு.

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பொங்குபோதியுமித்யாதி.) பஸ்தாதிகளுடைய அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷங்கள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலா யிருக்க, இவற்றை விட்டு நித்யமான புருஷார்த்திலே துணிந்ததுக்கே நீராச்சர்யப்படுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில் என்கிற ப்ரச்நாநுவாதம்பண்ணி ஸங்கதியைக்காட்டுகிறார் (பாவியாதித்யாதி.) ப்ரதிவசநம் தோற்றும்படி ஸாவமருளிச்செய்கிறார் (விசாரிக்கவித்யாதி) மதிகெட்டுப்போம்படி யித்தனைதுர்மதிகளுண்டேயென்று கருத்து. எத்தனைவிஷயம் - அலங்க்யாத விஷயமென்றபடி.

வ்யா.—விஸ்த்ருதமாகப்பணைத்த அரசும்; பிண்டி- அசோகு; இவை
யிரண்டையும் தங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாக நினைத்திருக்கும் வௌத்த
ரும், ஆர்ஹதரும். (புத்தர் நோன்பியர்) வௌத்தரையும், அமண
ரையும் சொன்னபடி. (பள்ளியித்யாதி) தங்க ளிருப்பிடங்களிலே [இ
யுறைகிற. (தங்கள் தேவரும் தாங்களும்) அவர்கள் தங்கள் தேவதா
ஸ்தாநங்களிலே வரித்த தேவதைகளும் தாங்களுமேயாக. அல்லாதா
ரடைய முக்தராகலாம்படியாகவாய்த்து. என்னெஞ்சமான நீ. (எங்கு
மித்யாதி) எங்குமுண்டான தேவர்களும் ஸுஸுரரான ஸ்ரீவைஷ்
ணவர்களும் நிறைந்தேத்தும் வேங்கடம் மேவிநின்றருள். (அங்க[ம
ணித்யாதி) புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அடிமை செய்ய
ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. ... ... ரு.

வ்யா.—(பொங்கு போதியும்) விஸ்த்ருத மாகாநின்றுள்ள அர
சும். (பிண்டியும்) அசோகவ்ருக்ஷமும். இவையிரண்டையு மாய்த்துத்
தங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாக நினைத்திருப்பது வௌத்தார்ஹதர்கள்.[மரு
(புத்தர் நோன்பியர்) வௌத்தரையும் அமணரையும் சொன்னபடி.
(பள்ளி யுள்ளுறை தங்கள் தேவரும் தாங்களுமேயாக) அவர்கள்,
தங்களுடைய தேவஸ்தாநங்களிலே வரித்த தேவதைகளும் தாங்க
ளுமாக. அல்லாதாரடங்கலும் முக்தராம்படியாக வாய்த்து. (என்
னெஞ்சமித்யாதி) இவருடைய திருவுள்ளம் அவற்றை அநாதரித்து
பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாய்த்த தென்றால், பின்னை லோகமாக
அவற்றை அநாதரித்து இங்கே ப்ரவணமாம்போலே காணும்.(எங்கு
மித்யாதி) எங்குமொக்க, தேவர்களும் அஸுரர்களும் நெருங்கிநின்று
ஏத்தாநின்றுள்ள. அன்றிக்கே, தானவரென்கிறது – ஸ்தாநத்தி
லுள்ளாராகவுமாம். (அங்கணாயகற்கு) அக்கண்ணில் குளிர்த்திக் கில
க்காவதே !. அக்கண்ணழகிலே "ஜிதம்" என்றெழுதிக்கொடுத்தா
யாகாதே !. (அடிமை) "ஜிதம்" என்றெழுதிக் கொடுத்தாருடைய
வ்ருத்தியிலே அந்வயித்தாயோ. ... ... ரு.

நோன்பியர் - அஸத்ஸ்யராய், அமணரைச்சொல்லுகிறது. பள்ளி - அவர்களு
டைய தேவதாலயமென்றருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி.) "தாங்களுமேயா
க" என்றதுக்கு - லோகமெல்லா மவர்களேயாய்க் கெட்டுப்போக என்று அவ
தாரிகையிலே யருளிச்செய்த தாத்பர்யம் தவிர, தாங்களுமேயாக - தாங்கள்
மாத்ரமேயாம்படி யென்று தாத்பர்யாந்தரம் விவக்ஷித்து, உட்கருத்தருளிச் செய்
கிறார் (அல்லாதாரித்யாதி.) இவ்வாக்யார்த்தத்தைத் தெரியவருளிச்செய்கிறார் (இவ
ருடையவித்யாதி.) தாத்பர்யாந்தரம் (அக்கண்ணழகிலேயித்யாதி.) ... ரு.

ஆறும்பாட்டு.—(துவரியித்யாதி.) புத்தர்முதலானார் மாத்ரமன்றிக்கே வை
ராக்ய ஸூசகவேஷங்கொண்டு அத்யாயம் படிப்பார்படியைக் கேளாயென்கி
றாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—துவரியாடையர் மட்டையர் சமண்தொண்டர்கள் மண்டியுண்டு
தமருந்தாங்களுமேதடிக்க, என்னெஞ்சமென்பாய்!, [பின்னரும்
கவரிமாக்கணம்சேரும்வேங்கடம் கோயில்கொண்டகண்ணார்விசு
அமரநாயகற்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. [ம்பிடை

ப-ரை.—துவர் - காவி ஏறின, ஆடையர் - வஸ்த்ரத்தை யுடையராய், மட்டையர் - மொட்டைத்தலையராய், சமண்தொண்டர்கள்-க்ஷபணமதத்தை ஆச்ரயிக்குமவர்கள், மண்டி - ஒருவர்க்கொருவர் மேல்விழுந்து, உண்டு - புஜித்து, பின்னரும் - பின்னையும், தமரும் - தங்கள் பந்துக்களும், தாங்களுமே - தாங்களுமாக, கைவந்தபடி புஜிக்கையாலே, தடிக்க-உடம்பு பருத்தவராநிற்க : என்[ய நெஞ்சமென்பாய் ! - என்னெஞ்சமானநீ, கவரிமா - சௌரிம்ருகங்களின், கணம் - திரள்களானவை, சேரும் - வந்து சேருகிற, வேங்கடம்-திருமலையை, கோயில் கொண்ட - வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய், கண்ஆர் - இடம்உடைத்தான, விசும்புஇடை - பரமபதத்தில் வர்த்திக்கிற, அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, நாயகற்கு-தலைவனானவனுக்கு, இன்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—. ... ... (சு)

ஆறும்பாட்டு. (துவரியித்யாதி) துவர்பிடித்த புடவையுடையவர். (மட்டையர்) மயிர்பறிக்கையாலே மட்டையான தலையை யுடைய அமணர். சமண் – க்ஷபணர். (மண்டியித்யாதி) அவர்கள் மேல்விழுந்து புஜித்து, பின்னையும், தங்களுக் குறவாய் தந்நிஷ்டரா யிருக்கிறவர்களும் தாங்களும் இஷ்டபோஜநம் பண்ணி ஸ்தூலகா[உய யராக ; என்னெஞ்சாவது, கவரிமா திரண்டு வர்த்திக்கிற திருமலையைக் கோயிலாகக் கொண்டு. (கண்ணாரித்யாதி) அகல்விசும்பில் நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனானவனுக்கு இன்று அடிமைசெய்ய ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. ... ... சு.

ஆறும்பாட்டு.—(துவரியித்யாதி) துவளூட்டி யிருந்துள்ள சிவந்த ஆடையை யுடையராய், தலைமயிரைப் பறித்துப் பொகட்டிருக்கிற, சமண்தொண்டருண்டு-அமணராகிறவர், அவர்கள் தாங்கள் கண்டபடி மேல்விழுந்து புஜித்து, அதுக்குமேலே, தங்களோடொத்துத் தங்கள் தர்சநத்திலே ருசியுடையராய் அந்தவேஷதாரணத்தையும் பண்ணியிருக்கிறவர்களும் கடவராயிருக்கிற தாங்களும், சரீரமானது தடிக்கும்படியாக. (என்னெஞ்சம்) அவர்கள் செய்தபடிசெய்ய, வ்யாவ்ருத்தமானபடியை யுடைய வுன்னைத்தா னொரென்பன்!. (கவரியித்யாதி) கவரிகளை யுடைத்தான ம்ருகங்களுடைய திரள் வந்துசேருகிற திருமலையை வாஸஸ்தாநமாக வுடையவன். (கண்ணாரித்யாதி) இடம் மிக்கிருந்துள்ள, விசும்புண்டு – த்ரிபாத்[ரு.ரு விபூதி, அதிலேயுண்டான அநந்தவைநதேயாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனுக்கு. (அடிமையித்யாதி) அமணருடையவ்யாபாரத்தை அநாதரித்து நித்யஸூரிகளுடைய யாத்ரைகளிலே அந்வயித்தாயே. சு.

கண்டபடியென்றது - கண்டவிடமெல்லாமென்றபடி. "பின்னரும்"என்றது-பின்னையுமென்றாய், அதினர்த்தம் (அதுக்குமேலேயென்றது.) கவரிகளை - சாமரங்களை. "மா" என்றதினர்த்தம் (ம்ருகங்களென்றது.) ... ... சு.

மூ.-தருக்கினாற்சமண்செய்துசோறுதண்டயிரினாற்றிரளைமிடற்றிடை
நெருக்குவாரலக்கணதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய்!,
மருட்கள்வண்டுகள்பாடும்வேங்கடம் கோயில்கொண்டதனோடும்வானிடை
அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. [டை

ப-ரை.—தருக்கினால் - வீண்தர்க்கத்தாலே, சமண்-தங்களுடைய க்ஷபணக வித்தாந்தத்தை, செய்து - நிலைநிறுத்தி, தண் - சீதலமான, தயிரினால்-தயிரைச்சேர்த்துக்குழைத்த, சோற்றுத்திரளை - சோற்றின்திரளையை, மிடற்றிடை - தங்கள் மிடற்றிலே, நெருக்குவார் - கண்பிதுங்கும்படி நெருக்குமவர்கள் படுகிற, அது - அந்த, அலக்கண் - துக்கத்தை, கண்டு - பார்த்து ; என் நெஞ்சமென்[டு பாய்!—, வண்டுகள் - வண்டுகளானவை, மருள்கள் - மருள்முதலான இசையை, பாடும் - பாடாநின்றுள்ள, வேங்கடம் - திருமலையை, கோயில்கொண்டு - வாஸஸ்தாநமாகக் கொண்டு, அதனோடும் - அத்தோடேகூட, வைதிகர் ஆச்ரயிக்கும்படி, வானிடை - ஆகாசத்தில்ஸஞ்சரிக்கிற, அருக்கன்-ஆதித்யனுக்கு,மேவிநிற்பாற்கு - அந்தராத்மாவாயுள்ள ஸர்வேச்வரனுக்கு, அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—.

ஏழாம்பாட்டு. (தருக்கித்யாதி) கேவல தர்க்கத்தாலே தங்கள் வித்யானத்தை ஸ்தாபித்து. "வேதசாஸ்த்ரா விரோதிநா । யஸ்தர்க்கேணாநு ஸந்தத்தே ஸ தர்மம் வேத" என்கிறபடியே – ப்ரமாணாநுகூலமான தர்க்கங்கொண்டு அர்த்தநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகையன்றிக்கே, சுஷ்கதர்க்கங்களைக் கொண்டு அவைதிகமான வித்யானஸ்தாபநம்பண்ணி. (சோறித்யாதி) பெருஞ்சோறு என்று ஒன்றுண்டிறே அவர்கள் ஜீவித்துப்போருவது. தயிரும் சோறுமாகத் திரட்டி வ்ரதத்துக் குறுப்பாகக் கண்பிதுங்கும்படி மிடற்றிலே நெருக்குவர்கள்; அப்போது படும் அலக்கணுண்டு – து:கம், அத்தைக்கண்டு, என்

ஏழாம்பாட்டு.— (தருக்கினாற் சமண்செய்து) கேவலதர்க்[உடு கத்தாலே தங்களுடைய வித்யானத்தை ஸ்தாபித்து. "வேதசாஸ்த்ராவிரோதிநா।யஸ்தர்க்கேணாநுஸந்தத்தே ஸ தர்மம் வேதநேதர:" என்கிறபடியே ப்ரமாணாநுகூல தர்க்கங்கொண்டு அர்த்தத்தை நிர்வஹிக்கை யன்றிக்கே, சுஷ்கமான கேவலதர்க்கங்கொண்டு அவைதிகமாக வித்யானஸ்தாபநம்பண்ணி. (சோறித்யாதி) † வேகுசோறு என்[கூ டு றொன்றுண்டிறே அவர்கள் ஜீவித்துப்போருவது. தயிரும் சோறுமாகக்குழைத்துத் திரட்டி வ்ரதத்துக் குறுப்பாகக் கண்பிதுங்கும்படி மிடற்றிலே நெருக்குவர்கள் ; அப்போதுபடும்அலக்கணுண்டு-

ஏழாம்பாட்டு.—(தருக்கினாலித்யாதி.) "தமரும் தாங்களுமே" என்கைக்கு தர்சநஸ்தாபகர் சிலரும் அதுக்குட்பட்டார் சிலருமா யிருக்கைக்கு நிமித்தந்தன்னை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

சமண் - க்ஷபணகவித்யானம். விவரணம் (வேகேத்யாதி.) வேகுசோறு - அவர்களுடைய ஸங்கேதம். (வெஞ்சோறு) என்றும் ஸ்ரீகோசங்களிலே யுண்டு. தயிரின் சோற்றை ரஸம்ரஹணம் பண்ணவொண்ணாமையாலே விழுங்குவர்கள். இத்தால் - அவர்களுடைய து:ராசாரம் சொல்லிற்றாய்த்து. ... ... ஏ.

† அரும்பதத்துக் கநுகுணமாக "வெஞ்சோறு "என்று சிலஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—சேயனணியன்சிறியன் பெரியனென்பதும்சிலர்பேசக்கேட்டிருந்
தே,யென்னெஞ்சமென்பாய்!எனக்கொன்றுசொல்லாதே,
வேய்கள்நின்று வெண்முத்தமே சொரி வேங்கடமலைகோயில் மேவிய
† ஆயர்நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. அ.

ப-வுரை.—பரமபதநாதனை ஆச்ரயியுங்கள் என்றால், சேயன் என்பதும்-தூரஸ்தன் என்று குற்றஞ் சொல்லியும், அர்ச்சாவதாரத்தை பஜியுங்கள் என்றால், அணியன் என்பதும் - அஸந்நன் என்று அநாதரித்தும், கண்ணனை நண்ணுங்களென்று விபவத்தைக்காட்டினால், சிறியன் என்பதும் - எளிமையைச்சொல்லிக் கைவாங்கியும், வ்யூஹத்தையும் அந்தர்யாமித்வத்தையும்பற்றச்சொன்னால், பெரியன் என்பதும்-எட்டான் என்று பெருமையைச் சொல்லிக்கைவாங்கியும், இப்படி, சிலர்-சிலபுத்திஹீநர், பேச - சொல்லுவதை, கேட்டிருந்தே - கேட்டிருக்கச் செய்தேயும்; என்நெஞ்சமென்பாய் !—, எனக்கு - உன்னைக் கரணமாகவுடைய எனக்கு, ஒன்றுசொல்லாதே - ஒருவார்த்தை சொல்லாமலே ; வேய்கள்நின்று - மூங்கில்களினின்றும், வெள்-வெளுத்த, முத்தம்-முத்துக்கள், சொரி - சொரிகிற, வே[ரு ங்கடமலை - திருமலையை, கோயில் - வாஸஸ்தாநமாக, மேவிய - பொருந்தியிருக்குமவனாய், ஆயர் - இடையர்க்கு, நாயகற்கு - தலைவனானவனுக்கு, இன்றுஅடிமைத் தொழில் பூண்டாயே—. ... ... (அ)

நெஞ்சமான நீ. (மருட்களித்யாதி) மருள் இந்தளமாகிற பண்ணைப் பாடாநின்றுள்ள திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகக் கொண்டு. (அந்தணோடும் வானிடை அருக்கன்மேவி நிற்பாற்கு) அதுடனே கூட, வைதிகரானு ராச்ரயிக்கும்படி ஆச்ரயாச்ரயாத்மாவாய் நிற்கிறவனுக்கு இன்று அடிமைசெய்ய ஏறிட்டுக்கொண்டாயே. ... ... எ.

ஈச்வம், அத்தைக்கண்டு. (மருட்களித்யாதி) மருள் இந்தளம் என்கிற பண்ணை வண்டுகள் பாடாநின்றுள்ள திருமலையை வாஸ[உ.ரு ஸ்யாநமாகக்கொண்டு.(அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கு)வைதிகரானூர்.ஆச்ரயிக்கும்படியாக ஆச்ரயாச்ரயாத்மாவாய்க்கொண்டு நிற்கிறவனுக்கு. (அடிமைத் தொழில் பூண்டாயே) ஆச்ரயாச்ரயாத்மாவாயிருக்கும் என்றனுஸந்தித்துப் போருகை யன்றிக்கே, கண்ணாலே கண்டடிமை செய்து அநுபவிக்கப்பெற்றாயே நீ. ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.— (சேயனித்யாதி) சிறியனென்பார் பெரியனென்பாராய்க் கொண்டு நாட்டார் ஸம்சயாத்மாக்களாய் அநர்யப்பட்டுப் போகாநின்றார்கள், நீ அவர்களோடு கூடாதே உன்னையுடையவனோடும் கூடாதே, அவன்திருவடிகளி லடிமையிலே

எட்டாம்பாட்டு.—(சேயனித்யாதி.) கீழ்மூன்றுபாட்டாலே - வாழ்வுயருடையபடியைச் சொல்லிகின்றார்; அவ்வளவன்றிக்கே, ஈச்வரஸத்பாவமங்கீகரித்து குத்ஸீத்ஷ்டிகளாய்க் கிடக்குமவர்கள்படியைச் சொல்லிக்கொண்டு நெஞ்சைக்கொண்டாடுகிறாரென்ற ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. குத்ஸீத்ஷ்டிகளென்று - துர்மதிகளைச் சொல்லுகிறது.

உன்னை யுடையவனோடும்-கரணதயா உன்னையுடையவெனனோடு மென்றபடி.

"எனக்கொன்று சொல்லாதே" என்கிறாரே : இத்தால் - "பிரிதிசென்றடை [ரு நெஞ்சே" என்றும் "வதரிவணங்குதும்" என்றும் "சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே" என்றும் பலகாலும் நான் சொன்னதுக்கொரு மறுமாற்றம் சொல்லாதேயென்றதாய்த்து. பரமபதநாதனை ஆச்ரயிக்கச்சொன்னால், "சேயன்" என்று குற்றம்

---

† "ஆயநாயகற்கு" என்று சிலமூலஸ்ரீகோசங்கள்.

மூ.—கூடியாடியுரைத்ததேயுரைத்தாயென்னெஞ்சமென்பாய்! துணிந்[துகேள்;
பாடியாடிப்பலரும் பணிந்தேத்திக் காண்கிலார்‡,
ஆடுதாமரையோனுமீசனுமமரர்கோனும்நின்றேத்தும்வேங்கடத்
தாடுகூத்தனுக்கின்றடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. கூ.

ப - ரை.—என்னெஞ்சமென்பாய!—, கூடி - நாட்டாரோடுகூடி, ஆடி - அவர்கள் புஜிக்தத்தை புஜித்து, உரைத்ததே - அவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளையே, உரைத்தாய் - சொல்லிப் போந்தாய், உனக்கு இன்னமொரு நல்வார்த்தை சொல்லுகிறேன், அத்தை, துணிந்துகேள் - அத்யவஸித்துக் கேள்என்ன; ஆகில் சொல்லவேணும் என்ன; பலரும்—, பாடி ஆடி - பாடுவது ஆடுவதாய்க் கொ[டு]ண்டு, பணிந்து - வணங்கி, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, பின்னையும், காண்கிலார் - உள்ளபடிகண்டறியமாட்டாத வைபவத்தை யுடையனாய், ஆடு-ஸ்ரஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கு ஸமர்த்தர் என்னும் வெற்றியையுடையரான, தாமரையோனும் - திருநாபீகமலத்தற்பிறந்த ப்ரஹ்மாவும், ஈசனும் - ருத்ரனும், அமரர்கோனும்-இந்த்ரனும், நின்று-தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்துக்கு அநுகுணமாக[நின்]று இருந்து, ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம் பண்ணுநின்றுள்ள, வேங்கடத்து - திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், ஆடு கூத்தனுக்கு - ஆய்ச்சியரோடு குடக்கூத்தாடின ஸர்வேச்வரனுக்கு, இன்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே—. ... (கூ)

[ஒன்பதா]ம்பாட்டு.(ஜேயனித்யாதி)தூராஸ்யன், ஸங்குஹதன், சிறியன், பெரியன் என்று சிலர் சொல்லக் கேட்டிருந்து. (என்நெஞ்சமித்யாதி) என்நெஞ்சமான நீ, எனக்கொருவார்த்தை சொல்லாதே. (வேங்கடேத்யாதி) மூங்கில்களானவை வெண் முத்தமே சொரிகிற திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகப் பொருந்தின. (ஆயர்நாயகற்கு) திருவாய்ப்பாடியி லிடையர்க்கு நிர்வாஹகனானவனுக்கு அடிமைசெய்ய எழுப்பிக்கொண்டாயே. ... ... அ.

அங்வாப்பபீந!. (ஜேயன்) தூரஸ்தனென்பார்கள் சிலர்; (அணியன்) ஆஸந்நனென்பார்கள்சிலர்; சிறியனென்று அவனெளிமையைச் சொல்லிக் கைவாங்காநிற்பார்கள் சிலர்; பெரியனென்று எட்டானென்று அருமையைச் சொல்லிக் கைவாங்குவார்கள் சிலர்; இப்படி தோற்றினார் தோற்றுகிறபடி சொல்லுநிற்பவற்றைக் கேட்டுவைத்தேயும், என்[கூட] நெஞ்சமென்பாய்!, அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே!. (எனக்கொன்றுசொல்லாதே) அவர்களோடும் கூடாதே, உன்னை யுடையேனுக்கும் ஒன்றுசொல்லாதே. (வேயித்யாதி) வேய்கள் நின்று வெண்முத்தமே சொரிய, அவ்வொளி வழிகாட்ட வந்து புகுந்தவித்தனையாய்த்து. (ஆயர்நாயகர்க்கு)※தன்னோராயிரம் பிள்ளைகளுக்குத்[கூடு] தலைவனானவனுக்கு. "இனவாயர் தலைவன்" என்னக்கடவதிறே. (அடிமை) வரையாதே ரக்ஷகனானவனுக்கு அடிமைசெய்கையிலே ஒருப்பட்டாயே. ... ... அ.

சொல்லுவார்கள்; அதுதான்ஆச்சர்யதாபத்தைத்ருஜிப்புவக்காளென்றால, "அணியன" என்று ஆதரியார்கள்; கண்ணானை நண்ணுங்கோளென்று விஹவத்தைக்காட்டினால், "சிறியன்" என்பர்கள்; வ்யூஹங்களையும் அந்தர்யாமியையும் பற்றச்சொன்னால், "பெரியன்" என்பர்கள்; எல்லாவற்றுக்கு மொருதுறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்படியை நீகேட்டிருந்தும் இதிலே யொன்றுமின்றி மெனக்கு ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லாதே, அடிமைபூண்டாயே! என்று கொண்டாடுகிறுரென்று விவக்ஷித்து, பஹூார்யங்கள்தன்னைக்காட்டுகிறார் (தூரஸ்யனித்யாதி) வேங்கடத்தில் நின்ற விஹவத்திலீடுபட்டாயேநீயென்று கருத்து. ... ... அ.

‡ "காண்கிலா" என்று பாடாந்தரம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கூடியித்யாதி) நாட்டாருடனே கூடி, அவர்கள் சொல்லிற்றைச் சொல்லி அவர்கள்* ஸஜித்தத்தை ஸஜித்து அவர்களுடனே களித்துப்போந்த நீ, அவர்களை விட்டு. (என்னெஞ்சமென்பாய் துணிந்துகேள்) இவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமானவுனக்கு இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன், அத்தைத்துணிந்துகேள். (பாடியாடியித்யாதி) பாடுவது ஆடுவதாய்க் கொண்டு ஆஶ்ரயித்து, பின்னையும் காணமாட்டாதபடியான வைபவத்தை யுடையவன். ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமிடத்து, தங்களோபாதி வேறொருத்தர் பண்ணமாட்டாதபடி தாங்களே ஸமர்த்தரான வெற்றியையுடைய ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள் தங்களதிகாரானுரூபமாக ஆஶ்ரயித்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி திருமலையிலே நின்றருளினவனுக்கு. ஆடு என்பது—வெற்றி.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கூடியித்யாதி) ஶப்தாதி விஷயங்களிலே ப்ரவணராயிருப்பாரோடே கூடி, அவர்கள் ஸஜிக்கும் விஷயங்களிலே அவகாஹித்து, அவர்கள் விஷயங்களை ஸஜித்துச்சொல்லும் வார்த்தைகளையே சொல்லிப்போந்தாய். (துணிந்துகேள்) இப்போது அவற்றைவிட்டு இவ்விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை யுடையையாயிருக்கிற வுனக்கு இன்னமொரு நல்வார்த்தை சொல்லுகிறேன், அத்தை அத்யவஸித்துக் கேள். (பாடியித்யாதி) பாடுவதாடுவதாய்க் கொண்டு பலரும் ஆஶ்ரயித்துப்பின்னையும் காணப்பெறார்கள்; அதுக்குமேலே, ப்ரஹ்மாதிகளும் தந்தாமுடைய அதிகாரார்த்தமாக வந்தாஶ்ரயியாநிற்பர்கள். (காண்கிலா) என்றுமாம் - இப்படி ஆஶ்ரயித்தவர்களுங்கூடக் காணப்பெறாதபடியான ஏற்றத்தையுடைய ப்ரஹ்மாதிகளும் வந்தாஶ்ரயியாநின்றுள்ள வென்னுதல். (ஆடு தாமரையோன்) ஆடுகையென்று-பெருமையாய், அலர்ந்ததாமரையென்னுதல். அன்றிக்கே, ஆடுகை – நடையாடுகையாய், அதிலே வர்த்திக்கிறவென்னுதல். அன்றிக்கே, ஆடுகை - உண்டாகையாய், திருநாபீகமலத்தை உத்பத்திஸ்தாநமாக வுடையவனென்னுதல். அன்றிக்கே, ஆடு-வெற்றியாய், வெற்றியையுடையவென்றுமாம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(கூடியித்யாதி.) குற்றங்களைச்சொல்லி ஆஶ்ரயியாதவர்களன்றிக்கே, ஸாயுஜ்யாதரநிஷ்டரா யாஶ்ரயிப்பாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரரா யாஶ்ரயிப்பாருமாகப் பலருண்டு, அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தையானாயே யென்று உகக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(இன்னமொருநல்வார்த்தை) என்றதுக்கு-"துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன்" என்கிறபாட்டிலே அவனைத்தொழச்சொல்லினதுக்கிசைந்து அப்படியே செய்தாய், தொழுமவர்களுக்குள்ளே யிரண்டு கள்ளவழியுண்டு, அவற்றில் போகாதே தொழுகையே ப்ரயோஜநமாகத்தொழவேணுமென்னும்வார்த்தையைக்கேளென்று கருத்து. இப்பாட்டிலே "அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே" என்றதுக்கு - ஸித்தவத்கரித்து ஸ்துதிபண்ணினமையாய், இவ்வர்த்தத்தை நன்றாக ஸஹ்யிபண்ணென்று உபதேஶிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று கொள்ளவேணும். (காண்கிலா) என்றது - பாடாந்தரம். இப்போது, தாமரையோனுக்கும் ஈசனுக்கும் இந்த்ரனுக்கும் விஶேஷணமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி.)

மூ.—மின்னுமாமுகில்மேவுதண்டிருவேங்கடமலைகோயில் மேவிய
அன்னமாய்நிகழ்ந்த வமரர்பெருமானை,
கன்னிமாமதிள் மங்கையர் கலிகன்றி யின்தமிழாலுரைத்த விம்
மன்னுபாடல் வல்லார்க்கிடமாகும் வானுலகே. ௰.

ப - ரை.—மின்னும் - மின்னுகிற, மாமுகில் - பெரியமேகங்கள், மேவு - வந்துசேருகிற, தண் - குளிர்ந்த, திருவேங்கடமலை - திருமலையை, கோயில் - கோயிலாகக் கொண்டு, மேவிய - நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், ப்ரஹ்மா மதுகைடபர்கள்கையில் வேதத்தைப்பறிகொடுத்து "கண்ணிழந்தேன், தனமிழந்தேன்" என்று கூப்பிட, அவர்களுக்கு வேதசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுக்கைக்காக, அன்னமாய் - ஹம்ஸ ஸ்வரூபியாய், நிகழ்ந்த - திருவவதரித்தவனாய், அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, பெருமானை - நிர்வாஹகனானவன் விஷயமாக; கன்னி - ஒருவராலும் அழிக்கவொண்ணாததாய், மா - பெரிய, மதிள் - மதிலையுடைத்தான, மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளாருடைய, கலி - பாபத்தை, கன்றி - போக்கின ஆழ்வார், இன் - செவிக்கினிதான, தமிழால் - தமிழாலே, உரைத்த - அருளிச் செய்ததாய், நெஞ்சும் நாமும் ஒத்துச்சொன்ன தாகையாலே, மன்னு - எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் நிலைநிற்குமதான, இப்பாடல் - இத்திருமொழியை, வல்லார்க்கு - அப்யஸிக்குமவர்களுக்கு, வானுலகு - பரமபதம், இடமாகும் - இருப்பிட மாகுமென்கிறார். (௰)

(வேங்கடத்தாடு கூத்தன்) திருவேங்கட முடையா னெழுந்தருளி நிற்கிற நிலைகாண, வல்லாராடினாப்போலே யாய்த்திருப்பது; அவனுக்கு இன்று அடிமைசெய்ய ஒருப்பட்டாயே. ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (மின்னுமாமுகிலித்யாதி) மின்னாநின்றுள்ள பெரிய மேவங்களானவை படிந்து குளிர்ந்த திருமலையைக் கோயிலாக

(ஆடுகூத்தனுக்கு) கூத்தாடிவிட்ட சுவடெல்லாம் தோற்றுமாய்த்து வடிவிலே; "மன்றமரக்கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும் வடதிருவேங்கடம் மேய மைந்தாவென்றும்" என்று சொல்லுகிறபடியே. (அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே) பலருமவனை ஆஶ்ரயித்துப்பின்னையும் காணப்பெறார்கள், ப்ரஹ்மாதிகள் தந்தா மதிகாரார்த்தமாக ஆஶ்ரயியா நிற்பார்கள், நீ அவ்விரண்டுகோடியிலு மன்றிக்கே அவன் பக்கலிலே அடிமை புக்காயே. ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு.—(மின்னுமாமுகிலித்யாதி) கழுத்தே கட்டளையாக நீரைப்பருகி, தன் வடிவிலிருட்சிக்குத் தானே கைவிளக்குப் பிடித்துக்காட்டினாப்போலே மின்னோடேவருகிறமஹாமேவங்கள் வந்துசேருகிறபரமஹாமான திருமலையைவாஸஸ்தானமாகக்கொண்டு

(புக்காயே)என்றவநுஸந்தானம், இவ்வாயத்தை நன்றாகக்கேள் என்றுகூட்டுவது. க.

பத்தாம்பாட்டு.—(மின்னுமாமுகிலித்யாதி.) தன்வடிவி லிருட்சிக்கு தானே கைவிளக்குப் பிடித்துக்கொண்டு திரியும்மேவங்களைப்போலே, தன்னை யறிகைக்கு ஸாதனமானவேதசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்தவனென்று ப்ரக்ஞோபயோகம் திருவுள்ளத்திலேவைத்துக்கொண்டு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சமுத்தேயித்யாதி.)

மேவின. (அன்னமித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு வேத த்ருஷ்டியைக் கொடுக்கைக்காக அன்னமா யவதரித்து, அவர்களுக்கு வேத ப்ரதாநத்தைப் பண்ணி, அவர்கள் அவ்வழியாலே ஆஶ்ரயிக்க நின்ற. (கன்னியித்யாதி) கன்னி-அழிவின்மை. ஒருவராலழிக்க வொண்ணாத பெரிய மதிளை யுடைய திருமங்கையிலுள்ளாருடைய பாபத்தை யோட்டினவர். கலி - பாபம். (இம்மன்னுபாடல் வல்லார்க்கு) திருவேங்கடமுடையானைச் சேர்ந்து அநுபவித்த இத்திருமொழியை அப்யஸிப்பார்க்கு இருப்பிடமாவது பரமபதம். ... ம.

ஜீயர்திருவடிகளே ஶரணம்.

நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, ப்ரஹ்மாதிகள் வேதசக்ஷுஸ்ஸை மீட்டுக்கொடுக்கைக்காக அன்னமாய்வந்தவதரித்து பின்னை அவர்களுக்கு அத்தை மீட்டுக்கொடுத்து அவ்வழியாலே அவர்கள் ஆஶ்ரயிக்கும்படி ஸுலபனாய் நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. (கன்னியித்யாதி) அரணாகப் போரும்படியாய் ஒருவராலழிக்கவொண்ணாதபடி பெரியமதிளை யுடைத்தான திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநரான ஆழ்வார் இன்தமிழாலே யருளிச்செய்தஇப்பத்தும்வல்லவர்க்கு. பாவமர்ஶமான அர்த்தமாகையாலே வேதத்தோபாதி என்றுமொக்க நிற்குமாய்த்து. வேதப்ரபாவம் போலேயாய்த்து. (இடமாகும்வானுலகே) பூண்டவடிமை நித்யமாய்ச்செல்லும்தேஶத்தை யிருப்பிடமாகவுடையராவர். ... ம.

அடிவரவு.—வான் உறவு இண்டை பாவியாது பொங்கு துவரி தருக்குச் சேயன் கூடி மின்னு காசை.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளே ஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

கன்னி - கல்லாலேசெய்யப்பட்டவென்று ஶப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அரணித்யாதி.) "மன்னு" என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (பாவமர்ஶேத்யாதி.) அதாவது - நெஞ்சும் தாமுமொத்துச்சொன்னதாகையாலே எம்பெருமான்றிருவுள்ளத்தில் நிலைநின்றதென்று கருத்து. (பாவமர்ஶமான) வா॰. எம்பெருமான் பக்கல் பாவபந்தத்தோடே சொன்னதென்று ப்ரக்ஞாதார்த்தம்; பாவத்தை - நெஞ்சை, மர்ஶமான - தன்னுள்ளே யுடைத்தானவென்று ரஸம். வேதந்தானும் பரமபுருஷஹ்ருதயாநுவர்த்தியா யிருக்குமிறே. கீழ்வாக்யத்தால் பலித்தவர்த்தம் (வேதேத்யாதி.) ... ... ம.

ஜீயர்திருவடிகளே ஶரணம்.

மூ.—காசையாடைமூடியோடிக் காதல்செய் தானவனூர்
நாசமாக நம்பவல்லநம்பி நம்பெருமான்,
வேயினன்னதோள்மடவார் வெண்ணெ யுண்டானிவனென்று
ஏசநின்ற வெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. க.

ப-ரை.—காசை ஆடை - காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு, மூடி - உடம்பை நன்றாக மறைத்து, ஓடி - ராமபயத்தால் பர்ணசாலையிலேவந்து, காதல்செய் - பிராட்டிபக்கல் வ்யாமோஹத்தைப் பண்ணின, தானவன் - அஸுரனான ராவணனுடைய, ஊர் - ஊரானது, நாசமாக - நசிக்கும்படி நினைத்து, நம்பவல்ல-அப்படி செய்து தலைக்கட்டவல்ல, நம்பி - ஸர்வஸ்ரீயால் பூர்ணனான, நம்பெருமான் - நம்முடைய ஸ்வாமியாய்; வேய் - மூங்கிலை, அன்ன - ஒத்த, தோள் - தோள்களையும், மடவார் - மடப்பத்தையு முடைய கோபிமார்கள், சேமித்துவைத்த, வெண்ணெய் - நவநீதத்தை, இவன் உண்டான் என்று - இவன் திருடி பக்ஷித்தானென்று, சிசுபாலாதிகள், ஏசநின்ற - ஹாஸ்யம் பண்ணும்படி எழுந்தருளியிருக்கிற, எம்பெருமான்-என்ஸ்வாமியானவன், எவ்வுள்-திருவெவ்வுள் என்கிற திருப்பதியிலே, கிடந்தான் - கண்வளர்ந்தருளினானென்கிறார். ... (க)

ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில், பிராட்டிமார் பக்கல் பண்ணும் விருப்பத்தைப் பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய், அவர்கள் யாதொன்றைச் சொன்னார்கள் அத்தைச்செய்யும் ஸ்வபாவனுமாய், அவடிதங்களை வடிப்பிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு எட்டவொண்ணாத பெருமையை யுடைய ஸர்வஜ்ஞத ஸௌஶீல்யத்துமாய், ஸர்வஸஜாதீயனுமான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ஆஶ்ரிதர்பக்க லுண்டான ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே அவர்கள் ஒரு தேஶவிஶேஷத்திலே போனால் செய்யுமடிமையை யிங்கே செய்யலாம்படி திருவெவ்வுளிலே சாய்ந்தருளின ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்து இனியராகிறார். ... *

ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் பிராட்டிமார் திறத்திற் பண்ணும் ஓரத்தைப் பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய், அவர்கள் காலாலே காட்டிற்றைத் தலையாலே செய்வானுமாய், அவடிதங்களை வடிப்பிக்கவல்லனுமாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அவிஷயமாம்படி பெரியவனுமாய், ஸர்வஜ்ஞத ஸௌஶீல்யத்துமாய், ஸர்வவிஸஜாதீயனுமானஸர்வேஶ்வரன்,தனக்கு ஆஶ்ரிதர் பக்கலுண்டானஇனிமையாலே,அவர்கள்ஶரீரஸம்பந்தமற்றுபரமபதத்திலேபோனால் செய்யுமடிமையை *இண்டையாயினகொண்டு தமக்கேத்தலாம்படியாகத் ¶ திருவெவ்வுளிலே வந்து சாய்ந்தருளினபடியை அநுஸந்தித்தினியராகிறார். ... ... *

அ.—காசையாடை ப்ரவேசம்.—கீழ் நாலுதிருமொழிகளாலே - திருவேங்கடமுடையானைத் தாமும் நெஞ்சுமாய் யதாமநோரதமநுபவித்துத் தேக்கிட்டு நிற்கிறவளவிலே, * நிலையார நின்ற வழகுக்கு மேலே கிடையழகு கண்டநுபவிக்கவேணு மென்னுமாசைபிறந்து ஸந்நிஹிதமான திருவெவ்வுளூரி லெம்பெருமானை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. பாட்டுக்களில் ப்ரமேயத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி.)"இன்னார் தூதனென நின்றான்" என்றத்தால் ஃபலித்தது (அவர்கள்காலாலேயித்யாதி.) "பாலனாகி" என்கிறபாட்டினர்த்தம் (அவடிதங்களையித்யாதி.) இனியராகிறாரென்றது - "கிடந்தானே!" என்கிற ஸ்வரஸூசிதார்த்தம். ... ... *

¶ "திருவெவ்வுளூரிலே" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

முதற்பாட்டு. (காசையாடை) காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு உடம்பை ஆச்சாதித்து, பர்ணசாலையிலே வந்து, ஜநகி என்று பாராதே பிராட்டிபக்கலிலே ஆசையைப்பண்ணி, ராமபயத்தாலே ஓடி னவனுடைய ஊரானது நசிக்கும்படி திருவுள்ளத்திலே கொண்ட[ரு]ருளி, அப்படி செய்யவல்ல ஸர்வசக்தியான என்னையனே !. (வேயினித்யாதி) வேய்போன்ற தோளழகை யுடையருமாய் மடப்பத்தையுடைய யசோதாதிகள்வெண்ணெயைக்களவுகண்டமுதுசெய்தான் என்று சிசுபாலாதிகள் ஏசும்படி நின்ற என்னையன் திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தான். ... ... ௧.

முதற்பாட்டு.— (காசையித்யாதி) காஷாய வஸ்த்ரத்தை யிட்டுஉடம்பெங்கும்மறையும்படிமூடி, ராமபயத்தாலே பதறிநடந்து போய், ஜநகிஎன்றுபாராதே, வீதராகர்வேஷத்தைதரித்து ராகத்தைப்பண்ணின பையலுடையவூரானது ஸமஸ்தாஸஸ்ஸமாம்படியாகத் திருவுள்ளத்திலே கொண்டருளி, அப்படி செய்து தலைக்கட்டுகை[யிரு]க்கீடான வீரஸ்ரீயால் பூர்ணனானவன். (நம்பெருமான்) அப்படி பிராட்டிதிறத்தில் பண்ணின ஓரத்தை நம்பக்கலிலே பண்ணினவன். (வேயித்யாதி) வேயோடொத்த தோள்களையுடையராய்ஆத்மகுணஹீநை பேதைகளாயிருக்கிற கோபிகளுடைய ஸ்பர்சமுள்ளதொரு த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லாமையை யுடையனாய், அவர்களுடைய வெண்ணெயைக் களவுகண்டு அமுதுசெய்து, அவர்கள் அத்தைச்சொல்லி யேசும்படிநிற்கிற ஸர்வேச்வரன்.(எவ்வுட்கிடந்தானே) அறிவுடையார் "ராமோராமோராமః" என்ன, தன்பக்கல் நசையுடையவர்கள்இப்படிபேச,இவையிரண்டையும்கேட்டு, திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தானாய்த்து. ... ... ௧.

முதற்பாட்டு.—(காசையித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழியிலே - "தவரியாடையர்"என்று - வேஷதாரிகள் ப்ரஸ்துதராகையாலே, அப்படிப்பட்ட வேஷதாரிகள் * தலையையறப்பதே கருமங்கண்டாய் என்னுமர்த்தத்தை யநுஷ்டாநபர்யந்தமாக்கின சக்ரவர்த்தித்திருமகன்படியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

செய்தானூர் என்னாதே, "அவன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (வீதராகரித்யாதி.) ஓரத்தை-பக்ஷபாதத்தை."இன்-"சாரியையாய்,வேயன்னவென்றாய்,அதினர்த்தம் (வேயோடொத்த வென்றது.) ... ... ௧.

மூ.—தையலாள்மேல் காதல்செய்த தானவன் வாளரக்கன்
பொய்யிலாத பொன்முடிகளொன்பதோடொன்று மன்று
செய்த வெம்போர்தன்னி லங்கோர் செஞ்சரத்தாலுருள
எய்தவெந்தை யெம்பெருமா னெவ்வுட் கிடந்தானே. ௨.

ப-ரை.—தையலாள்மேல் - நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையளான பிராட்டி பக்கல், காதல்செய்த - அபிநிவேசத்தைப் பண்ணினவனாய், தானவன் - ஆஸுர ப்ரக்ருதியாய், வாள் - ருத்ரன்பக்கல் பெற்றவாளைத் தனக்கு ரக்ஷகமாகவுடையனான, அரக்கன் - ராவணாஸுரனுடைய, பொய்யிலாத - வாஸ்தவாகாரமான, பொன்முடிகள் - ஸ்வர்ண கிரீடங்கள் தரித்த தலைகள், ஒன்பதோடொன்றும் - பத்தும், அன்று - பிராட்டியை ராவணன் சிறைவைத்த அக்காலத்தில், செய்த - பண்ணின, வெம் - க்ரூரமான, போர்தன்னில் - செவ்வைப்பூசலிலே, உருள - சிதறி விழும்படியாக, ஓர் - ஒப்பற்றதாய், செம் - நெருப்பையுமிழ்ந்து கொடுவருகையாலேசிவந்த, சரத்தால் - கோலேட்டம்பாலே, எய்த - ப்ரயோகம் பண்ணினவனாய், எந்தை - என்பிதாவாய், எம்பெருமான் - எனக்கு ஸ்வாமியானவன், எவ்வுள் - திரு எவ்வுளிலே, கிடந்தான் - பள்ளிகொண்டருளினானென்கிறார். ... (௨)

பெரி-வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு.— (தையலாளித்யாதி) திரியட்டும், ராமாவதார மநுவர்த்திக்கபடி. பட்டரோபாதியும்போருமாய்த்திவர்க்கு, அவ்வவதாரத்தில் பக்ஷபாதம். சிறியாத்தான், பட்டர் ராமாவதாரத்திலே பக்ஷபதித்திருப்பர் என்றருளிச்செய்யும் வார்த்தை கேட்கைக்காக "பெருமாளுக்கெல்லா வேற்றமுமுண்டாகிலும் ஆஶ்ரிதார்யமாகக் கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோனஇவ்வேற்றமில்லையே" என்ன; "அவர் தூதுபோகாமையல்ல, பிறப்பிற் குற்றங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார்; இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யர் கழுத்திலேயோலைகட்டித்தூது போகவிடுவாரைக் கிடையாதே!. அவ்வவதாரத்திலே திருவடி அங்கே போவது இங்கேவருவதாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லித் திரிந்த ஏற்றத்தைக் கண்டு, "நாமு மிப்படி ஆஶ்ரிதர்க்காகத் தூது போகப்பெற்றிலோம்!" என்று ‡ செவிசெப்பாய்ந்திருந்தது; அதுக்காகவிறே பின்னை வந்தவதரித்து ஆஶ்ரிதர்க்காகத் தூதுபோய்த்தது; க்ஷத்ரியனென்று நிர்வயிக்கில் தூதுபோக விடுவாரில்லை! என்று

இரண்டாம்பாட்டு.—(தையலாளித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலும் - ராமவ்ருத்தாந்தம் ப்ரஸ்துதமாய், இப்பாட்டிலும் அதுவேயானபடியைக்கண்டு வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறார் (திரியட்டுமித்யாதி.) திரியட்டும் - புந:, அநுவர்த்திக்கைக் கடியென்னென்ன (அவ்வவதாரத்திலித்யாதி.) (பட்டரோபாதி) என்கைக்கு - பட்டர் ராமபக்ஷபாதியாயிருப்பரோவென்ன (சிறியாத்தானித்யாதி.) இல்லையென்னக்கூடுமோ, உண்டு, தூதநடவாமைக்கு ஹேதுவேதேறயென்று பரிஹரித்தருளுகிறார் (அவரித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) இவ்வாஶ்ரித பாரதந்த்ர்ய முண்டென்கைக்கு நியாமகமெல்லென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவதாரத்திலேயித்யாதி.) அவர் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரானால் க்ருஷ்ணன் யதுவம்ஶ்யனன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியனென்றித்யாதி.) தூதுபோகவிடச்செய்தேஅறியார்களோ

‡ செவிசெப்பாய்கை - விஸ்மயாகை, ஆதரிக்கை.

இரண்டாம்பாட்டு. (தையலாளித்யாதி) ஜநகிபக்கலிலே காதல் பண்ணின ஶத்ருவான ராவணனுடைய, "தாய்தலை யற்றற்றுவீழ" என்கிறபடியே – பொய்த்தலை யன்றியே, அவன் பூவும் புழுகுமிட்டு ப் போற்றிவளர்த்த பத்துத்தலைகளும், அன்றுசெய்த கொடிய போரிலே அற்றுவிழ, அழகிய திருச்சரத்தாலே யெய்த என்ஸ்வாமி, திருவெவ்வுளிலே பள்ளிகொண்டான். ... ... உ.

அத்தை மறைத்திறே வளர்ந்தது. அபிஷிக்த க்ஷத்ரியவம்ஶத்திலபிற க்கில் தூதுபோக விடுவாரைக் கிடையாதே!. (தையலித்யாதி) நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவள்பக்கலிலே, ஜநகியென்றுபாராதே[ம அப்ராப்தமான ஸங்கத்தைப் பண்ணினானாய்த்து ; அதுக்கடி–ஆஸுர ப்ரக்ருதியாகையாலே யாய்த்து. (வாளரக்கன்) தேவதை கொடுத்த வாளை விஶ்வஸித்திருந்தானாய்த்து பெருமாள்மிடுக்கைப் பார்க்க வறியாதே. (பொய்யிலாத) ஆஸுர ஸ்வபாவத்துக்குச் சேருமிடத்தில் பொய்யின்றிக்கேயிருக்கிற முடிகளென்னுதல்; அன்றிக்கே, திக்விஜயம் பண்ணி, வீராபிஷேகம் விஜயாபிஷேகம் என்று சிலஉண்டிறே பண்ணுவன ; அவற்றுக் குறுப்பான அபிஷேகங்களில் பொய்யின்றிக்கே யிருக்கை யென்னுதல். (செய்த வெம்போர்தன்னில்) ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலே இருந்தவிடத்திலே யிருந்து தபோபலத்தாலே ஸங்கல்பித்தல், அந்த ராவணனைப்போலே களவுப்பூசல் செய்தல்[உம செய்கையன்றிக்கே, நேரே பொருத போரிலே. (ஓர் செஞ்சரத்தால்) "தீப்தபாவக ஸங்காஶை:" என்கிறபடியே – நெருப்பெரிந்து கொடு செல்லுகிறபடியாதல், திண்ணிய மார்விலே பட்ட அம்பில் ரக்த ஸ்பர்ஶத்தாலே வந்த சிவப்பைச் சொல்லுதல். வரபலத்தாலே பூண் கட்டின தலைகள் பனங்காய்போலே உருளும்படியாக எய்த. (எந்[உரு தை) எனக்கு ஜநகனானவன். எனக்கு ஸ்வாமியானவன். (எவ்வுள் கிடந்தானே) எழுப்பிக் காரியங்கொள்வார் தாழ்வே யுள்ளது, அவன் வந்து சாய்ந்தான். ... ... உ.

வென்ன (அபிஷிக்தக்ஷத்ரியேத்யாதி.) ஆக, இப்படி கக்ஷ்யாக்ரமத்திலே யாகிலும் சக்ரவர்த்தித்திருமகனிடத்தில் அஸ்ரீதபாரதந்த்ர்யத்தை ஸாதிக்கும் பட்டரைப்போலே இவரும் வீரவாஸ்யரியு மஹாராஜையாலே ராவணவதத்தை மாறி மாறியருளிச்செய்வ ரென்றதாய்த்து. தேவதையென்றது - ருத்ரனை. "பொய்யிலாத" என்றதுக்கு "தானவன்" என்றபதத்திலே நோக்காகவொரு தாத்பர்யமருளிச்செய்து, "வாளரக்கன்" என்றதிலேநோக்காக தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) "செய்த - போர்" என்றுவிஶேஷிக்கைக்கு செ[ருரு ய்யாதபோருண்டோ, போரானபோதே வெவ்விதாயிராதோ, விஶேஷிக்கவேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்(ப்ரஹ்மாதிகளையித்யாதி.) தபோபலத்தாலே-ஆலோசநஸாமர்த்யத்தாலே. ராவணவயார்யிகளாயிறே போரைஸங்கல்பித்தார்கள். களவுப்பூசலாகில் தன்மேல்அம்பு தையாதிறே,ந்யாயயுத்தமேயிறே வெம்போரென்ற திருவுள்ளம். ... ... உ.

மூ.—முன்னோர் தூது வானரத்தின்வாயில் மொழிந் தரக்கன்
மன்னூர் தன்னை வாளியினால் மாளமுனிந்தவனே!
பின்னோர் தூதாதிமன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார்
இன்னார் தூதனெனநின்றா னெவ்வுட் கிடந்தானே. ௩.

ப-ரை.—முன் - ராமாவதாரத்திலே, ஓர் - அத்விதீயமான, தூது - தூதவாக்யத்தை, வானரத்தின் - திருவடியினுடைய, வாயில் - வாயாலே, மொழிந்து - சொல்லியனுப்பி, அரக்கன் - ராக்ஷஸனான ராவணன், மன்னு - பொருந்திவர்த்திக்கிற, ஊர்தன்னை - லங்கையிலுள்ளாரை, வாளியினால் - அம்பாலே, மாள - நசிக்கும்படியாக, முனிந்த - சீறியருளினவனாய், அவனே - அந்தசக்ரவர்த்தித்திருமகன்[ய ரூனே, பின் - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே, ஆதிமன்னர்க்கு - ப்ரதான ராஜாக்களான பாண்டவர்களுக்கு, ஓர் தூதாகி - ஓர் தூதனாய், பெருநிலத்தார் - பெரியபூமியிலுள்ளார், இன்னார்தூதன் என - "இவன் பாண்டவதூதன்" என்று சொல்லும்படி, நின்றான் - அர்ஜுநனுடைய தேர் முன்னே நின்றவன், எவ்வுள்கிடந்தான்—. (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (முன்னோரித்யாதி) முன்பு திருவடி வாயிலே[யரு வார்த்தை சொல்லித் தூதுவிட்டு ராவணன் பொருந்திவர்த்திக்கிற வூரிலுள்ளார் நசிக்கும்படி திருச்சரத்தை விட்டவனே.

மூன்றாம்பாட்டு.—(முன்னித்யாதி) "ஏசநின்ற" என்றது அநுவர்த்திக்கிறது. உசிதாநுசிதஹோமநிந்தைபோலே யிருப்பதொன்றிறே யிது. புக்கபுக்க துறைதோறும் ஸமவஸ்விஷயத்திலே கால்தாழவல்லராய்த்து. (முன்) த்வாபரத்தினுடைய ஆதியிலே, பிராட்டியைப்பிரிந்து ஆற்றாமை மீதூர்ந்து கடலிலேபுக்கு முழுகுமளவானவாறே, ஒரு குரங்கின் வாயிலே வார்த்தைசொல்லிவிட்டான். (அரக்கன் மன்னூர்தன்னை) அரக்கனுடைய, வராதிகளாலே பூண்கட்டின வூரை. (வாளியினால்) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிகளுக்குக் கேளாதவூரை, மனிசருக்கு ஏகாந்தமான அம்பாலே அழியும்படி சீறினனைத்து. (அவனேயித்யாதி) கடலில்நீரேநெய்யாகப் பற்றியெரியவல்ல அம்புடையனையிருக்கச்செய்தே, ஓரியற்றி யில்லாதாரைப் போலே கழுத்திலே

மூன்றாம்பாட்டு.—(முன்னோரித்யாதி.) முதற்பாட்டோடு ஸங்கதிப்ரகாரம் (ஏசவித்யாதி.) இப்படியேசும் விஷயத்தை யிவராசைப்பட்டு ஆதரம்[ஙய பண்ணுவானென்னென்ன (உசிதேத்யாதி.) உசிதாநுசித ஹோமவிதிப்ரகரணத்தில், "புரோதயாஜ்ஜுஹ்வதி யோம்சி ஹோத்ரம் ப்ராதரந்தேம்தே வதந்தி" இத்யாதி நிந்தை ப்ரசம்ஸா தாத்பர்யகமானாப்போலே, ஶோபிமாருடைய நவநீதசௌர்யத்திலேச்சுக்கும் ஸௌலப்யகுண ப்ரசம்ஸையிலே தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். கீழ்ப்பாட்டில் ராமபக்ஷபாதம் போய் க்ருஷ்ணபக்ஷபாதமெங்[ஙு கேவந்ததென்ன வருளிச்செய்கிறார் (புக்கவித்யாதி.) த்வாபரத்தினுடைய ஆதியிலே யென்றது - த்வாபரத்துக்கு ஆதி த்ரேதாயுகமென்று கொள்ளவேணும். இத்தால் - வ்யவஹித பௌர்வாபர்யம் தோற்றிற்றாய்த்து. இங்ஙனன்றாகில் "முன்னோர்" என்றும் "பின்னோர்" என்றும் விசேஷிக்க வேண்டாவிறே. "ஓர்" என்றபதத்தாலே ஸூசிதமான தாத்பர்யம் (பிராட்டியையித்யாதி.) "ஓர்தூது -" அத்விதீயமான தூதவாக்யத்தை, வானரத்தினுடைய வாயாலே, மொழிந்து - சொல்லியனுப்பியென்றபடியென்றதாத்பர்யம். "மன்னூர் -" ஸ்திரமானவூர் என்று ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அரக்கனுடையவித்யாதி.) இயற்றி - பரிகாரம்.

மூ.—பந்தணைந்த மெல்விரலாள் பாவைதன் காரணத்தால்,
வெந்திறலேறேழும் வென்றவேந்தன், விரிபுகழ்சேர்
நந்தன்மைந்தனாகவாகும் நம்பி நம்பெருமான்,
எந்தைதந்தை தம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. ச.

ப-ரை.—பந்து—, அணைந்த-பொருந்திய, மெல்-ம்ருதுவான, விரலாள் - விரல்களையுடையளாய், பாவைதன் காரணத்தால் - நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டியைப் பெறுகைக்காக, வெம்-க்ரூரமாய், திறல் - மிடுக்கையுடைய, ஏறு ஏழும் - ரிஷபங்கள் ஏழையும், வென்ற - நிரஸித்த, அத்தாலே, வேந்தன் - * குலவாயர் கொழுந்தாய் ; விரி-பரஸித்தமான, புகழ்சேர் - புகழை[யு யுடைய, நந்தன்மைந்தனாக - ஸ்ரீ நந்தகோபர் திருமகனாக, ஆகும் - தன்னை அமைத்துக்கொண்டவனாய், நம்பி-ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணனான, நம்பெருமான் - நம் ஸ்வாமியாய், எந்தை தந்தைதம் பெருமான் - நம் குலநாதனானவன், எவ்வுள் கிடந்தானே—. ... ... (ச)

(பின்னோர் தூதித்யாதி) பின்பு த்வாபராந்தத்திலே, ராஜ்யத்துக்கு [யுரு ப்ரயாசரானபாண்டவர்களுக்காகி.(பெருநிலத்தாரித்யாதி) மஹாப்ருதிவியிலுள்ளார் "பாண்டவதூதன்" என்று தன் பேரிட்டழைக்கும்படி நின்றவன், திருவெவ்வுளிலே பள்ளிகொண்டான். ... ரு.

யோலைகட்டித் தூதுபோனானாய்த்து. (ஆதிமன்னர்க்காகி) துர்யோயநாதிகள் ராஜ்யம்பண்ணுநிற்கச்செய்தேயும்,பாண்டவர்களை (ஆதி[உம் மன்னர்) என்கிறாராய்த்து, "ராஜ்யப்ராப்தி யிவர்களது, அவர்கள் (க) கிடந்தானைகண்டேறினவித்தனை" என்று ; பள்ளிகளும் கள்ளரும் க்ஷேத்ரமாளாநிற்க ப்ராஹ்மணர் ப்ரமாணங்களைக் காட்டிவைக்குமாப்போலே. அவர்கள் (ஆதிமன்னர்) என்கிறாராய்க்கிவர் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தாலே. சிறியார் பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லாருமொக்க. (இன்னார்தூதனென நின்றான்) பாண்டவர்கள் தூதனென்ற வத்தாலே யரித்து நின்றானாய்த்து. ஒருபிறப்பாதல் வ்ருத்தமாத லிட்டுச்சொல்ல வொண்ணாதாரைப்போலே தனக்கென்ன இட்டுச்சொல்லலாவதொன்றின்றிக்கே, பாண்டவர்களுக்கு தூதனென்றவத்தாலே யரித்து நின்றானாய்த்து. (ஒருஜந்ம வ்ருத்தாதிகளாலேநிரூபியாமல் இதுவே நிரூபகமாய்த்து.) ‡ "இன்னான் சோற்றாலே யரித்தான், சுவர் மண்ணாலே நின்றது" என்னுமாப்போலே,ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யமிட்டுச்சொல்லுவாரைப் பெறில் உண்ணாதே தடிக்கு மாய்த்து. (எவ்வுட்கிடந்தானே) இவ்விடம் நல்ல நீர்வாய்ப்பா யிருந்தது-ஊமியிலேயேவிக் கார்யங் கொள்வாரைப் [ரு பெற்றது, இனி இவ்விடம் விட்டுப் போவோமல்லோம் என்று சாய்ந்தானாய்த்து. ... ... ரு.

"ஆதி" - ப்ரயாசரான, மன்னரென்று ஸஞ்சார்யம் விவக்ஷித்த, தாத்பர்யம் (துர்யோயநாதிகளித்யாதி.) ஸத்ருஷ்டாந்தம் விவரணம் (பள்ளிகளுமித்யாதி.) "இவ்விடம்" இத்யாதிச்குவிவரணம் (ஊமியிலேயித்யாதி.) ... ... ரு.

(க) கிடந்தவனை என்பது, கிடந்தானை என மருவிக்கிடக்கிறது: படுத்துக்கொண்டிருக்கிற யானையைத் தானே யேறுகை. ‡ துண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

நாலாம்பாட்டு. (பந்தித்யாதி) பந்துபொருந்தி யிருப்பதாய், மெல்லிய விரலையுடையளுமாய், நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடைய நப்பின்னை பொருட்டு. (வெந்திற லித்யாதி) கொடிதாய் மிடுக்கையுடைய ரிஷபங்களேழையும் வென்ற ராஜன். (விரிபுகழித்யாதி) ப்ரஸித்தமான புகழையுடைய ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனாகத் தன்னை

நாலாம்பாட்டு.— (பந்தித்யாதி) திரியவும் க்ருஷ்ணாவதாரமே பின்னாட்டிற்று. க்ருஷ்ணனுக்கு ஆகர்ஷகமாம்படி கையிலே பந்தைப் பிடித்து, அதுதானும் பொருத மார்த்தவத்தை யுடைய விரலை யுடையளாய், நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியை லபிக்கைக்காக. (வெந்திறலித்யாதி) கணக்காலே அம்பாலே பூசல் செய்யலாம் ஜந்மமன்றே, அஜ்ஜாதிக்கு அடைத்த வெற்றியைக் கொண்டானாய்த்து. ரிஷபங்களையடர்த்து அஜ்ஜாதிக்கு ராஜாவானவன். (விரிபுகழ்சேர் நந்தன்) ஆரேனும் பிள்ளை பெறவேணும் என்று நோன்பு நோற்க, "எடுத்த பேராளன்" என்று ஃபலத்திலே அந்வயித்து நிற்கப்பெற்ற புகழையுடையனாய்த்து. (ஆகும்) ஒருபிதாவின்றிக்கே தான் தோன்றியான எளிமைதீர ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனை பின்பாய்த்து "ஸதுமேநம்" என்னுமாப்போலே உளனாய்த்து. (மைந்தனாகவாகும்) [உந்தமடிகள் முனிவர்] யசோதைப் பிராட்டி அவனை அச்சமுறுத்துகைக்காகச் சொல்லும் வார்த்தையாய்த்து; தான் தாயான எளிமையாலே பொடியமாட்டாளே; அதுக்காக, உங்கள் தமப்பனார் பொடிவர்கிடீர். [உன்னை] செய்ததெல்லாம் பொறுக்கும்படி யன்றிறே தீம்பிலே கைவளர்ந்து நிற்கிற நிலை. [நானித்யாதி] கையிற்கோலைக்காட்டி, "இதிருக்கிறபடி. கண்டாயே, இது உன்பேர்" என்னும், இத்தாலே உன்னை நோம்படி

நாலாம்பாட்டு.— (பந்தித்யாதி.) "எத்திறம்!" என்று ஆழங்கால் படுத்தும் விஷயமாகையாலே க்ருஷ்ணனிடத்தில் இளமணல் பாய்ந்தது ஹவிக்கிறாரென்கிறார் (திரியவுமித்யாதி.) க்ருஷ்ணன் வந்தணையும்படி பந்தணைந்தாளென்று ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனுக்கித்யாதி.) (கணக்காலே) என்றவநந்தரம், கொள்ளப்போகாதே என்று சேஷம். கணக்கு - மைத்துனமைமுறை. இத்தால் - நப்பின்னையைக் கைக்கொள்ளப் போகாது ஏறுகளை கந்யாசுல்கமாக வைக்கையாலே, கேவலக்ஷத்ரிய ஜந்மமாகில் பூசலிலேவென்று கைக்கொள்ளலாம், இரண்டுவழியும் கூடாதே, எருதுகளைத் தழுவிக்கொன்றலாய்த்து அவளைத்தழுவிக்கொள்ளுவதென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்.

ஆரேனுமென்றது - வஸுதேவதேவகிகளை. எடுத்துவளர்த்த * அசோதை தன் சிங்கத்தை நந்தன் மைந்தனாகச் சொல்லுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உந்தமடிகளித்யாதி.) எடுத்தபாசுரத்தை வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறார் (யசோதையித்யாதி.) "உன்னை" என்ற பதப்ரயோகத்துக்குத் தாத்பர்யம் (செய்ததெல்லாமித்யாதி.) இது உன்பேரென்று - கோலினபேரைச்சொல்லும். அதாவது - க்ருஷ்ணனெங்கே? க்ருஷ்ணனெங்கே! என்று உன்னைத் தேடித்திரியுமென்கை. இது, "என் கையில்" என்றவிசேஷணஸ்வாரஸ்யம்.

மூ.—பாலனாகிஞாலமேழுமுண்டு பண்டாலிலைமேல்
சாலநாளும்பள்ளிகொள்ளும்தாமரைக்கண்ணன்,எண்ணில்
நீலமார் வண்டுண்டுவாழும் நெய்தலந்தண்கழனி
ஏலநாறும் பைம்புறவி லெவ்வுட் கிடந்தானே. ரு.

ப-ரை.—பாலனாகி-சிறுபிள்ளையாய்,ஞாலம்ஏழும்-ஏழுலோகங்களையும்,உண்டு-திருவயிற்றிலே வைத்து, பண்டு - ப்ரளயகாலத்திலே, ஆலிலைமேல் - ஓராலந்தளிரிலே, சாலநாளும் - அநேககாலம், பள்ளிகொள்ளும்-கண்வளர்ந்தருளின, தாமரைக் கண்ணன் - புண்டரீகாக்ஷனான ஸர்வேச்வரன் ; எண்இல் - எண்ணிமுடியாத, வண்டு - வண்டுகளானவை, நீலம் - கருங்குவளையிலும், நெய்தல் - ஆம்பலிலும், ஆர் - படிந்து, அவற்றிலுண்டான தேனை, உண்டு - பானம்பண்ணி, வாழும் - வாழுகிற, அம் - அழகியதாய், தண் - குளிர்ந்த, கழனி - கழனியையும், ஏலம் - பரிமளம், நாறும் - கமழாநின்ற, பை - பரந்த, புறவில் - புறச்சோலையையுமுடைய, எவ்வுள் கிடந்தான்—. ... ... (ரு)

அமைத்த பரிபூர்ணனானநம்ஸ்வாமி.(எந்தையித்யாதி)என்னாயன், என்குடிநாயன் என்குலநாயன் திருவெவ்வுளிலே பள்ளிகொண்டான்.ச.

அஞ்சாம்பாட்டு. (பாலனித்யாதி) ஒரு சிறுபிள்ளை ஸப்தலோகங்களையும் வயிற்றில்வைத்து முன்பு, பின்னை ஓராலந்தளிரிலே அநேககாலம் கண்வளர்ந்தருளின புண்டரீகாக்ஷன்.

அடிக்கலாமிறே ; அதுக்கு எனக்குக் கையெழுகிறதில்லை. (நம்பி) ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்தி லிருந்தவிருப்பிலும் இங்கேவந்தவதரித்துத் தான் தாழநின்றபின்பாய்த்து பூர்ணனாய்த்து. (நம்பெருமான்) நமக்கு நாயன். நம் குலநாயனானவன். (எவ்வுட்கிடந்தானே) ஸர்வஸிய வங்யனானவனைக் காணலாவது பரமபதத்திலேஎன்று அவ்விடத்தில் போகப் பொதிசோறுகட்ட வேண்டாதே,ஸங்கதய்ஸத்யம் பண்ணலாம்படி திருவெவ்வுளிலேவந்து சாய்ந்தானாய்த்து. ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பாலனாகி) அத்யனும் செம்பால் பாய்கிற பருவத்தை யுடைய பாலனாய், அப்பருவத்திலே ஸகலலோகங்களையு மெடுத்து வயிற்றிலே வைத்து.(பண்டு)தனக்கொரு பரிவரில்லாத ப்ரளய காலத்திலே, ஒருபவனான ஆலந்தளிரிலே. (சால) பிள்ளை அகாலத்திலே யுறங்காநின்றான் ! என்செய்தான் ! என்று

"எந்தைதந்தை தம்பெருமான்"என்றதுக்கர்த்தம் (நம்குலேத்யாதி.) பொதிசோறு - பாக்குப்பாளையிலே பொதிந்தசோறு. பாதேயமென்றபடி. ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பாலனாகியித்யாதி)ஈந்தன்மைந்தனைப்போலேபெற்றாரும் வளர்த்தாருமின்றிக்கே முற்றுக்குழவியானவனை அடியொத்துகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

செம்பால் - தொட்டால் ரக்தம்பொசிகை.

மூ.—சோத்தநம்பியென்று தொண்டர்மிண்டித்தொடர்ந்தழைக்கும்
ஆத்தநம்பி செங்கணம்பி யாகிலும், தேவர்க்கெல்லாம்
மூத்தநம்பி முக்கணம்பி யென்று முனிவர்தொழு
தேத்தும் நம்பி யெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. ௯.

ப-ரை.— தொண்டர் - அநந்யப்ரயோஜநரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், மிண்டி-நெருங்கி, நம்பி - ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணனே!, சோத்தம்என்று - உன்னை ஸேவிக்கிறேன் என்று கைகூப்பிக் கொண்டு, தொடர்ந்து - இடைவிடாமல், அழைக்கும் - ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிற, ஆத்தன்நம்பி - பரமஆப்தனானவன், செங்கண்நம்பி - சிவந்த கண்ணழகால் பூர்ணனாயிருக்கின்றான்; ஆகிலும்-இப்படியிருந்தானே யாகிலும், தேவர்க்கெல்லாம் - தேவர்களுக்கெல்லாம், மூத்தநம்பி - முன்னேபிறந்த ப்ரஹ்மாவுக்கும், முக்கண்நம்பி - மூன்றுகண்களையுடைய ருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை நடத்துகிறவனே!, என்று—, முனிவர் - ஸநகாதி முனிவர்கள், தொழுது - ஆச்ரயித்து, ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, நம்பி - பூர்ணனான, எம்பெருமான் - என்ஸ்வாமியானவன், எவ்வுள்கிடந்தானே - திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தருளினான் என்று ஸ்துதிக்கிறார். ... ... (௯)

(என்னவிசித்யாதி) அஸங்க்யாதமான வண்டுகள் கருங்குவளையிலும் நெய்தற்பூவிலும்புக்கு மதுபானம்பண்ணி வாழுகிற அழகிய கழனியையும் கருநாற்றம் கமழாநின்ற புறச்சோலையையுமுடைய திருவெவ்வுளிலே கிடந்தான். புறச்சோலை – பர்யந்தம். ... ௫.

எழுப்புகைக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமில்லையே. (எண்ணில்) அகடிதங்களை கடிப்பிக்கும்படி. அது ஆராயப்புக்காலிருக்கும்படி. (நீலமித்யாதி) நெய்தல்பூவிலே படிந்த வண்டுகளானவை மதுபானம் பண்ணி வாழாநின்றுள்ள, நெய்தல்நிலமென்னவுமாம்; அன்றிக்கே, நெய்தலென்று – ஆம்பலாய், நீலப்பூவிலே படிந்த வண்டுகள் ஆம்பலிலே மதுபானம் பண்ணாநின்றுள்ள வென்னவுமாம்; அன்றிக்கே, நிறத்தை யுடைய வண்டுகள் நெய்தற்பூவிலே மதுபானம் பண்ணுகிற அழகிய குளிர்ந்த கழனியை யுடைத்தா யிருக்கும் என்னவுமாம். (ஏலமித்யாதி) பரிமள ப்ரசுரமான பர்யந்தத்தை யுடைத்தான தேசத்திலே அரியது செய்யவல்லவனாய்த்துக் கண்வளர்ந்தருளுகிறான்; எழுப்பிக்காரியங்கொள்வார் குறையே. ... ௫.

"எண்ணில்-" எண்ணமில்லாதவன். அதாவது - எண்ணமுடியாதவென்று ஸங்கார்யமாய், ஸலிதார்யம்(அகடிதேத்யாதி.) விவரணம் (அதித்யாதி.) (இருக்கும்படி) என்றவநுஸரம், எண்ணமுடியாது என்றபேக்ஷம். கொண்டது பிள்ளைத்தனம்; உண்டது உலகேழும், உறங்குவது ஆலிலைமேல், எங்ஙனே யெண்ணும்படி என்று இவ்வாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யம். நீலப்பூஎன்று-கருநெய்தல். ஆம்பல்-வெளுத்தது.

ஆறும்பாட்டு. (சோத்தமித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநர் நெருங்கப்புகுந்துசோத்தமிட்டுத்துடர்ந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணும் பரமாப்தன். (செங்கண்நம்பி) சிவந்த கண்ணழகால் பூர்ணன். (ஆகிலும்) இப்படியிருந்தானேயாகிலும். (தேவர்த்யாதி) தேவர்களுக்கெல்லாம் முன்னே பிறந்த ப்ரஹ்மாவுக்கும், த்ரிணேத்ரனான ருத்ரனுக்கும அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை நடத்துகிறவனென்று ஸநகாதிகள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகின்ற என்நாயன், எவ்வுள் கிடந்தானே. ௪

ஆறும்பாட்டு.—(சோத்தம்) அவன் நெஞ்சிரங்கும்படி ஶரணாகதி வரணம் பண்ணுமாப்போலே தாழ்ந்தார் சொல்லுவதொரு பாசுரம். ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனே ! சோத்தம் என்றுகொண்டு வைஷ்ணவர்கள்ஒருவர்க்கொருவர் முற்பட்டு மேல்விழுந்துமாறுதேயழைக்கும்ஆப்தன்.(நம்பி)பரமாப்தியால் குறைவறநிற்குமவன். இப்படியிருக்கிறவன்று ஞரென்னில் (செங்கணம்பி) "யஞ்சேநேரோயத்துபுருஷ: புண்டரீகாக்ஷஸஂஜ்ஞித:" என்று - புண்டரீகாக்ஷனாக ப்ரமாண ப்ரஸித்தனானவன். (ஆகிலும்) இப்படியிருந்தானேயாகிலும். (தேவர்க்கித்யாதி) தேவதைகளுக்கெல்லாம் முன்னே பிறந்தானாயிருக்கிறவதுர்முகனுக்கும், லலாடநேத்ரனான ருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் நடத்துகிறவனென்றுகொண்டு ஸநகாதிகளேத்தும்படியிருக்கிற பூர்ணனை என்நாயன். ஆக, இப்படி அஸாதாரண திவ்ய விக்ரஹயுக்தனாய் இதரஸஜாதீயனாயிருக்கச் செய்தேயும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாய்நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நடத்துகிறானென்று ஸநகாதிகளேத்தும்படியிருக்கிறவன் இங்கே சாய்ந்தானென்றபடி. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(சோத்தநம்பி யித்யாதி.) பரிவில்லாத வாலனென்று நீர் பரியவேண்டியிருந்ததோ, என்னுடைய ஸர்வாத்மகத்வத்தை மறந்தீரோவென்ன ; அவற்றை மேல் மூன்று பாட்டாலே அநுஸந்தித்துக் கொண்டு ஸ்துதிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"மிண்டி" என்றதினர்த்தம் (ஒருவர்க்கொருவர் முற்பட்டென்றது.) "ஶ்ருத்யே யதாஂதநராவ்யாவ்ர வேதவேதாந்த நிஶ்சய:" எடுத்த ப்ரமாணத்துக்குஉத்தரார்த்தம். தொகுத்தஹாவம் (ஆகவித்யாதி.) ... ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு.—(திங்களித்யாதி.)

மூ.—திங்களப்புவானெரிகாலாகித் திசைமுகனார்
தங்களப்பன் சாமியப்பன் பாகத்திருந்து வண்டுண்
தொங்கலப்பு நீண்முடியான் சூழ்கழல்சூடநின்ற
எங்களப்பனெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. எ

ப-ரை.—கார்ய வர்க்கத்துக்கு உபலக்ஷணமாக, திங்கள்-சந்த்ரனையும், அப்பு-ஜலம், வான் - ஆகாசம், எரி - அக்நி, கால் - காற்று ஆகிற நாலு பூதங்களையும், ஆகி - சரீரமாகக்கொண்டு தான் சரீரியாய்: திசைமுகனார் தங்கள் - நான்கு முகங்களையுடைய ப்ரஹ்மாவுக்கு, அப்பன் - ஜநகனாய்; சாமிஅப்பன் - ஸாமவேத ஸ்வரூபனாய், வண்டு-வண்டுகள், உண் - மதுபாநம் பண்ணாநின்றுள்ள, தொங் [ய கல் - கொன்றைமாலையையும், அப்பு - கங்காஜலத்தையும், நீள் - நீண்ட, முடி - ஜடையிலேயுடையனாய், பாகத்து - திருமேனியிலொரு பார்ச்வத்திலே, இருந் தான் - இருக்குமவனான ருத்ரனானவன், சூழ் - பூமியெங்கும் பரம்பின, கழல் - திருவடிகளை, சூட - தன் தலையிலே சூடும்படி, நின்ற - நின்றவனாய்; எங்கள் அப்பன்-எங்கள் ஜநகனாய்; எம்பெருமான் எங்கள் ஸ்வாமியுமானவன், எவ்[யரு வுள் கிடந்தானே—. ... ... (எ

ஏழாம்பாட்டு. (திங்களித்யாதி) கார்யவர்க்கத்துக்கு உபலக்ஷண மாக சந்த்ரனையும் ஸூக்ஷ்மபூதங்களையும் சரீரமாகக்கொண்டு, தான் சரீரியாய். (திசைமுகனித்யாதி) சதுர்முகனுக்கு ஜநகனானவன். (சாமியப்பன்) ஸாமவேதப்ரதிபாத்யன். "வேதாநாம்ஸாமவே[உய தோஸ்மி" என்கிற ஸாமவேதஸ்வரூபன். முருகனென்றுமாம். (பாகத் தித்யாதி) பார்ச்வத்திலே வண்டுகள் படிந்து மதுபாநம் பண்ணும் கொன்றைமாலையையும், திருவடிவிளக்கின கங்காஜலத்தையும் ஜடை யிலேயுடையவன். (சூழ்கழலித்யாதி) * படிக்களவாகப்பரம்பின திரு வடிகளைச் சூடும்படி நின்ற எங்கள் அப்பனானவன் எவ்வுள்கிடந் [உரு தானே. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.— (திங்களித்யாதி) கார்யவர்கத்துக்கு உப லக்ஷணமாக சந்த்ரனையும், காரணமான ஸூக்ஷ்மபூதங்களுக்கும் உப லக்ஷணமாக நாலையும் சொல்லி, இவற்றுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற் கிறவனென்றபடி. சதுர்முகனுக்கும் ஜநகனானவன். (சாமியப்பன்)[கூய ஸாமவேத ப்ரதிபாத்யனான காரணபூதன். (பாகத்தித்யாதி) வண்டு கள் மதுபாநம் பண்ணாநின்றுள்ள கொன்றைமாலையையும் கங்கா ஜலத்தையும் ஜடையிலே யுடையனாய், திருமேனியில் ஏகதேசத் திலே யிருக்கிற ருத்ரன், விஸ்த்ருதமான திருவடிகளைத் தலையாலேசும க்கும்படி நிற்கிறவன். (எங்களித்யாதி) எங்களுக்கு ஜநகனுமாய்,[கூரு ஸ்வாமியுமானவன். ... ... எ.

ஸாமத்தை யுடையவன் - ஸாமியென்றாய், ஸலிதார்த்தம் (ஸாமவேதேத்யாதி.) ,'தொங்கல்" என்றதினர்த்தம் (கொன்றைமாலையயு மென்றது.) ... எ.

மூ.—முனிவன் மூர்த்திமூவராகி வேதம்விரித்துரைத்த
புனிதன்பூவைவண்ணனண்ணல்புண்ணியன்விண்ணவர்கோன்
தனியன் சேயன் தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்க்
கினியனெந்தையெம்பெருமா னெவ்வுட்கிடந்தானே. அ.

ப-ரை.— ருமூகம் பாசுரக்கிடந்தவன்ம, முனிவன் - ப்ராஜாபதிகள் முதலானவற்றை ஸ்ருஷ்டிக்கஸங்கல்பித்தவனாய்; மூர்த்தி மூவர் - ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்குக் கடவரான ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ருத்ரன் இவர்களுக்கு, ஆகி - அந்தராத்மாவாயிருக்குமவனாய்; வேதம் - வேதார்த்தத்தை, விரித்து - எல்லாருமறியும்படி, உரைத்த - ஸ்ரீகீதையாலே யருளிச்செய்தவனாய்; புனிதன்-பிறருடைய [ம] ஸம்ஸர்க்கப்ரயோஜனமாக ஹிதம்சொன்ன ஸௌசீல்யத்தையுடையனாய்; பூவை - காயாம்பூப்போன்ற, வண்ணன் - திருநிறத்தையுடையனாய்; அண்ணல் - ஸ்வாமியாய்; புண்ணியன் - பரமதார்மிகனாய், விண்ணவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, கோன் - தலைவனாய்; தனியன் - ஒப்பற்றவனாய்; சேயன் - யோகிகளாலுமறியவொண்ணாதவனாய்; தான் ஒருவனாகிலும்-இப்படி தான் அத்விதீயனாயிருந்தா [ம]னையாகிலும், தன் அடியார்க்கு - தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு, இனியன - நல்லவனாய்; எந்தை - எனக்கு ஜநகனாய்; எம்பெருமான் - என்ஸ்வாமியுமானவன், எவ்வுள்கிடந்தானே—. ... ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (முனிவனித்யாதி) "ஸப்ரஹ்மா" இத்யாதிப்படி-யேஸர்வமும்ஸங்கல்பமாய்க்கிடக்கிறவனாய், "பஹுஸ்யாம்" [உம] என்று மநநம்பண்ணினவன். (மூவரித்யாதி) ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களை ஸ்ருஷ்டித்து தச்சரீரயாமியாய், வேதார்த்தத்தை யெல்லாருமறியும்படி ஸ்ரீகீதாமுகேந வெளியிட்ட வேதப்ரத்யயிகன். (பூவையித்யாதி) காயாம்பூப்போன்ற வடிவழகையுடைய ஸர்வஸ்வாமி. "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறபடியே - பரஸம்ருத்யேகப்ரயோஜநமாக ஹிதஞ்சொன்ன ஸௌசீல்யம். பரமதார்மிகன். (விண்ணவா

எட்டாம்பாட்டு.—(முனிவன்) இதுடைய கரணகளேபரங்களையிழந்து ஸோம மோக்ஷாநங்யமாய் கார்யாகாரமழிந்து கிடந்தவன்று, "பஹுஸ்யாம்" என்று மநநம்பண்ணினவன், பின்பு ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாயும் ஸ்வேநரூபேணவும் நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறவன், வேதார்த்தத்தை வ்யக்தமாம்படி வெளியிட்டுச்சொன்னவன். அதாவது — வேதோபப்ரும்ஹணமாக ஸ்ரீகீதையை யருளிச்செய்தபடி. (புனிதன்) "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறபடியே ஸ்வப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாக பரஹிதமே சொல்லுகையால் வந்தஸௌசீல்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (பூவைவண்ணன்) உபதேசித்த ஹிதம் கிடக்க அவஹிதத்தைச் சொல்லிலும் விடவொண்ணாத வடிவையுடையவன். (அண்ணல்) ஸ்வாமி. (புண்ணியன்)

எட்டாம்பாட்டு.—(முனிவனித்யாதி.) இது - இந்தசேதநவஸ்து. "மூவராக" என்றது - வ்யவஹாரமன்று, மூவரானவரென்றபடி. செய்யுண்ணியென்றுப்போலே யென்றருளிச்செய்கிறார் (பின்பித்யாதி.)

மூ.—பந்திருக்கும் மெல் விரலாள் பாவைபனிமலராள்
வந்திருக்கும்மார்வன் நீலமேனி மணிவண்ணன்
அந்தரத்தில்வாழும்வானோர் நாயகனுயமைந்த
இந்திரற்கும்தம்பெருமானெவ்வுட்கிடந்தானே. ௯.

ப-ரை.—பந்து - பந்தானது, இருக்கும்-தங்கிய, மெல்-ம்ருதுவான,விரலாள் - விரல்களையுடையளாய், பனி - குளிர்ந்த, மலராள்-தாமரைப்பூவைப் பிறந்தகமாக வுடையளாய், பாவை - நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும் ஸ்த்ரீத்வகுணங் கள் நிறைந்த பெரியபிராட்டியார், வந்து - அப்பூவில்தரிப்பு அரிதாய் அதினின் றும் வந்து, இருக்கும்-ஈகணகாலமும் பிரியமாட்டாதே யிருக்கிற, மார்வன் - [யு திருமார்வையுடையனாய்; நீலம் - கருநெய்தல்பூப்போன்ற, மேனி - வடிவழ கையுடையனாய்; மணி - மணிபோலே, வண்ணன் - ஸௌலப்ய ஸ்வபாவத்தை யுடையனாய்; அந்தரத்தில் - ஸ்வர்க்கத்திலே, வாழும்-வாழுகிற, வானோர் - தேவர் களுக்கு, நாயகரும் - நிர்வாஹகரும், அமைந்த - சமைந்த, இந்திரற்கும்-இந்த்ர னுக்கும் —, பெருமான் - ஸ்வாமியானவன். எவ்வுள் கிடந்தானே —. (௧)

கோன்) * அமரர்களுக்கு ப்ரபு. (தனியன்) அத்விதீயன். (சேயன்) "யோ[illegible]" என்கிறபடியே - அப்ராப்யன்; இப்படி யிருந்தானேயாகிலும், தன்னடியார்க்கு நல்லவன்; அருக் கடி - என்னையாளுமவனாய். எவ்வுள் கிடந்தான், ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பந்திருக்கும்) * பந்தார்விரலியாய், பந்திருக்கும்மெல்லியவிரலையுடையளாய், குளிர்ந்த தாமரைப்பூவைப்

பாமபோர்மிகன். ([illegible]) * அமரர் மமரர்களதிபதி. (தனியன்) அமரர்களில் வ்யாவ்ருத்தனானவன். (சேயன்) அவர்களில் நெடுநாள் சிறை யுடையவன்; இப்படி தான் அப்ராப்யனு யிருந்தா னேயாகிலும், தன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு இனியவன்; என[௨௫ க்கு ஜநகனுமாய், ஸ்வாமியுமானவன். ... ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பந்திருக்கும்) ஒருநாளும் பிரிவால் வரும் வ்யஸநமின்றிக்கே நித்யஸம்ஸ்லேஷத்தாலே கையும் பந்துமாய் அது தான் பொறுமை சிவந்து ஸுகுமாரமான விரலையுடையவள், நிருபா தக ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவள், குளிர்ந்த தாமரைப்பூவைப்

"விண்ணைவாழ்கான" என்று [illegible] (ஜயர்வித்யார்.) ... ௮.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பந்தர்பாதி.) இப்படி ஸர்வாத்மதயாவந்த ஸர்வாயி சத்வத்துக்கு நிருபகையான லக்ஷ்மீ பத்நிவத்தை அநுஸந்திக்கிறு ரெனறு ஸங் ரதி கண்டுகொள்வது.

லீலாபரதையும் ஸௌகுமார்யமும் கர்மக்ஷிதஸ்த்ரீத்வமன்றிக்கே யிருக் [௬௫ கையும் பிறந்தகத்தில் சீர்மை யுடையவள் "வந்திருக்கும் மார்வுடையவன்". என்று சொல்லுகையால் ஸர்வாயிசத்வம் ஸுஙிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி வா க்யதாத்பர்யார்த்தங்களை யருளிச் செய்கிறார் (ஒருநாளுமித்யாதிகளாலே.)

மூ.—இண்டைகொண்டுதொண்டரேத்த வெவ்வுட்கிடந்தானை
வண்டுபாடும்பைம்புறவில் மங்கையர்கோன்கலியன்
கொண்டசீரால்தண்டமிழ்செய்மாலை யீரைந்தும்வல்லார்
அண்டமாள்வதாணையன்றேலாள்வரமருலகே. ய.

ப-ரை.— இண்டை - பூமாலைகளை, கொண்டு - திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து, தொண்டர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அடிமைசெய்யும்படி, எவ்வுள் - திருவெவ்வுளிலே, கிடந்தானை - கண்வளர்ந்தருளினவன் விஷயமாக; வண்டு - வண்டுகள், பாடும் - பாடுகிற, பை - பரந்த, புறவில் - பர்யந்தத்தையுடைய, மங்கையர்கோன் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்குராஜாவான, கலியன் - [ய
ஆழ்வார், கொண்ட - நெஞ்சிலேகொண்ட, சீர் - அவன் கல்யாணகுணங்களை, தண் - இனிமையான, தமிழால் - தமிழ்பாஷையாலே, செய் - அருளிச்செய்ததாய், மாலை - மாலாரூபமான, ஈரைந்தும் - இப்பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - கற்கவல்லவர்கள், அண்டம் - பரமபதத்தை, ஆள்வது - ஆளுமது, ஆணை - நிச்சிதம்; அன்றேல் - அது வேண்டாவாகில், அமருலகு - ஸ்வர்க்கலோகத்தை, ஆள்வர் - ஆளப் [யரு
பெறுவரென்கிறார். ... ... (ய)

பிறந்தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார், அப்பூ நெரிஞ்சிக்காலோடா பாகியாய் திருமார்விலே வந்திருக்கிற வைபவத்தையுடையவன். (நீலமேனியித்யாதி) கருங்குவளைபோன்ற வடிவழகையுடையனாய், மணிபோலே முன்தானையிலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலப [உய
வாதிகளையுடையவன். (அந்தரத்தித்யாதி) ஸ்வர்க்கத்திலே வாழுகிற முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களுக்குநிர்வாஹகனாகச்சமைந்த இந்த்ரனுக்கு நாயகனானவன், எவ்வுளிலே பள்ளிகொண்டான். ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (இண்டையித்யாதி) பூமாலைகளைக்கொண்டு ஸ்ரீ

பிறந்தகமாகவுடையவள். (வந்திருக்கும்) அப்பூவிலிருந்து ஸ்ரீயானவள் அடிக்கொதித்துவந்து, "அகலகில்லேன்" என்றிருக்கும்படி மார்வு படைத்தவன்; நீலமான நிறத்தை யுடைய மணிபோன்ற வடிவையுடையவன். (அந்தரத்தித்யாதி) இது ஸர்வேச்வரனுக்கு விசேஷணமாதல்; அன்றிக்கே, தேவர்களுக்கு நாயகனாய்ச் சமைந்த இந்த்ரனு [கூய
க்கென்னவுமாம். அவனுங்கூடத் தன்னைப்பற்றித் தன் ஐச்வர்யத்தை நடத்தும்படி யிருக்கிறவன். ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு.— (இண்டையித்யாதி) பூமாலைகளைப் பணிமாறி

அவனுங்கூடவென்றது - "ஸப்ரஹ்மா ஸசிவஸ்ஸேந்த்ர:" என்று கூடவெடுக்க முட்டுப்பொறுத்தவனுங்கூட வென்றபடி. ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு.—(இண்டைகொண்டித்யாதி.) பணிமாறி - ஸமர்ப்பித்து.

வைஷ்ணவர்கள்ஸ்தோத்ராதிகளைப்பண்ணிஅடிமைசெய்யும்படியாகத் திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தருளினவன். (வண்டுபாடும்பைம் புறவிலித்யாதி) வண்டுகள் மத்யபாநமத்தமாய்ப் பாடுகிற பர்யந்தத்தை யுடைய திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான வலியையுடைய ஆழ்வார். (கொண்டவித்யாதி) அவன் கல்யாண குணங்களை உள்ளுடையாகக்கொண்டாய்த்து ஆழ்வார் கவிபாடிற்று. சீர்-அழகு. (தண்தமிழ் செய்மாலை) தமிழாலேதொடுத்த மாலை; இப்பத்தும்வல்லார், அண்டமுண்டு - பரமபதம், அத்தை ஆளப்பெறுவர். (அன்றேல்) அது வேண்டாவாகில், ஸ்வர்க்கத்தை ஆளுவர். ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கிங்கே அடிமைசெய்து வாழலாம்படி திருவெவ்வுளிலே கிடந்தவனைக் கவிபாடிற்று. மூக்தர் ஸாமகாநம் பண்ணுமாப்போலே மத்யபாநமத்தமாய வண்டுகள் பாடாநின்றுள்ள பரந்த பர்யந்தத்தை யுடைத்தான திருமங்கைக்கு ராஜாவான ஆழ்வார். (கொண்டசீரால்) சீரொன்று - கவிக்கு அலங்காரமாயிருப்பதொன்றுண்டு, அத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமாம்; அன்றிக்கே, இங்கேவந்து சாய்ந்தபடியாலே ஶ்ரமவஸ்தனானான் கெஞ்சிலே யூற்றிருந்து சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி அவை ப்ரேரிக்க, பாடினமாலை யென்னவுமாம். இது கற்றார், அண்டத்தை யாளுதை நிஶ்சிதம். (அன்றேல்) அவனைபபற்றிபுக்கைப் பெறுமத்தனையோ! என்று விரக்தராளுர்களாகில், அவர்களாளுவது பரமபதம். ... ௰.

அடிவரவு.—காசை தையல் முன் பந்து பாலன் சோத்தம் திங்கள் முனிவன் பந்து இண்டை வில்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாசசான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

"பைம்புறவில்" என்றதினர்த்தம் (பர்யந்தத்தை யுடைத்தானவென்றது.) நெஞ்சிலே கொண்ட சீரால் என்றர்த்தாநுஸாரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி.) அண்டத்தை - ப்ரஹ்மாண்டத்தை. ஐஶ்வர்யத்தையென்றபடி. ... ... ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணி ஆச்ரிதவிரோதிகளைப் போக்கி ரக்ஷித்த ஸர்வேச்வரன், "இன்னமரேனும் மாச்ரிதர்க்கு இடர்வரினும் நாம்ஸஹாயராக வொண்ணாது" என்றுவந்து திருவல்லிக்கேணியிலே நின்றருளினானை, நானே காணப் பெற்றேனென்று [ஹ்ருஷ்டரா]கிறார். ... ... *

ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநசீலனாய், ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷஸ்வபாவனாய், ஆச்ரிதஸுலபனாய், இதர விஸஜாதீயனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் ; இக்குணங்கள்தான் ஓர்மிஅநுவர்த்திக்கிறவோபாதி எங்கும் அநுவர்த்திக்குமவையிறே ; இப்படியிருக்கிறவன் ; மநுஷ்யரா [யிருப்பார் பு]ஷ்பாத்யுபகரணங்களைக் கொண் டாச்ரயிக்கலாம்படி வந்து கிடக்குமாத்ரமன்றிக்கே, ஒருதிர்யக்கு இப்பூவிற்செவ்வி யழியாதபடி திருவடிகளிலே பணிமாறவேணும் என்று இடர்பட, அவ்விடரைத் தீர்க்கைக்காக அதிடர்பட்ட மடுவின் கரையிலே அரைகுலையத்தலைகுலைய வந்து விழுந்து அத்தையாற்றி, இன்னமும்படி யிடர்படுவாருண்டோ! என்றுசாய்ந்தான், நான்கண்டேனென்கிறார். *

அ.—விற்பெருவிழவின் ப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியில்-தேவகீவளர்த்த ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களும், திருவெவ்வுள் கிடைமழகுதானும், சங்கவேழ்குன்றத்தில் பரிபூர்ணமாக வநுபவித்த அழகியசிங்கரும், திருவேங்கடத்தில் * திண்கைமாதுயர் தீர்த்தபடியுமாக, இவையனைத்தும்.தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலுமமுதமொருகலத்திலேசேர்ந்தாற்பருகுமாப்போலேயிவர்க்குக்கண்ணுற [ப]ருகலாம்படி திருவல்லிக்கேணியில் ஐவகைப்பட்டிருக்கிற விருப்பை எவ்வுள்கிடந்தவன் ஸர்வஸ்வதானம்பண்ணக்கண்டநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இந்தஸங்கதிதன்னை ஸூசிப்பிக்கிறார் (ஆச்ரிதச்யாதி.) (ஸர்வேச்வரன்) என்றவநந்தரம், இக்குணங்களோடேகூடத் திருவல்லிக்கேணியிலிருப்புக்களைக்காட்டிக் கொடுத்தானென்றபூரிப்பது. இந்தகுணங்களைக் கீழ்த்திருமொழிலநுபவித்தாரே, இங்குமநுபவிக்கவேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார (இக்குணங்கள் தானித்யாதி.) "இண்டைகொண்டு" எனகிறபாட்டையும், மேல் "மீனமர் பொய்கை"என்கிறபாட்டையும்கடாக்ஷித்தஸங்கத்யந்தர மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி.)அதாவது-ஐந்து திருப்பதியையும்ப்ராயாச்யேந அநுபவித்தாரென்றகீழ்ஸங்கதியாய், இப்போது திருவெவ்வுளில்கிடையழகையே யநுபவித்தாராகையாலே திருவல்லிக்கேணியிலே சாய்ந்தருளின * என்னையாளுடையப்பனை யநுபவிக்கையை ப்ரயாநப்ரமேயமாக்கி, அதுக்குஉத்தரோத்தரம் ஸூசிக்கும் தோற்றும்படி மற்றைத் திருப்பதிகளையுமநுபவித்துக்கொண்டு, * இண்டைகொண்டு தொண்டரேத்தினமையையும்காட்ட, * ஆனையின் துயரம் தீர்த்தபடியையநுபவிக்கிறா[ரு]ரென்றருளிச் செய்கிறாரென்கை. ... ... *

மூ.—விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும் மல்லும் வேழமும் பாகனும்வீழச்
செற்றவன்றன்னைப் புரமெரிசெய்த சிவனுறுதுயர் களைதேவை
பற்றலர்வீயக்கோல்கையிற்கொண்டுபார்த்தன்றன்தேர் முன்நின்றானை
சிற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

ப.உரை.—க்ருஷ்ணனை எழுந்தருளப்பண்ணி நலிகைக்காக, வில்பெருவிழவும்-தநுர்யாகமஹோத்ஸவத்தைப் பெருக்கக்கோலின, கஞ்சனும் - கம்ஸனும், அவன் வரவிட்ட விரோதிகளான, மல்லும் - சாணூரமுஷ்டிகராகிற மல்லவர்க்கமும், வேழமும் - குவலயாபீடமென்னும் யானையும், அத்தைநடத்துகையில் வல்லவனான, பாகனும்—, வீழ - விழும்படி, செற்றவன்றன்னை - ஸம்ஹரித்தவனாய்; [டு
புரம் எரிசெய்த - த்ரிபுரதஹநம்பண்ணின, சிவன் - ருத்ரன், உறு - அடைந்த, துயர் - குருபாதக பீடையை, களை - போக்கின, தேவை - ஸ்வாமியாய்; பற்றலர் - ஶத்ருக்கள், வீய - நசிக்கும்படி, கோல் - முட்கோலை, கையில் - கையிலே, கொண்டு - பிடித்துக்கொண்டு, பார்த்தன்தன் - அர்ஜுநனுடைய, தேர்முன் - தேர்முன்னே, நின்றானை - ஸாரதியாய் நின்றவனாய்; சிற்றவை-மாற்றுத்தாயான கைகேயியுடைய, பணியால் - சொல்லைக்கொண்டு, முடி - பட்டாபிஷேகம் பண்ணக் கொடுவந்த கிரீடத்தை, துறந்தானை - பரித்யஜித்தவனான ஸ்ரீபார்த்த ஸாரதியை, திருவல்லிக்கேணி - திருவல்லிக்கேணியிலே, கண்டேன் - காணப் பெற்றேன் என்கிறார். ... ... (க)

முதற்பாட்டு.— (விற்பெருவிழவித்யாதி) கம்ஸனுடைய பெரிய [உ௰
வில்விழவுக்கு எழுந்தருளி, அந்தவில்லையும் குவலயாபீடத்தையும் அத்தை நடத்துகிற பாகனையும் விழும்படி அடர்த்துப் பொருதவன் றன்னை.(புரமெரிசெய்தவித்யாதி) த்ரிபுரதஹநம்பண்ணின ருத்ரனுக்கு

முதற்பாட்டு.— (வில்) விற்பெருவிழவாய்த்து - ஶத்ருநிரஸநம் பண்ண நினைக்கிறதாகையாலே; பெருக்கக்கோலிறைத்து; [உ௫
அத்தைக்கோலின கம்ஸனும், அவனுக்கு பலமாய் மலைதுள்ளினாப் போலே பெரிய கிளர்த்தியோடே கூடின மல்லவர்கமும், அவர்கள் கண்பார்க்கிலும் கண்பாராதே யிடையறவீசும்படி மதிப்பித்து வழியிலே நிறுத்தின ஆனையும், அத்தைத்தள்ளிலும் அதுதன்னை உயிர்ப் புள்ளதுபோலே நடத்தவல்ல பாகனும். (வீழச்செற்றவன்றன்னை) ஏகோத்யோகத்திலே நிரஸித்தாப்போலே, வினைசெய்தசடக்கு. (புர மித்யாதி) த்ரிபுரதஹநாபதாநத்தாலே ஸஞ்ஜாதாபிமாநனான ருத்ரன்

முதற்பாட்டு.—(வில்லித்யாதி.) ஜந்மஶத்ருவை நிரஸித்திறே பார்த்தஸாரதியாகப்புகுருகிற தென்று, அத்தையநுஸந்திக்கிறரென்று அவதாரிகை கண்டு கொள்வது. [௬௫
மேலே "பார்த்தன்றன் தேர்முன் நின்றானை" என்று ஸௌலப்யமநுஸந்திக்கப் புகுகிறாராகையாலே, அது மஹாப்ரமாணமாகைக்காக த்ரிபுரதஹந ஸம்ரக்ஷண மநுஸந்திக்கிறரென்று திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறர் (த்ரிபுரேத்யாதி.)

ஸ்ரஹ்ம, ஶாபத்தாலே வந்த தௌர்பல்யத்தைப் போக்கி அத்தாலே மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையவனை. (பற்றலரித்யாதி) ஶத்ருக்கள் நஶிக்கும்படி உழவுகோலைக் கையிலே கொண்டு பார்த்தனுடைய தேர்முன்னே ஸாரதியாய் நின்றானை. சிற்றவை-சிறிய தாயார், "என்பிள்ளை [ரு க்கு ராஜ்யம்வேணும். நீராஜ்யத்துக்கு முடிசூடவொண்ணாது" என என்று அநுஜ்ஞை பண்ண தலைச்சுமை என்று முடியைத் துறந்தவனை,

ஸ்வரூபமாய் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாயிருக்கிறவன்தலையை யறுத்து பாதகி ...ருக்க; "மதிப்பமுடையிருக்கிறவன் எளிவரவு படவொண்ணாது" என்று அதனைப்போக்கி, அத்தாலே லோகத்துக்கெல்லாம் தானே [ய ஆஸ்ரயணீயன் என்னுமிடத்தை வெளியிட்டவனை; "தத்ர நாராயண ஶ்ரீமாந் மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசித:" [விஷ்ணுப்ரஸாதாத்] ஸர்வேஶ்வர னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே. [ஸுஶ்ரோணி] அவனைக்கிட்டுகையாலே உன் ...ஸஹஸ்ரமாகப் பெற்றதிறே யென்கிறான். (பற்றலரித்யாதி) பற்றலர் வீயக்கோல்கொண்டு - ஶத்ருக்கள், அவர்கள், முடிந்து போம்படி, "ஆயுதமெடுக்கவொட்டோம்" என்றவாறே குதிரைகளை நடத்தும்கோலைக் கையிலேகொண்டு. (பார்த்தன்றன் தேர்முன்நின்றானை) ரதியைச்சிறி லால் ஸாரதியையிறே யழியச்செய்வது, அவனைப் பின்னேயிட்டுத் தன்னைஅம்புக்கிலக்காக்கி நின்றவனை. (சிற்றவைபணியால் முடிதுறந் தானை) * மாற்றுத்தாய் சொன்ன வார்த்தைக்காக, ப்ராப்தமாய் [உய வருகிற முடியை ஸந்யஸித்தவனை. [நநாநம்மமகைகேயி] "சக்ரவர்த்தி வார்த்தைசொல்ல மாட்டாமையிருக்கிறானத்தனை, உம்முடைய தம் பிக்குராஜ்யத்தைக்கொடுத்தான், உம்மைக்காடேறப்போகவிடக்காணு மவன் நினைத்திருப்பது" என்று சக்ரவர்த்தி கருத்தைச்சொல்ல;

இவ்விடத்திலே - "தத: ஶாப பரீதேந ப்ரஹ்மசர்யமிதோ... வாமாங்குஷ்டநகாக்ரேண [உரு சிச்சேத தஸ்ய ஶிரோமயா | யஸ்மாதநபராதஸ்ய ஶிரஶ்சிந்நம் த்வயா மம | தஸ்மாச்சாப ஸமாவிஷ்ட: கபாலீத்வம் பவிஷ்யஸி | ப்ரஹ்மஹா த்வமிதோ... சயா ... ஸந்தீர்த்யாநி ததோ மயா | ததோஹம் தேவதேவேஶ ஹிமவச்சைலஸேவகே | நாராயண ப்ரஸாதேந மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசித: | ததஸ்தேந ஸ்வகம் பார்ஶ்வம் நகாக்ரேண விதாரிதம் | மஹதீ ஸ்ரவதி தாரா தஸ்ய ரக்தஸ்ய நிஸ்ஸ்ருதா [ரூய ... | விஷ்ணுப்ரஸாதாத் ஸுஶ்ரோணி கபாலம் தத் ஸஹஸ்ரதா | ஸ்புடிதம் பஹுதா யாதம் ஸ்வப்நலப்தம் தநம் யதா" என்கிற மத்ஸ்யபுராணவசநங்கள் அடைவேஉதாஹரிக்கப்படுகின்றன. இதில், "தேவ" என்று ஸம்போதித்திருக்கவும், "ஸுஶ்ரோணி" என்றது - பார்வதியென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ னையித்யாதி.) இத்தால்-விஷயாதரனென்னுமது ஸூசிதமென்றதிருவுள்ளம். [ரு ரு

"பிதுர்வசநநிர்தேஶாத்" என்றிருக்க, "சிற்றவைபணியால்" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்ன; பெருமாளுடைய அபிப்ராயத்தைக் கண்டருளிச் செய்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு ப்ரமாணம் (நநாநமித்யாதி) "நநாநம் மமகைகேயி கஞ்சிதாஶம்ஸஸே ஶுபம் | யத்ராஜா நமவோசஸ்த்வம் மமேஶ்வரதரா ஸதீ" என்று. இந்தஶ்லோகத்தை ஸப்ரகாரமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறார் [சய (சக்ரவர்த்தியித்யாதி.)

மூ.-வேதத்தை வேதத்தின்சுவைப்பயனை விழுமியமுனிவர் விழுங்கும்
கோதிலின்கனியைநந்தனார்களிற்றைக்குவலயத்தோர்தொழுதேத்தும்
ஆதியை யமுதை யென்னையாளுடையப்பனை யொப்பவரில்லா
மாதர்கள்வாழும்மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே உ

ப-ரை.—வேதத்தை - வேதத்தைத் தனக்கு நிலமாகவுடையனாய்; சுவை - ஆச்ரயித்தவர்களுடையருசிக்குத்தக்கபடி, வேதத்தின்-வேதத்தின், பயனை-பலத்தைக்கொடுக்குமவனாய்; விழுமிய-ஜ்ஞாநாதிகரான, முனிவர்-ஸநகாதி முநிவர்கள், விழுங்கும் - அநுபவிக்கிற, கோதுஇல் - கோதுஇல்லாத, இன் - இனிய, கனியை - பலம்போலே நிரதிசயபோக்யனாய்; நந்தனார் - ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கு, களிற்றை - ஆனைக்கன்றுபோலே யினியனாயிருக்குமவனாய்; குவலயத்தோர் - பூமியிலுள்ளவர்கள், தொழுது - ஆச்ரயித்து, ஏத்தும் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, ஆதியை-ஜகத்காரணபூதனாய்; அமுதை - அம்ருதம்போலே போக்யனாய்; என்னை ஆளுடை - என்னை அடிமைகொண்ட, அப்பனை - உபகாரகனானவனை; ஒப்பவர் - தங்களுக்குஸத்ருசரானவர்கள், இல்லா - இல்லாத, மாதர்கள்-ஸ்த்ரீகள், [யிருவாழும் - வாழுமதாய், மாடம் - மாடங்களை யுடைத்தாய், மா - செல்வம்நிறைந்த, மயிலை-மயிலாப்பூரைப்படைவீடாக வுடைய, திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்—.

திருவல்லிக்கேணியிலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தையித்யாதி) "த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:" என்கிறபடியே - எல்லார்க்கும் ருச்யநுகூலமாக ஹிதம் [உம சொல்லப்போந்த வேதத்தைத் தனக்கு விஷயமாக வுடையவனை. (வேதத்தினித்யாதி) ருச்யநுகூலமாக ஆச்ரயித்தால் அவர்களாருசியநுகூலமாக பலப்ரதாநம் பண்ணுமவனை.

அத்தைக்கேட்டு, "நடுவிலாச்சி! திருவடிகளிலே அழகிதாக ப…றுக்தோமென்றிருந்தோம், நம்பக்கலோ நுழைவுமுண்டாக நினை… ராமையிறே நாம்போகச் சொல்லாதே ஸ்வர் கருத்தாக… தது" என்று, "ஐயரோபாதியாகவோ உம்மை நினைத்திருப்ப… ரை ஈச்வரராகவும் உம்மை ஈச்வரனையாகவுமிறே … பபது" என்றாரிறே. (விழுமியமுனிவரித்யாதி) விரோதிவாஸனைக் கிழங்கெடுக்குமவனாய், ஈச்வராபிமாநிகளுக்கும் இடர் வந்தால் … போக்குமவனுமாய், தனக்கு ஸ்நேஹிகளானார்க்காகத் தன்னை … மாறுமவனாய், போலியான ஸ்நேஹிகளுக்கும் எதிர்நச்செயுமவனுமானவனைத் திருவல்லிக்கேணியிலே காணப்பெற்றேனென்கிறு…

இரண்டாம்பாட்டு.—(வேதத்தை) "த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா" என்கிறபடியே - எல்லார்க்கும் ஹிதம் சொல்லப்போந்த வேதத்தைத் தனக்கு விஷயமாக வுடையவன். (வேதத்தின் சுவைப்பயனை) வேதோக்தமான கர்மங்களை யநுஷ்டித்து ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயுமுள்ளார்க்கு அவ்வவருடைய ருச்யநுகூலமாக பலப்ரதாநம் பண்ணுமவன்.

புந:பரதிக்ரஹணபூர்வகம் பாட்டின் தொகுத்த தாத்பர்யமருளிச்செய்[கிறார் (வில்லித்யாதி.) ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(வேதத்தையித்யாதி.) * கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடிப்பதற்கு முன்னம் தன் மைந்தனாயிருந்தமையை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு, திருத்தேரத்தட்டில்காட்டின வைச்வரூப்யப்ரதர்சநாதிமுவத்தாலேவெளியிட்டபரத்வத்தையு மநுஸந்தித்துக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [சுமு.

(விழுமியவித்யாதி) சிறிய ஸநகாதிகள் அநுபவிக்கிற கோதில்லாத நல்ல ஸலத்தை. (நந்தனுரித்யாதி) நந்தகோபன் திருமகனை. (குவலயத்தோரித்யாதி) பூமியிலுள்ளார் ஆஸ்ரயிக்கும்படி ஸர்வஜகத்காரணபூதனாய், நிரவதிகஸௌலப்யனாயுள்ளவனை; என்னையடிமை கொள்ளு[டு]மூபகாரகனை; உபமாநரஹிதமான ஸ்த்ரீரத்நங்கள் வர்த்திப்பதாய், மாடமாளிகையையுடைத்தான திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். உ.

மூன்றாம்பாட்டு. (வஞ்சனையித்யாதி) க்ருஷ்ணனை வஞ்சிக்கத் தாய்வடிவு கொண்டு வந்த பூதனை கதறிக்கொண்டு பூமியிலே விழ,

---

கர்மபாவனையாதல் உபயபாவனையாதலன்றிக்கே, கேவலம ப்ரஹ்மபாவனையே யாயிருக்கும் ஸநகாதிகளுக்கு நிரதிஶய போக்யனாயுள்ளவனை. (நந்தனுர்களிற்றை) ஸ்ரீநந்தகோபர்க்குத்தன்னுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களாலே யெப்போதுமொக்க இனியனானவனை. (குவலயத்தோரித்யாதி) பூமியிலுள்ளார், "காரணந்து த்யேய:" என்கிறபடியே தன்னையே ஆஸ்ரயிக்கும்படி ஜகத்காரணபூதனாயுள்ளவனை. [டிறு] (அமுதை) அவர்களுக்கு ப்ராப்யனாயுள்ளவனை; அவர்களுக்குமெல்லாம் புறம்பாயிருக்கிற வென்னை யடிமைகொண்ட வுபகாரகனை. (ஒப்பவரில்லாவித்யாதி) "ஒருவல்லித்தாமரையாளொன்றிய சீர் மார்வன்" என்று - பிராட்டி ப்ராபாந்யமேயான ஆராகையாலே, பிராட்டிபரிகரமேயாய்த்து. "நாநயோர்வித்யதேபரம்" என்று அவள்[உ௰] விபூதியும் ஈஸ்வரவிபூதியுமாய் இரண்டுகூறாயிறேயிருப்பது. மயிலாப்பூரென்று-படைவீட்டுக்குப்பேர். ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு.—(வஞ்சனையித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்டு வஞ்சிக்கவந்த பூதனை கதறிக்கொண்டுபோய் பூமியிலே விழும்படியாக,

---

"விழுமியமுனிவர்-" ஸ்லாக்யரான முனிவரென்று ஸப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதி.) விழுப்பு - ஸ்லாக்யதை. "மாதர்கள்வாழும்" என்று விஶேஷிக்கைக்குஹேதுகயநபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவல்லியித்யாதி.) பிராட்டிபரிகரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகம் (நாநயோரித்யாதி) "தேவதிர்யக்மநுஷ்யேஷு புந்நாமா பகவாந்ஹரி: | ஸ்த்ரீநாம்நீலக்ஷ்மீர்மைத்ரேய நாநயோர்வித்யதேபரம்" என்று ஸ்லோகஶேஷம். ... ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு.—(வஞ்சனையித்யாதி.) நந்தனார் களிற்றினுடைய பிள்ளைச்சேவகத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு கிட்டியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—வஞ்சனைசெய்யத்தாயுருவாகிவந்தபேயலறிமண்சேர
நஞ்சமர்முலையூடுயிர்செகவுண்டநாதனைத் தானவர்கூற்றை
விஞ்சைவானவர்சாரணர்சித்தர்வியந்துதிசெய்யப் பெண்ணுருவாகி
அஞ்சுவையமுதமன்றளித்தானைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௩.

ப-ரை.—வஞ்சனைசெய்ய - க்ருஷ்ணனை வஞ்சிக்கைக்காக, தாயுருவாகிவந்த - தாய்வடிவு கொண்டுவந்த, பேய் - பூதனையானவள், அலறி - கதறிக்கொண்டு, மண் - பூமியிலே, சேர - விழும்படியாக, நஞ்சு அமர் - விஷம்நிறைந்த, முலையூடு - முலைவழியே, உயிர் - அவள்ப்ராணனும், செக - போம்படி, உண்ட - அமுதுசெய்தருளின, நாதனை - ஸர்வசேஷியாய்; தானவர் - அஸுரர்களுக்கு, கூற்றை - ம்ருத்யுவாய்; விஞ்சைவானவர் - வித்யாதரர், சாரணர் - சாரணர், சித்தர் - ஸித்தர் முதலான தேவர்கள், வியந்து - ஆச்சர்யப்பட்டு, துதிசெய்ய-ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, பெண்உருஆகி - பெண்வடிவைக்கொண்டு, அன்று - இந்த்ரன் ப்ரஷ்டைச்வர்யனானகாலத்திலே, அம்-அழகிய, சுவை-ரஸத்தையுடைய, அமுதம்-அம்ருதத்தை, அளித்தானை - தேவதைகளுக்குக் கொடுத்தவனை, திருவல்லிக்[௰௫ கேணிக்கண்டேன்—. விஞ்சை-வித்யை. ... ... (௩)

நஞ்சுபொதிந்த முலைவழியே அவள் ப்ராணன் போம்படி அமுது செய்த ஸர்வசேஷியை. (தானவர்கூற்றை) ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்குக் கூற்றமாயுள்ளவனை. (விஞ்சையித்யாதி) வித்யாதரர் சாரணர் ஸித்தர் உள்ளிட்ட தேவவர்க்கமடைய விஸ்மிதராய் ஸ்தோத்ரம்பண்ண. (பெண்ணுருவித்யாதி) "பெண்ணாகி யமுதூட்டும் பெருமானார்" என்கிறபடியே - பெண்வடிவைக்கொண்டு அழகிய ரஸத்தை யுடைய அம்ருதத்தை தேவதைகளுக்குக் கொடுத்தவனைத் திருவல்லிக் கேணியிலே கண்டேன். ... ... ௩.

விஷம் நிரம்பின முலைவழியே அவளுடைய ப்ராணன் போம்படி [௨௫ அமுதுசெய்த. (நாதனை) தனக்குச் சேராதவடிவைக்கொண்டு, ஜமத்துக்குப்ராணனான தன்னை நலியவந்தவளை முடித்துத்தன்னைத்தந்தவன். "ஸ்தந்யம்தத்." (தானவர்கூற்றை) அஸுரவர்க்கத்துக்கு ம்ருத்யுவானவனை; வித்யாதரர், சாரணர், ஸித்தருள்ளிட்ட தேவவர்க்கமடைய விஸ்மிதராய் ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, புருஷோத்தமனான தனக்[௩௰ குச் சேராத வடிவைக்கொண்டு அம்ருதத்தை அநுகூலரை ஹுஜிக்கும்படி பண்ணினவனை. ... ... ௩.

* பெண்ணுருவாகி யமுதமளித்ததுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந, தாயுருவாய் நஞ்சிட்டவளைக்கொன்றதுக்கு ரஸோக்தி தோன்ற தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி.) பேய்க்குச்சேராத வடிவிறே - தாயுருவாகை என்று திருவுள்ளம்.[௩௫ "தஸ்யாஸ்தநம் பபௌக்ருஷ்ண: ப்ராணைஸ்ஸஹ நிராயச | ஸ்தந்யம்தத்விஷஸம்மிச்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" என்று வசநசேஷம். (புருஷோத்தமனான தனக்குச் சேராத வடிவைக்கொண்டு) "பெண்ணுருவாகி" என்றதினர்த்தம். "அம்-" ஸுந்தரமான, "சுவை -" ரஸ்யமான, அமுதமென்று பாவார்த்தம். ஆக, தன்னுருவையழித்து வேறுவேஷம்கொண்டாகிலும் விஷமிட்டு * உலகங்கட்கெல்[௪௰ லா மோருயிரை நலியவந்தவளை நலிந்து தன்னை யழியமாறியாகிலும் அநுகூலர்க்கு அம்ருதம்கொடுத்தும் உயிர்களைத் தரிப்பித்தவனென்று சொல்லிற்றாய்த்து.

மூ.— இந்திரனுக்கென்றாயர்களெடுத்தவெழில்விழவிற்பழநடைசெய்
மந்திரவிதியிற்பூசனைபெறாது மழைபொழிந்திடத்தளர்ந்தாயர்
எந்தம்மோடினவாநிரைதளராமலெம்பெருமானருளென்ன,
அந்தமில்வரையால்மழைதடுத்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

ப-ரை.—இந்திரனுக்கு என்று - மழைபெய்கைக்காக இந்த்ரனுக்கு விருந்திடக்கடவோம் என்று, ஆயர்கள் - இடையர்கள், எடுத்த - ஸங்கல்பித்த, எழில் - அழகிய, விழவில் - யாகோத்ஸவத்திலே, பழநடைசெய் - முன்புசெய்து போரும் க்ரமத்தில், மந்திரவிதியில் - மந்த்ரோக்தமானபடியே, பூசனைபெறாது - பூஜையை அவன் பெறாமையாலே, பசிக்கோபத்தாலே, மழை - கல்வர்ஷத்தை, [௰
பொழிந்திட - வர்ஷிப்பிக்க ; ஆயர் - இடையர், தளர்ந்து - மிகவும் நொந்து, "எம்பெருமான் - என்ஸ்வாமியானவனே !, எந்தம்மோடு - நாங்களும், இனம் - இனமினமான, ஆநிரை - பசுத்திரளும், தளராமல் - நோவுபடாதபடி, அருள்-ரக்ஷித்தருளவேணும்," என்ன - என்று அர்த்திக்க ; அந்தம் இல் - அளவிடவொண்ணாதபடியான, வரையால் - கோவர்த்தந மலையாலே, மழை - அம்மழை [௰௫
யை, தடுத்தானை - பரிஹரித்தவனை, திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்—. (௩)

நாலாம்பாட்டு. (இந்திரனித்யாதி) இந்த்ரனுக்குப் பண்டு நடத்தும்படியே ஆயர்கொடுத்த சோற்றை. "துன்னுசகடத்தால்" "அட்டுக்குவிசோறு" இத்யாதிப்படியே மஹோத்ஸவமாகக் கொண்டிருக்கிற சோறு பெறாத பஸிம்ராஹத்தாலே இந்த்ரன் கல்லேவர்ஷிக்க. (மந் [௨௰
திரமித்யாதி) "யதஇந்த்ரஹயாமஹே" இத்யாதி ஸூக்குக்களாலே ஆவாஹநம் பூஜிக்கிற பூஜை பெறாதே, கோபத்தாலே கல்வர்ஷமாக

நாலாம்பாட்டு.—(இந்திரனித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார், த்ரைலோக்யேஸ்வரனை இந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக ஆட்டைக்கொரு விருந்திடக்கடவர்களாய், "நாம்பிறந்து வளருகிற ஊரிலே, [௨௫
புரோயாஸத்தை நாய்தின்றாப்போலே ஒருதேவதை வந்து ஸ்வீகரிக்கையாவதென்!" என்று, "நீங்கள் செய்யப் புகுகிறதுதானென்?" என்றுகேட்டான் ; "நாங்கள் இந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக விருந்திடப்புகுகிறோம்" என்றார்கள் ; "இந்தமலையன்றோ நமக்கும் பசுக்களுக்கும் ஒதுங்க இடமுந்தந்து புல்லும் தருகிறது, ஆரேனு [௩௰
க்குமோ ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுவது, இம்மலைக்கிடுங்கோள்" என்றான் ; முகத்தைப்பார்த்தொன்றைச் சொன்னால் மறுக்கலாம்படியன்றே யிருப்பது, ஒன்றாகக் கொடு வந்து குவித்தார்கள் (இந்திரனித்யாதி) இந்த்ரனுக்கு என்று இடையரெடுத்த எழிலுடைத்தான விழவில், முன்புசெய்து போரும்படியிலே மந்த்ரோக்தமான [௩௫
படியேபண்ணுகிற அநுஷ்டாநரூபமான பூஜையைப்பெறாமையாலே,

நாலாம்பாட்டு.—(இந்திரனித்யாதி.) ஒருபேய்ப்பெண்ணைப் பிணமாக்கிவிட்டவளவேயோ, த்ரிலோகாதிபனென்றிறுமாந்திருக்கும் இந்த்ரனிறுமாப்பை யறுத்தபடியும் கண்டோமிறே! என்று, அத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. [௪௰

ஸ்வாபதேஸார்த்தம் கயாஸுரமத்தை உபந்யஸிக்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி.) (கடவர்களாய்) என்ற வநந்தரம், உத்யோகிக்களன்றபூரிப்பது.

இன்துணைப்பதுமத்தலர்மகள்தனக்குமின்பன், நற்புவிதனக்கிறைவன்,
தன்துணையாயர்பாவைநப்பின்னைதனக்கிறை, மற்றையோர்க்கெல்லாம்
வன்துணை,பஞ்சபாண்டவர்க்காகி வாயுரைதூதுசென்றியங்கு
மென்துணையெந்தைதந்தைதம்மானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

ப-ரை.— ஆஸ்ரிதர்க்கு, இன - இனிய, துணை - துணையாய், பதுமம் - தாமரைப்பூவைப் பிறந்தசமாகவுடைய, அலர்மகள் தனக்கும் - பெரியபிராட்டியார்க்கும், இன்பன் - போக்யனாய் ; நல் - எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் தன்மையளான, புவிதனக்கு - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு, இறைவன் - வல்லபனாய் ; தன்துணை - தன்னையே துணையாகவுடையளாய், ஆயர்பாவை-இடைப்பெண்ணான, நப்பின்னை[ம தனக்கு - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு, இறை - ஸ்வாமியாய் ; மற்றையோர்க்கு எல்லாம் - அல்லாதாரெல்லார்க்கும், வல் - வலிய, துணை - துணையாய் ; பஞ்சபாண்டவர்க்கு - பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு, ஆகி - எல்லா வுறவுமுறையும் தானேயாய்க்கொண்டு, வாய் உரை - அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை, சென்று - துர்யோதநாதிகள் பக்கலிலே போயறிவித்த,தூது இயங்கும்-ஸ்ரீதூது எழுந்தரு[ளு ளினவனாய் ; அத்தாலே, என்துணை - என்போல்வார்கட்கெல்லாம் ஸஹாயபூதனாய் ; எந்தை தந்தைதம்மானை-என்குலநாதனானவனை,திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே —.

வர்ஷிக்க. (தளர்ந்தித்யாதி) இடையரும் பசுக்களும் போரத்தளர்ந்து "எங்களோடுகூடப் பசுக்களும் நோவுபடாதபடி ரக்ஷிக்கவேணும் என் நாயனே!" என்ன. (அந்தமித்யாதி) இடையர்க்கும் பசுக்களுக்கும்[உம நோவுவாராத மழையை மலையெடுத்து ரக்ஷித்தவனைத் திருவல்லிக் கேணியிலே கண்டேன். அந்தம் – முடிவு. முடிவில்லாதபடி. ச.

அவன் பரிக்ரஹத்தாலே கோபித்து மஹாவர்ஷமாக வர்ஷிப்பிக்க ; அத்தாலே, இடையரானவர்கள் தளர்ந்து, "ரக்ஷகரானஎங்களோடே எங்களுடைய ரக்ஷ்யமான பசுக்களும் தளராதபடி[உரு நோக்கி யருளவேணும்" என்ன. இத்தால் – புறம்புண்டான ரக்ஷ்ய ரக்ஷகஹாவமும் அப்ரயோஜகமென்றபடி. (அந்தமில்) அந்தமழையினளவல்லாத பெரியமலையாலே மழையைத்தடுத்து.அப்படியே "ஸந்தத-ஸ்வவர்ஷிணி" என்கிற என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற வர்ஷத்தைப் பரிஹரிக்க வந்தவன். ... ... ச.

பரிக்ரஹத்தாலே யென்றது - "பரிக்ரஹம்பரிக்ரஹ:" என்று பரிஹாஸஷ்டித்திலே வந்த ப்ரத்யயம் ஸ்வார்த்தத்திலேயாய், பரிஹிக்கையாலென்கை. இவ்வளவால் ஃலித்த ஸ்வாபதேசம் (இத்தாலித்யாதி.) "அந்தமில்" இத்யாதிக்கு ஸ்வாபதேசம் (அப்படியேயித்யாதி.) ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(இன்துணையித்யாதி.) இப்படி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களை யநுஸந்தித்தாராய், * பார்த்தன்றன் தேர்முன்நிற்கைக்கு பூர்வாங்கமான தௌத்யத்தை யநுஸந்தியா, ஸ்ரீபூமி நீளாவல்லபன்செய்தசெயலென்னென்றநுஸந்திக்கிறாரென்றுஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

அஞ்சாம்பாட்டு. (இன்துணையித்யாதி) ஆஸ்ரிதர்க்குத் துணையாய், பதும்ம் - தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டி யார்க்குப் பித்தன். நற்புவியுண்டு - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி, அவளுக்கு வல்லபன். தனக்குஉசாத்துணையுமாய் ஸ்ரீத்தகீர்த்தநம்பண்ணுகை[ரு க்கு உகக்கைப்பாடியான நப்பின்னைப் பிராட்டிக்குவல்லபன். (மற் றையோரித்யாதி) பிராட்டியொழிந்தார்க் கெல்லாம்வலிய துணையாயி ருக்கும். எங்கேகண்டோமென்னில் (பஞ்சபாண்டவரித்யாதி) பாண்ட வர்கள் ஐவர்க்குமாக அவர்கள்சொன்ன வார்த்தைகளைதுர்யோதநாதி களுக்குச் சொல்லத் தூதுநடந்த இன்துணை. (எந்தையித்யாதி) என் குலநாயனைத் திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். ... ... ரு

அஞ்சாம்பாட்டு.—(இன்துணையித்யாதி) நெஞ்சுக்கினிய துணை யாயிருக்கிற, பதுமத்தலர்மகளுண்டு - தாமரைப்பூவை உத்பத்தி ஸ்யாநமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார், அவளுக்கின்பனானவன். (தன க்கும்) எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியார் தான் "அகலகில்லேன்" என்றுவிரும்பிவர்த்திக்கும்படி அவளுக்கு[யிரு ஸ்ப்ருஹணீயனானவன். ஸர்வேஸ்வரனான தனக்குங்கூட பொறைக்கு உவாத்தாயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார்க்குவல்லபனானவன். (தன் துணையித்யாதி) தன்னையே துணையாக வுடையளான, ஆயர்பாவை யுண்டு - நப்பின்னைப்பிராட்டி, அவளுக்கு ஸ்வாமியானவன். (மற்றை யோர்க்கித்யாதி) இப்படியிருக்கையாலே அல்லாதாரெல்லார்க்கும் [உம வலியதுணையானவன். (பஞ்ச) ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக, அவ ர்கள் வாயிற்சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை அங்கே சென்று சொல் லுவது இங்கேவந்தறிவிப்பதாய், இப்படி ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் தாழ நின்ற நிலையாலே தானே துணை யென்னுமிடத்தை யெனக்கறிவித் தவன். (எந்தை) எனக்குஸ்வாமியாய், என்குலத்துக்குநாயனானவன்.

"பதமத்து -" பத்மத்திலே யிருக்கிறவென்றபடி. * நல்படிப்ரயோஜநதாதப ர்யம் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி) "தனக்கு" என்றதின் கருத்தாசவுமாம். ஸ்ரீபூமி களை யொருவன் நீர் வார்த்துக்கொடுக்கவேண்டாமையாலே விஸேஷிக்கவேண் டா, நப்பின்னையாகில் ஸாமாந்யேந எருத்தை முறித்தவனுக்குக் கொடுக்கக்கட வோமென்று நினைப்பிட்டவளாகையாலே க்ருஷ்ணனைத் துணையாகவிஸ்வஸித்[ஙய திருந்தாளென்று இவ்வர்த்தம்தோன்ற விஸேஷிக்கிறாரென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (தன்னையேயித்யாதி.) "இடங்கும் -" ஸஞ்சரிக்கிறவென்றாய், இதினர்த்தம் (இங்கேவந்தறிவிப்பதாய்) என்றது. ... ... ரு.

ஆறாம்பாட்டு.—(அந்தகனித்யாதி.) "அர்ஜுநனுக்கு தௌத்யஸாரத்யங்கள் பண்ணிற்றும் த்ரௌபதியினுடைய மங்கள ஸூத்ரத்துக்காக" என்கிறபடியே[ஙரு இவன் பார்த்தஸாரதியானமைக்கும், கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தூத்யத்துக்கும் ப்ர யோஜநமவை யநுஸந்திக்கிறு ரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

௬.—அந்தகன்சிறுவனரசர்தமரசற்கிளையவனணியிழையைச்சென்று
எந்தமக்குரிமைசெய்யெனத்தரியாதெம்பெருமானருளென்ன;
சந்தமல்குழலா†ளலக்கண் நூற்றுவர்தம் பெண்டிருமெய்திநூலிழப்ப
இந்திரன்சிறுவன்தேர்முன்நின்றானைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

ப - ரை.—அந்தகன் - குருடனான த்ருதராஷ்ட்ரனுடைய, சிறுவன் - பிள்ளையாய், அரசர்தமரசற்கு - ராஜராஜனான துர்யோதநனுக்கு, இளையவன்-தம்பியான துச்சாஸநன், அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, இழையை - ஆபரணங்களையுடையளான த்ரௌபதியின்பக்கலிலே, சென்று - போய், "சூதிலே உன்னையும் தோற்றார்கள், ஆகையாலே, எந்தமக்கு - எங்களுக்கு, உரிமைசெய் - அடிமைசெய்," என - என்ன; அவள், தரியாது - அந்யபேக்ஷத்வத்தைப் பொறாமல், "எம்பெருமான்! - என்ஸ்வாமீ, அருள் - என்பக்கல் க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணும்," என்ன - என்று அர்த்திக்க: அல - இருண்ட, சந்தம் - நிறத்தையுடைய, குழலாள் - குழலையுடையளான த்ரௌபதிபட்ட, அலக்கண் - துக்கத்தை, நூற்றுவர்தம் - துர்யோதநன் ப்ராதாக்களான நூற்றுவருடைய, பெண்டிரும் - பார்யைகளும், எய்தி-அடைந்து, அதுக்குமேலே, நூல் - மங்களஸூத்ரத்தையும், இழப்ப - இழக்கும்படியாக, இந்திரன்சிறுவன் - இந்த்ரபுத்ரனான அர்ஜுநனுடைய, தேர்முன் - தேரின்முன்னே, நின்றானை-நின்ற ஸாரத்யம் பண்ணினவனை, திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்—. (சு)

ஆறும்பாட்டு. (அந்தகனித்யாதி) குருடன்பெற்ற பிள்ளையாய்த்து. இத்தால் — அறிவுகேடு பிறந்துடைய தென்கை. (அரசர்தமித்யாதி) ராஜராஜனான துர்யோதநனுக்குப் பின் பிறந்தவன்; அவனுமிழவன் — துச்சாஸநன். (அணியிழை யித்யாதி) மஹோத்ஸவமாகையாலே ஸர்வாபரணபூஷிதையாய் நிற்கிறவளைச் சென்று கிட்டி, "சூதிலே உன்னையும் தோற்றார்கள், (எந்தமக் குரிமைசெய்யென) நீ போந்து எங்களுக்கு அடிமைசெய்" என்ன.

ஆறும்பாட்டு.— (அந்தகன்சிறுவன்) குருடன் பெற்ற பிள்ளையாய்த்து. இத்தால் - அறிவுகேடு வழிவழி வருகிறதென்கை. பிதாவானவன் கண்ணற்ற வளர்க்க வளருகையன்றிக்கே தான்கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவன். (அரசரித்யாதி) ராஜராஜனான துர்யோதநனுக்குப்பின் பிறந்தவன். துச்சாஸநனென்றபடி. அவன் கொண்டாடி வளர்க்கச் செருக்காலேவளர்ந்தவனென்று திம்புக்குறிப்பாகச் சொல்லுகிறது. (அணியிழையை) மஹோத்ஸவமாகையாலே ஆபரணங்களாலே அலங்கரிதையாய் நின்றவள்பக்கலிலே கிட்டி. (எந்தமக்குரிமை செய்யென) சூதிலே உன்னையும் தோற்றார்கள். நீபோந்து எங்களுக்கிழிதொழில் செய்யென்ன.

"அந்தகன்" என்றதுக்குத் தாதபர்யம் (பிதாவானவனித்யாதி.) கண்ணஞ்ச - கண்ணிலேயஞ்ச. துச்சாஸநனை யிப்படி வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி) "யௌவநம் தநஸம்பத்தி: ப்ரபுத்வமவிவேகிதா | ஏகைகமப்யநர்தாய கிமுயத்ர சதுஷ்டயம்" என்கிறநாலும்இவனுக்கு புஷ்கலமென்று திருவுள்ளம். அணியப்பட்ட - அலங்கரிக்கப்பட்ட, இழையையுடையவளென்று ஸமஷ்டார்த்தமாய், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (மஹோத்ஸவமித்யாதி.)

† "சந்துஅமர்குழலாள்" என்று பாடாந்தரம்.

(தரியாது) அவள் அந்யபேக்ஷத்வத்தைப் பொறுத்திலனாய்த்து; அவ்வளவிலே, என்ஸ்வாமியானவனே! என்பக்கலிலே க்ஷமைபண்ணியருளவேணும் என்ன. "ஆண்பிள்ளைகளான ஸார்த்தாக்களிருக்க அஸங்கிஹிதனாய் ஸ்த்ரீ-ராஸ்யஞனைக்லீஷ்ணன்போனைச் சொல்லுவானென்?" என்று எம்பாரைக்கேட்க; "அறிந்தோமோ, முன்பே சில ஸாத்விகர் கேட்டு வைத்தாள்போலேகாணும்-'மஹாத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ மதுஸூதந:' என்று." இதுதன்னை பட்டரைக்கேட்க; "ஸார்த்தாவின் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு போகாநின்றாலும் இடறினால் அம்மே! என்னக்கடவதுகாண்" என்றருளிச்செய்தார். (சந்தமல்குழலாள்) அலரொத்த குழலாள் என்றுமாம். (சந்தமித்யாதி) சந்தநப்பூ அமர்ந்தகுழலையுடையளொருத்தியைக் கைக்கொண்டு, போயசாதிசஸ்த்ரீகள்

(தரியாது) அவள் அந்யபேக்ஷத்வத்தைப் பொறுத்திலனாய்த்து. இவ்வளவில், ஸ்வாமியான நீ என்பக்கலிலே க்ஷமைபண்ணவேணும் என்ன.

"ஆண்பிள்ளைகளான ஸார்த்தாக்களிருக்க அஸங்கிஹிதராயிருக்க, ஸ்த்ரீ ரஸ்யஞனை க்லீஷ்ணன் போனைச் சொல்லுவானென்?" என்று எம்பாரைக்கேட்க; "அறிந்தோமோ! முன்பே சில ஸாத்விகர் கேட்டுவைத்தாள் போலேகாணும் 'மஹாத்யாபதிஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ மதுஸூதந:' என்று." இதுதன்னை பட்டரைக்கேட்க, "ஸார்த்தாவின் கையைப்பிடித்துப் போகாநின்றாலும் இடறினால் அம்மே! என்னக்கடவதுகாண்" என்றருளிச்செய்தார். (க) அதாயிருக்கச்செய்தே. விசைப்புக் கிடந்தபடி காணும்!! (சந்தமல்குழலாள்) சந்தமென்று - நிறம், அல் என்கிற ...காலே - இருளை ... நிறமிருண்ட குழலையுடையவளென்றுதல்; அன்றிக்கே, (சந்தமல்குழலாள்) சந்தநப்பூ மாறாத குழலையுடையவளென்றுதல்; அவள் பட்ட, அலக்கணென்றி - வருத்தம், அக்காதத்தை ஸர்வோபாதிகளுடைய

ஸாதுநாரு - சாதிசை ... ஸ்த்ரீகள். அதாவது - உபதேசமெனறபடி. "ஜ்ஞாதம்மயா ...." என்று பூர்வாயும். "எம்பெருமான்! அருள்" என்று இவள் ஸ்ருஜாத்பு - வைமை அர்த்தால அவ்வளவைக்கொடுத்துவிட்ட ...காத, நாட்டுவார் பெண்டிரையும் நாலிழக்கும்படி பண்ணுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அதாயிருக்க இத்யாதி.) விசைப்பு - ஸ்நேஹாதிசயம். "அல" என்று - ராத்ரியாய், அப்படியிருப்பதான குழலென்றும்; (சந்தமர் என்றுபாடமாய, அப்போது, சந்து-வாசநதளமமாய் அமருகை - பொருந்துகையாய், அப்படிப்பட்ட குழலையுடையவளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (சந்தமென்நித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.)

(க) (அதாயிருக்கச்செய்தே) இத்யாதிக்கு - "எம்பாரருளிச் செயதஅர்த்தமேயாயிருக்க ஓரதிசய மிருந்தபடிகாணும்! என்று வ்யாக்யாதா ஆச்சர்யப்படுகிறார்" என்று அரும்பதாந்தரம்.

மூ.—பரதனும் தம்பிசத்துருக்கனுமிலக்குமனோடு மைதிலியும்
இரவுநன்பகலும்துதிசெய்யநின்றவிராவணாந்தகனையெம்மானை,
குரவமேகமழுங்குளிர்பொழிலூடுகுயிலொடுமயில்கள் நின்றால [னே.
இரவியின்கதிர்கள் நுழைதல்செய்தறியாத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டே

ப - ரை.—பரதனும் - ஸ்ரீபரதாழ்வானும், தம்பி - அவனுக்குத் தம்பியான, சத்துருக்கனும் - ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானும், இலக்குமனோடு - இளையபெருமாளும், மைதிலியும் - பிராட்டியாரும், [illegible] இரவும் - ராத்ரத்திலும், நன்பகல் [illegible] பகலும் - பகலிலும், துதிசெய்ய - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, நின்ற - எழுந்தருளியிருக்குமவனும், எம்மான் - எனக்குஸ்வாமியாய், ராவணாந்தகனை - ராவணனை [illegible] சக்ரவர்த்தித்திருமகனை; குரவம் - குரவம்பூ, கமழும் - பரிமளிக்கிற, குளிர் - குளிர்ந்த, பொழிலூடு - சோலைக்குள்ளே, குயிலொடு [illegible] மயில்கள் - மயில்களானவை, நின்றாட - ஒருபடிப்பட்டின்றாட, [illegible] இரவியின் கதிர்கள் - ஸூர்யகிரணங்கள், சோலைச் [illegible] நுழைதல்செய்து [illegible] நுழைந்தறியாத, திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்— ... ... (எ)

படிப்பாடு. ([illegible]) [illegible] அர்ஜுநன் தேர் [illegible] நின்றவனைத் திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். ... ... ௬.

ஸ்திரிகளை [illegible] தன்னோடொக்க [illegible] நாலுமிருந்தார்களா [illegible] பண்ணினுணைய் க்து. ([illegible]) [illegible] அபாரமாகப் பற்றி [illegible] விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. [illegible] அர்ஜுநனுக்கு இந்த [illegible] உதவி [illegible]. ... ... ௬.

([illegible] கொண்டையிலுஞ் [illegible] முடி [illegible]. இவ்விடத்தில் "சந்தம" என்று [illegible] "[illegible]" என்றதனாலே [illegible] யட்கருத்து [illegible] கைப்பிடித்துவர்த்தாக்கள் [illegible]. அவ [illegible] கைப்பிடித்த ஸரியை கள் த்யாஜ்ய [illegible] பெற்றார்கள், இவ்விடத்திற்கு மிவனே யடி யென்று கருத்து. இப்பாட்டில் [illegible] வ்யாபதேசம் [illegible] ப்ரக்ஷிதியாதி.) ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு.— பரதனும்தயாதி.) முதற் [illegible] - * பார்த்தன்றன் தேர் முன்னின்றனுடைய [illegible] பொகாந்தக, நங்கை வழிபறிப்பாரைப் போலே * [illegible] வடிவைக்கொண்டு நிற்கையாலே அங்கேகண்டேனடி. "சிற்றவை பணியால் முடிதுறந்தானை" என்றொரு பாசுர மிட்டுப்போந்தாராயிருந்தார்; அவர் நெஞ்சிலே யுறைத்து நெஞ்சைப் பறிக்கையாலே [illegible] சேர்த்துகிறுரென்று [illegible] கண்டுகொள்வது.

ஏழாம்பாட்டு. (பரதனித்யாதி) ஸ்ரீபரதாழ்வானும் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானும், இளையபெருமாளும் பிராட்டியாரும்; கண்டவர்களுடன் கேட்டவர்களுடன் வாசியற திவாராத்ரம் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுநின்ற. இப்படியேத்துவது ராவணவதாபதாநமொன்றையுமாய்த்து. (குரவமேயித்யாதி) குரவம்பூ கமழாநின்றுள்ள பரமரஸமான சோலைக்குள்ளே, குயில்பாட, மயிலாட. (இரவியித்யாதி) ஆதித்யரஸ்மி நுழைந்தறியாத பொழிலென்று பொழிலுக்கு விசேஷணம். இப்படி சோலைச்செறிவையுடைய திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். ... ௭.

ஏழாம்பாட்டு.—(பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனும்) ஸ்ரீபரதாழ்வானும், அவனோடு கையடைப்பான ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானும. (இலக்குமனோடுமைதிலியும்) இதுவுமிங்ஙனே யொருசேர்த்தி. (இரவுநன்பகலும்) ஸமரகாலத்தில் கண்டுஸஹித்தவர்களோடு கேட்டார்வாய் கேட்டாரோடு வாசியற ஏத்தாநிற்பார்களாய்த்து. தேஸிகாடங்களும் திரள் திரளாக நின்றேய்த்து ஏத்துவது. (இரவுநன்பகலும்) நமக்குமோரோரகாலம நெஞ்சொழிந்தபோது ஏத்துவதொன்றுண்டன்றே, அங்ஙனன்றிக்கே, திவாராத்ர விபாகமற கிட்டினதனையுமாழுங்கால் படுகைக்குடலான விதத்தை. (இராவணாந்தகனை) இப்படியேத்துவதுதான் ராவணவதம் பண்ணின அபதாநமொன்றுமேயாய்த்து; அவர்களோபாதி நாலும் தோற்று ஏத்துமப்படி பண்ணினவனை. (குரவமித்யாதி) குரவம் கமழாநிற்பதாய, பரமரஸமான பொழிலினூடே குயில்களோடே கூட மயில்கள் ஸம்ப்ரமம்பண்ணித்தம்பண்ண. (இரவியித்யாதி) ரஸ்மிராஜ்ஞை நடையாடாத தேசமாய்த்து. "ஹிதோஷேதி" என்கிறது அவ்விடத்தை யொழியவாய்த்து. ௭.

"தம்பி" என்றது - பரதனுக்குத்தம்பி யென்றுய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடித்யாதி.) இங்ஙனே யொரு சேர்த்தியென்றது - "ஸீதாலக்ஷ்மணம்" என்கிறபடியே தாயும் பிள்ளையுமாயிருக்குமொரு சேர்த்தியென்றுமாம்; "நவீநதாத்வயாஹீநாநாஹமபி" என்கிறபடியே பெருமாளைப்பிரியில் தரியாமையிலுண்டானசேர்த்தியாகவுமாம்; ராவணவதத்தினன்று அயோத்யையிலுள்ளார்க்குக் கேட்டிருக்கையிலுள்ள சேர்த்தியாகவுமாம். ஸமரம் - யுத்தம். கேட்டார்வாய்கேட்டார் - பரதசத்ருக்நாதிகள். இந்நால்வரையும் சொன்னது - வாநரமுதலிகளுக்கும், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், ரிஷிகளுக்கும், அயோத்யாவாஸிகளுக்கும், ஆழ்வார்களுக்கும், ஆசார்யர்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்று வ்யாக்கிறார் (தேஸிகாதித்யாதி.) அடங்கலுமென்றது - கண்டறிவாருங் கேட்டறிவாருமெல்லாமென்றபடி. நிலவர்க்கெல்லாமொருக்கால் வைத்திருக்கப் போராதோ, திவாராத்ர விபாகமற ஏத்தவேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நமக்குமித்யாதி.) கிட்டினதனையும் - எத்தனைகிட்டிலுமத்தனையுமென்றபடி.

"எம்மானை" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அவர்களோபாதியித்யாதி.) குரவம்புஷ்பவிசேஷம். ஹாஸாதிகள் ஹட்டரைப்போலேயேத்த, குயில்பாட, மயில்களாட, பரிமளிதமாய் பரமஹரமான உத்யானத்திலே ராமஜ்யாகரன் எதிரியான கதிரவனஞ்சும்படி யிருக்கக்கண்டேனென்று இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம். ராவணனுக்கஞ்சின ஸூர்யன் ராவணாந்தகனுக்கஞ்சச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று திருவுள்ளம். ... ... ௭.

மூ.—பள்ளியிலோதிவந்த தன் சிறுவன் வாயிலோ ராயிரநாமம்
ஒள்ளியவாகிப்போதவாங்கதனுக்கொன்று மோர் பொறுப்பிலனாகி
பிள்ளையைச்சீறிவெகுண்டு தூண்புடைப்ப,பிறையெயிற்றனல்விழிப்பே
தெள்ளியசிங்கமாகியதேவைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே [ழ்வாய்

ப - ரை.—பள்ளியில - வித்யாசாலையிலே, ஓத - படித்துவிட்டு, வந்த - தன் னருகேவந்த, தன்சிறுவன் - தன்பிள்ளையான ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய, வாயில்- திருப்பவளத்தில், ஓராயிரநாமம்-ஸர்வேச்வரனுடைய திருநாமங்களெல்லாம், ஒள் ளியவாகி - அழகாக, போத - தன்னடையேவர, * மாயன் மணிவண்ணன் தாள் பணியும் புத்ரனைப் பெறப்பெற்றோமே! இதென்ன பாக்யம்! என்று ஸந்தோஷி க்க வேண்டியிருக்க, ஆங்கு - அவ்விடத்திலே, அதனுக்கு - அப்படியெம்பெருமா ன் திருநாமங்களைச் சொல்லியதற்கு, ஒன்றும் ஓர்-சற்றுமேனும், பொறுப்புஇல னாகி - பொறுமையில்லாதவனாய்க்கொண்டு, பிள்ளையை - தன்புத்ரனை, சீறிவெகு ண்டு - மிகக்கோபித்து, தூண் - அவனதனக்குப்பொருத்தம்பார்த்து அளந்துநட்ட தூணை, புடைப்ப அடிக்க,அதிலே, பிறை - மூன்றாம் பிறைபோன்ற, எயிறு- பற்களையும், அனல் நெருப்புப்பொறிகள் சிந்தாநின்றுள்ள, விழி - கண்களையும், பேழ்வாய் - பெரியவாயையுமுடைத்தாய், அபரிதர்கிட்டி வாழலாம்படி, தெள் ளிய - தெளிந்திருந்துள்ள, சிங்கமாகிய - நர்ஸிம்ஹாவதாரஞ் செய்தருளின, தேவை - தேவனை, திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்—. ... ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (பள்ளிவித்யார்த்தி) பருவம், பள்ளியோதுகிற பருவம். (தன்சிறுவன்) தன்புத்ரன். சத்ருவின் புத்ரனை சொல்லினு ம் காலிலேவிழவேண்டும் படியானதிருநாமமாய்த்துச் சொல்லிற்று.

எட்டாம்பாட்டு.—(பள்ளியிலோதிவந்த தன்சிறுவன்) பள்ளியி லோதும் பருவத்திலே சொன்னவையடங்கலும் ப்ரஸாவஹிக்கவேண் டும்படி யிருக்கும்; இதாய்த்துப பருவமிருந்தபடி: அதுக்கு மே லே, தன்வயிற்றிலே பிறந்த ப்ரஜைசொன்னவை யடையப் பொறுக்க வேணும். (வாயிலித்யாதி) அவனப்போது சொல்லிற்று ஈரிரண் டே யாகிலும், பருவத்துக்குத்தக்க வளவல்லாதபடி யிருக்கையாலே

எட்டாம்பாட்டு.—(பள்ளியில்தயார்.) ராவணஜகஜன புருஷஸிம்ஹத்தை க்கண்டு புகழாநிற்கச்செய்தே, ராவணனுடைய பூர்வஜந்மத்தின் ப்ராதிகூல்யத் தை யநுஸந்தித்து, அவனுக்கும் அஞ்சன புருஷஸிம்ஹத்தைக் கண்டு புகழ ப்புக்காரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

நாலிரண்டேயாகிலுமென்றது - திருமந்த்ரமெட்டெழுத்தேயாகிலு மென்று மாம்; "நாராயணேதிமந்த்ரோஸ்தி" என்கிறநாலும், * ஹரிரித்யக்ஷரத்வயமும் இரண்டுமேயென்றுமாம்; விஷ்ணுஷடக்ஷரியாகவுமாம்; "ப்ராதர்தேவேதி க்ஜேஷ் ணேதி கோவிந்தேதிவ ஜல்பதாம்|மத்ய ஹ்நே தாபராஹ்ணே வ யோவஸாதிஷ்ட த்யதாம்" என்றுஅவன்சொன்னசிலதிருநாமங்களென்றுமாம்.

(ஒள்ளியவாகிப்போத) அழகாகச்சொல்ல. "குழலினிது யாழினிதென்பர்" என்றானே; அதுவுமில்லையாய்த்து இவனுக்கு. (ஆங்கதனுக்கு) அவன்திருநாமத்தைச்சொன்னதுக்கு. (ஒன்றுமித்யாதி) ஒன்றுமொரு பொறுப்பற்று, பிள்ளையை. சிறி - கோபித்து, "அளந்திட்டதூண்" இத்யாதிப்படியே தூணை அடிக்க. (பிறைரித்யாதி) பிறைபோன்ற எயிறுகளும் அக்நிபோன்ற விழிகளும் பெரியவாயையுமுடைய தெள்ளியசிங்கமான தேவனைத் திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். அ.

குவாலாகச் சொல்லுகிறார். (ஒள்ளியவாகிப்போத) வயிற்றிற்பிறந்தவன் சொல்லுகையாலே யினிதாயிருக்குமிறே. (ஆங்கு) அவ்விடத்தில். (அதனுக்கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி) பள்ளிபோதும் பருவத்திற்சொல்லுவதெல்லாம் பரியாயாகவும்; தன்வயிற்றிலே பிறந்தவன் சொல்லிற்றெல்லாமினிதாயிருக்கும்; ...சொல்லிலும் ஸிரஸாவஹிக்கவேண்டியதைச்சொல்லிற்று; ஆசார்யபாரப்ராசுர்யத்தாலே திருநாமம் கேட்கப்பொறுக்கமாட்டாமையாலே முனிந்தானாய்த்து. (பிள்ளையை) திருநாமம் சொன்னதுவே ஹேதுவாக, வயிற்றிற்பிறந்தவனைக் கைவிட்டானவன்: திருநாமம் சொன்னரோடே தமக்கு ஸம்பந்தமாக நினைத்திருக்கையாலே (பிள்ளை) என்கிறார். (வெகுண்டு தூணையுடைய) கோபத்தாலே. செய்வதறியாதே தூணைத்தட்ட (பிறைரித்யாதி) பிறைபோலே யிருந்த எயிற்றையும், அக்நிபோலே யிருந்த கண்களையும், புறப்படவிடாநின்றுள்ள பெரிய வாயையுமுடைய. (தெள்ளியசிங்கம்) ஹிரண்யனுடைய முருட்டு வடிவைக்கண்டு பிறகாவியாதே, காம்பீர்யமாய், இவ்வழியாலே தானே ஆஸ்ரிதர்க்கு ...உபகாரத்தை வெளியிட்டவன். ... ... அ.

தம:ப்ரசுரனுக்குத்திருநாமங்களுள்ளியவாயிருக்குமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வயிற்றிலித்யாதி. "ஒன்றுமோர்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பள்ளிபோதுமித்யாதி.) ஆனால்பொறுப்பிலனாகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அஸஹ்யேதயாதி.) பொறுப்பிலனானபின்பு அவனுக்குப்பிள்ளையென்னுமது விருப்யமாகையாலே, ஆழ்வார், தமக்குப்பிள்ளையாகஅபிமானிக்கிறாரென்கிறார் (திருநாமமித்யாதி; "யுவதயஸ்தநயா:" என்றபடி நிர்வ்யதயா அபிமானிக்கலாமிறே. பிறக்கவார்த்தைபொறுக்கமாட்டாவிட்டால், தூணைப்புடைக்கத்தான்செய்ததுகுற்றமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கோபத்தாலேயித்யாதி.) புறப்படவிடாநின்றுள்ள - நாக்கைப்புறப்படவிடாநின்றுள்ளவென்றபடி. இது "பேழ்" என்றத்தால் அர்த்தஸித்தம்; * சிங்கபதலக்ஷ்யமாகவுமாம். "தெள்ளிய -" ஹயலேசமின்றிக்கே தெளிந்தவென்றும், "தேவு" என்றும் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஹிரண்யனுடைய வித்யாதி.) ௩

மீனமர்பொய்கைநாண்மலர்கொய்வான்வேட்கையினோடுசென்றிழிந்த
கானமர் வேழம் கையெடுத்தலறக் கராவதன் காலினைக்கதுவ
ஆனையின் துயரம் தீரப் புள்ளூர்ந்து சென்றுநின்றாழி தொட்டானை,
தேனமர்சோலைமாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௯.

ப - ரை.—மீனமர்பொய்கை - மீனமர்பொய்கையிலே, நாள் - அப்போதலர்ந்த. மலர் - புஷ்பங்களை. கொய்வான் - பறித்து எம்பெருமான் திருவடிகளிலே பணிமாறவேணுமென்கிற, வேட்கையினோடு - ஆசையாலே, சென்று இழிந்த - வந்திழிந்ததாய், கான - காட்டிலே, அமர் - வஸிக்கிற ஸஞ்சாரம் பண்ணக்கடவதான, வேழம் - யானையானது, கை - தன் தும்பிக்கையை, எடுத்து - உயரவெடுத்து, அலற - பிளிறும்படி, கரா - முதலையானது, அதன் - அந்த யானையுடைய, காலினை - காலை, கதுவ - கவ்வ, அந்தளவிலே, ஆனையின் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, துயரம் - துக்கம், தீர - தீரும்படி, புள்ளூர்ந்து - பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு, சென்று - விரைந்துவந்து, நின்று - அப்பொய்கைக்கரையிலே நின்று, ஆழி தொட்டானை - திருவாழியைப் பிடித்த ஸர்வேச்வரனை; தேன் அமர் - தேன் மாறாத, சோலை - சோலைகளாலே சூழப்பட்ட, மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ... (௯)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமர்பொய்கை) அருக்கய மாகையாலே மத்ஸ்யங்கள் அமர்ந்து வர்த்திக்கிற பொய்கையிலே பூத்த செவ்விப்பூவை பறிக்கவென்று ஆசையோடே இழிந்த. (நாண்மலர்) நறுநாற்றத்தையுடைய ஸ்ரீ... கையெடுத்துக் கூப்பிட. நாள் - நறுநாற்ற... போலே இத்துடைய ... முதலை ஆனையின் காலைக் கதுவ. (ஆனையின்) அவ்வானையின் க்லேசம்தீர,

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(மீனமர் பொய்கை) ...நாள் பூத்தேடிப்பெருமையாலே ... பூத்த தடாகத்தைக்கண்டு, ... என்று மதியாதே வந்து செவ்விப்பூவைப் பறிக்கைக்காக பெரிய ஆசையோடே வந்திழிந்த. (கானமர் வேழம்) காட்டிலே ஸஞ்சாரம் பண்ணக்கடவ யானையானது கையெடுத்துக் கூப்பிடும்படியாக, முதலையானது இதின் காலைக்கதுவ. முதலைக்கு தன்னிலமாய், இதுக்கு வேற்றுநிலமாய்த்து. ஆனை ... இடரெல்லாம்போம்படியாக,

ஒன்பதாம்பாட்டு.— மீனமர்பொய்கை: ஆண்பிள்ளைகளான ஐவருக்கும், பெண்பிள்ளைகளான ... ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள் இவர்களுக்கும், பள்ளிப்பிள்ளைகளான சிறுக்களுக்கு முதலினவளவனதிக்கே. ஒருதிர்யக்காலே யொரு திர்யக்குக்கு வந்த ஆபத்தையும் பொறுமே அரைகுலையத்தலைகுலைய வந்து உதவினமையாலே ... போயநுபவிக்கிறானென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

"மீனமர்" என்று விசேஷித்ததுக்கு ஹாயம் (க்ஷுத்ரேத்யாதி.) "கரா" என்றதினர்த்தம் (முதலையென்றது.) ஆனையாயிருந்து நீர்ப்புழுவுக்கெட்டுக் கையெடுத்தலறுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (முதலைக்கித்யாதி.) ௯.

மன்னுதண்பொழிலும்வாவியும்மதிளும்மாடமாளிகையும்மண்டபமும்
தென்னன்தொண்டையர்கோன்செய்த நன்மயிலைத்திருவல்லிக்கேணி
கன்னிநன்மாடமங்கையர்தலைவன்காமருசீர்க்கலிகன்றி [நின்றானை
சொன்னசொன்மாலைபத்துடன்வல்லார் சுகமினிதாள்வர்வானுலகே.௰.

ப - ரை.—மன்னு - நித்யமாய், தண் - குளிர்ந்திருந்துள்ள, பொழிலும்-சோலைகளையும், வாவியும் - நீர் நிலங்களையும், மதிளும் - மதிள்களையும், மாடம் - மாடங்களையும், மாளிகையும் - மேல்மச்சுள்ள க்ர்ஹங்களையும், மண்டபமும் - மண்டபங்களையு முடைத்தாம்படி, தென்னன் - பாண்டிமஹாராஜாவின் வம்சஸ்தனாய், தொண்டையர்-தொண்டைநாட்டி லுள்ளவர்களுக்கு, கோன-தலைவனான தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தி, செய்த - ப்ரதிஷ்டிப்பித்த, நல் - அழகிதாயிருந்துள்ள, மயிலைத்திருவல்லிக்கேணி - மைலாப்பூரைப்படைவீடாகவுடைய திருவல்லிக்கேணியிலே, நின்றானை-நின்றவன் விஷயமாக; கன்னி-அரணாகப்போரும்படியாய், நல் - நன்றாயிருந்துள்ள, மாடம் - மாடங்களையுடைத்தான, மங்கையர்-திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, தலைவன் - ப்ரதாநராய், காமர் - அழகிய, சீர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையுடையரான, கலிகன்றி - ஆழ்வார், சொன்ன-அருளிச்செய்ததாய், சொல்மாலை - ஶப்தஸந்தர்ப்பமான, பத்துடன் - பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்-அப்யஸிக்க வல்லவர்கள், இனிதுசுகம்-நித்யாநுபவம்பண்ணும்படியான, வானுலகு - பரமபதத்தை, ஆள்வர் - கிட்டப்பெறுவர்கள். ... ... (௰)

"தூவாயபுள்ளூர்ந்து வந்துதுறை" என்கிறபடியே துறையிலே சென்றுநின்று திருவாழியை விட்டவனை. (தேனமரித்யாதி) வண்டுகள் மொய்த்த சோலையையும் மாடமாளிகையையு முடைய திருவல்லிக்கேணியிலே கண்டேன். ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (மன்னுதண்பொழிலித்யாதி) குளிர்ந்த பொழிலும் * * * சக்ரவர்த்தி செய்த நன்மயிலாப்பூரில் திருவல்லிக் கேணியிலே நின்றவனை. (கன்னியித்யாதி) அழிவில்லாத மாடங்களை * * *

பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டுவந்து, ஆனைக்கிடரின்றிக்கே முதலைக்கே யிடராம்படி திருவாழியை யேவியறுத்து. வண்டுகளமர்ந்த சோலையையும்மாடங்களையுமுடைத்தான மயிலாப்பூரில் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு — (மன்னுதண்பொழிலுமித்யாதி) நித்யமாய்க் குளிர்ந்திருந்துள்ளபொழிலும். நல்ல நீர்நிலங்களும், அரணாகப்போரும்படியான மதிள்களும், மாடங்களும், மாளிகைகளும், மண்டபங்களும், இன்னமும் சொல்லிச் சொல்லாத நன்மைகளுமெல்லா முண்டாம்படியாய்த்து தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி ஏற்றிற்று. (கன்னி) அரணாகப் போரும்படியாய் நன்றாயிருக்கிற மாடங்களை யுடைய

பத்தாம்பாட்டு.— மன்னுதண் பொழிலுமித்யாதி) சொல்லிச்சொல்லாதநன்மைகளுமெல்லாமென்றது-"நன்மயிலை" என்றவிசேஷித்ததின் தாத்பர்யம். அதுவும் இதுவும் என்கிற சகாரத்தாலே ஸூசித்ததென்றுமாம். "கன்னி" என்று - அழியாத பதார்த்தத்தைக் காட்டுகையாலே, (அரணாகப்போரும்படியென்றது.) ௰.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

இக்குறிப்புள்ளவிடங்களில் விட்டுப்போன க்ரந்தத்தைக் கோஶாந்தரங்களில் கண்டுகொள்வது.

யுடைய ஆழவாரருளிசசெயதஇபபததுபபாட்டையும வலலவாகள (ஈகமிதயாதி) ஒருவருததமா பரமபதததை * * * .. ௰.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசசீயா திருவடிகளேஸரணம.

திருமஙகைமனனாயனார (காமருசீரககலிகனறி) ஸபஜநீயமானஸ்ரீவைஷணவஸ்ரீயையுடைய ஆழவாரருளிசசெயதபததையும அஹயஸிகக வலலவாகள (ஈகமிசிராளவா வானுலகே) நிதயாநுபவம பணணலாமபடியான ஸ்ரீயபபதியை நிலைபெறாயிககப பெறுவாகள. ... ௰

அடிவரவு — வில வேதவநதனை நிநதிர இனதுணை
அரககனபடதத பாரி பினமனனு அனறுயா

திருமஙகையாழவார திருவடிகளேஸரணம.

பெரியவாசசானபிளளை திருவடிகளேஸரணம.

ஆறாமபதது-நாலாநதிருமொழி அனறாயா பரவேஸம.

விரோதிநிரஸநஸீலனுய, பரமவிரோதிகளா அநாயாஸேந போககவலலனுமாய, ஸாவஸவாமியான ஸாவேஸவரன, உகநதருளின ... ஹிகராபிருபபார வாாததையைககேட்டு அநாயபபட்டுப போகாதே அவனை யாஸ்ரிதது கஜிதாாயராயப போருஙகோள * * * . *

பாட்டுமாமிரத கூடவநது விரோதிநிரஸநஸீலனுய, பரமவிரோதிகளை அநாயாஸேநபோககவலலனுய, ஸாவஸவாமியான ஸாவேஸவரன, உகநதருளின நிலஙகளெஙகும பணணும விருபபததைத திருநீாமலையிலேபணணிககொண்டுவநது ஸநநிஹி[உடு தனனை, அாவஹிதா யிருபபார வாாததையைக கேட்டு அநாயபபட்டுபபோகாதே அவனை யாஸ்ரயிதது கஜிதாாயராயப போஙகோள எனறு பரோபதேசபரவருததராகிறா. . . *

அனறுயா பரவேசம — சிஙகவேழகுனறததி லிருநதவாறும, திருவேஙகடததில நினறவாறும, திருவெவவுளில கிடநதவாறுமான விவறறைத திரு[நீா மலலிகலேணியிலே பொருமுகமசெயதருளியாநிறக, கரிமகாஙகளுககுண்டான வைரமதிரக கடடிடுடையிட்டு நடநதவாறு மநுஷவிததாராயிருநதாா, இவவநுஷவ பாகாஷததாலே, இனனமிபபடி யநுபவிககலா மிடஙகளுணடோ எனறு திருவுளளததிலே யாராயாநிறக, திருநறையூா முதலானவைதோறறி, அவையெலலாவறறிலுமுண்டான விருபபததைத திருநீாமலையிலே பணணினபடியையநுஸநதிககிறுரெனறு ஸஙகதிகணடுகொளவது. "அவாசெயகைவெறுதத" எனறத[திரு]ததையும, "பேசுமளவனறிதுவமமின" எனறபாட்டையு முட்கொண்டருளிச செயகிறா (அநவஹிதராயிதயாதி.) ... ... *

அன்றுயர்குலக்கொடியோடணிமாமலர்மங்கையொடன்பளவி,அவுணர்க்
கென்றுனுமிரக்கமிலாதவனுக்குறையுமிடமாவ திரும்பொழில்சூழ்
நன்றுயபுனல்நறையூர் திருவாலி குடந்தை தடந்திகழ் கோவல்நகர்
நின்றானிருந்தான்கிடந்தான்நடந்தாற்கிடம்மாமலையாவது நீர்மலையே.௧

ப - ரை.— அன்று - க்ர்ஷ்ணவதாரத்தில, ஆயர்குலக்கொடியோடு - * தலவாயர் கொழுந்தான நப்பின்னை ப்பிராட்டியுடனும், அணி - அழகியதாய், மா - ச்லாக்யமான, மலர்மங்கையொடு - தாமரைப்பூவைப் பிறந்தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாரம்ஶமானருக்மிணிப்பிராட்டியுடனும், அன்புஅளவி-ஸ்நேஹந்தோற்றக் கலந்து,என்றும்-எக்காலத்திலும்,அவுணர்க்கு-அஸுரர்கள்பக்கல்,இரக்கம்இலாதவனுக்கு - க்ர்பை யில்லாதவனுய்; இரு - பெரிய, பொழில் - சோலைகளாலே, சூழ்-சூழப்பட்டு, நன்றுயபுனல் - நல்லஜலஸம்ர்த்தியை யுடைத்தான, நறையூர் - திருநறையூரிலே, நின்றான் - நின்றவனுய், திருவாலி-திருவாலியிலே, இருந்தான் - இருந்தவனுய், குடந்தை-திருக்குடந்தையிலே, கிடந்தான் - சாய்ந்தவனுய், தடம் - தடாகங்களாலே,திகழ்-ஒளிவிடாநின்றுள்ள, கோவல்நகர்-திருகோவலூரிலே,[யிரு] நடந்தாற்கு - நடந்தவனன ஸர்வேச்வரனுக்கு, உறையும் - நித்யவாஸம் பண்ணும், இடம்ஆவது - ஸ்தாநமாவது, மா-ச்லாக்யமான, மலை - மலையான, நீர்மலை-திருநீர்மலை என்கிருர். ... ... (௧)

முதற்பாட்டு. * * * பிராட்டியுடனும் அழகிய தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடையபெரியபிராட்டியாருடனும்ஸம்ச்லேஷித்து.[உய * * * வாஸம்பண்ணு மிடமாவது. (இரும்பொழிலித்யாதி) பெரிய பொழிலால் சூழப்பட்ட திருநறையூர், திருவாலி, திருக்குடந்தை, இடமு * * * த்திலே. (நின்றானித்யாதி) திருநறையூரிலே நின்று

முதற்பாட்டு.—(அன்றுயர்) முன்பு-பண்டொருநாள், நப்பின்னைப் பிராட்டியோடும், அழகிய தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடை[உரு ய பெரியபிராட்டியாரோடும் விரும்பிக்கலந்து. (அவுணர்க் கித்யாதி) அவர்களுடன் கூடவிருந்தபோதுமகப்பட அஸுரவர்க்கத்துக்கு ஒருக்காலு மிரக்கமில்லாதவனுக்கு நித்யவாஸம் பண்ணுகைக்கு ஸ்தாநமாவது ; - பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டு நல்லஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருநறையூர், இப்படிப்பட்ட நன்மைகளையுடைய திருவாலி, திருக்குடந்தை, தடாகங்கள் திகழாநின்றுள்ள திருக்கோவலூர், இவை துடக்கமானவற்றிலே.(நின்றானித்யாதி)திருநறையூரிலே

முதற்பாட்டு.—(அன்றுயரித்யாதி.) "அன்பளவி" என்றதினர்த்தம் (விரும்பிக் கலந்தென்றது.) அளாவிஎன்றது " அளவி" என்று குறுகிக்கிடக்கிறது. "என்றும்-" என்றாகிலுமென்றர்த்தமாய்,தாத்பர்யம் (அவர்களுடனித்யாதி.) மூலத்[நடு திலே, (கோவல்நகர்) என்றவநந்தரம்,இவற்றிலே என்றுஅத்யாஹரித்துக்கொள்வது. வ்யாக்யையிலேயும், (திருக்கோவலூர்இவை) என்று வாக்யத்தைநிறுத்தி, அநந்தரம், திருநறையூர்என்றதொருபதம்அத்யாஹரிப்பது. இவ்வாக்யத்தை மேலுக்கு சேஷமாக்கிக்கொள்வது.

காண்டாவநமென்பதோர்காடமராக்கரையனது கண்டவன்நிற்கமுனே
மூண்டாரழலுண்ண முனிந்ததுவுமதுவன்றியும் முன்னுலகம்பொறை
தாண்டானவுணனவன்மார்பகலமுகிராலவகிராகமுனிந்தரியாய் [தீர்த்
நீண்டான குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே. உ

ப - ரை.—அமரர்க்கு அரையனது - தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்த்ரனுடையதாய, ஓர் - ஒருவராலும் அழிக்கவொண்ணாதபடியான, காண்டாவநம் என்பது - காண்டவவநம் என்னும், காடு - காட்டை, அவன் - அந்தஇந்த்ரன் நின்றே, கண்டு நிற்க-பார்த்துக் கொண்டிருக்க, முனே - அவன்முன்பே, மூர் - பூர்ணமான, அழல் - அக்நியானது, மூண்டு - மேல்விழுந்து, உண்ண - புஜிக்கும்படி, முனிந்தது - சீறியருளினவனாய்; அதுவன்றியும் - அதுக்குமேலே, முன் - பாரதயுத்தத்தில், உலகம் - பூமியின், பொறை-பாரத்தை, தீர்த்து - போக்கி, ஆண்டான் - லோகத்தை ரக்ஷித்தவனாய, அவுணனவன்-ராக்ஷஸனான ஹிரண்யனுடைய, அகலம்-பரப்பு, மார்பு - மார்வை, உகிரால் - திருவுகிராலே, வகிராக - இரண்டு கூறும்படியாக, முனிந்து-சீறியருளி, * அளந்திட்ட தூணை அவன் தட்டினபோதெழுந்தே, அரியாய - ஸிம்ஹரூபியாய, நீண்டான - வளர்ந்திட்டவனாய் ; குறளாகி-வாமநரூபியாய்க் கொண்டு, மஹாபலிபக்கலிலே சென்று நீரேற்றபின்பு, நிமிர்ந்தவனுக்கு - த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்தருளின ஸர்வேச்வரனுக்கு, இடம்ஆவது-நித்யவாஸஸ்தாநமாவது, மாமலையான நீர்மலை—. ... ... (உ)

திருவாலியிலே யிருந்து, திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்து,
கோவலூர் * * * மலையாவது நீர்மலை. ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு. (காண்டாவந மித்யாதி) காண்டாவநமாவது - இந்த்ரனுடைய புஷ்போத்யானமான * * *

நின்றான், திருவாலியிலே யிருந்தான், திருக்குடந்தையிலே சாய்ந்தான், திருக்கோவலூரிலே நடந்தான். (இடமமாமலையாவது) [உறு மலையாயிருக்கச்செய்தே அல்லாதவை வாஸஸ்தாந மாகிறதில்லையிறே; உகந்தருளின நிலங்களெங்கும் பண்ணக்கடவ விருப்பத்தைப் பண்ணிக்கொடுவந்து ஸந்நிஹிதனானதேசம் திருநீர்மலை ... (க)

இரண்டாம்பாட்டு.— (காண்டாவநம) வாண்டவ வநமென்று - இந்த்ரனுடைய காவற்காடாய், அதுதான் ஒருவர்க்கும்

"இடம - ஆவது - மாமலையான - நீர்மலை "என்று அந்வயித்துக்கொள்வது. நீர்மலையை "மாமலை" என்று விசேஷிக்க வேணுமோவென்ன (மலையாயிருக்க வித்யாதி.) எங்கும பண்ணக்கடவவிருப்பத்தையென்றது-நின்றதும், இருந்ததும், கிடந்ததும, நடந்ததுமான விவற்றையென்றபடி. ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(காண்டாவநமித்யாதி.) கீழ்த்திருமொழியிலே, "இந்திரன்சிறுவன் தேர்முன் நின்றானை" என்று பரஸ்துதனான இந்த்ரனும், அவனுதயாநத்தை யழித்தபிள்ளையும், அவனைக்கொண்டு ஸம்ஹாரத்தை நீக்கினபடியையும், அததோடு தோள்தீண்டியான பிதாபுத்ரர்களுடைய வாய்பவாயக ஹாவ ஸம்பந்தமும் திருவுள்ளத்தில் தோற்றி, அவற்றையநுஸந்தியா, நடந்தானுடைய அபதாநத்தி லீடுபடுகிறாரென்றுஸங்கதி.

"காண்டா" என்று - நீட்டலாய், வகரம் கடைக்குறைத்தலாய் கிடக்கிறதென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (காண்டவவநமென்றித்யாதி.)

டாகிற்கச்செய்தே அக்நிஹமவான்“எனக்குவிருந்திடவேணும்”என்று அபேக்ஷிக்க,“இந்த்ரன்காட்டைஹஜி”என்று * * * ஹிக்கவேணுமென்றத்தைச்சொல்லுகிறது. (அமரர்க்கரையனித்யாதி) இந்த்ரன்பார்த்துக்கொண்டு நிற்க அவன்முன்னே * * * (மூன்னுலகமித்யாதி) ஸம்ஹாரநிர்ஹரணம் பண்ணி லோகத்தை ரக்ஷித்தான். (அவுணனித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய அகன்ற * * * ஸ்ப்யியாலே நிமிர்ந்தவனுக்கிடமாமலை நீர்மலை. ... ... உ..

அழிக்க வொண்ணுத படியா யிருக்குமாய்த்து. அர்ஜுநனும க்ருஷ்ணனும் பூம்பந்தேயிட்டு விளையாடாநிற்கச்செய்தே, அக்நி ஹமவான் “ எனக்குவிருந்திடவேணும்” என்றுஅபேக்ஷிக்க, “ நீ இந்த்ரனுடைய காவற்காட்டைஹஜி” என்று விட்டானாய்த்து, அங்கே ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் புக்கொதுங்கினவாறே அவர்களை நிரஸிக்கவேணுமென்று; அத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரர்க்கரையனுண்டு - இந்த்ரன், அவன்கண்டுநிற்க, அவன் முன்பே. (மூண்டாரழலுண்ணமுனிந்ததுவுமதுவன்றியும்) பேகணித்துப் பிற்காலித்துப்போகக்கடவ அக்நியானது மேல்விழுந்து ஹஜிக்கும்படியாகச்சீறி, அதுக்குமேலே. அன்றிக்கே, மூண்டாரென்று - எதிரிட்டவர்களாய், மந்த்ருக்களாச் சொல்லவுமாம். (மூன்னுலகமித்யாதி) மூன்பு ஸம்ஹாரத்தைப் போக்கி நிர்வஹித்துப்போந்தவன். ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய பரந்த மார்வைத் திருவுகிராலே யிரண்டுகூறும்படி சிறியருளி. (அரியாய்நீண்டான்) அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாகாலத்திலே வந்து உதவிற்றிலனுகில் ப்ராணங்கள் ஸாவயியாம்போலே. (குறளித்யாதி) ஸர்வாயிகனைதான் வாமநவேஷத்தைபரிக்ரஹித்து நிற்கச்செய்தே மஹாபலி பக்கலிலே சென்றிரந்து திருக்கையிலே நீர்விழுந்தவாறே ஆகாஶாவகாஶ மிடமடையும்படி வளர்ந்து அளந்துகொண்டவனுக்கு வாஸஸ்யாநம். ... ... உ.

இந்திரனநுகூலனன்றே, அவன்காட்டை அழலுண்ணமுனிந்ததுக்கு ப்ரஸக்தியென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுமித்யாதி.) “முனே” என்றதினர்த்தம் (முன்பேயென்றது.) மூண்டு, ஆர்-பூர்ணமாக, அழல் - அக்நி, உண்ண என்றுமஸ்வார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பேகணித்தித்யாதி.) பேகணிப்பு - வைவர்ண்யம். இத்தால் - இதுக்குஹேதுவான இந்த்ரனிடத்தில் நின்றும் வந்த லஜ்ஜாபயங்களைச் சொல்லிற்றுய்த்து. அக்காட்டி லிருக்கிற மூண்டாரை முனிந்ததவும் என்று த்விதீயையாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) “நீண்டான்” என்றது-உத்க்ருஷ்டனென்று யருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதி) ப்ரஹ்லாதனுடைய வென்றபடி. ... ... உ.

மூன்றும்பாட்டு.—(அலமித்யாதி.)“முன்னுலகம்பொறைதீர்த்தாண்டான்” என்னுமது க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு ப்ரயாநப்ரயோஜநமாகையாலே அத்தை ஸப்ரகாரமாக [illegible] ஹவிக்கிறரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

மூ.—அலமன்னுமடறசுரிசங்கமெடுத்த † டலாழியினாலணியாருருவில்
புலமன்னுவடம்புனைகொங்கையினாள் பொறைதீரமுனாளடுவாளமரில்
பலமன்னர்படச்சுடராழியினைப்பகலோன்மறையப்பணிகொண்டணிசேர்
நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவனுக்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே. ௩.

ப-ரை.—அணியார் மிகவும் அழகிய, உருவில் - திருமேனியிலே, அடல் - யுத்தோந்முகமான, ஆழியினால் - திருவாழியோடே, அலம் - கலப்பையையும், மன்னும் - ஸ்வாபாவிகமாய்க் கையில் கூடியிருக்குமதாய, அடல் - ஶத்ருக்கள் கூடல் குழம்பும்படி மிடுக்கை யுடைத்தாய, சுரி - சுரியையு முடைத்தான, சங்கம் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், எடுத்து தரித்து, முன் - தாயோதநாதி துர்க்கர்மாக்களாலே, புலம - லாபவராலுடைய சக்ஷுராதி கரணங்களை, மன்னு - ஸாவகாசமும் பரவணமாய்க் கிடக்கும்படியாய, வடம் - ஹாரம்முதலிய ஆபரணங்களாலே, புனை அலங்கரிக்கப்பட்ட, கொங்கையினாள் - முலையையுடைத்தான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுடைய, பொறை - பாரத்தை, தீர - போகுகைக்காக, ஆயுதமேகமாக, வாள் ஒளியையுடைத்தான, அமரில் - பாரத யுத்தத்திலே, பலமன்னர் அநேகராஜாக்கள், பட நசிக்கும்படி, சுடர் - மிக்க தேஜஸ்ஸையுடைய, ஆழியினை திருவாழியை, பகலோன ஆதித்யன, மறைய - மறையும்படியாய், பணிகொண்டு காரியங்கொண்டு, அணிசேர் - அழகுமிக்க, நிலமன்னனுமாய் - பூபதியுமாய், உலகு ஆண்டவனுக்கு - லோகபாலநம் பண்ணினவனுக்கு, இடமாவது மாமலையான நீர்மலை—. .. ... (௩)

மூன்றும்பாட்டு. (அலமித்யாதி) அலமென்று - கலப்பையும், ... ஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலே வைத்தூதும். (அடலித்யாதி) மிடுக்கையுடைய திருவாழியைக் கையிலே வாங்கியும் * * ‡ சொல்லப்பட்டமூக்குவடத்தைக்கொங்கையிலேசாத்தப்பட்ட,

மூன்றும்பாட்டு.—(அலம) ஹலம், நித்யமாய யுத்தோந்முகமாய சுரியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம், இவற்றை யரித்து. (அடலாழியினாலணியாருருவில) யுத்தோந்முகமான திருவாழியோடே, நன்றாயிருக்கிற திருமேனியிலே, கலப்பை, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் என்றிவற்றை யரிக்கொன்றுதல (அடுத்து) என்றுபாடமாகில், அழகியவடிவோடே, திருவாழியோடே மற்றைத்திவ்யாயுதங்களையும் சேர்ந்து. அதாவது - "உபஸம்ஹர" என்ன, மறைத்தபடி. ஆக, வெளியிடிலும் மறைக்கிலும் ஆஸ்ரிதார்த்தமா யிருந்தபடி. (புலமன்னுமித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸாவகாணங்களும் தன்பக்கலிலே பரவணமாம்படி ஸாவாபரணங்களாலுமலங்க்ருதமான திருமுலைத்

"அடல்"என்றத்தனாயம(யுயோந்முகமாயென்றது.)"உருவில்"என்றது- [ஸப்தமியாக்கி, "அணியாருருவில - அடலாழியினால - அலமன்னுமடறசுரிசங்கமெடுத்து" என்று அந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (யுத்யேதயாதி.) "உருவில்" என்றதனைத் த்ருதீயையாக்கி, பாடாந்தரத்திலந்வயமப்படியேயாய், தாத்பர்யம் (அழகிய வித்யாதி.) "வடம்" என்று - ஆரமாய், இது ஸகலாபரணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். புனைகை - பூணுகையா யருளிச்செய்கிறார் (ஸாவேதயாதி.)

† "அடுத்து" என்றுபாடாந்தரம்.

மூ.—தாங்காததோராளரியாயவுணன்றனை வீடமுனிந்தவனுலமரும் பூங்கோதையர்பொங்கெரிமூழ்கவிளைத்ததுவன்றியும்,வென்றிகொள்வாளமரில் பாங்காகமுனைவரொடன்பளவிப்பதிற்றைந்திரட்டிப்படைவேந்தர்பட நீங்காச்செருவில் நிறைகாத்தவனுக்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே.

ப-ரை.—தாங்காதது - எதிரிகளால் தடுக்க வொண்ணாதபடி, ஓர்-ஒப்பற்ற, ஆளரியாய் - நரஸிம்ஹமாய், அவுணன்றனை - ஹிரண்யாஸுரனை, வீட - ப்ராணன்விடும்படி, முனிந்து - சீறியருளி, அவனால் - அவன்பரிக்ரஹத்தாலே, அமரும் - தரித்திருக்குமவர்களாய், பூ - பூவால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, கோதையர் - மாலைகளையுடையரான ஸ்த்ரீகள், பொங்கு எரி - கிளருகிற அக்நியிலே, மூழ்[ய க - புகும்படி, விளைத்து - பண்ணினவனாய்; அதுவன்றியும் - அதுவேயன்றிக்கே, முன் - துர்யோதநாதிகள பாண்டவர்களுக்கு ஒருகோற் குத்து நிலமும் கொடுக்கவிசையாதவன்று, வென்றிகொள் - வெற்றியோடல்லது மீளாதபடி, வாள் - மதிப்புடைத்தான, அமரில் - யுத்தத்திலே, ஐவரொடு - பஞ்சபாண்டவர்களோடே, பாங்காக - அவர்களுக்குத் தக்கபடி, அன்பு அளவி - ஸ்நேஹம்தோற்றச்[யரு கலந்து, பதிற்றைந்திரட்டிவேந்தர் - துர்யோதநாதிகள் நூற்றுவரும், படை - அவர்களுடைய ஸமூஹமும், பட - முடிந்துபோம்படியாக, செருவில் - பாரதயுத்தத்தில், த்ரௌபதியினுடைய, நிறை - ஸ்த்ரீத்வத்தை, நீங்கா - நீங்காதபடி, காத்தவனுக்கு - ரக்ஷித்தவனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, இடமாவது மாமலையான நீர்மலை—. ... ... (ச)

புலமங்கையுண்டு-ஸூமிப்பிராட்டி, * * * பலராஜாக்கள்பட.(சுடரித்யாதி) நிரவதிகதேஜோரூபமான திருவாழியாலே ஆதித்யன்மறையும்படி அவனை * * * ... ... ரு.

தடத்தை யுடைய ஸ்ரீஸூமிப்பிராட்டியாருடைய ஸாரமானது போம்படியாக, முன்பு, ஆள்களை முடிக்கிற ஒளியையுடைத்தான பூசலி[உய லே யென்னுதல் ; ஆண்பிள்ளைகளா யிருப்பாரை முடிக்கக்கடவ மதிப்புடைத்தான பூசலிலே. (பலமன்னர்பட) நாளொன்றுக்குப் பதினாயிரம் ராஜாக்கள் படும்படியாக, நிரவதிக தேஜோரூபமான திருவாழியை ஆதித்யன் மறையும்படியாகக் காரியங்கொண்டு. அணிசேர்நிலமென்னுதல் ; (நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவனுக்கு)வக்ர[உரு வர்த்தித்திருமகனைச் சொல்லுதல் ; அன்றிக்கே, ஸூஸாரநிர்ஹரணம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகையாலே க்ருஷ்ணனைச்சொல்லுதல். ... ... ரு

"வாள்-"மதிப்பென்றுயோஜநாந்தரம்(ஆண்பிள்ளையித்யாதி.)"அணிசேர்"என்றது - *நிலத்துக்கு விசேஷணமாதல், * மன்னனுக்கு விசேஷணமாதலென்று யோஜநாத்வய மருளிச்செய்கிறார் (அணிசேரித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... ரூ.

நாலாம்பாட்டு.—(தாங்காதநித்யாதி.) * தெள்ளிய சிங்கத்தையும் * தேவசிங்கத்தையும் "பொறைதீர்த்தாண்டான், அரியாய்நீண்டான்" என்றநுஸந்தித்ததன்றியே, தட்டுமாற்றியநுஸந்திக்கிறார் ஆராமையாலே யென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

மூ.—மாலுங்கடலாரமலைக்குவடிட்டணைகட்டிவரம்புருவ மதிசேர் கோலமதிளாயவிலங்கைகெடப் படைதொட்டொருகாலமரிலதிரக் காலமிதுவென்றயன்வாளியினால் கதிர்நீண்முடிபத்துமறுத்தமரும் நீலமுகில்வண்ணனெமக்கிறைவற்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே. ௫.

ப - ரை.—ஒருகால் - ராவணன் கைவிஞ்சினவன்று; மாலும் - திரைக்கிளர்த்தியையுடைய, கடல் - கடலானது, ஆர - நிறையும்படி, மலைக்குவடிட்டு - மலையின்சிகரங்களைக் கொண்டு, வரம்புருவ - அக்கரையிலே சென்றுதட்டும்படி, அணைகட்டி - ஸேதுபந்தம்பண்ணி, மதிசேர் - சந்த்ரனை அளாவும்படி ஓங்கியிருப்பதாய், கோலம் - அழகிதான, மதிளாய - மதிள்களையுடைய, இலங்கை - லங்கையானது, கெட - அழியும்படியாக, படை - ஆயுதங்களை, தொட்டு - பிடித்து, அமரில் - யுத்தத்திலே, அதிர - அதிரும்படி பண்ணினவிடத்திலும், அவன்மேனணித்திருந்தமையால், இதுகாலம் என்று - இவனைமுடிக்கைக்கு இதுநல்லகாலம் என்று, அயன்வாளியினால் - ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே, கதிர் - ஒளியுடைத்தான, நீள்முடிபத்தும் - பெரியகிரீடங்கள் தரித்த பத்துத்தலைகளையும் அறுத்து - சேதித்து, அமரும் - திருவயோத்யையில் பிராட்டியுந்தானுமா யெழுந்தருளியிருந்தவனாய், நீலமுகில் - காளமேகம்போன்ற, வண்ணன் - திருநிறத்தையுடையனாய், எமக்குஇறைவற்கு - நமக்குஸ்வாமியானவனுக்கு, இடமாவது மாமலையான நீர்மலை—. ... ௫.

நாலாம்பாட்டு. (தாங்காதநித்யாதி) ஒருவரால்தகையவொண்ணாவஸிம்ஹமாய், ஹிரண்யனை முடித்து அவனாலே எல்லாஹோமங்களு *** ண்ணி. (அதுவன்றியுமித்யாதி) அதொழியவும், வெற்றிகொண்டல்லது நில்லாத ஆயுதமுடைய பூசலிலே. (பாங்காகவித்யாதி) *** உறவுபண்ணி, ராஜாக்களான தூர்யோதநாதிகள் நூற்றுவரும், அவர்களுக்குப படைத்துணையானவர்தாமும் பட. (நீங்காவித்யாதி) செருவில் தன்னிறைவும் நீங்காதபடி. நிறைவு - அமைதி. த்ரௌபதியுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைப் பரிஹரித்தவனுக்கு. ... ௪.

நாலாம்பாட்டு.—(தாங்காதநித்யாதி) எதிரிகளால் தாங்கவொண்ணாத நரஸிம்ஹமாய், ஹிரண்யன் முடியும்படியாகச் சீறி; அவனாலே பரிக்கிற பூங்கோதையர் (ஹோமங்கள்) - ஸ்த்ரீகள், அவர்கள், கிளர்ந்தெரிகிறநெருப்பிலேபுக்கு முடிந்து போம்படிபண்ணி; அதுவேயன்றிக்கே. (வென்றியித்யாதி) வெற்றிகொண்டல்லது மீளக்கடவதல்லாத மதிப்புடைய பூசலிலே. (பாங்காக) தான் ஸ்வாமியானமுறை தோற்றவிருக்குமாகில் அவர்களோடும் பொருந்தவொண்ணாதிறே; அதுக்காகத்தன்னைத்தாழவிட்டு, அவர்களோடே உறவுபண்ணிக் கலந்து, அற்றைக்குநூறுராஜாக்களை வெற்றிகொண்டல்லதுமீளாத பூசலிலே, த்ரௌபதியுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பரிஹரித்தவனுக்கு. ௪

"வீட" என்றது - நீட்டலாய், விட - ப்ராணம்விடும்படியென்று ஸப்தார்த்தமாய், பலிதம் (முடியும்படியென்றது.) அவர்களோடும் - ஐவரோடுமென்றபடி. *அன்பளவிபதார்த்தம் (கலந்தென்றது.) "பதிற்றைந்து -" ஐம்பது, "இரட்டி -" அதிரட்டி, நூறென்றபடி; "படைவேந்தர் -" ஆயுதஸஹிதரானராஜாக்களென்றுகண்டுகொள்வது. "நிறைகாத்தவன்" என்றது - வீரபத்நித்வ ப்ரயுக்தபூர்த்தியை ரக்ஷித்தவனென்று ஸப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (த்ரௌபதீத்யாதி) ஸ்த்ரீத்வநிபந்தநமான அச்சத்தையென்றபடி. அச்சம் - ஸ்த்ரீத்வதர்மமிறே. ... ௪

அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுங்கடலித்யாதி) கத்துகிற கடல் தூர
மலைகளையிட்டு அணைகட்டி. (வரம்புருவ) அக்கரையிலே கிட்ட.
(மதிசேரித்யாதி) வஜ்ரபடித்திலே கிட்ட ஓங்கின அழகிய மதிளை
யுடைய லங்கையையழிய. (படையித்யாதி) ஆயுதத்தை அமரிலே[டு
லங்கை யதிரத்தொட்டு ஒருக்கால். (காலமித்யாதி) நல்லகாலம் இவ
னைமுடிக்க என்று ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே ஒளிவிடாநின்ற தலையை
யறுத்து. (அமருமித்யாதி) மீண்டு திருவயோத்யையிலே புகுந்து
திருவபிஷேகம்பண்ணி, பதினோராயிரம் ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளி
யிருந்த காளமேகம்போன்ற வடிவை யுடைய நம்ஸ்வாமிகளுக்கு. ரு.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(மாலுங்கடல்) ஜலஸம்ருத்தியாலே மிசசே
ரின கடலானது. திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலென்றபடி.
(ஆர) நீரிலாழக்கடவ மலையினுடைய பர்வதங்களை முறித்து அணை
கட்டி. (வரம்புருவ) அக்கரையிலே சென்று கட்டும்படி. (மதியித்
யாதி) வஜ்ரபடித்தளவும்செல்லவோங்கிஉன்னதமாயிருக்கிறமதி[ம
ளையுடைத்தான லங்கையானது அழியும்படியாக திவ்யாயுதங்களைப
பிடித்து, யுத்தத்திலே அதிரும்படியாக. அதாவது – கடலையணைசெ
ய்து எடுத்துவிட்டு அடைமதிள்படுத்தி முதல்நாளைப்பூசலிலே
கெடும்படியாகப்பண்ணி, "பையல் தானே யினி அநுதாபம் பண்ணி
யிளைத்துவருகிறான்" என்று விட்டிருந்தவிடத்து, பின்னையுமவன்[உப
மிகைக்கையாலே, "இனியிவனை வைத்துக்கொண்டு நின்று விலாபமா
மநுஹவிக்கையாவது – தேவஜாதியை அச்சமுறுத்துகை; இனி
யிவனை வைப்போமல்லோம், நல்லகாலம்" என்று, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்
தாலே, ஒளியையுடைத்தாயிருக்கிற பெரிய முடிகள்பத்தையுமறு
த்து. (அமரும் நீலமுகில்வண்ணன்) ராவணவதம் பண்ணின வந[உரு
ஷரம் திருமேனியிற்பிறந்த பௌஷ்கல்ய மிருக்கிறபடி. நீலமானது
அமர்ந்திருக்கிற முகில்போலே ச்யாமஹரமானவடிவையுடையவன்.
(எமக்கிறைவற்கு) அவ்வடிவழகாலே யென்னை அநந்யார்ஹனாக்
கினவனுக்கு. ... ... ரு.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(மாலுமித்யாதி.)ப்ரகோஷாதிகளுடைய *பேழ்வாயன்ப்ரஹா
வத்தையும், பகலையிரவாக்கின பொய்வாயன்பூசலையும் மாறிமாறிப் பேசியநு
ஹவியாநின்றீர், மஹத்தத்த்வமான கடலையணைசெய்தும் லங்கையை அடைமதிள்
படுத்தியும் ராவணனைக்கொன்ற வீரத்தை மறந்தீரோஎன்று தான் ஜயஸ்ரீயோ
டேநின்ற நிலையைக்காட்டக் கண்டநுஹவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

ஹிதம்(திரைக்கிளர்த்தியையித்யாதி.)ஆர-நிறையவென்றுஸம்ஸ்தார்யமா[நடு
ய், " மாலும்கடலாரமலைக்குவடிட்டு - வரம்புருவ - அணைகட்டி " என்றந்வயமா
க்கிக்கொள்வது. அமர்ந்திருக்கிற - த்ஜேஷ்டாஞமாகப் பொருந்தியிருக்கிறவென்று
திருமேனிக்கு விசேஷணம். ... ... ரு.

பாராருலகும் பனிமால்வரையும் கடலும் சுடருமிவையுண்டுமெனக்
காராதெனநின்றவ னெம்பெருமா னலைநீருலகுக்கரசாகிய வப்
பேரானைமுனிந்த முனிக்கரையன்பிறரில்லைநுனக்கெனுமெல்லையினான்
நீராரபேரான் நெடுமாலவனுக்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே. சு.

ப - ரை.—ப்ரளயகாலத்திலே; ஆர் - பரந்த, பாருலகும் - பூலோகமும், பனி - குளிர்ந்த, மால் - பெரிதான, வரையும் - பர்வதங்களும், கடலும் - ஸமுத்ரங்களும, சுடரும் - சந்த்ரஸூர்யர்களும், ஆகிய, இவை - இவற்றை, உண்டும் - அமுதுசெய்தும், எனக்கு—, ஆராதென - போராதென்று, நின்றவன் - எழுந்தருளியிருக்குமவனாய்; எம்பெருமான் - எனக்குஸ்வாமியாய ; அலைநீர் - அலை[யு]மோதுகிற கடலாலேசூழப்பட்ட, உலகுக்கு - பூமிக்கு, அரசாகிய - ராஜாக்கள் என்கிற, அப்பேரானை - அந்தப்பேரையுடைய க்ஷத்ரியகுலத்தை, முனிந்த - சீறியருளின, முனிக்கு அரையன் - முநிச்ரேஷ்டனான ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானாய்; நுனக்கு - உனக்கு, பிறர் இல்லை - புறம்பானவரொருவருமில்லை, எனும் - எனனும்படி, எல்லையினான் - பரகாஷ்டையான எல்லையிலேநிற்குமவனாய், நீரார்பேரான் - நீர்வண்ணனென்னும் திருநாமத்தையுடையனாய், நெடுமாலவனுக்கு - மிக்கவ்யாமோஹத்தையுடையனான ஸர்வேச்வரனுக்கு, இடமாவது மாமலையான நீர்மலை—. (சு)

ஆறாம்பாட்டு. (பாராரித்யாதி) பாராருலகும் – மேலானவுலகும். பாரென்பது - மேல். பாரையும் – ஸ்வர்க்காதி லோகங்களையும், ஹிமவான் தொடக்கமான பர்வதங்களையும், ஸமுத்ரங்களையும், சந்த்ர [ஸூ]ர்யர்களையும் அடைய அமுதுசெய்தும். ஆர்தல் – சமைதலும், நிறைதலும். (எனக்காராதென நின்றவனெம்பெருமான்) "உன்னடியார்க்கென்செய்வனென்றே யிருத்தி நீ" என்கிறபடியே - அவற்றை வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தும, "இவர்க்கொன்றும்செய்திலோம்" என்

ஆறாம்பாட்டு.—(பாராருலகும) மண்மிக்கபூமியும. (பனிமால் வரையும்) அந்தபூமிக்கு ஆணியடித்தாபபோலே யிருப்பதுமாய் மேகங்கள படிந்து வர்த்திக்கிற குலபர்வதங்களும், ஸமுத்ரங்களும, தேஜ:பதார்த்தங்களும், இவற்றை யடங்க வயிற்றிலே யெடுத்து வைத்து, பின்னையும இவையெனக்குப் போராது என்று தான் கொண்ட கோட்பாடு மாறுதே ரக்ஷ்யமளவுபட்டு ரக்ஷகத்வமே விஞ்சியிருக்குமவன். அதாகிறது-ப்ரஜைகள் விஷயமாக எல்லாம்செய்து பின்னையும ஒன்றும்செய்யாதானு யிருக்கிறபடி. பின்பு ப்ரளயத்தில்நின்று மெடுத்து வயிற்றிலேவைத்து நோக்கினத்தை நினையாதே, முன்பு ப்ரளயத்தில் நோவுபட விட்டத்தையே நினைக்கை.

ஆறாம்பாட்டு.—(பாராரித்யாதி.) * குரக்கினப்படைகொடு குரைகட[லு]டைத்ததும், ராவணன்தலையறுத்ததுமொரு தன்னேற்றமோ, "எல்லாவுலகுமோதுறருறரு" என்கிறபடியே மஹத்தத்த்வங்களை விளாக்கொலை கொண்டத்தையும ராவணனைப் பத்துத்தலைப்பூச்சியாக்கின ஸஹஸ்ரபாஹு தொடக்கமானாரையும் வென்று இருபத்தொருகால அரசுகளைகட்டின வீரசரித்ரத்தையும் காணீரோவென்ன ; அத்தைப் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"மால் - " பெருமையாய், ஸமஷ்டி வ்யாஹார தாத்பர்யம் (அந்தவித்யாதி.) கோட்பாடு - கொண்ட உத்யோகம். "ஆராது" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பின்பித்யாதி.)

றிருக்கிற என்நாயன். (அலைநீரித்யாதி) கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு ராஜாக்களான க்ஷத்ரியகுலத்தையறுத்து,பின்பு முனிகளுக்குராஜாவாய் தபஸ்ஸுபண்ணின ஸ்ரீபரஶுராமன்; "மழுவினலவனியரசை" இத்யாதிப்படியே. (அப்பேரானைமுனிந்த) க்ஷத்ரியகுலம் என்கிற[டு] பேரானைத்தைமுனிந்த. அவர்கள் பேருங்கூட நடையாடாதபடி முனிந்தவன். (பிறரித்யாதி) உனக்குமேலொருவரில்லை என்னும் படி இவற்றை ப்ரகாரமாகக் கொண்டு தான்ப்ரகாரியான எல்லையிலே நிற்கிறவன். (நீராரித்யா)நீர்வண்ணனென்கிறதிருநாமத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். ... ... ௬.

(எம்பெருமான்) இப்படி தான் ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கிற விருப்பைக் காட்டி யென்னை யெழுதிக்கொண்டவன். (அலையித்யாதி) இவ்விடத்துக்குப் பொருள் அழகப்பெருமாளரையர் பலரையும் கேட்டுக்கொண்டிரிந்தாராய், நம்முடையவர்களிலே சிலர், "ஸர்வேஶ்வரனைச்சொல்லுகிறதுகாணும்" என்றுவிட்டார்கள். கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு[டு] ராஜாக்களாய்ப் போருகிறவர்களை அப்பேருங்கூட நடையாடாதபடியாக அழியச்செய்த. (முனிக்கரையன்) ஸ்ரீபரஶுராமாழ்வான், இருபத்தொருபடிகால் க்ஷத்ரியவம்ஶங்களைப் பேரும் நடையாடாதபடி அறுத்துப்பொகட்டானிறே. (பிறரில்லை நுனக்கெனுமெல்லையினான்) உனக்குப்புறம்பாய்உன்னோடொக்கச்சொல்லலாவதொருவஸ்துவில்லையென்னும்படி, தன்னையொழிந்ததடைய ப்ரகாரமாய் தான் ப்ரகாரியாய்க்கொண்டு எல்லையிலே நிற்கிறவன். (நீரார்பேரான்) "ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா:" என்கிறபடியே - ஜலத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே நாராயண னென்னும் திருநாமத்தை யுடையவனென்னுதல்; அன்றிக்கே, நீரென்று - நீர்மையாய்,அதாலே - ஸ்வபா[ட]வமாய், அதாகிறது - ஶேஷிதவமாய், ஆக, ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துவும் தனக்கு ப்ரகாரமாக தான் ப்ரகாரியாயிருக்கையாலே நாராயணனென்னும் திருநாமத்தை யுடையவ னென்னுதல். ஆக, ஸர்வாதிகனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு.நீர்வண்ணனென்று திருநாமமே.

"காணீர்" என்று ஸர்வேஶ்வரன் காட்டிக்கொடுத்தா னென்கைக்கு ஸ[டு]ஜசகம் இப்படி மென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி.) தாமருளிச்செய்யப்போகிற அர்த்தின் சீர்மை தோற்றும்படி ஜைதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்துக்கித்யாதி.) "அப்பேரானை -" அந்தப்பேரிட்டுக்கொண்டவனை யென்று ஸம்ஹார்யமாய், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதி.) "நுனக்கு-பிறரில்லை-எனுமெல்லையினான்" என்றுஅந்வயமாக்கி யருளிச்[டு]செய்கிறார் (உனக்கித்யாதி.) எல்லையினான் - எல்லை நிலத்திலே வர்த்திப்பா னென்றத்தாலே, ப்ரஸ்தவென்றது - ஃபலிதம். இரண்டாமர்த்தைப் பற்ற, "நெடுமால்" என்றதக்கர்யம் (ஸர்வாதிகனித்யாதி.) ஸர்வாதிகத்வம் சொல்லுகைக்கு "நீரார் பேரான்"என்றுவிஶேஷிக்கவேணுமோவென்ன (நீரித்யாதி.)ஸ்வாபாவிகஶேஷித்வத்துக்குத்தகுதியானபேருடையவனென்றுஸம்ஹார்யம். நீர்வண்ணன் - ஸ்வாபாவிக ஶேஷித்வ ஸூசகவிக்ரஹவானென்று இதுக்கு ஸம்ஹார்யம். ... ௬

மூ.—புகராருருவாகிமுனிந்தவனைப்புகழ்வீடமுனிந்துயிருண்டசுரன்
நகராயினபாழ்படநாமமெறிந்ததுவன்றியும்வென்றிகொள்வாளவுணன்
பகராதவனாயிரநாமமடிப்பணியாதவனைப் பணியாலமரில்
நிகராயவனெஞ்சிடந்தானவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. எ.

ப - ரை.—ஆர் - மிகச,தேஜஸ்ஸை - புகர் உடைத்தான, உருவாகி - வடிவை யுடையனாய்க்கொண்டு, முனிந்தவனை - *எங்குமுளன் கண்ணன் என்றமகனைக் காய்ந்த ஹிரண்யன்ப்ராதாவான ஹிரண்யாக்ஷனை, புகழ்வீட - புகழ்போம்படி, முனிந்து - சீறியருளி, உயிர் - ப்ராணனை, உண்டு - முடித்து, அசுரன் - அஸுரனானவனுடைய, நகராயின - படைவீடுகள், பாழ்பட-பாழடைந்து, நாமம்எறி [ய ந்து - அவன்பெருங்கூடத் தெரியாதபோம்படி அழியச்செய்து; அதுவன்றியும்-அதற்குமேலே, வென்றிகொள் - ஜயக்தையுடையனாய், வாள் - வாளையே தனக்குத் துணையாகவுடையனாய், ஆயிரம்நாமம் - எம்பெருமானுடைய ஸஹஸ்ரநாமங்களில் ஒன்றையும், பகராதவன் - சொல்லப்பெறாதவனாய், அடி - திருவடிகளிலே, பணியாதவன் - வணங்காதவனாய்,பணியால் - ப்ரஹ்லாதன்சொல்லாலே, அமரில்-யுத்தத்தில், நிகராயவன் - எதிரான, அவுணனை - ஹிரண்யாஸுரனுடைய, நெஞ்சு - மார்வை, இடந்தானவனுக்கு - பிளந்துபொகட்டவனுக்கு, இடமாவது மாமலையான நீர்மலை—. ... ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (புகரித்யாதி) பௌண்ட்ரகனைச் சொல்லுதல், ஹிரண்யாக்ஷனைச்சொல்லுதல். சிலர் நெடுமொக்கசங்குவக்ரங்களை தரித்து, "நாமிவவான்" என்று திரிந்தானைச் சொல்லக்கடவது பௌண்ட்ரகனை. ஹிரண்யாக்ஷனைபோது, தானே சொல்லலாமிறே. புகராருருவாய்த்திரிந்தவன், புகழுமவனும் நசிக்கும்படி முனிந்து,

ஏழாம்பாட்டு.—(புகரித்யாதி) பௌண்ட்ரகனைச்சொல்கிற்றுதல்; ஸம்யத்வமயமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத் [உரு தோடு போலியாகத் தன்வடிவை பண்ணிக்கொடு திரிந்தானென்று சொல்லக்கடவது. ஹிரண்யாக்ஷனைபோது, தானே சொல்லலாமிறே. புகர்ந்தவடிவை யுடையனாயிருக்கிறவனை, இன்னானென்று சொல்லுகிற க்ரமம்போம்படியாகச் சீறி;

ஏழாம்பாட்டு.—(புகராரித்யாதி. பகலியிரவாக்கினதும் ப்ரதோஷகாலத்[கூய ந்திலே, *பேழ்வாயளரிப் பிறந்ததும் ஆச்சர்யமாகையாலே,அதுதானே நெஞ்சினூற்றிருந்து அச்சேதனையிளம்சிங்கத்தையும் சிங்கப்பிரானையும் மீள அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

ஹிரண்யாக்ஷனென்றபக்ஷத்திலே, ஹிரண்யனுக்கு ப்ராதாவாகையாலே அவனுடைய நிரஸநமும் ப்ரஸ்துதமாய்த்தென்று கொள்வது."ஆகி" என் [நடு கிற அநுகதத்தாலவனுக்கு ஸ்வாரஸ்ய முண்டென்று விவக்ஷித்து, பௌண்ட்ரகனை பக்ஷத்திலே ஸ்வாரஸ்யம் (ஸம்யேத்யாதி) போலியுமாகாதவன் போலியானென்று கருத்து. தானே சொல்லலாமிறே யென்றது-ஹிரண்யாக்ஷனும் ஹிரண்யனைப்போலே தேஜோரூபவானா யிருக்கையாலே புகரார்ந்த வுருவென்றுசொல்லலாமென்றபடி. புகராலே ஆர்ந்தவடிவை யுடையனாய்க்கொண்டு[சம் "கோயம் விஷ்ணு:?" என்று முனிந்தவனை, அவன்புகழ் போம்படி சீறி, ப்ராணன்களைக்கொண்டென்று ஸ்வாரஸ்யமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புனர்த்தவித்யாதி.)

அவனுயிரைமுடித்து அவனுடையபடைவீடுகளானவைபாழ்பட. (நாமமெறிந்து) நாமம்-பெருமையும், பேரும். (வென்றியித்யாதி) புக்கபோரில் வெற்றிகொண்டல்லதுமீளாதஹிரண்யன். (பகராதவனித்யாதி) ஆயிரந் திருநாமத்திலே ஒருதிருநாமத்தைச் சொல்லித் திருவடிகளில்விழாதவன். (பணியால்) ப்ரஹ்லாதன்சொல்லாலே. [மத்பிதுஸ்த்வத்க்ருதபாபஂதேவ தஸ்யப்ரணஶ்யது] முன்பிவன்பண்ணின அபராதங்களைப்பொறுக்கவேணும் என்னப் பொறுத்துப் போந்தவன், இவனிருக்கில் இவ்வாத்மவஸ்து நஶிக்குமென்று, நிகராயவன் – எதிரானவன் நெஞ்சிடந்தவனுக்கு. ... ...எ.

பலநகரங்களையும் பண்ணிவைத்தானாய்த்து ; அவனதான நகரங்களானவைபாழ்பட்டுப்போம்படியாக, இன்றுனென்கிறவார்த்தைப்பாடும் போம்படியாக அழியச்செய்து ; அதுக்குமேலே. (வென்றியித்யாதி) வெற்றியுண்டானாலல்லது மீளானாய், தைவங்கள் கொடுத்தவரமேயே தனக்கு பலமாக நினைத்திருப்பானாய் ; பகருகை-சொல்லுகையாய், ஆயிரம்திருநாமங்களிலொன்றையுஞ்சொல்லாதவன் ; என்றதென்-சொல்லப்பெறாதவனென்றபடி ; அதுக்குமேலே, திருவடிகளிலே விழுந்து அஶ்ரயியாதே யிருக்கிறவனை. (பணியால்) ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய வார்த்தையாலே; "ஸம்ரீவவநாத" என்னுமாப்போலே. பணிந்து பகர்ந்தவனுடைய வார்த்தையாலே. [மத்பிதுஸ்த்வத்க்ருதஂ பாபஂதேவதஸ்ய ப்ரணஶ்யது] முன்பு அவன் பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்தையெல்லாம் பொறுக்கவேணு மென்னப் பொறுத்துப போந்தான் ; இனி இவனிருக்கில்இவனுக்கு அநர்த்தம்என்னுமளவில் பின்னை அழியச்செய்துவிட்டானாய்த்து. அமரிலே - யுத்தத்திலே, நானெதிரி என்றுதோற்றினவனுடையமார்வை யிரண்டுகூறும் படிபிளந்து [உரு பொகட்டவனுக்கு. ... ... எ.

" அசுரன் " இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (பலவித்யாதி.) என்றதென் னென்றது - அதாவதென்றபடி. ஹிதார்யம் (பணிந்தித்யாதி.) ஸமுத்ரத்திலே தன்னைக் கட்டிப்பொகட்டபோது ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஸந்நனாய் "வரங்கொள்" என்ன, என்னுடைய தமப்பனுடைய அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேணுமென்றவன்[நீய் இப்போது கொல்லச்சொல்லுவதேனோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (மத்பிதுரித்யாதி.) இவன் - ஹிரண்யன். இவனுக்கு - இந்த ஹிரண்யனுக்கு. அதிப்ராதிகூல்யத்தாலே யென்றபடி. "நிகராயவன்" என்றதுக்கர்த்தம் (நானெதிரியித்யாதி.) ... எ.

மூ.—பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்துலகிற்பிணந்தின்மடவாரவர்போலங்ஙனே
அச்சமிலர்நாணிலராதன்மையாலவர் செய்கைவெறுத்தணிமாமலர்தூய்
நச்சிநமனாரடையாமைநமக்கருள்செய்யென வுள்குழைந்தார்வமொடு
நிச்சம்நினைவர்க்கருள்செய்புமவற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. அ.

ப - ரை.—பிச்சம் - பிச்சங்களையுடைத்தாய, சிறு - சிறிதான, பீலி - மயி லிறகை, பிடித்து - கையில்பிடித்துக்கொண்டு, உலகில்-லோகத்தில், பிணம் - பிண ங்களை, தின்-தின்கிற,மடவாரவர்போல்-பிராசஸ்த்ரீகளைப்போலே, அங்ஙனே - அப் படியே, அச்சம்இலர் - பயமில்லாதவர்களாய், நாண்இலர் - "நிர்வாணிகளாய்த் தி ரியாநின்றோமே !" என்னும்லஜ்ஜையில்லாதவர்களாய், ஆதன்மையால்-இப்படியி[ரு] க்கையாலே,அவர்செய்கை-அவர்கள்செய்துபோருமவற்றைக்கண்டு,வெறுத்து—, அணி - அழகியதாய், மா - ச்லாக்யமான, மலர் - புஷ்பங்களை, தூய் - பணிமா றி, நச்சி - ஸர்வேச்வரனை ஆசைப்பட்டு, நமனார் - யமாதிகள், அடையாமை - கிட்டாதபடி, நமக்குஅருள்செய்என - எங்களுக்கு க்ர்பை செய்தருளவேணும் என்று, உள்குழைந்து-நெஞ்சுநெகிழ்ந்து, ஆர்வமொடு-ப்ரீதியுடனே, நிச்சம்-[மு]று நித்யமாக,நினைவார்க்கு-அநுஸந்திக்குமவர்களுக்கு, அருள்செய்புமவற்கு - க்ர்பை செய்தருளுமவனுக்கு, இடமாவதுமாமலையானநீர்மலை—, என்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (பிச்சமித்யாதி) பிச்சமாகச் சிறுக்கப் பீலியை க்கையிலேபிடித்து. (பிணமித்யாதி) புடவையைப்போகட்டுப் பிணம் தின்னப்போரும் ஸ்த்ரீகளைப்போலே நிர்மதஹயருமாய் நிர்லஜ்ஜரு மான அவர்கள் செய்கைகளைக்கண்டு வெறுத்து. (அணிமாமலரித்யா தி) அழகிதாய் மஹார்ஹமான பூக்களென்னுதல் ; மாமலரென்று-

எட்டாம்பாட்டு.—(பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்து) பிச்சமாயிருக்கிறசிறு பீலித்தழையைக்கையிலேபிடித்து, லோகத்திலே பிணந்தின்னிகளைப் போலேவஸ்த்ரத்தைப்போகட்டுத்திரியாநிற்பர்களாய்த்து; அவர்களை ப்போலே, அப்படியே பிறர் முன்னே நாமிங்ஙனே நிற்கும்படி யெங்ஙனே ! என்னுமச்சமாதல், இத்தைப்பிறர் காணில் செய்வ தென் ! என்னும் லஜ்ஜை யாதலின்றிக்கே திரியாநிற்பர்கள் ; இப் படியிருக்கையாலே. (அவர்செய்கைவெறுத்து) வைதிகமர்யாதையும் ஸதாசாரமும் வேதோக்தமான அநுஷ்டாநமு மின்றிக்கே, தா ங்கள் நினைத்தபடி செய்து திரியுமவற்றை யநுஸந்தித்து வெறுத்து; அழகிய புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு, அவனை, நச்சி-ஆசை ப்பட்டு, யமாதிகள் கிட்டாதபடி நிச்சம் நினைவாரென்னுதல் ;

எட்டாம்பாட்டு.—(பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி.) "என்னெஞ்சமெனபாய் ந்துங்கள்" என்று தந்திருவுள்ளத்துக்குச் சொன்ன வுபதேசம் ஸபலமாய்த்தவிட்ட படி கைகண்டவராகையாலே, இப்படி ஆஸ்ரிதன் சொல்வழி பரதந்த்ரனானபின் பு நீங்கள் இதர்மதங்களைக் காற்கடைக்கொண்டு ஆச்ரயியுங்கோளென்று பரோப தேசப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்று மேலிரண்டு பாட்டுக்கும் ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.
நிர்வாணிகளாய்ப் பிணம்தின்கிற பிசாசஸ்த்ரீகளைப்போலே லஜ்ஜாபயமின் றிக்கே நிர்வாணிகளாய், ஜந்துஹிம்ஸையுமாகாதென்று கையிலே வழிசேர்க்கைக் காகப்பிடித்தத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு திரிகிற க்ஷபணரென்றவிவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (பிச்சமாயித்யாதி) பிச்சாய்ச் சிறிதாயிருக்கிற மயிலிறகைப் பிடித்துக் கொண்டென்று ஸ்வாரஸ்யம். கீழ்வாக்யவிவரணம் (அவர்களைப்போலேயித்யாதி "நச்சி"என்றத்தை"தூய்"என்றத்தோடேகூட்டி ஆஸ்ரிதர்க்கு விசேஷணமா[க] கவும், "நச்சிநமனார்" என்று மேல்பதத்துக்கு விசேஷணமாகவும், இர யோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (அழகிய வித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

பேசுமளவன்றிதுவம்மின்நமர்பிறர்கேட்பதன்முன் பணிவார்வினைகள்
நாசமதுசெய்திடுமாதன்மையாலதுவேநமதுய்விடம்;நாண்மலர்மேல்†
வாசமணிவண்டறைபைம்புறவின்மனமைந்தொடுநைந்துழல்வாரமதிசேர்
நீசரவர்சென்றடையாதவனுக்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே. ௯.

ப - ரை.—இது - பகவத்விஷயத்தின்சீர்மை, பேசுமளவுஅன்று - நம்மால சொல்லிமுடியாது; நமர் - நம்முடையவர்களே ! , இந்தச்சீரியஅர்த்தத்தை, பிறர்-நாஸ்திகரானவர்கள், கேட்பதன்முன் - கேட்குதற்குமுன்பே, வம்மின் - வாருங்கள் ; பணிவார் - தன்னைவணங்கினவர்களுடைய, வினைகள் - பாபங்களை, நாசம் செய்திடும்-நசிப்பிக்கும் ; ஆதன்மையால்-ஆகையாலே, அதுவே - அவ்விடமே, [ம நமது - நமக்கு, உய்வுஇடம்-உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸ்தாநம், மனம் - நெஞ்சு,ஐந்தொடு-ஶப்த ஸ்பர்ஶ ரூப ரஸ கந்தங்களிலே, சென்ற, அதிலிடையாமல், நைந்து - ஶிதிலராய், உழல்வார்-க்லேஶப்படுமவர்களாய்,மதியில்-அறிவுகேடரான,நீசரவர்-தண்ணியர்க்கு,சென்று—, அடையாதவனுக்கு - கிட்டஅரியனானவனுக்கு, இடமாவது-வாஸஸ்தாநமாவது ; நாள் - அப்போதுஅலர்ந்த, மலர்மேல் - பூவிலேபடிகை [யிரு யாலே, வாசம் - பரிமளத்தையுடைத்தாய், அணி-அழகியதான, வண்டு - வண்டுகள், அறை - ஶப்தியாநின்றுள்ள, பை - பரந்த, புறவின் - பர்யந்தங்களையுடைய, மாமலையானநீர்மலை—. ... ... (௯)

தாமரையாய், தாமரைப்பூவைப் பணிமாறியென்றுதல். (நச்சி) ஸர் வேஶ்வரனை ஆஶைப்பட்டு, யமாதிகள்வந்து கிட்டாதபடி எங்களை [உய ரக்ஷித்தருளவேணும் என்று நெஞ்சுகுழைந்து ப்ரீதியுடனே நித்யாநு ஸந்தாநம் பண்ணுமவர்களுக்கு அருள்செய்யுமவனுக்கு. ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமித்யாதி) சொல்லிமுடிய வொண்ணாது நானுங்களைப் பற்றச்சொல்லுகிற விஷயவைலக்ஷண்யம். (நமர்) நம் முள்ளார்.

நச்சிநமனென்னுதல்-"இவர்கள்பாபகர்மாக்களாயிருந்தார்கள், நாம் நினைத்தபடிகாரியங்கொள்ளலாம்" என்று யமாதிகள் கிட்டாதபடி யாக வென்னுதல். (நமக்கு) எங்கள் பக்கலிலே யருளைப்பண்ண வேணும் என்று நெஞ்சு நெகிழ்ந்து, ப்ரேமயுக்தராய்க் கொண்டு நாள்தோறு மநுஸந்திக்கு மவர்களென்னுதல் ; நிச்சமருள் செய்யு மவற்கென்னுதல். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பேசுமளவன்றிது) ஸமவஸ்துவ்யதிரிக்த விஷயங்களில் சொல்லலாவதொன்றில்லாமையாலே சொல்லப்போகாது ; ஸமவஸ்துவிஷயத்தில் இயத்தாராஹித்யத்தாலே பேசப்போகாது. (வம்மின்நமர்) நம்மோடொருகுடற்றுடக்குடையாரடங்கலும் [கூடு வாருங்கோள்.

"நிச்சம்" என்றது-"நினைவார்க்கு"என்றதுக்காதல், "அருள்செய்யுமவர்க்கு" என்றதுக்காதல்விசேஷணம். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பேசுமளவித்யாதி.) "இது" என்றது - மேல்சொல்லப் புகுகிற ஸமவஸ்துப்ரஸ்தாவமென்று விவக்ஷித்து, அத்தை ஸந்தேஷ்டாக முபபாதிக்கிறார் (ஸமவஸ்துவ்யதிரிக்தேத்யாதி.)

(பிறரித்யாதி) பிறராகிறார் - நாஸ்திகர், அவர்கள் கேட்பதுக்கு முன்னே, நம்முடையார் வந்து கேளுங்கோள். "இஹ ஜேஷ்நாத பஸ்காய" இத்யாதி; "இஹ ஜந்தேஷ்ஷ்யதமம்." (பணிவாரித்யாதி) தன் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்தவர்கள் பாபங்களை நஶிப்பிக்கும்; ஆகையாலே. (அதுவேநமதித்யாதி) அவ்விடமேநமக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸ்யாநம். (நாண்மலரித்யாதி) செவ்வியையும் பரிமளத்தையு முடைய நாட்பூவிலே. அணி-அழகு. அழகியவண்டுகள் மதுபாநம்பண்ணிப் பாடுகிற அழகியபர்யங்கத்தையுடைய திருநீர்மலை. (மனமித்யாதி) நெஞ்சு ஶப்தாதிகளிலேயும்ப்ரவணமாய் அது கிடையாமல்ஸிதில ராய் மதிகெட்டவேறையர்க்குச் சென்றுகிட்டவரியன். ... ... கூ.

பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலித்யாதி) நீர்மலைமேவிய ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமாக.

(பிறர் கேட்பதன்முன்) இதுக்குப் புறம்பானார் தற்றுமன்றே. "யஇமம்பரமம் குஹ்யம்" என்றும் "இஹஜே [ம்ரு நாதபஸ்காய" என்றும் - அநதிகாரிகள் கேட்கவுமாகாது, அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லாதொழியவுமாகாது என்றிரண்டு முண்டிறே. (பணிவார்) திருவடிகளிலே விழுந்து ஆஶ்ரயிப்பாருடைய பாபங்களை வாஸனையோடே நஶிப்பிக்கும். (அது) அவ்வரியத்தையும் செய்யும்; "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே. இப்படியிருக்[உம் கையால் அதுவேநமக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸ்யாநம். (நாண்மலர்தூய்) என்றுபாடமாகில், செவ்விப்பூக்களைத்தூவிப் பணிவா ரென்கிறது, (நாண்மலர்மேல்) என்றதாகில், செவ்விப்பூக்களின்மேலே படிந்து பரிமளிதமான வண்டுகள் ஸேவியாநின்றுள்ள பர்யங்கத்தையுடைத்தான — மாமலையாவது. (மனமித்யாதி)(ஐந்தொடு — மனம் — நைந்து உழல்வார்) ஶப்தாதிகளிலே நெஞ்சு ப்ரவணமாய் நைந்துக்லேஶப்படுமவர்கள்; அறிவுகேடரான நீசர் சென்றடையாதவனுக்கு ... கூ

பத்தாம்பாட்டு.—(நெடுமாலித்யாதி) ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரன் வந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற திருநீர்மலைமேலே,

"வம்மின்" என்று சிலரை யழைத்து, "பிறர்" என்று சிலரைக்கழிக்கிறதெப்படியிருக்கிறதென்ன (யஇமமித்யாதி.) நாசம்என்னுதே, "அது" என்றத்தால் ஸூசி[க்கு தம் (அவ்வரியத்தை யித்யாதி) அப்படிப்பட்ட அர்யத்தையென்று ஶப்தார்யம். "புறவில்" என்றதுக்கு "மாமலை" என்றத்தோடு விஶேஷண விஶேஷ்ய பாவ ஜ்ஞாபகார்யம் (பர்யங்கத்தை யுடைத்தான மாமலையாவதென்றது.) "இடம் - ஆவது - மாமலையான - நீர்மலையே, இது-பேசுமளவன்று, பிறர்கேட்பதன்முன் - வம்மின்" என்றந்வயம். ... ... கூ.

நெடுமாலவன்மேவிய நீர்மலைமேல் நிலவும்புகழ்மங்கையர்கோனமரில்-
கடமாகளியானைவல்லான்கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலைவல்லார்க்குடனே
விடுமால்வினைவேண்டிடில்மேலுலகுமெளிதாயிடுமன்றியிலங்கொலிசேர்
கொடுமாகடல்வையகமாண்டு மதிக்குடைமன்னவராயடிகூடுவரே. ய.

ப - ரை.—நீர்மலை - திருநீர்மலையிலே, மேவிய - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, நெடுமாலவன்மேல் - ஸர்வேச்வரன்விஷயமாக; நிலவும் - நித்யமான, புகழ் - புகழையுடையராய், மங்கையர்-திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன்-தலைவராய், அமரில் - யுத்தத்திலே, கடம் - மதத்தாலே, மா - மிகவும், களி - களித்த, யானை - யானையை, வல்லான் - நடத்தவல்லவரான, கலியன் - ஆழ்வார், ஒலிசெய் - ஒலியுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த, தமிழ்மாலை-இத்தமிழ்த்தொடையை, வல்லார்க்கு - அப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு, மால் - மஹத்தான, வினை - கர்மங்கள், உடனே - அப்போதே, விடும்-விட்டுஓடிப்போம்; வேண்டிடில் - வேணுமாகில், மேல்உலகும்-ஸ்வர்க்கம்தொடக்கமான மேல்லோகங்களும், எளிதாயிடும் - ஸுலபமாம்; அன்றி-அன்றிக்கே, இலங்கு - விளங்காநிற்பதாய், ஒலிசேர் - த்வநியை யுடைத்தாய், கொடு - வளைந்திருந்துள்ள, மா - பெரிய, கடல் - கடலாலசூழப்பட்ட, வையகம்-பூமியை, மதிக்குடை - சந்த்ரனையொத்த வெண்கொற்றக்குடைநிழலின்கீழே, மன்னவராய் - ராஜாக்களாய், ஆண்டு - அரசாண்டு, பின்பு, அடி - அவன்திருவடிகளை, கூடுவர் - கிட்டப்பெறுவர்கள். ... ... (ய)

(நிலவுமித்யாதி) நித்யமான புகழை யுடையருமாய், திருமங்கை[உ]யிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகருமாய், மதத்தாலே மிகவும்களித்த யானையை மேற்கொள்ளவல்ல ஆழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ்மாலையை அப்யஸிக்கவல்லார்க்கு. (உடனித்யாதி) இத்திருமொழி கற்றார்க்கு உடனே பூர்வோத்தராவங்கள் இவனைவிடும். (வேண்டிடலித்யாதி) வேணுமென்றிருக்கில்,ஸ்வர்காத்யுபரிதந லோகங்களும் ஸுலப[உ]மாம். (அன்றியித்யாதி) விளங்காநிற்பதுமாய் சப்திக்கிறதுமாய்க் கிடக்கிற கடல்சூழ்ந்த பூமியை வெண்கொற்றக்குடைநிழலிலே ஆண்டு, பின்பு திருவடிகளைச் சேருவர்கள். கோடு - வளைவு. ய.

நித்யமான புகழையுடையருமாய், திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதானராயிருப்பாருமாய், யுத்தத்திலே, மத்தகஜத்தை நடத்தவல்லருமான ஆழ்வார், ஒலியுடைத்தாம்படி செய்த தமிழ்த்தொடை வல்லார்க்கு. (உடனே) ஆச்ரயணகாலத்திலே, கர்மங்களடைய விட்டோடிப்போம்; அதுக்குமேலே ப்ராப்தியும் வேண்டியிருக்கில், அதுவும் இவர்க்கு ஸுலபமாம்; அன்றிக்கே, ஐஹிகமான ஸம்பத்து வேண்டியிருப்பர்களாகில், விளங்காநிற்பதாய் த்வநியை யுடைத்தாய் வளைந்திருந்துள்ள கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கெல்லாம் தாங்களே நிர்வாஹகராய், சந்த்ரனைப்போலே யிருக்கிற வெண்கொற்றக்குடைக்கீழே யிருந்து ஐச்வர்யத்தை யநுபவித்து, பின்னையும் திருவடிகளோடே கூடப்பெறுவர். ... ... ய.

அடிவரவு.—அன்று காண்டா அலம் தாங்காத மால்
பார் புகர் பிச்ச பேசு நெடுமால் பார்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.—(நெடுமாலவனித்யாதி.) "மால்வினை - " மாலென்று - பெருமையாய், அதினர்யம் (கர்மங்களடையவென்றது.) ப்ராப்தியும் - தேசவிசேஷப்ராப்தியும். "அன்றி" என்றவநந்தரம், "வேண்டிடில்" என்றத்தை அநுஷங்கித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி) அதிகாரியநுகுணமாக ஸகலபல ப்ரதமென்று கருத்து. ... ... ய

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய், ஸ்ரியஃபதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேச்வரன் ஸர்வஸுலபனாய் வந்து திருக்கடன்மல்லையிலே கண்வளர்ந்தருளினான், நானுமுட்படக்கண்டேன், நீங்களுமவனை ஆச்ரயியுங்கோள் பாஹ்யசாஸ்த்ரங்களைக்கற்று தேவதாந்தரங்களைப் பற்றி அநர்த்தப்பட்டுப் போகாதே என்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ... •

முதற்பாட்டு. (பாராயதித்யாதி) பூமியை ப்ரளயத்தில் நசியாதே வயிற்றிலே வைத்துப் புறப்படவிட்ட. (பவளத்தூணை) ஸர்வர்க்கும ஸ்ப்ருஹணீயனுமாய், தாரகனுமாயுள்ளவனை. [ய

ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநசீலனாய், ஆச்ரிதவத்ஸலனாய், ஆச்ரிதஸுலபனாய், ஸ்வப்ராப்திக்கு உபாயமும தானேயாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனைத் திருக்கடன்மல்லையிலே நானகப்படக் காணப்பெற்றேன், அவனறிய வென்று கைவாங்காதே, அவனையொழிந்த தடங்களும படுகுழி, அவற்றிலே புக்கு அநர்த்தப்பட்டுப்போகாதே அவனை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப்போகப்பாருங்கோளென்கிறார். ... •

முதற்பாட்டு.—(பாராயது) பாரென்று பேர்பெற்றதெல்லாம் – பூமியென்று பேர்பெற்ற தெல்லாவற்றையும், ப்ரளயத்திலே யெடுத்து வயிற்றிலே வைத்து, பின்னை உள்ளேகிடந்து தளராதபடி வெளிநாடு காண உமிழ்ந்து. இப்படி ஸர்வரக்ஷணம் பண் [உய ணுகிறவனாகிறவனை (பவளத்தூணை) ஸர்வர்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய், தானே தாரகனுமாயிருக்குமாய்த்து.

அ.—பாராயது ப்ரவேசம். திருநீர்மலையிலே திருவுள்ளமானபடி பேசியநுபவித்துக்கொண்டு, "பேசுமளவன்றிது" என்று ப்ரஸ்துதமான பரோபதேசத்திலே, "அணிமாமலர்-நச்சி-துய் - ஆவமொடு - நினையாதாக அருள் செய்யுமவன" என்று உபதேசித்தாராயிருந்தார்; இப்படி பூர்வகோடியிலேற்றத்திலருளிச்செய்தவிடமெங்கே யென்று விசாரியா, ஸ்ரீபுண்டரீகரைகையில பூவிட்டுத்துக்கொண்டு திருக்கடன்மல்லையிலே, இன்னம்இப்படிப்போல்வார் கிடைக்குமோ என்னும் கோயாசையாலே தரைக்கிடைகிடக்கிற கிடையழகை நான் கண்டுகொண்டேன், நீங்களும் காணவாருங்கோளென்றழைக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. [௬ய

இத்திருமொழியிலருளிச்செய்த ப்ரமேயோபந்யாஸம்(ஆச்ரிதேத்யாதி.) "தவநெறிக்கோர் பெருநெறியை" என்றதைப்பற்ற (உபாயமும்தானேயாயென்றது.) "பூண்டவத்தம" என்கிறபாட்டைகடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்(அவனறியவித்யாதி.) "என்னை யென்வணங்கப்படுவானை" என்றதாலே • ஸௌசீல்யம் தோற்றுகிறதிறே. •

முதற்பாட்டு.—(பாராயதித்யாதி.) தலசயனத்துறைவாருடைய ஹார்த்ய [௬டு த்தையை யநுஸந்திக்கவே, வடதளசாயி, க்ஷீராப்திசாயி, இவர்களில் ஹார்த்யத்தையும் நெஞ்சிற்பட்டு, அங்குநின்றும் விரோதிகள் மண்ணுண்ணும்படி க்ஷிஷ்ணுவாய்வந்து நடமாடி ஆனையின்கையில் பூவிடுவித்துக்கொண்டாப்போலே, இத்தேவந்த ஸ்ரீபுண்டரீகர் பூவிட நெஞ்சுக்கினியனாய்க் கண்வளர்ந்தவனை நான் காணப்பெற்றேனென்கிறாரென்று அவதாரிகை.

"தான்" என்றபடிவரலை (தாரகனுமென்றது.)

மூ.—பாராயதுண்டுமிழ்ந்தபவளத்தூணைப்
படுகடலிலமுதத்தைப் பரிவாய்கீண்ட
சீரானை யெம்மானைத் தொண்டர்தங்கள்
சிந்தையுள்ளேமுளைத்தெழுந்த தீங்கரும்பினைப்
போரானைக்கொம்பொசித்த போரேற்றினைப்
புணர்மருதமிறநடந்தபொற்குன்றினைக்
காரானையிடர்கடிந்த கற்பகத்தைக்
கண்டதுநான் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. க.

ப-ரை.—பார்ஆயது - பூமியையெல்லாம், ப்ரளயத்திலநசியாதபடி, உண்டு-அமுதுசெய்து, உமிழ்ந்த-புறப்படவிட்டருளி, அத்தாலே, பவளம்-பவளம்போலே எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனும், தூணை - தாரகனுமாய்; படு - முத்துமுதலியன உண்டாகிற, கடலில் - கடலிலே, அமுதத்தை - அம்ருதம்போலே போக்யனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுமவனாய்; பரி - கேசி என்னும்குதிரையின், வாய் - வாயை, கீண்ட-கிழித்த, சீரானை - வீரஸ்ரீயையுடையனாய்; அச்செயலாலே, எம்பெரும்மானை - எனக்குஸ்வாமியாய்; தொண்டர்தங்கள் - தன்னைஆச்ரயித்தவர்களுடைய, சிந்தையுள்ளே - ஹ்ருதயங்களிலே, முளைத்து - உண்டாய், எழுந்த - வளருகிற, தீம் - போக்யமான, கரும்பினை - கரும்புபோலேயினியனாய்; போர்-யுத்தோந்முகமான, ஆனை - குவலயாபீடமென்னும் யானையின், கொம்பு - கொம்பை, ஒசித்த - முறித்த, போர்ஏற்றினை-யுத்தத்தில் ஸிம்ஹம்போலே யிருக்குமவனாய்; புணர்-உயிர்ஒன்றுஎன்னலாம்படி பொருந்திநின்ற, மருதம் - இரண்டுமருதமரங்கள், இற - முறிந்துவிழும்படி, நடந்த - நடுவேபோன, பொன்குன்றினை - பொன்மலைபோலேஅழகியானாய்; கார் - பெரிய, ஆனை-ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, இடர் - ஆபத்தை, கடிந்த-போக்கின, கற்பகத்தை - கல்பகம்போலே வேண்டிற்றுத்தரக்கடவ பரமோதாரனானவனை, தலசயனம்-ஸ்தலசயனமான, கடல்மல்லை-திருக்கடல்மல்லையிலே, நான்கண்டது - நான்காணப்பெற்றேன், நீங்களும்வாருங்கோளென்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ... (க)

ரத்நங்கள் படுகிற கடலிலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆச்ரயணீயனாம்படி கண்வளர்ந்தவனை.

(படுகடலிலமுதத்தை) ரத்நாதிகள்படுகிறகடலென்னுதல், ஆழத்தையுடைத்தான கடலென்னுதல்; "மடுப்பட்டது" என்றாப்போலே ஆழத்தைச்சொல்லக்கடவதிறே. இவ்விசேஷணத்தில் கருத்தென்னென்னில்; நல்லதெல்லாம் படுகிற விடத்திலே போக்யனானவனுமென்கை. ஆழமானபோது, பெறுதற்கரிய வஸ்துவென்கை.

(பெறுதற்கரிய) என்றதாலே - க்ஷீராப்தியிநாயனைக்காண்கைக்காகக் கடலையிறைக்கத்தடங்கின ஸ்ரீபுண்டரீகர்க்கு அபேக்ஷித்தபோதேபோகக்கூடாமை ஸூசிதமாய்த்து; அப்படி பெறுதற்கரிய வஸ்துகிடீர்இங்கேகண்காணச்சாய்ந்தருளிற்றென்றுகருத்து.

(பரிவாயித்யாதி) குதிரையாய்வந்த அவன்வாயைப்பிளந்த அழகனை. சீர்-அழகு. (எம்மானை) ஸர்வசேஷியை. (தொண்டரித்யாதி) ஆச்ரித ஹ்ருதயங்களிலே முளைத்துவளருகிற நல்லகரும்பை.

(பரிவாய்கீண்ட) ப்ரபலப்ரதிபந்தகங்களை, கேசிவாயைக்கிழித்தாப்போலே அநாயாஸேந போக்கவல்லவனை. பரியுண்டு--குதிரை, அதின் வாயைக் கிழித்தவீரஸ்ரீயையுடையவனை. (எம்மானை) ஸப்ரமாதமான செயலைப்பண்ணச்செய்தது. அதின்கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னைத்தப்புவித்தசெயலாலே யென்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவனை. (தொண்டரித்யாதி) பரிணாமாதிகளில்லையென்னவொண்ணாது இவ்வஸ்துவுக்கு; நித்யவஸ்து என்னவொண்ணாது; "ஸஞ்ஜநேநம்" என்னுமாப்போலே யாய்த்து. வஸ்து நித்யமாயிருக்கச்செய்தேயிறே "அஸந்நேவ" என்கிறதும், "ஸந்தமேநம்" என்கிறதும் - அவனை யறியாதவன்று தானிலனாய், அறிந்தவன்று உளனானாற்போலே, அவனும்தன்னை யிவனறிந்தவன்று தானுளனாய அறியாதவன்று இலனாயிருக்குமாய்த்து. இவனவனுக்கு ஸ்பர்சமானமாய்த்திலனாகில், இவன் சேஷத்வ-ஜ்ஞாநமுடைய அவன் சேஷியாய, இவனத்தலைக்கு அதிசயத்தைப் பண்ண அவகாசமுண்டானால், அதுவானவை யிவனுக்கு புருஷார்த்த மாயிற இந்தபராபத்திகளெல்லாம் குலையுமிறே. உத்பத்தி வ்ருத்திகளெல்லாம் மநஸ்ஸாயாய்த்து.அதுக்கடி யென்னென்னில்(கரும்[உயிரை கட்டுஸ்தாநத்திலே "கரும்பு" என்னில் மிகுமிறே. நெருக்க இனிதாயிருக்கை. (தொண்டர்) நிலமிதியாலேயு மொருநன்மையுண்டிறே.

"பரிவாய்கீண்டசீரானை" என்ற துக்கு தாத்பர்யார்த்தத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, "எம்மானை" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸப்ரமாதேத்[உதுயாதி.) "எழுந்த" என்றத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (பரிணாமேத்யாதி.) "முளைத்த" என்றபதத்திலே நோக்காக வருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) "அவிகாராயஸுத்தாய நித்யாய" என்னப்படுகிற வஸ்துவுக்கு இந்தன் சொல்லப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸஞ்ஜமித்யாதி.) விவரிக்கிறார் (வஸ்துவித்யாதி.) ஸர்வேச்வரன் சேஷியாகைடாலேதத்ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள் சேதநனு[டைய ஸத்தாஸத்தாவங்களுக்குறப்பாம்படி அவன் ஸ்ப்ருஹணீயனாகிறான், சேஷபூதனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயத்வமித்தனை சொலலைக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனவனுக்கித்யாதி.) "முளைத்தெழுந்த" என்றதுக்கு ஸ்வாரஸ்யம் (உத்பத்தித்யாதி.) அங்கே - தொண்டர்ஹ்ருதயத்திலே. அதுக்கு - உத்பத்தி வ்ருத்திகளுண்டாகைக்கு. (கரும்பினை) என்றவநந்தரம், கரும்பென்கிற ஸமாஸ என்று சேஷம். கட்டியை, தேனை என்றுப்போலேசொல்லாதே, "கரும்பு" என்றத்தாலே ஹோர்யதாதிசயம் தோற்றுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கட்டியித்யாதி) "தீங்கரும்பு" என்று விசேஷிக்கையாலே, கட்டி ஸ்வாபாவிகமானதென்று கருத்து. மிகும்படி யென்னென்ன (நெருக்கவித்யாதி.) இத்தால் கட்டியேயாயிருக்கும் கரும்புண்டாகில் அது உத்தரோத்தரம் ரஸாயிக்யத்தோடேயிருக்குமென்றதாயத்து.

(போரானையித்யாதி) யுத்யோந்முகமான குவலயாபீடத்தைக் கொன்று அதின்கொம்பை முறித்த போரேற்றினை. (புணரித்யாதி) புணராநின்ற மருதுகள்முறியும்படி அவற்றின்நடுவே நடந்தபொற்குன்றினை; "இணைமருதிற்றுவீழ" இத்யாதி. பொன்-அழகு. குன்றென்றது-[ரு அழகுதன்னைத்திரட்டி வகுத்ததொருபர்வதம்போலேயாய்த்து க்ருஷ்ணன்வடிவு. (காரானையித்யாதி) பெரிய மஹேந்த்ரனிடரைப்போக் பரமோதாரன். ... ... க

(போரானை) யுத்யோந்முகமாயிருந்துள்ள குவலயாபீடத்தினுடைய கொம்பை அநாயாஸேந முறித்துப்பொகட்டு. யுத்[ய த்திலே ஸிம்ஹம்போலே யிருக்கிறவனை. (ஏறு) என்றால் - ஸிம்ஹத்தையும், வ்ருஷபத்தையும் காட்டும்; இங்கு, கீழே ஆனையைச்சொல்லுகையாலே ஸிம்ஹத்தைச் சொல்லிற்றாக வமையுமிறே. யுத்தத்தில்சௌர்யமிருக்கிறபடி. (புணரித்யாதி) பருவம் நிரம்பின பின்பு செய்தத்தையோ சொல்லுவது. இரண்டு மொன்றே யென்று சொல்லலாம்படி தன்னிலே பொருந்தி நின்ற மருது முறிந்து விழும்படிக்கீடாக நடை கற்றுவைத்து. நலிவதாகக் கோலின்ந்த ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாலும் கொலையாதே யிருக்கச்செய்தே நடுவேபோனவைத்து. (பொற்குன்றினை) அஸ்ஸிம்ஹம் வர்த்திக்கும் மேரு என்று சொல்லலாம்படி யிருக்கை. தன்னிலே பொருந்தி நிற்கும் மருதுகள்[உம் முறிந்துவிழுகிறபோதை த்வநியைக்கேட்டுப் புரிந்துபார்த்தபோது இருந்தபடி சொல்லுகிறது; "ததஃகடகடாஸப்த ஸமாகர்ணந தத்பர:." (காரித்யாதி) ஸ்ரீமஹேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபந்நிவாரணத்தைப் பண்ணி, அவனுக்குத்தன்னை முற்றூட்டாக்கிக்கொண்டு நின்றவனை. காரென்று - பெருமை. (கண்டதித்யாதி) இடர்பட்டு வரவும், பிற்[உரு பாடாகையன்றிக்கே இவனிடர்பட்ட மடுவின் கரையிலே வந்து உதவினப்போலே, நான் நோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே ஸமகாலத்திலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... க.

"தொண்டர்க்கினிதை, போரேற்றினை" என்றதாலே ஆத்மகுணமானசௌர்யகுணயோகம் சொல்லுகையாலே, அந்தகுணவிசிஷ்டன் திருமேனியை* பொற்குன்றின் ஸ்தாநத்திலே யாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அஸ்ஸிம்ஹமித்யாதி.) "குன்று" என்கையாலே - நிஸ்சலதையும் தோற்றுகிற தென்றதுக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித்யாதி.) "வ்யம்ராயாமயதஸ்யாஸ்ய ஸகர்ஷமாண உலூகலம்| யமளார்ஜுநயோர்மத்யே ஜகாம கமலேக்ஷண:| ஹம்ராவுத்தம்பாவர்ஜோர்ஜுநௌ தௌ யமளார்ஜுநௌ| தத:கடகடாஸப்த ஸமாகர்ணந தத்பர:| ஆஜகாம வ்ரஜஜநோ த்ருஷ்ட்வாச மஹாத்ருமௌ| ஹஸ்தஸ்கந்தௌ நிபதிதௌ ஹம்ஸாசௌ மஹீதலே| நவோத்கதஸ்வதந்தாம்ஸுஸ்மிதஹாஸஞ்சபாலகம்" என்றும் சொல்லுகிற இவ்வசநங்களில், "கடகடாஸப்த ஸமாகர்ணநதத்பர:" என்றது - *வ்ரஜஜநத்துக்கு விசேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும், கிட்டவிருந்தக்ருஷ்ணனுக்கும் இதொக்குமென்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே, "ஸ:-உலூ[கல - கர்ஷமாண:- தத:கடகடாஸப்த ஸமாகர்ணநதத்பர:ஸந்-மஹாத்ருமௌ த்ருஷ்ட்வா - வ்ரஜஜநஸ்ச தாத்ருஸ ஆஜகாம த்ருஷ்ட்வா" இத்யந்வயோ விவக்ஷித:. இடர்பட்டு - ஆர்த்தரிடர்பட்டென்றபடி. வரவும் - தானிருக்குமிடத்திலே வரவுபெறும்படி. (வரவும்) என்றவநந்தரம், ரக்ஷணம் என்றபேக்ஷம். இவன் - ஸ்ரீமஹேந்த்ராழ்வான். ... ... க

மூ.—பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப்
 பொய்ந்நூலைமெய்ந்நூலென்றென்றுமோதி
மாண்டவத்தம்போகாதேவம்மினெந்தை
 யென்வணங்கப்படுவானைக் கணங்களேத்தும்
நீண்டவத்தைக்கருமுகிலை † யெம்மான்றன்னை
 நின்றவூர்நித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலைக்
காண்டவத்தைக்கனலெரிவாய் பெய்வித்தானைக்
 கண்டதுநான் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. உ.

ப - ரை.—அவத்தம் - வ்யர்த்தமான சிலகார்யங்களை, பூண்டு-ஏறிட்டுக்கொ[ண்]டு, பிறர்க்கு - தன்னையொழிந்தவரை, அடைந்து—, தொண்டுபட்டு - அடிமைகள்செய்து, பொய் - மித்யையான, நூலை-பாஹ்யசாஸ்த்ரங்களை, ஓதி-கற்று, அவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தங்களை, மெய்ந்நூலென்றென்று-மெய்யான வேதாந்தசாஸ்த்ரங்களிற்சொல்லப்படுகிற அர்த்தவிசேஷங்களென்றும் பி, அவத்தம்-வ்யர்த்தமே, மாண்டுபோகாதே-முடிந்துபோகாமல், வம்மின் - உஜ்ஜீவிக்கும்படி வாருங்கோள்; எந்தை-எனக்கு ஜநகனும், என்-என்போலவார்க்கு, வணங்கப்படுவானை-ஆச்ரயிக்கலாம்படி எளியனும், கணங்கள் - அறிவுடையார்களின் திரள்களாலே, ஏத்தும்-ஏத்தப்படுமவனும், நீண்ட—, அத்தம் - திருக்கைகளையுடையனும், கருமுகிலை - காளமேகம் போன்ற திருநிறத்தையுடையனும், நின்றவூர் - திருநின்றவூரில், நித்திலத்தை - முத்துத்திரள்போலே குளிர்ந்தவடிவையுடையனும், தொத்து - பூங்கொத்துக்கள், ஆர் - மிக்கிருக்கின்ற, சோலை - சோலையையுடைத்தான, காண்டவத்தை-காண்டவம் என்கிற காட்டை, கனல் - கனன்றுகொண்டு வருகிற, எரி - அக்நியினுடைய, வாய் - வாயிலே, பெய்வித்தானை - பரவேசிப்பிக்க, எம்மானான்றன்னை-ஸர்வேச்வரனை, நான் கண்டது—, கடன்மல்லைத்தலசயனத்து - கடன்மல்லைத்தலசயனத்திலேயாயிருக்கும். (உ)

இரண்டாம்பாட்டு (பூண்டித்யாதி) வ்யர்த்தமாயிருக்கிறசிலகார்[ய]ங்களையேறிட்டுக்கொண்டு, அஸேவ்யரைஸேவ்யரென்று அவர்களை அடைந்து அவர்களுக்கு ஸ்ரீதயராய.

இரண்டாம்பாட்டு.—(பூண்டவத்தம்) (அவத்தம்-பூண்டு) வ்யர்த்தமான கார்யங்களை யேறிட்டுக்கொண்டு - ஸாத்விகரோடே ஸஹவாஸமும் வைதிகபுருஷார்த்தங்களைப் பெறவேணுமென்னுமதுவும் தவிர்ந்து வ்யர்த்தமானவற்றை யேறிட்டுக்கொண்டு. (பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டு) அப்ராப்த விஷயங்களிலே ப்ராப்தவிஷயத்திற்போலே யிருக்கத் தாழ்வுசெய்து. அஸேவ்யரை ஸேவித்து.

இரண்டாம்பாட்டு.— (பூண்டவத்தமித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - எம்பெருமானுடைய நிரதிசய ஸௌந்தர்யத்தையும் வ்ரோயிநிரஸந ஸீலத்தையும் சொ[ன்]னு லாநிறக்கச்செய்தே, ஸம்ஸாரிகள் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே தொண்டுபட்டுப்போகாநின்றார்கள், ஆகிலும் விடமாட்டாத காருண்யத்தாலே யழைக்கிறார் மூத்த கண்டமாக என்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

வ்வரணம் (ஸாத்விகரோடித்யாதி.) "பிறர்க்குத்தொண்டுபட்டு - பிறரை அடைந்து" என்றநவயித்துத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத்யாதி.) [illegible]

† "நீண்ட அத்தக்கருமுகிலை" என்று பாடாந்தரம்.

(பொய்யித்யாதி) மித்யையான ஸ்ராஹ்மஸாஸ்த்ரங்களையோதி அவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தங்களைமெய்யென்று வ்யர்த்தமே முடிந்து போகாதே வாருங்கோள், நான்சொல்லுகிற அர்த்தத்தைக் கேளுங்கோள். (எந்தையித்யாதி) வகுத்த ஸ்வாமி. (என்வணங்கப்படு[டு வானை) நானுட்பட ஆஸ்ரயிக்கும்படி ஸுலபனானவனை. (கணங்களித்யாதி) "நித்யமிந்த்ரிய பதாதிபம் மஹேநோயோமி நாமபிஸுதராமப்யயஃ। அப்யநுஸ்ரவஸிரஸ்ஸுதார்பரஹம்" என்கிறபடியே, வேதவைதிகங்கள் "சூழ்த்தமரர் துதித்தால்" என்கிறபடியேகுறையிட்டேத்தினும் ஏத்தினவிடம் அளவுபட்டு ஏத்தாதவிடம் விஞ்சி[யிருக்குமவனை. (கருமுகிலை) காளமேகம்போன்ற வடிவையுடையவனை. (கொத்தாரித்யாதி) கொத்தாகப்பூத்த வாண்டவவநத்தை அக்நிஸாத்தாக்கினவனை. ... ... உ.

(பொய்ந்நூலை யித்யாதி) விப்ரலம்ஸகராயும் ப்ராந்தராயுமுள்ளவர்கள் தந்தாமுடையவபுத்தியாலே வகுத்த ஸாஸ்த்ரங்களை வைதிகஸாஸ்த்ரம்போலேயிருக்க ஆதரித்து அப்யஸித்து, பின்னை அவற்றினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கபடியை யாராய்ந்து மீளுகைக்கு அவகாஸமில்லாதபடி முடிந்து.(அவத்தம் போகாதே)இஹலோக பரலோகங்களிரண்டிலும் வ்யர்த்தமேபோகாதே. (வம்மின்) கெடுவிகாள்! கடுகவந்து நில்லுங்கோள்.(எந்தை யென்வணங்கப்படுவானை)எனக்குஜநகனாய், என[உம்க்குச்சென்றாஸ்ரயிக்கலாம்படி ஸீலவானாயுள்ளவனை. (கணங்களித்யாதி) அறிவுடையார் திரள நின்றேத்துகிற அபரிச்சேத்யமான அந்த வஸ்துவை. அன்றிக்கே, (நீண்டஅத்தக்கருமுகிலை) என்றாய் - நீண்ட ஹஸ்தத்தையுடைய வென்னுதல். (எம்மான்றன்னை) திருவடிதோற்ற துறையிலேயாய்த்து இவரும் தோற்றது; "ஸிமர்யம் நவிஹஅஷி[உடு தாஃ." (நின்றவூரித்யாதி) திருநின்ற வூரிலே நிற்கிற, ஸ்ரமஹரமான முத்துத்திரள்போலே யிருக்கிறவனை. (கொத்தாரித்யாதி) கொத்துஆர்ந்திருந்துள்ள சோலையை யுடைத்தான வாண்டவவநத்தை, கனன்றுகொடுவருகிற அக்நியின் வாயிலே ப்ரவேஸிப்பித்தவனை. அர்ஜுநனும் க்ருஷ்ணனுமாய்ப் பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாநிற்க,[கூடு அக்நிஹவான் "பசித்தேன்" என்ன, பின்னை அக்காட்டை அவனுக்கு விருந்தாகவிட்டு கூடநின்று ஸுஜிப்பித்தானிறே; இந்த்ரன் கோபத்தாலே வர்ஷிப்பிக்க, அர்ஜுநன் சரக்கூடமாகக் கட்ட மேலேவழிந்துபோய்த்திறே. (கண்டது)காட்டுத்தீயிலே வர்ஷித்தாப்போலே, நான்நோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே காணப்பெற்றேன். உ.

"னன்றென்று" என்கிறவீப்ஸையாலேஹவிதம் (ஆதரித்தென்றது.) பாராஷாத்தை த்யோதநம் பண்ணுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி.) "நித்திலம் -" நிஸ்தலமாய், (முத்தென்றது.) கொத்து - பூங்கொத்து. கனன்று - ஜ்வலித்துக்கொண்டு. முன்பு காட்டுத்தீயை விளைத்தவன்றானே யிப்போது காட்டுத்தீயை யணைக்கைக்குக் கருமுகிலாய்க் கிடக்கிறான், நான்கண்டேன் என்னும் ப்ரக்ஷேபோப யோஜத்தை[சம் ஸூசிப்பிக்கிறார் (காட்டுத்தீ யித்யாதி.) ... ... உ.

மூ.— உடம்புருவில்மூன்றொன்றாய்மூர்த்திவேறா
யுலகுய்யநின்றானை யன்றுபேய்ச்சி
விடம்பருகுவித்தகனைக் கன்றுமேய்த்து
விளையாடவல்லானை வரைமீகானில்
தடம்பருகுகருமுகிலைத் தஞ்சைக்கோயில்
தவநெறிக்கோர்பெருநெறியை வையங்காக்கும்
கடும்பரிமேல்கற்கியை நான்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. ௩.

ப - ரை.—உடம்பு - ஸ்ரீரத்தினுடைய, உருவில் -ப்ரகாரத்திலே, மூன்று -[ம] மூன்றும், உலகுஉய்ய - லோகரக்ஷணார்த்தமாக, ஒன்றாய் - ஒன்றாம்படியையுடைத்தாய, மூர்த்தி - ஸ்வரூபம், வேறாய - வேறுபட்டு, நின்றானை - நிற்குமவனாய்; அன்று - கஞ்சன பூதனையைக்கொண்டு முடிக்கத்தேடினவன்று, பேய்ச்சி-பேயான அவளுடைய, விடம - விஷம்கலந்தபாலை, பருகு - குடித்த, வித்தகனை - விஸ்மயநீயனாய, கன்று - கன்று,மேய்த்து - மேய்த்து, அவற்றோடுகலந்து நின்ற தேஹ காஸமானை, விளையாடவல்லானை - விளையாட்டாக நிர்வஹிக்கவல்லனாய்; வரைமீ-மலைமேலுள்ள, கானில் - காடுகளிலே, தடம்- தடாகங்களில், கன்றுகள்இறங்கிநீர் குடிக்குமபடி, பருகு - தான்முன்னே இறங்கி கையைமுதுகிலே கட்டிக்கொண்டு தண்ணீர் அமுதுசெய்யுமவனாய், கருமுகிலை - காளமேகம்போன்ற வடிவையுடையனாய்; தஞ்சைக்கோயில் - ஸாக்ஷாத்தமாகத் தஞ்சைமாமணிக்கோயிலில் எழுந்தருளிநிற்குமவனாய், தவநெறிக்கு-தன்னைக்கிட்டுகைக்குச்செய்யும்உபாயங்களுக்கு, ஓர்பெருநெறியை - ஒரு பெரிதான நெறியாயிருப்பவனாய்; வையம்-ஸகல லோகங்களையும், காக்கும - ரக்ஷிக்கைக்காக, கடு - மிக்கவேகத்தையுடைய, பரி மேல - குதிரையின்மேலே, கற்கியை - கல்கயாவதாரம் செய்தருளினவனை, கடி-காவலையுடைய,பொழில்-பொழிலாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, கடல்மல்லைத் தல [ஊரு] சயனத்து—, நான்கண்டுகொண்டேன்—. ௩

மூன்றாம்பாட்டு.(உடம்பிருக்யாதி)உடம்பினுடையபடியில்-உடம்பினுடைய ப்ரகாரத்தில், மூன்றும ஒன்றாம்படியையுடைத்தாய்,

மூன்றாம்பாட்டு.—(உடம்புருவில் மூன்றொன்றாய்) உடம்பினுடைய படியில் – உடம்பினுடைய ப்ரகாரத்தில், மூன்று மொன்றாம் படியையுடைத்தாய்.

மூன்றாம்பாட்டு.— உடம்பிதயாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே - "வம்மின்" என்று ஸாமாந்யேந அழையாநிற்கச்செய்தேயும், அவர்கள், பரதத்த்வ நிர்ணயம் பிறவாதார் சிலரும், விரோதிகளுஞ்சிக்கிடப்பாரும், பரமப்ராயரான எங்களை ரக்ஷிப்பனோ! என்றிருப்பாரும், கலிகாலதூஷிதருமா யிருப்பாருமாகையாலே பே[க்ஷி]சாதிருந்தார்களென்று, அவனுடைய படிகளை அவர்களறிய வருளிச்செய்கிறா ரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

ஸ்வேநரூபேண நின்றும் ஸ்ரஹ்மாதிகளுக்கு அநுராத்மாவாய்நின்றும் இப்படிகளால் இதுவே ஶரீரமாமிடத்தில் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும். (மூர்த்திவேறாய்) ஆக, மூன்றுமொக்குமிறே யென்னில் ; (வேறாய்) "ஓருருவம்" இத்யாதிப்படியே-வேறுபட்டு. இப்படிநிற்கிறது எதுக்[கு] காகவென்னில் (உலகித்யாதி) லோகரக்ஷணார்யமாக இப்படிநிற்கிறது.

ஸ்வேநரூபேண நின்றும் ஸ்ரஹ்மாதிகளுக்கு அநுராத்மாவாய் நின்றும் இப்படிகளால் இதுவே ஶரீரமாமிடத்தில் ஒருபடிப் பட்டிருக்கும். (மூர்த்திவேறாய்) ஆனால் மூன்றுமொக்குமிறே; [யேஷாம்ஸாம்யே ஸ்திதம்மந:] முன்பே ஐக்யத்தைச் சொல்லி[ய] வைத்து பின்னை ஸாம்யம் சொன்னானிறே. இப்படிநிற்கிறதுதானெதுக்காகவென்னில் ; ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களாலே ஜக[த்]ரக்ஷணத்துக்காகவாய்த்து இப்படி நிற்கிறது.

விவரணம் (ஸ்வேநேத்யாதி.) ஒருபடிப்பட்டிருக்குமென்றது - தன்னுடைய திருமேனி தனக்கு விதேயமானாப்போலே, ஸ்ரஹ்ம ருத்ரர்களும் தனக்கு[வி]தேயராயிருப்பர்க ளென்கை. இத்தால் - " ஸ்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் ஸம்ஜ்ஞாம்ஜநார்தந ஏகஏவயாதி " என்னும்படியே - மூன்றுவடிவு மவனுக்கே ஶரீரமாகையாலே, ஐக்யம் சொல்லிற்றாய்த்து. ஆனால், த்ரிமூர்த்யைக்ய வாதம் ப்ரஸக்தியாதோவென்ன (மூர்த்திவேறாய்) என்று மூலத்தக்கவதாரிகை யிட்டுக்கொள்வது. மூர்த்திஶப்தம் - ஸ்வரூபபரம். ஆக, ஸ்ரஹ்ம [உ] ருத்ரர்களுடைய ஜீவஸ்வரூபங்களும் எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமும் வெவ்வேறாயிருக்கச்செய்தேயும் அவனுக்கிவர்கள் ஶரீரபூதரென்றதாய்த்து. ஸ்வரூபங்கள் வெவ்வேறாகில் ஶரீராத்மபாவம் சொல்லுவானென், ஸாம்யம்சொல்லலாமிறே யென்று த்ரிமூர்த்திஸாம்யவாதியினுடைய வார்த்தையைக் கிளப்புகிறார் (ஆனாலித்யாதி.) த்ருஷ்டாந்தகயநமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (யேஷாமித்யாதி) ஐக்யத்தையும் ஸாம்யத்தையும் ஜீவிசொன்னால், இரண்டும் முக்யமாகக் கிடைக்கும்படி ஸ்வரூபபேதமும் ஶரீரஶரீரிபாவத்தால் ஐக்யமும் கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆக, ஸாம்யம்சொன்னத்தாலே - ஸ்வரூபைக்ய வாதமும், ஐக்யம்சொல்லுகையாலே - கேவலஸாம்யவாதமும், அர்யாத் - அதிக்ராநு வாதமும் நிரஸ்தமாய்த்து. ஆனால்,ஸாம்யம்தோன்ற நிற்கைக்கு ப்ரயோஜநமேது?[எ] என்று ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நாநுவாதபூர்வகம் ப்ரயோஜநந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி) கார்யத்வாராவந்த ஸாம்யமித்தனைபோக்கி ஸ்வரூபஸாம்யமில்லை யென்றுகருத்து. இத்தால் - " உலகுய்ய நின்றானை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் சொல்லிற்றாய்த்து.

(அன்றித்யாதி) பூதனைமுலைகொடுத்தவன்று அவ்விடத்தை பயோதனை முலைப்பாலபருகுமாபபோலேபருகவல்லஸமர்த்தனை.(கன்றித்யாதி)கன்றுகளை விட்டுமேயாநிற்க,கன்றுகளுடனே கலந்தஅஸுரர்களை விளையாட்டாக லீலையாக நிரஸிக்கவல்லவனை. (வரையித்யாதி)மலையிடத்திலும் காட்டிடத்திலும்பசுமேய்க்கப்புக்கால அவ்விடங்களில்தடாகங்களிலே கன்றுகளை நீருட்டப்புக்கால அவற்றுடனேதானும்புக்குக்கையைமுதுகிலேகட்டிக்கவிழ்ந்துநின்று தண்ணீரைப்பருகும்கருமுகிலை.(தஞ்சையித்யாதி) லோகரக்ஷணார்த்தமாகத் தஞ்சைமாமணிக் கோயிலிலே நின்றவனை.

(அன்று பேய்ச்சிவிடம்பருகுவித்தகனை)ஸ்லேஷ்டமான ஜந்மத்திலே க்ருஷ்ணனாயவந்தவதரித்து பூதனையுடைய விஷத்தைப் பருகின விஸ்மயநீயனானவனை.இங்கு விஸ்மயமென்னென்னில;முலைவழியேப்ராணனும் மாளும்படியாக விஷத்தைப் பருகினபடியைச் சொல்லுதல; அன்றிக்கே, அவள் தாயவடிவுகொண்டு வாசசெய்தேயும் முலைப்பால [ய௫ விசேஷத்தாலே வேறுமுலை யென்றறிந்து ஸ்ஜித்தபடியைச் சொல்லுதல. (கன்றித்யாதி) "ஸாவஸ்ய ஜந்தஸ்பாலௌ வத்ஸபாலௌ வ-ஸுவதுஃ.' (வரையித்யாதி) இவ்விடத்துக்கு பட்டரருளிச்செய்தாரென்று ப்ரஸித்யமிறே. இவ்விடத்துக்கு ஜீயரருளிச்செய்யாநிற்க, பிள்ளையழகியமணவாளப்பெருமாளரையர் ஸ்மரிப்பித் [உய தருளினவார்த்தையாய்த்து ;- "மலைமேல காட்டிலேயுண்டான தடாகங்களிலே கன்றுகள் பின்னேபோயிளைத்துவந்து தண்ணீர்குடிக்கப்புக்கால, இளயகன்றுகளாகையாலே நீரிலே முன்னே யிறங்கிக் குடிக்க பயப்படுமே, அதனை நீருட்டுகைக்கு , தான் பின்னே கையைக்கட்டிக்கவிழ்ந்துநின்று தண்ணீரமுதுசெய்யுமாய்த்து."ஜாதி[உ௫ ப்ரயுக்தமான ஸ்வபாவத்தைச் சொன்னபடி. (தஞ்சையித்யாதி) ஜந்தனையுடைய சோகக்குகைக்காக, பெரிய ஏற்றத்தை யுடைய தஞ்சை மாமணிக்கோயிலிலே நிற்கிற. (கவனெறிக்கோ பெருநெறியை)

"உலகுய்யநின்றானை" என்றதனைக் கடாக்ஷித்தது,"கன்று" இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம (ஸர்வஸ்யேத்யாதி.) இத்தால-அகிலஜந்தரக்ஷணார்த்தம் ப்ரஹ்மாதிகள்நடுவே ஸஜாதீயனானவன, கன்றுமேய்க்க இடையனாயவந்தானென்றதாய்த்து. கன்றுமேய்க்கையோடு ஸஶ்லேஷ்டயாதிகளோடு வாசியறஇவனுக்கு விளையாட்டென்று திருவுள்ளம். ப்ரஸித்யிதானெங்ஙனே யென்ன(இவ்விடத்துக்கு ஜீயரித்யாதி.) பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தியை நஞ்ஜீயாக்கு அரையர் ஸமரிப்பிக்கையாலே அநேகம் முதலிகளும் கேட்டிருப்பர்களென்றுகருத்து. அந்தஸ்ரீஸூக்திதன்னை யருளிச்செய்கிறார் (மலைமேலித்யாதி.) "கானில" என்றதினர்த்தம் (காட்டிலேயென்றது.) "பருகு" என்றால - கையாலேதானே பருகலாமே, பின்னே கையைக்கட்டிக்கொண்டு என்னுமதுதோற்றும்படியென்னென்னில்; "கருமுகிலை" என்றதால - படிந்து வருகைதோற்றும், அத்தாலே இவவர்த்தம் ஸூசித்மென்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தத்தாலே பலித்ததென்னென்ன (ஜாதீத்யாதி.)

மூ.—பேய்த்தாயை முலையுண்ட பிள்ளைதன்னைப்
பிணைமருப்பில் கருங்களிற்றைப் பிணைமான்நோக்கி
லாய்த்தாயர் தயிர்வெண்ணெ யமர்ந்தகோவை
யந்தணர்தமமுதத்தைக் குரவைமுன்னே
கோத்தானைக் குடமாடுகூத்தன்றன்னைக்
கோகுலங்கள்தளராமல் குன்றமேந்திக்
காத்தானையெம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. ௪.

ப - ரை.—தாய - தாயின்வடிவுகொண்டு [illegible], பேயை - பூதனையுடைய, [மு] முலை-முலைவழியே, அவள் ப்ராணனை. உண்ட-அமுதுசெய்தருளின, பிள்ளைதன்னை-பிள்ளையாய்; பிணை - ஒன்றோடொன்று பிணைந்த, மருப்பின் - கொம்புகளையுடைய. கரு-கறுத்த, களிற்றை-யானைக்கன்றுபோலே [illegible] தன்னையுடையனாய; மான்பிணை - மான்பேடைபோன்ற, நோக்கின் - [illegible], ஆய்த்தாயர் - இடைத்தாயாரான யசோதைப்பிராட்டி, சேமித்துவைத்த. தயிர்-தயிரையும், [நறு] வெண்ணெய் - வெண்ணெயையும், அமுதுசெய்த, அமர்ந்த-[illegible] நிர்வாஹகனாய்; அந்தணர்தம் - [illegible]. அமுதத்தை - அம்ருதம் போலே போக்யனாய்; முன்னே - முன்பு [illegible], குரவை கோத்தானை - பெண்களோடு கைகோத்து [illegible] எல்லாரும் காணலாம்படி அச்செருக்கு [illegible], கூத்தனறன்னை - விலாஸசேஷ்டிதங்களையுடைய [illegible] லே வர்ஷிப்பித்தவன்று. கோகுலங்கள் - [illegible], தளராமல் - நோவுபடா தபடி, குன்றம் - கோவர்த்தனமென்னும் மலையை, ஏந்தி - தரித்து, பசுக்களையும் இடையரையும், காத்தானை - ரக்ஷித்தவனை; எம்மானை - [illegible] டவனை ஸர்வேச்வரனை, கடி-பரிமளம்மிக்க, பொழில் - [illegible] சூழப்பட்ட, கடன்மல்லைத் தலசயனத்துக் கண்டுகொண்டேன். ...

(தவநெறியித்யாதி) ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்க [illegible] பெரியநெறியாயுள்ளவனை. (வையமித்யாதி) [illegible], பெரிய ஏற்றத்தையுடைய குதிரையின்மேலே [illegible] யிருந்து, அக்குதிரைக்குளம்பிலே [illegible] யிருந்தவனை. ... ... ௫.

ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்களில் [illegible]யுள்ளவனை. [illegible] காநெறியே போனாலும், தம்பக்கலிலே கூட்டிக்கொள்ளும்படியிருக்கை. வ்யபிசரியாத ஸாதநமென்றபடி. (வையமித்யாதி) ஜகத்தை யடைய நோக்குகைக்காக, பெரியவேகத்தை யுடைய குதிரையின் மேலேயேறி அக்குதிரைக்காலிலே [illegible] துகைத்துப் பொகடும் வடிவை யுடையவனை. பரி - செலவு; கடிதான செல வையுடைத்தாய், மேலான பரியை. (கடியித்யாதி) ஜகத்தையடைய ரக்ஷிக்கக்கடவனாயிருக்கிறவனுடைய ரக்ஷணத்துக்கு நாலிப்போது விஷயமாகுதனனே னென்கிறார். ... ... ௬.

"பெரு" என்றதுக்கு வாஸனை (வழிதப்பி யித்யாதி.) காநெறி - காட்டு வழி. உபாயாந்தரம். "ஓர்" என்றதுக்கு ஹாவம் (வ்யபிசரியாதவித்யாதி.) கடுமையை - வேகத்தையுடைத்தான, பரி - குதிரைமேலே யிருக்கிற, கல்கியெ ன்றும்; கடுமையானகடையையுடைய, மேலான, பரி - குதிரையாயிருக்கிற கல்கி யென்றும்; த்வியமர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்தை யிதயாதி)வாக்யத்ரயத்[தாரு தாலே.) இனிமேல் செய்தருளுகிற வவதாரமன்றோவது, கல்கியைநான் கண்டு கொண்டேன் என்னும்படி யெங்ஙனேயென்ன (ஜகத்தையடையவித்யாதி.) ௬

நாலாம்பாட்டு. (பேய்த்தாபிதயாதி) தாய்வடிவுகொண்டுவந்த பூதனையை, அம்முலைவழியே அவளுயிரையுண்ட பிள்ளையை. (பிணை யரிகயாதி) மான்பேடைபோன்ற விழியையுடைய இடைத்தாயர் தயி ரையும், வெண்ணெயையும் அமுதுசெய்து அமர்ந்த நிர்வாஹகனை. (அங் கனிதயாதி) வராஹமனாரத அமர்த்தம்போலே ஸௌசீல்யனானவனை. (நாவை [illegible]) பெண்களுடனே குரவைகோத்துவிளையாடி அச் செந்தாமரை [illegible] நடந்தாடினவனை. (கோகுலமிதயாதி) பசுக்களை [illegible] மறைத்தவனை, ஸர்வஸ்வாமியை.

நாலாம்பாட்டு. ([illegible] முலையுண்ட பிள்ளைதனை) [illegible] [illegible], காப்பக்கப்பண்ணக்கடவ விருப் [illegible] அவள்முலையையுண்ட மௌக்த்ய [illegible] (பிணைமருப்பு [illegible]) பிணைந்த மருப்பையுடைய கருங் [illegible] உடையவனை. (பிணைமருப்பு) [illegible] பிசைந்து, தயிரியுமபடியைச் சொல் [illegible] (பிணைய [illegible]) மான்பேடைபோலேயிருக்கிற நோக் [illegible] [illegible] இடைத்தாயார்-யசோதைப்பிராட்டி, [illegible] தயிரையும் அமுதுசெய்து ஆஸ்ரித [illegible] பரதந்த்ரமாகவிருந்த செயலாலே [illegible] (அந்தணர்தம்மமுதத்தை) அ [illegible] பாரகனானவனை (குரவையிதயாதி) [illegible] எல்லாக்கண்முகப் [illegible] (நடமிடு [illegible]) இப்படி சிலர் கண்டு [illegible] யாகக்காட்டினவனை. [illegible] படி, தோற்றிற[உடு] [illegible] (எம்மானை) தன்னுடைய [illegible] எழுதிக்கொண்ட [illegible] [illegible] பெறப்பெற்றேன், இனி [illegible] ௪

[illegible] ஹெமருகராசனாகவே விஷ்ணுவா [illegible] [illegible] தான என்னுகி [illegible] அவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைக் [illegible] திகைத்துக்கொள்வது. பேய் த்தாய்முலையில் [illegible] தாயமகையில் வெண்ணெய் போது வாசியில்லாமல் உண்டபடியும், [illegible] இடைப்பெண்களோடும் ஒருநீராக[நடு] வாசியின்றிக்கே [illegible] தாழ்மைக்கும், நடமிட்டுத்தோடு குன்றமெடுத்த தோடு [illegible] செயல்கள் அதிமாநுஷங்களிறே யென்று திருவுள்ளம்.

பிள்ளை என்னுதே, "தன்னை" என்று பிள்ளைத்தனத்தில் தானானதன்மையைத் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பேயானவிதயாதி.) "கோவை" என்கின்ற தாத்பர்யம் (கோலத்தையுடைய எழுதிக்கொண்டவனையென்றது.) "முன்னே" என்ற பதப்ரயோக தாத்பர்யம் (சிலர்தயாதி.) "தன்னை" என்றபடித் தாலே குடக்கூத்தில் அத்விதீயத்வம் தோற்றுகையாலே, ஊராக்ககாணவருகை [illegible] விதமென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதயாதி.) கண்டேன் என்னுதே, "கண்டு கொண்டேன்" என்றதுக்கு வாஸனை (அவனிதயாதி.) ... ... ௫.

மூ.—பாய்ந்தானைத் திரிசகடம்பாறிவீழப்
பாலகனாயாலிலையிற் பள்ளியின்ப
மேய்ந்தானை யிலங்கொளிசேர் மணிக்குன்றன்ன
வீரிரண்டுமால்வரைத்தோ ளெம்மான்றன்னை
தோய்ந்தானைநிலமகள்தோள் தூதிற்சென்றப்
பொய்யறைவாய் புகப்பெய்த மல்லர்மங்கக்
காய்ந்தானை யெம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. ௫.

ப - ரை.—தாயார் காவலாகவைத்த சகடத்திலே அஸுரர்கள்புகுந்து நலியப்புக்கவாறே, திரி - உருளுகிற, சகடம் - சகடாஸுரன், பாறி - சிதம்பிதமாய், வீழ - விழும்படி, திருவடிகளாலே, பாய்ந்தானை - பாய்ந்தவனாய்; பாலகனாய் - சிறுபிள்ளையாய், ஆலிலையில் - அப்போதுண்டான ஒருவடதளத்திலே, சாய்ந்தருளி, பள்ளி இன்பம் - நித்ராஸுகத்தை, மேய்ந்தானை - அநுபவித்தவனாய்; இலங்கு ஒளி - மிக்க ஒளியை, சேர் - உடைத்தான, மணிக்குன்று அன்ன - இரத்நபர்வதம்போன்ற வடிவழகையும், மால் - பெரிதாய், வரை - த்ர்டமான, ஈரிரண்டுதோள் - நான்கு திருத்தோள்களையுமுடைய, அம்மான்றன்னை - ஸர்வசேஷியாய்; நிலமகள்தோள் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியின் திருத்தோள்களோடே, தோய்ந்தானை-கலந்தவனாய்; தூதில்சென்று-பாண்டவர்களுக்குத் தூதனாய்ச்சென்று, பொய்-துர்யோதநன் பொய்யாஸநமிட்டுவைத்த, அவ்வறைவாய் - அந்த நிலவறையிலே, புக - க்ர்ஷ்ணனை ப்ரவேசிப்பித்து நலியவேணும் என்று, பெய்த-ஸங்கேதராக்கி வைத்த, மல்லர் - மல்லவர்க்கத்தை, மங்க-முடியும்படி, காய்ந்தானை - சீறியருளினவனாய்; எம்மானை-எனக்கு ஸ்வாமியானவனை, கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத் தலசயனத்துக் கண்டுகொண்டேன்—. ... ... ௫.

அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானை யித்யாதி) சகடாஸுரனைத்

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பாய்ந்தானையித்யாதி) பிள்ளையைத் தொட்டிலிலேவளர்த்தி சகடத்தை வரவழைத்து வைத்துப்போனார்கள்; அதிலே அஸுரர்கள் ஆவேசித்துவந்து நலியப்புக; "ஸ்தந்யார்த்தீ ப்ரருரோதஹ" என்கிறபடியே - மூலைவரவுதாழ்த்துச்சீறித் திருவடிகளாலே பாய்ந்தான்; அதுக்கிலக்காய் முடிந்துபோனார்கள். ஊருகிற † சகடமானது பாறிபோம்படியாகப் பாய்ந்தவனை.

அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி.) தாயைப்போலே வந்தபேயைப்போலன்றிக்கே, தாய்தானே காவலாகவைத்த சகடத்தைக்காலாலேதள்ளின பிள்ளைகிடீர்! உலகையெல்லாம் வயிற்றடக்கிப் பள்ளிகொள்ளும்பிள்ளை, அவன் ஆஸ்ரிதர்க்குக்கையாளாய் விரோதிகளைக்காணில் சீறும் ஸ்வபாவன், அவனை நான் கண்டேன், நீங்களும்கண்டு ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறானென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

"கடா விந்யஸ்தஸகடஸ்யாதஶ்ஶயாநோ மதுஸூதந:| க்ஷிபச்சரணாவூர்த்வம்ஸ்தந்யார்த்தீப்ரருரோதஹ|| தஸ்யபாதப்ரஹாரேணஸகடம் பரிவர்த்திதம்| விப்வஸ்தகும்பபாண்டம்தத்விபரீதம் பபாதவை" என்று ப்ரமாணசேஷம். தாத்பர்யமருளிச்செய்து, ஸப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஊருகிறவித்யாதி.)

† "உருளுகிற" என்றும் காண்கிறது.

மூ.—கிடந்தானைத்தடங்கடலுள் பணங்கள்மேவிக்
கிளர்பொறியமறிதிரிய வதனின்பின்னே
படர்ந்தானைப் படுமதத்தகளிற்றின்கொம்பு
பறித்தானைப் பாரிடத்தையெயிறுகீற
விடந்தானை வளைமருப்பினேனமாகி
யிருநிலனும்பெருவிசும்பு மெய்தாவண்ணம்
கடந்தானையெம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத் தலசயனத்தே. ௬.

ப - ரை.—தடம்-பரந்த, கடலுள் - திருப்பாற்கடலிலே, பணங்கள் - திருவ[ன
வனந்தாழ்வான் படத்தின்கீழே, மேவி - பொருந்தி, கிடந்தானை - கண்வளர்ந்தரு
ளினவனாய் ; கிளர் - கிளர்ந்த, பொறிய - நாநாவர்ணமான புள்ளிகளையுடைய,
மறி - மான்குட்டியை, பிராட்டி "பிடித்துத்தரவேணும்" என்ன, திரிய - அது
அங்கே யிங்கே ஸஞ்சரிக்க, அதனின்பின்னே - அதின்பின்னே, படர்ந்தானை -
தொடர்ந்துபோனவனாய்; படு - ஒழுகாநின்றுள்ள, மதத்த-மதஜலத்தையுடைய,[யிரு
களிற்றின்-குவலயாபீடத்தின், கொம்பு-கொம்பை, பறித்தானை-பிடுங்கப்பொகட்ட
வனாய்;வளை-வளைந்த, மருப்பின - கொம்பையுடைத்தான, ஏனமாகி - பன்றி வடிவு
கொண்டு, இடம் - பரந்த, பாரை - பூமியை, எயிறு - திரு எயிற்றாலே, கீற -
கிழியும்படி, இடந்தானை-ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்தவனாய்; இரு-மஹத்தான, நிலனும்-
பூமியும், பெரு-பெரிய,விசும்பும்-ஆகாசமும், எய்தாவண்ணம் - போராதபடி [உய
யாக, வளர்ந்து, கடந்தானை - லோகத்தைத் திருவடிகளாலே அளந்துகொண்டவ
னாய் ; எம்மானை - என்னையடிமைகொண்டவனான ஸர்வேச்வரனை, கடிபொழில்
சூழ் கடன்மல்லைத்தலசயனத்துக் கண்டுகொண்டேன்—. ... ...(௬)

திருவடிகளாலே துகளாம்படி பாய்ந்தவனை.(பாலகனித்யாதி)சிறுப்பிள்
ளையாய் ஆலிலைமேலேபள்ளிகொண்டவனை, அத்தாலே ஸேவித்தவனை.
(இலங்கொளியித்யாதி)மிக்கவொளியையுடைய ரத்நபர்வதம்போன்ற
வடிவும் நாலுதிருத்தோள்களையுமுடைய ஸர்வசேஷியை. (தோய்ந்
தானை நிலமகள்தோள்) ஸ்ரீபூமிபபிராட்டி திருத்தோளுடனே கல
ந்தவனை. (தூதித்யாதி) பாண்டவர்களுக்குத் தூதுபோனவிடத்திலே,
தன்னை நிலவறையிலே ப்ரவேசிப்பித்து நலியவேணுமென்று, பதி
கிடந்தமல்லரை முடியும்படி சீறினவனை. (எம்மானை) என்னையனை. ரு.

(பாலகனித்யாதி) அத்யல்பனாய், ஒருபவனை ஆலிலையிலே, விழு
க்காடுபாராதே நிராயாஸமாய் அநுபவித்தவனை. (இலங்கித்யாதி)
மிக்கவொளியையுடைய நீலகிரிபோலேயிருக்கிற திருத்தோள்கள்
நாலையுமுடையவனை.அந்தவதுர்ஜநிறேஸர்வேச்வரனாவான்.[௫ரு
(தோய்ந்தானை நிலமகளதோள்) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி திருத்தோளி
லே அவகாஹித்தவனை. (தூதித்யாதி) பாண்டவர்களுக்கு தூதனா
ய்ச்சென்று, "நிலவறையிலே ப்ரவேசித்து நலியவேணும்" என்று
பதிபடைகிடந்த மல்லர் முடிந்துபோம்படி சீறினவனை. (எம்மானை
யித்யாதி) அந்தக்ஷேத்ரிமத்தைத்தப்பி யென்னையெழுதிக்கொண்டவனை.

பதிபடை - அந்த ஸ்தாநத்திலேகிடந்தஸேனை. துர்யோதநன் பொய்யாஸநமிட்டு
க்ருஷ்ணனைப்பிடிப்பதாக அநேகம் மல்லவர்க்கத்தை க்ஷேத்ரஸங்கேதார்த்தமாய்வைத்
தானென்றுகருத்து, ... ரு.

ஆரும்பாட்டு. (கிடந்தானையித்யாதி) பெரியகடலிலே திருவனந்தாழ்வான் ஃபணங்களின்கீழே பொருந்தி. (கிளர்பொறியவித்யாதி) கிளர்ந்த பொறியையுடைத்தாய்-நாநாவர்ணமான பொறியையுடைத்தான மான்குட்டியை, பிராட்டி "பிடித்துத்தரவேணும்" என்ன; உத்க்ருஷ்டம் ஸூக்ஷ்மமாகையாலே அது அங்கேயிங்கே ஸஞ்சரிக்க; அதின்பின்னே அடிதீயப்போனவனை. மதம்படுகிறகளிறுண்டு - குவலயாபீடம், அதின்கொம்பைப்பறித்தவனை. (பாரிடமித்யாதி) ஸ்ரீவராஹரூபியாய் எயிற்றிலே பூமியைக் கிரிடந்தவனை; வளைந்த, மருப்பை - கொம்பையுடைய, பன்றியாய். (இருநிலனுமித்யாதி) மஹாப்ருதிவியும்பெரிய ஆகாசமும் போராதபடி திருவடிகளாலே அளந்தவனை.

ஆரும்பாட்டு.—(கிடந்தானை) கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடான பரப்பையுடைத்தான கடலிலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலே, (மேவி) பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலும் கிளப்பவொண்ணாதபடி கண்வளர்ந்தருளினவனை. (கிளரித்யாதி) கிளர்ந்து நாநாவர்ணமான [பிரு பொறியையுடைத்தான மான்குட்டியை, பிராட்டி "பிடித்துத்தரவேணும்" என்ன; உத்க்ருஷ்டம் ஸூக்ஷ்மமாகையாலே அது அங்கேயிங்கே ஸஞ்சரிக்க, அதின்பின்னே அடித்தீயப்போனவனை. பிராட்டி பிரிவுக்கிளையும்படியாகவிறே கைகழியப்போனபடி. பெரிய மதநீரருவியையுடைய கொம்பை, குப்பைக்கீரைபோலே அநாயாஸேந பிடுங்கினவனை. [உ.ம (பாரிடத்தையித்யாதி) வளைந்தகொம்பையுடைய மஹாவராஹமாய், பரப்பையுடைத்தான பூமியைத் திருவெயிற்றிலே கிடக்கும்படி யிடந்தவனை. உடம்புநோவ வ்யாபரித்தபடி சொல்லுகிறது. (இருநிலனித்யாதி) பூம்யந்தரிக்ஷாதிகள் போராதபடியாக வளர்ந்து லோகத்தை அளந்துகொண்டவனை. (எம்மானை) எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளைவைத்த நீர்மையாலே என்னை யெழுதிக்கொண்டவனை. (கண்டுகொண்டேன்) அவன்தானே திருவடிகளைக் கொண்டுவந்து வைத்தவன்று தப்பின நான், இன்று இங்கே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ௬.

ஆரும்பாட்டு. (கிடந்தானையித்யாதி) பாசுரப்பாலில்லையிற்பள்ளிகொண்டவனேயன்றிக்கே, * பாற்கடலுள்பாம்பணைமேல் பள்ளியமர்ந்து பல அவதாரங்கள்செய்துவந்து பள்ளிகொண்டருளக் கண்டேனென்று ஸங்க்ரஹித்துக்கொள்வது.

"பணங்கள்" என்றது - லக்ஷணயா, திருவனந்தாழ்வானைச் சொல்லுகிறதென்றதாய், "தடங்கடலுள் பணங்கள்மேவி - கிடந்தானை" என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்வளர்ந்தித்யாதி.) பொறி - புள்ளிகள். மறி - மான்குட்டி. அடித்தீய-அடிதெரியாதபடியென்கை. அதனைபின் படர்ந்தானை [நரு என்றதே, "பின்னே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பிராட்டியித்யாதி.) குப்பைக்கீரைபோலேயென்றது -"பறித்தானை" என்ற பதவாஸனை. "வளைமருப்பிலேனமாகி - பாரிடத்தை யெயிறுகிறவிடந்தானை"என்று அந்வயாநுஸாரணம் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வளைந்தவித்யாதி.) ஆக, இப்பாட்டில் - திருவனந்தாழ்வானோடு, பிராட்டியாரோடு, மதுரையிற் பெண்களோடு, ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோடு, பூ[சய மியிலுள்ளாரோடு வாசியற எல்லார்க்கும் தன்னைக் கையடைப்பாக்கினவனை நான் கண்டேனென்று, அவனுடைய பாரார்த்யத்தையைச் சொல்லுகிறதென்றதாய்த்து. ... ... ௬.

மூ.—பேணாதவலியரக்கர்மெலியவன்று
பெருவரைத்தோளிறநெரித்தன்றவுணர்கோனைப்
பூணாகம்பிளவெடுத்த போர்வல்லோனைப்
பொருகடலுள்துயிலமர்ந்த புள்ளூர்தியை
ஊணாகப்பேய்முலைநஞ்சுண்டானை
யுளராவாருள்ளத்தே யுறைகின்றானைக்
காணாதுதிரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. எ.

பதவுரை.—அன்று ராவணனைக் கெடுத்தவன்று, பேணாத - ஸர்வேச்வரனை [மு]ன்னாக ஆதரியாத, வலி - பலத்தையுடைய, அரக்கர் - ராக்ஷஸர், மெலிய - இளைக்கும்படியாக, பெரு - பெரிய, வரை - மலைபோன்ற, தோள் - தோள்கள், இற - முறியும்படி, நெரித்து - கட்டிக்கொண்டவனாய், அன்று - ஆச்ரிதனான ப்ரஹ்லாதனை ரக்ஷித்தவன்று, அவுணர்கோனை - அசுரர்களுக்குத்தலைவனான ஹிரண்யனுடைய, பூண் - ஆபரணங்களணிந்த, ஆகம் - மார்வை, பிளவெடுத்த - பிளந்துபோகட்ட, போர் - யுத்தத்தில், வல்லோனை - ஸமர்த்தனானவனாய்; பொரு - திரைகளாலே அலைக்கப்புடைய, கடலுள் - திருப்பாற்கடலிலே, துயிலமர்ந்த - கண்வளர்ந்தருளின, புள் - பக்ஷிராஜனை ஊர்தி - வாஹனமாக உடையனாய்; பேய்முலை - பூதனையின் முலையிலுண்டான, நஞ்சு - விஷத்தை, ஊணாக - தாரகமாக, உண்டானை - அமுது செய்தருளினவனாய், உளராவார் - புகராக்ரஸாத்தை நினைத்து ஈடுபடுமவர்களுடைய, உள்ளத்து - நெஞ்சிலே, உறைகின்றானை - நிலையாக நிற்குமவனானவனை, காணாது - காணாமல், திரிதருவேன் - தேடித்திரிகிற நான், கடிபொழில் (சூழ்) கடன்மல்லைத் தலசயனத்தே கண்டுகொண்டேன்—. ... ... எ.

ஈடு.—ஏழாம்பாட்டு. (பேணாதவித்யாதி) ஆசைப்படாதே முன்கை நீட்டுகிற ராக்ஷஸர் இளைக்கும்படி, பெரியமலைபோன்ற தோள் முறியும்படி நெரித்து.

ஏழாம்பாட்டு. — (பேணாதவித்யாதி) ஸர்வேச்வரனை என்று பேணுகைக்கு ப்ராப்தி உண்டாயிருக்கச்செய்தே தோற்றினபடி நடந்து திரிகிற ராக்ஷஸ ஜாதியானது மெலியும்படியாக "எங்ஙனேயுயவர் தானவர் நினைக்கில்" என்கிறபடியே அசுரர்களைப்போலே சீற்றமின்றிக்கேயிருப்பார் பிறைக்கு நீக்கினையல்லது, ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் எங்ஙனே யுஜ்ஜீவிக்கும்படி என்னக்கடவதிறே; அப்படியே ராக்ஷஸ ஜாதியானது மெலியும்படியாகப் பண்ணி; அன்று, பெரியவரை போலேயிருக்கிற தோள்களானவை இறும்படியாகக் கட்டிக்கொண்டு;

ஏழாம்பாட்டு. (பேணாதவித்யாதி. இப்படி ஆச்ரிதராயமாக இவன் அநேகா [நுகு]வகாரங்களைப் பண்ணிப் போனனைச் செய்தேயும், வாஸநாபலத்தாலே நெஞ்சுநெகிழாதே யிருக்குமவர்களைச் சிந்தித்து அச்சமுறத்துகைக்காக, நீங்களவனைப் பேணவிடில் கேவலம் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பெயராய்ப்போகிறீர்களென்னுமது தோற்ற. ராவண ஹிரண்ய பூதநா நிரஸநங்களை அநுஸந்திக்கிறானென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பேணுகை - ஆதரிக்கையாய, தாத்பர்யம் (ஸர்வேச்வரனித்யாதி.) இறும்படியாக - முறியும்படியாக. "நெரித்து" என்றதினாயம(கட்டிக்கொண்டென்றது) ஸேனையாலே நெருக்கியென்றபடி.

(அன்றித்யாதி) ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினவன்று, அஸுரேஶ்வரனுடைய அலங்க்ருதமான மார்வைப்பிளந்து போரவல்லவனை. (பொருகடலித்யாதி) திரைபொருகிறகடலிலே துயிலமர்ந்த மருவவாஹநனை. (ஊணாகவித்யாதி) ஊணாகப்பேய்முலையில் நஞ்சையுண்டவனை. (உள்ளுவாரித்யாதி) தன்னை நினைப்பார்நெஞ்சிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை. (காணாதித்யாதி) அநாதிகாலம்காணாதே திரிந்தநான் கண்டுகொண்டேன். ... ... எ.

ஆஸுரவர்க்கத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனை, ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமானஶரீரம் இருபிளவாம்படி கிழித்துப்பொகட்டு யுத்தத்திலே ஸமர்த்தனானவனை. (பொரு) அதுக்குடலாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனை. (புள்ளூர்தியை) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் குரல்கேட்டு, அங்குநின்றும் பெரியதிருவடிதிருத்தோளிலேயேறி, அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கும்படிசொல்லுகிறது. (ஊணாகவித்யாதி) பூதனை தாய்வடிவுகொண்டுவந்து முலைகொடுக்க, அவள் முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க்கொடுத்தாப்போலே, தானும் முலையுண்ணாவிடில் தரியாதானாய் முலையுண்டபடிசொல்லுகிறது. (உள்ளுவாரித்யாதி) செவ்வியார்க்கு தானும் செவ்வியனாய்ப் பரிமாறும்படியும், த்விஷ்டர்க்கு தானும் அப்படியிருக்கும்படியும் சொல்லுகிறது. பருவம் நிரம்பாதிருக்கச்செய்தேயும் பூதனைகையிலேயகப்பட்டு அத்தைத் தப்பிப்போகப்பெற்றது, அதொன்றுமேயாய்த்து இவர்கள்நெஞ்சில்கிடப்பது. (காணாதித்யாதி) யாதநாஶரீரம்போலே காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுத்தட்டித்திரிகிற நான், பசித்தவன் ஜீவிக்கப்பெற்றாப்போலே காணப்பெற்றேன். (கடியித்யாதி) ஶாஸ்த்ரங்களிலே கேட்டு ஒரு தேஶவிஶேஷத்திலேசென்றால் காணவிருக்கையன்றிக்கே, விடாய்த்த நிலத்திலே காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

இவ்வளவும், ராவணவிஜயம்பண்ணின ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தம் ; " அன்றவுணர் " இத்யாதிக்கு - ஹிரண்யநிரஸநம்பண்ணினபடியாக விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஸுரேத்யாதி.) இங்ஙனன்றாகில், பாட்டிலே இரண்டு " அன்று" என்றபதம்வேண்டாவிறே. ராமந்ருஸிம்ஹர்களுடையவும் ராவணஹிரண்யர்களுடையவும் தர்மைக்யத்தாலே ஏகமாக உபந்யஸித்தருளினானென்றுகொள்வது. அதுக்கென்றது - ராவண நிரஸநத்துக்கென்றபடி. யத்வா, "மெலியவன்று" என்று மேலேகூட்டி, ராமாவதாரபரமாகவும், "பெருவனா" இத்யாதியையெல்லாம் அழகியசிங்கர்விஷயமாகவும் யோஜிக்கவுமாம். இப்போது, கட்டிக்கொண்டென்றது - த்வந்த்வயுத்தபரம். அதுக்கு - ஸாமாந்யேநவிரோதி நிரஸநத்துக்கென்றபடி. இத்திருமொழியில், " பேய்ச்சிவிடம் பருகுவித்தகனை" என்றும் "பேய்த்தாயைமுலையுண்ட பிள்ளைதன்னை" என்றும் " ஊணாகப் பேய்முலைநஞ்சுண்டான்றன்னை" என்றும் - முக்காலும் அநுஸந்திக்கும்படியிருக்குமதொன்றாகையாலே, " உள்ளுவார்" என்றதுக்கும் - இத்தை அநுஸந்திப்பாராகவே தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து, அதுக்கு ஹேதுமுகேநவருளிச்செய்கிறார் (பருவமித்யாதி.) தட்டித்திரிகைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (யாதநாஶரீரம்போலேயென்றது.) அதாவது - து:கானுபவம்பண்ணுகைக்கு எடுத்த ஶரீரமாகையாலே இஷ்டஸுகங்கள் கிடையாதிறேயென்கை. எ.

மூ.—பெண்ணாகியின்னமுதம்வஞ்சித்தானைப்
பிறையெயிற்றன்றடலரியாய்ப்பெருகினானைத்
தண்ணார்ந்தவார்புனல்சூழ் மெய்யமென்னும்
தடவரைமேல்கிடந்தானைப்பணங்கள்மேவி
எண்ணானை யெண்ணிறந்தபுகழினானை
யிலங்கொளிசேரரவிந்தம் போன்றுநீண்ட
கண்ணானைக் கண்ணாரக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடன்மல்லைத்தலசயனத்தே. ௮

ப-ரை.—இன்-இனிதான, அமுதம்-அம்ருதத்தை, அஸுராகள் புஜியாதபடி, பெண் ஆகி- ஸ்த்ரீவடிவைக் கொண்டு, வஞ்சித்தானை- அவர்களை வஞ்சித்தவனாய்; அன்று- ஹிரண்யனாலே ப்ரஹ்லாதன் நோவுபட்டவன்று, பிறை- சந்த்ரனையொத்த, எயிறு- பற்களையும், அடல்- மிடுக்கையு முடைய, அரியாய் - நரஸிம்ஹமாய, பெருகினானை- வளர்ந்தவனாய், தண் ஆர்ந்த-குளிர்த்தியை யுடைத்தாய், வார் - ஒழுகாநின்றுள்ள, புனல்-ஜலத்தாலே, சூழ்-சூழப்பட்ட, மெய்யமென்னும்-திருமெய்யமென்கிற, தடவரைமேல்-பெரியமலையிலே, பணங்கள்-திருவனந்தாழ்வானமேலே, மேவி-பொருந்தி, கிடந்தானை- சாய்ந்தருளுமவனாய்; எண்ணானை-எல்லாராலும் எண்ணப்படுமவனாய்; எண் இறந்த-அளவு இல்லாத, புகழினானை-கல்யாணகுணங்களையுடையனாய்; இலங்கு ஒளிசேர்-மிக்கஒளியையுடைய, அரவிந்தம் போன்று-தாமரையிதழ்போலே பரந்து, நீண்ட—, கண்ணானை - திருக்கண்களை யுடையனானவனை, கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத்தலசயனத்து—, கண் ஆர-கண்களின்விடாயதீரும்படி, கண்டுகொண்டேன்.

பெரி-வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.— "ஸர்வேஶ்வரனாகிறான்—தன்னை ஆஶ்ரயித்தார்க்குத் தன்னோடொத்த வரிசையைக் கொடுப்பானொருவனென்றுகொண்டு, அவனுடைய நீர்மையைச்சொல்லுகைக்காக, அல்லாதார்க்கு உத்கர்ஷத்தைச்சொல்லாநிற்கும் ப்ரமாணங்கள்; அவர்கள்[உடு தாங்களும், (க) புழுக்குறித்ததெழுத்தானாப்போலே சிலவற்றைத் தோற்றச்செய்யும்; அவற்றைக்கண்டு, 'இவர்கள்பக்கலிலேயும் குவாலுண்டு' என்று நாட்டார் ஶங்கிக்கைக்குடலாயிருக்கும்; ஆக,

எட்டாம்பாட்டு.—(பெண்ணாகியித்யாதி.) "ராவணாதிநிரஸநத்தில அவனுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனத்தைத்திரளச்சொல்லாநின்றீர், இவனொருபெண்ணுடையுடுத்ததில்லையோ? என்று மதத்தைக்கொண்டு ஶைவஸமயத்திலே சொல்லாநின்றீர்" என்று ஸம்ஸாரிகளுக்குக்கருத்தாக; அப்படி பெண்ணானதும், லோகவிஸஜாதீயமான நரஸிம்ஹத்தோபாதி ஆஶ்ரிதார்த்தமென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"பெண்ணாகி" என்றத்தாலே- அம்ருதமதந வ்ருத்தாந்தம் ப்ரஸ்துதமாகையால், தேவதாந்தரத்தினுடைய விஷஹரணப்ரயுக்த ஸாமர்த்யமும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸ்த்ரீத்வமும்தோன்ற ப்ரமாணங்களிருக்கைக்கு ப்ரயோஜநகத்நபூர்வகம், பெண்ணாகைக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் ஒரு ஸம்வாதமுமேவ வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி.) அல்லாதார்க்கு - ருத்ராதிகளுக்கு. சிலவற்றை - விஷபானவரப்ரதானாதிகளை. குவால்-ஆதிக்யம். (உடலாயிருக்கும்) ப்ரமாணமதினென்று[ளது] கருத்து.

(க) புழுக்குறித்த தெழுத்தானது - த்ரிபுரதஹநாதிகள்.

எட்டாம்பாட்டு. (பெண்ணித்யாதி) ஸ்த்ரீவடிவைக்கொண்டு, நல்ல அம்ருதத்தை அஸுரர்கள் புஜியாதபடி அவர்களை வஞ்சித்தவனை. (பிறையித்யாதி) பிறைபோன்ற எயிறுகளையும் மிடுக்கையுமுடைய ஸ்ரீநரஸிம்ஹமாய் வளர்ந்தவனை. (பெருநிறன்) "ஜ்வலந்தம்" என்கிற மந்த்ரலிங்கத்தை நினைக்கிறது. (தண்ணார்ந்தவித்யாதி) குளிர்த்தியையுடைய பெரியநீர் சூழப்பட்ட திருமெய்யத்தில் பெரியவரையிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளினவனை.

ப்ரமாணமதியிருந்தபடியாலும், சேதநர் மந்தமதிகளாயிருந்தபடியாலும், இவற்றின் தாத்பர்யமறியாதே ஸம்ஸாரஸாகரமென்று சொல்லுகிற கடலிலே புக்குப்போமித்தனையிறே அவற்றை அநுஸந்தித்துச் சொன்ன இவ்வாழ்வார்களீரச்சொல்லன்றாகில" என்று ‡ பட்டரருளிச்செய்தார்.

(பெண்ணாகியித்யாதி) தனக்குச்சேராத செயலைச்செய்தும் ஆஸ்ரிதர்கார்யம் செய்யுமவனை. புருஷஶப்தத்தாலும் புருஷோத்தமஶப்தத்தாலும் சொல்லப்படுகிறவனிறே! தன்படிக்குச்சேராத ஸ்த்ரீவேஷத்தைக்கொண்டு, "இனியவஸ்து, ஆஸுரப்ரக்ருதிகள்பக்கல் சேரவொண்ணாது" என்று வஞ்சித்தவனை. (பிறையித்யாதி) முருட்டு ஹிரண்யனாலே நெருக்குண்டு நோவுபடுகிறவன்று, பிறைபோலேயிருக்கிற எயிற்றையுடைய; (அடலரியாய்) யுத்தம் பண்ணவல்லவனாகும்[உ] படியான நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டு; (பெருகினானை) அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே அவ்வடிவைக்கொண்டு தோற்றினவனைச் சுருங்கிக் கையற்றொய்ந்து, தன்னுடைய ரக்ஷகத்வமிழந்து கையிலான். (தண்ணார்ந்தவித்யாதி) இந்த்ராதிகள் ரக்ஷகராகைதவிர்ந்து வ்யாயகராகப்புக்கபின்பு, "இனி அவர்கள் கையிலே காட்டிக்கொடுப்போமல்[உரு]லோம்" என்று ரக்ஷகன் தான்வந்து சாய்ந்தாரையத்து. "வத்ஸலராய் உபகாரகராய் நோக்குகைக்கு இந்த்ராதிகளென்று நிலைசொல்லிவிட்டோம், அவர்கள் வ்யாயகராய் தாங்களேயாய் நின்றபின்பு இனி நாம் அஸந்நிஹிதராவோமல்லோம்" என்று நேமிதானான தான் வந்து சாய்ந்தருளினானாய்த்து. ப்ரமஹரதைமிக்க ஒழுகாநின்றுள்ள புனலையுடைத்தான திருமெய்யத்திலே திருவனந்தாழ்வான்மேலேவந்து சாய்ந்தருளினவனை.

(ஈரச்சொல்லன்றாகில்) என்றதுக்கு, (போமித்தனையிறே) என்ற வாக்யத்தோடு அந்வயம்.

தனக்கென்றது-புருஷோத்தமனான தனக்கென்றபடி. விவரணம் (புருஷேத்யாதி.) "அன்று - பிறையெயிற்று - அடலரியாய்ப்பெருகினானை" என்று அந்வயித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முருட்டித்யாதி.) சுருங்கி - பெருத்தகையில்லாதவளவன்றிக்கே குறைந்து. கையற்றான் - அஶக்தனானான். இந்த உபபாதிக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி.) கையிலான் - கைம்முதலில்லாதான. அஶக்தனென்றபடி. நரஸிம்ஹத்தை அநுஸந்தித்தவுடனே திருமெய்யத்தில் கிடையை யநுஸந்திக்கைக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ராதிகளித்யாதி.) விவரணம் (வத்ஸலராயித்யாதி.) ஸ்வார்த்தம் (ப்ரமஹரதையித்யாதி.)

‡ "பெண்ணாகி". என்று ஈஶ்வரனை அழியமாறி ரக்ஷிக்கையாலே, ஈஶ்வரனே ரக்ஷகன், அல்லாத ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடத்தை இப்படி விஶதமாக ஆழ்வார்களருளிச்செய்யாவிட்டால், சேதநர் ஸம்ஸாரத்திலே விழுந்து போவர்களென்று பட்டரீடுபட்டாரென்றபடி.

(என்னானை) நித்யரும் முக்தரும் முமுக்ஷுக்களும் எப்போதும் எண்ணப்படுகிறவனை. (எண்ணிறந்தபுகழினானை) அளவிறந்த கல்யாணகுணங்களையுடையவனை. (இலங்கொளிசிந்தயாதி) பரம்பாநின்ற ஒளியையுடையதாமரைபோன்ற கண்ணழகையுடையவனை. (கண்ணாரக்கண்டுகொண்டேன்) கண்ணின்விடாய்தீரக் கண்டுகொண்டேன். அ.

(என்னானை) அப்படிச்சைசிர சாய்ந்தருளினால் பண்ணும் ஜகத்ரக்ஷண தீக்ஷையைச் சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யஸூரிகள் பரியவிருக்கிறவன் இங்கேவந்து சாய்ந்தருளுவதே! இதென்ன நீர்மை! என்று எப்போதும் எண்ணப்[டு]படுமவனென்னுதல். (எண்ணிறந்தபுகழினானை) ஜகத்ரக்ஷணதீக்ஷையாலுண்டான புகழுக்கு எல்லையில்லையென்னுதல்; ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு அந்தமில்லாதததலைக்கட்டவொண்ணாத ஸௌந்தர்யத்தைச் சொல்லுதல் (இலங்கிதயாதி) அம்ஸணங்களொழிப்போ விட்டெழுந்தபடி யிருக்குமாய்த்து வடிவழகு. மிக்க வொளியையுடைத்தாய், விகாஸாதிகளுக்கு தாமரையையொப்பாகச் சொல்லலாய்த்து, அது வட்டணித்திருக்குமிறே, அங்ஙனன்றிக்கே ஒழுந்து நின்று நீருமாய்த்து, அன்றிக்கே, ஸௌம்யதை அளவிறந்திருக்குமென்னுதல். (கண்ணார) ஸூர்யகிரணங்கள் நிறைந்தாப்போலே, "காணவேணும்" என்று உருவிப்பட்டதனிவிட, கண்களினுடைய விடாய்கெல்லாந் தீரக் காணப்பெற்றேன். விலக்ஷணஸரீரத்தை பரிக்ரஹித்து ப்ரத்யக்ஷமாய்க் காணுகையாகிறது-ஆரோக்யம்பரக ஆரோக்யம் கிடைத்தாப்போலே யிருப்பதொன்றிறே. காணவேணுமென்று உருவின கண்களோடே காணப்பெற்றேன்; "மாத்ராஸ்பர்ஸாஸ்து கௌந்தேய." .. ... அ.

---

* என்றுகூடு-அரையாட்டு னென்னுமம, வைஷ்ணவி - நூல்னென்னும,இரண்டாயமருளிச்செய்கிறார் (உபபத்திகளைவிஷயமா . "புகழ்" என்றது-கல்யாணஸாதல,ஸகலகல்யாணகுணங்களாதல் என்றுவ்யக்ஷிதா, கிருபபா ஸௌசீலத்தைச்சொன்ன ஆயுதவயா ருஸணமையமாயுதவைபமருளிச்செய்கிறார்(உசைரக்ஷணத்திலையிதயாதி.) வட்டணித்திருக்குமென்றது - அரவிந்தம வட்டணித்திருக்குமென்கை. "கண்ட" என்றதுக்கு அர்த்தமாம (அன்றிக்கேயிதயாதி.) "கண்டுகொண்டேன்" என்றதேயமைந்திருக்க, "கண்ணார" என்றுவிசேஷிக்கிறதுக்கு - பிள்ளைகள் "வயிறுநிறையப்பெற்றேன்" என்னுமாப்போலே, கண்கள் வயிறுநிறையப்பெற்றேன் என்று ஸ்வாரஸ்யமவிவக்ஷிதத்தைதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைலக்ஷண்யதயாதி.) (நிறைந்தாப்போலே - பட்டினிவிட) என்று அந்வயம். பட்டினிவிடுகை ஜாராந்தி மிகுகை. கண்ணாரக்காணகை "ஸதா பஸ்யந்தி" என்று பரமபதத்திலேயன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் † (மாத்ராரிதயாதி.) "இவ்வாக்யத்வயமும் ஒன்பதாம்பாட்டிலே சில ஸ்ரீகோஸங்களிலே யுண்டாகில், அப்போது, இப்பாட்டோடேகூட்டுவது" என்று சொல்லுவர்கள். "யதாஸம்புருஷவ்யாக்ரம் மாத்ராஸ்பர்ஸாஹிகர்ஷிதை:| ஸம்ஸ்ரயேயம் ஸுகாமாஹம்கயா த்ருஷ்யாமமயி." ... ... ௬௫.

---

† (விலக்ஷணஸரீரேதயாதி.) உருவினகரணங்களோடே கூடினபேருணர்வோ என்றுரைப்பட்ட பேருண்டோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார்

மூ.—படநாகத்தணைக்கிடந்தன் றவுணர்கோனைப்
படவெகுண்டு மருதிடைபோய்ப் பழனவேலித்
தடமார்ந்த கடன்மல்லைத்தலசயனத்துத்
தாமரைக்கண்டுயிலமர்ந்த தலைவர்தம்மை,
கடமாரும்கருங்களிறுவல்லான் வெல்போர்க்
கலிகன்றியொலிசெய்த வின்பப்பாடல்
திடமாக விவையைந்துமைந்தும்வல்லார்
தீவினையைமுதலரிய வல்லார்தாமே. . ௧௦.

ப-ரை.—படம் - படங்களை யுடைய, நாகம் - திருவனந்தாழ்வானை, அணை-[ய படுக்கையாகக் கொண்டு, கிடந்து - சாய்ந்தருளினவனாய்; அன்று - ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞாஸமயத்திலே, அவுணர்கோனை - அஸுரர்கள்தலைவனான ஹிரண்யனை, பட-முடியும்படி, வெகுண்டு - சீறியருளினவனாய்; மருதிடை - இரண்டு மருதமரங்களின்நடுவே, போய் - தவழ்ந்து போனவனாய்; பழனம் - நீர் நிலங்களை, வேலி - சுற்றிலுமுடைத்தாய், தடம் - தடாகங்களாலே, ஆர்ந்த - நிறைந்த, கடன்மல்லை-[ய ர திருக்கடல்மல்லையிலே, தலசயனத்து - நிலத்தைப் படுக்கையாகக்கொண்டு, தாமரைக்கண் துயிலமர்ந்த - புண்டரீகாக்ஷனென்றுமதுசேர்ந்தக் கண்வளர்ந்தருளின, தலைவர்தம்மை - ஸர்வேச்வரன் விஷயமாக; கடம்ஆரும் - மதம்மிக்க, கரு - பெரிய, களிறு - யானையை, வல்லான் - நடத்தவல்லவராய், போர் - யுத்தத்தில், வெல் - சத்ருக்களை வெல்லவல்லவராய், கலிகன்றி-கலிதோஷத்தைப்[உ ய போக்கின ஆழ்வார், ஒலிசெய்த - சப்தஸந்தர்ப்பங்களை யுடைத்தாம்படி யருளிச் செய்ததாய், இன்பம் - இனிமையை விளைப்பதான, இவை ஐந்துமைந்து பாடலும்-இப்பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அர்த்தத்துடன் கற்கவல்லவர்கள்; தீவினையை - எம்பெருமானைக்கிட்டுகைக்கு விரோதியான பாபங்களை, தாமே - தாங்களே, திடமாக - நிஸ்சயமாக, முதல் அரியவல்லார் - வாஸனையோடேபோக்கவல்ல[உரு ராவர். ... ... (௪௦)

பத்தாம்பாட்டு. (படநாகமித்யாதி) விகஸிதமான ஃபணங்களை யுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளி. (அவுணனித்யாதி) அஸுரேசனைப்படும்படி சினத்து.

பத்தாம்பாட்டு.—(படமித்யாதி) தன்னுட்டைச் சேர்த்தியாலே விகஸிதமான ஃபணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளி. அப்படுக்கையும்விட்டுப் போயழியச்செய்யும் ஆஸ்ரிதவிரோயிகளுண்டானால்.

பத்தாம்பாட்டு.—(படமித்யாதி.) (உண்டானால்) என்றதுக்கு, (அழியச்செய்யும்) என்று மேலே அந்வயம். "அவுணர்கோன்" என்று-ஹிரண்யனாய், அவன்[கூரு உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். "வெகுண்டு-" கோபித்து.

(மருதித்யாதி) யமளார்ஜுநங்களின்நடுவே அவைமுறியநடந்து. (பழனமித்யாதி) அழகிய நீர் நிலங்களையுடைத்தாய், தடாகங்களாலே நிறைந்த திருக்கடல்மல்லையிலே நிலத்தைப் படுக்கையாகக்கொண்டு கண்வளர்ந்த புண்டரீகாக்ஷனை. (கடமாருமித்யாதி) மதம்மிக்க பெரிய ஆனையைமேற்கொள்ளவல்ல திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த இனிய பாடலை அழகிதாக அப்யஸிக்க வல்லவர்கள், ஸமவத்ப்ராப்தி விரோதிகளைத் தாங்களே போக்கவல்லராவர். ... ௧0.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சியர் திருவடிகளேஶரணம்.

(மருதிடைபோய்) ஒன்று என்னலாம்படி பொருந்திநின்ற [யம] மருது முறிந்து விழும்படி நடைகற்று ; நீர் நிலங்களாலே சூழப்பட்டு அழகிய தடாகங்களையுடைத்தான திருக்கடன்மல்லைஸ்யலஶயநத்திலே, "யஜ்ஞேஶோயஜ்ஞபுருஷ:" என்கிறபடியே - ஸர்வாதிகனான புண்டரீகாக்ஷனென்று தோற்றும்படி கண்வளர்ந்தருளினவனையாய்த்துக் கவிபாடிற்று. (கடமித்யாதி) மத்தகஜத்தைத் தம் நினைவிலே நடத்தவல்லவராய், யுத்தத்தில் வெற்றிகொண்டல்லது மீளாத ஆழ்வார், ஒலியுடைத்தாக அருளிச்செய்த இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். (தீவினையைமுதலரிய வல்லார்தாமே) ப்ராக்தநமான கர்மங்களை, தாங்களே வாஸநையோடே போக்கவல்லராவர். பாபங்களைக் கூடுபூரித்துக்கொள்ளுமித்தனைபோக்கி, எலியெலும்பனானவிவனால் இது போக்கிக்கொள்ளலாமோ, இதுகூடுமோவென்னில் ; அதிலொருதட்டில்லை, இது ஸுஸம். ... ... ௧0.

அடிவரவு.—பார் பூண்டு உடம்பு பேய் பாய் கிடந்த
பேறாய் பெண் தொண்டு படம் நண்ணாத.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

ப்ரஸ்ஸந்ந விரோதிநிரஸநத்துக்கு உபலக்ஷணம் மருதிடைபோனதென்று திருவுள்ளம்பற்றி "மருது" என்றதைகவலந்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றித்யாதி.) *ஆர்தலாலே ஸஹிதம் (அழகியவென்றது.) "யஜ்ஞேஶோயஜ்ஞபுருஷ: புண்ட[ரீ]ரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞக:" என்று இவ்வளவும் விவக்ஷிதம். (மத்தகஜம்) இத்யாதிக்கு - அபிஜநவித்யாவ்ருத்தங்களாலே மத்தகஜங்கள்போன்ற ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்தவல்லருமாய், புத்தர்போன்பியர் முதலானோரை வெல்லவும் வல்லரானவரென்று வ்யவஸ்யார்த்தம்கண்டுகொள்வது. இப்படி க்ஷேதார்யாநுஸந்தாநம்பண்ணுகையன்றிகில், ஐஶ்வர்யத்தைக்காற்கடைக்கொண்டபடி சொல்லிக்கொள்ளவொண்ணாதிறே. "திடமாக" என்றதுக்கு - "அறியவல்லார்" என்றத்தோடு அந்வயமாக்கி, தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களையித்யாதி.) எலியெலும்பன் - அஶக்தனென்றபடி. ... ... ௧0.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

"அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்" இத்யாதி, "ஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்" என்று-சரணாகதிக்கு லக்ஷணம்சொல்லிற்று ; அதுதன்னை, * வாணிலாமுறுவலிலும் * தாயேதந்தையிலும் அநுஸந்தித்தார் ; அதுதன்னை "காணாது திரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்" என்றும் "தொண்டனேன் கண்டுகொண்டேன்" என்றும் அதுதன்னை அநுஸந்தித்தார் ; "ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்" என்று அவனுக்கு ஸம்பாவிதமாய் அநந்தரம்வரும் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறதாய்த்து; அவை தமக்குப்பிறந்தபடியைச்சொல்லுகிறது.

"அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்" இத்யாதி,"ஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்[ஜ்]யதாம்" என்று-சரணாகதிக்கு லக்ஷணம் சொல்லிற்று; அதுதன்னை, * வாணிலாமுறுவலிலும் * தாயேதந்தையிலுமாக அநுஸந்தித்தார்; அதுதன்னை, "காணாதுதிரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்" என்றும், "தொண்டனேன் கண்டுகொண்டேன்" என்றும் அநுஸந்தித்தார் ; "ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்" என்று-அவ[ன]னுக்கு ஸம்பாவிதமான, அநந்தரஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறதாய்த்து; அவை தமக்குப்பிறந்தபடி. சொல்லுகிறதாய்த்து இதில்.

அ.—நண்ணாத ப்ரவேசம். ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வ வ்ருத்தாநுஸந்தாநபூர்வகம் திருமந்த்ரலாபத்தை அநுஸந்தித்து,தந்திருவுள்ளத்துக்குப பலதிருமொழிகளிலேயுமுபதேசித்து, நெஞ்சுஇசைந்தவாறே, ஸர்வேச்வரன்திருவடிகளிலேசரணம்புக்கு இஷ்டமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தித்து அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் அர்த்தித்து கைங்கர்ய வர்த்தகமான பூர்த்தியையுமுபேக்ஷித்து தம்நெஞ்சைக் கொண்டாடி, அநந்தரம்,அவன்நின்று மிருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் ஆச்ரிதார்த்தமாகஇருக்கும்படியைப் பல திருப்பதிகளிலே அநுபவித்துக்கொண்டு வந்து, கீழ்த் திருமொழியிலே ஸம்ஸாரிகளைவந்தாச்ரயிக்கச்சொல்லிநின்றார்; இத்திருமொழியிலே - "நின்திருவெட்டெழுத்தும்கற்று நானுற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை" என்கிறபடியே - உட்பொருளான பாகவதசேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்து, அத்தைத் தந்திருவுள்ளத்துக்குப் பலபடி உபதேசிக்கிறாரென்று மஹாவாக்யஸங்கதியை யுட்கொண்டு, "எண்ணாதேயிருப்பாரையிறைப்பொழுதமெண்ணோமே" என்றும், "ஆறெண்ணும் நெஞ்சுடையாரவரெம்மை யாள்வாரே" என்றும் - ப்ராதிகூல்யவர்ஜநாநுகூல்யஸங்கல்பங்களை அநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கதிஅருளிச்செய்கிறார் (அஹமஸ்மீத்யாதிவாக்யபலத்தாலே.) "நான் கண்டுகொண்டேன்" என்னுமதுதன்னை அநுஸந்தித்தார் என்றதுக்கு - ஸித்தோபாயத்தைக் கண்டேனென்றாய், அத்தை ஆச்ரயித்தேன் நான், நீங்களும் ஆச்ரயியுங்கோளென்று பரார்த்த மநுஸந்தித்தாரென்று கருத்து. ஆக, தன்னுடையஅபராதங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டுரக்ஷகாந்தரோபாயாந்தரசூந்யனாய் அவன்றன்னையே உபாயமாக அநுஸந்திக்கை ப்ரபத்திக்குலக்ஷணம்,இப்படி ப்ரபந்நனானவனுக்கு அவர்ஜநீயமாகஸ்வேதம்போலே ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்கள் ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளென்றதாய்த்து.

அவைதானிரண்டும் லக்ஷணமாகவேண்டிற்றில்லை பரஸ்பரவிரோயத்-தாலே ; "த்வமேவ" என்று-உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச்சொல்லுகையாலும், இதில் - அங்கங்களோடே கூடியிருப்பதாகச் சொல்லுகையாலும். ஆகையாலே அது லக்ஷணமாய் இது அவனுக்கு ஸம்ஹாவித ஸ்வஹாவமாயித்தனை.

அவைதானிரண்டும் லக்ஷணமாக வேண்டிற்றில்லை பரஸ்பர விரோயத்தாலே; "த்வமேவ" என்று-உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச்சொல்லுகையாலும், இதில் – அங்கங்களோடே கூடியிருப்பதாகச் சொல்லுகையாலும் ; ஆகையால், அது லக்ஷணமாய், இது அவனுக்கு ஸம்ஹா[ம]வித ஸ்வஹாவமாயித்தனை.

"அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோகதி:| த்வமேவோபாயபூதோமேஹவேதிப்ரார்தநாமதி:| ஶரணாகதிரித்யுக்தா ஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்" என்றும் "ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்| ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணம்ததா| ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப்பண்யே ஷட்வியாஶரணாகதி:" என்றும்சொல்லுகிற விவையிரண்டும் லக்ஷணமென்ன வொண்ணாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவைதானிரண்டுமித்யாதி.) பரஸ்பரவிரோயந்தன்னைக்காட்டுகிறார் (த்வமேவேத்யாதி.) அதாவது - "த்வமேவோபாயபூதோமேஹவ" என்கிற ப்ரார்தநையானது சைதந்யகார்யமான உபாயபரிக்ரஹரூபமாகையால் உபாயமல்லாமையாலே, யாகாதிஹலஸாயநங்களுக்குப்போல ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிகளைஅங்கமாக வசநம் விதிக்கமாட்டாதாகையால், ஹலோபாயனான வவன்றனக்கே யிவற்றை அங்கமாகச்சொல்லுகிறதென்னுமளவில் ; ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனா யிருக்குமவனுக்கு அங்காபேக்ஷை யில்லாமையாலும், அவன்நிரபேக்ஷோபாயமாகையாலும், அவைஅங்கமென்னு மதுக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணகரன் நிரபேக்ஷோபாய மென்கைக்கும் சேராதென்கை. "ஆநுகூல்யஸ்ய" இத்யாதியே[உடு லக்ஷணமாய், "அஹமஸ்மி" இத்யாதி ஸம்ஹாவிதஸ்வஹாவபரமென்ன வொண்ணாது; ஸாங்கப்ரபத்யநுஷ்டாதாவுக்கு தத்தேகோபாயத்வஹாநியி பிறவாமையாலும், உபாயாந்தரஸாத்யதை யில்லாமையாலும், ஸ்வரக்ஷணேஸ்வாந்வயம் ப்ரஸங்கிக்கைகயாலே ; ரக்ஷகாந்தர ப்ரஸங்கமுண்டாகையாலும் ஶேஷோகார்யம் தட்டுகையாலெ ; இனிஅதிகாரிஹேதுத்தாலே லக்ஷணமென்ன வொண்ணாதோவென்னில் ; ஓரதிகாரிக்கே அவையெல்லாம் ஸம்ஹாவிதங்களாயிருக்க கல்பநாகௌரவம் ப்ரஸங்கிக்குமென்று யிவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு, உத்தார்த்தத்தை ஸ்வீகரிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதி.) இவ்வாக்யத்துக்குக்கீழே, விரோதம்ஸ்பஷ்டமிறே என்றுகூட்டிக்கொள்வது. ஹவத்ப்ரபந்நனுடைய ஸம்ஹாவிதஸ்வஹாவங்களை யருளிச்செய்கிறாராகில், "நினைவாரென்நாயகரே" "எங்கள் குலதெய்வமே" என்று - ஹாகவதர்களை ஸேவிகளாகவும், அவர்களை "நச்சென்றன் நன்னெஞ்சே" இத்யாதிகளாலே ஆஶ்ரயிக்கச்சொல்லி விதிக்கிறதென்[illegible]

“பஶுர்மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவ ஸம்ஶ்ரயா: | தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்” என்று—பாகவதஸமாஶ்ரயணத்தை, ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநாநுரூபமான வ்ருத்தமும் ஒழியவேயும் பகவத் ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. பஶுபக்ஷ்யாதிகளை[யு]யும் கூடவெடுக்கிறதிறே. இவைதான் பின்னையிரண்டோ? பாகவத ஸமாஶ்ரயணமாவது — பகவத்ஸமாஶ்ரயண காஷ்டையன்றோ வென்னில்; அவ்யவதாநேந பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகிறோ மென்றிருப்பதொன்றுண்டு, பாகவத ஸமாஶ்ரயணத்தாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுமதொன்றுண்டு, அந்த ஶ்ருவஹேஷத்தைப்பற்றச்[ச]சொல்லுகிறது. பாகவத ஸமாஶ்ரயணமொழிய பகவத்விஷயத்தி லிழியும் துறையில்லை.

“பஶுர்மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா:|தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத் விஷ்ணோ: பரமம்பதம்” என்று- பாகவதஸமாஶ்ரயணத்தை, ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநாநுரூபமான வ்ருத்தமுமொழியவேயும் பகவத்ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றதிறே; பஶுபக்ஷ்யாதிகளையும்கூட எடுக்கிறதிறே. இவைதான் பின்னையிரண்டோ? பாகவதஸமாஶ்ரயணமாவது – பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தினுடைய காஷ்டையன்றோ வென்னில்; அவ்யவதாநேந பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகிறோமென் றிருப்பதொன்றுண்டு, பாகவதஸமாஶ்ரயணத்தாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுவதமொன்றுண்டு, இந்த ஶ்ருவஹேஷத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. பாகவதஸமாஶ்ரயணமொழிய பகவத்விஷயத்திலிழியும் துறையில்லை.

வருளிச்செய்கிறார் (பஶுரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) பகவத்ப்ரபந்நனுக்கு பாகவதர்களேஉபாய மென்கிறவதுவும் ஸம்பாவிதமென்றுதிருவுள்ளம். ஆனால் அவனேயுபாயம் என்றத்தோடு ததீயரேஉபாயமென்கை விரோதியாதோஎன்னும் ஶங்காநுவாதம்பண்ணி பரிஹரிக்கிறார் (இவைதாநித்யாதி.) (இரண்டோ) என்றதுக்கு- இரண்டினால்விரோதியாதோ என்றுகருத்து. (ஶ்ருவஹேஷத்தைப்பற்ற) என்றதுக்கு - ப்ரகாரஹேஷமொழிய ஸ்வரூபஹேஷ மில்லையாகையாலே விரோதியாதென்றுகருத்து. ஆக, பாகவதர்களை புருஷகாரமாக்கி பகவானேஉபாய[மா]ம மென்றிருக்கையும் பாகவதரை உபாயமென்றுகொண்டு பகவானே உபாய மென்றிருக்கையுமே ஶ்ருவஹேஷமென்றதாய்த்து. ஸ்வரூபஹேஷமின்றிக்கே இரண்டிலும் உபாயத்வம் பகவானுக்கேயானால், இந்தஶ்ருவஹேஷத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (பாகவதேத்யாதி.) (துறையில்லை) என்றதுக்கு- பாகவதர்களை புருஷகாரமாக்கிக் கொண்டு பகவானேஉபாய மென்றிருக்கும் அதிகாரிக்கு பகவந்நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கண்டுஅஞ்ச ப்ரஸக்தியுண்டாகையாலே, பாகவதர்களைஉபாய மென்றுகொண்டிருக்கையொழிய வேறு வழியில்லையென்றுகருத்து.

[மாருயவித்யாதி] வேருக வேத்தியிருப்பாரார் ? மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பாரார்? இதை ஒருஉதாஹரண நிஷ்டமாக்கிக் காட்டலாமோவென்னில் ; வேருகவேத்தியிருப்பாராகிருர் - ஸர்வேஶ்வரனைக் கண்டவநந்தரம் தம்மைப்போலே ஸஹவத்ஸம்ஜீய்யிக்கு மங்களாஶாஸநம்பண்ணும பெரியாழ்வார்போல்வார் ; மற்றவரைசசாத்திருப்பாராகிருர்- " தங்கள்தேவரை வலலபரிசுவருவிப்பரேல துகாண்டும்" என்றிருக்கும் ஆழ்வார்திருமகளார்போல்வார். இனி, இவர்தாம் ஸாஹவதராக நினைத்திருபபது - உகந்தருளின நிலஙகளில் நீர்மையிலே ஈடுபட்டிருககுமவர்களை ; அஸாஹவதராக நினைத்திருப்பது - [ய அங்குத்தை வாசியறியாதாரை. [ஆநுகூலயஸ்யஸங்கலபஃ] என்று- ஒனறுசெய்து தலைக்கட்டிறருய, ஓாளவிலே மீளுமதல்லாமையாலே பராப்திஷைமயிலும அநுவாத்திககுமது இஙகோரளவிலமீளாதிறே. [ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம] பாாபதியளவுமிறேநிற்பது. ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்திபிறந்தாலுண்டாமதாகையாலே ஆநுகூல்யம் பிறபட்டதிறே; அந்தப்ராதிகூலயநிவ்ருதி தமககுண்டானபடியைச சொலலுகிருர்.*

[மாருயவித்யாதி] வேருகவேத்தி யிருப்பாராகிருரார? மற்றவரைச் சாத்தி யிருபபாராகிருரார் ? இத்தை ஒரு உதாஹரணநிஷ்டமாகக் காட்டலாமோவென்னில்; வேருக ஏத்தியிருபபாராகிருர்-ஸர்வேஶ்வரனைக்கண்ட வநந்தரம தம்மைபபோறதே ஸஹவத்ஸம்ஜீய்யிக்குமங்களாஶாஸநம்பண்ணும் பெரியாழ்வாாபோலவார் ; மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பாராகிருர் – " வலலபரிசுவருவிபபரேல துகாண்டுமே" என்றிருககும் ஆண்டாளபோலவார். இனி, இவர்தாம ஸாஹவதர்களாக நினைத்திருபபது - உகநதருளின நிலஙகளில நீர்மையிலே யீடுபட்டிருக்குமவர்களை ; அஸாஹவதராக நினைதகிருபபது- அஙகுத்தை வாசி[உடு யறியாதவர்களை. [ஆநுகூலயஸ்யஸங்கலபஃ] என்கிறது - ஒன்றுசெய்து தலைக்கட்டிறருய் ஓரளவில மீளுமதலலாமையாலே ; பராப்திஷைமயிலும் அநுவர்த்திககுமது இங்கோரளவில்மீளாதிறே ; [ப்ராதிகூலயஸ்யவாஜநம] பாாபதியளவுமிறே நிறபது. பராதிகூல்யநிவ்ருத்தி பிறந்தாலு முண்டாமதாகையாலே ஆநுகூலயம பிறபட்டதிறே; அந்த பாாதிகூல்யநிவ்ருத்தி தமக்குண்டானபடியைசசொலலுகிருர் – முதற் பாட்டில். இது தானுண்டாகவமையுமிறே ; ஸமபைந்யமின்ருக வுண்டாக்கவேண்டாவே ; தானேறிடடுககொண்டத்தைத் தவிருமித்தனையிறே வேண்டுவது. ... ... *

இபபடி யிருநதவாக்குததான ஈஶ்வர ஸ்வாதநதர்யததுக்கு அஞ்சவேண்டாவோவெனன; வேண்டா, இதுகார்யகரமென்று விவக்ஷிதது ப்ரமாணமகாட்டுகிருர் (மாருயவித்யாதி.) தங்களைப்பேணுதே, ஸஹவதஸம்ஜீய்யிக்கே மஙகளாஶாஸநம பண்ணுமவாகளையே தனபேற்றுக்கு உபாயம் எனறிருக்குமவனிடத்திலே ஈஶ்வர ஸ்வாதநத்ர்யம் ஜீவியாதே, இவர்களிடத்தில ப்ரேமாதிஶயத்தாலே இவர்களபேக்ஷிதம் *கையிலஙகுநெலலிக்கனியாமென்று திருவுள்ளம்."கடன்மல்லைத[சய தலசயனம் நச்சித்தொழுவாரை" என்று விஶேஷிப்பானென்னெனன வருளிச்செய்கிருர் (இனியித்யாதி.) ஸம்ஸாரிதஸ்வபாவங்களைச்சொல்லுகிற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன க்ரமம்தவிர, ப்ராதிகூல்யவர்ஜநத்தை முற்தற அநுஸந்திப்பானென் னென்ன ; இரண்டுவிதமாக பரிஹாரமருளிச்செய்கிருர் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி, வேண்டுவது என்னுமளவும்.) அதிலிரண்டாம்பரிஹாரம் (இதுதானித்யாதி.) *

மூ.— நண்ணாதவாளவுணரிடைப்புக்கு வானவரைப்
பெண்ணாகி யமுதூட்டும்பெருமானார், மருவினிய
தண்ணார்ந்த † கடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைவாரை
யெண்ணாதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணோமே.

ப-ரை.—நண்ணாத - தன்னைக்கிட்டாதவர்களாய், வாள் - வாளையுடையரான, அவுணரிடை - அஸுரர்கள் நடுவே, பெண்ணாகிப்புக்கு - ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்டு புக்கு, வானவரை-தேவர்களை, அமுது ஊட்டும்-அம்ர்தத்தை புஜிப்பிக்கும், பெருமானார்-பெருமையையுடையனாய், மருவ - பொருந்தி வர்த்திப்பதற்கு, இனிய - இனியதேசமாய், தண் ஆர்ந்த - குளிர்த்திமாறாததாய், கடல் - கடற்கரையிலேயுள்ள, மல்லை - ஸ்ரீமல்லாபுரியிலே, தலசயனத்து - பூமியாகிற திருப்பள்ளியிலே, உறைவாரை - பள்ளிகொண்டருளுமவனை, எண்ணாது - நினையாமல், இருப்பாரை - அந்த க்ஷேத்ரத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவர்களை, இறைப்பொழுதும் - க்ஷண காலமும், எண்ணோம் - நினையோமெனகிறார். ... ... (௧)

பெரி-வ்யா.—அ.— முதற்பாட்டு.—(நண்ணாதவித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரபரராய்த் தன்னையுகவாதேயிருப்பாக்குங்கூட அபேக்ஷிதஸம்விதாநம்பண்ணுமவன், "நம்மையுகப்பாரையுங்கிடைக்கவற்றோ!" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் இங்கே வந்துகிடக்கிற இந்நீர்மையை யநுஸந்தியாதே, புறம்பே உடம்புடுத்துப் போதுபோக்குவாரை ஒரு வஸ்துவாக நினைத்திரோமென்கிறார்.

வ்யா.—(நண்ணாத) ஸ்ரீவிதுராபட்டது படுகிறாராய்த்து நடுவேயிவர். "ஸம்ஸ்ப்ரீ[illegible]ஸநாநாம் [illegible]மஹாமதிருபாவிஶத்" என்றதிறே – கடல்கலங்கினாப்போலே கலங்கும்போலே காணும் மஹாமதிகளென்று. [illegible]யோத்திலே பொருந்தருளினபோது பொய்யாஸநமும் வஞ்சநமுமாய்ப்புகுந்த ப்ரமாதத்தை நினைத்தஞ்சின படியாலே, "நாமுமொருகுலையில்சாயன்றோ, நாமும் ஸம்ஸாரிகளிலே யொருவரானபின்பு நம்மைத்தான் விஶ்வஸிக்கவொண்ணுமோ" என்று தம்மை அதிஶங்கைபண்ணினபடியாலே, தாம்படுத்த படுக்கையையும் தடவிப்பார்த்தாரிறே. பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்,

முதற்பாட்டு.—(நண்ணாதவாளிக் [illegible].) "பெண்ணாகியின்னமுதம் வஞ்சித்[illegible]தானை" என்று அவ்வபதாநத்திலே நெஞ்சுபூண்டிருக்கையாலே அதனை ஸப்ரகாரமாக அநுஸந்திக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, இப்பாட்டுக்குத்தொகுத்துத் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயோஜநேத்யாதி.)

"அவுணரிடைப்புக்கு" என்று சொல்லுகையாலே தோற்றின ஸயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிதுரரித்யாதி.) (நடுவேயிவர்) என்றதுக்கு-மோஹநாஸ்த்ரத்தை அவுணர்மேலே ப்ரயோகித்துவிட்டான், வானவர் அமுதுண்டுகளித்தார்கள், இவ்வாழ்வார் அஸ்தாநேஸயஶங்கிகளாகையாலே அஞ்சுகிறாரென்றுகருத்து. மஹாமதிகளாலுங் கலங்கக்கூடுமோவென்ன (கடலித்யாதி) ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்க வாதம் என்னுமாப்போலே மதியுளதனையும் கலக்கத்தக்குதடலென்றபடி. (என்று) என்ற வாக்யோம், கருத்து என்றுமேஷம். (தம்மை அதிஶங்கைபண்ணி) என்றதுக்கும் - மருண்டவன்கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம்பேய் என்று தன்நிழலையும் தானதிஶங்கை பண்ணுமாப்போலே பண்ணினாரென்றுகருத்து.

† "கண்ணார்ந்த" என்றுவாதிகேஸரிஅழகியமணவாளச்சீயர்வ்யாக்யானத்திற்பாடம்.

முதற்பாட்டு. (நண்ணாதவித்யாதி) தன்னைக்கிட்டாத அஸுரர்கள் நடுவே பெண்ணாய்ப்புக்கு தேவர்களை அம்ருதத்தை புஜிப்பிக்கும் பெருமானார்.

பெருமாளெழுந்தருளப்புக்கால் சொட்டைமுட்டியிலே கையை வைத்துக்கொடு ஸேவிப்பராம், ஒருவரிடறுதல் போதல் செய்ததாகில் தம்மை முடித்துக்கொள்வாராக, அத்தையநுஸந்தித்து, நம்முதலிகள் இவரை “மஹாமதிகள்” என்றும் அழைப்பது. கலங்குகை போலேகாணும் மஹாமதிகளாவது, அஸ்தாநே பயசங்கை பண்ணுவார்களெல்லாம் பேராய்க்கொள்ளீர் - மஹாமதிகளென்று. (நண்ணாத) ஸர்வ விஷயத்திலு த்வேஷம் ப்ரக்ருதியாயாயத்திருப்பது. மநுஷ்யஜந்மமா பிறக்கச்செய்தே அஸுராவேசத்தாலே பொருந்தாதே யிருப்பாருண்டு, அங்ஙனன்றிக்கே, பிறப்பே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயிருக்குமவர்கள், அதுக்குமேலே, ஸாயுதருமாயிருக்குமவர்கள் நடுவே போய்ப்புக்கு.

இப்படி போய்ப்புகுந்து ஒரு பாலாஜன போலவாகக்கோடு வென்னில் (வானவரை) அம்ருதம் கொண்டுவந்தாரம், “உன்னைப்போதி நாங்கள் நிற்பர்” என்று ஒக்க அம்ருதத்தை நமக்கு நம்மடியான தேவர்களுக்காகவாய்த்து. (பெண்ணாகி) புருஷோத்தமனான தன்படிக்குச் சேராத ஸ்த்ரீவேஷத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு. (அமுதூட்டும்) அவன்றன்னை உகந்து, “நீ எங்களுக்கு வேணும்” என்னுகையன்றிக்கே, உப்புச்சாறு அமையும் என்றிருப்பார்க்கும் அத்தைக் கொடுக்குமவனாய்த்து. அம்ருதபானத்திலே யீடுபட்டு அவர்களுக்கு அவயவம். கடல் கடைகை துடக்கமான வ்யாபாரங்களடைய தன் தலையிலே யேறிட்டுக்கொண்டு. (பெருமானார்) உறங்குகிற ப்ரஜையை யெழுப்பியூட்டும் தாயைப்போலே, இந்த்ரன் நிருபாதிகமானவன்.

முட்டி - ஆசப்பிடியென்றபடி. சொட்டை முட்டியில் கையிட்டாராகில் ஸர்வத பரிகரங்களிலாரோ வொருத்தர் செய்தப்போமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒருவரிதயாதி.) அலைல ப்ரகாசத்திலே யென்னென்ன (அ கைக்கெல்யாதி) இவ்வைதிஹ்யத்தாலே - ஸாவதவிஷயத்தில் கலங்குமபடி ப்ரேமமவருகையே மஹாமதத்வமென்று பெரியோர்களுக்குத் திருவுள்ளமென்றதாய்த்து. எத்தனை சொன்னாலும் *மதிபடிமக்கலக்கத்தைச் சொல்லுமோ, விபரீதம் லக்ஷணையாலே சொன்னால் சொல்லலாமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கலங்குகையித்யாதி வாக்யசவடத்தாலே.) இத்தால் - ஜ்ஞானவிபாககார்யமான கலக்கம் கையாலே சொல்லலாமென்கை. “அவுணர்” என்றபோதே நண்ணாதது ஸித்தமன்றோ, விசேஷணமிடவேணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யேத்யாதி)

காமரூபணமான வாணிலிருப்பு ஸாவதியாயிருக்கச்செய்தேயும் அத்தை ஸ்திரமென்றே நினைத்திருக்குமவர்கள் கருத்தை அநுஸரித்து, “வானவர்” என்று நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு பரம்பரதவசநமுண்டாகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி வாக்யத்தாலே.) “ஆக” என்கிற அவ்யயத்தத்ஹாவனுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (புருஷோத்தமனித்யாதி.) “தலைச்சயனத்துறைவாரை யெண்ணாதேயிருப்பாரை - எண்ணேன்” என்னுமவர் “அமுதூட்டும்” என்று இத்தை ஒரு புருஷார்த்தமாகவெண்ணாதே என்று விவக்ஷித்தது, தத்வலக்ஷணமாக * அமுதுபடித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி.) கொடுக்கும் என்னாதே, “ஊட்டும்” என்கையாலே ஸித்தவாய்ம (அம்ருதேத்யாதி.) “ஊட்டும்” என்கிறபடித்துக்குத் தாத்பர்யாநுஸந்தாநமாக “பெருமான்” என்ற ஸ்வாமித்வஸம்பந்தாநுஸந்தானத்துக்கு உட்கருத்து (உறங்குகிறவித்யாதி.)

(மருவினியவித்யாதி) (கண்ணார்ந்தவித்யாதி) இடமுடைத்தான திருக்கடல்மல்லையில் ஸ்தலஶயநத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை நினையாதிருப்பாரை க்ஷணகாலமும் நினையோமே. ... ௧.

(மருவினிய) ரஸவஸ்துவை ஆதரிப்பாரைப்பெற்றது. "ஸர்வரஸ:" என்கிற நம்மையும் ஆதரிப்பாரைக்கிடைக்குமோ! என்று (௧)படுகாடு கிடந்தாயித்து. (மருவினியவித்யாதி) மருவவினியதேஶமாய், ஶ்ரமஹரதை விஞ்சியிருப்பதாய், சிறுதிவலை திருமேனியிலேவந்து ஸ்பர்ஶிக்கும்படியா யிருக்கிற திருக்கடன் மல்லையிலே, ஆஶ்ரிதனை யுகந்து ஸ்தலஶயநத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை. (எண்ணாதே) "நித்யஸூரிகள்நடுவே யிருக்கக்கடவவஸ்து இப்படி ஸம்ஸாரத்திலே புகுந்து தறைக்கிடைகிடப்பதே!, இதொரு நீர்மை யிருக்கும்படியே!" என்று அநவரதம் பாவித்தல் சொல்லுதல் செய்கையாயித்து சேதநர்க்குச்செய்யவடுப்பது; இது செய்யாதேயிருப்பாரை. அவனிடையாட்டங்கொண்டு கார்யமற்று கேவலதேஹபோஷண பரராயிருப்பாரை. (இறைப்பொழுதுமெண்ணோமே) "எண்ணப்பெற்றிலோம்" என்னும் அநுதாபமு மின்றிக்கேயிருப்பாரை; அவஸ்துக்களை யெண்ணும்போது ஒரு காலவிஶேஷ முண்டிறே, வஸ்து ப்ரதியோகியாக எண்ணுமதுண்டிறே, அவ்வளவிலும் எண்ணோமென்கிறார். ... ... ௧.

கீழிற்படிங்களிலேநோக்காக, "தலசயனத்துறைவாரை" என்னுமளவுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸேத்யாதி.) மருவஎன்றஅகாரம் கடைக்குறைத்தலாயிருக்கிறதென்று விவக்ஷித்து, ஸௌஹார்யம் (மருவவித்யாதி.) ஆஶ்ரிதனை-புண்டரீகனை. "பெருமானார், தலசயனத்துறைவார்" என்ற படிங்களிலே நோக்காக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி.) சொல்லுதலென்றது- அர்த்தஸித்தயார்த்தம். ஏவகாரதாத்பர்யம் (அவனித்யாதி.) "இருப்பார்" என்ற படித்துக்கு தாத்பர்யகதநமுவேந "இறைப்பொழுதும்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (எண்ணவித்யாதி.) அவன்தறைக்கிடையை யெண்ணாதேபோனால் தறைக்கிடைகிடக்கவிருப்பது அநுதாபமில்லாமையிறே யென்றுதிருவுள்ளம். இத்தால் - எண்ணாதேயிருக்கை இறைப்பொழுது மெண்ணுமைக்குஹேது என்றதாய்த்து. (வஸ்துப்ரதியோகியாக வெண்ணுமதுண்டிறே) என்றதுக்கு - "உத்வேஜநார்த்ததயாபரிஹார்யதயாஸ்மர்த்தவ்ய:" என்கிறந்யாயத்தாலே - அவர்களைக்கண்டு நடுங்குகைக்கும் பரிஹரிக்கைக்குமாக அஸத்துக்களை நினைக்கவேண்டிவருமே, அப்படியும் நினைக்கைக்கு க்ஷமனாகிறிலேனென் றருளிச்செய்கிறானென்றுகருத்து.

---

(௧) படுகாடு - இடையநெறிந்தமரம் என்று வானமாமலைஜீயர்; வெட்டி விழுந்த காடு என்று பெரியஜீயர்.

மூ.—பார்வண்ணமடமங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி
நீர்வண்ணன்மார்வத்தி லிருக்கையைமுன்நினைந் தவனூர்
கார்வண்ணமுதுமுந்நீர்க்கடல்மல்லைத்தலசயனம்
ஆரெண்ணும்நெஞ்சுடையாரவரெம்மையாள்வாரே. ௨.

ப-ரை.—வண்ணம் - பூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய், மடம் - க்ஷமாதிகுணங்களாலே குறைவற்றிருக்கிற, பார்மங்கை - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி, நீர்வண்ணன - நீர்வண்ணனுடைய, (இடவருகு) இருக்கையை - இடவருகிலிருக்கையையும், பனி - குளிர்ந்து, நல் - அழகியதாய், மா-ச்லாக்யமான, மலர்க்கிழத்தி - செந்தாமரைமலரைப் பிறந்தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார், மார்வத்திலிருக்கையை- வலத்திருமார்விலிருக்கையையும், முன்-முதலிலே, நினைந்து-நினைத்து; அவன் புருஷகாரமும்மிகையானவனுடைய,ஊர்-ஊராய்,கார்வண்ணம்-கறுத்த நிறத்[உடை]மையுடைத்தாய், முது-பழையதாயிருந்துள்ள, முந்நீர்-கடலினருகேயுள்ள, கடல் மல்லை - திருக்கடல்மல்லையில், தலசயனம - ஸ்தலசயநத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கையை, எண்ணும் நெஞ்சுடையார் ஆர் - அநுஸந்திக்கும் மநஸ்ஸுடையார் எவர்களோ, அவர் - அவர்கள, எம்மை - எங்களை ஆள்வர் - அடிமைகொள்ளத்தக்கவரென்கிறார். ... ... (௨)

பெரி-வ்யா.—அ.—இரண்டாம்பாட்டு.—(பாரித்யாதி) முதல் தன்னிலே நம்குற்றம் அவன் திருவுள்ளத்தில் படாதபடிபண்ணும் ஸ்ரீபூமிபபிராட்டியும், அவன் தன் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நம்குற்றத்தைக் கண்டானேயாகிலும் அவன்றன்னை "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி"[ஞ] என்று பொறுப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியாரும் அவன்பக்கலிலேகிட்ட விருக்கையாலே நமக்கினி யிழக்கவேண்டாதபடி ஸுலபனென்று, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசத்தை ஹ்ருதயத்தாலே அநுஸந்திக்குமவர்கள் என்னை யடிமைகொள்ளுமவர்களென்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.(பார்வண்ணமித்யாதி.)பூமிப்பிராட்டியையும் பெரியபிராட்டியாரையும் ஸாரவதரிப்போது அநுஸந்திப்பதுபூர்வவண்டத்திற்போலே புருஷகாரத்வேநவும் அவனை ப்ராபகத்வேநவும் என்று விவக்ஷித்து, பாட்டுக்குத்தொகுத்த ஸாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (முதலித்யாதி.) ஆக, இத்தால் - பிராட்டிமாரை புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானை ப்ராபகனாகவும் அத்யவஸித்திருக்குமவர்களே தமக்கும் ப்ராபகரென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று கருத்து. குற்றமென்றது - குற்றத்தின்கார்யமான தண்டநமென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், "குற்றம்திருவுள்ளத்திற் படாமை" என்றத்தோடும் "பூமிப்பிராட்டியைப்பொறைக்கு உவாத்தாய்"என்று மேற்சொன்னத்தோடும் விரோதிக்குமிறே. கண்டானேயாகிலுமென்றது - கண்டு தண்டிக்க நினைத்தானேயாகிலுமென்றபடி. பொறுப்பிக்குமென்றது - பொறுக்கு மதுக்குஹேதுவான க்ஷமையையுண்டாக்குமென்றபடி. அடிமைகொள்ளுமவர்[களு]களென்றது - ஃபலஸாதநபூர்ணதையைக் கொள்வர்களென்கை.

இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணமித்யாதி)பாரைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையஸ்ரீஸூமிப்பிராட்டி. (பனியித்யாதி) குளிர்ந்து நன்றான தாமரைப்பூவைத் தனக்குப்பிறந்தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார். (நீர்வண்ணன் மார்வத்திலிருக்கையை முன்நினைந்து)தமக்குபுருஷகாரமாகத் திருமார்விலே நித்யவாஸம்பண்ணும் பெரியபிராட்டியாரென்று ஸூசிப்பிபண்ணி.

வ்யா.—பாரைவண்ணமாகவுடையளாய் – ஸூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையளாய், அத்மகுணத்தையுடையளாயிருக்கிற ஸ்ரீஸூமிப்பிராட்டி. ஸூமிக்கு அபிமாநிநியாயிருக்குமவளிறே. அவன்றனக்குங்கூடப் பொறைக்கு உவாத்தாயிறே யிவளிருப்பது; தன்பக்கலிலே யெல்லாப்ராதிகூல்யத்தையும் பண்ணிக் காலிட்டுத்துகையாநின்றாலும், “ துகையாநின்றோம்” என்று கூசவேண்டாதேயிறே யிருப்பது ; க்ஷமைஎன்றேயிறேபேர்.

(பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) பிறர்குற்றம் நெஞ்சிற்படாதபடியான மார்த்தவத்தையுடைய தலைவி. “ ஸர்வகந்த:” என்கிற வஸ்துவையும் தன்னுடைய ஸௌரப்யதையாலே துவக்கி ஆஸ்ரிதர்குற்றம் நெஞ்சிற்படாதபடி பண்ணுமவள். அழகிய தாமரைப்பூவில் பரிமளம் உபாதாநமாகப்பிறந்தவள். இத்தால் – ஸர்வேஸ்வரனுக்குந் தன்னோடே பணிபோரும்படியான ஸௌரப்யதையையுடையவளென்கை.

இவர்கள், (நீர்வண்ணன்மார்வத்திலிருக்கையை முன்நினைந்து)கடல்போலே யிருக்கிற குளிர்ந்தவடிவில் இடவருகிலும் திருமார்விலும் எழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யநுஸந்தித்து. “ நமக்கு புருஷகாரபூதைகளான நாய்ச்சிமார்கள் அங்கே சேரவிருந்தார்கள்” என்று அநுஸந்தித்தால்,பின்னை நமக்குக் கிட்டுகையென்றொரு குறையில்லையிறே. மாதாபிதாக்கள் சேரவிருந்தவிடத்தில ப்ரஜைகளுக்குச் சென்று கிட்டுகையிலேயொருருமையில்லை.

அவனுக்கு ஸ்வத: க்ஷமையுண்டாயிருக்குமே, இவளுண்டாக்குகை யென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) இத்தால - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் அவன் பொறை தலைமடங்கினால் இவளுண்டாக்குவளென்று கருத்து.

“ பனி” என்றத்தாலே-குளிர்த்தியைச்சொல்லி, அத்தால் ஃலிதார்யம்(பிறரித்யாதி.) மார்த்தவத்தை - நெஞ்சில்மார்த்தவத்தை. “ மாமலர்” என்றத்தால் ஃலிதார்யம் (ஸர்வேத்யாதி.) * நல்பதத்துக்கு அர்யமருளிச்செய்துகொண்டு, அவனைத் துவக்கும்படியான ஸௌரப்யதைதானும் ஸ்வாபாவிக பரிமளவத்வத்தைப்பற்ற என்றருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி.)

(நீர்வண்ணன்) என்றவநந்தரம், இடவருகும் என்று அத்யாஹரித்தருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதி.) “ நினைந்து-எண்ணும் நெஞ்சுடையார்” என்னும்போது பௌர்வாபர்யம் தோற்றியிருக்க, “ முன்” என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதி) த்வயத்தில் “பெரியபிராட்டியாராலேபேறு” என்கிறபடியே இதுவே ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. (கிட்டுகை) என்றவநந்தரம், இல்லைஎன்றுமேஷம்.

பெரி-வயா.— [[illegible]] [illegible] அர்ஜுநனும் [illegible] மாக [illegible] கிட்ட வொண்ணாதபடி [illegible] நின்றவிடத்து நிலே, "[illegible]தான்" என்றறிவிக்க; "இவ [illegible] இதுதனை உகவாதார [illegible] செல்லவல்லார் [illegible] ருவன், புதரவிடு" என்றானிறே. [[illegible]] மாதாபிதாக்களிருந்த விடத்தில [illegible] ருமைபிலலையிறே; [illegible] கிட்ட வொண்ணாதபடி [illegible] அழைத்துக் காட்சி [illegible]

அ[illegible] விஷயமாக, ஸா [illegible] தாநாம" என்கிற [illegible], இவனுடைய

"[illegible]" [illegible] அர்ஜுநாக [illegible] ஸ்ரீ [illegible] செய்கிறா (க[illegible])

[illegible] மாகவும் என் [illegible] என்று இத்திரு [illegible] திருவுள்ளம் [illegible], இனி "பிராட்டி [illegible] [illegible] இத்திருமொழிக்கு [illegible] ருமருளிச [illegible] செய்தருளுகிறார் (அநாதி [illegible] நித்தினத்துக்குக்கருத்து - இப்பாட்டில் [illegible] மெல்லாம் இந்த மஹாதா [illegible] ரணமாயிருக்குமென்னுமது. ஆக, "முன [illegible]" என்றது [illegible] என்றும், பராபயத்வேந [illegible] தென்னும் [illegible], "[illegible]" "[illegible]" இத்யாதி படிகளுக்கு உ[illegible] கொள்ளலாமிறே யென்று திருவுள்ளம். "நாஸெள புருஷகார[illegible] கேவலம் ஸ்வேச்சையைவாஹம் ப்ரேக்ஷயே கஞ்சித்கதாசந" என்கிற வசநத்தையுங்கொண்டு, இவ்வாழ்வார்தாம் கேவலேச்வர ஸௌஹார்தபலாயத்தமான ஆஹிமுக்யாதிகளைப்பெற்றவராகையாலே, *வாடினேன்வாடித்தொடங்கித் தமக்குப்பிறந்த ஸ்வாமிஸேஷகங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அவனே பராபயபராபகத்வேந அநுஸந்தித்து, அநந்தரம் தமக்குப்பிறந்த[illegible]

43

ஸத்க்ரியைக்கு ஸலவ்யாப்தியுண்டாகாநின்றால் அவனுடைய அநுக்ர ஹத்துக்கு ஸலவ்யாப்தியின்றிக்கேயிராதிறே; ஆகையாலே, அது தான் ஒரு நாள் வரையிலே ஏகாவகாசத்திலே வெளிக்கவும் கடவதா யிருக்குமிறே; அத்தாலே ஈச்வரன்பக்கலிலே இவனுக்கு ஆபிமுக்யம் பிறந்து, அதடியாக அவன் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ண, அநந்தரம் இவ னுக்கு அவன்பக்கலிலே ருசிவிச்வாஸங்கள்பிறந்து, ப்ராபகனும் ப்ரா ப்யனுமவனே என்றத்யவஸித்தால், பின்பு இவனிருக்கக்கடவபடியை சொல்லுகிறது.

இனி, உபாயத்தில்வந்தால், ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாய் உபய விபூதியுக்தனாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநன் உபாயமாக வரித்தால், பின்னை அவன் இவனு டைய ஸர்வபாரங்களையும் தானே மேலிட்டுக்கொண்டு நிர்வஹித்துப்போரு ஞல், அவன் செய்யுமதுக்கு இவன்றானும் ஒருகையிட்டுச் செய்யவேண்டுமது யாயிராமையாலே பின்னை இத்தலையால் தனக்குச் செய்யவேண்டுவ தொன்றில்லை; உபேயமாகிறது ஸர்வவிதகைங்கர்யமாக பரிக்ரஹித்து இத்தேஹஸம்பந்தமற்று ஒரு தேசவிசேஷத்திலேபோய் ஒரு தேச விசேஷத்திலேபுக்கால் பண்ணுமதொரு வ்ருத்திவிசேஷமானையா லே, அது இதுவாகக்கூடாது; ப்ராப்யாம்சத்திலேகர்த்தவ்யாம்சமில்லை யாகில், ப்ராப்யாம்சத்திலே அந்வயியாதாகில், பின்னை ஏதுதானாகிறது? பழைய விஷயப்ராவண்யமே [illegible] நிற்கிறதென்னில்; கூடாதிறே, ப்ராப்யமின்னதென்று நிஷ்கர்ஷித்து ப்ராபகஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலே. அதாகிறது- ப்ராப்யவ்யவஸாயங்களில் ருசிவிச்வாஸ பூர்வகமாகவிறே ப்ராப்யப்ராப்தி; ஆகையாலே, [illegible] ஸ்தமிறே அது. [௨-௫]

ஸாமவதர்களே ப்ராப்யமென்கிறவதை அநுஸந்திக்குமித்திருமொழியை யருளிச்செய்கிறார் (அநாத்ஸாலம என்று தொடங்கி, படியைச்சொல்லுகிறது என்னு மளவும்.) இத்தால்-அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகமாக ஆபிமுக்யாதிகளை பிறப்பிக்கும் புருஷ காரத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஈச்வரனே ப்ராபக மென்னும் அதிகாரிக்கு ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்சஸம்பாவனையுண்டாகையாலே தத்ஸம்பந்திகளான பாக வதர்களே ப்ராபகமென்கிற ஜ்ஞாநம் அஸாதாரணமாம்; அங்ஙனன்றி, கேவலம் ஸௌஹார்த்தத்தாலே தனக்குத்தானே உபாயமானவன் என்று அநுஸந்திக்கும் அதி காரிக்கு அஞ்ச ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே அநந்தரம் இருக்கும்நாள் பாகவதர்களை ப்ராப்யத்வேந அநுஸந்திக்கை ஸம்பாவிதமென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. ஸத்க்ரி யைக்கு - யாத்ருச்சிகாதிகளுக்கு. (இருக்கக்கடவபடியை) என்றது - அபாகவத ஸஹவாஸம் அப்ராப்யமென்றும் பாகவதஸம்ச்லேஷமே ப்ராப்யமென்றுமிருக் கையென்றபடி.

பாகவதஸம்ச்லேஷத்தை ப்ராப்யமென்னவொண்ணாது என்னும்சங்கையை ப்பரக்க அநுவதிக்கிறார் (இனியித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.)

"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிறவிடத்தில், விஹிதகர்மங்களும் நிஷித்தபரிஹாரார்த்தமாகச் செய்யுமவையுமெல்லாம் - தர்மஶப்த வாச்யமாகையாலே, இவையும் த்யாஜ்யவிஷயமாய் அந்வயிக்குமென்று, அர்த்தப்ராப்தமாய் பழையபாபங்களையே சொல்லிற்றாய்வாராதோவென்னில்; வாராதிறே, உபாயஸ்வரூபத்தாலும் அதிகாரிஸ்வரூபத்தாலும்; அப்படியேயிருக்கிறதிதுவும். ஶரீரஸமநந்தரத்திலே ப்ராப்யஸித்தியாயிருக்கையாலும், இனி ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனை உபாயமாக வரிக்கையாலும், இவன்றான் விதிபரதந்த்ரனாய் ஸாதநபுத்த்யா இங்கே அநுஷ்டிப்பதொன்றில்லையாகையாலும், ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்புசெய்யுமவையெல்லாம் தான் ஸ்வீகரித்த ப்ராப்யத்தோடும் ப்ராபகத்தோடும் சேர்ந்ததல்லவிறே. நினைந்தார் நினைத்தபடி மூலையடியே திரிகிற அஜ்ஞரிற்காட்டில் இவனுக்கொரு வ்யாவ்ருத்தியும் வேணுமிறே.

இன்றுநாளை நீர்வரும் ஆறு அங்கேயிங்கே (க) சினையாறுபட்டுக் காட்டுமாப்போலே; மேல்தான், "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:" என்றும் "அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை" என்றும் - அவர்களோடுகூட அநுபவிக்குமதைப் பேறாகச் சொல்லுகையாலே, இவனுக்கு இது வரமஶரீரமானபின்பு இவை யிங்கே பிறக்கக்காணவேணுமிறே. அவையாகிறவைதானவையென்னில்; அஹங்காரவதர்களோடு பொருந்தாமையும், ஸாத்விகர்களை யொழியச்செல்லாமையுமிறே; அவையிரண்டும் தமக்குண்டானபடியை யருளிச்செய்கிறார். ஸார்ஸ்யக்கு அறிவு பிறக்கப்பிறக்க ஸாத்தாவின்பக்கல் ஸாவஜ்ஞமுண்டாம்; ஸத்ரகரபரிக்ரஹம் பண்ணுமதிறே யிவளவனுக்கு ஆகாதொழிகையாகிறது; "திருவடிதன்நாமம்மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்" என்று நின்றதிறே; - ப்ரபந்நருடைய லக்ஷணம்சொல்லுகிறது.

அநுரோதாநிரஸ்தமானபடிக்குத்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதர்மாந்த்யாதி.) (உபாயஸ்வரூபத்தாலும்) என்ற வநந்தரம், உபேயஸ்வரூபத்தாலும் என்றுகூட்டுவது. பழையவிஷய ப்ராவண்யமாய்த் தலைக்கட்டாது என்னுமர்த்தத்தைப் பலஹேதுக்களாலே நிகமிக்கிறார் (ஶரீரேத்யாதி.) ஜ்ஞாநிக்கு அஜ்ஞவ்யாவ்ருத்தியுண்டாகையாலும் விஷயப்ராவண்யம் வாராதென்றும் ஹேத்வந்தர மருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தாரித்யாதி) இத்தால்-அதிகாரிஸ்வரூபத்தாலும் ஸம்பவியாதென்கை.

ஶரீரஸமநந்தரத்தில்வரும் ப்ராப்யத்தோடு இது சேரும்படி தானெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இன்று நாளையித்யாதி.) ஸாத்யா: - ப்ராப்யா:. அஹங்காரவதரோடு பொருந்தாமையை முந்துறவருளிச்செய்யானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஸார்ஸ்யக்கித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) எடுத்தபாசுரத்துக்கு ஸாரம்(ப்ரபந்நரித்யாதி.)

(க) சினையாறுபடுகை-ஆறு, நீர்வரவணித்தாலும் பொசிந்து உள்ளேஜலமுண்டாயிருக்கை.

இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் உத்தேஶ்யனென்னும் ஜ்ஞாநம் பிறக்கப் பிறக்க ஸாமவதர்பக்கல் ஸாவஸம்யம் (க) உண்டாகலாம் ; இந்த ஜ்ஞாநகார்யமாக விடவேணுமிறே அஸாமவதஸம்பந்தம். இனி ஸாமவதராகிறார் – ப்ரயமங்களையி [illegible]னுடைய வ்யாபாரஸாவத்தையறிவித்து அவ்வழியாலே [illegible] ; இவன்றான் சேதநனை உபகாரங்கொண்டவனாகையாலே [illegible]ருக்கக் கடவன் ; இனி ஸாமங்களையி[illegible] ப்ராப்[illegible]வர்களா கையாலே அவன்றன் [illegible]டவர் ; இனி நடுவுபட்டநாள் இவனுக்கு [illegible] [ம] உடலாயிருப்பர்கள் ; ஆகையாலே. [illegible] இவாக ஶுத்தேஶ்யர் என்னுமிடம் சொல்லிற்று.

"ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப:" இத்யாதிகளாலே [illegible] வகையாயிருக்கும் ஶரணாகதியென்று சொல்லாநின்றது. "[illegible]" என்று—தன் ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டு [illegible] என்று அபேக்ஷிக்குமத்தை ஶரணாகதியாகச் சொல்லாநின்றது.

இதிலொன்றைவிட்டு [illegible] துக்கு அப்ராமாண்யம் [illegible], அதில் இவை யிரண்டும் [illegible]; "[illegible]" என்கிறவிடத்தாலே — உபாய[illegible]† [illegible]கையாலே. [illegible] அங்கே [illegible]கத்தாலே ; அ[illegible] ஞனவனுக்கு ஸமாஹித [illegible] இந்த ஶ்லோகத்தாலே.

ப்ரயோகமாகையாலே முக்[illegible] மருளிச்செய்து, ஸாமவசப்ராவண்ய [illegible] பர்ஹாரா ஞா மருளிச்செய்கிறார் (இப்படி[illegible]) [illegible] நிலைநிற்கைக்காக. [illegible], [illegible] எம்பெருமானும்[illegible] ப்ராப[illegible]டன் னுமர்யத்தை உபபாதிக்கிறார் (இனி[illegible]த்தாலே.)

உசாத்தணையாகிற அபிசாரம் [illegible]கையாலே ப்ராப்யமன்னு இவனுக்குப்பிறந்த [illegible] செய்ய வேண்டிற்றில்லாமையாலே [illegible], ஸர்வ[illegible] பர்ஹாராயமாக ஸாங்க ப்ரபத்தியை விதித்திருக்கிறதிறே. அவற்றைச் செய்யவேண்டாவோ [என்று] வென்னில்; அருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி.) ஆக, இத்தால்– "த்வமேவ" இத்யாதியோடு விரோதிக்கையால், அங்கு அங்கமென்று சொல்லாமையாலே செய்யவேண்டும் விஹிதமோக்ஷமில்லையென்று கருத்து.

அந்த ஶாஸ்த்ரத்துக்கு அப்ராமாண்யம்வாராதோ என்னும் ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (இதிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.)

(க) உண்டாகலாம் - க்ரமேண உண்டாகலாமென்றபடி.

† "ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யம்" என்றும்கொண்கிறது.

ஶரணாகதியினுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால் வேறொன்றைப் பொறுதபடியா யிருக்கும் ; இனி ஒதுங்கின ஆஶ்ரயத்தைப் பார்த்தால் இவ் ஸ்வபாவங்களோடே கூடியல்லதிராது. "ஷட் விதா ஶரணாகதி:" என்றுகொண்டு இம்மஹணங்களை ஶரணாகதிக்கு[ஙு] அங்கமாகச் சொல்லாநிற்க. இவனுக்கு ஸம்பாவிதஸ்வபாவமென்னும் படி யெங்ஙனேயென்னில் ; "ப்ராப்யநாமந்யா ஶரணாகதி:" என்கிற விடத்திலே. ப்ராப்யநாவஸ்யப் [illegible] இச்சேதநன்கையிலே கிடக்கச் செய்தே [illegible] க்கிடக்கிறபடி ?. "ஆநுகூல்யஸ்ய" என்கிற [illegible] தந்த்ரமாய்ச் செய்யுமன்று [illegible] ; ஸ்வரூபநிவேஶி யாமன்று [illegible] க்குமிறே. ஸ்வர்ழ (க) காமனை [illegible] தவிரலாயிருக்கும் ; அங்ஙனே [illegible] யிருக்குமிறே யித்தலையா [illegible] ... *

இதில், முதற்பாட்டில்,— [illegible] பொருந்தாமை சொல்லுகிறது. [illegible] க்ரமவிவக்ஷைக்குக் கருத்தென்னென்னில் ; [illegible] இல்லாமையாலே

அங்கமென் [illegible] ஶரணாகதீத்யாதி) [illegible] . ஶாஸ்த்ரங்களங்கங் [illegible] ஶகலிக்கும் படி [illegible] என்னும்பாங்கை அநு [illegible] "[illegible]" என்றவியிக்கச் செய்தே [illegible] தள்ளினது கண்டிருக்க [illegible] தள்ளுகையில[உரு] அருமையில்லை [illegible] (ப்ரார்யக்ரேத்யாதி.) உபாய [illegible] வொண்ணுதென்று கீழே அருளிச்செய்தது, [illegible] அப்போது தவிரலாயிருக்கு [illegible] மஹலூனயிலும் அநுவர்த்திக்கும் ஆநுகூல்யாதிகள் [illegible] (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி.)[கூ௰] இவ்வாக்யத்வயத்துக்கும் அடைவே த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்மேத்யாதி.) இத்தால் - ஸ்வர்க்காமனையில் [illegible] தவிரலா யிருக்கக்கண்டோமிறே, அப்படியே ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளும் அங்கங்களாகில் ஸாபேக்ஷமில்லாத தசையில் தவிரலாயிருக்கவேணும், அப்படியிராமையால் அங்கங்களென்றகருத்து. ... ... *

முதற்பாட்டு.—(சொல்லுகிறது) என்றவநேறூம், என்றுகொள்வது என்று பேஷம். (வார்யைக்கு) இத்யாதிவாக்யங்களாலே - கீழே க்ரமவிவக்ஷைக்கு ஹேதுக்களருளிச்செய்தாரேயாகிலும், ஹேத்வந்தரங்களருளிச்செய்கைக்கு ப்ரஸிந்தத்தைக் காட்டுகிறார் (இவையித்யாதி.) ப்ராதிகூல்ய ப்ரஸக்தியுள்ளவளவும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமாகையாலே ஶரீராவஸிகமென்று அல்பகாலஸாபேக்ஷத்வத்தைப்பற்ற முற்பட்டதென்றெரு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யத்துக்கித்யாதி.)

(க) காமனை - ஆசை.

ஸங்கல்பமேயமைந்தது; இதில்(க)முதலடியிட்டாறைவதும் இஸ்ஸ்வ ஹாவமுண்டானாலாகையாலேஇத்தை முதல்சொல்லுகிறது. விரோயி த்யாழ பூர்வகமாகவிறே உபாயஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. "பரித் யக்தாமயாலங்கா" என்றும் "த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச" என்று மிறே "ராகவம் ஶரணம் கத:" என்கிறது. தன்னைப்பெறுதேப்ரயோ ஜநாந்தரபரர்க்காக உடம்புநோவக் கடலகடைந்து அம்ருதத்தைக்கொ டுத்த ஸர்வேஶ்வரன், "அந்த அம்ருதத்தோபாக்யாதிலும் நம்மை விரும்புவார்சிலரைக் கிடைக்கவற்றோ !" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு சாய்ந்தருள; அவனைவிட்டுப் புறம்பேபோதுபோக்குகிற[ற] வர்களை நானொருவராக ஸங்க்ரஹம் பண்ணிப்போனென்கிறார்.

(நண்ணாதவாளவுணரிடைப்புக்கு) ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் நடுவே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காகப் போய்ப்புக்கு. ஸர்வேஶ் வரன் தேவாஸுரவிமர்த்தம் பண்ணுகிறவிடத்தில் இவ்விரண்டாகார மும்எங்குமொக்கவுண்டாம்படி பண்ணினானாய்த்து ; அப்போது, [தி௫] அர்ஜுநன் "நான் எக்கோடியிலேயாகிறேனே !" என்று ஶோகி க்க, "மாஶுச: ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதோஸி பாண்டவ" என்று-உன க்கென், நீ ஸத்ப்ரக்ருதியல்லையோ என்றானிறே : மநுஷ்யராயிருந்து வைத்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயிருப்பார் கோடிகோடியிறே, இவர்க ளுடைய ஆஸுரத்வம் ஜந்மப்ரயுக்தமன்றிக்கே ; க்ஷத்ரியஜந்ம த்திலே பிறந்துவைத்து உக்ரஸேநன்பிள்ளையானபடியிறே கம்ஸ னுக்குண்டான ஆஸுரத்வம். ஈஶ்வரனோடு பொறுக்காமை ஸ்வபாவ மாகவுடையராய், தாங்கள் அதுக்குமேலே ஶூரருமாயிருப்பர்கள். (வாளவுணரிடைப்புக்கு) *தொடையொத்ததுளவமும் கூடையும் பொலிந்துதோன்றியதோள்சக்ரபுக்கிறதோ ; பாகவதரைப்பண்ணு கைக்காக பரிகரங்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நடுவேயிறே போய்ப்புக்கது.

இப்படி போய்ப்புக்காலுமாமிறே தன்னைவாரியறிவார்சிலர்க்கு+ செய்யப்பெற்றதாகில் (வானவரை) கார்யகாலத்தில் பஞ்காட்டி, அந ந்தரம் அவனைத்தள்ளி, "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருப்பார்க்காகவாய்த்து.

ஹேத்வந்தரம் (இதிலித்யாதி, ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம் பிறந்தாலிறே ஆநுகூல்யஸங்கல் பந்தானுண்டாவ தென்று கருத்து. இதிலிரண்டாம் ஹேதுவுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விரோயீத்யாதி வாக்யத்வயமும்.) இதரப்ராப்ய பரப்ரயோஜநாநுஷ்டானம் பாட் டுக்குத் தொகுத்தஹாவம் (தன்னையித்யாதி.)

அவுணரை "நண்ணாத" என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஶ்வர னித்யாதி, ஆஸுரத்வமென்னு மளவும்.) வாக்யார்யும் (ஈஶ்வரனோடித்யாதி.)[௩௫]

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி.) வானோர் என்னாதே, "வானவர்" என்றத்தாலே-வானிலிருக்குமவர் அப்படிப்பட்டவரென்று ஶப்தார்யும் விவக்ஷித் து, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கார்யேத்யாதி.)

(க) முதலடி - ஹவத்விஷயத்தில் முதலடி.

இவனைத் தங்களோடு ஸஜாதியனாக வையியிபண்ணுதல், அன்றிக்கே, இவனொருரு (க) ஹுங்கில்வனைத்தபோதாக நம்பிலயிகன் என்றிருத்தல் செய்யுமவர்களிறே. இதிலின்னம் அந்தஸஜாதீயவையியிதானே நன்றிறே. அவ்வவுணரிலிவர்களுக்கு வ்யாவ்ருத்திபெரிதல்லவாய்த்து; [இ அவர்கள் இவனுடைய ரக்ஷ்யவர்கத்தை யழியச்செய்துகொடு திரியப்புக்கார்கள், இவர்கள் அவன்பக்கலிலே அபேக்ஷித்தார்களித்தனையாய்த்து வாசி. இவர்களுக்குக்காரியம் செய்தாலுமாமிறே தன்ஸ்வரூபமழியாதபடிகாரியம்செய்யப்பெற்றோமாகில்!. (பெண்ணாகி) தன்னை அழியமாறிநிற்கச்செய்தேயும், நாதுபோவது, ஸாரஸ்யம்பண்ணுவ[ம தானன்றிறே; அவ்வளவல்லவாய்த்தது. "அஹமஸ்மிமஹாவாஹோ" என்றும் "இமௌஸ்ம முநிஶார்தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" என்றும் - ருஷிகள் ஏவிற்றுச்செய்வாரைகத் தன்னைத்தாழவிட்டுத் திரிந்தவனாய்த்து. புருஷோத்தமனான தன்னையிறே தன்ஸ்வரூபத்துக்குப் போராதபடி அழியமாறிற்று.

¶ "கிழக்கே ஆயாற்றிலே யாதவராயர் வந்திருக்க, ஜீயர் என்னை இறையிலிக்காரியத்துக்காக அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூடப் போகவிட்டார், நான்அவன்கூடாரத்திலேவந்து அவஸரம் பார்த்திருக்கச்செய்தே பலரும்வந்து என்னை அநுவர்த்திக்கக் கண்டவாறே, அங்கேமஹாமஹோபாத்யாயராயிருப்பானொரு நம்பியல், 'பிள்ளாய்! நீர் [உம பொருளுக்குக்கடவீரென்று கேட்டோம், எங்களுடையவற்றிலே 'அரியல்லால் தேவியில்லை' என்றுண்டாயிருந்தது, அதுக்குப்பொருள் சொல்லவேணும்' என்ன; 'நானிதுக்கு அயிகரித்தேனொருவனல்லேன்' என்ன; 'ஆகிலும் எல்லாம் தெரிந்திராதோ வுமக்கு' என்ன;

"அவர்" என்றது அப்படி "ராமவஹோ மஹாமஹம" என விருப்பதொன்றுமதனைக் காட்டும்படிப்பவியியுண்டோவென்ன; "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹார... விஷ்ணுபராக்ரமை:| அபிச ...விஷ்ணு ...ஈஸ்வரா" என்கிறவசநத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (இவனையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) நம்பிலயிகன் என்னும் ஞானம் விபரீதஸஜாதீயனாகப்பியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதி லித்யாதி.) விபரீதஜ்ஞாநவிவர்த்தகமல்லாமையால் ஆயிக்யஜ்ஞாநம் நல்லதன்[உறு றென்றுகருத்து. இப்படிவிபரீதஜ்ஞாநவிஷயமானால் அஸுரர்களிலிவர்க்குவ்யாவ்ருத்தியில்லாமையாலே இவர்களுக்கு கார்யம்செய்வானென்னென்ன வருளிச் செய்கிறார் (அவ்வவுணரிலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே.) மேலிற்கு ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் (இவர்களுக்கித்யாதி.) ஆஸ்ரிதர்க்காகத் தன்னை அழியமாறுகை அவனுக்கு ஸ்வபாவமாயிருக்க, இதுக்கு ஈடுபடவேணுமோவென்ன வருளிச் [ரு செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி.)

இறையிலி - மாந்யம்.

(க) ஹுங்கில்வனைக்கை - விலிலவனைக்கை.

¶ புருஷோத்தமனான தான் ஆஸ்ரிதார்த்தமாக ஸ்த்ரீரூபத்தைக்கொண்டு ரக்ஷித்தது மஹாபாரணம் என்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக ஒரு ஐதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார் (கிழக்கேயித்யாதி) ஶைவர் அஜ்ஞாநையாலே, ஸர்வேஶ்வரன் பெண்வடிவுகொண்டத்தை ருத்ரனபேக்ஷிக்கையாலே இவனைஸ்த்ரீயாகவும் அவனைபுருஷனாகவும் நினைத்து, அவனேபரதேவதையாக நினைத்திருப்பார்கள்; அத்தை நிரஸித்தாரென்றபடி.

'நீதான் தேவர்க்கு ஒரு உத்கர்ஷத்தையும் அஸுரருக்கு ஒருஅபகர்ஷத்தையும் நினைத்துக் கேட்கிறாயாகில், புருஷோத்தமனென்று புராணங்கள் சொல்லாநிற்க ஆஸ்சர்யமாக அவன் தன்னை அறியமாட்டினேன் என்றால் இது அவனுக்கு ஏற்றமாமித்தனையல்லது தோஷமாயிடுவாகாது, இனி 'ஆண்பிள்ளைச் சோறுண்விகளை ஸ்த்ரீயென்று தொடர்ந்து திரிவாரைப்போலே தொடர்ந்து திரியாநின்றார்' என்று பேவனர அந்த ராக்ஷஸரைக்காட்டில், 'இதுசொன்னவன் அநாப்தன், அந்நான் என்றிருக்கவமையாதோ' என்றுசொன்னேன்'' என்றருளிச்செய்தார்.

(அமுதூட்டும்) இப்படி அரியனாயிருக்குமாமிறே, தன்னையே [ம] விரும்பிப்பெற்றதாகில்; ஶரீரத்தைப் புண்கட்டிக் கொடுப்பதானத்தையிறே விரும்புகிறது. (ஊட்டும்) கடல்நடைகையும் பக்திக்கையுமெல்லாம் தனக்குப்பணியாய, இவர் [illegible] ஆர்வமும் ஸ்வருக்கையிலேயாய், இவர்கள் மிடற்றுக்குக் கீழிறங்குமது தனக்கு உபகரிக்தார்களாயிருக்கும்; [illegible] அத்தை உத்பாதித்துக் கொடுக்குமிடத்திலிறே; அதுக்கடையாளம் [illegible] வடிவைக்கொண்டு [illegible] கிற ப்ரஜையையெழுப்பி [illegible] இதுதான் தன் பேறாகவாய்த்துச் செய்கிறது. [illegible] னென்னில் (பெருமானுர்) [illegible] ய்த்து.

(மருவினியமைந்தாதி) மருவினிய [illegible]. (தண்ணார்ந்த) ஶ்ரமஹரதை [illegible] அகாதிமது – ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்போலே ரக்ஷ்யம் பெற்றிலோமென்னும் [illegible] யாயிருக்கை. (கடன்மல்லைத்தலசயனம்) ஸ்ரீ [illegible] அவனுக்காக வந்து [illegible] சாய்ந்தருளினவிடமிறே. (உறைவானை) [illegible] விட்டுப்போகமாட்டாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவிடம். அவ்வாஸ்ரப்ரக்ருதிகளில் [illegible] வந்து கிடக்கிறது. (எண்ணாதே திருப்பாற்கடலிலேவந்து சாய்ந்தருளினவன் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் குறைவற இருக்கக்கடவஅவன் ஸௌலப்யம் தன்னைப்பேணாதே சாய்ந்தருளினவிது மயங்காகச்செய்தான்!. "நின்றிருந்து வெஃகணைக்கிடந்ததென்னநீர்மையே" என்று இத்தை அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க, இதில்நினைவின்றிக்கே, புறம்பேஉண்டுடுத்து காலக்ஷேபம் பண்ணித் திரிவார்களோ.

சோருள்வி - சோறுக்குமவள். ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்டிருக்கும் புருஷனென்றபடி.

கொடுக்கும் என்னுதே, "ஊட்டும்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கடலெனநதடங்கி, ஸம்பக்யமாய்த்து என்னுமளவும்.)

"பெருமானுர், தலசயனத்துறைவானை" என்ற பதங்களில் ஃலிதார்த்தங்களைப் முட்கொண்டு, எண்ணுதே.எண்ணுதே "எண்ணுதே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதி.)

(இருப்பாரை) எண்ணாதேயிருக்கையாவதும் ஒழியலாவதும் அதுக்கடியான கர்மக்ஷயம் பிறவாமையாலே; வைதந்யகார்யமிறே "இப்படி செய்திலோம்" என்னும் அநுதாபம் பிறக்குமது; அதுவுமின்றிக்கேயிருக்குமவர்களை. (இறைப்பொழுதுமெண்ணோமே) சேதநராயிருந்து அஜ்ஞராயிருப்பாரை யெண்ணுவதொருபோதுண்டிறே, அப்போதும் எண்ணக்கடவோமல்லோம். அவஸ்துக்களை பரிகணிப்பதொருபோதுண்டிறே, அப்போதும் எண்ணோம். அவர்கள் தாங்கள் தங்களைக்கனக்க நினைத்திருந்தார்களாகிலும் அவர்களையொன்றாக நினைத்திரோம். இவர்தாம் நினைக்கிற்போலே அவர்களுக்கு வஸ்துத்வமுண்டாவது; "மானிடவரல்லரென்றென் மனத்தேவைத்தேன்" என்னக்கடவதிறே; கல்லிலும்செம்பிலும்வெட்டிற்று என்னுமாப்போலே. "அடிகளடியே நினையுமடியவர்கள் தம்மடியான்" என்றிறே தம்மைச்சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநாநந்தங்களன்றுகாணும் இவர்க்கு நிரூபகம், ஹாகவதசேஷத்வமாய்த்து. ... ... ௧.

இரண்டாம்பாட்டு.—(பார்வண்ணமித்யாதி) நீர்பொருந்தாதாரையின்றென்றறிந்தோம், நீர்பொருந்துவாரும் சிலருண்டோவென்ன; அவர்கள் ஜந்மவ்ருத்தாதிகள் கொண்டு கார்யமில்லை, அவர்கள் தாங்களாரேனுமாகவமையும், இதுண்டாமித்தனையே அவர்கள் நம்மை நிர்வஹிக்கைக்கு என்கிறார். நீர் ப்ரதிகூலர் விஷயத்திலிருக்கும்படியறிந்தோம், அநுகூலர் விஷயத்திலிருக்கும்படி யென்னென்ன;

"எண்ணாதே" என்றவேவகாரத்துக்கு ஸங்ஹகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எண்ணாதேயித்யாதி.) "இருப்பார்" என்றஅம்சத்துக்கு (இப்படியித்யாதி.) "இறைப்பொழுதும்" என்றதுக்குகருத்தை (சேதநரித்யாதி.) (போதுண்டிறே) என்றது-ஸவாஸவாஜ்ஞநார்யமாக எண்ணும்போதுண்டென்றபடி. "எண்ணோமே" என்ற ஏவகாரத்துக்கு வ்யாவர்த்யம்காட்டுகிறார் (அவஸ்துக்களையித்யாதி.) "எண்ணோம்" என்ற உத்தமனுகருசாவம் (அவர்களித்யாதி.) எண்ணேனே என்னாதே, பூஜ்யதைதோற்ற பஹுவசநப்ரயோகம்பண்ணினதுக்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (இவர்தாமித்யாதி.) செம்பிலும்-தாம்ரஶாஸநத்திலும். இனி எண்ணுகைக்கு விஷயந்தானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (அடிகளித்யாதி.) பாகவதார்யம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி.) ௧.

இரண்டாம்பாட்டு.—"கடன்மல்லைத்தலசயனம்-எண்ணும் நெஞ்சுடையார்" என்னவமைந்திருக்க, "ஆரெண்ணும்" என்கையாலே - ஜந்மவ்ருத்தங்களில் எவ்வகைப்பட்டாரேயாகிலும் அவர்கள் என்று ஸௌஹார்யமாய், அத்தைப்பற்ற ப்ரஶ்நப்ரதிவசநமுகத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீர்பொருந்தாதாரையித்யாதி.) (இன்றென்றறிந்தோம்) என்றதுக்கு - எத்தனைதேஹாநுபவர்யிகளாகிலும் எண்ணதாராகில் அவர்களை யெண்ணோம் என்றுநின்றீரென்றறிந்தோமென்று கருத்து. (சிலருண்டோ) என்றதுக்கு - எண்ணுமவர்களான திருமேனிஸம்பந்தியிகளுண்டோ என்று கருத்து. இதென்றது - இச்சேர்த்தியே உத்தேஶ்யமென்றபடி. "எண்ணாதாரை - எண்ணோமே" என்றவோபாதி எண்ணும் நெஞ்சுடையாரை எண்ணுவோமே என்ன வேண்டாவோ, "ஆள்வாரே" என்றதேதென்ன; அதுக்கு ப்ரஶ்நப்ரதிவசநமுவேந ஹாவமருளிச்செய்கிறார் (நீர்ப்ரதிகூலர்விஷத்திலித்யாதி.) (இருக்கும்படியென்னென்ன) என்றது - எண்ணும்படியென்றபடி. அவர்களை ஸத்துக்களாக எண்ணியிருப்பீரோ என்று கருத்து.

(அவனூரித்யாதி) புருஷகாரந்தானும் மிகையானவனுடைய ஊர். (கார்வண்ணம்) கறுத்தநிறம். (முதுமுந்நீரித்யாதி) பெரிய கடல்விளும்பில் கடன்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்தை யாவர்சிலர் அநுஸந்திப்பார், அவர்கள் எங்களை அடிமைகொள்ளக்கடவர். ... ... ௨.

அங்கு, நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை, இதுக்கெல்லாம் கடவாரவர்களென்கிறார்.

(பார்வண்ணமடமங்கை) லக்ஷ்மியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய், க்ஷமாதிகுணங்களாலே குறைவற்றிருந்துள்ள ஸ்ரீலக்ஷ்மிப்பிராட்டி. (பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) மநோஹரமாய் விகஸிதமாய் அழகிதாயிருந்துள்ள தாமரைப்பூவை ஜந்மமாகவுடையவள். இவர்கள், (நீர்வண்ணன் மார்வத்திலிருக்கையை முன்நினைந்து) மநோஹரமான திருமேனியில் இடவருகைப் பற்றவும் அத்திருமார்வைப் பற்றவுமிருக்கிற விருப்பையும் அநுஸந்தித்து. (நீர்வண்ணன் மார்வத்தில்- பனிநன் மாமலர்க்கிழத்தி) என்று அந்வயமாகவுமாம்; மாதாபிதாக்கள் சேரவிருந்தால் ப்ரஜைகளுக்குக் கடுகச்சென்று கிட்டலாயிருக்குமிறே.

(அவனூரித்யாதி) அவன் பரமபதத்தைவிட்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற மநோஹரமான திருக்கடன்மல்லையை. கறுத்த நிறத்தையுடைத்தாய், பழையதாயிருந்துள்ள-மூத்து முதிர்ந்த, மூந்நீருண்டு-உயர்கடல், அதினருகேயிறே. (ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையார்) ஏதேனும் ஜந்மமாகவுமாம், ஏதேனும் வ்ருத்தமாகவுமாம், ஏதேனும் ஜ்ஞாநமாகவுமாம், இவ்விடத்தை யெண்ணும் நெஞ்சுடையாராமித்தனையே வேண்டுவது. (அவரித்யாதி) அவர்கள் நின்றநிலைகளிலே, ப்ரமாணம் காட்டாதே, நம்மைக்காரியங்கொள்ளவுரியார். ... ௩.

அங்கு - அந்தஸாமயதவிஷயத்திலென்றபடி. (நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை) என்றதுக்கு - அவர்களை ஸத்துக்களென்று எண்ணுகையும் எண்ணுமையும் நமக்குக்கூடுமோ, அவர்களுடைய எண்ணுகையாலும் எண்ணுமையாலும் நம்முடைய ஸத்த்வாஸத்த்வங்களென்று கருத்து. இதுக்கெல்லாம் - எண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக்குமென்கை. கடவர்களென்றது-நம்மையாட்கொண்டு ஸத்தையை நடத்துமவர்களென்கை.

"அவன்" என்றதுக்கு - வேதாந்தப்ரஸித்யனே பரமவ்யோமநிலயனென்று தாத்பர்யம்விவக்ஷித்த, "அவனூர்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி.) (பழையதாயிருந்துள்ள) என்றது - "முது" என்றதின் ஸவிதார்த்யம். மூத்து முதிர்ந்த என்றது-ஸந்தார்ட்யக்யோகம். (மூந்நீருண்டு) என்றது- ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலம், ஆக மூன்றுவகைப்பட்ட நீரென்றபடி. ப்ரமாணம்காட்டாதே-கைங்கர்யத்திலிவ்வளவு இவ்வளவு என்னும்படிதானேயென்கை.

மூ.—ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கையெழில்கொண்டான்;
வானத்திலவர்முறையால்மகிழ்ந்தேத்திவலங்கொள்ள†,
கானத்தின்கடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைகின்ற
ஞானத்தினொளியுருவை நினைவாரென்நாயகரே. ௩.

ப - ரை.—ஏனத்தினுருவாகி - வராஹரூபியாய, நிலமங்கை - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுடைய, எழில - அழகழியாதபடி, கொண்டான் - அண்டத்தினின்றும்ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்துக்கொண்டவனும், வானத்திலவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், முறையால் - தங்களதங்களுடைய அதிகாராநுகுணமாக, மகிழ்ந்து-ஸந்துஷ்டசித்தராய்க்கொண்டு, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, வரம் கொள்ள-தஙகள் அபேக்ஷிதங்களை வேண்டிக்கொள்ளும்படிக்கீடாக, கானத்தின் - மேற்புறத்திலேகாட்டையும், கடல் - கீழ்ப்புறத்திலே கடலையுமுடைத்தான, மல்லை - மல்லாபுரியிலே, தலசயநத்து - ஸ்தலசயநத்திலே, உறைகின்ற - கண்வளர்ந்தருளுமவனும், ஞாநத்தின்ஒளி உருவை - ஜ்ஞாநப்ரகாஶகமானவிக்ரஹத்தையுடையவனை, நினைவார் - நினைப்பவர்கள், என் - எனகத, நாயகர் - ஸ்வாமிகளாவர். ... ...(௩)

மூனறும்பாட்டு. (ஏனத்தினித்யாதி) வராஹரூபியாய், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியழகழியாதபடி எடுத்துககொண்டான்.

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு.—(ஏனமித்யாதி) அப்போது ஏறிட்டுக்கொண்ட வடிவைக்காட்டிப் பழைய வடிவை அழித்தான், அபிமத விஷயத்தோடே கலக்கைக்காக அவர்களுககுகும்படியே ஒப்பிப்பாருமைரப்போலே. படுக்கைப்பற்றைநோக்கிப்ரயோஜநமஹிஷிபக்கல்முகம்பெறுவானைப்போலே, மஹாவராஹமான வடிவிலெழிலைக்காட்டி யிவளெழிலைக் கொண்டான். பூமிப்பிராட்டியுடைய விபூதியை ப்ரளயம் கொள்ள, அத்தை யெடுக்கைக்காக நீருக்கும் சேற்றுக்கு மிளையாத வடிவைக்கொண்டுவந்தெடுத்துநோக்கி, "நித்யஸூரிகள்நடுவேஓலக்கமிருக்கக்கடவவவன் இவ்வடிவைக்கொண்டது நமக்காகவிறே!" என்று அந்நீர்மையிலே தோறறு எழிலிழந்தாளாய்த்து.

மூன்றும்பாட்டு.—(ஏனததினித்யாதி.) * அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்குமவன் என்று சொல்லுகையாலே - பெரியபிராட்டியார்க்கு புருஷகாரத்வமும் கைங்கர்யவர்த்தகத்வமும் கூடிற்றேயாகிலும், * பார்வண்ணமடமங்கைக்கு அவையுண்டென்கைக்கு பதிவால்லப்யம் கண்டதுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறுனென்று ஸங்கதி.

"ஆகி" என்ற அநூதத்தாவனுக்கு ஹாவம் (அப்போதித்யாதி.) படுக்கைப் பற்று - ஸ்த்ரீகளுடைய மஞ்சள்காணி. கீழ்வாக்யவிவரணம் (பூமியித்யாதி.)(நோக்கி)என்றவநுஷங்கம், இருக்க என்று ஶேஷம்.

† "வரங்கொள்ள" என்று பாடாந்தரம.

(வானத்திலவரித்யாதி) ப்ரஹ்மேஶாநாதிகள் தந்தாம் அதிகாராநுரூபமாக ப்ரீதியுடனே ஸ்தோத்ரம்பண்ணி தங்களபேக்ஷிதங்கள் வேண்டிக்கொள்ள.(கானத்தினித்யாதி)காடொருபுறமானதிருக்கடல்மல்லையிலே ஸ்தலஶயநத்திலே உறங்குகிற. (ஞானத்தினித்யாதி) ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய், ஜ்ஞாநகுணகனுமாய், அவற்றுக்கும் ப்ரகாஶகமான விக்ரஹத்தை யுடையவனை நினைப்பார் என்நாயகர். ... ... ௩.

(வானத்திலவர்) பரமபதத்தில்நித்யஸூரிகள். (முறையால் மகிழ்ந்தேத்தி) "இதுநன்று" என்னும் வையபியாலேயிறே இங்குள்ளார் ஏத்துவது; ப்ரீதிபூர்வகமாக ஏத்துவார் அவர்களிறே. (முறை[மு யால்) எங்கேனும் புகுரிலும் முறைதப்பாமல் ஏத்துமவர்களிறே. அவர்கள், பரமபதத்தில் அடிமைசெய்யும் க்ரமத்திலேயேத்தி அநுகூலவ்ருத்தி பண்ண. (கானத்தித்யாதி) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி யெழிலிழக்க, நித்யஸூரிகள் ஏத்தாநிற்க, இவற்றை யடையக் காற்கடைக்கொண்டு, தன்ஜாதிக்கநுரூபமாகக் காட்டை விரும்பினானைத்து.[மு ஏனமானதுக்கு அநுரூபமாகக் காட்டை விரும்பினான். (கடல்மல்லைத்தலசயனத்து) "ப்ரளயம் வந்தால் உதவப்பார்த்திருக்க வொண்ணாது" என்று, ஏற்கவே இவற்றை ரக்ஷிக்கும்படியை அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறவனை. (ஞானத்தொளியுருவை) ஜ்ஞாநஸ்வரூபனையுள்ளவனை. (நினைவார் என்நாயகரே) ஒருதலைக்காமமாய்ப்போகாமே, "இவன்வந்து கிடக்கிறது நமக்காக" என்று தாங்களும் நினைக்குமவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள். அவர்கள் ஆனாதபோது வேறு சிலர்க்கு ஶேஷமாதரல்லோம். ... ... ௩.

அ.—நாலாம்பாட்டு.—(விண்டாரைவென்று)அவன் ப்ரதிபக்ஷநிரஸந ஸமர்த்தனாயிருக்கச்செய்தே ஆநுகூல்யத்தாலே கார்யங்கொள்வானாக நினைத்து வந்து கிடக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து ஈடுபடுமவர்கள், என்னொருவனளவு மன்றிக்கே என்குலத்துக்காக நாயரவர்களென்கிறார்.

"வலங்கொள்ள" என்றதனர்த்தம் (அநுகூலவ்ருத்திபண்ணவென்றது.) இப்போது, "ஞானத்தினொளியுருவை"என்றதுக்குத் தாத்பர்யகத்தமுமேவ வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயமித்யாதி.) ஶப்தார்த்தம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி.)ஸ்வரூபனென்றது-ஸ்வமான அஸாதாரண தர்மமாகவுடையவனென்கை. "நாயகரே" என்ற வ்யவகாரதாத்பர்யம் (அவர்களித்யாதி.) ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.—(விண்டாரையித்யாதி.) நிலமங்கைக்காகச்செய்த செயல் மாத்ரமன்றிக்கே,நிலமகளானமலர்மங்கைக்காகச்செய்த ராவணநிரஸநத்தை[கூடு அநுஸந்திக்கைக்கு ப்ரஸ்தோபயோகம் காட்டாநின்றகொண்டு, தொகுத்த தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன் ப்ரதிபக்ஷேத்யாதி.)

மூ.—விண்டாரைவென்றுவிவிலங்குண்ண, மெல்லியலார்
கொண்டாடும்மல்லகலமழலேற வெஞ்சமத்துக்
கண்டாரைக் கடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைவாரைக்
கொண்டாடும்நெஞ்சுடையாரவரெங்கள்குலதெய்வமே. ச.

ப-ரை.—விண்டாரை-சிலசத்ருக்களை, வென்று - நிரஸித்த, அவர்களுடைய,ஆவி-சரீரத்தை, விலங்கு - நாய்நரிமுதலிய ம்ருகங்கள், உண்ண - உண்ணும்படியாகவும், மெல் இயலார் - ம்ருதுஸ்வபாவைகளானஸ்த்ரீகள், கொண்டு - விரும்பி, ஆடும்-அணைக்கத்தக்க,மல்-மிடுக்கையுடைய, அகலம்-ராவணனுடைய மார்வத்தை, அழல் - அக்நியானது, ஏற ஏறிபுஜிக்கும்படியாகவும், வெம்சமத்து-க்ரூரமான[யு]யுத்தத்திலே, கண்டாரை - கண்டவராய், அந்தப்ராமமாறும்படி, கடல்மல்லைத்தலசயநத்துறைவாரை-திருக்கடல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்திலே பள்ளிகொண்டருளுமவனை, கொண்டாடும் நெஞ்சுடையார் - நெஞ்சுடனேகொண்டாடுமவர்கள்யாவர்சிலர்,அவர்-அவர்கள்,எங்கள் குலதெய்வம்-எங்கள்குலத்துக்குத்தெய்வங்களாவர். ()

நாலாம்பாட்டு. (விண்டாரையித்யாதி) ஶத்ருக்களை வென்று,

வ்யா.—(விண்டாரைவென்று) நல்லவார்த்தை சொல்லச்செய்தேயும், "நநமேயம்" என்றிருப்பானையாய்த்து வெல்லுவது. வாலியை நிரஸித்து, கடலை அணைசெய்து, ஊரைச்சூழப்போந்து, லங்கையை அடைமதிள்படுத்தி, இனித்தான் அநுகூலிக்குமோ! என்று அங்கதப் பெருமாளைப் போகவிட்டு நல்வார்த்தை சொல்லுவித்து; அதுவும் கேளாதொழிய, பையல்கண்முகப்பே பரிகரத்தையடைய நிரஸித்து, அதுக்குப் பொருந்தாதே வந்து எதிரிட நிராயுதனாக மிடுக்கறுத்துப் பண்ணிவிடச்செய்தேயும், பிற்றைநாளும்வந்து "என்னைக்கொல்லவமையும்" என்ன, பின்னையிறேகொன்றது. விண்டாரையாய்த்து[உடு வெல்லவல்லது. அநுகூலஶய்கையுள்ள விடங்களில் "ஸுக்ரீவம்ஶரணம்கத:" "ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி" என்று,தான்ஶரணம்புகாநிற்கும். "பெருமாள், 'நத்யஜேயம்கதஞ்சந' 'ஏதத்வ்ரதம்மம' என்றுநின்றார்; மஹாராஜர், 'வய்யதாம்' என்றேநின்றார்" என்று இவ்விடத்துக்கு ஹட்டரருளிச்செய்யும்படி. இருவரும் ஶரணாகதரக்ஷணத்துக்குப் பிணங்குகிறார்கள்.

விள்ளுகை - ஒட்டற்றுப்போகையாய், அதுவே நிரூபகமாகச் சொல்லுகையாலே, எத்தனை ஸமாதாநம்பண்ணினாலும் நெஞ்சில்கலவாதே விண்டேபோகை தோற்றுகையாலே, அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நல்லவித்யாதி.) இவர்தாம் நல்ல வார்த்தை சொன்னதுண்டோ,ராவணன் நல்வார்த்தைக இசைவனோவென்ன[ருடு (வாலியையித்யாதி.) "விண்டாரைவென்று" என்றதினாலேதானே - விள்ளாதார்க்குத் தோற்பன்என்று தோற்றுகையால், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (விண்டாரையாய்த்தித்யாதி.) பெருமாளும் சரணம்புகுந்தார் என்கைக்குஜதிஹ்யம் (பெருமாளித்யாதி.) பிணங்குகை - விவாதம்பண்ணுகை. (பிணங்குகிறார்கள்) என்றவதாரம், என்னென்று ஶேஷம்,

அவர்கள் ஆவியுண்டு – ஶரீரம், அவற்றை, நாயும் நரியும் தின்ன. (மெல்லியலாரித்யாதி) மெல்லியலார் ஆதரித்து அணைக்கும்மிடுக்குடையமார்வானது அக்நியேறி ஸேவிக்கும்படி. மெல்லியலார் ஏறி ஸேவிக்கும் மார்வம் அழலேறி ஸேவிக்க.(வெஞ்சமத்தித்யாதி) யுத்தத்திலே இப்படிகண்டு அந்தப்ரமமாறத் திருக்கடல்மல்லையிலே கிடக்கிறவனை.(கொண்டாடுமித்யாதி) அவனை நெஞ்சுடனே கொண்டாடுவார் யாவர்சிலர், அவர் எங்கள் குலத்துக்குதைவம். ... ... ௭.

(ஆவிவிலங்குண்ண) அவர்கள்பேணிப்போந்த ப்ராணன்களை,கழுகும் பருந்தும் பற்றிமுடிக்க. அதாவதென்னென்னில் ; குற்றுயிராகக்[ய] கிடக்கிற ஸமயத்திலே பிணைவந்து மேலிட்டபடியாலே ஶேஷித்த ப்ராணன்கள் அவற்றோடேபோகையைச் சொல்லுகிறது.

(மெல்லியலாரித்யாதி)ஸ்த்ரீகள் ஆதரிக்க,அத்தாலே பேணி வளர்ந்து போந்த மார்விலே, துஷ்டஸத்த்வங்களைக் கண்ட நாய்கள் மேல்விழப் பிற்காலிக்குமாப்போலே பிற்காலித்துப்போந்த அக்நிதத்த்வமானது வந்து ப்ரவேஶிக்க. (வெஞ்சமத்து - மல்லகலம்அழலேற – கண்டவனை) தனியிடத்திலே அநுகூலவேஷத்தோடே வந்துதோற்றி வஞ்சகரான பையல்களைக் கூட்டிக்கொடுவந்து ராஜபுத்ரர்களை அகற்றிக் களவிலே பிடித்துக்கொடுபோன பையல்களைப் போலன்றிக்கே, நேரே செவ்வைப்பூசலிலே. பிராட்டி தானும், “ உடோ!,வாராய் ![உய]வீரர்கள் வர்த்திக்கும் வழியிலல்லகாண்நீசெய்தது” என்றாள். (அழலேற–கண்டாரை) “அத்யைவநிர்ஹயாலங்கார ப்ரவிஷ்டாஸ்ஸூர்யரஶ்மய:” என்கிறபடியே – அவன் பட்டுக்கிடக்க, “ துணுக்கென்று எழுந்திருக்கும்” என்றுபார்த்து, “உன்னெல்லைக்குள்ளே ஆதித்யகிரணங்கள்வந்து புகுராநின்றனகிடாய் !” என்றாளிறே; அப்படி மதிப்பனுயிருக்கிற அவனுடைய மார்விலே அக்நியை ப்ரவேஶிப்பித்து.

(கடன்மல்லைத்தலசயனத்துறைவாரை) “ ஸாமத்துக்குச் செல்லாதாகிலன்றோ தண்டத்துக்கழியவேண்டுவது” என்று வலைப்புகக் கிடக்கிறவனை. (கொண்டாடும்நெஞ்சுடையார்) “இவர் என்ன அபேக்ஷையாலே வந்துகிடக்கிறார், நமக்காகவிறே” என்று, “நின்றிருந்து வெஃகணைக்கிடந்த தென்னநீர்மையே” என்று இதிலே ஈடுபடுமவர்கள். (எங்கள்குலதெய்வம்) “ குலதைவதம்தத்பாதாரவிந்தம்” என்னுமளவிலல்ல எங்களது. ... ... ௮.

“விலங்கு -” திர்யக்காய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி.) ஶரீரத்தையுண்ணுமதொழிய ப்ராணனையுண்ணுமோ என்னும் ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி.) குற்றுயிர் - குறுகினவுயிர்.

“ மெல்லியலார் -” ம்ருதுவாயிருக்கிற வார்த்தையுடையாரொன்று ஶப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளித்யாதி.) துஷ்டஸத்த்வம் - வ்யாக்ராதிகள். “ வெஞ்சமம்-” யுத்தமாய், இப்படிவிஶேஷணத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தி பூர்வகம் பாவமருளிச்செய்கிறார்(தனியிடத்திலேயித்யாதி.)உடோ-ஸம்போதநம். “ கண்டாரை” என்கையாலே - காணுதது கண்டாரொன்று தோற்றுகையாலே, ஸத்ருஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறார் (அத்யேத்யாதி.)

“ எங்கள்” என்றபதவாஸநை (குலதைவதமித்யாதி.) ... ௮.

மூ.—பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண்குண்டர் முதலாயோர்
விச்சைக்கிறையென்னு மவ்விறையைப்பணியாதே,
கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
நச்சித்தொழுவாரை நச்சென்றன் நன்னெஞ்சே. ௫.

ப-ரை.—பிச்சம்-திரளானமயிலிறகையும்,சிறு-சிறிய,பீலி-மயில்தோகையையு ம்கையில்கொண்டுதிரிகிற, சமண்-அமணர்,குண்டர்-வேதபாஹ்யரானநீசர்,முதலா யோர்-முதலானவர்கள்,விச்சைக்கு-ஸகலவித்யைகளுக்கும், இறைஎன்னும்-நிர்வா ஹகனென்று ஒருவனைக்கைக்கொள்ளுவர்கள் ; அவ்விறையை-அவர்களால்ஏற்படுத் தப்பட்டஅந்தப்பொய்த்தேவனை,பணியாதே-ஆச்ரயியாமல், ஆச்ரிதர்க்காக, கச்சி-திருவெஃகாவிலே, கிடந்தவன்- கண்வளர்ந்தருளுமவன், ஊர் - ஆச்ரிதனை புண்டரீகரிஷிக்காக எழுந்தருளின ஊரான, கடன்மல்லைத்தலசயநம் - திருக்கடல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்திலே பள்ளிகொண்டருளுகையை, நச்சி - ஆசைப்பட்டு, தொழுவாரை - தொழுமவர்களை, என்றன் - என்னுடைய, நல் - விலக்ஷணமான, நெஞ்சே—, நச்சு-நீயும் ஆசைப்பட்டுத்தொழு என்கிறார். ... ...(௫)

அஞ்சாம்பாட்டு. (பிச்சமித்யாதி) பீலியைச்சிறுகப் பிச்சமாகப் பிடித்துக் கையிலேகொண்டுதிரிகிற அமணராகிற வழிகருக்கள்முதலாக. "கொழுநற்பிழைக்துப்பெறுமகன், குண்டகன்" என்பவர்களிறே. (விச்சைக்கிறையென்னும்) ஸர்வஜ்ஞன் என்று ஒருபேரைக்

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.—(பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண்குண்டர்) நிழலுக்கிடாகக் கையிலே பிச்சத்தைப்பிடித்து, ஒருகையிலே பீலித்தழையைப்பிடித்து,கண்டார்க்கு"இவர்களும் சிலயார்மிகரோ"என்று தோற்றும்படி அநுகூலவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து. (சமண்குண்டர்) அமணதர்சநத்தை யரித்துக்கொண்டுநிற்கிற நீசர்.குண்டென்று-ஆழமாய், அத்தால் – தாழ்ச்சியைச்சொல்லிற்றாய், நீசரென்றபடி. வேதவாஹ்யரான நீசர்.(முதலாயோர்)முதலானுரென்றபடி.அவர்கள்[௨௫ துடக்கமான வௌத்யரையும் லோகாயதிகரையும் நினைக்கிறது. (விச்சைக்கிறையென்னும்)வேதைகஸமதிகம்யனானஈச்வரனை இல்லை

அஞ்சாம்பாட்டு.—(பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி.)"கொண்டாடும்நெஞ்சுடையார்-எங்கள்குலதெய்வம்"என்று தம்முடைய வியாமோஹத்தைத் தாமநுஸந்திக்கவே; " *வஞ்சலoஹிமநூ:- * நின்றவாநில்லாநெஞ்சன்றோ, நமக்கு இவ்விஷயத்திலே[௩௰ இது நிலைநிற்கவற்றோ, அவைதிகஸமயங்கள் பல நடமாடாநிற்கிறதே !" என்று தன்நெஞ்சைச் சேரப்பிடித்துக்கொண்டு உபதேசிக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

பிச்சத்தை - திரளானமயில்றகை. அல்பமானமயிலிறகு • (பீலித்தழையென்றது.) யார்மிகரோவென்றது - ஜநங்களை மிதிக்கவொண்ணாது என்று வழிபோறுக்கிக்கொண்டு போருகையைப்பற்ற. " விச்சைக்கு-" வித்யைக்கு. " இறை[௩௫ யென்னும் " என்றத்தாலே - அவர்களிலொருவனைச் சொல்லுமத்தனை போக்கி வேறில்லையென்று தோற்றுகையாலே, அதுக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதைகேத்யாதி.)

கல்பித்துக்கொள்ளுவர்கள், பின்னையும் அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு ப்ரமாணம்தேடவரும்: அதுகிடையாமையாலே தங்கள் உக்திகளாலே வர்யிக்கப்பார்ப்பர்கள்; அதுபின்னை அப்ரமாணமாய் அதில்லையாய்க் காட்டும்; (அவ்விறையைப்பணியாதே) அத்தேவதையை[நி ஆஶ்ரயியாதே. (கச்சியித்யாதி) திருக்கச்சியிலே திருவெஃகாவிலே பள்ளிகொண்டவனூர். திருக்கடல்மல்லையை ஆசைப்பட்டுத் தொழுவானை, நன்னெஞ்சே! நியுமாசைப்படு. ... ... ௫.

என்று, ஸர்வஜ்ஞன் என்று ஒருவனை கல்பிப்பர்கள்; பின்னை அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் தேடவேண்டிவரும்; அது தன்னைத் தந்தாமுடைய உக்திகளாலே ஸாதிக்கப்பார்ப்பர்கள்; அது பின்னை அப்ரமாணமாய் அதில்லையாய்க்காட்டும்; விஜ்ஞைக்கு நிர்வாஹகன் என்று ஒருவனைக்கொள்வர்கள்; அவ்விறையைப்பணியாதே. (அவ்விறை) என்று-முகத்தைத் திரியவைத்துச்சொல்லுகிறார். (பணியாதே) ஆப்தனென்றுகொண்டு அவர்கள்சொல்லுகிறவற்றை ஆஶ்ரயித்து வர்த்தியாதே. (கச்சியித்யாதி) ஆஶ்ரிதர்க்காகத் திருவெஃகாவிலே படுக்கைமாறிக்கைமாறிக்கிடந்தவனை. ஓராஶ்ரிதனுக்காகத்தரைக்கிடை கிடக்கிற தேஶம். அவன்தனக்கு பரமப்ராப்யமாகக் கொண்டுவந்து கிடக்கிற தேஶத்தை. (நச்சித்தொழுவானை) கர்த்தவ்யமன்று தொழாநிற்கச்செய்தே, புறம்பேநெஞ்சு அந்யபரமாயிருக்கையன்றிக்கே, ஆசையின்கார்யம்தொழுகை என்று தோற்றும்படியிருக்கை. திருக்கடல்மல்லையைத் தொழுகிறவர்களுடைய அவ்வேற்றமெல்லாம் நமக்குடலாக அவர்களைஸ்நேஹி. (என்றன்நன்னெஞ்சே) இது சொல்லுகிறதுஎன்வாபலமிறே.என்னுடைய உபதேஶநிரபேக்ஷமாக முன்னே ப்ராவண்யத்தை யுடையையாயிருக்கிறவுனக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. எனக்குங்கூட வழிகாட்டுகிறவுனக்கு, நான் வழிகாட்டுகிறேனோ. “மநஏவமநுஷ்யாணாம் காரணம்பந்தமோக்ஷயோ:” என்னக் கடவதிறே. ... ... ௫.

ஆஶ்ரிதர்க்கென்றது - திருமழிசைப்பிரான், கணிகண்ணனென்பான், இவர்களுக்கென்றபடி. ஓராஶ்ரிதனுக்காக-ஸ்ரீபுண்டரீகர்க்காக. அவ்வேற்றமெல்லாம் நமக்[கூ௰ குடலாக வென்றது - அவர்கள் ஹைவத்விஷயத்திலே பண்ணுமவையெல்லாம் நமக்காகப் பண்ணுகிறார்களென்று ஸ்நேஹியென்னுதல், அவையெல்லாம் நமக்கு அவர்கள் விஷயத்திலேயுண்டாம்படிஸ்நேஹியென்னுதல். * முந்துற்றநெஞ்சான தம்முடையநெஞ்சை அதிஶங்கைபண்ணி, “அவ்விறையைப்பணியாதே” என்றும் “நச்சு”என்றும் சொல்லுகையெங்ஙனேசேருமது,ஒருபடிசேர்ந்தாலும் இப்போது “நெஞ்சே” என்றதுசேருமோவென்ன; அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார் (இதுவித்யாதி.) இத்தால்-நன்னெஞ்சாகையாலேதானே தத்ஸ்வீகாரணுத்துக்காகச் சொன்னதும் சாபல்யப்ரயுக்தமென்றதாய்த்து. ... ... ௫.

மூ.—புலன்கொள்நிதிக்குவையோடு புழைக்கைம்மாகளிற்றினமும்
நலங்கொள்நவமணிக்குவையும்சுமந்தெங்கும்நான்றொசிந்து
கலங்களியங்கும்மல்லைக் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
வலங்கொள்மனத்தாரவரை வலங்கொள்ளென்மடநெஞ்சே. ௬.

ப - ரை.—புலன் - ஸர்வேந்த்ரியங்களையும், கொள் - தன்வசமாக்கிக்கொள்ளுகிற, நிதிக்குவையோடு - பொற்குவையையும், புழை - துளையையுடைத்தான, கை- கையையுடைத்தாய்,மா-பெரிதாயிருந்துள்ள,களிற்றினமும்-யானைத்திரளையும், நலங்கொள் - நன்றான, நவமணிக்குவையும் - நவரத்நத்திரளையும், சுமந்து-தாங்கி, எங்கும் - பார்த்தவிடமெங்கும், ஏறினசரக்கின்கனத்தாலே,நான்று-தாழ்ந்து,[ம]ஒசிந்து - அலையாநின்றுள்ள, கலங்கள் - மரக்கலங்களானவை, இயங்கும்-ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள,மல்லை-பெருமையையுடைத்தான,கடன்மல்லைத்தலசயனம்-கடல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்திலேபள்ளிகொண்டிருக்குமவனை,வலங்கொள்மனத்தாரவரை-ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுகை ஸ்வரூபப்ராப்தமென்று நினைத்திருக்குமவர்களை, என்மடநெஞ்சே - எனக்குக்கீழ்ப்பட்டிருக்கும் மநஸ்ஸே, கால்படைத்தப்ரயோஜநம்பெறும்படி, வலங்கொள் - வலம்வந்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாராயென்கிறார். ... (௬)

ஆரும்பாட்டு. (புலன்கொளித்யாதி) ஸர்வேந்த்ரியாபஹ பொற்குவையுடனே, துளையையுடைத்தான கையையுடைய யானைத்திரளும். (நலமித்யாதி) நன்றானநவரத்நத்திரளையும் சுமந்து.(எங்கும்) பார்த்த விடமெங்கும்,கனத்தைவிழவிட்டுஅவைநாலுகையாலே போகமாட்டாதே நீரிலேநின்று அலைகிற, கலமுண்டு - மரக்கலம், அப்படிப்

ஆரும்பாட்டு.— (புலன்கொள் நிதிக்குவையோடு) கண்டார்க்கு "மமேதம்" என்னவேண்டும்படியிருக்கிற பொற்குவையோடே. (புழைக்கைம்மாகளிற்றினமும்) துளையையுடைத்தான கையையுடைய பெரியமத்தகஜங்களினுடைய திரளும்.(நலமித்யாதி)நவரத்நத்திரளும். (நலங்கொள்) என்கிறது - இக்கரையிலேகொடுவந்து ஒருவர் கையிலேயிட்டு நன்மைபார்க்க வேண்டாதபடியாயிருக்கை. (சுமந்து) நற்சரக்காகையாலே "பொறுக்கும், பொறாது" என்றுபாராதே ஏறிடுவர்களாய்த்து. (சுமந்தெங்கும் நான்றொசிந்து) ஏறின சரக்கின் பெருமையாலே எங்கும்தாழ்ந்து, ஒசிந்து- "அங்கேயிற்றது, இங்கேமுறிந்தது" என்னும்படி ஹயத்தோடே மரக்கலங்களானவை

ஆரும்பாட்டு.—(புலன்கொளித்யாதி.) நனனெஞ்சாகையாலே இவர்சொன்ன உபதேசம்பலித்தது, ஆகையாலே பொன்னும்மணியும் கொழிக்கும்படியும் மஹாஐச்வர்யம் குறைவறும்படியுமாகக் கலங்கள்நடமாடுகிற திருக்கடல்மல்லையில் ஸௌம்யதையை யநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு, ஸாமவதவிஷயத்தில் லநுகூலவ்ருத்தியைச் செய்யச்சொல்லிவிடுகிறுரொன்று ஸங்கதி.

"புலன்-" இந்த்ரியங்களை, "கொள்ளுகை-" க்ரஹிக்கையாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (கண்டார்க்கித்யாதி.) "குவை -" குவியல். ராசியென்கை. நற்சரக்கு - ஏலவஸ்துக்கள். "நான்று-" தாழ்ந்துஎன்றாய், அதினர்த்தம் (ஏறினவித்யாதி.) "ஒசிந்து" என்றதுக்குத்தாத்பர்யகதநமுவேந மேலுக்கர்த்தம்(அங்கேயித்யாதி)

மூ.—பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி மருவாத
வஞ்சப்பெண்நஞ்சுண்டவண்ணல், முன்னண்ணாத
கஞ்சைக்கடந்தவனூர் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
நெஞ்சில்தொழுவாரைத்தொழுவாயென் தூய்நெஞ்சே. எ.

ப - ரை.—பஞ்சி - பஞ்சுபோலேமார்தவாய், சிறு - குழன்றுபிடித்துக்கட்டவொண்ணாதபடி சிறிதாயிருந்துள்ள, கூழை - மயிர்முடியையுடைத்தான, உருவாகி - பாலருடையவடிவையுடையளாய், மருவாத - பொருந்தாது, வஞ்சம் - வஞ்சனையையுடையளான, பெண் - பூதனையுடைய, நஞ்சு - முலையில் விஷத்தை, உண்ட - அமுதுசெய்த, அண்ணல் - ஸர்வஸ்வாமியாய், முன் - முன்னே, நண்ணாத - தன்னைக்கிட்டி ஆஶ்ரயியாத, கஞ்சை - கம்ஸனுடையகருத்தை, கடந்தவன் - கடந்த க்ருஷ்ணனுடைய, ஊர் - ஊரான, கடல்மல்லைத்தலசயனம் - கடல்மல்லையில் ஸ்தலசயநத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கையை, நெஞ்சில - நெஞ்சோடேகூட, தொழுவாரை - தொழுமவர்களை, என் - எனக்குபவ்யமாய், தூய் - பரிசுத்தமான, நெஞ்சே!—, தொழுவாய்-தொழப்பாராயென்கிறா. ... ... (எ)

பட்டமரக்கலங்கள் மேலேமேலேவருகிறமல்லை.(கடல்மல்லையித்யாதி) திருக்கடல்மல்லைத்தலசயனம் வலங்கொள் மநஸ்ஸையுடையவர்களை நீயும்வலங்கொள், எனக்குஸவ்யமானநெஞ்சே!. ... கூ.

ஸம்ருத்தியாநின்றுள்ள பெருமையையுடைத்தான கடல்மல்லைத்தலசயனம். இதுகொண்டு தாம்விநியோகங்கொள்ளுகைக்காகச்சொல்லுகிறாரன்றிறே. அச்சோலையோபாதி அங்குத்தைக்கு அலங்காரமென்றுறிவர் ஆதரிக்கிறது.(வலங்கொள்மனத்தாரவரை)திருக்கடல்மல்லையிலேசுழிக்கும்நெஞ்சுடையவர்களை. "பிள்ளைதிருநறையூரரையரும்பட்டருமாக ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணும்போது நான்பின்னேபோனேன், நம்மைப்போலே தேவைக்கு பரகுபரகு என்று வருகையன்றிக்கே, திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொடுபோரும்படிகாண்!" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர். (அவரைவலங்கொள்) நமக்கு அவர்கள்நின்ற நிலைபோராது, அவர்கள்பக்கலநுவர்த்தநத்திலே அந்வயிக்கவேணும். (என்மடநெஞ்சே) என்னோடு ஒருமிடறாய் எனக்கு ஸவ்யமானநெஞ்சே என்கிறார். கூ.

"மல்லை" என்றதுக்கர்த்தம் (பெருமையென்றது.) திருக்கடல்மல்லையையிப்படி வர்ணித்தவர்க்குஉட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதித்யாதி.) நெஞ்சு சுழிக்கும்படிக்கு ஒரு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையித்யாதி.) தேவைக்கு - அகர்த்தவ்யத்துக்கு. அவர்கள் நின்றநிலை - நெஞ்சுசுழிக்குமளவு. இத்தால்-நான்காயிகபர்யந்தமாக அநுகூலவ்ருத்தியைப்பண்ணும்படி ஆசைப்படவேணுமென்றதாய்த்து.

ஏழாம்பாட்டு.—(பஞ்சியித்யாதி.) நீர் "மடநெஞ்சே" என்று மிகவும்கொண்டாடி, பகவத்விஷயத்தில் காயிகபர்யந்தமாக அநுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணச்சொல்லாநின்றீர், சொல்லும்போது மெய்யென்றுதோற்றுகையும், அநந்தரம் அந்த ருசி நிலைநில்லாதேபோகையுமாய் வருகைக்கு ஹேதுவான விரோதிவர்க்கம் கழியக்காணோமென்ன;அதுக்கு கம்ஸாரியிருக்கிறான்,நீஅவர்களைத் தொழாயென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ஏழாம்பாட்டு. (பஞ்சியித்யாதி) பஞ்சுபோலே ம்ருதுவான உடம்பும், பிடிகொடாக்குழலையுமுடைய, தாயுருவாய். (மருவாதவித்யாதி) பொருந்தாவனுநத்தையுடைய பூதனைநஞ்சை அமுதுசெய்த ஸர்வஶேஷியை. (முன்னித்யாதி) முன்பு கம்ஸனுடைய நினைவைக் கடந்த[ரு க்ஷ்ணனுடையவூர் கடல்மல்லைத்தலசயனத்தை. (நெஞ்சித்யாதி) நெஞ்சோடேகூடத்தொழுவாரை நீயும் தொழப்பாராய் நெஞ்சே!. ஏ.

ஏழாம்பாட்டு.— (பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி) பஞ்சுபோலே ம்ருதுவாய் குழன்று பிடித்துக்கட்டவொண்ணாதபடியான மயிர்முடியையுடைய பாலருடைய வடிவையுடையளாய்; "பெய்யும்பூங்குழல் - பின்னை" என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, (கூழை) என்றால் - ஸ்த்ரீகளுடைய குழலுக்குப் பேராகையாலே, ம்ருதுவாய்க் குழன்று பிடித்துக்கட்ட வொண்ணாதபடியான மயிர்முடியையுடைய பூதனையுடைய மயிர்முடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். யஶோதைப் பிராட்டிவடிவைக்கொண்டு வருகிறாளாகையாலே, தன்னைப்பேணிக்[டு கொடுவருமிறே. (சிறுகூழை) என்றதுக்குச் செய்வதென்னென்றால்; எல்லாம் செய்தாலும் பிள்ளையும் பாலிப்பறந்து கிடக்குமிறே. (மருவாதவஞ்சப்பெண்) ஹ்ருதயத்தில் ப்ராதிகூல்யத்தையுடையளாய், அது தன்னை ஆநுகூல்யஹாவத்தாலே பேணிக்கொடுவருமிறே. சமைந்துவந்த பூதனையுடைய. (நஞ்சுண்டவண்ணல்)[உ அவளுடைய விஷத்தை அமுதுசெய்த ஸ்வாமி. "ஸ்தந்யம்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" என்னக்கடவதிறே. ஜகத்ஶேஷியான தன்னையிறே நோக்கித்தந்தது.

(முன்நண்ணாதவித்யாதி) முன்பு கம்ஸன்வரவிட்ட விரோதிகளை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லிற்று; விரோதிவர்கத்துக்கு வேர்ப்பற்றான இப்பையல்தன்னைக் கிழங்கெடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறது. "ஒருபடியாலும் விட்டோம்" என்றிருந்த கம்ஸனைநிரஸித்து, அநுகூலர்க்குத் துணையாகவேணும் என்றுவந்து கிடக்கிறவனுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (நெஞ்சில்தொழுவாரை) வாய்விடக்ஷமரன்றிக்கே யிருக்குமவர்களை.(தொழுவாய்)அந்தத் திருக்கடல்மல்லையையும்[கூ அங்குக்கிடக்கிற நாயனாரையும் தேடியிராதே, தொழுவார்களுக்குஶேஷபராய்த்தொழு. (என்தூய்நெஞ்சே) ததீயஶேஷத்வத்தளவிலே நிற்கும்படியான ஶுத்தியையுடையையிறே நீ. ... ... ஏ.

குழன்று - கூட்டி. இது, * சிறுமையின் தாத்பர்யம். கூழை, ஐம்பால், ஓதி, கூந்தல், சோதைஎன்று-மயிர்முடிக்குப் பேராகையாலே, அருளிச்செய்கிறார்[கூடு (மயிர்முடியையென்று.) யஶோதையைப்போலே பேணிவருகிறாளாகில் "சிறுகூழை" என்னப்போமோ என்னும் ஶங்கையை அநுவதித்துப்பரிஹரிக்கிறார் (சிறுகூழையித்யாதி.) எல்லாம்செய்தாலும் - எத்தனை எண்ணெய்தடவிக் கோதிமுடித்தாளேயாகிலும். "அண்ணல்" என்று விஶேஷித்தவருடைய ஹ்ருதயத்தையருளிச் செய்கிறார் (ஜகதித்யாதி.)

முன் - முந்துறமுன்னம், நண்ணாத, கஞ்சை - கம்ஸனை என்று ஸம்ஸ்கார்யமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி.) "நெஞ்சில்" என்று விஶேஷித்ததுக்குக்கருத்து (வாயித்யாதி.) * தூய்மையாவது - ப்ரக்ஞாதாரதம்யமாக ஶுத்தவதையை ஹவமறிகையென்றருளிச்செய்கிறார் (ததீயேத்யாதி.) ...

௮.—செழுநீர்மலர்க்கமலந்திரையுந்து வன்பகட்டால்
உழுநீர்வயலுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த
கழுநீர்கடிகமழும் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
தொழுநீர் மனத்தவரைத் தொழுவாயென் றூய்நெஞ்சே.

ப - ரை.—வயல் - வயல்களை, உழுநீர்-உழுகைஸ்வபாவமாகவுடையரான, உழவர் - உழுநரானவர்கள், செழு - அழகிய, நீர் - நீரிலே, மலர் - அலர்ந்த, கமலம் - தாமரைகளானவை, திரை - நீர்த்திரைகள், உந்து - தள்ள, வன் - வலிய, பகட்டால் - எருதுகளைப்பூட்டி, உழ - வயலையுழ, பின்முன் - பின்னும்முன்னும், பிழைத்தெழுந்த-தப்பியெழுந்த,கழுநீர்-செங்கழுநீரும்தாமரையும், கடிகமழும்-[ம] நறுநாற்றம்கமழாநின்றுள்ள,கடல்மல்லைத்தலசயனம்-கடல்மல்லைஸ்தலசயனத்தை, தொழு - தொழுகிற, நீர் - நீர்மையையுடைத்தான, மனத்தவரை - மநஸ்ஸுடைய வர்களை, என்றூய்நெஞ்சே—, தொழுவாய் - தொழப்பாராயென்கிறார். (௮)

எட்டாம்பாட்டு. (செழுநீரித்யாதி) செழுமை - அழகும், பெருமையும். அழகியநீரிலே அலர்ந்த தாமரைகளானவை நீர்த்திரைகள் தள்ள. (வன்பகடு) வலியஎருதுகளைப்பூட்டிவயலையுழ, பின்னும்முன்னும் தப்பியெழுந்த தாமரையும் செங்கழுநீரும் நறுநாற்றம் கமழும்

எட்டாம்பாட்டு.—(செழுநீரித்யாதி) மலர்ந்த தாமரைகளையும் ஜலஸம்ருத்திகளையு முடைத்தாயாய்த்து வயலிருக்கும்படி; இவ்வயலைத்தறைகண்டு உழுகைக்காக,அத்திரைகளையும் தாமரைகளையும் காலாலேதள்ளுவர்கள். (வன்பகட்டால்) ப்ரளயத்திலேயும் உழவற்றாயாய்த்து அவ்வெருதுகள்தானிருப்பது. (உழுநீர்வயலுழவருழ) எப்போதும் நடுவது உழுவதாய்ப் போருகையாலே உழுகையே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தானவயலை,கர்ஷகரானவர்கள்உழ.(பின்முன்பிழைத்தெழுந்தகழுநீர்கடிகமழும்)இவர்கள் உழாநிற்க,பின்[உறு] னும் முன்னும் தப்பிநின்ற செங்கழுநீரானது, இவர்கள் ச்ரமத்தை ஆற்றுகைக்குறுப்பாக பரிமளத்தை ப்ரவஹியாநிற்கும். அன்றிக்கே, இவர்கள்முன்னேயுழுதுகொடுபோகாநிற்க,பின்னேதப்பிநின்றகழுநீர் கடிகமழுமென்றுமாம். அங்ஙனன்றிக்கே, (வயலுழவருழப்பின்முன் பிழைத்தெழுந்த) முன்பே ஒருக்கால் உழுதுவைப்பாகளிறே.[௬ம]

எட்டாம்பாட்டு.—(செழுநீரித்யாதி.) பூதநாகரஸங்ரஸமாத்ரமன்றிக்கே, புண்டரீகருடைய அபேக்ஷிதம்செய்து பூஷிவித்துக்கொண்டவன் வர்த்திக்கிற ஊரில் ஸமாராதநோபகரணங்களான புஷ்பஸம்ருத்திதன்னை அநுஸந்தியாநின்று கொண்டு, அவ்வூரைத் தொழுமவர்களைத் தொழச்சொல்லிவிடுகிறுரென்று ஸங்கதி.

"மலர்க்கமலம் - செழுநீர் - திரையுந்து" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (மலர்ந்தவித்யாதி.) "பகடு" என்று - வ்ருஷபங்களாய், அதின் வன்மையை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயத்திலேயுமித்யாதி.) உழவர்களுடைய முன்ப்ரதேசமும் பின்ப்ரதேசமும் பிழைத்தென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்து, "முன் - உழ, பின் - பிழைத்து" என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து, ஸ்தலபரமாகவும் காலபரமாகவும் இரண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே.)

மூ.—பிணங்களிடு காடதனுள் நடமாடுபிஞ்ஞகனோடு
இணங்கு திருச்சக்கரத்தெம்பெருமானார்க்கிடம், விசும்பில்
கணங்களியங்கும்மல்லைக் கடன்மல்லைத்தலசயனம்
வணங்கு மனத்தாரவரை வணங்கென்றன் மடநெஞ்சே. ௯

ப - ரை.—பிணங்கள் - பிணங்களைச்சுடுக்கிற,இடுகாடதனுள் - சுடுகாட்டிலே, நடமாடு - நர்த்தநம் பண்ணுமவனாய், பிஞ்ஞகனோடு - ஸம்ஹாரகர்த்தாவானருத்ரனோடேகூட, இணங்கு - பொருந்திய, திருச்சக்கரத்து - திருவாழியாழ்வானைத் திருக்கையிலேயுடைய,எம்பெருமானார்க்கு-என்னுடையநாதனுக்கு,இடம்-இடமாய், விசும்பில் - ஸ்வர்க்காதி லோகங்களிலுள்ள, கணங்கள் - தேவகணங்கள், இயங்[யு]கும் - வந்தாஶ்ரயியாநின்றுள்ள,மல்லை - பெருமையையுடைய, கடல்மல்லைத்தலசயனம் - கடல்மல்லைத் தலசயநத்தை, வணங்கு மநத்தாரவரை - வணங்கும் நெஞ்சுடையாரை, என்றன்மடநெஞ்சே! வணங்கு—. ... ... (௧)

கடல்மல்லைத்தலசயனத்தைத் தொழுகிற நீர்மையையுடைய நெஞ்சு உடையாரை, என்துநெஞ்சே! தொழு. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிணங்களித்யாதி) பிணங்கள்சுடுகிற சுடுகாட்டிலே ஸஞ்சரிக்கிற ருத்ரனுடனே, இவனுமொரு அதிகாரிபுருஷன் அப்போது தப்பிநின்ற செங்கமுநீர்அலருகைக்கு ஒருஸம்ஹாரம்பண்ணினாப்போலே யிருக்கும். (கடல்மல்லையித்யாதி) திருக்கடல்மல்லையைத்தொழுகை காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து,ஸ்வபாவமாம்படியான நெஞ்சை யுடையாரை. (தொழுவாயென்துாய்நெஞ்சே)அவர்களுக்கு ஊரைத்தொழுகை யாத்ரையானவோபாதி, அவர்கள்தங்களைத் தொழுகைகிடாய் உனக்குயாத்ரை!. பாகவதஶேஷத்வம் நன்றுஎன்று உபதேஶிக்கலாம்படியிறே உள்ஸம்யியிருக்கிறது. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (பிணங்களித்யாதி) மனிச்சுக் கலவாத நெஞ்சையுடைய ருத்ரனோடேகூட.ஶ்மஶாநபூமியிலே ஆடாநின்றுள்ள ருத்ரனோடேகூட. அபிமாநோபஹதரானவர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்குமொக்கத் திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்து நிற்கும் ஸம்ஹாரம்பண்ணினாப்போலே - களைகொத்தினாப்போலேயென்கை. செங்கழுநீர் ஸம்ருத்தமாய் வருகைக்காக உழவாகிற ஸம்ஹாரம்பண்ணினாப்போலே என்று[கூ]ம வாக்யார்த்தம். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பிணங்களித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் சொல்லப்பட்ட புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு உறுப்பானவன் ஸௌஶீல்யத்தையநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

சுடுகாட்டில்பேயாய் மநுஷ்யருடைய வ்யாபாரமில்லாமையால் (மனிச்சுக் கலவாத நெஞ்சையுடைய) என்கிறது. வாக்யார்த்தம்(ஶ்மஶாநேத்யாதி.) பிஞ்ஞகன் - பிநாகியென்றுய், அவன்உபலக்ஷணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபிமாநேத்யாதி.)

௰.—கடிகமழுநெடுமறுகிற்கடன்மல்லைத்தலசயனத்
தடிகளடியேநினையு மடியவர்கள்தம்மடியான்
வடிகொள்நெடுவேல்வலவன் கலிகன்றியொலிவல்லார்
முடிகொள் நெடுமன்னவர்தம் முதல்வர் முதலாவாரே. ௧௦.

ப - ரை.—கடி - நறுநாற்றம், கமழும் - கமழாநின்றுள்ள, நெடு - பெரிய, மறுகின் - வீதிகளையுடைத்தான, கடல்மல்லை-திருக்கடல்மல்லையிலே, தலசயனத்து-ஸ்தலஶயநத்திலே பள்ளிகொண்ட. அடிகள் - ஸ்வாமியுடைய, அடி - திருவடிகளை, நினையும்அடியவர்கள்தம் - நினைப்பாருடைய, அடியான் - அடியாராய், வடிகொள் - கூர்மையையுடைத்தாய், நெடு-பெரிய, வேல்வலவன் - வேலாலபொருமவல்லரான, கலிகன்றி - ஆழ்வார், ஒலி - அருளிச்செய்ததிருமொழியை, வல்லார் - கற்கவல்லவர்கள், முடிகொள் - கிரீடதாரிகளான, நெடுமன்னவர்தம்முதல்வர் - ராஜாதிராஜாக்களுக்கும், முதலாவார் - ப்ரதாநராவரென்கிறார்.... ... (௧௦)

என்று எண்ணலாம்படி தன்னைமறைத்து, கூடநிற்கிற கையுந் திருவாழியுமான என்னையனுக்கிடம். (விசும்பிலித்யாதி) ஸ்வர்காதிலோகங்களில் தேவகணங்கள் தங்களதிகாராவாப்திக்குவந்து ஆஶ்ரயிக்கும் திருக்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தை வணங்குநெஞ்சுடையானை, மடநெஞ்சே ! நீயும்வணங்கு. ... ... ௬.

பத்தாம்பாட்டு. (கடிகமழுமித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநின்றுள்ளபெரியதெருவையுடைய திருக்கடல்மல்லையிலே ஸ்தலஶயநமாகப் பள்ளிகொண்ட ஸர்வஸ்வாமி திருவடிகளை நினைப்பாருடைய. (அடியவர்கள் தம்மடியான்) இவருடைய *பயிலுஞ்சுடரொளியிறே இத்திருமொழி.

நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ்வானைச் சொல்லுகிறவிடம் - நித்யஸூரிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். (விசும்பில்கணங்களியங்கும் மல்லை) இங்கேவந்து சாய்ந்தருளின நீர்மையை அநுஸந்தித்து, நித்யஸூரிகள் ஸஞ்சரிக்கிறபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்.அன்றிக்கே, ஆகாஶத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற ப்ரதாநரான யக்ஷகந்தர்வர்கள் ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள பெருமையையுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (வணங்குமனத்தாரவரை) தொழும் நெஞ்சுடையானை. (வணங்கு-மடநெஞ்சே)[நடுவே அவர்கள் தொழும் விஷயத்தைத் தேடியிராதே, உனக்குத்தொழுகைக்கு விஷயம் அவர்கள்தாங்கள் கிடாய் !. ... ... ௬.

பத்தாம்பாட்டு.—(கடிகமழுமித்யாதி) பரிமளம் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள பெரியவீதிகளையுடைத்தான திருக்கடல்மல்லையிலே வந்து கண்வளருகிறஸர்வஸ்வாமியுடைய திருவடிகளையேஅநுஸந்திக்கும் ஶேஷபூதர் ஶேஷத்வத்திலே நின்றவன். ஜ்ஞாநாநந்தங்களல்ல நிரூபகம், ஶாமவதஶேஷத்வமென்கிறார்.

“ மல்லை” என்றதினர்த்தம் (பெருமையென்றது.) ... ... ௯.

பத்தாம்பாட்டு.—(கடியித்யாதி.) “ மறுகில்” என்றதினர்த்தம் (வீதிகளையுடைத்தானவென்றது.)

(வடிகொளித்யாதி) கூரிய பெரியவேல்வல்ல ஆழ்வாரருளிச்செய்த திருமொழிவல்லார். (முடிகொளித்யாதி) லோகத்தைரக்ஷிக்கைக்கு ப்ரதாநரான ராஜாக்களுக்கும் ப்ரதாநராவார். ... ... க0.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

(வடிகொள்நெடுவேல்வலவன்) காக்கைக்குக் கையிலே வேல்பிடித்தாப்போலேயாய்த்து ஶேஷத்வத்திலும்ஶாஸவதஶேஷத்வத்திலே நின்றபடி. கூர்மையையும் ஒழுகுநீட்சியையு முடைத்தான வேலையுடையராய், ப்ரதிபக்ஷநிரஸந ஸமர்த்தராயிருந்துள்ள ஆழ்வாருடைய இத்திருமொழியை அப்ய ஸிக்கவல்லார். (முடிகொளித்யாதி)முடியையுடையராய் நாட்டுக்கு அநந்யப்ரயோஜநராயிருந்துள்ள க்ஷத்ரியர்க்கு ப்ரதாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகரான நித்யஸூரிகளோடு ஸதீஶராகப்பெறுவர். ... ... க0.

அடிவரவு.—நண்ணாத பார் ஏனம் விண்டார் பிச்ச புலன்
பந்தி செழு பிணம் கடி திவள்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

காக்கைக்கு-ரக்ஷிக்கைக்கு. (ஶாஸ்வதஶேஷத்வத்திலே நின்றபடி) என்றதுக்கு- பிற்காலியாதே நின்றபடி என்றுகருத்து. க்ஷத்ரியர்க்கு-மநு மாந்தாதா போல்வார்க்கென்றபடி. ... ... க0.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

இரண்டாம்பத்து - ஏழாந்திருமொழி - திவளும். ப்ரவேஶம்.

ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக ஶாஸ்வதநுஸவம்பண்ணுகையாலே தம்முடைய அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாராய்நின்றார்-கீழ்;

ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக ஶாஸ்வதநுஸவம் பண்ணுகையாலே தம்முடையஅநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாராய்நின்றார்;

அ.—திவளும்வெண்மதி ப்ரவேஶம்.—கீழ்த்திருமொழியிலே - ஶாஸ்வதர்களே ப்ராபகரென்று மநுஸந்தித்த ஆழ்வார்தமக்கு நிரூபகத்வேந திருவடிகள் ப்ரஸ்துதமாய்த்து; தாய்முலையைநினைத்த ப்ரஜையோபாதி ப்ரவணமாய் இவர்திருவுள்ளம் அவர்களுக்கு உத்தேஶ்யமான திருவடிகளில் பிணியுண்டது; நினைத்தபோதே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றிலர்; அத்தால் கடற்கரையெல்லாம் ஆராயத்தடங்கினார்; அங்ஙனே ஒருபெண்பித்தனாயிருக்கக்கண்டு திருவிடவெந்தை யெம்பெருமான்றன் நயந்தாளாய்த்து;அதுதானும் நினைத்தபோதே பெறுமைபெண்ணுடையுடுத்து ஆர்த்தியோடிருக்க, கீழ்த்திருமொழியில் ததீயர்இவ்வர்யத்தை அவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யும்படியை அந்யாபதேஶத்தாலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டுகொள்வது.

(ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமாக ஶாஸ்வதநுஸவம் பண்ணுகையாலே) என்றது - "அடிகளடியேநினையு மடியவர்கள்தம்மடியான்" என்றத்தைப்பற்ற.

அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்துக்கு லக்ஷணம்சொல்லுகிற விடத்தில் “ நின் திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நான் - உற்றது முன்னடியார்க் கடிமை” என்றுரிறே ; தம்முடைய ஶேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையாக அவனுடைய ஶேஷித்வத்தை அநுஸந்தித்தவிடத்து அது தமக்கு ரஸித்தபடியாலே அணைத்து அநுபவிக்கப்பார்த்தார் ; அது அப்போதே கைபுகுராமையாலே தாமானதன்மையழிந்து ஒருபிராட்டிதஶையை ப்ராப்தராய், அதுதன்னிலும் புணர்ந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி தஶையை ப்ராப்தராய், ஆற்றாமைமீதூர்ந்து,ஸ்திதிகமநஶயநாதிகளிலும் ஒருநியதியற்று நோவுபடுகிற இவள்தஶையை யநுஸந்தித்த[ம திருத்தாயார், இவள்தஶைக்குத் தன்னாற்செய்யலாவதற்றிருக்கிறபடியையும்அவனாலல்லது பரிஹாரமற்றிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து,

அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்குலக்ஷணம்சொல்லுகிறவிடத்திலே, “நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நான்-உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை” என்றுரிறே; தம்முடைய ஶேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையான அவ[மடு னுடைய ஶேஷித்வத்தை அநுஸந்தித்தவிடத்தில், அது தமக்கு ரஸித்திருக்கும்படியாலே அவனை அநுபவிப்பதாகப் பாரித்தார் ; அப்போதே நினைத்தபடி அநுபவிக்கப்பெற்றிலர் ; அவ்விழவாலே தாமான தன்மைபோய், பிரிவாற்றாமையாலே நோவுபடுகிறு ளொரு பிராட்டி தஶையை ப்ராப்தராய்,அந்நிலைதானும் போய்க்குலைந்தது.அதாவது- தன்னாற்றாமையைத் தானே வாய்விட்டாற்றுகை யன்றிக்கே, பிறர் வாயாலே சொல்லுகைபிறே. ஆக,நாயகனோடு நினைத்தபடிகலவாப் பரிமாறுமையாலே நம்முடைய கோயில்திருவாய்மொழிப்படியாலே ஸ்திதி கமநஶயநாதிகளிலொருநிலையன்றிக்கே அரதியாய் நோவுபடுகிற பெண்பிள்ளையுடைய தஶையைஅநுஸந்தித்த திருத்தாயார்; இவ[உடு ளுக்குண்டான செல்லாமையையும், அவனிவ்வளவில்வந்து முகங்காட்டாதே யிருக்கிறவிருப்பையும், இவளுடைய தஶைக்குத் தன்னாலொருபரிஹாரமின்றிக்கே யிருக்கிறபடியையும், அவனையிட்டே பரிஹரித்துக் கொள்ளவேண்டும்படியாயிருக்கிற விருப்பையும் அநுஸந்தித்து ;

ததீயஶேஷத்வம் ஸமவநந்யார்ஹ ஶேஷத்வமாகிறபடி யெங்ஙனே யென்ன, அருளிச்செய்கிறுர் (அநந்யேத்யாதி.) (தம்முடைய ஶேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையான அவனுடைய ஶேஷித்வத்தை யநுஸந்தித்தவிடத்தில்) என்றதுக்கு - தமக்கு ஶேஷிகளான ததீயர்க்குமவனே ஶேஷியென்று அநுஸந்தித்த விடத்திலென்றபடி. (ரஸித்திருக்கும்படியாலே)என்றதுக்கு-தமக்குஉத்தேஶ்யரான ஸாமவதர்க்கு[௩ டு உத்தேஶ்யதம மாகையாலே ஸமவநுபவம் தமக்கு மிகவும் ரஸித்ததென்று கருத்து. (நம்முடையகோயில்திருவாய்மொழி) - “கங்குலும் பகலும்” என்கிற திருவாய்மொழி. (செல்லாமை) என்கிறது -“ ஆசைவிடாளால் ” இத்யாதியைப்பற்ற, “பேதையேன்” என்றத்தைப்பற்ற (தன்னாலொருவித்யாதி.)

திவளும்வெண்மதிபோல்திருமுகத்தரிவை செழுங்கடலமுதினிற்பிறந்த
வவளுநின்னாகத் திருப்பதுமறிந்து மாகிலுமாசைவிடாளால் ;
குவளையங்கண்ணி கொல்லியம்பாவை சொல்லுநின்றாணயந்திருந்த
விவளையுன்மனத்தாலென்னினைந்திருந்தாயிடவெந்தையெந்தைபிரானே.

ப-ரை. —திவளும் - ஒளிவிடாநின்றுள்ள, வெள் - வெளுத்த, மதிபோல - சந்திரனைப்போன்ற, திரு - அழகிய, முகத்து - திருமுகத்தையுடையளாய், அரிவை - அரிவைப்பருவத்தளாய, செழு - பெரிய, கடல் - கடலில், அமுதினில் - அமுதத்தோடே, பிறந்த - அவதரித்தவளான, அவளும் - பெரியபிராட்டியாரும், நின் - தேவரீருடைய, ஆகத்து - திருமார்விலே, இருப்பதும் - எழுந்தருளியிருக்குமதையும், அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், ஆகிலும் —, ஆசை - தேவரீர்பக்கல் ஆசையை, என்பெண்பிள்ளை, விடாள் - விடுகின்றிலள், அம் - அழகிய, குவளை - குவளைப்பூப்போன்ற, கண்ணி - கண்ணழகையுடையளாய், கொல்லி - கொல்லிமலையில் பண்ணப்பட்ட, அம் - அழகிய, பாவை - பாவைபோன்றவடிவழகையுடையளாய், நின் - தேவரீருடைய, தாள் - திருவடிகளை, நயந்திருந்த - ஆசைப்பட்டிருக்கிற, இவளை - இவள்விஷயத்தில், உன்மனத்தால் - தேவரீர்திருவுள்ளத்தாலே, என்நினைந்திருந்தாய் - என்னநினைத்திருந்தீர்; பரமபதத்தைவிட்டு, இடவெந்தை - திருவிடவெந்தையிலேவந்துநிற்கிற, எந்தைபிரானே - என்குலநாதனே! சொல்லு - ஒருவார்த்தையருளிச்செய்யவேணுமென்று கேட்கிறதிருத்தாயார் பாசுரத்தாலே தமக்கான வைவர்ண்யப்ரகாசம் பண்ணுகிறார்.

அரிவை - பெண்பருவம். (க)

இவள்விஷயத்தில் தேவரீர் செய்யத்தக்கதாக நினைத்திருக்கிறதென்? என்று. திருவிடவெந்தையில் நாயனார் திருவடிகளிலே கொண்டுபோய்ப்பொகட்டு எங்களைக் காற்கடைக்கொண்டு உம்முடைய ஸௌலப்யசீலாதிகளிலே யகப்பட்ட இவள்விஷயத்தில் தேவர் நினைத்திருக்கிறதென்? என்றுகேட்கிற திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே தமக்குப்பிறந்த தசையைப்பேசுகிறார்.*

“இதுக்குமேல் நிர்ஹேதுகராய் நிற்கிற வவரிருக்க வழியே போவாரோ பாதியான் நமக்கு இது தெரியுமோ, ஆனபின்பு, அவர் தம்மையே இதுக்கொரு போக்கடி கேட்போம்” என்றய்யவஸித்து; திருவிடவெந்தை நாயனார் திருவடிகளிலே யிவளைக்கொண்டு போய்ப் பொகட்டு, எங்களைக் காற்கடைக்கொண்டு உம்முடைய ஸௌலப்ய சீலாதிகளிலே துவக்குண்டவிவள் உம்மை நினைத்தபடி யநுஸந்திக்கப்பெறுமையாலே மிகவும் நோவுபடாநின்றாள், நீர் இவளுடைய திறத்துச்செய்ய நினைக்கிறதென்? என்று கேட்கிற திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே தமக்குப்பிறந்த தசையைப்பேசுகிறாராயத்து. ..

“என்னணங்கினுக்குறுநோயறிவேனே” என்றதை நினைத்து (நமக்கிது தெரியுமோவென்றது.) “தாணயந்திருந்த” என்றதாலே (திருவடிகளிலே பொகட்டென்றது.) “என்கண்பொருந்திலள்” என்றதைக்கடாக்ஷித்து (எங்களைக்காற்கடைக்கொண்டென்றது.) “ஊழிபிறபெரிதால்” இத்யாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி (மிகவும் நோவுபடாநின்றாளென்றது.) ... ...

முதற்பாட்டு. (திவளுமித்யாதி) திவளுதல் – ஒளிவிடுதல். ஒளிவிடாநின்றுள்ள சந்த்ரனைப்போன்ற அழகிய முகத்தையுடையளுமாய், பெரியகடலிலே அம்ருதத்திற் பிறந்தவளும். செழுமை – பெருமையும், அழகும்.

முதற்பாட்டு.—(திவளுமித்யாதி) இவளுடைய ஆசைக்கு அளவில்லாமைசொல்லுகிறது. தன்னில் அளவுடையார் ஆழங்கால்படக்கண்டால் கரையிலேநின்றார்க்குத் தப்பவிறேயடுப்பது. (திவளும் வெண்மதிபோல்) ஆழங்காலேயாகிலும் முழுகி மண்கொள்ளுகைக்கீடான அளவுடைமையைச்சொல்லுகிறது. (திவளும்) ஒளிவிடுகை[யு]யாதல்; ஒளியின்மிகுதியாலே பளபளத்திருக்கிறபடியைச்சொல்லுதல். (வெண்மதிபோல்) யௌவநத்தாலே பாண்டரமாயிருக்கை. நித்யாநுபவம்பண்ணாநிற்கச்செய்தேயும் அத்ருப்திமாறாதேயிருக்கையைச்சொன்னபடி. (திருமுகத்து) முவாதிக்கு நேர்கொடுநேர் சந்த்ரனொப்பாகப்போராமையாலே, (திருமுகம்) என்று அதுதன்[னு]டையேசொல்லுகிறது. "சந்த்ரகாந்தாநநம்ராமமதீவப்ரியதர்சநம்" என்னக்கடவதிறே. மறுவுங்குறைகையு மின்றிக்கேயிருக்கை. எப்போதும் ஏகரூபனாய், தன்பக்கலுள்ளதெல்லாம் அநுஸந்த்யமாயிருப்பானொரு சந்த்ரனைப்போலேயிருக்கை. (அரிவை) முகத்தில்காந்தியொழியவேயும் துவக்கவற்றாய்த்துப் பருவமிருப்பது. இது பருவமிருந்தபடி. மேல்பிறப்பிருக்கிறபடி சொல்லுகிறது (செழுங்கடலமுதினிற்பிறந்த) முதலிலே பாற்கடலாய், அதுதன்னைக் கோதாக்கி அம்ருதமாய், அவ்வம்ருதந்தான்கோதாம்படி பிறந்தவளாய்த்து. "விண்ணவரமுதுணவமுதில்வரும்பெண்ணமுது" என்னக்கடவதிறே. பரார்த்தமாகக் கடல்கடைந்தான் என்று ஔதார்யம் கொண்டாடினதடையப்

முதற்பாட்டு. (திவளுமித்யாதி.) "ஆழங்காலிட்டாளால்" என்றதைக் கடாக்ஷித்துத்தொகுத்த பாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதி.) இத்தை உபபாதிக்கிறார் (தன்னிலித்யாதி.) அவன்ஸௌந்தர்யத்தலாழங்காற்பட்ட பிராட்டியைவர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆழங்காலேயித்யாதி.) மண்கொள்ளுகையாவது-கரைகாண்கையாய், அத்தால்-தன்னுடைய ஸௌந்தர்[ய]யாதிகளாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் அல்பமாக்கியநுபவிக்கவல்லவளென்றபடி. யௌவநத்திலே வெளுக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நித்யாநுபவமித்யாதி.) உபமாநத்தைச்சொல்லிக் கொண்டு வர்ணித்து அதுபோராமை, " திரு" என்று விசேஷித்தாப்போலே, விசேஷித்தவிடமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ரேத்யாதி.) "ஆஹ்லாதகத்வே சந்த்ராத்காநநம்" என்று சொல்லிவைத்துப் போராமை, அதில் "ப்ரியதர்சநம்" என்றானிறேஎன்று கருத்து. உபமாநம் நேரில்லாமைக்கு உபமாநத்துக்குக்குற்றந்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மறுவுமித்யாதி.) நேர்நிற்கமாட்டதத்தை முந்துறச்சொல்லுவானென்? கழிப்பானென்னென்ன; இவ்விரண்டாலும் ஸர்வத்ர-அஸத்ருசோபமையென்கிறார் (எப்போதும் ஏகரூபனாயித்யாதி.) பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம்[சொ]ல் (பரார்த்தமாகவித்யாதி.) ஔதார்யம் கொண்டாடினதென்றது -" வானவரைப் பெண்ணாகி யமுதூட்டும் " என்றத்தைப்பற்ற.

(நின்னித்யாதி) உன்திருமார்வத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவதுவு மறிந்தும் உன்பக்கல் ஆசைவிடுகிறிலள். (குவளையித்யாதி) குவளைப் பூப்போன்ற கண்ணழகையும்

போய், தனக்கு நல்லதுபெற வ்யாபரித்தாளித்தனை. (அவளும்)[ரூ வடிவழகாலும் பருவத்தாலும் பிறப்பாலும்வந்த ஏற்றத்தையுடைய ளானவளும். (நின்னாகத்து) அவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான மார் வாய்த்து. "அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறபடியே – இம்மார்விலி ருப்புக்கு ஏதேனுமிழவுவாரிப்செய்வதென்! என்று துணுக்குத்துணு க்குஎன்றுய்த்து வர்த்திப்பது.(இருப்பதும்) இருந்தால் கலந்தாளா[ய ய், பின்னை பிரிவும்பொறுக்கமாட்டாள். (அறிந்தும்) அவள்மார்வி லிருக்கிறதறியாமை பற்றிறெளென்னவொண்ணாதே, அவளிருக்கிற விருப்பு தனக்குப்பற்றுகைக்குப்பற்றுசென்று பற்றினவளை.(ஆகிலும் ஆசைவிடாளால்) "அவளுமங்கேயிருக்கச்செய்தேஎனக்கிழக்கவேண் டுகிறதென்?" என்று அதுதானேயிவளுக்கு ஆசைக்குடலாய்த்து; அதுவாய்த்து இவளுக்கு ஆசைப்படுகைக்கு மூலம்வைகம்.

(குவளையங்கண்ணி) அவளிலிவளுக்குண்டான ஏற்றம்சொல்லு கிறது. திருமுகமென்று – ஸமுதாயசோபையிறே அவளுக்குச்

பிராட்டியுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைச்சொல்லி, கேவலம் "நின்" என்றத்தா ல்-இவளுடைய ஸௌந்தர்யாதிகள் வாசாமகோசரங்களென்று தோற்றுகை[உய யாலே, மௌநத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவளுக்குங்கூட வித்யாதி.) இது க்கு ப்ரமாணம் (அகலவித்யாதி.) ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இம்மா ர்விலித்யாதி.) "இருப்பதும்" என்கிறவகாரம் - விரோதியாய், இருப்புக்கு ப்ரத் யநீகாசாரமான பிரிவால் வந்த வ்யஸநத்தைக்காட்டுகிறதென்று விவக்ஷித்து, அது க்குஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (இருந்தாலித்யாதி.) இருந்தத்தாலே கலவிவந்த தாய், அதுதானும விஶ்லேஷாஸஹமா யல்லதிராதென்று விஶ்லேஷித்துளராக எண்ணி அவ்வழியாலே அவள்படுகிறபாடுதான் வாசாமகோசரமென்றுகருத்து. "அறிந்தும்" என்கிறஉகாரம் - பிராட்டியுடைய விஶ்லேஷபீருத்வத்தையறியா திருந்தாளாகில் ஆசைப்படக்கூடும், ஸங்கிக்கலாமென்கிற நினைவாலேயறிந்தாளா கில் கலவியிலும் பிரிந்திருக்கையே நன்றென்று ஆசைவிடவேண்டியிருக்கும்.[ஈய அதிஶங்கையே விஷயமாகையாலே என்று இவ்வர்யத்துக்குஸூசகமென்று திரு வுள்ளம்பற்றி, இப்பெண்பிள்ளையறிந்ததுக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (அவ ளுமித்யாதி.) *நிகயாநபாயிநியும் நித்யாதிஶங்கையோடேநித்யாதிஶங்கைபண் ணுகிற்க, அவளோட்டை ஸாம்யாபத்தியானநானிழந்திருக்கையாவதேதென்று தாத்பர்யமாகவுமாம்; அன்றிக்கே, பிராட்டிக்கு வேறொருவடகில்லாமையாலே அதிஶங்கைபண்ணுகிறாளத்தனை, எனக்கு அவளைவடகையாயிருக்கையால் அதி ஶங்கையும் பண்ணவேண்டுவதில்லை என்று ஆசைப்படுகிறாளென்று தாத்பர்யமாக வுமாம்.

குவளைக்கண்ணிஎன்றதே, "அம்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அவளிலித்யாதி.) இப்பாட்டினடியிலே, (தன்னிலளவுடையார்) என்று - பிராட்டியைஇப்பெண்பிள் ளையேற்றமாகச்சொன்னாளாயிருக்கிறது, இங்கேஇப்பெண்பிள்ளைக்கேற்றஞ்சொல் லுகிறாள், இதுசேரும்படியென்னென்னில்; அப்போது அவள்முகத்தைப்பார்த்த வாறே விலக்ஷணவிஷயங்களிப்படிபேசுவிக்கும், ஆசைடாலவிரோதமில்லை யென்ற தாய்த்து.

கொல்லிமலையில்பாவைபோன்ற வடிவழகையுமுடைய விவளை ; நின்தாள் நயந்திருந்த விவளை தேவர்திருவுள்ளத்திற் செய்தருள நினைத்திருந்ததென். நயத்தல் - ஆசைப்படல். ... ... க.

சொல்லுகிறது; குவளையங்கண்ணியென்று - அவயவசோபையிலுண்டான ஏற்றம்சொல்லுகிறது இவளுக்கு. அவன்றன்னிற்காட்டில் * அஸிதேக்ஷணையென்று அவள்கண்ணுக்குண்டான ஏற்றத்தோபாதியும்போருமாய்த்து அவளிற்காட்டில் இவள்கண்ணுக்குண்டான ஏற்றமும். (கொல்லியம்பாவை) கொல்லிமலையிலே ஒருபாவையுண்டு - எல்லாரும் உருவகுப்புக்குத் தமிழர்சொல்லுவதொன்று. பிறப்பாலொப்புச சொல்லவொண்ணாது, ஒன்றிலேயெழுதிக்காணில் காணுமித்தனை. (சொல்லு) இதுக்கொருபோக்கடி நீர் நினைத்திராமையில்லையிறே ; அவ்வளவும்போராது, எங்களுக்கு ஸமதிநம்படி "மாஶுசः" என்றாப்போலே ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவேணும்.

(நின்தாள்நயந்திருந்த) இதுவும் அவளிற்காட்டில் இவளுக்குமிகு உண்டான ஏற்றம். அவள், மார்வை ஆசைப்பட்டாள; இவள, திருவடிகளை ஆசைப்பட்டாள். அவன்வாசியறிந்தார், அவன்மார்வை ஆசைப்படுவர்கள்; அவனோடு கூடினவன வாசியறிந்தார், அவன்றிருவடிகளைப்பற்றுமித்தனையிறே. (இவளை) சொன்னசொன்ன ஏற்றமெல்லாம் போராதபடியிருக்கையாலே, கையாலேகாட்டி (இவளை) என்கிறாள். (உன்மனத்தால) கைகழிந்தவறுகதும் ஓர்போக்கடி பார்த்திருக்கக்கடவவுன்திருவுள்ளத்தால நினைத்திருந்ததென். உன்மனத்தால்) என்நெஞ்சாலிதுகொருபோக்கடி தேடுமதுஅன்றி என்னை விட்டேன், இனி உன்நெஞ்சால் நீநினைத்திருந்ததென். (இடவெந்தையெந்தைபிரானே) : கலங்காபபெருநகரத்தில் புகபபெறுமதுவுறு கழியபபோனாலும் பிழைக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலேவந்து நிற்கிற என்குலநாயனானவனே ; "பின்னும் ஆளவாக்கும்" என்கிறபடியே. (சொல்லு) என்று - க்ரியை. ... ... க.

அவன்தானும், * மையார்கருங்கண்ணிகனமலர்மேலினிதிருந்தா ளைவன்றன்னிலிதயாதி.) அவளொருவனை உத்தேச்யமாகக்கண்டு உகக்குமஸெள[ந்]தர்யமவளது, இருவரையும உத்தேச்யமாகக் கண்டுகக்குஞ்ஸெளந்தர்யமிவளது; ஸெளந்தர்யாதிஸயஸூசகமான நேத்ரலக்ஷணம்விஞ்சியிருக்குமென்றுகருத்து. (பாவையுண்டு) என்றது - ஸ்த்ரீப்ரதிமையெழுதியிருக்குமென்றபடி. அப்ஸாஸ்ஸுக்களோபாதி அழுதிறபிறந்தாளென்னலாயத்துஅவளை, என்வயிறறிற்பிறந்தாளென்னவொண்ணாத, "ருத்ரத்தோபாத்யிவள்வடிவு "என்னுமித்தனை என்னுமபிப்ராயததை யருளிச்செய்கிறார் (பிறப்பாலிதயாதி.) "என நினைத்திருந்தாய்?" என்றுகேட்குமதுக்குமுன்னே " சொலலு" என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிதயாதி.)

கைகழிந்தவறறுகதும் - ஊர்த்வீத்தத்தாலே ஸ்வரூபம்குலைந்த சேதநவஸ்துவுக்குமென்றபடி. அப்ரஸுப்தார்த்தமாகவிறே அர்ச்சாவதாரமென்று திருவுள்ளம். தாத்பர்யாநுரம் (உனமனத்தாலிதயாதி.) க்ரியைஎனறது - இத்திருமொழிக்கெல்லாம் பொதுவானக்ரியையென்றபடி. ... ... உ.

துளம்படுமுறுவல்தோழியர்க்கருளாள், துணைமுலைசாந்துகொண்டணியாள்,
குளம்படுகுவளைக்கண்ணிணையெழுதாள், கோலநன்மலர் குழற்கணியாள்,
வளம்படுமுந்நீர் வையமுன்னளந்த மாலெனும், மாலினமொழியாள்
இளம்படியிவளுக்கென்நினைந்திருந்தாயிடவெந்தையெந்தைபிரானே.

ப - ரை.—என் பெண்பிள்ளை [illegible] பெருமையாலே; துளம்படு - மா துளவிளை போன்ற, முறுவல் - சந்தஹாஸத்தைக்கொண்டு, தோழியர்க்கு - தன் தோழிமார்முன்பே, அருளாள் - ஸ்மிதம்பண்ணுகிறிலள், துணை - சோதியமுலை யுடைய, முலை - முலைகளை, சாந்துகொண்டு - சந்தநத்தாலே, அணியாள் - அலங் கரிக்கிறிலள்; குளம் - [illegible], [illegible], குவளை - குவளைமலர்போன்ற, கண்ணிணை - இரண்டுகண்களிலும், எழுதாள் - அஞ்சனமெழுதுகிறிலள்; கோ லம் - அழகியதாய், நல் - [illegible], மலர் - புஷ்பங்களை, குழற்கு - குழலில், அணியாள் - அணிகிறிலள், வளம் - [illegible] நல்லவஸ்துக்கள், படு - உண்டாகிற, முந்நீர் - [illegible], வையம் - பூமியை, முன் - மஹாபலிபக்கலிலேபெற்று வளந்த, [illegible] என்னுடைய [illegible] என்னுகின்றுள, [மாலி]ரு மால் - [illegible]. [illegible] - [illegible]. மொழியாள் - பேச்சை யுடையவளாய், [illegible] - [illegible] இவள்திறத்தில, என் [illegible]. ...(௨)

இரண்டாம்பாட்டு. (துளம்படு [illegible]) தோழிமாரைப் பட்டினி கொள்ளாநின்றாள். [illegible] - மாதுளம் [illegible] மாதுளைவிளையை முறுவலுக் [illegible] சொல்லக்கடவது. [illegible] தோற்றும்படும்

[இரண்டாம்]பாட்டு.—(துளம்படு [illegible]) துளமென்று - மாது ளமாய், [illegible] [illegible], அத [illegible] "[illegible] சொல்லுகிறது" என்று [illegible] [illegible]" என்றருளிச் செய்வர், [illegible] பதிகையாவது - [illegible] - இத்தைக்கண்டவா [illegible], [illegible] - அழிகை யாட, [illegible] [illegible] [illegible], இர ண்டுவகைப்பாடும் உபமாநம் [illegible] (தோழியர்க்கருளா ள்) [illegible], [illegible] [illegible], இனி நாயகனுக்கு [illegible] [illegible], "காஞ்ஸமி தா" என்று அவர் [illegible], அது [illegible] தோழிமார்க்கு ஜீவநம்.

இரண்டாம்பாட்டு — துளம்படு [illegible]. [illegible] ஆசையுடைய பெண் பிள்ளைக்கு ஆசைப்பட்டபோதை [illegible] [illegible] சொல்லுகிறானறு [illegible]

மாதுளம் - மாதுளம்விளை. (உண்டாக்கப்பாட) என்னும்படித்திலே, கடலில்முகத்து [illegible] என்றுமது கண்டுகொள்வது விசாணம் இதுதையிதுயாதி.) செய்திலள் என்றுகை "அருளாள்" என்று விம்பாவிநாதுக த்தக்கருத்து (தாயமாரித்யாதி.) "படிகடந்து புறப்படுகை துலமாயாதைச் சுபபோராதுகாண" என்று ஹிதஞ்சொல் லுமவர்களாகையாலே வெறுத்து ஸ்மிதம்பண்ணுகின்றாறு கருத்து. முந்துறஇத் தையருளிச்செய்தது சதுராதூராவம (இனியிதயாதி.) "ஸாவஸ்யம்" என்னுமதுக்கு ஸூசகப்ரமாணம காஞ்சுகடாதி.) "க்ஷவிநம்பாஸா பமுக்ஷாரஸீலாஸிலாதலேபூர்வ முபோயவிஷ்டா, காஞ்ஸமிதாலக்ஷமணஜாதஹாஸாதயா மாஹவிதா வஹுமாநிய ஜாதம" "அருளாள்" என்றபடிவாஸகை (அதுவேயிதுயாதி.)

என்னுதல்;படுதல் உண்டாகையாய், மாதுளத்துக்கு உத்பத்தியிங்கே யென்னுதல்.(துணையித்யாதி)சேர்த்தியழகையுடைய முலையில் சந்தன மிடுகிறிலள். சாந்து – சந்தனம். (குளமித்யாதி) அழுக்கற்ற கயத்து அலர்ந்தகுவளைப்பூப்போன்றகண்களில் அஞ்ஜநமெழுதுகிறிலள்.(கோலமித்யாதி) மிகவுமழகிய பூ, குழலிலணிகிறிலள்.

ஆக, தன் கைபார்த்திருக்கிற தோழிமாரைப் பட்டினிகொள்ளா நின்றாள். இவள் நாயகனோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தால்வந்த ஹர்ஷந் தோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணினால அதுவே யாரகமாகவாய்த்து அவாக ளிருப்பது.

(துணைமுலையித்யாதி) நாயகனையும் பட்டினிகொள்ளாநின்றாள். (துணைமுலை)புறம்பு உபமாநமின்றிக்கே தன்னில்தானேயுபமாநமாகச்சொல்ல வேண்டும்படியிருக்கிறமுலைகள். (சாந்துகொண்டணியாள்)இவள் அவன்வரவை உத்தேஶித்து முலைகளைச்சாந்துகொண்டு அலங்கரிக்கப் புக்காளிறே " இவளுக்கிது அபேக்ஷிதமாகாதே." என்று அவனுக்கு கிஞ்சித்கரிக்கைக்கு அவகாஶமுள்ளது ; ஆகையாலே, அவனுக்கு அவ காஶப்ரதாநம் பண்ணுகிறிலள்.

(குளமித்யாதி) அழுக்கயத்தில்நின்று அலர்ந்த குவளைபோன்ற கண்களை, மங்களார்த்தமாக அஞ்ஜநங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். ரத்நாகரம்போலே* ஶோபாகரமானவஸ்துவை அநுபவிக்கிற கண்[உடை] யாகையாலேஒன்றுகொண்டுஅலங்கரிக்கவேண்டாவிறே.இனி,அஞ்ஜ நங்கொண்டு அலங்கரிப்பது மங்களார்த்தமாகவிறே ; இவள் அஞ்ஜந த்தாலே அலங்கரிக்கப்புகுமன்றிறே அவனுக்கு கிஞ்சித்கரிந்தானுக அவகாஶமுள்ளது ; அது செய்கிறிலள்.

(கோலமித்யாதி) கலம்பகனல்லது தனிப்பூச்சூடப்பொறாத குழலை, புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். * வாசஞ்செய் பூங்குழலா ளாகையாலே புஷ்பங்கொண்டலங்கரிக்க வேண்டாவிறே ; மங்க ளார்த்தமாக புஷ்பங்கொண்டலங்கரிக்கிறிலள். நாயகனவிரும்பியிருக்கு மிடங்களை இவளலங்கரியாதொழிகையாவது – அவனுடைய யாரக த்ரவ்யத்தை விலக்குகையிறே.

ஜீவநமானபடியைஉபபாதிக்கிறார் (இவளித்யாதி.) "தோழியர்க்கருளாள்" என்று- தோழிமாருடையயாரகத்தைய'ழித்தாளென்னும்ப்ரகரணத்துக்குச்சேர, "குழற்க ணியாள்" என்னுமளவுக்கும்தொகுத்தஹாவம் (நாயகனித்யாதி.) விஶ்லேஷதஶை யிலே சாந்துகொண்டு அலங்கரிக்கப்ரஸக்தியுண்டோ அதவனுக்குயாரகமாய் அத்தையழிக்கைக்கென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவளவன்வரவையித்யாதி.) "கொ ங்கைமேல்குங்குமத்தின்குழம்பழியப்புகுந்தொருநாள் - தங்குமேலென்னாவி தங் கும்" என்றாளிறே சூடிக்கொடுத்தாள் என்றுதிருவுள்ளம். இத்தால் - இவளலங் கரித்திருந்தால் அவனுடிரித்திருப்பனென்றதாய்த்து.

அழுக்கயம் - ஜலஸம்ருத்திமாறுதஹ்ரதம், "குளம்படுகுவளை"என்று த்ஜேஷ்டா ஆமதவிஶேஷணத்தாலேஃலித்தஅர்த்தத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, "மங்களார்த மாக" என்றத்தைஸ்வீகரிக்கிறார் (ரத்நேத்யாதி.)

(வளம்படுமித்யாதி) நன்றான கடல்சூழ்ந்தபூமியை முன்பு மஹாபலிபக்கலிலேவாங்கி அளந்துகொண்ட பெரியோனேயென்னும்; வ்யாமுக்தனேயென்னுமென்றுமாம். (மாலினமொழியித்யாதி) மிகவும் கலங்கினபேச்சையுடையளாய் மிகவும்பாலையான இவளுக்குச் செய்தருள நினைத்ததென். ... ... உ.

(வளம்படுமித்யாதி) ஸர்வஸாதாரணமான ரக்ஷணத்தைப்பண்ணுமவன் என்னளவிலே நெகிழ இராநின்றான். (வளம்படுமுந்நீர்) ரத்நாகரமென்னுதல்; (வளம்படும் - வையம்) என்று - வஸுமதி என்னுதல். (மாலென்னும்) தன்னுடைய ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்தில் பிச்சேறியிருக்குமவன் இவ்வொருத்தியொன்றையும் உபேக்ஷித்திராநின்றான். (மாலினமொழியாள்) தன்னுடையவ்யாமோஹத்துக்குச்சேர்ந்த பேச்சையுடையவள். வ்யாமோஹம் வழிந்து புறப்பட்டு அநுசொல்லாறுப்போலேயிருக்கை.

(இளம்படியிவளுக்கு) இளைதானபடியையுடைய இவளுக்கு. [மிருது ஸ்வபாவையான இவளுக்கு; - உம்முடையபக்கலில் நின்றும் பிரித்து பத்துமாஸம் அசோகவநிகையிலே வைத்தவிடத்திலும், பின்னையும் "த்யக்தல்ய" என்றிருந்தவள்படியல்லாத மார்த்தவத்தையுடைய இவளுக்கு. பட்டருளிச்செய்தாராகப்ரஸித்தமிறே - "உண்ணவும் பொறாதே பட்டினிவிடவும் பொறாதேயிருக்கும் ஸுகுமாரனைப்போலே, அதிகமான ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாதபடியான திருமங்கையாழ்வார் மார்த்தவமிருக்கும்படி" என்று. (இவளுக்கித்யாதி) இவளுடையப்ராப்தியறிந்து கலக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறநீ, உன்னுடைய திருவுள்ளத்தாலே நினைத்திருக்கிறதென்? ... ... உ.

நாயகனிடத்தில் அவள் "அளந்தமால்" என்னக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி.) "இனம்" என்றது - ஒப்பாய். அதினர்த்தம் (சேர்ந்தவென்றது.)

"படி" என்று - சரீரமென்று கீழருளிச்செய்தது, அர்த்தாந்தரம் (ம்ருது ஸ்வபாவையானவித்யாதி.) இத்தைவிவரிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதி.) மார்த்தவம்இவளுக்கு ஸ்வாபாவிகமென்னுமத்தை அப்ரஸ்துதவாக்யத்தாலே ஸ்பஷ்டீகரிக்கிறார் (பட்டரித்யாதி.) இத்தால் - ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள், விச்லேஷத்திலாறியிருக்கவும் ஸம்ச்லேஷத்திலநுபவிக்கவும் வல்லள்; ஸ்ரீபராங்குசநாயகியார், விச்லேஷத்தில் "கடியன்கொடியன்" என்னவும், ஸம்ச்லேஷத்தில் க்ரமப்ராப்தி பொறுக்கமாட்டாதேபதறவும் வல்லராயிருப்பர்; ஸ்ரீகுலசேகரர் பிராட்டியார், தன்ராஜகுலத்தாலே அடைவுவிஷயத்தில் விச்லேஷத்தில்தணிவின்றிக்கேயிருக்கவும் வல்லர்; பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாகில், விச்லேஷத்தில் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தும் ஸம்ச்லேஷத்தில் அவனைக்கண்டகாட்சியிலே தணியுமவளாயிருப்பள்; திருமங்கைநங்கை, கலக்கவும்பொறாது பிரியவும்பொறாது, மார்த்தவமேப்ரக்ருதியாயிருக்குமென்றதாய்த்து. "பிரான்" என்றதுக்குப்ரயோஜநபயோஜநம்காட்டாநின்று கொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதி.) உ.

சாந்தமும்பூணும் சந்தநக்குழம்பும் தடமுலைக்கணியிலும்தழலாம்,
போந்தவெண்டிங்கள்கதிர்சுடமெலியும்,பொருகடலபுலம்பிலும்புலம்பும்,
மாந்தளிர்மேனிவண்ணமும்பொன்னாம், வளைகளுமிறைநில்லா,என்ற
னேந்திழையிவளுக்கென்னினைந்திருந்தாயிடவெந்தைபெந்தைபிரானே.

ப - ரை.—சாந்தமும் - சாந்தும், பூணும் - முத்தாரமும், சந்தனக்குழம்பும்—, தடம்முலைக்கு - பெரியமுலையிலே, அணியிலும்—, தழலாம் - நெருப்பாகாநின்றது; போந்த - எல்லார்தாபமுமாற்றுகைக்குத்தோற்றின, வெள் - வெளுத்த, திங்கள் - சந்த்ரகிரணங்கள், கதிர்சுட - அக்நிபோலேதஹிக்க, மெலியும் - அத்தாலே நோவுபடாநின்றாள்; பொரு - அலைபொருகிற, கடல் - ஸமுத்ரமானது, புலம்[பி] பில - கோஷிக்கப்புக்கால, புலம்பும் - இவளும்கூப்பிடாநின்றாள்; மாந்தளிர் - மாந்தளிர்போன்ற, மேனி - திருமேனியின், வண்ணமும் - நிறமும், பொன்னும் - விவர்ணமாகாநின்றது; வளைகளும் - முன்கைவளை தடக்கமான வளைகளும், இறை - சற்றேனும், நில்லா - தொங்குகிறனவில்லை; என்றன் - என்னுடைய, ஏந்து - தரிக்கப்பட்ட, இழை - ஆபரணத்தையுடைய, இவளுக்கு என்னினைந்திருந்தாய் இடவெந்தை பெந்தைபிரானே!—. ... ... (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (சாந்தமித்யாதி) "சந்தனமாஞ்சாந்தஞ்சந்து." சாந்தென்று - சந்தனத்திலேயொருபேதம, பச்சை வெட்டை என்றாப்போலே சில பேதங்களுண்டே; அந்தபேதத்தையிட்டு, சாந்தென்கிறது. பூண் - முத்துவடம். சந்தனக்குழம்பும். தடம் - பெருமை. பெரியமுலையிலே அணியிலும், தழலாம் - அக்நியாம்.

மூன்றாம்பாட்டு.—(சாந்தமித்யாதி) எங்களால் நோக்கலாமெல்லைகழிந்தது. பழகப்புதைத்து ஆறிக்குளிர்ந்தசாந்தும், முத்தாரமும், சந்தநக்குழம்பும். (தடமுலைக்கணியிலும்) "நிதாநமறியாதே, நாமிருந்து ஒருபரிஹாரம் பண்ணுகையாவதென்" என்று முன்புஎல்லாரும் கைவாங்கியிருப்பர்கள்; பின்னையும், இவள்பக்கலொருவாசியின்றிக்கே நோவுபடக்காண்கையாலே, "இனிநாட்டார்செய்யுமவற்றையாகிலும்செய்துபார்ப்போம்" என்று இவற்றைக்கொண்டுசிசிரோபசாரம்பண்ணப்புகுவர்கள்; புககால், அவைதானே (க) இந்தநமாகவேவாநிற்கும். (பூண்) என்ன - முத்தாரமென்று தோற்றுமோவென்னில்; [ஈடு] ஆச்வாஸகரமாகப்பண்ணுகிறதாகையாலே முத்தாரமாயிருக்குமிறே.

மூன்றாம்பாட்டு.—(சாந்தமித்யாதி.) வடகணிடத்திலும் வெறுப்போடிருந்தவளவன்றிக்கே, விரஹஜ்வரம்கிளர்ந்து கார்ச்யமடையாநின்றாளென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"அணியிலும் தழலாம்" என்கைக்குஹார்தஹாவம் (எங்களாலித்யாதி.) சாந்து-குங்குமகஸ்தூரிமுதலானபரிமளவஸ்துவோடே மாதித்ததென்றும், சந்தநக்குழம்பும் - கேவலசந்தநபங்கமென்றும் பேதம் கொள்ளுவது. தோழிமார்களித்தனை போதும் சாந்துகொண்டணியாதிருக்கத்தாங்களாறியிருந்தவநந்தரம் அணியவந்ததுக்குக்கருத்தென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (நிதாநமித்யாதி.)

(க) இந்தநம் - விறகு.

(போந்தவித்யாதி) எல்லாரையும் தாபமாற்றப்போந்த சந்த்ரகிரணம் தஹிக்கும்; அத்தாலே நோவுபடும். (பொருகடலித்யாதி) அலைபொருகிற கடலோசைபொறுக்கமாட்டாமை கூப்பிடும். (மாந்தளிரித்யாதி) மாந்தளிர்போன்ற வடிவழகும் பொன்பயந்தது. வண்ணம்-நிறமும், அழகும்.

சாந்து வெவ்வியபடீர்யமன்றோவென்னில்; அதுக்காகவிறே-ஆறிக்குளிர்ந்த என்றது. சாந்தென்னுங்காட்டில் இஸ்ஸம்ஸாரங்களோடே † கூடினதென்று தோற்றுமோ வென்னில்; ஶிஶிரோபசாரத்துக்குறுப்பாகச் சொல்லுகிறதாகையாலே வரும், பூணென்றவிடத்தில்-முத்தாரமென்றாப்போலே. (சாந்தமுமித்யாதி) வயிரமும் வயிரத்தோலும் ஒன்றாக வேமாப்போலே யாய்த்து இவையெல்லாம் ஒன்றாக வேகிறபடி. உலர்ந்தவிறகிலே நெருப்பைக்கொளுத்தினாப்போலே, விரஹக்லேஶமான ஶரீரத்திலேயிவைபட்டவாறேபற்றியெரியாநின்றதாய்த்து.

(போந்தவித்யாதி) அப்போது தோற்றின சந்த்ரனுடைய இளநிலாவானது பட, அத்தாலே மெலியாநின்றாள். நிலாச்சுடப்புக்கால் விலக்கலாவ தொன்றில்லையே!. இனித்தான் கூடியிருந்தபோது, "முன்னம் முகிழ்த்த முகிழ்நிலா" என்று அநுகூலமாமிறே.— (பொருகடல்)திரையோடுதிரை பொராநின்றுள்ள கடல் கோஷமுமிக்கப்புக்கவாறே, எதிரேயொருகடல் ஸ்பர்ஶித்துக் கூப்பிடுமாப்போலே தானுமொக்கக்கூப்பிடாநிற்கும். (மாந்தளிரித்யாதி) மாந்தளிரினுடைய நிறம்போலேயிருக்கிற நிறமும் விவர்ணமாகாநின்றது.

(வெவ்வியபடீர்யமன்றோ) என்றதுக்கு-குங்குமகஸ்தூரிகளின் ஔஷ்ண்யம்கலந்திராதோவென்றபடி. (ஸம்ஸாரங்கள்) என்றதுக்கு-நஞ்சும்குட்டியுமாயிருக்கும்ஸம்ஸாரத்தைப்போலே அநேகவிஶேஷங்களென்றபடி. ப்ரதிகப்ரஹணபூர்வகம் ஒருத்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (சாந்தமுமித்யாதி.) அஜ்ஞாதமானத்தை யுருவாக்கே தானேயுதறினால் அதிலேபிறந்த நெருப்புப்பொறியாலே யெல்லாம் வெந்துபோமாப்போலே, இவளுடம்பில்பிறந்தவிரஹாக்நிதானே இவளுடையசாந்துமுதலானவற்றையும் எரிக்கிறதென்றுதாத்பர்யம். அன்றிக்கே, வயிரமும் அதின்தோலுங்கூடப்பச்சையாயிருக்கச்செய்தேயும் மரத்திலேயுலர்ந்த கொம்பிழைந்துபிறந்தஅக்நியாலே யெல்லாம் வேமாப்போலே யென்றுயோஜிக்கவுமாம்; இத்தை விவரிக்கிறார் (உலர்ந்தவித்யாதி.)

இப்பெண்பிள்ளை தாபமாற்றுகைக்காக அம்ஜேசஹஸ்தனை ஓஷதீஶன்வந்து கையாலே குளிரத்தடவப்புக்கான், அதுதானும் ஒருநெருப்பாய்அதுக்குமெலியாநின்றாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்(அப்போதித்யாதி.) "அப்போதுதோற்றின" என்கிறவிஶேஷணத்துக்கு-இப்படிதாத்பர்யம் கொள்ளவேணுமிறே. அநுகூலமே ப்ரதிகூலமானால் செய்யத்தக்கதுண்டோ என்னு மீடுபாட்டையருளிச்செய்கிறார் (நிலாவித்யாதி.) சந்த்ரனைக்கண்டவாறே கடல்முழங்கத்தொடங்கிற்று, அதுதானும் நெருப்பையுருக்கி வார்த்தாப்போலேயிருக்கையாலே புலம்பப்புக்காளென்னும் ஹாவத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (திரையோடித்யாதி.) (ஸ்பர்ஶித்து) என்றதால் இவ்வர்த்தம் ஸூசிதமிறே. "கடலுமாலுமாலோ" என்று வாயசகோர்டிவடிதமிறே.

---

† "இஸ்ஸம்ஸ்காரங்களோடே" என்றும்பாடம்.

மூ.— ஊழியிற்பெரிதால் நாழிகையென்னும்,
ஒண்சுடர் துயின்றதாலென்னும்,
ஆழியும்புலம்புமன்றிலுமுறங்கா,
தென்றலும் தீயினிற்கொடிதாம்,
தோழியோவென்னும், துணைமுலையரக்கும்,
சொல்லுமினென்செய்கேனென்னும்,
ஏழையென்பொன்னுக்கென்னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே. ௩.

ப - ரை.— நாழிகை - ஒருநாழிகைப்பொழுது, ஊழியில் - ஒருகல்பத்தைக்காட்டிலும், பெரிது - மிகநெடுக்கின்றது, என்னும் - என்றுசொல்லாநின்றாள்; ஒண் - மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையனான, சுடர் - ஆதித்யன், துயின்றது - அஸ்தமித்தான், என்னும் —; ஆழியும் - ஸமுத்ரமும், புலம்பும் - கோஷியாநின்றது; அன்றிலும் - அன்றில் பறவையும், உறங்கா - உறங்காதேகதறுகின்றன; தென்றலும் - தென்றல்காற்றும், தீயினில் - நெருப்பைக்காட்டிலும், கொடிதாம் - கொடிதாகவீசாநின்றது; [வரு தோழி - பாங்கி!, ஓ! என்னும் - ஓ! என்று கூப்பிடாநிற்கும்; துணைமுலை - இரண்டு முலைக்கண்களையும், அரக்கும் - அரக்காநின்றாள்; என்செய்கேன் - என்னசெய்வேன், சொல்லுமின் - சொல்லுங்கோள், என்னும் —; ஏழை - அதிசபலையான, என் - என்னுடையவயிற்றிற்பிறந்தவளாய், பொன்னுக்கு - ச்லாக்யையான இப்பெண்விஷயத்தில், இடவெந்தையெந்தைபிரானே! என் நினைந்திருந்தாய்சொல்லு —.

(வளைகளுமித்யாதி) முன்கைவளைதுடக்கமான ஆபரணங்களும் சற்றும்தொங்கா. (என்றனித்யாதி) என்னுடைய ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவளுக்கு என்னினைந்திருந்தாய். ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு. (ஊழியித்யாதி) ஒருநாழிகை ஒருகல்பத்தில்

(வளைகளுமிறைநில்லா) ஆகாசத்திலே நிற்பதொரு வளையில்லையே. [ஸைதில்யபயாத்யாஸ கரேஷுவலயாங்யபி] க்ருஷ்ணனேயன்றிக்கே இன்னமிவற்றிலவனுக்கு வாசியுண்டு; - அவன் "பிரியேன்." என்று பிரிவையுணர்த்தியாகிலும் போமிறே, இவை சடக்கெனப் போய்க்கொடு நின்றது.

(என்றனேந்திழை) என்னுடைய, ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவள். இவள் ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாயிருக்குமிருப்பைக் கண்டுகொண்டிருக்குமிதுவே தாரகமாகக் காணும் இவள்தான் நினைத்திருப்பது. இவளாபரணம் பூண்டிருக்குமிருப்பைக் கண்டநுபவிக்கை, எனக்கிவ்வளவோடே பர்யவஸிக்குமாப்போலே யிருந்தது. (இடவெந்தை) "கைவார்யைர்வஹ்நிக்ஷணை:" என்னும்படி பண்ணுகைக்கோ நீயிங்குவந்திருக்கிறது; ராமாவதாரத்திலிழவு தீர்க்கைக்காகவன்றோ இங்குவந்திருக்கிறது. ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (ஊழியிற்பெரிதால் நாழிகையென்னும்) ஒருகல்பமாகிலும் ஸஹ்யமாய்க்கிடக்கிறது பாடாற்றலாம்,

"வளைகளுமிறைநில்லா" என்றதுக்கு ஸ்வாபம் (ஸைதில்யமித்யாதி.) "ஆஸ" [சவு என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனேயித்யாதி.)

இப்போது ஆபரணங்களுண்டோவென்ன (இவளித்யாதி. "என்னினைந்திருந் தாய்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவளாபரணம் பூண்டித்யாதி.) "பிரானே" என்றதுக்குக்கருத்து (ராமாவதாரத்திலித்யாதி.) ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.—(ஊழியிலித்யாதி.)கீழ்ப்பாட்டில்புலம்புதலைமுக்தகண்டமாகக் காட்டுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"ஊழி-" ப்ரளயகாலமாய், அப்போது நாயகனையறிய யோக்யதையில்லாமையாலும், வ்யாகபதார்த்தங்களில்லாமையாலும் பாடாற்றலாம்; அதிலும்க்ரூரம் இந்நாழிகை என்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒருகல்பமித்யாதி.)

பெரிதென்னும் ; ஆதித்யன் அஸ்தமித்தானென்னும். (ஆழியுமித்யாதி) கடலும் கதறும ; அன்றிலும் உறங்காதேகதறும்.

அந்நாழிகைகளைக் காணலாயிருக்கிறதில்லை. "நேதிநேதி" என்கையொழிய, இன்னத்தோடொக்குமென்று சொல்லவொண்ணாது. ஊழி பெருத்து நாழிகை சிறுத்திருக்கக்கடவதான மர்யாதை குலைந்தது !.— (ஒண்சுடர்துயின்றதாலென்னும்) நாழிகையை அளந்து தருகிற ஆதித்யனும் போய் முடிந்தானென்னுகின்றாள். கல்பத்திலும் உபஸம்ஹ்ருதமாய் பதார்த்தங்களோடே ஸம்ஹார்யனுமவனிறே ஆதித்யன்; இப்போது அங்ஙனன்றிக்கே உளனாய் ஸஞ்சரியாநிற்கச்செய்தேயும் கார்யம்பிறக்கக்காண்கிறிலோம். தன்னுடைய ஸந்நிதியாலே ராத்ரி வ்யஸநத்தையடையப் போக்கிக்கொடுவந்து தோற்றக்கடவ ஆதித்யனும் வந்து தோற்றுகிறிலன். "பீஷோதேதிஸூர்ய:" என்கிற ஈச்வராஜ்ஞையும் குலைந்ததுபோலே !. நித்ரையைநினைத்தல், தீர்க்கநித்ரையை நினைத்தல.

(ஆழியும்புலம்பும்) "நம்மில் சிறியவன் வாயகனாநிற்க நாந்தாம் பேசாதிருக்கிறதென்?" என்று, கடலானது வாயகமாகப்புக்கது. பேரளவுடைய கடலானது தைர்யஹாநம்பிறந்து புலம்புகிறபடி. பேரளவுடையவன் தன்னளவிலே தைர்யஹாநம்பிறந்து பேசும் பேச்சுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலியாநின்றதாய்த்து.—(அன்றிலுமுறங்கா) அன்றிலினுடைய உறங்காமை, ஸம்ச்லேஷஸமயத்தில் நாயகனுடைய நித்ராவிரஹத்துக்கு ஸ்மாரகமாகாநின்றதாய்த்து. (தென்றலும்தீயினிற்கொடிதாம்) தென்றலினுடைய குளிர்த்தியானது, காந்தனுடைய கரஸ்பர்சத்துக்கு ஸ்மாரகமாய் வாயகமாகாநின்றது. தென்றலினுடைய வெம்மை ஆற்றவேண்டில், கேவலாக்நியிலேபொகட்டு ஆற்றவேண்டும்படியிராநின்றது.

"பெரிது" என்கையாலே - "இப்படியன்று, இப்படியன்று" என்று சொல்லுகையால், ஸத்ருசமாகச்சொல்லப்போகாதென்னுமது தோற்றுகிறதென்கிறார் (நேதீத்யாதி.) "ஆல்!" என்ற ஆச்சர்யத்துக்குஹாவம் (ஊழிபெருத்தித்யாதி;) விஷாதஸூசகமாய், அத்தாலே ஸூசிதமாகவுமாம்.

" பெரிதால் நாழிகை" என்றவநந்தரம் சொன்னதுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (நாழிகையையித்யாதி.) (முடிந்தான்) என்றது - (தீர்க்கநித்ரா) என்னும் பக்ஷத்திலே ; "முடிந்தான்" என்கைக்குஜ்ஞாபகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கல்பத்திலுமித்யாதி.) கேவலநித்ரையானபக்ஷத்திலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி.) அன்றிக்கே, கீழ்வாக்யம் கேவலநித்ராபக்ஷத்துக்கு உபபாதகமாய், இவ்வாக்யம் உண்மையைச் சொன்னதுக்குத்தாத்பர்யத்தைச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். " ஆல்" என்றதின்கருத்து (பீஷோதேதீத்யாதி.)

சிறியவன் - ஸூர்யன். வாயகமாம் வழியைக்காட்டுகிறார் (பேரளவுடையவித்யாதி.)

"தீயினிற்கொடிதாம்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (தென்றலினுடையவித்யாதி.).

(தோழியோவென்னும்)என்தோழியெங்கே? என்னும்.(துணைமுலையரக்கும்)வாய்வாய் என்பாரைப்போலே முலைக்கண்ணை அரக்கும்; என்செய்கேன், சொல்லவல்லிகோளேயென்னும். (ஏழையித்யாதி) அதிசபலையான என்பெண்பிள்ளைக்குச் செய்தருள நினைத்ததென். ௬.

(தோழியோவென்னும்) தனக்கொன்று வ்யஸநமானால் "அம்மே!" என்கைக்கு நான்ஸாம்யம்பண்ணிற்றிலேன்!. "அவனோடே சேரவே ஸகலபதார்த்தங்களும் அநுகூலமாய்க்குடநீர்வார்க்குங்காண்" என்று சொன்னாயே பாவீ! நீ, ஊர்பகையாம்படி பண்ணினாயே!.— இவள் "தோழியோ"என்னப்பார்த்திராதே பருவம் (துணிமுலை யர[ம்]க்கும்) முலைகளானவை "எனக்கடைத்தவிஷயத்தை நீகாட்டு" என்று நலியப்புக்கவாறே, க்ஷாமகாலத்தில் ப்ரஜைகள் "சோறு, சோறு" என்றால், "வாய், வாய்" என்பாரைப்போலே, முலைகளை அரக்காநிற்குமாய்த்து. [முன்னிருந்து மூக்கின்று]காணக்காணப் பருவம் கழியாநின்றதாய்த்து. பருவம்கழிவதானால் பின்னையிவை மூதுகிலேயானாலாகாதோ!.— (சொல்லுமின் என்செய்கேனென்னும்) தென்றல்துடக்கமான பதார்த்தங்கள்போலுமன்றிறே முலைகள் நெருக்கப்புக்காலுண்டானநலிவு. அவை வ்யஸநமாகிறபோது, "தோழியோ!" என்றாள்; இவை வ்யஸநமாகப்புக்கவாறே, தோழிமாரோடு தாய்மாரோடுவாசியற எல்லாரையும்சேர்த்து, சொல்லுங்கோளென்கிறாள்.— (ஏழை) "கிடையாதுகாண்" என்றால், கிடைக்குமதிற்போலே சாபலத்தைப் பண்ணுமவளாய்த்து.

(என்பொன்னுக்கு)"இவளும் தன்சாபலமும்பட்டதுபடுகிறாள்" என்று கைவாங்கியிருக்க வொண்ணாதபடி ம்லாநியையாயிருக்குமவள். (இடவெந்தை) உக்தியாலே தன்சாபலம் தோற்றவிருக்கிற இவளைப்போலன்றிக்கே, க்ரியையாலே சாபலம்தோற்றவிருக்கிற நீ நினைத்திருக்கிறதென்?. ... ... ௬.

லோகத்திலே இடரினால் அம்மே! என்னக்கண்டோமே. இத்தனை வ்யஸநங்கள் நலிந்தால், இவள் "தோழி" என்கிறதென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி.) அவனைத்தான்ஸந்தோஷிக்கைக்குக் கருதினமுறவல் தோழியர்க்கருளாதவளவன்றோவென்ன (அவனோடேயித்யாதி.) குடநீர்வார்க்கும் - குளிரப்பண்ணும். "ஓ!" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஊர்பகையித்யாதி.)

மேலுக்கவதாரிகை (இவளித்யாதி.) இவள்க்லேசத்தைப்பார்த்து நில்லாதே முலைகளென்றுகருத்து. வாய்வாயென்கை - கபோலதாடநம் பண்ணுகை. அரக்காநிற்கும் - அடக்காநிற்கும். இவளடக்கும்படி முலைகள்வளருமோவென்ன (முன்னித்யாதி.) "மூக்கின்று" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (காணவித்யாதி.) "முன்னிருந்து" என்றதுக்கு ஸ்வாரஸ்யம் (பருவமித்யாதி.)

"தோழி" என ஏகவசநமாகச்சொல்லியிருக்க,இங்கே"சொல்லுமின்"என்று பஹுவசநப்ரயோகம் பண்ணுகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் பாவமருளிச்செய்கிறார் (தென்றலித்யாதி.)

(க்ரியையாலே)என்றது-திருமுலைத்தடத்தில் திருமுகத்தைவைத்துக்கொண்டேயிருக்கையாலே யென்கை. ... ... ௬.

மூ.—ஓதிலுமுன்பேரன்றிமற்றோதாள்,
உருகும்நின்திருவுருநினைந்து,
காதன்மைபெரிது,கையறவுடையள்,
கயல்நெடுங்கண்துயில்மறந்தாள்,
பேதையேன்பேதைபிள்ளைமைபெரிது,
தெள்ளியள்வள்ளிநுண்மருங்குல்
ஏதலர்முன்னாவென்னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. ரு.

ப-ரை.— ஓதிலும் - வாய்திறந்து வார்த்தைசொல்லும்போது, உன்பேர்[ம]ன்றி - உன்பேரையொழிய, மற்று - மற்றொருவர்பேரையும், ஓதாள் - சொல்லுகிறிலள்; நின் - உன்னுடைய, திருவுரு - வடிவழகை, நினைந்து - நினைத்து, உருகும்-உருகாநின்றாள்; காதன்மை - உன்விஷயத்திலுண்டான ஆசையானது, பெரிது-மேன்மேலும்பெருகாநின்றது; அத்தாலே, கைஅறவுஉடையள் - கைப்பொருளிழந்தாரைப்போலே வருத்தமுறாநின்றாள்; கயல்-கயல்போன்ற, நெடு - நீண்டி[ரு]ருந்துள்ள, கண் - கண்கள், துயில் - நித்திரைகொள்ளுகையை, மறந்தாள்-மறந்துவிட்டாள்; பேதையேன்பேதை - மிகவும்சபலையான எனபெண்ணினுடைய, பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தனம், பெரிது - பெரிதாயிராநின்றது; உம்மளவில்வந்தால், தெளியள் - மிகத்தெளிவுடையளாயிராநின்றாள்; வள்ளி - வள்ளிக்கொடிபோன்று,நுண்-நுண்ணிதாயிருந்துள்ள, மருங்குல்-இடையையுடையளான இவ [உம]ளை, இடவெந்தையெந்தைபிரானே!—, ஏதலர்முன்னா - உகவாதார்முன்னே, என்னினைந்திருந்தாய் - செய்யநினைத்திருக்கிறதென என்றாள். ... ... (ரு)

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஓதிலுமித்யாதி) வாய்திறந்து வார்த்தைசொன்னாளாகிலும் உன்பேரன்றிச்சொல்லாள். (உருகுமித்யாதி) உன்னுடைய வடிவழகைநினைத்து உருகாநிற்கும்.(காதன்மைபெரிது)ஆசைபெரிது. (கையறவுடையள்) கையறல் — செயல்மாட்சி.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(ஓதிலும) முதல்தன்னிலே வார்த்தைசொல்லாதேயிருக்கும்போதே பெரியது; சொன்னாலோ (உன்பேரன்றி மற்றோதாள்) "ஐயர், ஆசசி" என்னத்தவிர்ந்தாள்.— (உருகும்நின் திருவுருநினைந்து) நாமஷ்வாராயர்மியை அநுஸந்தியா, நீர்ப்பண்டம் போலே மஙகியிருக்கும் †.—(காதன்மைபெரிது வடிவழகினளவல்ல வாய்த்து ஆசையின்பெருமை.—(கையறவுடையள)ஆசையினளவல்ல வாய்த்து இழவின்கனம்.— இழவுககு அவயியென்னென்னில்

அஞ்சாம்பாட்டு.— (ஓதிலுமித்யாதி.) "சொலலுமினைசெய்கேன" என்று அவள்கேட்டவாறே, நீங்களெல்லாருங்கூடிப்போதுபோககாகில கரியாவசேஷங்களைச்சொல்லிக்கொண்டுநெஞ்சைஅநயபரமாக்கியுமதாக்கப்பண்ணினுலாமே!என்னும்ஆகாங்க்ஷையிலே சொலலுகிறளென்கிறொன்று ஸங்கதி.

ஓதுகையாவது - சொல்லுகையாய், அதுதானும பெண்பிள்ளைக்குஸ்வஸ்த்வாவஸ்தையிலவார்த்தைசற்கையாய், அத்தசையிலும் உனபேரன்றி மற்றறியாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முதல்தனனிலேயித்யாதி.) பெரியது - தெரியாதது. ஓதும்போதிலுமென்று ஸவ்ஷார்த்தம். யர்மியை - விம்ரஹவிஶிஷ்டனானாமாஶ்ரயனை. வடிவென்றது - ஈஶ்வரன்வடிவென்றபடி. "கை" என்று - கையில் பொருளைச்சொல்லிற்றாய், " அறவு " என்று - இழக்கையைச்சொல்லிற்றாய், "உடை" என்கிறது - ஸப்தமிலேயாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதி.)

† "உக்கியிருக்கும்" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

(கயலித்யாதி)கயல்போன்றபெரிதான கண்களுறங்காள்.(பேதையித்யாதி) மிகவும் அபலையான என்பெண்பிள்ளை.பிள்ளைத்தனம்பெரிது.(தெள்ளியள்) உம்மளவில் சாலத்தெளிவையுடையவள். வள்ளிபோன்றபடி. வள்ளிக்கொடிபோன்றநுண்ணிய இடையையுடையவள். (ஏதலர்த்யாதி)உகவாதார்முன்னே இவளைநீர்செய்ய நினைத்திருக்கிறதென். ௫.

(கயலித்யாதி)கயல்போலேமுக்யமாய்ப்பரப்புடைத்தாயிருக்கிற கண். பெரியவூர்கள் குடிவாங்கினாப்போலே, கண்ணில்பரப்படங்கலும் நித்ராதத்வம் குடிவாங்கிற்று.—(பேதையேன்பேதை) அறிவுகேடியான என் பெண்பிள்ளை. விளைவதறியாதேஇவளைப்பெற நோன்புநோற்[ற]கும்படியான அறிவுகேட்டையுடைய; "நெடுங்காலமும்கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம்" என்கிறபடியே. (பிள்ளைமைபெரிது)பருவத்தினளவல்லவாய்த்து மௌக்த்யத்தின்பெருமை.லோகயாத்ரையிலவந்தால், தன்பருவத்திலுள்ளார்க்குள்ள வறிவுபோராது.—(தெள்ளியள்) உம்மளவில்வந்தால், ஸருதோபநிஷத்கரானவிலுமல்லள்.— (வள்ளிநுண்மருங்குல்) இவள் ஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்துக்கைவிடவொண்ணாதபடியாய்த்து வடிவில்பசை. பிள்ளைத்தனமும் தெள்ளிமையும் அப்ரயோஜகம், வடிவுபோருமாய்த்து உமக்குக்கைவிடவொண்ணாமைக்கு.

(ஏதலர்முன்னா) "ஆசைப்பட்டாயிறே! அழகிதாகவுண்டாயிறே!" என்று ஏசுகிற ஶத்ருக்கள்முன்பே.(என்நினைந்திருந்தாய்)[உய] [த்வஷ்ரேஶரணமதாநாம்பராஹவ:] "உகவாதார்முன்பே நம்முடையார் நோவுபடவிட்டுப்பார்த்திருக்குமது நமக்குப்போராது" என்றிருக்கக்கடவநீர், இவளிடையாட்டத்தில் நினைத்திருக்கிறதென். [நதே உநுரூப:] ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுக்காகிலபோருமென்னவுமாம்;இப்படி கைவிட்டிருக்குமது உமக்குப்போராது. ... ... ௫.

"பேதை" என்று சொல்லிவைத்து, "பிள்ளைமை" என்றதுசகுக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (பருவத்தினித்யாதி.) இப்படி மௌக்த்யத்தைச்சொன்னால், "தெள்ளியள்" என்று மேலே சொல்லுமத்தோடு விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (லோகேத்யாதி.) வள்ளிக்கொடிபோலே நுண்ணிதானஇடையையுடையவளென்று ஶப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளித்யாதி.)(அநுஸந்தித்து) என்றவநுஸாரம், கைவிடநினைத்தாலும் என்றுகூட்டுவது.

"நாத! ந - அநுரூப:" என்னவேயமைந்திருக்கவும், "தே" என்கையாலே - அர்ச்சாவதாரமாக விருக்கும்தேவர்க்கு என்று தாத்பர்யமாகையாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதி.) (என்னவுமாம்) என்றது - சொல்லலாமென்றபடி; பக்ஷாந்தரஸூசகமன்று. ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.— (தன்குடிக்கித்யாதி.) தரும்புநறுக்கில் ஸாயுஜ்யமாமென்றுதணிந்திருக்கு முங்கள்வயிற்றிற்பிறந்தபெண்பிள்ளை என்பேசா யோதுகிறதும் என்னுருவை நினைத்து உருகுகிறதும் செய்தாளென்றால் இது மெய்கொள்ளப்போமோ என்று அவனுக்குக்கருத்தாக; சொல்லுகிறாளென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

மூ.—தன்குடிக்கேதும் தக்கவா நினையாள்,
தடங்கடல்நுடங்கெயிலிலங்கை
வன்குடிமடங்கவாளமர் தொலைத்த
வார்த்தைகேட்டின்புறும், மயங்கும்,
மின்கொடிமருங்குல் சுருங்கமேல்நெருங்கி
மென்முலைபொன்பயந்திருந்த
என்கொடியிவளுக்கென் நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. ௬.

ப - ரை.—தன்-தன்னுடைய, குடிக்கு - குலத்துக்கு, தக்கவா - தகுந்தமார்[யா]க்கம், ஏதும் - ஒன்றும், நினையாள் - ஆராய்ந்தறிகிறிலள்; தடம்-பெரிய, கடல் - கடலையும், நுடங்கு - விளைந்திருந்துள்ள, எயில் - மதிளையுமுடைய, இலங்கை - லங்கையிலுள்ள, வன் - வலியராக்ஷஸருடைய, குடி - குலமாக, மடங்க - அழியும்படி, வாள் அமர்-கொடியயுத்தத்திலே, தொலைத்த-நிரஸித்த, வார்த்தை-வர்த்தாந்தத்தை, கேட்டு—, இன்புறும் - ஆநந்திக்கும்; திரியட்டும், மயங்கும்-மயங்காநிற்கும்; மின் - மின்னலையும், கொடி - வஞ்சிக்கொடியையுமொத்த, மருங்குல் - இடையானது, சுருங்க - நுடங்கும்படி, மேல் - மேலே, நெருங்கி-நெருக்கமாக, பொன்பயந்திருந்த - பொன்நிறமானபசலைபூத்துக்கிடக்கிற, மென் - மெல்லிய, முலை - ஸ்தநங்களையுடையவளான, என்கொடிஇவளுக்கு - என்பெண்ணானஇவள்விஷயத்தில், இடவெந்தையெந்தைபிரானே! என் நினைந்திருந்தாய் சொல்லு—. (௬)

ஆறும்பாட்டு. (தன்குடியித்யாதி) ப்ரபந்நக்குடிதனக்கும் தன்குடிக்கும் சேருஞ்சேராதுஎன்றறிகிறிலள்.

ஆறும்பாட்டு. —(தன்குடிக்கேதும்) (தன்குடி) நங்குடிஎன்னுதே, (தன்குடி) என்கிறுளாய்த்து, "எம்பெருமானார்தர்சநம" என்னுமாப்போலே. நம்ப்ரபத்தியாலே செய்யுமோமாகையன்றிக்கே, பெருமாள் "இராமாநுசனுடையார்" என்றே அருளிச்செய்வர். "பெருவிலையனிருபயவொரு மக்நத்தை நடுவேயிட்டுக்கோத்தால் முன்னும் பின்னுமொக்க விலைபோமாப்போலேகாண்" என்று பிள்ளான். (தன்குடிக்கேதும் தக்கவாநினையாள்) இவள் நிலையிருந்தபடியிது, நீரினி உம்முடையமர்யாதை நோக்கிக்கொள்ளப்பார்த்திரோ இல்லையோ[௩௰] என்கிறுள். இவளை நுடங்கிக்காணும் இக்குலமர்யாதை நடத்துவதாக நினைத்திருந்தது; தன்னைத்துடங்கி குலமர்யாதைநடத்துவதாக நினைத்திருக்க, தானித்தைக் கடலிலே கவிழ்க்கப்பார்க்கிருள். (தன்குடிக்கு) "ஜநகாநாம்குலே" என்கிறபடியே இவள்பிறந்தபின்பாய்த்து இக்குடியில் முன்பில்லாதனற்றமெல்லாமுண்டாய்த்து.

திருக்கோட்டியூர்நம்பி "எம்பெருமானார்தர்சநம" என்று எல்லார்க்கும் ப்ரதிபத்திபிறக்கும்படி தம் ப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தமாத்ரமன்றோ வென்ன (நம்ப்ரதிபத்தியாலேயித்யாதி.) முன்புள்ளாரும் பின்புள்ளாருமிருக்க இவரையிட்டே நிரூபிக்கைக்குஹேது வென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (பெருவிலையனித்யாதி.) உம்முடையமர்யாதை என்றது - இவள்ஸ்வபத்நத்திலே மூளுவதற்குமுன்னே முகங்காட்டுகையென்கை. தன்குடியின்மர்யாதைகளைச்செய்ய நினையாளென்னுதே, "குடிக்கு - தக்கவா" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (இவளையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) (நினைத்திருக்க)-திருத்தாயார் நினைத்திருக்க. குலமர்யாதை முன்புதானே நடந்துகொண்டுவாராதோ, இவளைத்துடங்கி நடத்துவதென்றாலே? என்னும் ஸங்காபரிஹாரார்த்தம் ப்ரதிசம்ரஹணம் (தன்குடிக்கென்று.)

(தடமித்யாதி) பெரியகடலையும் வளைந்தமதிளையுமுடைய லங்கையில், வன்குடியுண்டு - பொல்லாவரக்கர்குடி மாளயுத்தத்திலே தொலைந்த வார்த்தைகேட்டு இன்புறும்,

ஒருநாள்பட்டர்இனிதாகவாசித்தவற்றைக்கேட்டருளி†எம்பாரெழுந்திருந்து நின்று கண்ணநீரை விழவிட்டு ஸ்ரீஶிலாகுஷ்கரணராய், பட்டரைக்காட்டி, "ஜநகாநாம்குலேகீர்த்திமாஹரிஷ்யதிமேஸுதா" என்றருளிச்செய்தாராம். "தத்தஸ்ய" என்கிறபடியே - நம்முடைய பேற்றுக்குநமக்கு வருந்துகைக்கு ப்ராப்தியில்லை, "அவனாலேபேறு" என்றிருக்கும் குடியாய்த்து. "பெறுவதவனையர்கில் இக்க்ரமங்கொண்டென் கார்யமென்" என்கிறாநின்றாளவள்; "முகத்திலே விழித்துக்கொடுநின்று க்ரமம்பார்க்கவமையாதோ" என்கிறாநின்றாளிவள். (ஏதும் தக்கவாநினையாள்) மடலைக்கடைக்கணிப்பது, வேண்யுஷ்ப்ரயத்நத்திலேயொருப்படுவதாகாநின்றாள். (நினையாள்) திருத்தாயார் தான் இவள் நினைவையும் அடியொத்திருக்கின்றாளாகிலும் இவளை யிழக்கமாட்டாமையாலே.

(தடங்கடலித்யாதி) வேண்யுஷ்ப்ரயத்நத்திலொருப்பட வேண்டாதபடி வந்துதவும்படியை யநுஸந்தித்து இனியளாகாநிற்கும்; அதிலேயொருப்பட்ட வளவிலே வந்துதவினவனிறே. பரப்புடைத்தான கடலை அகழாகவுடைத்தாய், ஶத்ருக்கள் கேட்டபோதே நடுங்கும்படியான மதிளையுடைத்தாய. அன்றிக்கே, புரிப்புடைத்தான மதிளென்னுதல். (இலங்கைவன்குடிமடங்க) ஊரிலரணையன்றிக்கே, வரவலத்தாலே பல்கிப்பரந்திருந்துள்ள குடியானது கிரியட்டும் முடிந்துபோம்படியாக; ராக்ஷஸரைப்போலே மாயையாலன்றிக்கே, நிறமுடைத்தான பூசலிலே வன்குடிமடங்கத் தொலைந்தவார்த்தையுண்டு- ஸ்ரீராமாயணஞ்சீத்தானும், அத்தைக்கேட்டு. (இன்புறும்) "நம்மவஸ்தையையுடையளா யிருப்பாளொருத்திக்கு உதவினபோதே யினி நமக்கும் உதவினவனன்றோ" என்று அத்தாலே இனியளாம்.

இந்தத்திருத்தாயாரைப்போலேசொன்னார்தானுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தத்தஸ்யேத்யாதி.) ஆனால் த்வரிக்கவேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பெறுவதித்யாதி.) இது - ஸம்ஶயம். "ஏதும்" என்கைக்குத்தாத்பர்யம் (மடலையித்யாதி.) "நினையாள்" என்கைக்கு-அவள் நினைவுதெரியுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (திருத்தாயாரித்யாதி.)

அதிலே - வேண்யுத்ப்ரயத்நத்திலே. நடுங்கும்படியான - நடுங்கும்படியானவென்றபடி. "எயில்"என்றதினர்த்தம்(மதிளென்றது.)புரிப்புடைத்தான - கோணுணமாகவளைப்புடைத்தான. "வாள்" என்று - ஒளியாய், அதாவது-செவ்வையான பூசலென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸரைப்போலேயித்யாதி.)

---

† "வாசித்தபடியைக்கேட்டருளி" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

திரிய மயங்கும். (மின்கொடியித்யாதி) மின்போலவும் கொடிபோலவுமிருக்கிற இடை நுடங்கும்படி மேலேநெருங்க, அழகிய முலை பொன்பூக்கவிருந்த என் பெண்பிள்ளையான இவளுக்கு என்நினைந்திருந்தாய். ... ... ௬.

(மயங்கும்) "உதவாதவன் உதவாதொழிகையன்றிக்கே உதவும்ஸ்வபாவனுமிருந்துவைத்து, நம்முடையமுமிதுவாயிருக்கஉதவாதொழிவதே!" என்றுமோஹிக்கும். "நம்முடையையுடையா ளொருத்திக்கு உதவினவனன்றோ" என்று அந்த அண்ணுமையையநுஸந்தித்தினியளாம்; "அணித்தாக வுதவினவன் நமக்குதவாராதொழிவதே!" என்று மயங்கும்.

(மின்கொடியித்யாதி) மயங்கிறு ஒழுக்கலாமவளோ இவள். மின்கொடிபோலேயிருக்கு மிடையானது சுருங்கும்படியாக மேலே நெருங்காநிற்குமாய்த்து. மேலேயிருந்து கீழேவெட்டுவாரைப்போலே தன்குடியிருப்பை யழியாநின்றதாய்த்து. (மென்முலை) முலைக்கு காடின்யம் ஸ்வபாவமாயிருக்கச்செய்தே, "மென்முலை" என்கிறது-[விரஹஸஹமல்லாமையாலே. (பொன்பயந்திருந்த) இதனுடைய மண்ணீடாய்க் கழிந்தநாய்த்து. (என்கொடி) இவளுடைய வைவர்ண்யத்துக்கு உதவாதொழியிலும், தன்வயிற்றிற்பிறப்புக்குஉதவாதொழிய வொண்ணுதென்றிருக்கிறாள். (இவளுக்கென் நினைந்திருந்தாய்) இவளுடைய வைவர்ண்யமும், அவ்யவஸாயமும், செல்லாமையும், வடிவழகும், பிறப்பிருந்தபடியாலும்,உமக்குஉதவாதொழியப்போமோ.(இடவெந்தை) இவளிற்காட்டிலுமக்குண்டான வைவர்ண்யப்யோதகமிறே திருவிடவெந்தையிலிருப்பு: உடம்புவெளுப்பன்றாகில் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யிருக்கவமையுமிறே. உம்முடைய வைவர்ண்யந்தோற்றத் திருவிடவெந்தையிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத்தில் நினைத்திருந்ததென். ... ... ௬.

வார்த்தைகேட்கை இரண்டிக்கும் ஹேதுவாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையையித்யாதி.)

சுருங்கமேல் நெருங்குகை-இடையொடியும்படி முலைமேலே பணைக்கைஎன்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (மேலேயிருந்தித்யாதி.) ... ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு.— (உளங்கனிந்தித்யாதி.) உங்கள்குலமர்யாதைகளைப்பேணச்சொல்லி நீங்கள் பெண்பிள்ளையைமிரட்டி நிறுத்தினிகோளாகில் அவள்தானே ஆறியிராளோ, என்னைக்கேட்கிறதென்னென்ன ; அங்ஙன்செய்யவொண்ணுதபடியிறே அவள்உடையயென்கிறுளென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

பெண்பிள்ளையை "என்நினைந்திருந்தாய்" என்று நாங்கள்கணக்கமறுமாற்றம் சொல்ல, நினைந்துஉன்னையேத்தமென்னவமைந்திருக்கவும், "இருக்கும்" என்கையாலே - வாய்விடமாட்டாதே. திருவுள்ளம் கனிந்திருக்குமென்று தாத்பர்யம்

மூ.—உளங்கனிந்திருக்கு முன்னையேபிதற்று
முனக்கன்றியெனக்கன் பொன்றிலளால்
வளங்கனிபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை
மாயனேயென்று வாய்வெருவும்
களங்கனிமுறுவல் காரிகைபெரிது
கவலையோடவலம் சேர்ந்திருந்த
இளங்கனியிவளுக்கென் நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே. எ.

ப - ரை.—இப்பெண்பிள்ளை, உன்னையேயெப்பொழுதும் நினைக்கையாலே,[ம உளம்கனிந்திருக்கும்-ஸர்தஷ்டசித்தையாயிராநின்றாள்; வாய்விட்டுப்பேசப்புகில், உன்னையே - ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விஷயபூதனானவுன்னையே, பிதற்றும் - அடைவு கெடப் பேசாநின்றாள்; உனக்கன்றி - உன்விஷயத்திலல்லாமல், எனக்கு - நெடுங்காலம் சோற்றுப்பெற்ற என்விஷயத்திலே, ஒன்று - அல்பமும், அன்பிலள் - ஸ்நேஹமில்லாதவளாயிராநின்றாள்; வளம்-மிக்கஇனிமையுடைத்தான, கனி-[யரு கனிகளையுடைய, பொழில் - சோலைகளாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, மாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலைமலையில் எழுந்தருளியிருக்கிற, மாயனேஎன்று - ஆச்சர்ய ஶக்தியுக்தனேயென்று, வாய்வெருவும்-வாய்பிதற்றுகின்றாள்; களங்கனி-களங்கனி போலேயினிதான, முறுவல் - புன்சிரிப்பையும், காரிகை - அழகையுமுடைத்தான என்பெண்ணானவள், பெரிதுகவலையோடு - மிக்கமநவருத்தத்தோடே, அவலம் சேர்ந்திருந்த - அழகழிந்திருக்குமவளாய, இளம்கன்னி-சிறுப்பெண்பிள்ளையான, இவளுக்கு - இவள்விஷயத்தில், இடவெந்தையெந்தைபிரானே—, என்நினைந்திருந்தாய்—, சொல்லு என்கிறாள். ... ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு.(உளமித்யாதி) உன்னளவிலே நெஞ்சுடையளாயிருக்கும்; உன்னையல்லது வாய்புலத்தாள்.

ஏழாம்பாட்டு.— (உளங்கனிந்திருக்கும்) உள்ளமானது இங்ஙனே பக்வமாய், அகவாயிலோடுகிறது வாய்விடமாட்டாதேயிருக்கும். ஹ்ருதயம் பக்வமாகையாவதென்னென்னில்; ஸ்ருஜிக்கக்கடவவன் ஸ்ருஜித்தவில்லையாகில் ஆஶ்ரயமில்லையாயிருக்கை.— (உன்னையேபிதற்றும்) "இதுதான் ஸாவஶங்யத்தாலேயோ" என்றிருந்தாள் இவள் வாய்[கூம விடுமளவும் திருத்தாயார்; உம்முடையபக்கலிலுமொருஅபிஸந்தியின் றிக்கே, "ஜாமதம்ங்யஸ்யஜல்பதஃ" என்கிறபடியே - அடைவுகேடாகச் சொல்லாநின்றாள். ஒருஅபிஸந்திபூர்வகமாக வந்ததாகில் அடைவு பட்டிருக்குமிறே.

விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உள்ளமானதித்யாதி.)ஆஶ்ரயமில்லையாயிருக்கையென்றது - பழமானது ஸ்ருஜியாதபோது அழிந்துபோமாப்போலே ஈஶ்வரன் அநுஸவியாதபோது அழியும்படியிருக்கையென்கை. இதுதானென்றது - உளங்கனிந்திருக்கைதானென்றபடி. தான் "என்நினைந்திருக்கிறாய்" என்றதுக்கு வாய்விடாதேயிருந்தது அவனிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே என்றிருந்தாள் திருத்தாயார், நெஞ்சழிந்து வாய்புலத்தப்புக்காள் பெண்பிள்ளை, அத்தைவிட்டு "உன்னையேபிதற்றும்" என்கிறுளென்னும் ஸாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதுதானித்யாதி.)

உன்னையொழியப் பெற்ற என்பக்கல் ஒரு ஸ்நேஹமில்லை. (வளமித்யாதி) நன்றான ஃபலாதிகளையுடைய பொழில்சூழப்பட்ட திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளின ஆச்சர்யபூதனேயென்று வாய்வெருவும். (களங்கனிமித்யாதி) களாம்பழம்போன்ற முறுவலையுடைய[ரு (உனக்கித்யாதி) "நம்மையுமொருக்கால்சொல்லாளோ" எனனும்நசையறுத்தாள். அவனுக்காமபடியிவ்வளவாக்கினுர் பக்கலிலேயாதல், அவன்பக்கலிலேயாதலிறே ஹாவபாவமிவளுக்கு.

(வளமித்யாதி)இவ்வளவான பரேமத்துக்கு அவன்க்ஷேபண்ணினபடியைச்சொல்லி வாயவெருவும். ஸம்ஸீய்யமானஃபலங்களையுடை[ய]த்தான பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே, ஆரியர்களிகழ்ந்தம்லேச்சபூமியிலுள்ளார்க்கு முகங்கொடுத்து நிற்கிற ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களை அநுஸந்தித்து, பின்னைவாஸனையே உபாயயராகச்சொல்லுமதொழிய உணர்த்தியுடன் சொல்லுவதொருவார்த்தையில்லை. (வாய்வெருவும்)[விவிந்த்யவாவாஸ்ருவதீதமேவ] முற்பட அநுஸந்தியா, பின்னை அதுதானும் மாட்டாதே வாஸனையாலே சில சொல்லுமித்தனை.

(களங்கனிமுறுவல்) பிள்ளாய் ! ஆர் வாய்வெருவக்கடவத்தை ஆர்வாயவெருவுகிறுள். "ஸீதேதிவாருதீம்" என்று அவனிறே வாய்வெருவுவான். "எதிர்த்தலையைத் தோற்பித்தோமாக வேணும்" என்றிருக்கிறவர்களாகவாய் இப்படிவிலக்ஷணமாய் பக்வமாய்த்தோற்றினது போலேயாய்தது முறுவலிருப்பது.

[அஸ்மிந்]முன்புதாமும்பிராட்டியுமாய் ஜலக்ரீடாதிகள் பண்ணிஸரஸமாகப்பரிமாறிறநீரிடத்திலே, பிராட்டியைப்பிரிந்துதாமும் இளையபெருமாளுமாயத் தேடிக்கொடுவாராநிறகசெய்தே, அவ்விடத்தைக் உட்கருத்தையருளிசசெயகிறுா (நமமையுமித்யாதி;) பின்னையுமொருக்கால் சொல்லாளோ என்னுமாசை. "எனக்கன பொன்றிலள்" என்னபரஸக்தியெஙஙனேயென்ன (அவனுககிதயாதி.)

"ராமேதிராமேதி ஸதைவபுத்யாவிசிந்த்யவாசாவ்ருவதீதமேவ." இதைக்கர்த்தமருளிச்செயகிறுா (முறபடவிதயாதி.) "வாய்வெருவும், களங்கனிமுறுவல்" என்ற ஸமஹிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (பிள்ளாயித்யாதி.) பிளளாயென்னுமது - பூஜ்யவாசகமாகையாலே, இடவெந்தைபிரானை யஙஙனே ஸம்போயிக்கிறுளென்று கருத்து. வாய்வெருவும்படியான பாகம் முடுக்கினவிவளை குலமர்யாதையிலே நிறுத்துகைதுஷ்கரமென்று கருத்து. "களங்கனிமுறுவல" எனற வளவுக்குத் தாத்பர்யம் (எதிர்த்தலையித்யாதி.) களாப்பழம் போனறமுறுவலென்று ஹேசம்யதா[ரூ]மாத்ரத்திலே த்ருஷ்டாந்தமெனறு திருவுள்ளம். "களம்" என்று-கலமென்றதாய், அவ்யக்தமதுரமெனறபடி; இதவ்யாக்யானாந்தரத்திலர்த்தம். "சாருததீம்" என்றது அழகிபதங்களையுடையவளென்றபடி. தோற்பித்தோமாகவேணுமென்றிருக்கிறவர்கள் - பிராட்டிமார்.

அவன் பிராட்டிமுறுவலுக்குத்தோற்றமைக்குப்ரமாணாந்தரம் காட்டிக்கொண்டு வயாக்யானம் பணணுகிறுர் (அஸமிநித்யாதி.)

பெரி-வ்யா.—கண்டு இளையபெருமாளைப்பார்த்தருளிச்செய்கிறார்[அஸ்மிந்]இப்படிவெறுந்தறையாயிருக்கிறவிடத்திலேகாண் அன்றுநாமெடுப்பெடுத்தது. [மயாஸார்யம்] ப்ரணயயாளையில் தம்மைத்தாம் சாலஶ்லாகித்திறேயிருப்பது.நாமுங்கூட காணவந்தசோழரோபாதியாகக் கடாக்ஷிக்கும்படி அவளுடைய அளவுடைமையும் விஷயமாகப் பரிமாறினபடியுங்காண். [உதாரஶீலா] படைவீட்டிலிருந்தநாள், மாமனார் மாமியார்க்குக் கூசிப் படிவிடுவாரோபாதி அளவுபடவாய்த்து ஸோஹம் செல்லுவது ; இப்போது, அவ்வளவன்றிக்கே, ஏகாந்தஸ்தலமாகையாலே தன்னை முற்றூட்டாக ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தாளாய்த்து.[ஶிலாதலேபூர்வம்]ஜலக்ரீடைபண்ணுகிறதோரிடத்திலேஶிலாதலமாய் இளைத்தவிடத்திலேயதிலேயேறுவதாகப் பெருமாள் முற்கோலிக்(க)கணிசிக்க,"ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா:" என்கிற அதிலேயுமொரு ஸம்வைக்யமுண்டிறே யிவளுக்கு ; அத்தை யிவருடைய இங்கிதாதிகளைக்கொண்டறிந்து இவரையிளைப்பிக்கவேணும் என்று பார்த்து, பெருமாளேறுவதாகக்கணிசித்த துறையையடைத்துக்கொண்டிருந்தாள். [உபோபவிஷ்டா] அப்படியாயிருக்குமிறே யெங்கும். [காஞ்ஸ்மிதா] வெறும்புறத்திலேதானே துவக்கவல்லவள் ; முறுவலைச்சேர்த்தாப்போலேயாய்த்து முகந்தானிருப்பது. அதுக்குமேலே, அப்போது பிறந்தவெற்றியாலே ✻ ஜாதஹாஸையானளாய்த்து. [த்வாமாஹ] இதுக்குமுன்பு, துடங்கினவற்றில் தலைக்கட்டாதே மீளுமதில்லையிறே பெருமாள் ; இதொன்றும் தலைக்கட்டப் பெற்றதில்லை ; அத்தாலே லஜ்ஜித்துக்கவிழ்தலையிட்டார் பெருமாள்; அவரைவிட்டு, இவரைப் (உ) போரப்பொலியச் சொல்லிக்கொண்டாடும் இளைய பெருமாள் முகத்தைப்பார்த்தாள்; "பாரீரோ தம்பியார்! நீங்கள் நினைத்ததெல்லாம் தலைக்கட்டினிகோளிறே ; நீங்கள், வல்லவலிய ஆண்பிள்ளைகள் ; நாங்கள், பெண்பெண்டுகள் ; நீங்கள், வேட்டைக்கும்

எடுப்பு-நிக்ஷேபம்.அஸ்மத்ஶப்தத்தாத்பர்யமருளிச்செய்து, த்ஜீதியைஅப்ரயோகேடாய்,ஜலக்ரீடாரஸாநுபவத்திலிருக்கும் ப்ராயாக்யத்தையருளிச்செய்கிறார்(நாமுங்கூடவித்யாதி.)காணவந்தசோழரோபாதி-மல்லயுத்தம்பார்க்கவேணுமென்றுவந்தசோழராஜாக்களோபாதியென்றபடி."பூர்வம்" என்னுமது-இதுக்குபூர்வமென்னவேண்டுகையாலே,அத்தை யருளிச்செய்கிறார்(ஜலக்ரீடையித்யாதி.)"உப,உப" என்கிறத்விருக்தியாலே - ஸமீபத்தில் துறைதுறை தோறுமிருந்தாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதி.) "ஜாதஹாஸா" என்று - காதாசித்கஹாஸம்போலன்றிக்கே,"காஞ்ஸ்மிதா"என்று சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் [ரூடு (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ப்ரணயயாளையில் பெருமாளோடு வார்த்தைசொல்ல ப்ரஸக்தியுண்டாயிருக்க, இளையபெருமாளோடு வார்த்தையருளிச்செய்கைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார்(இதுக்குமுன்பித்யாதி.) வாக்யஜாதந்தானென்னென்ன (பாரீரோவித்யாதி.)

(க) கணிசிக்க - உபக்ரமிக்க. (உ) போரப்பொலிய - மிகவும் பூர்ணமாக.

மூ.—அலங்கெழுதடக்கையாயன் வாயாம்பற்
கழியுமாலென்னுள்ள மென்னும்,
புலங்கெழுபொருநீர்ப் புட்குழிபாடும்,
போதுமோநீர்மலைக் கென்னும்,
குலங்கெழுகொல்லிக் கோமளவல்லிக்
கொடியிடை நெடுமழைக்கண்ணி
இலங்கெழில்தோளிக் கென்னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தையெந்தை பிரானே. அ.

ப-ரை.—என் பெண்ணானவள், அலம்-ஹலமென்னும் ஆயுதம், செழு-விளங்காநின்றுள்ள, தடம்-பருத்த, கை-திருக்கைகளையுடைய, ஆயன்-இடையனை க்ருஷ்ணனுடைய, வாய்-திருப்பவளத்தில்வைத்தூதுகிற, ஆம்பற்கு-இலைக்குழலோசைக்கு, என்னுள்ளம்-என்மநஸ்ஸானது, அழியும்-அழியாநின்றது, என்னும்-என்றுசொல்லாநின்றாள்; புலம்-இந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும், கெழு-தன்பக்கல் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியான, பொரு-அலைபொருகிற, நீர்-நீரையுடைய, புட்குழி-திருப்புட்குழிவிஜயராகவன்விஷயமான காதைகளை, பாடும்-பாடாநின்றாள்; நீர்மலைக்கு-திருநீர்மலைக்கு, போதுமோ-போவ்கோள், என்னும்-என்றுசொல்லாநின்றாள்; கொல்லி-கொல்லிமலையிலுண்டானபாவைபோன்ற, செழு-ச்லாக்யமான, குலம்-குலத்திற்பிறந்தவளாய், கோமளம்-அழகிதான, வல்லி-கொடிபோல்மென்மைத்தன்மையளாய், கொடி-வஞ்சிக்கொடியையொத்த, இடை-இடையையுடையளாய், நெடுமழை-பெருமழைபோலே நீர்த்தாரைகள்இடைவிடாமல்ப்ரவஹிக்கிற, கண்ணி-கண்களையுடையளாய், இலங்கு-விளங்காநின்றுள்ள, எழில்-அழகிய, தோளிக்கு-தோள்களையுடையளான இப்பெண்விஷயத்தில், இடவெந்தையெந்தைபிரானே—, என்நினைந்திருந்தாய்—, சொல்லு என்கிறாள். ... ... (அ)

காரிகை மிகவும் நெஞ்சுகஉஉல்லைத்துடனே அழகழிந்திருக்கும். கவலை—உஉல்லம். (இளங்கனியித்யாதி) மிகவும் சிறுப்பெண்பிள்ளையளவில் நினைத்திருக்கிறதென். ... ... எ.

வினைக்கும்போய் வ்யாபரிக்குமவர்கள்; நாங்கள், வீடுவிட்டுப்புறப்பட்டறியோம்; உங்களுக்கு நினைத்தவகைகளெல்லாம் தலைக்கட்டலாயிறே, உங்கள்தமையனார் வென்றாரிறே" என்று வ்ஹஉமூலமாகக்கொண்டு இவ்வார்த்தையருளிசசெய்தாளாய்த்து.

(காரிகை) நிருபாயிகஸ்த்ரீத்வமுடையவள்.—(பெரிதித்யாதி) கவலையும் அவலமுமாகிறது-மாநஸமாயும் சாரீரமாயும்வரும் வ்யஸை. கவலையாகிறது-நெஞ்சில்தடுமாற்றம்; அவலமாகிறது-வடிவுநிலைப்பேறின்மை. (இளங்கனி†) நீர்வில்லைமுறித்துச்சென்று கைப்பிடித்த ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளிலும் மிளையளிவள். உம்மைப்பிரிந்தால், அவளைப்போலே "ஸமாஃவாஃஸதத்ராஹம்" என்று ஆசையிட்டு தரிக்கவல்லவளன்று. இப்படி பருவமிளையளாகில் முன்பே ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரஸக்தமாகிலன்றோ இப்படி படக்கடவதென்னில்; இயற்கையிலேஅவன் கலந்துவைக்குமே, அத்தைத்தாயாரறியாளே. (என்னித்யாதி) ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளைக் கைப்பிடிக்கைக்காக ஸ்ரீமிதிலையில் புறச்சோலையிலே விட்டுக்கொண்டிருந்தாப்போலே, இவளைப்பெறுகைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே விட்டுக்கொடிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத்தில் என்நினைந்திருந்தீர். ... ... எ.

இயற்கையிலே-உத்யாநாதி ... ளிலே, யாத்ருச்சிகஸம்ஶ்லேஷத்திலே. எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(அலமிதா ... தி.) "உனக்கன்றி யெனக்கன்பொன்றிலன்" என்று நீசொல்லும்படியாகமுதிர்ந்த என்னை வாய்வெருவிருளேயாகிலும்தாயார

† "இளங்கனி-இளங்கன்னி: இளங்கன்னிகையென்றபடி" என்று அரும்பதார்த்தம்.

எட்டாம்பாட்டு. (அலமித்யாதி) ஹலம்பொருந்தியிருந்துள்ள பெரிய திருக்கையையுடைய க்ருஷ்ணன் திருப்பவளத்திலிலைக்குழலு க்கு என்னெஞ்சமழியுமென்னும். (புலமித்யாதி) தர்ஸநீயமாய் ஸர் வேந்த்ரியங்களையும் தன்பக்கலிலே சேர்த்துக்கொள்ளும்படியான

• எட்டாம்பாட்டு.— (அலமித்யாதி) நெஞ்சிலழிவைமறைக்க ப்ரா ப்தமாயிருக்க, நெஞ்சிலழிவைத் தாயானவென்முன்னே சொல்லா நின்றாள். அலமென்று – ஹலம்; கலப்பைசேர்ந்திருந்துள்ள சுற்று டைத்தான கையையுடைய க்ருஷ்ணனுடையவாயில் குழலோசையி லே, ஒன்றுக்கழியாத என்னெஞ்சழியாநின்ற தென்னுநின்றாள். வயி[ர] ரமுமுருக்குங்காணும் வாயில் குழலோசை. இலைக்குழலென்று நிர்வ ஹியாநிற்குமுண்டு. ஹலத்தையுடைய என்கிறவிதுக்குக் கருத்தென் னென்னில்; கையிலாயுதத்துக்கு எதிரிகளழியுமாப்போலே, குழலோ சைக்கு இவளழியாநின்றாளென்கை. "தாய் தமப்பனுக்கு பாதந்த்ர ஞகையாலே குறித்தகாலத்திலே வரப்பெற்றிலேன்" என்றாப்போ லே சிலவற்றைக் குழலோசையிலே தோற்றவைத்திறே யூதுவது; "ஜடௌகஸாம் ஸௌரிஸ்தாரமந்த்ரபதக்ரமம். ரம்யம் கீதம்வம்ஸ ருத்வாஸத்யஜ்யாவஸயம்ஸ்தா" என்று சொல்லுகிறபடியே. அன்றி க்கே, ஆறுநீர்வர முன்னே சினையாறுபடுமாப்போலே, க்ருஷ்ணன் வரவுக்குறுப்பாக முன்னேவரும்(க)நம்பிமூத்தபிரான் குழலோசை யாகவுமாம்.

அதிற்காட்டிலு மழிக்கும்போலேகாணும் அதுக்கிவ்வருகில்உகந் தருளின நிலத்திலநிலை. (புலம்) என்று – வெளிநிலத்தை † ச்சொல்லி ற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, கண்டாருடைய இந்த்ரியங்கள் பிணிப்புண் ணும்படியாய்,

---

வுன்னைக் கண்டபோதே அஞ்சி உனக்கு மறைக்க அவளுக்கு ப்ராப்தமாகாதோ, ஆகையாலே குலமர்யாதையிலே நிறுத்தலாமே என்ற ஹ்ருதயாபிப்ராயமாக; என்னைத் தாயென்றுமறியாதே, தோழியோபாதியாக எண்ணி என்முன்னேதா னே வாய்விட்டாளென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

பூர்வார்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சிலித்யாதி.) "செழு" என்றதினர்த்தம் (சேர்ந்திருந்துள்ளவென்றது.) வயிரமுமுருக்குமென்றது - வஜ்ர த்தையுமுருக்குமென்றபடி. "ஆம்பல்" என்றதுக்கு - மூங்கிற்குழலென் றருளிச் செய்து, இலைக்குழலென்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இலையித்யாதி.) குழ லோசைக்கிவளழிவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தாயித்யாதி.) குழலோ சைக்கு ஈடுபட்டிருப்பர்களோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜடாவித்யாதி.) தார மென்றும் மந்த்ரமென்றும் சொல்லுகிற ஸ்வரவிஸேஷங்களையுடைய பதங்களி னுடைய க்ரமத்தையுடையவென்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (அதிலித்யாதி.) அதிற்காட்டிலும் - விபவாவதாரங்களிற் காட்டிலும். செழுகை - சேருகையாய், அதினர்த்தம் (பிணிப்புண்ணும்படியா யென்றது.)

(க) நம்பிமூத்தபிரான்-பலராமன். † "விளைநிலத்தை" என்று சிலஸ்ரீகோஸம்.

அலைபொருகிறநீரையுடைய திருப்புட்குழியைப்பாடும். போகிறோன் திருநீர்மலைக்கென்னும். (குலமித்யாதி) குலோத்தாரகையாய்,உருவகுப்புக்குகொல்லிமலையிலே நிற்பதொருபாவையைச்சேஷ்டாஹமாகத்தமிழர்கொண்டுபோருவர்கள். (இலங்கெழிலித்யாதி) விளங்காநின்ற அழகியதோளையுடைய இவளளவில் நினைத்திருந்ததென். ... அ.

தன்னில்தான் பொராநின்றுள்ள ஜலஸம்ருத்தியையுடைய திருப்புட்குழியிலே நிற்கிற நிலையை அநுஸந்தித்தவாறே, நான்தாயென்று பாராதே வாய்விட்டுப்பாடாநின்றாள்.

(போதுமோ நீர்மலைக்கென்னும்) "நம்முடைமையிருந்தபடியால் திருநீர்மலையிலேபோய்ப் புக்கேவிடுவோம்போலேயிருந்ததி !" என்று, விலக்க நினைக்கிற தாயாரோடே,தோழிமார்க்குச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லாநின்றாள்.

(குலமித்யாதி) கொல்லிமலையிலே யொருபாவையுண்டு – வகுப்பழகிதாயிருப்பது; அதுபோலேயாய்த்து இவளுக்குண்டானஏற்றமும், பிறப்பும்,அநுகூலருமடுத்துப பார்க்கப்பொருத ஸௌகுமார்யமும். "என்னுடைக் கோமளக்கொழுந்து" என்னக்கடவதிறே.(கொடியித்யாதி) கொடிபோலேயிருந்துள்ள இடையையுடையளாய், ஒருக்கால் கண்ணாலே நோக்கினால ஒருபாட்டம் மழைவிழுந்தாப்போலே இலக்கானார் திமிர்க்கும்படியான நோக்கையுடையளாய், உஜ்ஜ்வலமாகாநிற்பதாய் கீழ்ச்சொன்னதுகளெல்லாம் மேலே அழகிதான தோள்களையுடையளான இவளுக்கு. (என்னித்யாதி) "ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம்" என்னும்படியோ உமக்குத் தகுதியாம்படியிருக்கிறஇவளிடையாட்டத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென். ... அ.

தாயாரோடேயென்றது - தாயாரான வென்னோடேயென்றபடி.

நல்லகுலத்திலே சேர்ந்தவளாய் கொல்லிப்பாவைபோலேயானவளென்று ஸம்பந்தமாய், வ்யுத்க்ரமேண அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கொல்லியித்யாதி.)வகுப்பு - அவயவஸம்ஸ்தாநம். ஏற்றமும் - ஸௌகர்யாதிசயமும்." வேதிஸ்ஸாலோகிதை ரம்ஹம்லாநி" என்னுமத்தையுட்கொண்டு, "கோமளவல்லி" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம்(அநுகூலருமித்யாதி.) (பிறப்பும், ஸௌகுமார்யமும்-அதுபோலேயாய்[கூடுத்து) என்றஅந்வயம். கொல்லிமலைப்பாவைக்கு மலைஉதக்ஷேஷ்டதேஶமாகையால் ஆபிஜாத்யமும்கூடும், பாவையிலேயும் ஸௌகுமார்யம் தோற்றும்படியிருக்கையால் ஸௌகுமார்யமுண்டென்று திருவுள்ளம். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பொன்னித்யாதி.)" நான் ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைச் செய்ததும், திருமாலிருஞ்சோலை, திருப்புட்குழி, திருநீர்மலை, திருவிடவெந்தை, இவற்றிலே முகங்கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது மிவளுக்காகவன்றோ ? இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தேயும் இப்படி வாய்வெருவிக்கொண்டு விரஹக்லேஶம் தலையெடுக்கைக்கு நிதாநமேது ? அத்தைச்சொல்லில் அதுசெய்கிறோம்"என்று எம்பெருமானுக்குக்கருத்தாக ; அவளிப்படி விவர்ணையானாள், எதிலேயீடுபட்டாளோ எனக்குத்தெரிகிறதில்லை, நீரே திருவுள்ளத்தில் விசாரித்துத் தீர்த்தருளவேணுமென்று தான்கைவிட்டுநிற்கிறாள் திருத்தாயாரென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

௬.—பொன்குலாம்பயலை பூத்தனமென்தோள்,
பொருகயற்கண் துயில் மறந்தாள்,
அன்பினாலுன்மே லாதரம்பெரிதிவ்
வணங்கினுக்குற்றநோ யறியேன்,
மின்குலாமருங்குல் சுருங்கமேல் நெருங்கி
வீங்கியவனமுலையாளுக்
கென்கொலாம்குறிப்பிலென் னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தையெந்தை பிரானே. ௬.

ப - ரை.— மெல் - மெல்லிய, தோள் - தோள்களானவை, பொன்-பொன்[மி
நிறத்தை, குலாவும் - கொண்டாடாநின்றுள்ள, பயலைபூத்தன - வைவர்ண்யத்தை
யுற்றன; பொரு - தம்மில் ஒன்றோடொன்று பொராநின்றுள்ள, கயல் - கயல்
மத்ஸ்யம்போன்ற, கண் - கண்கள், துயில் - நித்ராகொள்ளுகையை, மறந்தாள்-
மறந்துவிட்டாள்; உன்மேல் - உன்விஷயத்திலுண்டான, அன்பினால் - ஸ்நேஹத்
தாலே, ஆதரம் - அபிநிவேஶமானது, பெரிது - மேன்மேலனப்பெருகாநின்றது;
இவ்வணங்கினுக்கு - அழகையுடையளான இப்பெண்பிள்ளைக்கு, உற்ற-நேர்பட்ட,
நோய் - வ்யாதியை, அறியேன் - அறிகிறிலேன்; மின்-மின்போலே, குலாம்-வளை
யாநின்றுள்ள,மருங்குல்-இடையானது, சுருங்க-சுருங்கும்படியாக, மேல்-மேலே,
நெருங்கி—, வீங்கிய-வளராநின்றுள்ள,வனம் - அழகிய, முலையாளுக்கு - முலைகளை
யுடையவளுக்கு, என்னும்-யாதாய்முடியும்;இடவெந்தையெந்தைபிரானே!—, குறி
ப்பில்-திருவுள்ளத்திலே, என்னினைந்திருந்தாய்—, சொல்லுளன்கிருள். (௬)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பொன்குலாமித்யாதி)மென்மையான தோளானது
பொன்பூத்தன. குலாவல் – சொல்லல். பொன்பூத்ததென்று சொல்ல
ப்படுகை. (பொருகயற்கண்துயில்மறந்தாள்) கயல்பொருதாப்போ
லேயிருக்கிற கண் துயில்மறந்தாள். (அன்பினாலித்யாதி) ஸ்நேஹத்
தாலே உன்பக்கலிலே அபிநிவேஶம் பெருகவுடையவள்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(பொன்னித்யாதி) பொன்னை, குலாவாநின்
றுள்ள – கொண்டாடாநின்றுள்ள, வைவர்ண்யத்தை ஸஜித்தவிர
ஹஸஹமல்லாத தோள். (பொருகயலித்யாதி) பொராநின்றுள்ள
கயல்போலே மும்யமாயிருந்துள்ள கண்ணில் நித்ராதத்வம் அடியே
பிடித்து வ்யுத்பத்திபண்ணவேண்டும்படியாக வாஸனையோடே மறந்
தாள்.—(அன்பினாலித்யாதி) ஸங்கமடியாக உம்முடையபக்கல் பிறந்த
காமமானது அறப்பெரிது.

பொராநின்றுள்ள கயல்போலே என்றது - யுப்யோந்முவமான இரண்டு
மத்ஸ்யங்கள்ஒன்றுக்கொன்றுநேரேயிருக்குமாப்போலேயிருக்கிறஸந்நிவேஶ[௬டு
ஸௌந்தர்யத்தைப்பற்ற.

(இவ்வணங்கிதயாதி) "தெய்வமும் தெய்வத்துவமைசெய்மாதரும், மையலுமலருத்தமு மணங்கென்றனே." (மின்குலாமிதயாதி) மின்னென்றுசொல்லப்பட்ட இடை துவளவுருகிற அழகியமுலையையுடையவளுக்கு. வணம் - அழகு. என்கொலாம்-என்னமை. குறிப்பில நெஞ்சில.

(இவ்வணங்கினுக்கு†) பிறப்பித்தனபக்கனிலே ஆச்ரமபிறக்கும்படி அழகையுடைய விலக்ஷணையானவிவளுக்கு. (உற்றநோயறியேன்) இவளுக்கு பருந்திகொருந்துமபடி பிறந்தநோ பின்னதென்றறிகிறிலேன பார்லுத்தாள, கண்துயிலமாட்டாள, அன்னபானமுனமேலாகரம்பெரிது என்னு நோவும் சொல்லி நோவு தீர்க்குமம் சொல்லாநிறக.[ம] (அறியேன்) என்கிறது - இவ்விஷயத்தனனில நிதானவிசேஷத்தைப பார. அதாகிறது - பருவத்திலேயோ நோக்கிலேயோ' வடிவிலேயோ ஸ்தனத்திலேயோ' அகப்பட்டது என்று விசேஷமறிகிலேன.

(மின்குலாமிதயாதி) மின்போலே அசையாநின்றுள்ள இடையானது பருக்குமபடி க மேலெருங்கி வளராநின்றுள்ள முன் போ "இடை, முந்த்து என்னுமபடியாபத்து இடையிருப்பது; அதுக்குமேலே, ஆச்ரயத்தைப்பாராதே நெருங்கிவளராநின்றுள்ள அழகிய முலையையுடையவிவளுக்கு. (என்கொலாம்) தான கைவிட்டமை நோக்கியோ புதிவதாய இவளுக்கு வவளவாயத தலைக்கட்ட கடவேதா — (நான் பேதயாதி) தாம் கைவிடுதல நான்கை விடுதலசெய்தால மக்கள் நோக்குகைக்கிடாக்க திருவிடவெந்தையிலே வந்திருக்கிற, உடைய திருவுள்ளத்தால நினைத திருக்கிறதென். வியாக்க லக்ஷ்மீனதாதாகக்ருதவாத படி, ஸ்ரீபரஹ்லாதாழ்வான்றக்கிலே கண்டோமேயே தம்பப்ருவா தபடி, தான கண்ணை பருகத்தக்கன ஆஜ்ஞானுக்கு "மாமேகம் ஶரணம்வ்ரஜ" என்னக்கண்டோமிடே அவனுக்குமபடி. ௬.

"அணங்கு-" தெய்வப்பெண் என்று வதாரமம திருவுள்ளமபற்றி சாதபாயம் சசெய்கிறார் பிறந்தபாதி பிறக காபகணக. "உற்ற" என்றதுக்குத் தாதபாயம (முருடிகயாத.) முருடு - காரிட்டம் கொளுந்துமபடி-பராபிக்கும்படி. தூஷ்பரிஹாரமான நோயென்றபடி. நிதானமென்றது - அவனிடத்தலைமை.

முலையானபோதேஇடைக்குமேற்பாய்ருக்க, "மேலெருங்க" என்னவேணுமோவென்னவருள்சசெய்கிறார் (முன்னைபயிதயாதி.) "வணம" என்றதினாயம (அழகியவென்றது. தானகைவிடுதல - கைவபதமேவிடுதல. .. ... ௯.

† "என்னணங்கினுக்கு" என்று சில ஸ்ரீகோசங்கள்.

ரூ.—அன்னமும்மீனுமாமையுமரியுமாய வெம்மாயனேயருளாய்
என்னுமின்தொண்டர்க்கின்னருள் புரியுமிடவெந்தையெந்தைபிரானை
மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன் மானவேற்கலியன்வாயொலிகள்
பன்னியபனுவல்பாடுவார்நாளும் பழவினைபற்றறுப்பாரே. ௧௦.

ப - ரை.—அன்னமும் - ஹம்ஸாவதாரமும், மீனும் - மத்ஸ்யாவதாரமும், ஆமையும் - கூர்மாவதாரமும், அரியுமாய - ந்ருஸிம்ஹாவதாரமும் செய்தருளின, எம்மாயனே - ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தனான என்னுடையஸ்வாமீ ; அருளாய் - க்ருபை செய்தருளவேணும், என்னும் - என்றுப்ரார்த்திக்கிற, இன் - விலக்ஷணரான, தொண்டர்க்கு-தாஸபூதருக்கு, இன் அருள் புரியும்-பரமக்ருபைசெய்தருளும்மவனான, இடவெந்தையெந்தை பிரானை - திருவிடவெந்தையில் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற நித்யகல்யாணன்விஷயமாக ; மன்னும் - ப்ரளயத்திலும் அழியாததாய், மா - பெரிய, மாடம் - மாடங்களையுடைத்தான, மங்கையர்-திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, தலைவன்-நிர்வாஹகராய், மானம் - அசன்ற இலையையுடைத்தான, வேல் - வேலை தரித்த, கலியன் - ஆழ்வாருடைய, வாய்-திருப்பவளத்திலுண்டாய், ஒலி-ப்ரஸித்த மாம்படி, பன்னிய - விஸ்தரித்தருளிச்செய்த, பனுவல்கள்-பாட்டுக்களை, பாடுவார்-ப்ரீதிப்ரேரிதராய் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள், நாளும் - எந்நாளும், பழவினை - தங்களுடைய பூர்வகர்மங்களினுடைய, பற்று - ஸம்பந்தத்தை, அறுப்பார் - ஸவா ஸநமாகப்போக்கப்பெறுவர்கள். ... ... (௧௦)

பத்தாம்பாட்டு. (அன்னமித்யாதி) விஜாதீயமான அவதாரங்களான என்னையனே அருளாய், மத்ஸ்யாத்யவதாரங்களெல்லாமான ஆஶ்சர்யபூதனே. இவ்வவதாரங்களெல்லாம் தமக்காக அவதரித்தருளினனென்றிருக்கிறார். (அருளாயென்னுமித்யாதி) அருளவேணுமென்றபேக்ஷித்த ஸேஷபூதர்க்கு நல்லவருளைப்பண்ணும் இடவெந்தையெந்தைபிரானை. (மன்னுமித்யாதி) பர்வதங்கள்போலே ஸ்தாயியான மாடங்களையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகர்.

பத்தாம்பாட்டு.—(அன்னமித்யாதி) அறிவு குடிபோய் நோவுபட தமக்கறிவுகொடுத்த அவதாரங்களை நினைக்கிறார். (இன்தொண்டர்க்கின்னருள்புரியும்) இப்படிப்பட்டருசியுடையாராய் அவதாரங்களுக்குப் பிற்பட்டவர்களுடைய இழவு தீர்க்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து நிற்கிற உபகாரகனையாய்த்துக் கவிபாடிற்று. மன்னுமாமாட மங்கையர் தலைவனாய்த்துக் கவிபாடினார்;- ப்ரளயத்துக்குங்கூட அழியாத மாடங்களையுடைய திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார்.

பத்தாம்பாட்டு.—(அன்னமித்யாதி.) இப்போது வேறுசிலஅவதாரங்களையருளிச்செய்யலாகாதோவென்ன, கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அறிவித்யாதி.) "அன்ன [மு]மும் மீனுமாமையு மரியுமாயவெம்மாயனேயருளாய்" என்னும் தம்மைப்போலேயிருக்கிற இனியதொண்டர்க்கு இனிதான அருளைக்கொடுக்குமெனறு பரஸ்தார்யமதிருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி.) இப்படிப்பட்டருசியுடையராயென்றது-தம்மைப்போலேருசியுடையராயென்றபடி. "(எந்தைபிரானை)- உள்வீடாகச்சொன்ன" என்றுகூட்டி, ஆழ்வார்விஶேஷணமாகத்திருவுள்ளம் பற்றியருளிச்செய்கிறார்(உபகாரகனையாய்த்துக்கவிபாடிற்றென்று.)

(மானவேலித்யாதி) அவ்வேல்தான் வைநதேயாகாரமாந்தத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். ஆழ்வாரருளிச்செய்த பனுவல்பாடவல்லார். ஒலி-பரவியப்பி. பன்னிய பனுவல் - சொன்னசொல். (பாடுவாரித்யாதி) சொல்லுவார், நாளும் பழவினையை வாஸனையோடே போக்குவர்.— "திருமங்கையாழ்வாருடைய கோயிற்றிருமொழி யித்திருமொழி" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். ... ... க௦.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயர் திருவடிகளேசரணம்.

(மானவேல்கலியன்) வேலைப்பிடித்தவராகையாலே தம்மோடொக்க ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயை யுண்டாக்கும் வேலென்னுதல், இலை அகலிய[ம] வேலென்னுதல். ஆழ்வார் ஒலியையுடைத்தாகச்செய்தவை. (பன்னிய பனுவல்) லக்ஷணங்களிலொன்றுமுறையாகப்பாடி விஸ்தரமாகப் பாடின வித்தனையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். (நாளும்பழவினை பற்றறுப்பாரே) ப்ராக்தநமான கர்மங்கள் வாஸனையோடே போக்கப்பெறுவர்கள். தாம் மோக்ஷப்ரதராகத் திருந்தாராய் கூப்பிடுவ[ரு]தாங்கண்டாற்போலே ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று பரமபதத்திலே புக்கநுபவிக்கப்பெறுவர்கள். ... க௦.

அடிவரவு.—திவளும் சாந்தாழி ஒதிலும் தன் உளம்பொன் அன்றும் திருப்பம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

"மாம்" என்று "அஹம்" என்கிற ஸ்வரூபம் மாம், அதைக்கொடுக்குமவர், வேலையுடைய கலியன் என்று ஸம்வதாரமாக திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (வேலித்யாதி). "மாம" என்று-அஹம், ஆத்மஸ்வரூபம் (இலையித்யாதி) "பன்னிய-" விஸ்தரிக்கப்பட்ட, "பனுவல்" ஸ்ரீஸூக்தி என்று ஸம்வதாரமாக அருளிச்செய்கிறார் லக்ஷணங்கள் நாம. ... க௦.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பாட்டு-எட்டாந்திருமொழி திரிபுரம்-ப்ரவேசம்.

"ஹரீரேஷாஹம்மமாதுலா" என்னவும்மாட்டாதே நிற்கிற விடமிறே அவனிப்படிப்ராஜ்ஞிக ஆபரணீயனுகமாட்டானே.

"ஹரீரேஷாஹம்மமாதுலா" என்னவும் மாட்டாதே நிற்கிறவிடமிறே யிவ்விடம், அவனிப்படிப்ராஜ்ஞிக ஆபரணீயனுகமாட்டானே.

திரிபுரம் ப்ரவேசம்— * திவளும்வெண்மதிபோல் என்று தாய்பட்ட அவஸாதாதிசயத்தைக்கண்டு ஸாவேசியரான திருவட்டபுயகரத்தேபுந்தருளிய தானாஸ்ரிதராய் மாகஇருக்கும் நிலைபேசநாட்டக்கண்டு, தனக்கவதேறுகிறாக உசதிப்ரயுக்திபாய ஜமான அநுபவத்தைடநுபவிக்கக்குறென்று ஸங்கல்பஹஸ்தஸதகூட்டிக்கொள்வது.

முந்துறவே ஆஸ்ரிதராயமாக இருக்கவேணுமோ, ஆபத்துக்களிலே தோற்றியுதவி பிறபாட்டுக்கு "ஹரீரேஷா" என்னுமாபம்பாலே வினவலாகாதோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஹரீரேஷாஹம்) பிற்பாடானுகையும் விநவுகையும் அவதயமென்னும் நினைவாலே அற செய்யுமாட்டாதே முந்துறவந்து நின்றுனென்று கருத்து. இவ்விடமென்றது - திருவட்டபுயகரம். இப்படி அவன் முற்பாடனாயிருக்கவேண்டுவானென்னென்ன யருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி.)

தான்யுக்தாயுக்தங்களையறியாதேநிற்பதுஇருப்பதுவிழுவதாய்க்கொண்டுமோஹித்துக்கிடந்த தசையையநுஸந்தித்த திருத்தாயார் அவன் படிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிடக்கேட்டும் தான்வாய்வெருவியும் அவ்வழியாலே அல்பம் தெளிவுபிறந்தது; அவன் குணங்கள் நெஞ்சிலே[டு யூற்றிருந்து அறிவுகலங்கும் ஆபத்திலேவந்துதவும் ஸ்வபாவனென்று அவன் படிகளையநுஸந்தித்து ஆஶ்வஸ்தையாய், பின்பு திருவட்ட புயகரத்தில் நாயனாரையநுஸந்தித்து அவரையேபாவித்து அந்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ப்ரத்யக்ஷஸமானாகாரமாய்உருவுவெளிப்பாடு போலேயாய் அவர்க்குத் தான் சிலவார்த்தைசொல்லுகிறாளாகவும்[மு சொல்லிற்றைக்கேட்ட பந்துவர்க்கமெல்லாம் "நீ ப்ரமித்தாயோ, நீ சொல்லுகிறதென்னென்பது" என்ன; திருவட்டபுயகரத்துநாயனாரைச் சில வார்த்தைகேட்டேன், அவரெனக்குச் சில வார்த்தையருளிச்செய்தாரென்று, அவ்வார்த்தையைத் தோழிமார தாய்மார்க்குச் சொல்லுகிறாளாய்ச் செல்லுகிறது. ... ... ❊

தான்யுக்தாயுக்தங்களறியாதே நிற்பதுஇருப்பதுவிழுவதுஎழுவதாய்க் கொண்டு மோஹித்துக்கிடந்த தசையையநுஸந்தித்த திருத்தாயார் அவன்படிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிடக்கேட்டும், தான்வாய்வெருவியும், அவ்வழியாலே அல்பம் தெளிவுபிறந்தது; அவன் குணங்கள் நெஞ்சிலே ஊற்றிருந்தது; அறிவுகலங்கும் ஆபத்திலேவந்துதவும் ஸ்வ[உம பாவனென்று அவன்படிகளையநுஸந்தித்து ஆஶ்வஸ்தையாய், பின்பு திருவட்ட புயகரத்துநாயனாரை யநுஸந்தித்து அவரையே பாவித்து, அந்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே, ப்ரத்யக்ஷஸமானாகாரமாய் உருவுவெளிப்பாடுபோலேயாய் அவர்க்குச் சிலவார்த்தைகள் தான் சொல்லுகிறாளாகவும் அவர் அதுக்குச் சில மறுமாற்றங்கள் சொல்லுகிறாராகவும் சிலவற்றைச்சொல்ல; அத்தைக்கேட்ட பந்துவர்க்கமெல்லாம், "நீ ப்ரமித்தாயோ, சொல்லுகிறதென்னைப்பது" என்ன; திருவட்ட புயகரத்துநாயனாரை நானிங்ஙனே சில வார்த்தைகளைக்கேட்டேன், அவர் எனக்குச்சில மறுமாற்றங்களருளிச்செய்தாரென்று, அவ்வார்த்தையைத் தாய்மார் தோழிமார்க்குச சொல்லுகிறாளாய்ச செ[கூய ல்லுகிறது. ... ... ❊

கீழ்த்திருமொழியில்மோஹித்துக்கிடந்தபெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் தெளிந்து உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண அநுபவிக்கைகூடுமோஎன்னும் ஶங்கையைப்பரிஹரியாநின்றுகொண்டு, விஸ்தரஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (தான்யுக்தேத்யாதி.) யுக்தாயுக்தங்களென்றது - ஸ்ரீலக்ஷ்மிப்பிராட்டியிடத்தில் வ்யாமுக்தனாய் இடவெங்கையிலிருக்குமவன் நமக்குமிடங்கொடுப்பனென்றுறுதியிருக்கை யுக்தம்,இப்படி துடிக்கை அயுக்தமென்றபடி.

யத்வா, கீழ்த்திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் கிடந்து அநுபவிக்கைக்குஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ரீரித்யாதி.)

மூ.—திரிபுரமூன்றெரித்தானும் மற்றைமலர்மிசைமேலயனும்வியப்ப
முரிதிரைமாகடல்போலமுழங்கி மூவுலகுமமுறையால்வணங்க,
எரியென கேசரவாளெயிற்றொ டிரணியனாகமிரண்டுகூறா
அரியுருவாமிவராரகொலென்ன, அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

ப - ரை.— திரி - ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற, மூன்றுபுரம - மூன்றுபடை வீட்டையும், எரித்தான்ம-தஹித்த ருத்ரனும, மற்றை—, மேல-விலக்ஷணனாய், மலர் மிசை அயனும்-திருநாபீகமலத்திற்பிறந்த ப்ரஹ்மாவும், வியப்ப-விஸ்மயப்படவும்; முரி - உலாவாநின்றுள்ள, திரை - அலைகளையுடைய, மா-பெரிய, கடல போல் - கடலபோலே, முழங்கி - இரைத்துக்கொண்டு, மூஉலகும்-மூன்றுலோகத்திலுள்[ள] ளாரும, முறையால - ப்ராப்தமானபடியே, வணங்க - காலிலேவிழவும; இரணி யன - ஹிரண்யனுடைய, ஆகம - ஶரீரமானது, இரண்டுகூறு - இரண்டுகூறும் படியாக, எரிஎன - நெருப்புபோன்ற, கேசரம-உளைமயிரையும், வாள் - ஒளியை யுடைத்தான, எயிற்றொடு - எயிற்றையுமுடைய, அரியுருவாம் - நரஸிம்ஹரூபியா ன, இவர் ஆர்கொல்? என்ன-இவர் யார்? என்றுகேட்க; அட்டபுயகரத்தேன-நான[ய] திருவட்டபுயகரத்திலுள்ளவர், என்றார் - என்றருளிச்செய்தார என்று, தாயமார் தோழிமார்க்குப் பெண்பிள்ளைசொல்லுகிறுள். ... ... (க)

(முதற்பாட்டு. (திரிபுரமித்யாதி) ஸஞ்சரிக்கிற படைவீட்டை.

முதற்பாட்டு.— (திரிபுரமித்யாதி) அவர்வந்து தோற்றினபோ திருந்தபடி.

(திரிபுரமூன்றெரித்தானும) (திரிபுரம)(திரிகிற-) † ஸஞ்சரிக்கிற "உன்மாதரால என்கின்றதுருத்தாய்?" என்றுகேட்ட திருத்தாயார்க்கு மறுமாற்ற மும சொல்லமாட்டாதே நாணியிருந்து அதனாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனுய் இடவெந்தைபிரான் நக்க பூர்வாஹ்நிகராதே யிப்படி படுவதே' என்று திருத்தா யார்தலைநோகசாயாய, அவனபடிகள சொல்லக்கேட்டுத் தெளிவுபிறந்ததென்று கருத்து. (மாட்டாதே) என்பதற்கு ஆகையாலே என்றுபோஷம. அவனபடி யிதுவாகையாலே அறியிருக்கைபுக்தம, இப்படிப்படுகை அயுக்தமென்று ஹேதுவா கக்கொள்வது. "நிணையும், மயக்கும" என்று மோஹமமாத்ரமசொல்லிற்றேயாகிலும, * சங்குமாபங்கல "எழுந்தலாமயக்கும" என்றுதிருத்தாயார்சொ னனமயக்கமேயிங்குமாகையாலே, அங்குச்சொன்ன ஸப்தஶிரியாதிகள் இங்கும் விவக்ஷிதமென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (நிறபதிருப்பதுவிழுவதெ ழுவதாயென்று.) பரத்வ ஸௌஸோபாக்யமாயென்று-மாநஸப்ரத்யக்ஷஸமாநாகார மாயென்றபடி. உருவுவெளிப்பாடுபோலேயாயென்றது - ஸாக்ஷாத்ஸ்பர்சப்ரத்யக்ஷம் போலேயுமாயென்றபடி. ... ... *

முதற்பாட்டு.— (திரிபுரமித்யாதி.) இவளுக்கு அரியுருவாயவன் தோற்றின தவும அப்போது ப்ரஹ்மாதிகள கொண்டாடினதவுமோ இங்குச்சொல்லுகிற தென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவர்வந்தித்யாதி.) தோற்றினபோதென்றது - தூணி லேவந்து தோற்றினபோதென்றபடி.

மேலே த்ரிபுரதஹநத்தாலே என்று வாக்யார்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதீகம் (திருபுரமூன்றெரித்தானுமென்று.) "த்ரிபுரம்" என்றும "மூன்று" என்றும் புநருக்த மன்றோ என்னுமசங்கையிலே, இரண்டுவிதமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஸஞ்சரிக்கிற

† குண்டலிடப்பட்டது சில ஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

மூன்றையுமெரித்த ருத்ரனும் மற்றை ப்ரஹ்மாவும் விஸ்மயப்பட. (முரிதிரையித்யாதி) ஓதம்கிளர்ந்த கடல்போலே யிரைத்துக்கொண்டு த்ரைலோக்யமும் ப்ராப்தமானபடியே வணங்க.

புரம். அதாவது – ஆகாஶத்திலே ஸஞ்சரிப்பனவுமாய், ஒரோவிடங்களிலே† போயிருந்தவாறே கீழ்ப்பட்டவையடைய நஶிக்கக்கடவதாயிருப்பது மூன்றுபடைவீடுண்டிறே; அப்படியாகவுமாம். அன்றிக்கே, த்ரிபுரமென்று – "பஞ்சபஞ்சஜநா:" "ஸப்தஸப்தர்ஷய:" என்று, தனித்தனியே நாமதேயமாகவுமாம். த்ரிபுரதஹநத்தாலே லப்தஜாதவீரனை ருத்ரனும். (மற்றையித்யாதி) ஸம்ஹாரத்துக்கிவன்கடவனானால் தான் ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவனாய், இவனுக்கும் ஜநகனாய், திருநாபீகமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்து, இதரவிஸஜாதீயமான ஜந்மத்தையுடையனாகையாலே–அஜனென்று சொல்லப்படுகிற ப்ரஹ்மாவும். (வியப்ப) தாந்தாம்சில அத்புதகார்யங்களைப்பண்ணிப்பிறர் விஸ்மயப்பட விருக்கிற தாங்கள், கொக்கு கடலைக்கண்டாப்போலே விஸ்மயப்பட.

(முரிமித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளையொழிந்தாரடைய, உலாவாநின்றுள்ள திரைகளையுடையபெருங்கடல்போலே கோஷித்துக்கொண்டு. (மூவுலகும் – வணங்க) * மஹோர்மிக்ரோஶஸதிபோலே. (முறையால்) ஹிரண்யனுடைய அநீதியாலே முறைகெட்டு அவன்காலிலே விழுந்து திரிந்தவர்கள், அவன்பட்டுப்போகையாலே அவன்ஶேஷியான ஸ்வபாவத்திலே வணங்கவென்னுதல்; பர்யாயேணவென்னுதல்.

வித்யாதி.) த்ரிபுரமென்று - த்ரிபுரமென்று சொன்னது. (பஞ்சபஞ்சஜநா:) என்றது - "யஸ்மிந்பஞ்சபஞ்சஜநா ஆகாஶஶ்ச ப்ரதிஷ்டித:" என்ற வாஜஸநேயவாக்யத்திலோதப்பட்டது. பஞ்சஜநஶப்தம் - "ப்ராணஸ்யப்ராண:, உதசக்ஷுஷஶ்சக்ஷு:,ஶ்ரோத்ரஸ்யஶ்ரோத்ரம்,அந்நஸ்யாந்நம்,மநஸோமநவியேவிது:" என்ற வாக்யஶேஷத்திற் சொல்லப்பட்ட ப்ராணசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ராந்நமநஸ்ஸுக்கள் அஞ்சுக்கும்பேராக ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நிர்வஹிக்கப்பட்டது. (ஸப்தர்ஷய: என்று) "ஸப்தர்ஷய:" என்றாப்போலே. "மற்றை - மேல் - மலர்மிசை-அயனும்" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் ஸம்ஹாரத்துக்கித்யாதி.) "மற்றை -" விலக்ஷணனென்று ஶப்தமாய், அதுதானும் ருத்ரனுக்கில்லாத வைலக்ஷண்யமென்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவனுமென்று.) "மேல்" என்று-மேலானஅஜனென்றாய், அத்தையருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கும் ஜநகனுமென்று.) சிவனும் பிரமனும் வியப்பஎன்னாதே, அவர்களுக்கு விஶேஷணமிட்டுக்கொண்டு, "வியப்ப" என்றதுக்குக்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தாந்தாமித்யாதி.)

"முரி" என்றதினர்த்தம் (உலாவாநின்றுள்ளவென்றது.) அவன் ஶேஷியானவென்றது - ஸர்வேஶ்வரன் ஶேஷியானவென்றபடி.

---

† "விரோதித்தவிடங்களிலே" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

வெந்திறல்வீரரில்வீரரொப்பார் வேதமுரைத்திமையோர்வணங்கும்
செந்தமிழ்பாடுவார்தாம்வணங்குந்தேவரிவர்கொல்தெரிக்கமாட்டேன்;
வந்துகுறளுருவாய்நிமிர்ந்து மாவலிவேள்வியில் மண்ணளந்த
அந்தணர்போன்றிவராரோகொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

ப-ரை.—இமையோர் - ப்ரஹ்மாதிகள், வேதமுரைத்து - வேதாத்யயநம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து, வணங்கும் - ஆஶ்ரயிக்குமவராய, வெந்திறல் - வெவ்விய மிடுக்கையுடைய, வீரரில் - சூரர்கள் ஈடுபடும்படியான, வீரரொப்பார் - ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்போலே மேன்மையையுடையராய், செம் - அழகிய, தமிழ் - தமிழை, பாடுவார்தாம் - பாடும்முதலாழ்வார்கள், வணங்கும் - ஆஶ்ரயிக்கிற, தேவர் - திருவேங்கடமுடையானைப்போலே ஶீலத்தையுடையராயிரா நின்றார், இவர்கொல் - இவர் இன்னாரென்று, தெரிக்கமாட்டேன் - அறிகிலேன்; மாவலி - மஹாபலியினுடைய, வேள்வியில் - யஜ்ஞவாடத்திலே, குறளுருவாய் - வாமநவேஷத்தைக்கொண்டு, வந்து —, திருக்கையில் நீர்விழுந்தவாறே, நிமிர்ந்து - வளர்ந்து, மண் - பூமியை, அளந்த - அளந்துகொண்ட, அந்தணர்போன்று - ப்ரஹ்மசாரியைப்போலேயுமிரா நின்றார், இவர்ஆர்கொல்? என்ன —; அட்டபுயகரத்தேன் என்றார் —. .. .. (௨)

(எரியித்யாதி) அக்நியொத்த உளைமயிரும் வளைந்த எயிற்றையுமுடைய அரியுருவாய் ஹிரண்யனை மார்விடந்தானும்படியான இவரார்? என்ன; அட்டபுயகரத்தேனென்றார். ... ... க.

(எரியித்யாதி) அக்நிகல்பமான உளைமயிரையும் ஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுமுடையராய், சிலபதார்த்தங்களினுடைய தோற்றரவிலே ஸஹஜாதாவத்தாலே பிறந்துபோம் பதார்த்தங்கள்போலே, ஹிரண்யனுடைய ஶரீரமானது இரண்டுகூறும்படியாக நரஸிம்ஹமான. (இவராரோகொலென்ன) ஒருசிறுக்கனுக்குத் தமப்பன் பகையாக அவனிலும் அண்ணியனாயுக்கு நோக்கினவனைப்போலே யிரா நின்றார், இவர்தான்? என்கிறாள். அடையாளம் சொல்லாநிற்கச்செய்தே நிஶ்சயிக்கவொண்ணாதபடியிறே விஷயஸ்வபாவம். (அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே) ஒரு சிறுக்கனுக்காக வந்துதவினவவனளவோ, உனக்கு உதவுகைக்காக இங்கேவந்து அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறவனன்றோ நானென்றார். ... . க.

ஸிம்ஹத்தைக் கன்றுவிலேகண்ட ஆனைமுடியுமாப்போலே என்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (சிலபதார்த்தங்களித்யாதி.) "ஆர்கொல்?" என்று ஸம்ஶயிக்கிறாளாகையாலே இப்படி ஈடுபடுகிறாளாக வ்யாக்யானம்செய்ததுக்கு நியாமக மருளிச்செய்கிறார் (அடையாளமித்யாதி;) இயத்தயா நிஶ்சயிக்கவொண்ணாதபடியான ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தித்து ஈடுபட்டு, ஆர்கொல்? என்கிறாளென்று கருத்து. சிறுக்கனுக்குதவினமையிலே ஈடுபட்டிருக்குமவள் தனக்குச் சடக்கென வுதவினமைசொல்லாதே, "இவர்" என்று படாக்கையாகச்சொன்னதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருசிறுக்கனுக்கித்யாதி.) ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.(வெந்திறலித்யாதி)வெவ்வியமிடுக்கையுடைய ஶூரர் பெண்ணுடை யுடுக்கும்படியான வீரத்தையுடையவர்.(வேதமித்யாதி) தேவர்கள் வேதாத்யயநம்பண்ணிக்கொண்டு வந்தாஶ்ரயிக்க.

இரண்டாம்பாட்டு.—(வெந்திறலித்யாதி) வெவ்வியதிறலுண்டு-பராபிபவநஸாமர்த்யம்; அத்தையுடையரான வீரர்கள்தாங்கள் மடலெடுக்கும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையவர் - சக்ரவர்த்தித்திருமகனார். [ஶத்ரோ:] கெடுவாய்! என்னுடைய ஶத்ருவை யாரென்று நினைத்துத் தேரை மீட்டுக்கொடுபோந்தாய். [ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய] எதிரிகளான நம்படைவீட்டிலும் ப்ரஸித்தமாயன்றோ அவருடைய ஆண்பிள்ளைத்தனமிருப்பது, நீ கேட்டறியாயோ; அது ஏறிப்பாயாததேடில்லைகாண். [ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:] கண்டபராக்ரமிக்கவொணாதபடி அளவற எதிரிமூடுகிறனுல், அதுநிலமாக்கிக்கொண்டு பராக்ரமிக்கும்படியைப் பார்த்தால், காமிநிகாமுகனை விரும்புமாப்போலே எதிரிகளுக்கும் விரும்பவேண்டும்படிகாண் அவராண்பிள்ளைத்தனமிருப்பது. (வேதமித்யாதி) ராவணவதாநந்தரம், ப்ரஹ்மாதிகள், நாராயணனுவாக ஸித்தமான படிங்களைக்கொண்டு ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்-வெந்திறல்வீரரில் வீரரொப்பார்;-இது மேன்மையிருக்கும்படி.

இரண்டாம்பாட்டு.—(வெந்திறலித்யாதி), கீழ்ப்பாட்டிலே ஒருசிறுக்கனுக்காக வந்தீரென்றதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாக, "உனக்குநான் வேணும் என்று அவஸரப்ராப்தனாயிருக்கிறேன்" என்னச்செய்தேயும், மெய்சொல்லாரீ, அவருடைய மேன்மையையும் ஸௌஶீல்யத்தையும் கண்டீடுபடாநின்றுகொண்டு, "நீர் பிறர்க்காக மண்ணுசையாலேவந்திரித்தீர்" என்ன; நான் எனக்காகப் பெண்ணாசையாலே வந்தேனென்கிறீரென்று ஸங்கதி.

மடலெடுக்கும்படியான - ஈடுபடும்படியான. ப்ரளோகத்துக்குத்தொத்த தாத்பர்யம் (கெடுவாயித்யாதி;) நம்மாலே ஜயிக்கத்தக்கவனென்றோ, நாலுபேர்களும் "ஜயித்துவந்தான்" என்று தோற்றும்படிபோர் மீட்டுக்கொடுவந்தாயென்று தாத்பர்யம். ப்ரோபஸர்மாயும் (எதிரிகளித்யாதி.) முந்தினுல-மேலிட்டால. "ஸவாந நாராயணோதேவ:" என்றத்தையுட்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதி.) "வேதம்" இத்யாதி - * தேவர்க்கு விஶேஷணமாக ஸ்வாஸமாக அநவயிக்கச்செய்தேயும், * வீரர்க்கு விஶேஷணமாக இங்ஙன் அநவயித்தது, "ஈசன் வானவர்க்கென்பனென்றால் அது தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு" என்று - தேஜஸ்கரமாகாமையாலேயென்று கண்டுகொள்வது.

"இருந்தமிழ் நன்மாலையிணையடிக்கே சொன்னேன் பெருந்தமிழனல்லேன் பெரிது" என்றுசொன்னபாசுரத்தை "செந்தமிழ்பாடுவார்" என்றதுக்கு ப்ரமாணமாக எடுக்கவேண்டியிருக்க, "பெருகுமதவேழம்" என்று மேல்பாட்டையெடுத்தது - எம்பெருமான் "ஆழ்வீர்! நீர் 'பெருந்தமிழனல்லேன' என்றீர், வல்லீராகில் ஒருகவிசொல்லிக்காணும்" என்ன; அவனுகக்கும்படி யிப்பாட்டைப்பாடி,

(செந்தமிழ்த்யாதி) அழகிய தமிழ பாடுகிற முதலாழ்வார்கள் வந்து தொழும தேவரிவா, அறிகிலேன. (வந்தித்யாதி) வாமநரூபியாய்வந்து மஹாபலிபக்கல மூன்றடிமண்ணை யிரந்து நிமிர்ந்த அந்தணர்போலேயிருககிற விவரா ? என்ன. ... ... உ.

(செந்தமிழித்யாதி) ஶீலததைப்பார்த்தால, அநுகூலராயிருப்பாரெல்லாரும ஏததும்படியிருப்பா. "பெருகுமதவேழம" எனகிறபடியே - கலபபாற பசுநதமிழபாடும முதலாழவாாகள ; அவர்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயனை திருவேஙகடமுடையானைப்போலேயும் இராநின்றா. (தெரிககமாட்டேன) வீாததைபபாாத்தவாறே, ஶத்ருக்களும் ஏததுமபடியாயிருநதது , மேனமையைபபார்த்தவாறே, ப்ரஹ்மாதிகளும ஏததுமபடியாயிருநதது ; ஶீலததைபபாாததவாறே, அநுகூலரடைய ஏததுமபடியாயிருநதது, இவரை இனனாரென்று நிஶ்சயிககப்போகிறதில்லையீ'. ஆக, மேனமையும் தறைகாணவொண்ணாதாயிருந்தது; ஶீலமும தறைகாணலாயிருநததில்லை.

(வநதிதயாதி) மஹாபலியஜ்ஞவாடததிலே வாமநவேஷததைக்கொண்டுவநது, திருககையிலே நீாவிழுநதவாறே வளாநது பூமியை அளநதுகொண்ட விநீதவேஷத்தையுடைய ஸ்ரீவாமநனைப்போலேயுமிராநினறா. ஶுக்ராதிகள, "ஈஶ்வரன்கிடாய் உன்னைவஞ்சிகக வருகிறான" என்னசசெய்தேயும, "விநீதவேஷத்தைககண்டுவைதது எஙஙனே கொடாதொழியுமபடி" எனறானிறே (இவாாகொலென்ன அடடபுயகரதேதேனென்றாரே) கழநதுமணணிரநதுவநதவனலலேன், உன்னையிரநதுவநதவன நானெனறா. பிறாககாக இரந்தவனலலேன், எனக்காக இரநதேனெனறா. ... . உ.

மேலநெஞ்சைபபாாதது ஸ்வாநுபவமபண்ணினாாகையாலே அவனுகநதபாட்டே ப்ரமாணமாகவேணுமெனறு திருவுளளமபறறியருளிசசெய்கிறா(பெருகிதயாதி.)

(ஸ்ரீவாமநனைபபோலேயும) எனகையாலே - மேனமையும் ஶீலமும் தறைகாணிருநதாலும் ஆஶ்ரயணீயமாய வநதவரைபபோலேயிருக்கிறதெனகை ஸூசிதம். "போனறு" எனறது - போனறவரெனறு விவக்ஷிதது, அத்தால ஹேதுவிநீதவேஷததை யருளிச்செய்தததுக்கு ப்ரஜோதபயோகம்காட்டுகிறா(ஶுக்ராதிகளித்யாதி)வேஷாந்தரத்தால விநீதவேஷததைககாட்டி மாவலியைவாயமாளப்பண்ணினானெனறு கருதது. ... ... உ.

மூனறாம்பாட்டு.—(செம்பொனித்யாதி.) கீழ்பபாட்டில-எனக்காக நான் பெண்பித்தனாய்வநதேன, பிறாக்காக மண்ணாசையாலவந்தேனலலேன் என்றானிறே; அத்தை அநுவதிககிறது,நீ உனக்காகபபெண்ணாசையாலேவந்தாயாகிலும்,ஸ்ரீமதுரையிற் பெண்களிடததில் பித்தனாய் அவாகளுககு அச்சம்தீர்க்கவும் வஶீகரிக்கைக்கும் பரிகரமான திவ்யாயுதச்சோததியோடு வந்தீராகவேணுமென்ன ; அன்று, உன்ஸம்தீர்க்கவந்தேனென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

செம்பொனிலங்குவலங்கைவாளிதிண்சிலைதண்டொடுசங்கமொள்வாள்
உம்பரிருசுடராழியோடு கேடகமொண்மலர் பற்றியெற்றே!
வெம்புசினத்தடல்வேழம்வீழ வெண்மருப்பொன்று பறித்திருண்ட
அம்புதம்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

ப - ரை.— வலங்கை - வலத்திருக்கையில், இலங்கு-ப்ரகாசியாநின்றுள்ள, செம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்யப்பட்ட, வாளி - பாணங்களையும், திண் - பலதரம் வளைத்தாலும் இளகாத, சிலை - வில்லையும், அப்படிப்பட்ட, தண்டொடு- கதையையும், சங்கம் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், ஒள்-விளங்காநின்றுள்ள, வாள்- திருக்குற்றுடைவாளையும், உம்பர்-ஆயுதங்களுக்கெல்லாம்மேலாய், இருசுடர் - [ய மிக்ககாந்தியையுடைய, ஆழியோடு - திருவாழியாழ்வானையும், கேடகம் - கடகை யும், ஒள் - அழகிய, மலர் - புஷ்பத்தையும், பற்றி - தரித்துக்கொண்டு, எற்றே! - என்னே!, வெம்புசினம் - மிக்ககோபத்தையும், அடல் - மிடுக்கையுமுடைய, வேழம் - குவலயாபீடமென்னும் யானை, வீழ - முடியும்படி, வெள்மருப்பு ஒன்று- வெளுத்த தந்தமொன்றினை, பறித்து-முறித்து, இருண்ட- ஜலஸம்ருத்தியாலே [யரு கறுத்திருந்துள்ள, அம்புதம்போன்ற - மேகம்போலேயிருக்கிற, இவர் ஆர்கொல் என்ன—; அட்டபுயகரத்தேனென்றார்—. ... ... (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி) காஞ்சநஸ—ஙுஷணமான அம்பு வலத்திருக்கையிலே.

மூன்றாம்பாட்டு.—(செம்பொனித்யாதி) எதிரிகள்மேலே சினத் தெழும்போதைக்கும், அவைலைகளை வஶீகரிக்கைக்கும், இரண்டுக்கும் பரிகரமாய்த்து திவ்யாயுதங்கள். (செம்பொனிலங்குவலங்கைவாளி) [தீப்தபாவகஸங்காஶை:] கையிலிருக்கும்போ திருக்குமாப்போலே யன்றுகிடாய்விட்டாலிருக்கும்படி; எரித்துக்கொண்டாய்த்துவருவது. [ஶிதை:]அல்லாத அம்புகளோபாதியாக நினைத்திராதே; பட்டால்[உரு எரித்தல் பொறுக்கவொண்ணாதபடியாய்க்கிடாயிருப்பது. [காஞ்சந ஸ—ஙுஷணை:] அநுகூலரான என்போல்வாரையும் தோற்பிக்கும் துறையுண்டுகிடாய்.[நத்வாமித்ஸாம்யஹம்ஜ் ரஷ்டு—ம்] ஸௌஸ்ராத்ரம் பின்னூட்டுகையாலேசொல்லுகிறேன். [ராமேணநிஹதம்ஶரை:] புக்கு முடிகைக்கும் விடாய்தீருகைக்குமுடலாயிருக்குமித்தனை; அதுபோ லேஅவரழகையநுபவிக்கையொழிய, அவ்வம்புக்கிலக்காய் நீமுடிந்து போக நானிச்சிக்கிறிலேன்.

இப்போது திவ்யாயுதங்களைச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எதிரிகளித்யாதி.) திருச்சரங்கள் ப்ரதிகூலரை வெல்லுகைக்கும் அநுகூலரை வஶீகரிக்கைக்கு முடலாயிருக்குமோவென்ன (தீப்தபாவகேத்யாதி.) "த்வாம்-[௬ரு ஸ்ராதாவானவுன்னை" என்றதின் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஸ்ராத்ரமித் யாதி;) இவன் து—ர்வ்ருத்தனுகையாலே ஸௌஸ்ராத்ரம் தமக்கற்றதென்று கரு த்து. ராவணேன என்னாதே, "ராமேண" என்று அவர் ஸௌந்தர்யம் சொன்ன தற்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார்(புக்கித்யாதி.) நானென்றது-ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை. திருச்சரங்கள்போலேமற்றைஆயுதங்களும் இங்ஙனிருக்குமென்றுதிருவுள்ளம்.[சா

(திண்சிலேயித்யாதி) திண்ணியவில், தண்டு, சங்கு, வாள், ஹேதிராஜன் திருவாழி.(கேடகம்)கடகு. அழகியதாமரைப்பூ.(பற்றி)பிடித்து.(எற்றே!)என்னே !.(வெம்பித்யாதி)மிக்கசினத்தையும்மிடுக்கையுமுடைய குவலயாபீடம்பட்டுவிழ,வெளுத்த கொம்பைமுறித்து. (இருண்டவுருவித்யாதி)இருண்டகாளமேகம்போன்றவடிவையுடையவிவரரென்ன.

(செம்பொனித்யாதி) வெறும்புறத்திலே ஆகர்ஷகமாயாய்த்துத் திருக்கைதானிருப்பது ; அதுக்குமேலே, பொற்பகழியையுடைய அம்புகளையுமுடைத்தாய்த்திருப்பது. ஸ்வதஃஸ்ப்ஸ்ஹணீயமுமாய் பிடியாலும் ஆகர்ஷகமாயாய்த்து அம்புகள்தானிருப்பது. (திண்சிலே) எதிரிகள்மேலே நாலிரண்டு பண்ணைவலித்தாலும்(க)மெல்காத வில். (தண்டு) அப்படியிருக்கிற தண்டு; சங்கம். (ஒள்வாள்) பிடித்தபிடியாலே அழகிதாயிருக்கிற வாள். (உம்பரித்யாதி) ஆயுதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரதானமாயிருக்கையாலே மிக்க புகரையுடைத்தாயிருக்கிற திருவாழியோடே. (கேடகம்) (உ)கடகு. (ஒண்மலர்) காமனைப்போலே அபலைகளை அழிக்கைக்குப்பரிகரமான மலர். (எற்றே!) என்னே!.

(வெம்பித்யாதி) மிக்கசினத்தையுடைத்தான, யுத்யோந்முகமாயிருக்கிறகுவலயாபீடத்தை முடியும்படியாக, நிறத்துக்குபரபாகமான வெண்மையையுடைய கொம்பைப்பறித்து, இருண்டமேகம்போலேயிருக்கிறவிவரார்தான்? என்ன. மேல்வார்த்தை(அட்டபுயகரத்தேன்) கம்ஸப்ரேரிதமான குவலயாபீடத்தை நிரஸித்து கம்ஸன் படைவீட்டில் பெண்கள் ஸயத்தைப்போக்கின வவ்வளவேயல்ல, உன் ஸயந்தீர்க்கைக்காகவந்து நிற்கிறவனென்றார். ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (மஞ்சுயரித்யாதி) க்ருஷ்ணாவதாரம்பின்னாட்டுகிறபடி.

இலங்குவலங்கையில் செம்பொனுடைத்தான வாளியென்று ஸாஸ்த்ரீயமாயருளிச்செய்கிறார் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) செம்பொன்போலேயுமாய், இலங்காநின்றுள்ள வாளியென்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதஇத்யாதி.) பிடி - கைப்பிடி. நாலிரண்டுபண்ணை - நாலிரண்டுப்ரகாரம். இது உபலக்ஷணம். எத்தனைவட்ட மிழுத்தாலுமென்றபடி. ... ... ௩.

நாலாம்பாட்டு.— (மஞ்சுயரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - ஸ்ரீமதுரைப்பெண்களுக்காகவன்று உனக்காகவந்தேன் என்னச்செய்தேயும், " கருமலர்கூந்தலொருத்திதன்னை" என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே - ஒருவர்க்கும் மெய்யனல்லனென்றெண்ணி அவர்வார்த்தை மெய்கொள்ளாதே இடைச்சிகளுக்காக மலையெடுத்தும், மதுரைப்பெண்களுக்காக யானைகொன்றும், * தன்னுடைச்சோதியில் விருப்பத்துடனிருந்தும், எனக்காக விருக்கிறேனென்று வேதவாக்யம்போலே சொல்லாநின்றானென்றுகொண்டு ஈடுபட ; நானுனக்காகவே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறேன் என்றாராக ஸங்கதி ஸ்வீகரித்து ஸூசிப்பிக்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி.)

(க) மெல்காத - இளகாத. (உ) கடகு - பரிசை. ரக்ஷகமென்றபடி.

மூ.--மஞ்சுயர்மாமணிக்குன்றமேந்தி மாமழைகாத்தொருமாயவானை
யஞ்சவதன்மருப்பன்று †வாங்குமாயர்கோல்மாயமறியமாட்டேன்
வெஞ்சுடராழியும் சங்குமேந்தி வேதமுன்னோதுவர் நீதிவானத்
தஞ்சுடர்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௪.

ப-ரை.—மஞ்சு-மேகமண்டலமளவும், உயர்-உயர்ந்த, மாமணி-ச்லாக்யமான ரத்நங்களையுடைத்தான, குன்றம்-கோவர்த்தநகிரியை, ஏந்தி-பூவேந்திநைப்போலேதூக்கி, மாமழை-பெருமழையை, காத்த-தடுத்த, ஒரு-ஒப்பற்ற, மாயம்-ஆச்சர்யமான, ஆனை-குவலயாபீடம், அஞ்ச-நடுங்க, அதன்மருப்பு ஒன்று-அதின் தந்தமொன்றினை, வாங்கும்-பறிக்கும், ஆயர்கொல்-க்ருஷ்ணனோ, மாயம்-ஆச்சர்யமானசெயல்களை, அறியமாட்டேன்-அறிகிறிலேன்; வெம்சுடர்-உக்ரதேஜஸ்ஸையுடைய, ஆழியும்-திருவாழியாழ்வானையும், சங்கும்-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும, ஏந்தி-தரித்து; வேதம்முன்-வேதம்போலேயிருக்க, ஓதுவர்-வார்த்தைசொல்லாநின்றார்; நீதி - முறைதப்பாத, வானத்து - பரமபதத்திலே, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, அஞ்சுடர்போனற - பரஞ்சோதிபோலேயிராநின்றுள்ள, இவரார்கொல் என்ன—; அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே—. (௪)

நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சுத்யாதி) மஞ்சுபடியும்படி உயர்ந்து அழகிதான மலையையெடுத்துப் பெருமழையைகாத்து ஆச்சர்யமான யானை அஞ்சும்படி அதின் கொம்பைப்பறிக்கும் க்ருஷ்ணனே மாயமறியமாட்டேன்.

மேவபடித்தளவும் செல்லவோங்கி ரத்நங்களையுடைத்தாயிருக்கிற[உம்] கோவர்த்தநகிரியையரித்து. [கடிவாய்ச்சின வெங்கண் களிற்றினுக்குக் கவளமெடுத்துக் கொடுப்பானவன்போல்] மத்தகஜம்போலேயாய்த்து மேவங்கள்; அவற்றுக்குக் கவளம்கொடுப்பாரைப்போலேயாய்த்து மலையையெடுத்துக்கொடு நின்றபோதிருந்தபடி. (மாமழைகாத்து) விநாசத்தைப்பண்ணுவதாய் பரிஹரிக்கவரிதான மழையைப்பரிஹரித்து. (ஒருமாயவானை) அகப்படிலுமகப்பட்டுத்தப்பிலும் தப்பலாம்படியிருக்கும் கேவலமானையன்றிக்கே, ஸங்கல்பபூர்வகமாக நலியவேணுமென்று நிறுத்தினதாய்த்து. (அஞ்ச) இதுக்குமுன்பு பயம் வ்யுத்பத்திபண்ணியறியாதது பயப்பட. (அதன்மருப்பன்று † வாங்கும்) அதினுடையகொம்பை, குப்பைக்கீரை பிடுங்குமாப்போலே அநாயாஸேநவாங்கும். (ஆயர்கொல்) ஆனைவாசியறியாமையாலே ஹஸித்துக்கொண்டு நின்றவித்தனை ‡. (மாயமறியமாட்டேன்) அவனுடைய ஆச்சர்யமானசெயல்கள் எனக்கொன்றும் தெரிகிறதில்லை.

"மா" என்றதுக்கு - ச்லாக்யமென்று அர்த்தமாய், * மணிக்காதல்பெருமைஎன்று அர்த்தமாய், * குன்றத்துக்காதல் விசேஷணமாகைஸ்பஷ்டமென்று வாக்யார்த்த[ங்கூறு]மருளிச்செய்கிறார் (மேவேத்யாதி.) "ஏந்தி" என்று - பூவேந்தியென்றாப்போலே சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடிவாயித்யாதி.) ஹஸித்துக்கொண்டு-முன்னேதோற்றிக்கொண்டு.

† "ஒன்று" என்றுசில ஸ்ரீகோசங்கள். ‡ இடையனுகையாலே ஆனைவாசி யறியாமல் கொன்றானென்றபடி.

கலைகளும்வேதமும்நீதிநூலும்கற்பமும் சொற்பொருள்தானும் மற்றை
நிலைகளும் வானவர்க்கும்பிறர்க்கும் நீர்மையினாலருள்செய்து,நீண்ட
மலைகளும்மாமணியும் மலர்மேல்மங்கையும் சங்கமும்தங்குகின்ற
அலைகடல்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௫.

ப - ரை.—கலைகளும - வேதத்தில மேல்பாகத்தையும் வேதாந்தஸூத்ரங்களை
யும், வேதமும - முன்பாகத்தையும், நீதிநூலும் - இதிஹாஸாதிகளையும், கற்பமும்-
கல்பஸூத்ரங்களையும், சொலலும் - வ்யாகரணத்தையும், பொருளும் - மீமாம்
ஸையையும், நிலைகளும - இவற்றிற்சொன்னபடி அநுஷ்டிப்பாரடையும் பூமிகளை
யும், நீர்மையினால - ஸௌசீல்ய ஸ்வபாவத்தாலே,வானவர்க்கும்-பிரமன் முதலாயி
னோர்க்கும், பிறர்க்கும் - மநுஷ்யர்களுக்கும், அருள்செய்து - தந்து ; நீண்ட
மலைகளும் - உயர்ந்த மேருபர்வதம்போன்ற திருத்தோள்களும், மாமணியும் -
ஸ்ரீகௌஸ்துபமும், மலர்மேலமங்கையும் - தாமரைப்பூவைப்பிறந்தகமாவுடைய
பெரியபிராட்டியாரும், சங்கமும் - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும், தங்குகின்ற - எப்போ
தும நிலைபெறறிருக்கிற, அலைகடல்போன்ற-அலையெறியும் கடல்போன்ற, இவரார்
கொலென்ன—; அட்டபுயகரத்தேனென்றார்—. ... ... (௫)

(வெஞ்சுடரித்யாதி) வெவ்விய சுடரையுடைய திருவாழியையும் ஸ்ரீபா
ஞ்சஜந்யத்தையுமேந்தி, வேடம்போலேயிருக்க வார்த்தைசொல்லா
நின்றார். (நீதிவானமித்யாதி) முறையிலேபரிமாறுகிற பரமபதத்தில்.
(அஞ்சுடரித்யாதி) " அயயந்தஃபரோதிவோஜ்யோதிர்தீப்யதே." ௪.

அஞ்சாம்பாட்டு. (கலைகளுமித்யாதி) வேதத்தில் உபரிதநபாகத்
தையும், வேதாந்தஸூத்ரங்களையும். (வேதமும்) பூர்வபாகமும்.

(வெஞ்சுடராழியுமசங்குமேந்தி) திவ்யாயுதங்களையேந்தி. (வேத
முரைப்பதுவர்) அருளிச்செய்கிற வார்த்தையடைய வேதம்போலே
யிராநின்றது. (நீதிவானத்து) முறைகெடாதபடி பரிமாறக்கடவ பரம
பதத்திலே. (அஞ்சுடாபோன்று) " அயயந்தஃபரோதிவோஜ்யோ
திர்தீப்யதே." (அட்டபுயகரத்தேன்) அதனைநிரஸ்யனென்று கை
வாங்கவேண்டா,உனக்காகக்கிட்டவந்து நிற்கிறவன்காண் நானென்றார்.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (கலைகளும் வேதத்தில் உபரிதநபாகத்தை
யும, வேதாந்தஸூத்ரங்களையும். (வேதமும) பூர்வபாகமும்.

பரமபதநாயனை தேஜஸ்ஸாகச் சொலலுவாருண்டோவென்ன வருளிச்செய்
கிறார் (அயேத்யாதி.) ... ... ௭.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கலைகளுமித்யாதி.) நானுனக்காகவே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்
செய்தேயும், ஸௌஹித்வமுறையாலே வஹுவியோபகாரங்களைப்பண்ணி பெருமை
யாலும் கடல்போலிருக்கையால் பரிச்சேதிக்கப்போகாதேயிருக்கிறாரென்று நினை
த்து, உம்மை அவகாஹித்து அநுபவிக்கப்போகிறதில்லை என்று பிற்காலிக்க ; நீ
அநுபவிக்கலாம்படியன்றோ இங்கே வந்திருக்கிறேனென்று சொலலுகிறானென்று
ஸங்கதி.

"கலைகளும்" என்னுமிடத்தில - வேதம்முதலானவற்றையெல்லாம் சொல்லு
ம்போது, மேல் தனித்தெடுக்கிறவற்றுக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையால், ஸங்
கோசிக்குமளவில,ஆராய்யமான ஹவத்ஸ்வரூபபரங்களும் ஆராயகஸ்வரூப ப்ரதி
பாதகங்களும், அந்த உபயோபஸ்ஸம்ஹணங்களும், ஆராயகப்ரகாரவோயங்க
ளும், இவையித்தனைக்கும் ஸ்வ்தநிர்வாஹகங்களும் அர்யநிர்வாஹகங்களுமாக
ஒருசேர்த்தி திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (வேதத்திலித்யாதி.)

மூ.—எங்ஙனும்நாமிவர்வண்ணமெண்ணிலேதுமறிகிலமேந்திழையார்
சங்கும்மநமும் நிறைவுமெல்லாம் தம்மனவாகப்புகுந்து தாமும்
பொங்குகருங்கடல் பூவைகாயாப்போதவிழ்நீலம் புனைந்தமேகம்
அங்ஙனம்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே.

ப - ரை.— நாம்—, இவர்வண்ணம் - இவர்படிகளை, எங்ஙன் - எந்தப்ரகாரத்தாலே, எண்ணிலும் - அறியப்புகிலும், ஏதும் - ஒன்றும், அறிகிலம்-அறியப்போகிறதில்லை; ஏந்து - தரிக்கப்பட்ட, இழையார் - ஆபரணத்தையுடைய அபலைகளது சங்கும் - வளையும், மநமும்-மநஸ்ஸும், நிறைவும் - அடக்கமும், எல்லாம் - இவையெல்லாம், தம்மனவாக - தம்மதாகஅபிமாநித்துகொண்டு, புகுந்து - வந்து;[ம] பொங்கு - பெரியகிளர்த்தியையுடைய, கரும் - கறுத்த, கடல் -ஸமுத்ரம், பூவை- பச்சிலைமரம், காயா - காசாம்பூ, போது அவிழ் - காலத்திலே அலர்ந்த, நீலம் - கருநெய்தல், புனைந்த - இவற்றுடனே சொல்லப்பட்ட, மேகம் - மேகஸமூஹம், அங்ஙனம் போன்ற - அப்படியிருக்கிற, இவர்தாமும் ஆர்கொல்என்ன—, அட்டபுயகரத்தேன் என்றாரே—. ... ... (௫)

(நீதிநூலும்) அத்தை உபப்ரும்ஹிக்கக்கடவ இதிஹாஸாதிகளும், கல்பஸூத்ரமும். (சொல்) படிங்களை நிர்வஹித்துக்கொடுக்கிற வ்யாகரணமும்.(பொருள்) அர்த்தவிசாரம்பண்ணுகிற மீமாம்ஸை. (நிலைகளும்) இவற்றிற்சொல்லுகிற ஸாதநங்களை அநுஷ்டித்தார்க்கு ப்ராப்யமாகச சொல்லுகிற ஸூமிகளும்.(வானவரித்யாதி)ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்,[உம] மநுஷ்யர்க்கும் நீர்மையினலருள்செய்து. சேஷித்வஸ்வபாவத்தாலேகொடுக்க. (நீண்டவித்யாதி) மேருபோன்ற தோள்களும், ரத்நத்துக்குத்தானே கௌஸ்துபம், பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும் தங்குகின்ற. இவையொருக்காலுண்டாய் ஒருக்கால் இல்லையாம் கடல்போலன்றிக்கேதங்குகிற அலைகடல்போலிருக்கிறவிவரார்கொலென்ன.

(நீதிநூலும்) அவற்றைஉபப்ரும்ஹிக்கக்கடவ இதிஹாஸாதிகளும். (கற்பமும்)கல்பஸூத்ரமும். (சொல்) படிங்களைநிர்வஹித்துக்கொடுக்கக்கடவவ்யாகரணமும்.(பொருள்)அர்த்தவிசாரம்பண்ணக்கடவமீமாம்ஸையும்.(நிலைகளும்)இவற்றிற்சொல்லுகிறஸாதநங்களை அநுஷ்டித்தார்க்கு ப்ராப்யமாகசசொல்லுகிற ஸூமிகளும். ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநுஷ்யர்களுக்கும். (நீர்மையினலருள்செய்து) சேஷித்வஸ்வபாவத்தாலே கொடுத்து. (நீண்டவித்யாதி)மேருபோலேயிருக்கிறதோள்களும்; ரத்நங்களுக்குத்தானே கௌஸ்துபமுண்டாயிருக்குமே; பெரியபிராட்டியாரும், ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். (தங்குகின்ற) இவை யொருக்காலுண்டாய் ஒருக்காலில்லையாம் கடல்போலன்றிக்கே, தங்குகின்ற கடல்போலேயிருக்கிறவிவர்ஆர்தான்?. (அட்டபுயகரம்) கடல்போலே யிழியவொண்ணுதபடி அபரிச்சிந்நன் என்றிருக்கவேண்டா; உனக்கு நெஞ்சாலே பரிச்சேதிக்கலாம்படிவந்து நிற்கிறவனென்றார். ௫.

ஆராய்யஸ்வரூபமாகையால்கீழ்ப்ரஹ்மஸூத்ரம்சொல்லப்பட்டாலும்,இங்கேதத்ர்யவிசாரபரங்களும் விவக்ஷிதங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தவிசாரமித்யாதி.) கடலில்மலைகளுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகத் தோள்களைச்சொல்லிற்றேயாகிலும்,கடலில் ரத்நங்களுக்கு த்ருஷ்டாந்தமேதென்னும் ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் (ரத்நங்களுக்கித்யாதி.) (தானே) என்ற வசநம், த்ருஷ்டாந்தபேதென்ன என்று கூட்டுவது. வர்த்தமாநார்த்தம் (இவ்வையொருக்காலித்யாதி.) ... ... ௫.

ஆறும்பாட்டு.—(எங்ஙனுமித்யாதி.)பரிச்சேதித்தநுபவிக்கலாம்படியிங்கே

ஆறாம்பாட்டு. (எங்ஙனுமித்யாதி) இவர்படிகளையறிய என்று புகிலொன்றும் தெரிகிறதில்லை. (ஏந்திழையாரித்யாதி) பூணப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய அபலைகள். சங்கும், மாமும், நிறைவும்-அடக்கமும், இவையெல்லாம் தம்மதாக அபிமாநித்துக்கொண்டு போருமவர். (பொங்கித்யாதி) கிளார்ந்து அலைமோதுகிற கருங்கடல், பூவை, காயா, காலத்திலேயலர்ந்த செவ்விநெய்தல், இவற்றுடனே சொல்லப்பட்ட மேகம், அப்படியிருக்கிற விவரரோ வென்ன. .. ௬.

ஆறாம்பாட்டு — (எங்ஙனுமித்யாதி) ஆபாதபரதீதிமாத்ரமன்றிக்கே, நம்முடைய இயற்றியெல்லாங்கொண்டு இவரையுள்ளவளவெல்லாமறியவேணுமென்று பார்த்தால், ஒன்றுமறியப்போகிறதில்லை. (ஏந்திழையித்யாதி) "பிறருடையவாஹ்யபரிகரங்களோடு ஆந்தரபரிகரங்களோடு வாசியறத் தம்மதாகவேணும்" என்று அதுக்காக ஆபரணம் பூண்டிருக்கக்கடவ அபலைகளுடைய, அவர்களுடைய வளையும், மநஸ்ஸும், அகவாயிலடக்கமும், இவையெல்லாம். (தம்மனவாகப் புகுந்து) நம்மதெல்லாம் கண்டபோதே தம்மதாக ஆம்படியாயத்து வந்தது (தாழுமித்யாதி) தம்மதாக்கின பரிகரத்தைச் சொல்லுகிறது. ஒன்று உபமாநமாகப் போராமையாலே, அங்குமிங்குமாகத் திரட்டுகிறார். பெரியகிளர்த்தியையுடைத்தாயிருக்கிற கருங்கடல், பூவை, காயா, செவ்வியிலே அலர்ந்தநீலம், இவற்றோடு ஒக்கத்தொடுத்தமேகம். (அங்ஙனம்போன்று) சொன்ன உபமாநந்தான உபமேயத்துக்குப் போராமையாலே, அங்ஙனம் போன்றிவரார் கொலென்ன (அப்புபகரம்) உணர்த்தியாமைக்கு உடலாகச் சொல்லாநின்றாய், நீ பிமைக்காகவந்து நிற்கிறவனன்றோ நானென்றார். ௬.

வந்திருக்கிறேனென்னீர், எனக்குக் கண்டகாட்சி தன்னிலே ஸாவஸ்வாபஹாரஞ் உரு கூடமானவடிவை அநுபவிக்கப் போகிறதில்லையேயென்ன, எல்லாருமக்கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி யன்றோ நான் வந்தென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"எங்ஙனும்-" எந்தயத்நத்தாலும், நாமிவர்படியெல்லாம் எண்ணப்புகில் என்று பாவார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆபாதேத்யாதி.) இயற்றியெல்லாம் - யத்நமெல்லாம். "பொங்கு" இத்யாதி - "அங்ஙனம்போன்றிவர் - தாமும் - ஆர்கொல்" என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்மதாக்கினவித்யாதி.) * போதிலே - உசிதகாலத்திலே, விகஸிக்கிற, நீலம் - கருநெய்தலென்று பாவார்த்தமாய், பலிதார்த்தம் (செவ்வியிலேயித்யாதி.) ... ௬.

ஏழாம்பாட்டு.—(மூழ்சியித்யாதி) எல்லாரும்கண்ணாலே யநுபவிக்கலாம்படி வந்து நிற்கிறேனென்னுகின்றீர், உம்முடையகோலமும், இமைகொட்டாமல் ஈடுபாராக்கிற கண்களும், திருமார்வும், தோள்களும், வாயும், ஸௌரிஹோம்யமாயிருக்கிறதென்று கூசினவளை, கூசவேண்டா என்கிறாரென்று ஸங்கதி.

முழுசிவண்டாடியதண்டுழாயின்மொய்ம்மலர்க்கண்ணியும்மேனியஞ்சாந்
திழிசியகோலமிருந்தவாறெங்ஙனம் சொல்லுகேன்; ஓவிநல்லார்
எழுதியதாமரையன்னகண்ணு மேந்தெழிலாகமும் தோளும்வாயும்
அழகியதாமிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. எ.

ப - ரை.— வண்டு - வண்டுகள், முழுசி - தேனிலேமுழுகி, ஆடிய-ஸஸம்ப்ரம நர்த்தம் பண்ணாநின்றுள்ள, தண் - குளிர்ந்த, துழாயின் - திருத்துழாயினுடைய, மொய் - செறியத்தொடுத்த, மலர்க்கண்ணியும் - பூமாலைசாத்தியருளினப்ரகாரத்தையும், மேனி - திருமேனியிலே, அம் - அழகிதான, சாந்திழிசிய - சந்தநத்தாலேயெழுதப்பட்ட, கோலமிருந்தவாறும்-அலங்காரமிருந்தப்ரகாரத்தையும், எங்ஙனம் - எப்படி, சொல்லுகேன் - சொல்லித்தலைக்கட்டப்போகிறேன்; ஓவி - சித்திரமெழுதவதில், நல்லார் - வல்லவர்கள், எழுதிய - எழுதின, தாமரையன்ன-தாமரையிதழ்போன்ற, கண்ணும் - திருக்கண்களும், ஏந்தெழில் - மிக்ககாந்தியையுடைத்தான, ஆகமும் - திருமார்வும், தோளும் - திருத்தோள்களும், வாயும் - திருப்பவளமும், அழகியதாம் - அழகாயிராநின்றது; இவர்-இப்படிப்பட்ட அழகையுடைய இவர், ஆர்கொல் என்ன—, அட்டபுயகரத்தேன் என்றாரே—. ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) வண்டுகள் தேனிலே முழுகிக் களித்தாடுகிற தண்டுழாயினழகிய பூக்களையுடைய மாலையையும். (மேனியித்யாதி) அழகிய சாந்து பூசினவாறிருந்தபடியும். (எங்ஙனம் சொல்லுகேன்)ஏதென்றுஎத்தைச் சொல்லுவேன். ஓவி-சித்ரம்.[உ-ம] நல்லார் – வல்லார். சித்ரமெழுதவல்லாராயிருப்பார். சித்ரத்திலே எழுதின தாமரைப்பூப்போன்றகண்ணும். (ஏந்தெழிலித்யாதி) அழகுயரிக்கப்பட்ட திருமார்வும், தோளும், திருப்பவளமும் அழகியதாமிவரார்கொலென்ன. ... ... எ.

ஏழாம்பாட்டு.—(முழுசியித்யாதி) கிண்ணகத்திலிழிவாரைப்போலே வண்டுகளானவை மதுபாநமத்தமாய்க் களித்தாடாநின்றுள்ள திருத்துழாயினுடைய செறியத்தொடுத்த மாலையும். (மேனியித்யாதி) "ஆவயோர்மாத்ரஸம்ஸ்லேஷம்" என்கிறபடியே – ஸ்வத: நன்றான திருமேனியிலே, பழகப்புதைத்து ஆறினசாந்தை, அங்கேயிங்கே யிளிம்பாகப்பூசுகையன்றிக்கே வேண்டுமிடங்களிலே சாத்தினகோலமிருந்தபடியும். (எங்ஙனம்சொல்லுகேன்) வாசகஸ்ப்ருஷ்டமில்லாததுக்கு என்னால் வாசகஸ்ப்ருஷ்டமிட்டுச்சொல்லப்போமோ. (ஓவியித்யாதி) சித்ரமெழுதுகையில் குசலராயிருக்குமவர்கள் எழுதின தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களும் ; அதாகிறது – கண்டபின்பு இமையாதேயிருந்தபடி. (ஏந்தெழிலித்யாதி) மிக்க எழிலையுடைத்தாயிருக்கிற திருமார்வும், தோள்களும், வாயும் அழகியராயிருந்தார் ; இவரார் கொலென்ன. (அட்டபுயகரம்) இவ்வொப்பனை யழகைக்கொண்டு பரமபதத்திலேயிருக்கிறவனென்று கூசவேண்டா, உனக்காகவந்து நிற்கிறவன் நானென்றார். ... ... எ.

(இழிவாரைப்போலே) என்றவநூரம், ஒன்றுக்கொன்று தலைதேடியிழிந்த என்று கட்டுவது. "அஞ்சாந்து" என்கைக்கு சாந்துக்கழகேதென்ன (பழகவித்யாதி.) இளிம்பாக - அசாதுர்யமாக. இமையாதே - இமைகொட்டாதே. எ.

மேவியெப்பாலும்விண்ணோர்வணங்கவேதமுரைப்பர்முந்நீர்மடந்தை
தேவி யப்பாலதிர்சங்கமிப்பால்சக்கரம் மற்றிவர்வண்ணமெண்ணில்
காவியொப்பார் கடலேயொப்பார் கண்ணும்வடிவும் நெடியரா யென்
ஞவியொப்பாரிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. அ.

ப - ரை.— விண்ணோர் - நித்யஸூரிகள், எப்பாலும்-எல்லாதிக்குக்களிலும், மேவி - தங்கள்பிராகத்திலேவந்து, வணங்க - வணங்கி, வேதம் - வேதங்களாலே, உரைப்பர் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறவர்கள் ; முந்நீர் - திருப்பாற்கடலில் திருவவதரித்த, மடந்தை - பெரியபிராட்டியார், தேவி - இவருக்குப்பட்டமஹிஷியாயிராநின்றாள் : அதிர் - முழங்காநின்றுள்ள, சங்கம்-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வான், [ய அப்பால் - இடவருகேயிராநின்றான் ; சக்கரம் - திருவாழியாழ்வான், இப்பால் - வலவருகேயிராநின்றான் ; மற்று - அதுவல்லாமல், இவர-இவருடைய, வண்ணம்-நிறத்தை, எண்ணில் - ஆராய்ந்து சொல்லப்புக்கால், காவி - கருநெய்தல் பூ நிறத்தை, ஒப்பார் - ஒப்பவரும், கடல் - ஸமுத்ரத்தின் நிறத்தை, ஒப்பார் - ஒப்பவரும், கண்ணும் - திருக்கண்களினழகிலும், வடிவும்-வடிவழகிலும், நெடியராய்-இப்படி மேம்பட்டவரென்று சொல்லத்தக்கவரும், என - எனக்கு, ஆவியொப்பார் - ப்ராணனையொக்கவருமாயிராநின்றார், இவர் ஆர்கொலென்ன—; அட்டபுயகரத்தேன் என்றாரே—. ... ... (அ)

எட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி) ஸர்வதோதிக்கமாக நித்யஸூரிகள் வந்து வணங்க. (வேதமித்யாதி) சொல்லும் வார்த்தையெல்[உய லாம வேதமாயிராநின்றது. (முந்நீரித்யாதி) திருப்பாற்கடலிலே பிறந்த பெரியபிராட்டியார் இவனுக்குப் பட்டத்துக்குரிய மஹிஷி. (அப்பாலித்யாதி) அவ்வருகே முழங்குகிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்,

எட்டாம்பாட்டு. — (மேவியித்யாதி) இந்த்ராதிகள், தரையில் கால் பாவாதேயிரோநிற்பது ; அவர்கள் — தங்கள் மங்யத்தையும் அருவருத்திருக்கக்கடவ நித்யஸூரிகள், பார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும் அங்குப்போலே பரிமாற. (வேதமுரைப்பர்) இவர் வாயாலசொல்லுகிறது வேதமாயிராநின்றது. (முந்நீர்மடந்தைதேவி) முந்நீர்மடந்தையென்று— (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி; அன்றிக்கே,) † பெரியபிராட்டியாராகவுமாம் ‡. (அப்பாலதிர்சங்கம்) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியானபோது, அவ்விடத்திலே அதிருகிற சங்கமென்கிறது ; பெரியபிராட்டியாரானபோது,

எட்டாம்பாட்டு.— (மேவியித்யாதி.) நீர் ஸூரிபோஹ்யராயிருந்திரென்றது பொய்யோ, ஸூரிகள்வணங்க நாய்ச்சிமாரும் நீருமாய், "தமஸ:பரமோதாதா ஸங்கசக்ரகதாதர:" என்கிறபடி - ஆயுதச்சேர்த்தியும் பரமபுருஷலக்ஷணமான கண்ணும்வடிவுமாயிருந்திரோ, விட்டிய்து ஸவிக்கமாட்டேனென்றுநின்றுகொண்டு, உம்மைப்பிரிந்தால் பிழைக்கவும்மாட்டேனென்ன; நீயிங்ஙன்படுகிறதென், உன்னை விட்டுப்பிரியக்ஷமனன்றுகாண் நானென்றாரென்று ஸங்கதி.

அங்குப்போலே - பரமபதத்திற்போலே. 'மூன்றுவகைப்பட்ட நீரையுடைய இந்த ஸமுத்ரம்போலேயிருக்கிற க்ஷீராப்தியில்பிறந்த மடந்தையென்று ஸம்ஹாரம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முந்நீரித்யாதி.) மூந்நீர்சூழ்ந்தமடந்தையென்று அர்யாதரம்(ஸ்ரீபூமியித்யாதி.)

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலஸ்ரீகோஸங்களிலில்லை. ‡ "முந்நீர்மடந்தையென்று- ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாராகவுமாம், பெரியபிராட்டியாராகவுமாம்" என்று சில ஸ்ரீகோஸங்கள்.

தஞ்சமிவர்க்கென்வளையும்நில்லா நெஞ்சமும்தம்மதேசிந்தித்தேற்கு
வஞ்சிமருங்குல் நெருங்கநோக்கி வாய்திறந்தொன்று பணித்ததுண்டு
நஞ்சமுடைத்திவர்நோக்கும்நோக்கம்நானிவர்தம்மையறியமாட்டேன
அஞ்சுவன்மற்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௯.

ப - ரை.— என் - என்னுடையவை என்று சொன் ப்ராப்தப்பொசை, வளையும் - வளைகளும். தஞ்சம் - நிச்சிதமாக, இவர்க்கு - இவர்க்காக. நில்லா - சழலாநின்றன ; சிந்தித்தேற்கு - ஆராய்ந்தவென்னுடைய. நெஞ்சமும் - மனஸ்ஸும். தம்மதே - அவரதாயிருந்தது; வஞ்சி - சீர்வஞ்சிக்கொம்புபோன்ற, மருங்குல் இடையானது. நெருங்க - துவளும்படியாக. நோக்கி-பார்த்து, வாய்திறந்து-[ப]திருப்பவளத்தைத்திறந்து. பணித்தது - அருளிச்செய்தது. ஒன்று - மிகவாமாஹனீயமான ஓரர்த்தம், உண்டு—; இவர்—, நோக்கும் நோக்கம் - பார்க்கிறபார்வை, நஞ்சம் உடைத்து - விஷத்தோடு கூடியதுபோலாலின்றது; நான்—, இவர் தம்மை - இவர்படிகளை, அறியமாட்டேன் - ஒன்றும் அறிகிறிலேன்; மற்று - அதற்குமேலே, இவரைப்பார்க்கவாமோ. அஞ்சுவன் - அஞ்சாநின்றேன்; இவரார்கொல் என்ன—; அட்டபுயகரத்தேன் என்றாரே—. ... ... ௯.

இவ்வருகேவிளங்காநின்றுள்ள திருவாழி.(மற்று) மேல்.ம.(இவர்வண்ணமித்யாதி) இவர் வடிவழகு சொல்லில். (காவியித்யாதி) கருங்குவளையொப்பர்,கடலேயுமொப்பர். (கண்ணுமித்யாதி) திருக்கண்களும் திருமேனியும்அபரிச்சின்னமானசௌந்தர்யத்தையுடையராயி. எனக்கு பரமஸமரானவிவரார்கொல். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) இவர்தமக்கென்னவேண்டும்

அவரிருக்கிறவிடத்துக்கு மற்றையிடத்திலே யதிசயிக்கும். (இப்பால் சக்கரம்) ஓரிடத்திலே நின்றால், மற்றையிடத்தை இப்பால் என்னக்கடவதிறே. (மற்றித்யாதி) இவருடைய திருக்கைப்பார்க்கில் காவிபோலேயும் கடல்போலேயுமிராநின்றார். (கண்ணித்யாதி) கண்ணுக்கும் வடிவுக்கும் உபமானமில்லை ; கண்ணுக்கெல்லையுண்டாகிலாய்த்து வடிவுக்கெல்லையுள்ளது. (என்னையித்யாதி) என்னுடைய ஜீவிக்கவிடாம்படி பிராநின்றார் ; இவரார்தான் என்ன. (அட்டபுயகரம்) சொன்னபடிபொல்லாது; —* ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம் கேட்டறியாயோ என்றார். உன்னையொழிய ஜீவியாதவன்காண் நானென்றார். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(தஞ்சமித்யாதி) நிச்சிதமாக, இவர்க்கென்

சொன்னபடிபொல்லாதென்றது - நீயெனக்கு ஆத்மாவாயிருக்க நம்மை உனக்கு ஆத்மாவாகச்சொன்னபடி பொல்லாதென்றபடி. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. — (தஞ்சமித்யாதி.) நானுன்னை விட்டுப்பிரியக்ஷமனன்று என்னுநின்றுசொண்டு தாமிவளோடுகலந்து பரிமாற, இவளந்தஜுவைரயில் மேல் வரப்புகுகிறவிச்லேஷத்தை யெண்ணிஅஞ்ச, இவளச்சம் அவர்தீர்த்தாராகஉருவு வெளிப்பாட்டிலநுஹவத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

தஞ்சமாகநினைத்திருப்பர்; நெஞ்சுமவர்க்கே; (சிந்தித்தேற்கு) விசாரித்தேறுக்கு. (வஞ்சிபித்யாதி) வஞ்சிக்கொம்புபோன்ற இடையை விடாதே பார்த்து வாய்திறந்து சொல்லிற்றுமொருவார்த்தையுண்டு.

வளை நிற்கிறதில்லை. இங்கேகுடியிருப்பாய், அவாக்காகவர்த்திக்கிறனு வாயிருந்தன. [மைப்படிமேனித்யாதி] அவரைப்போலே வளையும்நிற்கிறனவில்லை. இவருடைய பூர்வவ்ருத்தத்தோடு ஸாம்யமுண்டாயாய்த்து இவற்றுக்கிருப்பது. (என்வளையும்) என்னுடைய என்று ஸ்ரமித்த வளையெல்லாம், கிட்டினவாறே அவராயிராநின்றது. வாஹ்யபரிகரங்களிப்படியானாலும் உள்ளுள்ளவைதான் நமக்குத்தொங்குமோவென்றிருந்தேன் (நெஞ்சமுமகம்மதே சிந்தித்தேற்கு) [உற்றெண்ணில் அதுவுமவர்க்கின்னதே] ஆபாதப்ரதீதியில் நம்மதென்றிருந்த வித்தனையாய், ஆராய்ந்தவாறே அகவாயிலாஹரணமும் அவராயிருக்கது. (வஞ்சிபித்யாதி) பண்டே தொட்டார்மேலேதோஷமாய், "இருந்து, முறிக்கது" என்னும்படியாய்த்து இடைதானிருப்பது; முருகிலேயவையான்னதே அது அவரும்படி நோக்கினுனைய்த்து. (வாயித்யாதி) உருவுவெளிப்பாட்டிற் சொன்னவார்த்தை இப்போதென்னு ஆங்கதுக்குச் சொல்லப்போகாது. அப்போதுசொன்ன பாசுரம் கிடக்கச்செய்தேயும் அவரன்வாசுரணைத்திலே துவக்குண்டமைதோற்ற (வாய்திறந்து) என்கிறாள். (ஒன்று) இன்னமும் அவன்சொல்லில் உயிர் சொல்லுமித்தனை; என்னுமது அநுஸந்திக்கப்போகாது. அதுக்குக்காரணம் – இவை மறக்கவொண்ணாமலிராநின்றது; ஒழியாதபடி என் நெஞ்சிலே அழுத்திப்போனவையென்றுமபோலே.

வளை நில்லாமற்போல், "என்வளை" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சமித்யாதி). "வளையும்" என்று உகாரதாத்பர்யம் (அவரைப்போலேயித்யாதி.) இப்போது அவர் பிரியமாட்டேனென்றிருக்கிறோமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவருடையவித்யாதி). அதாவது – * பைதநின்னைப்பிரியேனென்றவரன்றோ வென்கை. அன்றிக்கே, வியாக்யாநவாக்யமாய், ஆழ்வாருடைய பூர்வவ்ருத்தம்போலே வளையும் கழலுகிறதென்னவுமாம்; அதாவது – எம்பெருமான்கிட்டினவாறே பிற்காலிக்கிற ஆழ்வாரைப்போலே யென்கை. * வளவேழுலகு தலையெடுக்கை எல்லார்க்கும் ஒக்கும்றே. "என்" என்றதுக்கு யோஜநாநுரூபம் (என்னுடையவித்யாதி.) நீர்வஞ்சிக்கொம்புபோலே யிருக்கிற, மருங்குலுண்டு-இடை, அதுநெருங்க-நுவளும்படியாக, நோக்கி – ஸம்ச்லேஷித்து என்று ஸங்க்ஷேபமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டேயித்யாதி.) "ஒன்று" என்றஸாமாந்யோக்திக்குத்தாத்பர்யம் (உருவுவெளிப்பாட்டிலித்யாதி.) "ஒன்றுபணித்ததுண்டு" என்றவளவுஅமைந்திருக்க, "வாய்திறந்து" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அப்போதித்யாதி.) "ஒன்று" என்றது – அத்விதீயமென்றாய், அதிரஹஸ்யமென்றாய், தாத்பர்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதி.) "வஞ்சிமருங்குல்நெருங்க" என்றவாக்யத்தையும், மேல் "அட்டபுயகரத்தேன்" என்றபதத்தில் தோற்றின எட்டுத்தோள்களையும் திருவுள்ளம்பற்றி, அந்தபரமரஹஸ்யந்தன்னைவெளியிடுகிறார் (அதுக்கித்யாதி.) மத்யமபதமான நமஸ்ஸில் பிறந்த துணிவு மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாயிராநின்றது, ரக்ஷகத்வப்பாரிப்பாலே நானே ரக்ஷிக்கிறேனென்றவரமரஹஸ்யமென்று இதுக்குஸ்வாபதேசம்.

மன்னவன் தொண்டையர்கோன்வணங்கும்நீண்முடிமாலைவயிரமேகன்
தன்வலிதன் புகழ்சூழ்ந்த கச்சியட்டபுயகரத்தாதிதன்னை
கன்னிநன்மாமதிள் மங்கைவேந்தன் காமருசீர்க்கலிகன்றி குன்றா
வின்னிசையால்சொன்னசெஞ்சொல்மாலையேத்தவல்லார்க்கிடம்வைகுந்தமே.

ப - ரை.— வயிரமேகன் - வயிரமேகனென்னும், மன்னவன் - ராஜாவான, தொண்டையர்கோன் - தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தியாலே, வணங்கும் - ஸேவிக்கப்படுமவராய், அத்தாலே, நீள் - நீண்ட, முடி - திருமுடியையுடைய, மால் - ஸர்வேச்வரனுடைய, தன - அந்தராஜாவினது, வலி - மிடுக்காலும், தன்புகழ் - அவன்புகழாலும், சூழ்ந்த - விருத்தின, கச்சி - கச்சிநகரில், அட்டபுயகரத்து - திருவட்டபுயகரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற, ஆதிதன்னை - ஸர்வகாரணபூதன்விஷயமாக; கன்னி - ஒருவராலுமழிக்கவொண்ணாத, நல் - நன்றான, மா - பெரிய, மதிள் - மதிளாலேசூழப்பட்ட, மங்கை - திருமங்கைக்கு, வேந்தன் - ராஜாவாய், காமரு - எல்லாரும் விரும்பும்படியான, சீர் - குணங்களையுடையரான, கலிகன்றி - ஆழ்வார், குன்றா - குறைவில்லாத, இன் - இனிய, இசையால் - இசையுடனே, சொன்ன - அருளிச்செய்த, செம் - அழகிய, சொல்மாலை - சப்தஸந்தர்ப்பத்தையுடைய இத்திருமொழியைக்கொண்டு, ஏத்தவல்லார்க்கு — இடம் —, வைகுந்தம் - பரமபதமென்கிறார். (௧0)

(நஞ்சமித்யாதி) நம்மை முடிக்கும் பார்க்கிற பார்வை; நான் வர்த்தமை யறிகிறிலேன். நீராா? என்றுகேட்க; அஞ்சாநின்றேன். ... ௧.

(நஞ்சமித்யாதி) இவர் பார்க்கிறபார்வை, விஷமத்தைப்போலே முடிக்கும்போலேயிராநின்றது. சொன்னவார்த்தையை க்ரியாசெய்து த்துவாரைப்போலே யிராநின்றார் ; அதொரு உத்ப்ரேக்ஷையாகாமே, அத்தை அர்யக்ரியாகாரியாக்கநினைக்கிறார்போலேயிராநின்றது. (நாளித்யாதி) இவர்ராக்ஷகராயிருக்கிறாரோ, நம்மை முடிக்கவிட்டிருக்கிறாரோ, அறிகிறிலேன்.

(அஞ்சுவன்) இவர்சொல்லுகிறவார்த்தைதான் பொருள் அதல்லவிறே ; ஆகிலும், அவரையும் நம்மையும் பார்த்தவாறு அஞ்சாநின்றேன். அப்பெரியவனுக்கு இவ்வார்த்தையுண்டாகக்கூடுமோ என்று அஞ்சாநின்றேன் ; இவரார்தானென்ன. (அட்டபுயகரம்) திருவாசகம் கொண்டு ஈச்வரன் என்றஞ்சவேண்டா, நீ அஞ்சாமைக்கு உன்னோடு ஸஜாதீயனாய்வந்து நிற்கிறவனன்றோ நானென்றார். ... ௨.

இவர்ஸம்ச்லேஷிக்கிற ஸம்ச்லேஷம் விஷமிச்ரமாயிருக்கிறது என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவரித்யாதி.) இப்போது * ஆநந்தகந்தாவஹமாயிருக்கையால் இத்தனையும் விச்லேஷகாலத்தில் வாயகமாய்முடிக்குமென்று கருத்து. கீழே "நெருங்கநோக்கி" என்றுமே; மீளவும் "நோக்கும்நோக்கம்" என்கிறதென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவித்யாதி.) விவரணம் (அதொருவித்யாதி;) இடையொடியாமைதோள்களாலே அணைத்தஸம்ச்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

(சொல்லுகிறவார்த்தை) என்றது - ஸ்வாபதேசத்தில் உபமச்லோகம். (ஸஜாதீயனாய்) என்றது - "மாம்" என்றதில் ஸாரதியாய் ஸஜாதீயனானாப்போலே, இவனுடன் கலந்துபரிமாறினமையைப்பற்ற. ... ... ௩.

பத்தாம்பாட்டு. (மன்னவனித்யாதி) ராஜாவானதொண்டைமான் சக்ரவர்த்திவணங்கும். (நீண்முடிமாலை) அத்தொண்டைமான்சக்ரவர்த்திவணங்கினபின்பாய்த்து முடி நற்றரித்ததும் ஈஶ்வரத்வம் நிலைநின்றதும். வயிரமேகனென்று-அவனுக்குப்பேர். (தன்வலியித்யாதி) அவன்மிடுக்காலும் புகழாலும் விஞ்சினகாஞ்சிபுரத்து திருவட்டபுயகரத்திலே நின்றருளின ஸர்வகாரணனை. கன்னி – அழிவின்மை. ஒருவராலழிக்கவொண்ணாத நன்றானமதிளாலே சூழப்பட்ட திருமங்கைக்கு ராஜாவான. (காமருசீரித்யாதி) எல்லாரும் விரும்புமழகுணங்களையுடைய ஆழ்வார்தம்முடைய நல்ல இசையுடனே சொன்ன அழகிய சொல்மாலையை யேத்தவல்லார்க்கிடம் பரமபதம். ௧0.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.—(மன்னவனித்யாதி) ராஜா தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தி: அவன் ஸந்நாஶிமாகியாய் அவன் வணங்கினபின்பாய்த்து, ஈஶ்வரன்முடி நல்தரித்ததும் ஸர்வேஶ்வரத்வம் நிலைநின்றதும். முன்பெல்லாம் ஈராசுபட்டிறேபோந்தது. (வயிரமேகன்) வயிரமேகனென்று–அவனுக்குப்பேர்†. (தன்வலி) எதிரிகளை அழியச்செய்கைக்கீடான அவன் மிடுக்கும், ரக்ஷணத்தாலேவந்த புகழும் விஞ்சியாய்த்திருப்பது. திருவட்டபுயகரத்திலே நின்றிற ஜகத்காரணனை–அதனைக் கவிபாடிற்று. (கன்னியித்யாதி) அரணாகப்போரும்படியாய் புதிசாயிருக்கிற மதிளை [உடை]யுடைய திருமங்கையாழ்வார்க்கு ராஜாவானவராய், எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹைபண்ணவேண்டும்படியான கல்யாணகுணங்களையுடைய ஆழ்வார். (தம்முடைய) தான் ஒருவரையன்றிக்கே, கேட்டார்செவிக்கும் ஆகர்ஷகமாம்படியான இசையையுடைத்தாய், ஆஶ்ரயந்தான் செவ்விதாயிருக்கிற இவ்வழகியதொடை. (ஏத்தவல்லார்க்கிடம் வைகுந்தமே) உருவுவெளிப்பாட்டாலே அநுபவித்து பிறாக்கிருந்து சொல்லவேண்டாதே, "ஸேவைக்ஸதாமேவ" என்கிறபடியே நித்யாநுபவம் பண்ணலாம்தேஶத்திலே புகப்பெறுவார். ... ௧0.

அடிவரவு.—நீர் வென்றிறல் செம்பொன் மந்தர கலை எங்ஙனும் புருவ மேவி தருசம மன்னவன் சொல்லும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.— (மன்னவனித்யாதி.) (ஈராசுபட்டிறே) என்று - வணங்குகைக்குமுன் "த்வம்மே அஹம்மே" என்றிறேபோந்தது; "யதாராஜாததாப்ரஜா:" என்று எல்லாரும் வணங்கினார்களென்று கருத்து. அவற்குப்பேர் - சக்ரவர்த்திக்குப்பேர். ஆஶ்ரயந்தானென்றது ஶாஸ்த்ரமானது செஞ்சொல்லாயிருக்குமென்கை. ... ... ௧0.

ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

† "அவற்குக்குடிப்பேர்" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.

சொல்லுவன்சொல்பொருள்தானவையாய்ச்சுவையூறொலிநாற்றமும்தோற்றமுமா
நல்லரன்நான்முகன் நாரணனுக்கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச் [ய்
பல்லவன் வில்லவனென்றுலகில் பலராய்ப் பலவேந்தர்வணங்குகழல்
பல்லவன் மல்லையர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௧.

ப-ரை.—சொல்லு - கண்ணாற்காணக்கை முதலியவற்றுக்கு விஷயமான அர்த்தத்தைச் சொல்லக்கடவதான சப்தம். வன்சொல் - அதுதன்னிலும் அருமையான வேதம், பொருள் - வேதார்த்தம். அவை - ஆகிய அவற்றுக்கு, தான் —. ஆய் - நிர்வாஹகனாய்; சுவையும் - ரஸமும், ஊறுவம் - ஸ்பர்சமும், ஒலியும் - சப்தமும், நாற்றமும் - கந்தமும், தோற்றமும்-கண்ணாற்காண்கிற ரூபமுமாகிற விஷயங்களுக்கு.[ம் ஆய் - நிர்வாஹகனாய்; நல் - நல்ல, அரன் - ஸம்ஹார்த்தாவான ருத்ரனுக்கும், நான்முகன் - ப்ரஹ்மாவுக்கும், ஆய் - அந்தராத்மாவாய்நின்று ஸர்வஷ்டிஸம்ஹாரங்களை நடத்துமவனாய், நாரணனுக்கு - தன்னுடைய நிஜரூபத்தைக்கொண்டு [illegible] பண்ணியருளுகிற நாராயணனுக்கு, இடந்தான் - இடமாவது; அழகாய - அழகிய, தடம்-தடாகங்களாலே,சூழ்ந்து-சூழப்பட்டு,அழகாய-அழகியதான [illegible] கச்சி-கச்சிநகரிலே,பல்லவன்என்று-பல்லவனென்றும்,வில்லவன்என்று-வில்லவனென்றும்,பலராய்-அநேகராய்,உலகில்-இந்தபூமியை அரசாண்ட அக்காலத்திலே,பலவேந்தர்-பலராஜாக்கள்,வணங்கு-வணங்குகிற, கழல் - வீரக்கழலையுடையனாய், மல்லையர் - மல்லாபுரியென்னும் திருக்கடல்மல்லையிலுள்ளவர்களுக்கு, கோன் - அரசனை, பல்லவன் - பல்லவனெனபவன், பணிந்த - ஆச்ரயித்த, பரமேசுரவிண்ணகரம் - பரமேச்வர விண்ணகரமாம். ... ... (௧)

"மன்னவன் தொண்டையர்கோன்வணங்கும் நீள்முடிமாலை" என்று தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தி திருவட்டபுயகரத்தே அநுகூலித்தபடியை யநுஸந்தித்தார்; அந்த ப்ரஸங்கத்தாலே, பல்லவனென்பாரொருவன் பரமேச்வரவிண்ணகரத்திலே அத்யாத்மமான ஆநுகூல்யங்களைப்பண்ணி, ஒரோன்றே எடுத்ததாயிரமாம்படி பண்ணினானாய்த்து; பின்பு சோழன்கண்டு அது பொறுக்கமாட்டாமையாலே அவற்றைத் தவிர்த்தான். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸந்நிதியிலே ஓரடி நின்றுனைத் தமக்கு உத்தேச்யராகவிறே இவர்தாம் நினைத்திருப்பது; அத்தாலே அவன்படிகளை யநுஸந்தித்துப்பேசுகிறார். ... ... ☼

"மன்னவன் தொண்டையர்கோன்வணங்கும் நீள்முடிமாலை" என்று - தொண்டைமான்சக்ரவர்த்தி திருவட்டபுயகரத்திலே அநுகூலித்தபடியை யநுஸந்தித்தார்; அந்த ப்ரஸங்கத்தாலே, பல்லவனென்பாரொருத்தன் பரமேச்வரவிண்ணகரத்திலே அத்யாத்மமான ஆநுகூல்யங்களைப்பண்ணி ஓரோவொன்றையெடுத்தது ஆயிரமாம்படி பண்ணினானாய்த்து; பின்பு சோழன்கண்டு, அதுதான் பொறுக்கமாட்டாமையாலே அவைதன்னை யமைத்தவித்தனே. இனித்தான், ஸ்ரீவைஷ்ணவ விஷயத்தில் ஓரடி வரநின்றார் தமக்குத் தேச்யராகவிறே யிவர் நினைத்திருப்பது; அத்தாலே - அவன்படிகளெல்லாம் தமக்கு இனிதாயிருக்கையாலே அவற்றை யநுஸந்தித்துப்பேசுகிறார். ... ☼

சொல்லுப்ரவேசம்.— கீழ்த்திருமொழியில் - உருவுவெளிப்பாட்டிலே தாய்மாரோடுசொல்லிக் கொண்டிருந்தவிவருக்கு பரமேச்சுரவிண்ணகரத்திலிருப்பைக்காட்டக்கண்டு தாமானதன்மையாலே அவன்படிகளெல்லாம் பேசி, அவருத்தைக்கு இஷ்டித்கரித்தார்படியில் திருவுள்ளமூன்றியநுஸந்திக்கிறொன்று ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (மன்னவனித்யாதி.) (ஓரோவொன்றையெடுத்தது) என்றதக்கு-ஓரொரு ஆபரணங்களாயிரம்பண்ணிவைத்தானென்றுகருத்து. இப்போது காணுமேயென்ன (பின்புசோழனித்யாதி.) அமைத்து - சேமத்திலே யமைத்து. அநுகூலனுகிலித்தனை கொண்டாட வேணுமோவென்ன (இனியி
[illegible] ... ... *

முதற்பாட்டு. (சொல்லு வன்சொல்லித்யாதி) ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு விஷயமான அர்த்தத்தைச்சொல்லக்கடவதான சப்தம்; அதுதன்னிலும் நித்யமானவேதம். (பொருள்) வேதார்த்தம். (தானவையாய்) அவற்றுக்கு தான்வாச்யனாய். "அந்நாயனார்பக்கலாதரத்தாலே அவரெழுந்தருளி[ரு]யிருக்கிற திருப்பதியைவிரும்பி ஒருக்கால் சொன்னாப்போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லுவேனென்கிறார்" என்று பிள்ளையமுதனார். (சுவையித்யாதி) அதிற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தங்களில் ஐஶ்வர்யத்தை அபேக்ஷித்திருப்பார்க்கு உபாதேயமான சப்தாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய். (சுவையித்யாதி) ரஸம், ஸ்பர்ஶம், சப்தம், கந்தம், சக்ஷுர்விஷயமான ரூபம். (நல்லானித்யாதி) ருத்ராந்தர்யாமியாயும் ப்ரஹ்மாந்தர்யாமியாயும் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணி, ஸ்வேநரூபேண நின்று பாலநத்தைப்பண்ணும் நாராயணனுக்கிடந்தான்.

முதற்பாட்டு. (சொல்லு) ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு விஷயமான அர்த்தத்தையும் சொல்லக்கடவதான சப்தம். (வன்சொல்) இதுதன்னிலும் நித்யமானவேதம். (பொருள்) ஸாரவத்தரமானவேதார்த்தம். (தானவையாய்) அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய். (சுவையித்யாதி) அதிற் சொல்லுகிற புருஷார்த்தங்களில் ஐஶ்வர்யத்தை அபேக்ஷித்திருப்பார்க்கு உபாதேயமான சப்தாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய். (சுவையித்யாதி) ரஸம், ஸ்பர்ஶம், சப்தம், கந்தம், சக்ஷுர்விஷயமான[உம்] ரூபம். (நல்லானித்யாதி) முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யவஸ்துவான ஜகத்ஜந்மாதிஹேதுவும் தானேயென்கிறது. (நல்லரன்) தந்தாம் கர்மத்தாலே க்லேசப்படுகிற ப்ராணிகளை, தீம்பிலே கைவளர்ந்த ப்ரஜையைக் காலிலும் கழுத்திலும் விலங்கிட்டுவைக்கும் பித்ராதிகளைப்போலே, இவற்றுக்கு ஹிதபரனாக உபஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணும் ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாயும், "த்வாமாவிஶ்யப்ரஜாபதே" என்கிறபடியே-ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய்நின்று ஸ்ருஷ்டித்தும், ஸ்வேநரூபேண நின்று பாலநத்தைப்பண்ணியும்போருகிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு† வாஸஸ்தாநமாகிறது.

முதற்பாட்டு.— (சொல்லித்யாதி.) ஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸபுராணங்களை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கித்யாதி.) ஸாமாந்யேந உபாஸ்யத்வம் சொன்னதாய், மேல்முமுக்ஷூபாஸ்யத்வம் சொல்லுகிறதாக உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (முமுக்ஷுக்களுக்குமித்யாதி.) ஸம்ஹர்த்தாவுக்கு நன்மையேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமித்யாதி.) ஸம்ஹர்த்தாவையும் ஸ்ரஷ்டாவையும்சொன்னபோதே நடுவேபாலநகர்த்தாவையும் சொல்லவேணுமென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேநேத்யாதி.) * நாராயணபதார்த்தம் (ஸர்வேஶ்வரனுக்கென்றது.)

† "நல்லரன்நாரணன் நான்முகனுக்கிடந்தான்" என்று சில மூல ஸ்ரீகோஶங்கள்; "ருத்ரனுக்கந்தர்யாமியாயும், ஸ்வேநரூபேண நின்று பாலநத்தைப்பண்ணியும், "த்வாமாவிஶ்யப்ரஜாபதே" என்கிறபடியே-ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டித்தும்போருகிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு" என்று சில வ்யாக்யாந ஸ்ரீகோஶங்கள்.

கார்மன்னுநீள்விசும்பும் கடலும்சுடரும்நிலனும் † மலையும்தன்னுந்தித்
தார்மன்னு தாமரைக்கண்ணனிடம் தடமாமதிள்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேர்மன்னுதென்னவனைமுனையில்செருவில் திறல்வாட்டியதிண்சிலையோன்
பார்மன்னு பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௨.

ப - ரை. — கார்மன்னு - மேகங்கள் ஸஞ்சரிக்கிற, நீள் - பெரிய, விசும்பும் - ஆகாசமும், கடலும் - ஸமுத்ரங்களும், சுடரும் - சந்த்ரஸூர்யர்களும், நிலனும் - பூமியும், மலையும் - குலபர்வதங்களும், தன் உந்தித்தார் - தன் திருநாபியில் தாமரைப்பூவிலே, மன்னு - உண்டாம்படியிருக்கிற, தாமரைக்கண்ணனை - புண்டரீகாக்ஷனுக்கு, இடம் - இடமாவது; தடம் - தடாகங்களாலும், மா - உயர்ந்திருந்துள்ள, [ம]மதிள் - மதிள்களாலும், சூழ்ந்த - சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகாயிருந்துள்ள, கச்சி - கச்சிநகரிலே, தேர்மன்னு - மஹாரதனான, தென்னவனை - பாண்டியனை, செருவில முனையில் - யுத்தமுகத்தில், திறல் - மிடுக்கை, வாட்டிய - அழித்த, திண் - திண்ணிய, சிலையோன் - வில்லையுடையனாய், தன் [illegible], பார் - பூமியில், மன்னு - நிலைநிற்கச்செய்த, பல்லவர்கோன் - பல்லவராஜாவானவன், பணிந்த பரமேச்சர விண்ணகரமதுவே—. ... ... (௨)

(தடமித்யாதி) அழகியதடாகங்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகாஞ்சீபுரத்தில் பல்லவனென்றும்வில்லவனென்றும் அக்காலத்தில் ராஜாக்கள்; அவர்களைச்சேர்ந்த ராஜாக்களும் பலரும்வந்து வணங்குகிற கழலையுடைய. (மல்லையர்கோன்) அவனுக்குத் திருக்கடல்மல்லையாய்த்து படைவீடு. மல்லையர்கோன்பணிந்த. ... ... க.

(தடமித்யாதி) நல்ல நீர்நிலங்கள்சூழ்ந்து அழகிதாயிருக்கிற கச்சியில். (பல்லவன்) பல்லவனென்றும் வில்லவனென்றும் சில ராஜாக்களுண்டாய்த்து அக்காலத்திலே; அவர்களும் அவர்களைச்சேர்ந்தவர்களுமடையவணங்கும் கழலையுடையனாயிருக்குமாய்த்து அவன். (மல்லையரித்யாதி) திருக்கடன்மல்லையாய்த்து படைவீடு; அவனுறைகிற பரமேச்வரவிண்ணகரம். ... ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.— (காரித்யாதி) சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ராவணவதம் பண்ணினதோடு இவன் ஸத்ருவதம் பண்ணினதோடு வாசியற்றிருக்கிறதாய்த்து இவருடைய ஆதரம்.

"இடந்தான் - பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே" என்று அந்வயம். ... க.

இரண்டாம்பாட்டு.— (காரித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில் - "நல்லான்நான்முகனை" என்று-ஸம்ஹார்த்தாவுக்கும் அந்தர்யாமியாய், பாலநகர்மம்தானே நடத்தி ஸ்ரஷ்டாவுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்தாரிறே; அதில், * நான்முகனுக்குங்கூட ஸ்ரஷ்டாவாகையாலே வந்த வவனுடைய ஸ்ரஷ்டித்வத்தை முந்துற இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

உகந்தருளின நிலத்துக்கு அநுகூலித்தானாகையால் அவனுடையவிஜயமும் உத்தேச்யமாய்த்தென்கிறார் (சக்ரவர்த்தித்திருமகனித்யாதி.)

---

† "நீள்விசும்பும் சுடரும் கடலும் நிலனும்" என்று வ்யாக்யாநத்துக்கநுகுணமாக பாடமாகவுமாம்; அன்றிக்கே, அந்வயித்தருளிச்செய்கிறாராகவுமாம்.

உரந்தருமெல்லணைப்பள்ளிகொண்டானொருகால்முன்னம்மாவுருவாய்க்கடலுள்
வரந்தருமாமணி வண்ணனிடம் மணிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி
நிரந்தவர்மண்ணையில்புண்ணுகாவேல்நெடுவாயிலுகச்செருவில்முனநாள்
பரந்தவன் பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ந.

ப - ரை.—முன்னம ஒருகால - முன்பொருநாளிலே, மா உருவாய் - விலக்ஷணமான வடிவோடே, கடலுள் - திருப்பாற்கடலிலே, உரம்தரும் - பலத்தையுடைய, மெல் - மிருதுவான, அணை - திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக்கொண்டு, பள்ளிகொண்டான் - கண்வளர்ந்தருளினவனாய், வரம்தரும் - எல்லாருடைய அபேக்ஷிதங்களையும் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கையாலே அருளாளப்பெருமாள் என்னும் திருநாமத்தையுடையனாய், மாமணி - வேண்டிற்றுத் தரக்கடவ சிந்தாமணிபோன்ற, வண்ணன் - ஸ்வபாவத்தையுடையனுக்கு, இடம் - வாஸஸ்தாநமாவது; - மணி - ரத்நமயமான, மாடங்கள்சூழ்ந்து - மாடங்களால்சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகியதான, கச்சி - கச்சிநகரில; மண்ணையில்-மண்ணை என்னும் படைவீட்டிலுள்ள, நிரந்தவர் - சத்ருக்களுடைய, சரீரத்தில், புண் - மாம்ஸத்தை, [மிடு]நுகா - புஜிக்கிற, வேல் - வேலின், நெடுவாயில் - பெரியவாயிலே, அயர்கள், உகமும்படியாக, முனநாள் - முன்பு, செருவில் - யுத்தத்தில், பரந்தவன் - தானே யாம்படி பரந்தவனான, பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—.

இரண்டாம்பாட்டு. (தார்மன்னுமித்யாதி) மேவங்கள்ஸஞ்சரிக்கிற பெரியஆகாசமும், ஸமுத்ரமும், பர்வதங்களும். (சுடரும்) அக்நி[உம] யாதல், வந்த்ர ஸூர்யர்களாதல். (நிலனும்) பூமியும், தன் திருநாபியில் தாமரைப்பூவிலே யுண்டாம்படியிருக்கிற புண்டரீகாக்ஷனும். செந்தாமரைக்கண்ணனென்கிற நாயனார்திருநாமம். (தடமித்யாதி) பெரியமதிள்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகச்சி. (தேர்மன்னுமித்யாதி) மஹாராஜனை பாண்டியனைத் தூசியிலே யுத்தத்திலே அவன் மிடுக்கைவாட்டுமவனாய் திண்ணியசிலையையுடையவன். (பாரித்யாதி) பூமிக்கு ராஜாவான பல்லவர்கோன்பணிந்த. ... ... உ.

(காரித்யாதி) மேவங்கள்ஸஞ்சரிக்கிற ஆகாசமும், அவ்வாகாசவர்த்திகளான வந்த்ரஸூர்யர்களும், பூமியைச்சூழ்ந்த கடலும், அதுக்குட்பட்ட பூமியும், அதுக்கு ஆணியடித்தாப்போலேயிருக்கிற மலையும், இவையுடைய,திருநாபீகமலத்திலேயுண்டாம்படியிருக்கிற புண்டரீகாக்ஷனுக்கு வாஸஸ்தாநம்.—தடாகங்களாலும், மதிள்களாலும் சூழ்ந்து ஐச்வர்யமான கச்சியில்.(தேரித்யாதி) மஹாராஜனாய் தேரிலே யேறிப்போகக்கடவனாயிருக்கிற பாண்டியனை. (செருவில்)யுத்தத்தில். (முனையில்) தூசித்தலையிலே, மிடுக்கையழித்த திண்ணியவில்வலியையுடையவன். (பாரித்யாதி) தானில்லையானாலும்தன்னுடையவீரஸ்ரீ நிற்கும்படி வாழ்ந்தவன். ... ... உ.

“உந்தித்தார்” என்றதினாயும் (திருநாபீகமலத்திலேயென்றது.) ... உ.

மூன்றாம்பாட்டு.—(உரமித்யாதி.) முதற்பாட்டில் ஆர்யமானபாலகயர்மத்தை, திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தும் ஹஸ்திகிரியில் அருளாளராயும் நடத்தினபடியை யநுஸந்திக்கிறானென்று ஸங்கதி.

மூன்றாம்பாட்டு. (உரந்தருமித்யாதி.) "ப்ரக்ஷேஷ்டு விஜ்ஞாநபலைகதாமநி" என்கிறபடியே - பலத்தையுடைய திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக்கொண்டு அதிலே பள்ளிகொண்டாரொருகாலத்திலே விலக்ஷணமானவடிவுடனே திருப்பாற்கடலிலே; "வரந்தரும்பெருமான்" என்று விருதுபிடித்து ஸர்வர்க்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளுகிறவனுக்கிடம். (மணிமாடமித்யாதி) மணிமயமான மாடங்கள் சூழ்ந்து அழகிதானகச்சி. நிரந்தவர் - ஶத்ருக்கள். (மண்ணையில்) மண்ணை - படைவீட்டுக்குப்பேர். நிரந்தவாஶரீரத்தில் மாம்ஸாதிகளை நுகருகிற வேலினுடைய நெடியவாயிலே அவர்கள்[ம ப்ராணனுக.

மூன்றாம்பாட்டு.—(உரமித்யாதி) "ப்ரக்ஷேஷ்ட விஜ்ஞாநபலைகதாமநி" என்கிறபடியே - பிராட்டிமாரும் தானுங்கூட எறிந்துகையா நின்றால் பொறுக்கைக்கீடான தாரணஸாமர்த்யத்தையும், வேண்டின விடங்களிலே திருவுள்ளக்கருத்தறிந்து குழைந்து கொடுக்கைக்கீடான மென்மையையுமுடைய திருவநந்தாழ்வான்மேலே, முன்பொருநாளிலே ஶ்லாவ்யமான வடிவையுடையனாய்க்கொண்டு கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினான். (வரமித்யாதி) அருளாளப்பெருமானாய்நின்று ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தருகிறவனுக்கு வாஸஸ்தாநம்;—ரத்நமயமான மாடங்கள் சூழ்ந்து தர்ஶநீயமாயிருக்கிற கச்சியில். (நிரந்தவ[உவரித்யாதி) மண்ணையென்று - ஆற்றுக்கும், படைவீட்டுக்கும்பேர்; * திருச்சிற்றாறென்று - ஆற்றுக்கும் திருப்பதிக்கும் பேராகிறாப்போலே. அப்படைவீட்டிலுண்டான, நிரந்தவருண்டு-ஶத்ருக்கள், அவர்களுடைய, புண்ணுண்டு - மாம்ஸம், அக்கை, நுகரக்கடவதாய் - போஜிக்கக்கடவதாயிருக்கிற வேலினுடைய பெரியவாயிலே, அந்த[உரு ஶத்ருக்கள் உக - அவர்கள் முடிய. திருமங்கையாழ்வார் மதிக்கும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனமிறே அவரது. "கடமாகளியானைவல்லான்" என்றும், "ஆடல்மாவலவன்" என்றும், "மருவலர்தமுடல் துணிய

உரத்தை - வலத்தை, தரும் - உடையவனென்று லக்ஷணயா ஸ்வார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ஷேஷ்டேத்யாதி.) குழைந்துகொடுக்கையென்றது - திருமுடிப்பக்கமுயர்ந்து கொடுக்கையும், மற்றையிடம் தாழ்ந்து கொடுக்கையும். (கடலிலே - திருவநந்தாழ்வான்மேலே - கண்வளர்ந்தருளினான்) என்றந்வயித்து, இதற்கீடாக மூலத்தையு மந்வயித்துக்கொள்வது. வரம் தருமவனாய் - "வரதஸ்ஸர்வபூதாநாமத்யாபிபரித்ருஶ்யதே" என்கிற வரதனாய், மாமணி- சிந்தாமணிபோலே ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தருகையே ஸ்வபாவமாகவுடையவனென்று ஸ்வார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அருளாளப்பெருமானாயித்யாதி.) அருளாளப்பெருமானென்று - தேப்பெருமானுக்குப்ரஸித்தமான திருநாமமிறே. எம்பெருமானார், யஜ்ஞமூர்த்திக்கு அருளாளப்பெருமானென்று தேப்பெருமானுடைய திருநாமம்சாத்திற்றும் ப்ரஸித்தமிறே. "திருமங்கையாழ்வார் வீரரென்று ப்ரஸித்தர்" என்கைக்கு ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (கடமாவித்யாதி.)

மூ — அண்டமுமெண்டிசையும்நிலனுமலைநீரொடுவானெரிகால்முதலா
வுண்டவனெந்தைபிரானதிடமொளிமாடங்கள்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
விண்டவரிண்டைக்குழாமுடனே விரைந்தாரிரியச்செருவில்முனிந்து
பண்டொருகால்வளைத்தான்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௪.

ப - ரை.—அண்டமும் - அண்டங்களும், எண்திசையும் - எட்டுதிக்குக்களும், நிலனும் - பூமியும், அலை - அலையெறியாநின்றுள்ள, நீரொடு - ஸமுத்ரங்களும், வான் - ஆகாசமும், எரி - அக்நியும், கால் - காற்றும், முதலா - முதலாக, உண்டவன - அமுதுசெய்தருளினவனாய்; எந்தைபிரானது - என்குலநாதனானவனுக்கு, இடம் - இடமானது;-ஒளி - விளங்காநின்றுள்ள, மாடங்கள்-மாடங்களால், சூழ்[ம்]ந்து - சூழப்பட்ட, அழகாய - அழகிய, கச்சி - காஞ்சீநகரத்தில்; செருவில் - யுத்தத்தில், விரைந்தாருடனே - விரைந்து வந்தவர்களும், விண்டவர் - சத்ருக்களுடைய, இண்டை - திரண்ட, குழாமுடனே - கூட்டமும், இரிய - சிதறியோடும்படியாக, முனிந்து - சீறி, பண்டு ஒருகால் - முன்பொருகாலத்திலே, வளைத்தான் - வில்லைவளைத்த பல்லவராஜா, பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... (௪)

(செருவிலித்யாதி) யுத்தத்திலே பரந்தவன். ... ... ௫.

நாலாம்பாட்டு. (அண்டமுமித்யாதி) அண்டமும் எட்டுதிக்கும் பூமியும் ஸமுத்ரங்களும் ஆகாசமும் அக்நியும் காற்றும்முதலாக அமுதுசெய்த என்னையுபகாரகனுக்கிடம். (ஒளிமாடமித்யாதி) [உம்] விளங்காநின்றுள்ள மாடங்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகச்சி. விண்டவர் - சத்ருக்கள். அண்டை - திரட்சி: இண்டையென்றும் - திரட்சி.

வாள்வீசும் பரகாலன்” என்றும், துறைதோறும் தலையாயிருக்கிற திருமங்கையாழ்வாரிறே மதிக்கிறார். *ரஞ்ஜநீயஸ்யபோலேயிருக்கிறதிறே. (செருவிலித்யாதி) இவன் யுத்தத்தில் சத்ருக்களடங்கலுமழிந்து தானேயானமையு விஸ்த்ருதனானவன். ... ... ௫.

நாலாம்பாட்டு.— (அண்டமித்யாதி) அண்டமும், எட்டுதிக்குக்களும், ஸமுத்ரமும்; காரணமாயும் கார்யமாயுமுள்ளவையடையத் திருவயிற்றிலேவைத்து நோக்கினவன். (எந்தைபிரானதிடம்) எனக்கு ஜநகனானவனுக்கு ஸ்வாமி. என் குலநாயகனென்றபடி.(ஒளி) ரத்நங்களுடைய ஒளியையுடைத்தான மாடங்கள் சூழ்ந்து தர்சநீயமான கச்சியில். (விண்டவரித்யாதி) செருவிலே - யுத்தத்திலே, விரைந்தவ

துறைதோறுமென்றது - ஆனைபாருகையும், குதிரைநடத்துகையும், வாள்வீசுகையுமாகிற துறைதோறுமென்றபடி. தாம்வீரசிகாமணியாயிருந்து ஒருவன்வீரத்தைக் கொண்டாடக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரஞ்ஜநீயஸ்யேத்யாதி.) இத்தால்-சத்ருவாய் வீரனுமாயிருந்த ராவணன் பெருமாளைக்கொண்டாடினால், அநுகூலன் விஷயத்திலே கேட்கவேணுமோவென்றதாய்த்து. ... ... ௫.

நாலாம்பாட்டு. — (அண்டமித்யாதி.) முதற்பாட்டில் “நல்லரன்” என்றசொன்ன ஸம்ஹர்த்ருத்வத்தை ஸப்ரகாரமாக அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

“அண்டம்” இத்யாதிக்கெல்லாம் தொகுத்தபாவம் (காரணமாயுமித்யாதி.) “பிரான்” என்றதுக்குபலிதார்த்தம் (ஸ்வாமியென்றது.) ... ... ௬.

தூம்புடைத்திண்கைவன்தாள்களிற்றின்துயர்தீர்த்தரவம்வெருவமுனநாள்
பூம்புனல்பொய்கைபுக்கானவனுக்கிடந்தான்தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேம்பொழில்குன்றெயில்தென்னவனை†த்திசைப்பச்செருமேல்வியந்தன்றுசென்ற
பாம்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ரு.

ப - ரை.—தூம்புடை - துளையையுடைய, திண் - திடமான, கை - துதிக்கையையும், வல் - வலிய, தாள் - தாளையுமுடையனான, களிற்றின் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய, துயர் - துக்கத்தை, தீர்த்து - போக்கி ; அரவம்-காளியனானவன், வெருவ-அஞ்சும்படியாக, முனநாள்-முன்பு, ஈடம்பமரமேறி, பூம்புனல்பொய்கை-நச்சுமடல் பொய்கையிலே, புக்கானவனுக்கு-பாய்ந்தவனுக்கு, இடம்-இடமாவது ;-[ம]தடம் - தடாகங்களாலே, சூழ்ந்த-சூழப்பட்டு, அழகாய - அழகிய, கச்சி - கச்சியில் ; தேன் - தேனையுடைய, பொழில் - சோலையையும், குன்று - மலைபோன்ற, எயில் - மதிளையுமுடைய, தென்னவன் - பாண்டியன், திசைப்ப - அறிவுகெடும்படி, அன்று - முன்பு, செருமேல் - யுத்தத்தில், வியந்து - பெரிய ஆச்சர்யத்தோடே, சென்ற-வர்துகட்டினவனும், பாம்புடை - நாகத்தையுடைய ... கொடியாகவுடைய, பல்லவர்கோன் - பல்லவராஜன், பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... ... (ரு)

திரள்களுடனே கூட விரைந்து வந்து ... முடனேசிதற. (பண்டித்யாதி) முன்பு ... பணிந்த. ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.(தூம்பித்யாதி) துளைக்கைப்பாவின் துயர் தீர்த்து, காளியன்நடுங்க முன்பு புகுந்த பொய்கையிலே ... புகப்பாய்ந்தவனுக்கிடம ;—தடாகங்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகச்சி.

ருண்டு-பெரியகிளர்த்தியோடே "காட்டு, காட்டு" என்று ... வருகிறவர்கள் ; அவர்களோடே. (விண்டவரிண்டைக்குழாம் - இரிய) ஶத்ருக்களுடைய செறிந்த ... (முனிந்து) சீறி. (பண்டித்யாதி) முன்பொருநாளிலே கையில் ... வன் பணிந்த. ... ... ச.

அஞ்சாம்பாட்டு.—(தூம்புடையித்யாதி) துளையையுடைய திண்ணிய கையையுமுடைத்தாய், வலிதான தாளையுமுடைய ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஜலவாஸத்தால் வந்த து:கத்தைப் போக்கி. (அரவமித்யாதி) காளியனானவன் ஒருதடாகத்தை விஷத்தாலே தூஷிக்க, அவனஞ்சியோடும்படியாகத் தானதிலே போய்ப் புக்கானைத்து.

அஞ்சாம்பாட்டு. — (தூம்புடையித்யாதி.) முதற்பாட்டிற்சொன்னகாரணத்வத்தை மூன்றுபாட்டிலும் விஸ்தரித்தநுஸந்தித்து, அத்தாலேஸித்த முமுக்ஷூபாஸ்யத்வத்தை, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அநிஷ்டநிவர்த்தகமுகத்தாலே அருளிச்செய்து கொண்டு, இதுக்குக்கீழ் "சுவையூறொலிநாற்றமும் தோற்றமுமாய்" என்றபடிக்குதல் தோற்றினஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை மேலெட்டாம்பாட்டளவு மநுஸந்திக்கிறாராய் ; அதில், காளியனுக்கும் இடைச்சேரியில் கோபஜநங்களுக்கும் ஜீவனப்ரதானோபயுக்தமான அபதாநத்தையநுஸந்திக்கிறதென்று இங்ஙனேஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

முனநாள் பூம்புனல்பொய்கையானதில் - அரவம்வெருவ - புக்கானென்றுதல்; பூம்புனல்பொய்கையாம்படி புக்கானென்றுதல் ஸம்ஹாரியம்திருவுள்ளம்பற்றி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காளியனானவனித்யாதி)

† "தென்னவன்" என்று பாடமாகவுமாம் ; அன்றிக்கே, "தென்னவனை" என்றே பாடமாய், ஏகாரம் அவ்யயமாகவுமாம் ; கோஶாந்தரங்களில்காண்க.

திண்படைக்கோளரியி னுருவாய்த்திறலோனகலஞ்செருவில்முனநாள்
புண்படப்போழ்ந்த பிரானதிடம் பொருமாடங்கள்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
வெண்குடைநீழலசெங்கோல்நடப்பவிடைவெல்கொடிவேல்படைமுன்னுயர்த்த
பண்புடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

ப - ரை.—திண் - திண்ணிய, திருவுகிராகிற, படை - ஆயுதத்தையும, கோள் - மிடுக்கையுமுடைய, அரியின் உருவாய் - நரஸிம்ஹரூபியாய்க்கொண்டு, திறலோன் - பெருமிடுக்கனான ஹிரண்யனுடைய, அகலம் - மார்வை, முனநாள் —, செருவில் - யுத்தத்திலே, புண்பட - புண்படும்படி, போழ்ந்த - பிளந்த, பிரானது - உபகாரகனுக்கு, இடம் - இடமாவது; - பொரு - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற, மாடங்கள் சூழ்ந்த அழகாயகச்சி—; வெண்குடைநீழல் - வெண்கொற்றக்குடைநிழலின் கீழே, செங்கோல்நடப்ப - தன் ஆஜ்ஞைசெல்லும்படி, வெல் - ஜயஸூசகமான, விடைக்கொடி - வ்ருஷபத்வஜத்தை, வேல் படைமுன் - வேல்முதலிய ஆயுதங்களோடே பொருகிற ஸேனைகளின்முன்னே, உயர்த்த - உயர எடுத்தவனாய், பண்பு உடை - அழகிய வ்யாபாரத்தையுடையவனான, பல்லவர்கோன பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே—. ... ... (௬)

(தேம்பொழிலித்யாதி) தேனையுடைய பொழிலாலே சூழப்பட்ட குன்றென்கிற படையிட்டையுடைய தென்னவனை. (திசைப்பவித்யாதி) கலங்கப்பூசலிலே வியந்துசென்ற. (பாம்புடையித்யாதி) நாமலோகத்தை வென்று அதுதானேகொடியாக எடுத்தாடினையத்து. யாம்பிறே அவனுக்குக்கொடி. பல்லவர்க்கு ராஜாவானவன் பணிந்த. ... ௫.

ஆரும்பாட்டு. (திண்படையித்யாதி) திண்ணிதான ஆயுதத்தையுடைய மிடுக்கையுடைய ஸிம்ஹமாய், மிடுக்கனான ஹிரண்யன் மார்வை யுத்தத்திலே புண்படும்படி பிளந்த உபகாரகனிடம். பொரு - ஒப்பு. ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற மாடங்கள்சூழ்ந்தழகாய கச்சி.

(தேம்பொழிலித்யாதி) தேனையுடைத்தான கற்பில்சோலையையும் மலைபோலேயிருக்கிற மதிளையுமுடைய தென்னவனானவன் அறிவுகெடும்படியாக, யுத்தத்திலே பெரிய ஆரவாரத்தோடேசென்றுகிட்டின. (பாம்புடை) நாமலோகத்தைவென்று ஸர்ப்பத்தை த்வஜமாக எடுத்தானாகச்சொல்லக்கடவது; அவன் பணிந்த. ... ... ௫.

ஆரும்பாட்டு.—(திண்படையித்யாதி) ஹிரண்யனுடலுக்கு வளையாத திருவுகிரை ஆயுதமாகவுடைய நரஸிம்ஹமாய், பெருமிடுக்கனான ஹிரண்யனுடைய மார்வை யுத்தத்திலே புண்படும்படிபோழ்ந்த பிரானதிடம். பொருவென்று - ஒப்பு. ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற.

"எழில" என்றதனாலும் (மதிளென்றது.) ... ... ௫.

ஆரும்பாட்டு.—(திண்படையித்யாதி.) இனிமூன்றுபாட்டால் - விரோதிகளைப் போக்கி ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்குக் குடியிருப்புப்பண்ணிக்கொடுத்தமையையருளிச்செய்கிறானென்று ஸங்கதி.

(ஒப்பு) என்றத்தால் ஹலிதம் (ஒன்றோடித்யாதி.)

இலகியநீண்முடிமாவலிதன் பெருவேள்வியில் மாணுருவாய்முனநாள்
சலமொடுமாநிலங்கொண்டவனுக்கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
உலகுடைமன்னவன்தென்னவனைக்கன்னிமாமதிள்சூழ்கருவூர்வெருவப்
பலபடைசாயவென்றான்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. எ.

ப - ரை.—இலகிய - ஒளிவிடாநின்ற, நீள் - நீண்ட, முடி - அபிஷேகத்தை யுடைய, மாவலிதன் - மஹாபலியின், பெருவேள்வியில் - பெரியயாகத்திலே, மாணுருவாய் - வாமநரூபியாய்ச்சென்று, முனநாள் —, மா - பரப்புடைத்தான, நிலம் - பூமியை, சலமொடு - உதகபூர்வகமாக, கொண்டவனுக்கு - கொண்டு அளந்தவனுக்கு, இடந்தான் - இடமாவது ;-தடம்சூழ்ந்து அழகாயகச்சி—; கன்னி-[ம] அழிவில்லாத, மாமதிள் - பெரியமதிள்களாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, கருவூர் - கருவூரானது, வெருவ - அஞ்சும்படியாகவும், பலபடை - சதுரங்கஸேனையானது, சாய - முடியும்படியாகவும், உலகுடை - லோகத்துக்கெல்லாம், மன்னவன் - ராஜாவான, தென்னவனை - பாண்டியனை, வென்றான் - வென்றவன், பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... ... (எ)

(வெண்குடையித்யாதி)வெண்கொற்றக்குடை நிழலிலே தன்செங்கோல்செல்ல. வெல்லப்பட்ட ரிஷபக்கொடியை ஸாயுதராய்ப்பொருகிற படைமுன்னேயெடுத்த. (பண்புடையித்யாதி) அழகியஸ்வபாவத்தை யுடைய பல்லவர்கோன்பணிந்த. ... ... சா.

ஏழாம்பாட்டு.(இலகியவித்யாதி)ஒளிவிடாநின்ற ஆதிராஜ்ய[ஸூ]ஸூசகமான அபிஷேகத்தையுடைய மஹாபலியுடைய யாகத்திலே குறளுருவாய், முனநாள். (சலமித்யாதி உதகபூர்வகமாகவென்னுதல்; சலத்துடனேயென்னுதல். மஹாப்ருதிவியைக்கொண்டவனுக்கிடம்;-

(வெண்குடையித்யாதி) தன் வெண் கொற்றக்குடை யொன்றுமேயாகத் தன்னுடையஆஜ்ஞை நாட்டிலே நடக்கும்படி மிடுக்கை[உடு] யுடையவனென்னுதல். விடையாதல், விடமாதல், விறலென்னுதல். (விடை) என்றபோது - இளம்பாம்பாகிறது ; (விடம்) என்றபோது- விஷத்தையென்றாய், ஸர்ப்பமென்றபடி ; (விறல்) என்றபோது - மிடுக்கையுடைத்தாய், வெற்றிக்குப்பரிகரமான கொடியையும் வேலாகிற ஆயுதத்தையும் முன்பேயெடுத்தவன். (பண்புடையித்யாதி) அழகிய ஸ்வபாவத்தையுடைய பல்லவர்கோன் பணிந்த. ... கூ.

ஏழாம்பாட்டு.—(இலகியவித்யாதி) உஜ்ஜ்வலமாய் ஆதிராஜ்ய ப்ரகாசகமான முடியையுடைய மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே, இரப்பிலே தகணேறின வடிவையுடையனாய், முன்பொருநாளிலே கையிலே நீர்விழுந்தபோதே, பரப்புடைத்தான பூமியைக் கொண்டளந்தவனுக்கு.

"விறல்" என்றுபாடமாய், ராஜாவுக்கு விசேஷணமாக ஒருயோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (தன்வெண்கொற்றக்குடையித்யாதி.)பாடாந்தரங்களையும் காட்டிக்கொண்டு, விறல்பாடத்தில் கொடிக்குவிசேஷணமாக யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார்(விடையித்யாதிவாக்யவதுஷ்டயத்தாலே.) ... ... கூ.

குடைத்திறல்மன்னவனுமொருகால்குரங்கைப்படையாமலையால்கடலை
யடைத்தவனெந்தைபிரானதிட மணிமாடங்கள்சூழ்ந் தழகாயகச்சி
விடைத்திறல்வில்லவன்நென்மெலியில்வெருவச்செருவேல்வலங்கைப்பிடித்த
படைத்திறல்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

ப - ரை.—குடை - வெண்கொற்றக்குடையையும், திறல் - பெருமிடுக்கையு முடைய,மன்னவனாய்-சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய், ஒருகால்-ராவணன்பிராட்டியைப் பிரித்தவன்று, குரங்கை-வாநரங்களை, படையா-ஸேனையாகக்கொண்டு, மலையால்-மலைகளாலே, கடலை - ஸமுத்ரத்தை, அடைத்தவன் - அடைத்தவனாய், எந்தை பிரானது - என் குலநாதனானவனுக்கு, இடம் - இடமாவது;-அணி - அழகிய, [மணி மாடங்கள்சூழ்ந்து அழகாயகச்சி—; விடை - ரிஷபம்போன்ற, திறல் - மிடுக்கை யுடையனாய், நென்மெலியில் - நென்மெலியென்கிற படைவீட்டையுமுடையனை, வில்லவன் - வில்லவனென்னும்ராஜா,வெருவ-அஞ்சும்படி, செரு - யுத்தத்துக்குப் பரிகரமான, வேல் - வேலென்னும் ஆயுதத்தை, வலங்கைப்பிடித்த-வலக்கையிலே பிடித்தவனாய்,படை-ஆயுதங்களைதரிப்பதில்,திறல்-மிடுக்கனை,பல்லவர்கோன்[மிரு பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—. ... ... (அ)

தடங்களாலே சூழப்பட்டு அழகியகச்சி. (உலகுடையித்யாதி) லோகத்துக்கெல்லாம நிர்வாஹகனான பாண்டியனை, அழிவில்லாத மதிளாலே சூழப்பட்ட (க) கருவூர் அஞ்ச. (பலபடையித்யாதி) * ஆனைப்புரவித் தேரொடு காலாளணிகொண்ட சேனைத்திரள்வென்றான் பணிந்த. எ.

எட்டாம்பாட்டு. (குடைத்திறலித்யாதி) வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ராஜாவாய் ஒருக்கால் குரங்கைப் படையாய்க்கொண்டு மலைகளாலே கடலையடைத்தவன் எந்தைபிரானதிடம். (அணிமாடங்கள் சூழ்ந்தித்யாதி) அழகியமாடங்களாலே சூழப்பட்டு அழகியகச்சி. (விடைத்திறலித்யாதி) ரிஷபம்போல் மிடுக்கையும்செருக்கையுமுடைய வில்லவன். (நென்மெலியில்) நென்மெலி என்கிற படைவீட்டில்.

(உலகுடை) லோகத்துக்கெல்லாம் தானேநியந்தாவான பாண்டியனை, அரணுடைத்தான பெரியமதிளாலேசூழப்பட்ட (க) கருவூர் அஞ்சும்படியாக ஸேநாஸமுதாயமானது சாயவென்றவன் பணிந்த. ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.—(குடைத்திறலித்யாதி) வெண்கொற்றக்குடையையும் பெருமிடுக்கையுமுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய். (குரங்கைப் படையா) பூசல் என்றுலஞ்சக்கடவ குரங்குகளைப் படையாகக் கொண்டு, நீரிலே ஆழக்கடவமலையாலே கடலையடைத்தவன். (எந்தையித்யாதி) எனக்கு ஜநகனாய் உபகாரகனானவனுக்கிடம்; —அழகிய மாடங்களாலே சூழப்பட்ட அழகியகச்சியில். (விடை) ரிஷபம் போலேயிருக்கிற மிடுக்கையுடைய வில்லவன், நென்மெலியென்கிற

ஏழாம்பாட்டு. — (இலகியவித்யாதி.) (பாண்டியனை - வென்றவன்) என்றந்வயம். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. — (குடையித்யாதி.) அவதாரப்ரயோஜநமான ராவணநிரஸநத்தைவிட்டு குரங்காலகடலடைத்தத்தைச்சொன்னதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பூசலித்யாதி.) அதிலுமிது அதிமாநுஷசரித்ரமென்று கருத்து. ... அ.

(க) கருவூர் - பாண்டியன் பட்டணம்.

பிறையுடைவாணுதல்பின்னைதிறத்துமுன்னேயொருகால்செருவிலுருமின்
மறையுடைமால்விடையேழடர்த்தாற்கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
கறையுடைவாள்மறமன்னர்கெடக்கடல்போல்முழங்கும்குரல்கடுவாய்
பறையுடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

ப - ரை.— பிறை - பிறைபோலேயாய், வாள் - ஒளியை, உடை - உடைத்தான, நுதல் - நெற்றியையுடைய, பின்னைதிறத்து - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, முன்னே ஒருகால் - முன்பொருநாளிலே, செருவில் - யுத்தத்திலே, உருமின் - இடிபோன்ற குரலையும், மாறை - ஸாத்ரவத்தையும், உடை - உடைய, மால் - பெரிய, விடை ஏழு - ரிஷபங்கள் ஏழையும், அடர்த்தாற்கு - நிரஸித்தவனுக்கு, [(i) இடம்—; - தடஞ்சூழ்ந்து அழகாயகச்சி—; கறை உடை - கறைசமூல அவஸரமில்லாத, வாள் - வாளையும், மறம் - மிக்க கோபத்தையுமுடையரான, மன்னர் - ராஜாக்கள், கெட - குடல் குழம்பும்படி, கடல்போல் - ஸமுத்ரமபோலே, முழங்கும் - கோஷிக்கிற, குரல் - த்வநியையும், கடுவாய் - கடிய வாயையுமுடைய, பறை - வாத்யத்தை, உடை - உடையனான, பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே—, ... (௯)

(வெருவவித்யாதி) யுத்தத்திலேயஞ்சும்படி வேலை வலங்கையிலேபிடித்த. (படைத்திறல்) படையில் மிடுக்கையுடைய பெரியபல்லவர்கோன் பணிந்த. ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) பிறைபோன்ற ஒளியையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிபொருட்டு. (முன்னேயொருகாலித்யாதி) முன் பொருநாளிலே யுத்தத்திலே. (உருமு) உருமுபோன்ற மறத்தை யுடைய பெரியரிஷபங்களைச் செற்றவனுக்கிடந்தான் ;- தடாகங்களாலே சூழப்பட்டு அழகியகச்சி.

படைவிட்டிலேயஞ்ச, யுத்தத்துக்குப் பரிகரமான வேலைக் கையிலே பிடித்த.(படைத்திறல்) ஆயுதஸாரணஸாமர்த்யத்தையுடையபல்லவர் கோன். ... ... அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.— (பிறையித்யாதி) பிறைபோலேயிருப்பதாய் ஒளியையுடைத்தான நுதலையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, முன் பொருநாளிலே, யுத்தத்திலே, உருமுபோலேயாய். உருமு - இடி. நெஞ்சிலே க்ரௌர்யத்தையுடைத்தான ; மாறுய்வருமென்னவுமாம். பெரியரிஷபங்களை யடர்த்தவனுக்கு.

ஒன்பதாம்பாட்டு. — (பிறையித்யாதி.) ஸம்ஸாரிகளான தேவர்களுக்கும் முமுக்ஷுவுக்கும் அநிஷ்டநிவர்த்தகமுகத்தாலே உபாஸ்யனானதானுபகரித்தபடியையிவ்வளவுமநுஸந்தித்து, இவ்வளவன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளில்தலையான நீளாதேவியினுடைய அவதாரமான நப்பின்னைதிறத்தில்பண்ணின உபகாரத்தையநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"பிறை" என்றது-பிறைஸாம்யத்தை லக்ஷணையாசொல்லுகிறதென் றருளிச் செய்கிறுர் (பிறைபோலேயென்று.) உருமுபோலேயாயென்றது- "உருமின்"என்றவிடத்தில், இன் - சாரியையாய், இடியின்த்வநிபோலே யிருக்கிற குரலையொத்தாயிருக்குமென்கை. மாறை - "மறை" என்று குறைந்துகிடக்கிறதாய், ஸாத்ரவத்தைச்சொல்லுகிறதென்றார்யாசாரம் (மாறுயித்யாதி.)

பார்மன்னு தொல்புகழ்ப் பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல்
கார்மன்னு நீள்வயல் மங்கையர்தந் தலைவன் கலிகன்றி குன்றாதுரைத்த
சீர்மன்னு செந்தமிழ்மாலை வல்லார் திருமாமகள் தன்னருளா லுலகில்
தேர்மன்னராயொலிமாகடல் சூழ் செழுநீருலகாண்டு திகழ்வர்களே. க0.

ப - ரை.—பார் - பூமியிலே, மன்னு - நிலைநின்ற, தொல்-பழையதான, புகழ்-புகழையுடைய, பல்லவர்கோன் - பல்லவராஜா, பணிந்த - ஆச்ரயித்த, பரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல் - பரமேச்வரவிண்ணகரம் விஷயமாக, கார் - மேகம், மன்னு - படிந்த, சோலைகளையும், நீள் - பெரிய, வயல் - வயலையுமுடைய, மங்கையர்தம் தலைவன் - திருமங்கைக்கு ராஜாவான, கலிகன்றி-ஆழ்வார், குன்றாது-[ம செந்தாமரைக்கண்ணன் ஸ்வாமித்வம் குறையாதபடி, உரைத்த - அருளிச்செய்ததாய், சீர் - சந்தஸ்ஸு முதலிய லக்ஷணங்கள், மன்னு - பொருந்தியிருக்கிற, செம் - அழகிய, தமிழ்மாலை - தமிழ்த்தொடையை, வல்லார் - ஆதரத்துடன் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள்; திருமாமகள்தன் - பெரியபிராட்டியாருடைய, அருளால் - கடாக்ஷத்தாலே, உலகில் - லோகத்திலே, தேர்-மஹாரதரான, மன்னராய-ராஜா[க்களாய், ஒலி - த்வநிக்கிற, மாகடல் - பெரிய ஸமுத்ரத்தால், சூழ் - சூழப்பட்ட, செழு - அழகிய, நீர் - நீருடைய, உலகு - பூமியை, ஆண்டு—, திகழ்வர்கள்-விளங்குவர்கள் என்றவாறு .. (க0)

(கறையுடையவாள்) கறை கழுவ அவஸரமில்லாத வாளையும் மறத்தையுமுடைய ராஜாக்கள் கெட, ஸமுத்ரம்போலே கோஷிக்கிற [உம் கொடிய வஜ்ரதந்தத்தையுடைய பறையையுமுடைய பல்லவர்கோன் பணிந்த. வாஸியப்பநு- ... ... க௬.

பத்தாம்பாட்டு. (பார்மன்னு) பூமியிலே நிலைநின்ற பெரிய புகழையுடைய பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்வரவிண்ணகரம்விஷயமாக. (கார்மன்னு நீள்வயல் - பாசு) மேகம் படிந்த சோலைகளையும் பெரிய (கறையுடைவாள்) கறை கழுவாதேயிருக்கிற வாளையுடையராய் பெரிய சினத்தையுடைய ராஜாக்கள் கெட, கடல் போலே கோஷியாநின்றுள்ள த்வநியையுடைத்தாய், அந்த த்வநியைக் கேட்டபோதே எதிரிகள் கெட்டோடும்படியான கடியவாயையுடைய "கறைப்பறைகறங்க" என்று திருவரையில் கோத்துக்கட்டின பறையோபாதி ஸ்வயம் தோற்றுகிறதாயத்து இவர்க்கிது. க௬.

பத்தாம்பாட்டு.—(பார்தயாதி) பூமியிலே நிலைநின்ற பழைதான புகழையுடைய பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேசுரவிண்ணகர் மேல். (கார்தயாதி) சினைகொண்ட வயலையுடைத்தாயிருக்குமாய்த்து, முகத்தாலே பக்ஷிகளோடொக்க வர்ஷிகராயிருக்குமாப்போலே. "கருநெல்சூழ் பழனைவயாணிப்பானென்னவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கறவிதயாதி.) ... க.

பத்தாம்பாட்டு. — (பார்தயாதி.) "தார" என்று - கறுப்பாய், கறுத்துத்திரண்டேறுகிற உதாவிசேஷத்தைச்சொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (சினைகொண்டவிதயாதி.) சினைகொள்ளுகை - செழித்திருக்கை.

வயலையுமுடைய திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் செந்தாமரைக்கண்ணர் சீர்களிலொன்றுங்குறையாதுரைத்த. (சீமன்னுமித்யாதி) சீர்பொருந்தியுள்ள அழகியதமிழ்மாலைவல்லார் பெரியபிராட்டியாரருளாலே பூமியிலே, தேர்மன்னராய்-ராஜாக்களாய். (ஒலி[நி மாகடலித்யாதி) ஸப்திக்கிற கடல்சூழப்பட்டு அழகியநீர்மையுடைய ராஜ்யத்தையுமாண்டு விளங்கப்பெறுவர். ... ... ௧௦.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

கண்ணமங்கையுள்காண்டுமே.'' (குன்றுகித்யாதி) கவிக்குச்சொல்லுகிற லக்ஷணங்களொன்றும் குறையாதபடி யருளிச்செய்த, ஸமஸ்த[ல மங்கணங்களை நெருங்கத்தொடுத்த செவ்வியதமிழ்த்தொடைவல்லார்; பெரியபிராட்டியாருடைய கடாக்ஷத்தாலே, லோகத்திலே மஹாராயராய், கடல்சூழ்ந்தபூமியையடைய ஆண்டு; (திகழ்வர்கள்) உஜ்ஜ்வலராவர்கள். ‡ இந்த ஐஶ்வர்யமடைய மலடாய்ப்போகாமே, இவரைப்போலே ஸாமவதஶேஷமாக்கப்பெறுவர்.

ஆக, இத்திருமொழியால் - ஸர்வேஶ்வரன் விரும்பும் நிலமாகையாலே இத்தேஶம் ஆஶ்ரயணீயமென்றும், அதுதான் ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயமென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. அதாகிறது - ஸமஸ்தமாயுமேதர்க்கிறே ஆஶ்ரயணத்தி லதிகாரமுள்ளது; அவையில்லாதவனுமஜ்ஞருமாஶ்ரயிக்கும்படியான தேஶமிறே. ... ... ௧௦.

அடிவரவு.—சொல்லு கார் உரம் அண்டம் தாம்பு மின்
இலகிய குடை பிறை பார் மருதாடு.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

"செழுநீர்" என்று - ஊற்றுநீரைச் சொல்லுகை ஸ்பஷ்டமெனறருளிச்செய்கிறார் (பூமியையென்று.)ஔஜ்ஜ்வல்யந்தன்னை விவரிக்கிறார் (இநதவித்யாதி‡.) மலடாய்-ஸ்வஸோமமாத்ரத்துக்குடலாய்.

இத்திருமொழியால் பரிநிஷ்பந்நமானதத்வார்த்தைப்பாட்டுத்தோறும் பூர்வார்யத்துக்கு முட்கருத்தாக க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார் (ஆகவித்யாதி.) ராஜஸஞனபல்லவர்கோனும் பணியும்படியானதேஶமாகையால் ஸமஸ்தமாதிகளில்லாதார்க்கு மாஶ்ரயிக்கலாயிருந்ததேயென்று விவரிக்கிறார் (அதாகிறதித்யாதி.) ௧௦.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

‡ ஐஶ்வர்யமடைய ஹோமத்துக்குடலாயப்போகாமே, ராஜாவும்வந்து ஆஶ்ரயிக்கையாலே, காந்தியை தேஶந்தானே பண்ணிக்கொடுக்குமெனறபடி.

"யுய்யேவாபயபலாயநம" என்றும் "ஈாநமீஸ்வரஹாவஸ்வ" என்றும் சொல்லுகிறபடியான அவனுங்கூட ஆஸ்ரயித்தபடியையநுஸந்தித்தார்; ஸ்வவாணஸ்வாஸ்ரமோவிதமானகர்மங்களை ஃபலாபிஸந்திரஹிதமாகஸ்வத்ஸமாராதநவேஷய்யா அநுஷ்டித்து ஸமக்ஷமாயுபேதராயிருக்கும் ஸ்ராஹ்மணர்க்கு ஆஸ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு பிராட்டிமாருந் தானும் திருக்கோவலூரிலே வந்து நின்றான், அவையொன்றுமில்லாத நானும் அங்கேகண்டநுபவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். *

(முதற்பாட்டு (மஞ்சாடியாதி) மேவங்கள ஸஞ்சரிக்கிற ஸப்த குலபாவகங்களும், ஸப்தஸமுத்ரங்களும், ஸ்வர்க்காதிலோகங்களும், பூமியும், மற்றும் அநுக்தமானவையுமெல்லாம் (எஞ்சாமல்) நஶியாமல,

"யுய்யேவாபயபலாயநம" என்றும் "ஈஸ்வரஹாவஸ்வ" என்றும் சொல்லும்படியானவனுங்கூட ஆஸ்ரயித்தபடியை யநுஸந்தித்தார், ஸ்வவர்ணத்துக்கும் ஸ்வாஸ்ரமத்துக்கும் உசிதமான காமங்களை ஃபலாபிஸந்திரஹிதமாக ஸ்வத்ஸமாராதநவேஷய்யா அநுஷ்டித்து ஸமக்ஷமாயுபேதராயிருக்கும் ஸ்ராஹ்மணர்க்கு ஆஸ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு பிராட்டிமாருடன் தானுமாகத் திருக்கோவலூரிலேவந்து நின்றான், அவையொன்றுமில்லாத நானும் அவனையங்கே கண்டநுபவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ... .*

முதற்பாட்டு. ஆகாசவென்னென்கிறது.(மஞ்சாடியாதி)மேவ[உம் ...குமியாதியாமும் ...ஆணியடித்தாற்போலேயிருக்கிற மலைகளையும், ...அசைய்க்கொட்டாமல் சூழ்ந்துகொடுநிற்கிற கடல்களையும், இவற்றுக்கிடையில் அவகாசப்ரதானம்பண்ணுகிற ஆகாசமும், இவற்றுக்கு ஆதாரமான பூமியும், இவற்றுக்குட்பட்ட அநுக்தமான ஸாமாந்ய ...மும் (எஞ்சாமல) இவைசுருங்கி அழிந்து

மஞ்சாடு பரிவாரம். வந்தச்வாசிஷ்டமாஹாயக்யந பூர்வகம ஸங்ரஹியருளிச்செய்கிறார் (பூர்வாசார்யர்.) "யுய்யேவாபயபலாயநம" என்றது க்ஷத்ரியமாமமேயாகிலும், "மின்னனைதொண்டாம தென திருமாலிருஞ்சோலை" என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலத்தில பாவனையை தென்னவனை வெல்லுகையாலே கேவலம அஹிமாநஞாடமென நடீதோற்றுகையால ஸாதகவிகயாமமனதென்று கருத்து. "ஈஸ்வராஹாவஸ்வ" என்றது - "ஈஸ்வரோஹம்" என்கிற அபிப்ராயமுண்டனைகை. 'அவனுங்கூட' என்கையாலே - தாமங்கேகண்டநுபவித்தது ஆஸ்சர்யமன்றென்று கருத்து. ஸமக்ஷமாயுபேதா ஆஸ்ரயிக்கும்திருக்கோவலூரில நான் கண்டநுபவிக்கப்பெற்றது ஆஸ்சர்யமென்கிறதென் றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவர்ணத்துக்குமித்யாதி.) ... ...

முதற்பாட்டு. — (மஞ்சாடித்யாதி.) பூர்வாயத்துக்குத் தொகுத்தபாவம் (ஆபத்ஸவனித்யாதி.) "வரையேழும்" இத்யாதிகளில வகாரங்கள் உக்தஸமுச்சயங்களன்றிக்கே ப்ராயாகயத்திலேயாக்கி அவ்வவற்றுக்குள்ள ஏற்றங்களையருளிச்செய்கிறார் (மேவங்களித்யாதி.)

மூ —மஞ்சாடுவரையேழும் கடல்களேழும்
வானகமும்மண்ணகமும் மற்றுமெல்லாம்
எஞ்சாமல்வயிற்றடக்கி யாலின்மேலோ
ரிளந்தளிரில்கண்வளர்ந்த வீசன்றன்னை
துஞ்சாநீர்வளம்சுரக்கும் பெண்ணைத்தென்பால்
தூயநான்மறையாளர் சோமுச்செய்ய
செஞ்சாலிவிளைவயலுள் திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௧.

ப - ரை.—மஞ்சு - மேகங்கள், ஆடு - ஸஞ்சரிக்கிற, வரையேழும்-ஸப்தகுல பர்வதங்களும், கடல்களேழும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், வானகமும் - ஸ்வர்க்காதி லோகங்களும், மண்ணகமும் - பூமியும், மற்றும் - மற்றுமுண்டான, எல்லாம் - எல்லாபதார்த்தங்களும், எஞ்சாமல் - நசியாமல், வயிறு - திருவயிற்றிலே, அடக்கி-எடுத்துவைத்து, ஓர் - ஒப்பற்ற, ஆலின் - ஆலிலையின், இளந்தளிரின்மேல் - இளந்தளிரிலே, கண்வளர்ந்த-யோகநித்ரைகொண்டருளின, ஈசன்றன்னை - ஆபத்ஸகனான ஸர்வேஶ்வரனை; துஞ்சா - மாறுதே, வளம்நீர் - அழகியஜலம், சுரக்கும்-பெருகாநின்றுள்ள, பெண்ணைத்தென்பால - பெண்ணையாற்றுத்தென்கரையிலே, தூய - ஒருப்ரயோஜநத்தை நச்சிச்செய்யாத தூய்மையையுடையராய், நான்மறையாளர் - நான்குவேதத்துக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள், சோமு - ஸோமயாகங்களை, செய்ய - பண்ண, அத்தாலே, செஞ்சாலி-செந்நெல், விளை-விளையாநிற்கிற, வயலுள் - வயலிலே, திகழ்ந்து - அழகியதாக, தோன்றும் - தோற்றுகிற, திருக்கோவலூரதனுள் - திருக்கோவலூரிலே, நான—, கண்டேன் - காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... (௧)

திருவயிற்றிலேவைத்து அத்விதீயமான ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளினஸர்வேஶ்வரனை: (துஞ்சாநீரித்யாதி) மாறுதே அழகியநீருறு பெருகும்பெண்ணையாற்றுத்தென்கரையிடத்து. (தூயவித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநராய்புருஷஸாத்யப்ரஹ்மமான வேதமென்றிருக்கிற நாலுவேதத்துக்கும்வ்யாஸபதம்செலுத்தவல்லவர்கள் ஸோமயாகம

போகாதபடியாகத் திருவயிற்றிலே வைத்து, ப்ரளயத்துக் கஞ்சவுமறியாதே, ஓராலின்மேலே. அதுதன்னிலும் மொருபவனை இளந்தளிரிலே, யோகநித்ரைகொண்டருளின, ஆபாரராய்ஸஹாவம் தன்வைபவயஸமாம்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. "ஆலன்றுவேலை நீருள்ளதோ" என்கிறபடியே.

(துஞ்சாநீரித்யாதி) நீர்வரவு மாறுதேயிருப்பதாய், பொன், முத்து, மாணிக்கங்களைக்கொழித்திடாநின்றுள்ளபெண்ணைத்தென்[கரு] கரையிலே. (தூயவித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரானவர் ஸோமயாகங்களை

"ஈசனை" எனுதே, "தன்னை" என்றததால்தோற்றின தானுனதன்மை பாவம் என்று விவக்ஷித்தருளிச்செயகிறுர் (ப்ரளயத்துக்கஞ்சவுமறியாதேயென்று.) வரை தடக்கமான ப்ரந்தரபதார்த்தங்களை அதிகோமளமான தன்வயிற்றில்வைத்ததும், தன்னிலுமிளந்தளிரில் தான்கண்வளர்ந்ததும் உபபந்நமாகைக்கு ஹேது-வீரனுகை யென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர் (ஆயாரேத்யாதி.) இவற்றுக்குத்தன்திருமேனி ஆயாரமாகையும், தன்திருமேனிக்கு ஆலிலைஆயாரமாகையும், இவை ஆயேயமாகையும், தன்ஸங்கல்பாயீநமெனறுகருத்து. அப்படி அவன்வைபவயீநமாயிருக்குமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறுர் !ஆலன்றித்யாதி.) (என்கிறபடியே) இருக்கும் என்று பாவம். ... ...

கொந்தலர்ந்த நறுந்துழாய் சாந்தம் தூபம்
தீபங்கொண்டமரர்தொழப் பணங்கொள்பாம்பில்
சந்தணிமென்முலைமலராள் தரணிமங்கை
தாமிருவரடிவருடும் தன்மையானை
வந்தனைசெய்திசையேழாறங்கமைந்து
வளர்வேள்விநான்மறைகள் மூன்றுதீயும்
சிந்தனைசெய்திருபொழுது மொன்றுஞ்செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே ௨.

ப - ரை.—கொந்து அலர்ந்த - கொத்துக்கொத்தாக அலராநின்றுள்ள, நறு - பரிமளத்தையுடைய, துழாய் - திருத்துழாய்மாலையும், சாந்தம் - கந்தத்தையும், தூபம் - தூபத்தையும், தீபம் - தீபத்தையும், கொண்டு - கையிலேந்திக்கொண்டு, அமரர் - பிரமன்முதலானோர், தொழ - ஆராதிக்கும்படி, பணம்கொள் - பரந்த படங்களையுடைய, பாம்பில் - சேஷனென்னும் திருவனந்தாழ்வான்மேலே, சந்து - சந்தனத்தாலே, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, மென் - மார்த்தவமான, முலை - முலைகளையுடையவளான, மலராள் - தாமரையிலே பிறந்த பெரியபிராட்டியும், தரணிமங்கை - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமாகிற, இருவர் ஆம் - இருவராகிய, அவர் அடிவருடும் - திருக்கைகளாலே ஸ்பர்சிக்கின்ற, தன்மையான் - ஸ்வபாவத்தையுடைய - பஸர்வேச்வரனை, ஏழ் இசை - ஸப்தஸ்வரங்களையும், ஆறு அங்கம் - ஆறு அங்கங்களையும், ஐந்து வளர் வேள்வி - பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையும், மூன்று தீயும் - மூன்று அக்நிகளையும்கொண்டு, வந்தனை [உம்] செய்து - அவனை ஆராதித்து, நான்மறைகள் - நான்கு வேதங்களைக்கொண்டு, இரு பொழுதும் - இரவும் பகலும், சிந்தனை செய்து - அநுஸந்தித்து, ஒன்றும் - ஆச்ரயிக்கிற, செல்வம் - ஸம்பத்தையுடைய, திருக்கோவலூர் அதனுள் நான் கண்டேன் —.

பண்ணார, [illegible] (செந்தீயியித்யாதி) அழகிய பொன் [illegible] ஆக நாமே அழகிதாகத் தோற்றும். ௧.

இரண்டாம்பாட்டு (பொங்கித்யாதி) கொத்துக்கொத்தாக அலர்ந்து

பயணம். (செந்தீயித்யாதி) அவர்கள் ஸலக்ஷஸந்த்ரஹ்தமாகச் செய்தாலும், பிறக்குந்தோறும் பட்டவர்களுக்கு அங்கேயொருஜேஷ பராபதியும், மேல் [illegible] போமவர்களுக்கு அங்கேயொருஜேஷபாபதியும் [illegible] போலே, செய்கிறவர்கள் [illegible] பராயத்தாலே ஒருபலம் வரத்தவிராகிறே, ஆகையாலே உத்ஷ்டபலங்கள் ஸமஷ்டியமாய்ச் செல்லாநின்றதுமாய்த்து. செஞ்சாலியுண்டு - செந்நெல், அது விளைகிற வயலிலே செழுந்து தோன்றாநின்றுள்ள திருக்கோவலூரிலே நான் காணப்பெற்றேனென்கிறார். . ... ௧.

இரண்டாம்பாட்டு.—(கொந்தலர்ந்த இத்யாதி) கொந்தலராநின்றுள்ள

இரண்டாம்பாட்டு.— (கொந்தத்யாதி.) ப்ரளயகாலத்தில் ஆபத்ஸகனாய ஆலிலையில் கண்வளர்ந்தபடியை யநுஸந்தித்தார்-கீழ்ப்பாட்டில்; இதில் - ப்ரளயம் கழிந்தபின்பும் ப்ரஹ்மாதிகள் கூக்குரல்கேட்கத் திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கொந்தலராநின்றுள்ள-கொத்துக்கொத்தாக அலராநின்றுள்ள.

நாற்றத்தையுடைய திருத்துழாய் தடக்கமான திருப்பள்ளித்தாமத்தையும் தூபாதிகளையுங்கொண்டு ஸூரிகள் விகஸிதமான ஃபணங்களையுடைய திருவநந்தாழ்வான்மேலே. (சந்தணி இத்யாதி) சந்தந மணியப்பட்ட ம்ருதுவான முலையையுடைய அலர்மேல்மங்கை‡, ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி, இவர்களிருவரும் திருவடிகளை வருடவிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனை ப்ராணமம்பண்ணி. இசையேழும்-ஸப்தஸ்வரம், இத்தையும், ஆறங்கங்களையும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையும், மூன்று அக்நிகளையும் கொண்டு, வந்தனைசெய்து - அவனையாஶ்ரயித்து, நான் மறைகளைக்கொண்டு. சிந்தனைசெய்து, இரவும் பகலும், ''ஆத்மேத்யேவது க்ருஹ்ணீயாத்'' ''ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி க்ராஹயந்தி ச'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரயிக்கிறவனை. ... ... உ.

செவ்வித் திருத்துழாய்மாலையையும், [illegible] தூப தீபங்களையுங் கொண்டு, ப்ராஹ்மணாதிகளிக்கரையிலே நின்று ஆஶ்ரயியா நிற்பர்களாய்த்து. (பணமித்யாதி) தன்னுடைய ஸ்பர்ஶத்தாலே விகஸிதமாகாநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வான்மேலே, போகயோக்யமாம்படி ஒப்பித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரும், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமாகிற இருவரும். ஆஶ்ரயிக்கிற ப்ராஹ்மணாதிகளுடைய குற்றமில்லாமை யேத்துவாரும், குற்றங்காணாமைக்கு உவாத்தாயிருப்பாருமாய்த்து. (அடிவருடும்) ஸர்வஜ்ஞதையாலே அவனறியப்புக்காலும், தங்களுடைய [illegible] திருக்கை ஸ்பர்ஶத்தாலே அவன் மயங்கியுறங்கும்படி பண்ணுவார்களாய்த்து. (வந்தனையித்யாதி) க்ருதப்ரணாமராய். ஏழிசையாலும், ஆறங்கங்களாலும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞத்தாலும், மூன்று அக்நிகளாலும், வந்தனைசெய்து - அவனை ஆஶ்ரயித்து ; நான்மறைகளைக்கொண்டு ; (சிந்தனைசெய்து) ''ஆத்மேத்யேவது க்ருஹ்ணீயாத்'' ''ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி க்ராஹயந்தி ச'' என்கிறபடியே - அவன் ப்ரகாரியாகவும், தங்களை ப்ரகாரமாகவும், காலங்கள்தோறும் ஒருபடிப்பட அநுஸந்தித்துச்செல்லுகிற அந்த ப்ராஹ்மியான லக்ஷ்மி மாறுதேசெல்லுமாய்த்து. ... ... உ.

இக்கரையிலே-திருப்பாற்கடலுக்கிக்கரையிலே. ''அமரர்'' என்றது-நித்யஸூரிகளாக நஞ்ஜீயர்படி. ''சந்தணிமென்முலைமலராள்'' என்றதுக்கு-''சந்தனம் அணியப்பட்ட ம்ருதுவானமுலையையுடையஅலர்மேல்மங்கை'' என்று நஞ்ஜீயர்படியில் [illegible] கண்டுகொள்வது. ஏழிசையாலும் - ஸப்தஸ்வரத்தாலும். ''வளர்'' என்றதினர்த்தம் (மஹாவென்றது.) ப்ராஹ்மி என்றது-ப்ராஹ்மஸம்பந்தியான லக்ஷ்மியென்கை. அதாவது - ப்ரஹ்மோபாஸநரூப ஸம்பத்தென்கை. ... ... உ.

மூன்றும்பாட்டு.— (சொழுந்தித்யாதி.) ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உதவவந்தமாத்ரமன்றிக்கே, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானாபத்தைப்போக்கினனென்று உபலக்ஷியிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

---

‡ இங்குள்ள அரும்பதவாக்யத்தால், இத்தவ்யாக்யாநம் நஞ்ஜீயர்படி என்று சொல்லவேண்டிவருவதினால், அப்படியேகொள்ளவேண்டும்.

மூ.— கொழுந்தலரும்மலர்ச்சோலைக் குழாங்கொள்பொய்கைக்
கோள்முதலைவாளெயிற்றுக் கொண்டற்கெள்கி
அழுந்தியமாகளிற்றினுக் கன்றாழியேந்தி
யந்தரமேவரத்தோன்றியருள்செய்தானை
எழுந்தமலர்க்கருநீல மிருந்தில்காட்ட
இரும்புன்னைமுத்தரும்பிச் செம்பொன்காட்டச்
செழுந்தடநீர்க்கமலம் தீவிகைபோல்காட்டும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௩.

ப - ரை.—கொழுந்து - தளிர்களையும், அலரும்-விகஸிக்கிற, மலர்-புஷ்பங்க[ளை]யுமுடைய, சோலைக் குழாங்கொள்-சோலைசூழ்ந்திருந்துள்ள, பொய்கை-தடாகத்திலே, கோள் - மிடுக்கையுடைய, முதலை—, வாள் - கட்கம்போன்ற, எயிறு-பற்களினாலே, கொண்டற்கு - க்ரஹித்ததற்கு, எள்கி - ஈடுபட்டு, அழுந்திய - மடுவிலேமுழுகின, மாகளிற்றினுக்கு - மஹத்தான கஜேந்த்ராழ்வானுக்காக, அன்று- ஆதிமூலமேயென்றுகூப்பிட்ட அக்காலத்திலே, ஆழி-திருவாழியை, ஏந்தி-கையிலேந்தி[யி]ருக்கொண்டு, அந்தரம் - ஆகாசம், ஏவர - வெளியடையும்படி, தோன்றி-தோற்றி, அருள்செய்தானை - அவ்வானைக்கு க்ருபைபண்ணினவனை ; எழுந்த-நீரிலுண்டான, கருநீலமலர்-கருசெய்தற்பூ, இருந்தில-கரியை, காட்ட-காட்டவும், இரும்புன்னை-பெரியபுன்னைமரங்கள், மொட்டாலே, முத்துக்காட்ட - முத்துக்களைக்காட்டவும், அரும்பி - மலர்ந்து, செம்பொன்காட்ட - பசும்பொன்னைக்காட்டவும், செழுநீர்-நீர்ச்செழிப்பையுடைய, தடம - தடாகங்களில், கமலம - தாமரைகள, தீவிகைபோல்-விளக்குப்போலே, காட்டும் - தோன்றுகிற, திருக்கோவலூரதனுள்நான்கண்டேன்—. ... ... (௩)

மூன்றும்பாட்டு.(கொழுந்தலருமித்யாதி) கொழுந்துகளையும் அலர்ந்தபூக்களையுமுடைய சோலைத்திரளையுடைய பொய்கையிலேகிடக்கிற மிடுக்கையுடைய முதலையுடைய வளைந்த எயிறென்னுதல்; ஒளியையுடைய எயிறென்னுதல். அவ்வெயிற்றிலே ஆனைக்காலைக்கவ்விக்கொள்ளுகையாலே யீடுபட்டு மடுவிலேயழுந்திய கஜேந்த்ரனுக்காகக் கையிலே திருவாழியைவாங்கி ஆகாசத்திலேவந்து தோன்றி ஆனைக்கருள்செய்தவனை.

மூன்றும்பாட்டு.—(கொழுந்தித்யாதி) கொழுந்தையும் அலருகிற மலரையுமுடையசோலைசூழ்ந்த பொய்கையிலே.(கோள்முதலை)மிதியுபோலே இத்தையடைய முடிக்கவந்த முதலை,வாள்போலேயிருக்கிற எயிற்றாலே இதனை க்ரஹித்ததாய்த்து ; அதுக்கு, (எள்கி) ஈடுபட்டு. (அழுந்தியவித்யாதி)வாயிலேயகப்படநீர்புகும்படியழுந்தின மத்த[கு]ஜத்துக்காக. (அன்று) தன்மிடுக்கற்றவன்று. (ஆழியேந்தி) கையில் திருவாழியையும்விடவறியாதே ஆகாசாவகாசத்தை யிடமடைத்துக்கொண்டுதோற்றி அருள்செய்தானை. ஏவர - வெளியடைய. அதினுடைய புண்ணாறும்படியாக†த் திருக்கையாலே ஸ்பர்ஶித்துத் திருப்பரியட்டத் தலையாலே யொற்றிப்பண்ணின ஶிஶிரோபசாரங்களை நினைக்கிறது.

இத்தையடைய என்றது - காலைத் துண்டித்துகொண்டு போகையன்றிக்கே ஆனையெல்லாமென்றபடி.அருள்செய்தப்ரகாரத்தையருளிச்செய்கிறார்(அதினுடைய வித்யாதி.)

† "ஆகாசாவகாசத்தை யிடமடைத்துக்கொண்டு தோற்றி. (அருள்செய்தானை) வாய்வெளியடைய அதினுடைய புண்ணாறும்படியாக" என்றும், "(அருள்செய்தானை) ஏவாய்வெளியடைய" என்றும் சில ஸ்ரீகோஶங்கள் ; ஏவாய் - அம்புபட்ட வாய்.

மூ.— தாங்கரும்போர் மாலிபடப்பறவையூர்ந்து
தராதலத்தோர் குறைமுடித்த தன்மையானை
ஆங்கரும்பிக்கண்ணீர் சோர்ந்தன்புகூரு
மடியவர்கட்காரமுத மானான்றன்னைக்
கோங்கரும்புசுரபுன்னை குரவார்சோலைக்
குழாவரிவண்டிசைபாடும் பாடல்கேட்டுத்
தீங்கரும்பு கண்வளரும் கழனிசூழ்ந்த
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனானே.

ப - ரை.—தாங்கு அரும் - ஒருவராலும் தாங்கவொண்ணாதபடி, போர் - யுத்தப் [ம
பண்ணும், மாலி - மாலி தொடக்கமான ராக்ஷஸர்கள், பட - முடியும்படி, பறவை -
பெரியதிருவடியை, ஊர்ந்து - நடத்தி, தராதலத்தோர் - பூமியிலுள்ளாருடைய,
குறை - குறைகளை, முடித்த - போக்கின, தன்மையானை - ஸ்வபாவத்தையுடைய
னாய்; ஆங்கு - விரோதியைப்போக்கின ஸமயத்திலே, கண்ணீர் - கண்ணநீர், அரு
ம்பி—, சோர்ந்து - பெருகி, அன்புகூரும் - அம்புமிக்க, அடியவர்கட்கு - ஸேவகபு [யரு
தர்க்கு, ஆர் - பரிபூர்ணமான, அமுதமானான்றன்னை - அம்ருதம்போலேபோக்யனான
வனை; கோங்கு அலரும் - கோங்கம்பூக்களும், சுரபுன்னை - ஸுரபுன்னைகளும்,
குரவு - குரவுகளும், ஆர் - செறிந்த, சோலை - பொழில்களிலே, வரி - ரேகைகளை
யுடைய, வண்டு - வண்டுகளின், குழாம் - ஸமூஹமானது, மதுபானமத்தமாய்க்
கொண்டு, இசைபாடும் - இசைபாடுகிற, பாடல் - பாட்டை, கேட்டு—, தீம்கரு [உய
ம்பு - இனியகரும்புகள், கண்வளரும் - ஒருகண்ணெறிவளருகிற, கழனி - கழனிகளா
ல், சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, திருக்கோவலூரதனுள் நானகண்டேன்—. (௪)

(எழுந்தவித்யாதி) நீரிலே யெழுந்தகருநெய்தற்பூ கரியைககாட்ட,
பெரியபுன்னை முத்தரும்பி அதில்தாதுகள் செம்பொன்காட்ட, அழ
கியநீரையுடைய தடாகத்திற்கமலம் தீபிகைபோலகாட்டும் திருக் [உரு
கோவலூர். ... ... ரு.

(எழுந்தவித்யாதி) எழுந்தமலரையுடைத்தான கறுத்த நீலமா
னது, (இருந்தில்) கரியைக்காட்ட; பெரியபுன்னைகளானவை, மொட்
டாலும் அலர்ந்த பூவாலுமாக பொன்னையும் முத்தையும்காட்ட; மிக்க
ஜலத்தையுடைத்தான தடாகங்களில் தாமரைகளானவை, தீபிகைக
ளைக் காட்டாநிற்குமாய்த்து. ஆக, கரியும் முத்தும் பொன்னும் நெருப்பு
மாய் (க) பொற்களரிபோலேயாய்த்து வயலடையவிருப்பது. ரு

நாலாம்பாட்டு.— (தாங்கருமித்யாதி) பழம்புற்று பாம்புறுதாப்
போலே, ராவணனுக்குமுன்பு மாலியுள்ளிட்ட ஈர்வர்மம் மாறுதே
யாய்த்து லங்கையிருப்பது ; அவர்களைநிரஸித்தபடி.

பொற்களரி - (உ) கண்வட்டஸ்யலம். ... ... ரு

நாலாம்பாட்டு.— (தாங்கருமித்யாதி.) ஒரு நீர்ப்புழுவைவென்று ஆனைக்கு
உதவினவளவன்றிக்கே, புவியிலுள்ளார்களெல்லாம் ஆபத்துநீங்கும்படி மாலியை
வென்ற ஆபத்ஸகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறொன்று திருவுள்ளம்பற்றி ; மால
அத்தனை விரோயியோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பழம்புற்றித்யாதி.)

(க) பொற்களரி - பொன்பணிசெய்கிறஸ்தலம் ; அன்றிக்கே, போர்க்கள
என்று - யுத்தரங்கமாகவுமாம். (உ) கண்வட்டஸ்யலம் - பூங்காலை.

மூ.—கறைவளர்வேல் கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி
கணையொன்றினாலேமடிய விலங்கைதன்னுள்
பிறையெயிற்றுவாளரக்கர் சேனையெல்லாம்
பெருந்தகையோடுடன்துணித்த பெம்மான்றன்னை
மறைவளரப்புகழ்வளர மாடந்தோறும்
மண்டபமொண்டொளியனைத்தும் வாரமோதச்
சிறையணைந்தபொழிலணைந்த தென்றல்வீசும்
திருக்கோவலூரதனுட் கண்டேன்நானே. ௫.

ப—ரை.—கறைவளர் - மிக்க கறையையுடைய, வேல - வேலையுடையரான, [முத]
கரன்முதலா - கரன் தொடக்கமாக, கவந்தன் வாலி - கபந்தன் வாலியென்கிறவிவர்கள்,
கணையொன்றினாலே - ஓரம்பாலே, மடிய - முடியும்படி, இலங்கைதன்னுள் - லங்கை
யில், பிறை-பிறைபோலேயிருக்கிற, எயிறு-எயிற்றையுடையராய், வாள்-வாளை ஆயுதமா
கவுடையரான, அரக்கர்சேனையெல்லாம்-ராக்ஷஸ ஸேனையையெல்லாம், பெருந்தகை
யோடுடன்-அவர்களைத் தலைவனான ராவணனோடேகூட, துணித்த-அறுத்துப்போக
ட்ட, பெம்மான்றன்னை-ஸர்வேச்வரனை; மாடந்தோறும்-க்ருஹங்கள்தோறும், மறை-
வேதத்யோஷமானது, வளர - மிகுவதாகவும், புகழ் - கீர்த்தி, வளர - வளரவும்,
மண்டபம் - மண்டபங்களிலுட், ஒண்டு - ஒட்டுக்கட்டின, ஒளி அனைத்தும் - சுரவ
டிகளிலும், வாரமோத - ஓதனவீடு தலைச்சொல்லவும், சிறை - நீரானே, அணைந்த-
அணைகட்டுக்கிற, பொழில் - சோலையிலே, அணைந்த - படிந்த, தென்றல்-தென்றற்
காற்றானது, வீசும்-பரிமளத்தை வீசுகிற, திருக்கோவலூரதனுள் நான் கண்டேன்—.

காலாமாட்டு. (தாங்கருமித்யாதி) ஒருவராலே தாங்கவொண்
ணாதபடி ப்ரமாணாதுயமான ஸாமான மால்யவான் தொடக்கமானார்
படும்படி பெரியதிருவடியைமேற்கொண்டு நடத்தி, ஐ-ூமியிலுள்ள ஸா
த்விகருடைய துயரங்களைப்போக்கும் ஸ்வபாவனை. ஆங்குக்கண்ணீ
ரரும்பிச் சேர்ந்து அன்புமிக்க அடியார்களுக்கு பரிபூர்ணமான அம்
ஸ்தமானவனை (கோங்கித்யாதி) பூத்தகோங்குகள் ஸாரபுன்னை குரவுக
ளாலே செறிந்தசோலைகளிலே வண்டுகள்திரண்டு மத்யமபாநம்பண்
ணியிசைபாடும் பாடலைக்கேட்டு. (நீங்கரும்பித்யாதி) இனியகரும்புகள்
ஒருகண்ணேறிவருகிறகணுகள் சூழப்பட்ட. ... ௬.

ஒருவராலதாங்கவரிதாம்படியு பயத்தில்வ்யாபாரத்தையுடையமாலிபடும்
படியாகப் பெரியதிருவடியை நடத்தி. (தராதலம்) அரைக்ஷணம்பின்னை
யும்மாலியிருந்தானாகில் ஜகத்தாக அழியுமாயத்து. (ஆங்கித்யாதி) ஸ்வ
விஷயத்தில் பரேமத்தாலே கண்ணநீரரும்பி, அதுதான் கண்ணைவிட்டு
ச்சேர, ப்ரேமபரவசராம்படி யவர்க்கு நிரதிசயபோக்யனானவனை.
(கோங்கித்யாதி) கோங்கம்பூக்களும் ஸாரபுன்னைகளும் குராக்களும்
மிக்கிருந்துள்ள சோலையிலே திரண்டவண்டுகளானவை மத்யபாந
மத்தமாய்ப்பாடுகிற பாட்டைக்கேட்டு, அத்தாலே நீர்பாய்ந்தாப்போ
லே யிருக்கிற இனியகரும்பானது ஒருகண்ணேறிவாராநிற்குமாய்த்து.

வாக்யார்யமருளிச்செய்கிறார்(ஒருவராலித்யாதி.)"ஆங்கு-"விரோயிநிரஸநஸமயத்தி
லேயென்றும், ஹலிதார்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயத்திலித்யாதி.) குராக்கள்-
வ்ருக்ஷவிசேஷங்கள். கண்ணேறிவருகை - ஒரு கணுவானது ஏறிவருமெங்கை. ௬.

அஞ்சாம்பாட்டு. (கறைவளரித்யாதி) கறைமிக்குவளருகிற வேலையுடைய விராத-ஷுணிகள் கவந்யன் வாலி இவர்கள் ஓரம்பாலே முடிய, இலங்கையில் பிறைபோன்ற எயிற்றையுடையருமாய் வாளையுமுடையருமாய் ராக்ஷஸஸேனையெல்லாம் அவர்கள் ஸ்வாமியுடனே கூட அறுத்துப்பொகட்ட ஸர்வேஶ்வரனை. (மறையித்யாதி) வேதங்களும் புகழும். மண்டபங்களையுடைய வேதமும் வேதப்ரதிபாத்யன் புகழை ஓதாநிற்பர்கள். ஒளி-ஒழுங்கை. "நிரைச்சந்தமாடவீதி" என்கிற

அஞ்சாம்பாட்டு.— (கறையித்யாதி) பரஹிம்ஸையிலே த்வரையாலும் எப்போதுமொக்க ஶத்ருநிரஸநம் பண்ணுகையாலும் கறை கழுவுகைக்கு அவகாஶமின்றிக்கே யிருக்கையாலே மிக்ககறையையுடைத்தாயிருக்கிற வேலையுடைய வரன் தொடக்கமாக கவந்யன் வாலி என்கிறவிவர்கள். வரன், விராயன், இவர்கள் வந்து தோற்றுகிற போது, ஸிம்ஹங்கள் புலிகள் இவற்றை நலத்திலே கோத்துக்கொடு வந்திறே தோற்றுவது. (கணையொன்றினாலே மடிய) கைசெட்டியிறே ஶரம்பாலே முடித்தானிறே. தலைக்காவலிருந்தவர்கள் பட்டது. (இலங்கையித்யாதி) இலங்கையில், பிறைபோலேயிருக்கிற எயிற்றையுடையருமாய், வாயுடையருமாயிருக்கிற ராக்ஷஸஸேனையெல்லாம். (பெருந்தகையித்யாதி) பெருந்தகையென்பது-பெரியோனென்றபடி. பெருந்தகை - நிர்வாஹகன். * ராக்ஷஸராஜனிறே. இவர்களுக்கடைய ப்ரபுவாய் அஞ்சினான்புகலிடமாய் அதிகசெய்த பையல்களுக்கும் புக்கொதுங்குகைக்கு நிழலாயிருக்கிற ராவணனோடேகூட அறியச்செய்த ஸ்வாமிதன்னை. உடையவனிறே ஶேஷத்ரத்தில் கைவிட்டிங்குவான். ராவணவதாநந்தரத்தில் ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்தில் அப்யாகதாநுவாகங்கள் மாறுதாபபோலேயாய்த்து அவன்பட்டப்படி திருகவோவலூரும்.

(மாடந்தோறும்) ஹர்ம்யங்கள் தோறும் வேதகோஷமானது மிக்குவர, அந்தவேதகோஷத்தினுடைய அவிச்சேதத்தால வந்த கீர்த்தி மிக்குவர. இதுவாய்த்து ஹர்ம்யங்களிருக்கும்படி. மண்டபங்கள்; (ஒண்டொளி) அழகியதோளி. தோளியென்கிறதைக் குறைத்து, தொளியாய் - ப்ரதோளியென்றபடி.. மண்டபங்களிலும்,

---

அஞ்சாம்பாட்டு.—(கறையித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டில், இலங்கையிலமர்ந்ததை யென்றபடி அநுஸந்தித்தார்; இப்பாட்டில், இலங்கையில துர்வர்க்கத்துக்கெல்லாம் ஒதுங்கநிழலாய் தலைபத்துப்படைத்தானைவென்ற ஆபத்ஸகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கறைவளருகைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (வரனித்யாதி.) விராயனை இப்பாட்டிலே எடாவிட்டாலும், பெருமாள் அவனையும் வெல்லுகையால் அவனையும் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். மேலுக்கவதாரிகை (தலைக்காவலித்யாதி.) (இது) என்றவதாரம், முதலாளிபட்டபடி சொல்லுகிறார் என்று பாவம். வாக்யார்த்தந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார்(இவர்களுக்கித்யாதி.) ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ராவணனேத்யாதி.) அப்யயநம் - சொல்லுகை. அநுவாகம் - அநுக்தியாய், உருச்சொல்லுகை.

மூ.—உறியார்ந்தநறுவெண்ணெ யொளியால்சென்றங்
குண்டானைக்கண்டாச்சி யுரலோடார்க்கத்
தறியார்ந்தகருங்களிறே போலநின்று
தடங்கண்கள்பனிமல்கும் தன்மையானை
வெறியார்ந்தமலர்மகள் நாமங்கையோடு
வியன்கலையெண்டோளினுள் விளங்குசெல்வச்
செறியார்ந்தமணிமாடம் திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௬.

ப - ரை.—உறி - உறியிலே, ஆர்ந்த - சேமித்துவைத்த, நறு-செவ்விமாறுத,[ம வெண்ணெய் - வெண்ணெயை, ஒளியால் - ஸ்மிதம்பண்ணும்போது திருமுத்தில் புறப்படும் ஒளியாலே, சென்று—,உண்டானை-அமுதுசெய்தவனை, ஆச்சி - யசோதைப்பிராட்டி, கண்டு - களவோடே கண்டு, உரலோடு - உரலோடே, ஆர்க்க-கட்ட, தறி ஆர்ந்த - கம்பத்திலே சேர்த்துக்கட்டப்பட்ட, கருங்களிறுபோல - கறுத்த ஆனைபோலே, நின்று - கட்டுண்டிருந்து, தடங்கண்கள்-பெரியதிருக்கண்கள்,[மரு பனிமல்கும் - நீர் அரும்பும்படியான, தன்மையானை - ஸ்வபாவத்தையுடையவனை; வெறி ஆர்ந்த - பரிமளத்தையுடைய, மலர்மகள்-தாமரைப்பூவிற்பிறந்தபெரியபிராட்டியாரோடும், நாமங்கையோடு - ஸரஸ்வதியோடும், வியன் - விஸ்மயமான,கலைகலையை வாஹநமாகவுடையளாய, எண்தோளினுள் -எட்டுத்தோள்களையுடைய துர்க்கையோடும்,விளங்கு - விளங்குகிற, செல்வம்-செல்வத்தையும், செறிஆர்ந்த-[உம மிகவும்செறிந்த, மணிமாடம் - ரத்நமயமானமாடங்கள், திகழ்ந்து - உஜ்வலமாய், தோன்றும் - தோற்றுகிற ஐச்வர்யத்தையுமுடைய,திருக்கோவலூரதனுள்நான்கண்டேன்—. ... ... (௬)

படியே. (வாரமோத) பரிஹாஸசொல்ல. (சிறையித்யாதி) ஒருவர் ப்ரவேசிக்கவொண்ணாதகாவலையுடையபொழிலிற்பரிமளத்தைக்கொண்டு தென்றல்வீசும் திருக்கோவலூர். ... ... ௫.

நாற்சந்திகளிலும், வட்டக்கிடை—ஓதாநிற்பார்கள்.(சிறையித்யாதி)காவல் பட்டிருக்கும்படி. காற்றுப்புகுதல, * காற்றிற்கடியவன்புகுதல் செய்யுமித்தனை. ஊராருடைய அகழ்பூமியனைத்திருந்தாள்ள சோலையிலே புக்கணைக்க தென்றலானது, அந்நிர்நிலத்தில் இவலைகளையும் சோலையில் பரிமளத்தையும் கொண்டுவந்து இவ்வோவிடங்களில் ஆய்யயநம் பண்ணுகிறவர்களுடைய ச்ரமமாறும்படி ஸிஸிரோபசாரம் பண்ணுகிற்குமாய்த்து. ஒளி – ஒழுங்கை. ஊரருகணைந்திருக்கை யென்னுதல். ... ... ௫.

. வட்டக்கிடை - ஓதுமிடத்தைச்சொல்லுகை. “ வாரமோத” “பரீஹாஸசொல்ல” என்று நஞ்சீயர்படி. “சிறை” என்றதினர்மம் (காவலென்றது.) காவல் பட்டிருந்ததாகில், மேல் “தென்றல்வீசும்” என்றபடி யெங்ஙனே ?, அவ லூர்க்குக் காற்றடிக்கப்போமோவென்ன ; ரஸோக்திமுகத்தால் பரிஹரிக்கிறார் (காற்றித்யாதி;) *காற்றிற்கடியனுயோடியகம்புகும் ஆயனுர்க்கும் அங்குள்ளார்க்கு ஸிஸிரோபசாரம்பண்ணுகிற காற்றுக்குமொழிய, ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ரவேசத்வம் ஸித்யமென்று கருத்து. “ஒணை,தொளி”என்று பாடவிமர்சம்செய்து,ப்ரதோளி; அதனுல் - சந்தியாக்கக் கீழருளிச்செய்து, “ஒண்டு, ஒளி” என்று பாடவிமர்சம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்யாஹாரமருளிச்செய்கிறார் (ஒளியித்யாதி.) ஒழுங்கை - சாவடி. * ஒண்டுக்கர்மம் (ஊரித்யாதி;) ஊரைக்கிட்டின சாவடிகளிலும் வாரமோதவென்றபடி. கீழே “சிறை” என்ற பாடத்தாலே - அகழைச்சொன்னபடி யெங்ஙனேயெ—வாருளிச்செய்கிறார் (நீர்ச்சிறையென்று;) ஜலதுர்கமென்று கருத்து. ௬.

ஆரும்பாட்டு (உறியார்ந்தவித்யாதி) உறியிலே சேமித்துவைத்த வெண்ணெயைக் களவுகண்டு அமுதுசெய்தவனைக் களவோடேகண்டு ஆய்ச்சிஉரலோடேகட்ட. (தரியார்ந்தவித்யாதி) கம்பத்தோடேசேர்ந்த ஆனைபோலேநின்று பெரியதிருக்கண்கள்பனியரும்பும்ஸ்வஹாவத்தை

ஆரும்பாட்டு.—(உறியித்யாதி) உறியிலேவைத்துச்சேர்க்கக்கைக்கயிறுமுருவிச் சேமித்துக் கடைந்தபோதைச் செவ்வி மாறாத வெண்ணெயை. கடைகிறபோதே தொடங்கி யிதுகொடுபோய்ச் சேமிக்குமிடம் அடியொத்தாகிற்குமாய்த்து. (ஒளியாலசென்றங்குண்டானை) களவாலேயன்றியே; "நாளிளந்திங்கள்" இத்யாதிப்படியே "மநுஷ்[ய]யால் அபஹ்ருதமாய்த்தொன்றல்லவிது, வைவர்கொண்டது" என்னும்படியாகவாய்ந்து அமுதுசெய்தது. (கண்டு) அநுகூல ஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யம் தனக்கு தாரகமாய், அது பெறாதபோது அவன்முடியுமளவாயிருக்குமாப்போலே. அவன்வ்யாபாரம் தங்களுக்கு தாரணகரமாயிருக்கும்படியாலே, அத்தைக் கோடாநிற்பர்களிறேயிவர்கள்; ஆகையாலே, கொண்டியோடேபிடித்துக்கொண்டு. (ஆய்ச்சி) பரிவுடையளாகையாலே விழுக்காடறியாதிறே† உரலோடாய்ச்ச) இவனகப்பட்டபோதாக வேறொன்றுதேடிப்போகில்வந்தாலும் என்று, ஸங்கிஹிதமாய்க்கிடந்ததொருவுரலைக் காலாலேவா[ங்கி]டி, அதோடேவைக்கக்க.(தரியித்யாதி) மதித்துவைரிமேலே [illegible] ற்றிக்கொண்டு திரிகிற ஆனையானது [illegible] ஒரு கம்பத்திலே சேர்த்துக்கட்டுண்டு நிற்குமாப்போலே, தானகண்டபடி திரிந்தவன் கட்டுண்டு, கண்ணிலபரப்படையப் பரப்புமாறும்படி

ஆரும்பாட்டு.— (உறியித்யாதி.) [illegible] பாட்டில் [illegible] கலக்கு செல்வாறு பரதந்த்ரனாய் ராவணையும்பண்ணினபடியை [illegible] ; இதில் – அவ்வளவன்றிக்கே இடைச்சிகளுக்குக் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி யெளியனானமையை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

சேமித்தவெண்ணெயை இவன் கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன (கடைகிறவித்யாதி.) "ஒளியால் -" திருமுகத்தில் முறுவலொளியால், இருளை நீக்கிக்கொண்டு சென்று, அங்குண்டானையென்று ஸௌந்தர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி வ்யாவாத்ய பூர்வகம் ஸமாதம்காட்டுகிறார் (களவாலேயித்யாதி;) ஒளியாலென்றதும்; அன்றிக்கே. (இத்யாதிப்படியே)என்றவாந்தரம், அர்யம்கண்டுகொள்வது என்று [illegible]ஷம்."ஒளியால்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யராலித்யாதி;) இருட்டில் வைத்தத்தை விளக்கின்றிக்கே மநுஷ்யரால் கொள்ளக்கூடாமையால் ஆய்ச்சியர்க்கு ஆச்சர்யமாய்த்தென்று திருவுள்ளம். உண்ணும்போது இவர்கள் காணுமலுண்ணச்செய்தே அவர்கள்கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி.) பரிவுடையளாகையாலேயென்றது - "வயிறுபிள்ளைபரமன்று" என்று ப்ரீதிகலைக்கொள்ளுகையாலேயென்கை. விழுக்காடறியாமையாலே யென்றது-"தடம்கண்கள்பனிமல்கும்" என்றறியாமையாலேயென்கை.

† "விழுக்காடறியாமையாலே" என்று அரும்பதம்.

யுடையவனை. (வெறியித்யாதி) நறுநாற்றமுடைய மலர்மகள், ஸரஸ்வதி இவர்களுடனே. (வியன்கலையித்யாதி) விஸ்மயநீயமான்கலையை வாஹநமாகவுடைய, எண்டோளியுண்டு - டூர்கை, இவளுடனும் விளங்குகிறசெல்வத்தையும். (செறியார்ந்தவித்யாதி) மிகவும் செறி[ந்]த மணிமயமானமாடங்கள் விளங்குகிற ஐஶ்வர்யத்தையுமுடைய திருக்கோவலூர். ... ... கூ.

கண்ணாளாமலன்றி ப்ராதிகூல்யத்தைப்பற்று நின்றவனை. (தன்மையானை) மேன்மையிடுகிலைப்பு; இதுவேயாய்த்து இவனுக்கு ஸ்வபாவம். "யதிஸ க்ஷேநாஹி" என்றாயிறே. (கருங்களிறேபோல) தன்னையுணராதேநின்ற நிலை. ப்ரதிகூலரான டுர்யோதநாதிகள் கட்டினகட்டாகிலிறே அவிழ்த்துக்கொண்டு போகவல்லது; அநுகூலர்கட்டினால் அவிழ்த்துக்கொண்டு போகமாட்டானிறே.

(வெறியார்ந்தமலர்கள்) இவ்வானை தன்னையுணராவுழற்றுமை நோக்குவானைச் சொல்லுகிறது. தன் ஸந்நிதியாலே, பிறர்குற்றம் நெஞ்சிலேபடாதபடி தவக்குமாய்த்து, ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு புருஷகாரபூதையான பெரியபிராட்டியார்; ப்ராஹ்மணருடைய நாவிலே நிற்கக்கடவளாய் பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷபூதையான ஸரஸ்வதி; அவள், விளைநீராமபடி பேதநைக்குப் பரிகரமாம். (வியன்கலை) விஸ்மயநீயமான கலையை வாஹநமாகவுடையளாய், எட்டுத்தோளையுடைய டூர்கை; அவளாய்த்து அவ்வூர்க்குக்காவல். "பிறந்தவன்று காட்டிக்கொடுத்துப்போனோம்" என்று பிழவுநீர, அவருணர்ந்து நோக்குகிற சேஷமாய்த்து. (செறிவித்யாதி) மிகவும் செறிந்திருப்பதாய் ரத்நமயமான மாடங்கள் உஜ்ஜ்வலமாய்த் தோற்றுகிற திருக்கோவலூரிலே காணப்பெற்றேன். (நான்) இதுக்குமுன்பு இங்ஙனேயிருப்பதொரு லாபம் ப்ரார்த்திக்கப்பண்ணியறியாத நான், ஸுரக்ஷிதமான தேஶத்திலே காணப்பெற்றேன். ... ... கூ.

"கன்றே" என்றவிவகாரதாத்பர்யம் (தன்னையித்யாதி.) "நின்று" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரதிகூலரானவித்யாதி.)

உணராவுழற்றுமையென்றது-யானை தன்னைத்தானறியாதேமடிமேறும்படியும், கண்டவிடமெங்கும் திரியாதபடியும் நோக்கும் ஆனைப்பாகனைப்போலே, தன்னைத்தானறியாதபடியும், ஸ்வைரசாரம்பண்ணுமையும் நோக்குவாரைச் சொல்லுகிறது. "வெறியார்ந்தமலர்மகள் -" நாற்றத்தையுடைய மலர்மகளென்று ஸம்ஶார்யம். அத்தால் தோற்றினஹோம்யதாதிஶயத்துக்கு ப்ரக்ஜேதோபயோகம்காட்டுகிறார் (தன்னித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.) நாமங்கையையிங்குச்சொன்னதுக்கு ப்ரக்ஜேதோபயோகம் (விளைநீரித்யாதி;) விளைநீர்போலே ப்ராஹ்மணர்க்கேத்தபரிகரமென்கை. டூர்கையைச்சொன்னதுக்கு ப்ரக்ஜேதோபயோகம்(அவளாய்த்தித்யாதி.)

மூ.—இருங்கைமாகரிமுனிந்து பரியைக்கீறி
யினவிடைகளேழடர்த்து மருதம்சாய்த்து
வரும்சகடமிறவுதைத்து மல்லையட்டு
வஞ்சம்செய்கஞ்சனுக்கு நஞ்சானானைக்
கரும்கமுகுபசும்பாளை வெண்முத்தீன்று
காயெல்லாம்மரதகமாய்ப் பவளங்காட்டச்
செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்சோலைத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. எ

ப-ரை.—இரு-நீண்ட, கை-துதிக்கையையுடைய, மா-பெரிய, கரி-குவலயாபீடம் என்னும் ஆனையை, முனிந்து - சீறியருளி, பரியை - கேசியென்னும் குதிரையின் வாயை, கீறி - பிளந்து, இனம் - ஒன்றுக்கொன்றொப்பான, ஏழுவிடைகள் - ஏழு ரிஷபங்களையும், அடர்த்து - கொன்று, மருதம் - மருதுகளை, சாய்த்து - முறித்து, வரும் - அஸுராவேசத்தாலே ஊர்ந்துவருகிற, சகடம் - சகடமானது, இற - முறியும்படி, உதைத்து - திருவடிகளாலேபாய்ந்து, மல்லை - மல்லவர்க்கத்தை, அட்டு - முடித்து, வஞ்சம்செய் - க்ருத்ரிமத்தாலே இவனைக்கொல்ல நினைத்த, கஞ்சனுக்கு - கம்ஸனுக்கு, நஞ்சானானை - ம்ருத்யுவானவனை; கரு - கறுத்த நிறத்தையுடைய, கமுகு - பாக்குமரத்தின், பசும்பாளை - அழகியபாளையானது, வெண் - வெளுத்த, முத்து - முத்துக்களை, ஈன்று - தந்து, காயெல்லாம் - அதின்காய்கள், மரதகமாய் - மரதகத்தைக்காட்டவும், பழங்கள், பவளம்காட்ட - பவளத்தைக்காட்டவும், செருந்தி - ஸுராபுன்னையானது, மிகமொட்டு - பெரியமொட்டுக்களை, அலர்த்தும்-அலரச்செய்யுமதாய், தேன்கொள - தேனையுடைத்தான, சோலை - சோலைகளையுடைய, [illegible] காவலூரதனுள் நான்கண்டேன். ... ... (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (இருங்கைமாவித்யாதி) பெரியகையையுடைய குவலயாபீடத்தைக்கொன்று, கேசி குதிரையாய்வர அதின்வாயைப் பிளந்து, இனவிடைகளேழையும் கொன்று, மருதுகளை முறித்து,

ஏழாம்பாட்டு.—(இருங்கையித்யாதி) ஆனையைவழியிலே நிறுத்தினைத்து ப்ரமாதம் புகுந்ததென்கைக்காக. எங்கேனும்போகிலும் நீட்டிப்பிடிக்கைக்கீடான பெரியதுதிக்கையையுடைத்தான குவலயாபீடத்தை வேண்டோமென்று. (பரியித்யாதி)"வ்யாதிதாஸ்யோ[மஹாரௌத்ர:" என்கிறபடியே பெரியசினத்தோடே வாயை அங்காந்து கொண்டு வந்ததாய்த்துக் குதிரை; அதின்வாயிலே கையையிட்டுப் புரித்தான் ; இரண்டுகூறாய் விழுந்ததாய்த்து. விரோதியாயே தோற்றின கேசிவாயைக்கிழித்து. (இனமித்யாதி) ஒன்றிரண்டன்றிக்கே ஏழாய், ம்ருத்யுபோலேயிருக்கிற ரிஷபங்களை முடித்து;வழிபோகாநிற்கச்செய்தே மருதுகள்முறிந்துவிழும்படி தவழ்ந்து; காவலாகவைத்தசகடமே

ஏழாம்பாட்டு.—(இருங்கையித்யாதி.) பிள்ளைத்தனத்திலாச்சிக்கெளியனானவனுடைய பிள்ளைச்சேவகத்தையெல்லாம் தோற்றினபடியே யநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

வேண்டோமென்றென்றது-"முனிந்து"என்றதினர்த்தம். த்வேஷித்தென்றபடி. புரித்தான்-திருப்பினான்.

ஊர்ந்துவருகிறசகடம் முறியவுதைத்து, வாணூரமுஷ்டிகர்களைக் கொன்று, க்ஷத்ரியமனகமலனை முடிக்க நஞ்சானவனே. (கருங்கமுகித்யாதி) பெரியகமுகானது அழகியபாளையிலே வெளுத்தமுத்தை யீன்று, காய்த்தகாய் மரதகங்காட்ட, பழுத்தபழம் ப்ரவாளத்தைக் காட்ட, செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்சோலைத் திருக் கோவலூர். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. (பாசுரத்யாதி) ஊருமிரிலே யேறின பெரிய சுமைகிர,

அனாதராவேசத்தாலேயனர, அந்த நாகளாய்ப்போம்படி திருவடிகளாலே பாய்ந்து; "விளாங்கனியை." அவலியாபிகேம் பட்டுப்போனபின்பு மலே நுள்ளிறைபோலெ துள்ளிக்கொடிவந்த மல்லவர்மத்தைமுடித்து. (வஞ்சமித்யாதி) விலவிமுது என்றொரு வ்யாஜத்தைப்பிட்டழைத்து க்ஷத்ரியமத்தாலே கலியழிந்த கமலனை. அவன் நினைவை அவன்றன்னோடே போக்கி அவனுக்கு மிருத்யுவானவனே.

(கருங்கமுகித்யாதி) பெளவாந்தாலே கறுத்தநிறத்தையுடைத்தான கமுகினுடைய, பருமையையுடைத்தான பாளையானது வெண்முத்தையீன்று, அது காய்த்தவாறே மரதகமாய், அதுபக்வமானவாறே ப்ரவாளத்தைக்காட்ட. (செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும்) "இதோராரோஹாயமிருந்தபடியென்!", ஒன்றையெல்லாவற்றையும் காட்டுவதே!" என்று ஸ்மிதம்பண்ணினாப்போலே யிருக்கை. (செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும்) "காரணங்களினுடைய ஐகலக்ஷண்ய நியமமின்றிக்கே யிருந்தபடியே!" என்று ஸ்மிதம்பண்ணுவாரைப்போலே யிருக்கை. (தேன்கொள்சோலை) வண்டுகளை யுடைத்தானசோலை யென்னுதல்; தேனையுடைத்தான சோலை யென்னுதல். ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு. — (பாசுரமெருப்பாரமித்ர) சுமையென்றும்பொறையென்றும் பேரிறே ஊருமிக்கு. பொறையென்று பேரையுடைத்தானஊருமியானது, பொறுக்கமாட்டாதபடியேறினபெரியஹாரமானது போம்படியாக. பொறுக்கைக்குப் பேர்கொண்டிருக்கிறவதுதான் பொறுக்கமாட்டாதபடியாய்த்து. அனாதராவேசத்தாலே கனத்தபடி.

மகட ப்ரஸங்கத்துக்கு ப்ரமாணம் (விளாங்கனியையென்று.)

ஐகலக்ஷண்யமென்றது - ஐசரூப்யமென்றபடி. ... ... எ.

எட்டாம்பாட்டு.— (பாரித்தாதி.) பிள்ளைத்தனத்தி லநுகூலரிட்டவழக்காய் ப்ரதிகூலரைமுடித்தானென்றார் - கீழிரண்டுபாட்டால்; இதில் - பெரியவனானபின்பும், ஸௌத்யஸாரத்யாதிகளை மைத்துனனுக்குச்செய்து தத்விரோதிகளைப்படையறுத்தானென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

பெருமையினுடைய எல்லைநிலத்தையருளிச்செய்கிறார் (சுமையித்யாதி.) பொறுக்கப்போகாமைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (பொறுக்கைக்கித்யாதி.)

மூ.— பாரேறுபெரும்பாரந்தீரப் பண்டு
பாரதத்துத்தூதியங்கிப் பார்த்தன்செல்வத்
*தேரேறுசாரதியாயெதிர்ந்தார்சேனை
செருக்களத்துத்திறலழியச் செற்றான்றன்னைப்
போரேறொன்றுடையானு மளகைக்கோனும்
புரந்தரனும்நான்முகனும் பொருந்துமூர்போல்
சீரேறுமறையாளர் நிறைந்தசெல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனானே. ௮.

ப-ரை.—பார் - பூமியிலே, ஏறு - ஏறின, பெரும்பாரம்-பெரியசுமையான [ு]ணது, தீர - போம்படி, பண்டு - முன்பு. பாரதத்து-மஹாபாரதயுத்தத்திலே, தூது இயங்கி - தூதுபோய், பார்த்தன் - அர்ஜுனனுடைய, செல்வம் - அழகிய, தேர்-ரதத்திலே, ஏறு - ச்ரேஷ்டமான, சாரதியாய் - ஸாரதியாய்க்கொண்டு, எதிர்ந்தார்சேனை - எதிரிட்டசத்ருக்களுடையசேனைகளானது, செருக்களத்து - யுத்தரங்கத்திலே, திறல்அழிய - மிடுக்குஅழியும்படி, செற்றான்றன்னை-நிரஸித்தவனை; போர் - செருக்காலே கரைபொருகிற, ஏறு ஒன்று - ரிஷபம்ஒன்றை உடையானும்-வாஹனமாகவுடையருத்ரனும், அளகைக்கோனும் - அளகேசனும், புரந்தரனும் - இந்த்ரனும், நான்முகனும் - ப்ரஹ்மாவும், பொருந்தும் - சேர்ந்திருக்கிற, ஊர்போல்—, ஏறு - மிக்க, சீர் - குணத்தையுடையராய், மறையாளர் - வேதத்துக்கு நிர்வாஹகரானப்ராஹ்மணர், நிறைந்த - திரண்ட, செல்வம்-ஐச்வர்யத்தையுடைய, திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்—. ... ... (௮)

முன்பு மஹாபாரதயுத்தத்திலே தூதுபோய், பார்த்தனுடைய அழகிய தேரிலேயேறி, அதுக்கு ஸாரதியாய்.

(பண்டு) அவன் து:க்கித்தபடியாலன்றோ நானிதனைச் செய்ததாக என்கிறார். (பாரதத்துத்தூதியங்கி) "எங்கள் ஸர்வஸ்வமும் ஜீவிக்க வேணும்" என்றாரிவர்கள்; "பாண்டவர்கள் ஜீவிக்கில் நாங்கள் ஜீவியோம்" என்றார்கள் துர்யோதனாதிகள்; இரண்டுக்கும்பொருந்தவிருக்கைக்காக து:க்கித்ததிலே அதிகரித்துப் போவது வருவதாய்; பின்பு அவர்கள், "ஒருபடியாலும் நீசொல்லுகிறவார்த்தைகளுக் கிணங்கோம்" என்ன; பூசலைவிளைத்து; "உன்னை ஆயுதமெடுக்கவொட்டோம்" என்று அவர்கள்சொல்ல; தேர்க்காலாலே முடித்துப்பொகட்டானாய்த்து. (பார்த்தன் செல்வத்தேர்) இவனைத்தோழனாகவும், மைத்துனனாகவும்,து:க்கிதனாகவும்,ஸாரதியாகவுமுடைய அர்ஜுநனுடைய தேரிறே. "மஹதிஸ்யந்தநே" என்னக்கடவதிறே. (சாரதியாய்) ரதியானானாகில், வெற்றிதன்தலையிலேகிடக்குமே!; அதுக்காகத் தான் ஸாரதியாய் [கூடு] வெற்றியுமவன்றலையிலே கிடக்கும்படிபண்ணினானாய்த்து.

தூதியங்கினது அழிக்கைக்கு ஹேதுவானபடி யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எக்களித்யாதி.) தேர்க்காலாலே-பண்டியாலே. சக்ரத்தாலேயென்று மிவர்யாயம். தேர்க்குச்செல்வமேதென்ன (இவனையித்யாதி.)

எதிரிட்ட சத்ருக்களபடை பூசறகளததிலே மிடுக்கழிந்து படும்படி செற்றவனை. (போரேறிதயாதி) செருக்காலே கரைபொருகிற ஜ்ஷ ஹததை யொனறையும வாஹநமாகவுடைய ருத்ரனும வைச்ரவண னும இந்த்ரனும ஸரஹமாவும சோந்த வூாபோல. (சீரேறிதயாதி)[நு மிக்கசீரையுடைய வேதத்துக்கு வ்யாஸபதம செலுத்தவலல ப்ரா ஹமணராலே நிறைந்த ஐஸ்வாயததையுடைய திருக்கோவலூா. அ.

(எதிரநதாரிபடாரி)அவனறலையிலேயொ ப்பிடக்குமபடி தன்னைததாழ விட்டாலும, அடியறியுமவாவிடாரே. அர்ஜுநனொரு நிமித்தமாத்ரம, அவனை அபயராகசசேமமசாத்திவைததது வெனறு னிவனேகிடரென கிறா எதிரிட்டவாஸேனையானது, செருக்களத்திலே, ஙஙகையிலே கொடிபோய மடிவிலே தாளுருதல, அரககுமாரிகையிலே யேறவிட்டு நெருப்பிலே தளளுகல, சூதிலே கோறபித்தலாய, வஞ்சனையாலே ஈழியவிறே அவாகள டாாபபது அஙஙனனாிககே, நோகொடுநேரே யுயுதஸ்ததிலே மிடுக்கழியும்படி செறறவனை

(போரிதயாதி) அஸ்வததம முதலறபினபு தேவஜாதியை யுடைய ஓிடததிலே நெருஙககருயோறிறைபோலேயாயதது அவ பூரிலமபராஹமணா ஜ்ஷலவாஹநனை ருத்ரனும, வைச்ரவணனும, இந திரனும, வருணரும, பொருநதுபோலபோல. நினைததாரை ஹஸம மாககவலலராரைககும, ஸவஸநிபககளிலே ஸஙகததைவிளைததவனை யிறே நேதாாதரியாலே உஹததது † ருறைவறககொடுககைக்கும, கொடுகசக கொடுக்க இரட்டிக்கைககும, ஸவவிஷயததிலுள்ளாரை ஸ்வ வபரயாநராககுகைககும,(நாலா புகழும பாதிக்கும ¶, ஸாவததையு முதபாதிகைககும. (சீரிதயாதி) இவவோகுணஙகளால பூாணரான வராஹமணா கிரணட ஐஸ்வாயததாலே நிறைவரா. .. அ.

பதிகனுன ஆாஜுனிருக்க, யாரபி எனபாசெனனெனனவருளிசசெயகிறா(அவன றலையிலேயிதயாதி.)அபபரக-பூஜயராக.

அநயபரயோஜநரான வராஹமணாகருபரயோஜநாநுரபராய அஹஙகார ப்ரஸதரான தேவாகளை நசுஷடாஙகீகரிபபாசெனனெனன வருளிசசெயகிறா (நினைததாரையிதயாதி.) . . .. .. அ.

ஒனபதாமபாட்டு.— (தூவடிவிலிதயாதி.) காலவிபரகஜ்ஷடஙகளான அபதா நஙகளில ஆபதஸவததவமும ஆஸ்ரிதாிடடவழககாயிருக்குமதவும. தேடிபபோக வேணுமோ, இபபோது திருக்கோவலூாிலநினறநிலைதனனி லாஸ்ரிதகலபகமாயிரு ககிறனென றநுஸநதிதது, அவனவடிவழகில கலநதநுஹவிககிறரென று ஸங்கதி

† நேதராம்ஸியாலேஷிதததது-காமனை. ¶ "சாதிக்கும" என்ற பாடமாகில, சாதி - ஜாதி வாணமெனறபடி.

௯.— தூவடிவில்பார்மகள் பூமங்கையோடு
சுடராழிசங்கிருபால் பொலிந்துதோன்றக்
காவடிவில்கற்பகமே போலநின்று
கலந்தவர்கட்கருள்புரியும் கருத்தினானைச்
சேவடிகைதிருவாய்கண் சிவந்தவாடை
செம்பொன்செய்திருவுருவ மானான்றன்னைத்
தீவடிவிலசிவனயனேபோல்வார்மன்று
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௯.

ப - ரை.—தூ-அழகிய, வடிவில் - வடிவையுடைய,பார்மகளோடு-ஸ்ரீபூமிப்பி ராட்டியோடும்,பூமங்கையோடு பெரியபிராட்டியாரோடுங்கூட,சுடர்-தேஜோரூப மான,ஆழி-திருவாழியாழ்வானும்,சங்கு-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானும்,இருபால்-இரண் டருகும்,பொலிந்துதோன்ற-விளங்கித்தோற்றம்படி; காவடிவில்-சோலைசெய்திருந் தள்ள,கற்பகம்போலநின்று-கல்பகம்போலேநின்று;கலந்தவர்கட்கு-தன்னையே எல லாவுறவுமுறையுமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, அருள்புரியும்-வேண்டியதைத்தரும்,[ய்த்] கருத்தினானை - திருவுள்ளத்தையுடையானாய்; சே-சிவந்த, அடி - திருவடிகள், கை- திருக்கைகள், திருவாய - திருப்பவளம், கண் - திருக்கண்கள், சிவந்த—, ஆடை- திருப்பீதாம்பரம், இவற்றையுடையனாய், செம்பொன்செய - அழகியபொன்போ ன்ற,திருவுருவமானான்றன்னை - வடிவழகையுடையனாயிருக்கிறவனை; தீவடிவில் அக்நிவர்ணனான, சிவன் - ருத்ரனையும், அயனேபோல்வார் - ப்ரஹ்மாவையும்[ஒய] போலே, மஹாபாநுக்ரஹஸமர்த்தர், மன்று - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருக்கோ வலூரதனுள் நான்கண்டேன்—. ... ... (௯)

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தூவடிவித்யாதி) அழகியவடிவையுடைய ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், பெரியபிராட்டியாரும், இவர்களுடனே, சுடராழியும் சங்கும் மிகுத்துத்தோன்ற. (காவடிவித்யாதி) கல்பகச சோலைபோலே நின்று

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(தூவடிவித்யாதி) ஸௌந்தர்யத்யோதகமான விக் ரஹத்தையுடையளாய் பூமியைத்தனக்கு பரகாரமாகவுடையளாய் அதுக்கபிமாநிநியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி,தாமரைப்பூவைப்பிறப்பாக வுடைய பெரியபிராட்டியாரோடேகூட ; இச்சேர்த்திக்கு ரக்ஷகமாகப் போரும்படியான திவ்யாயுதங்கள், வஹ்ந்யாதித்யர்கள் சேரவுதித்தாப் போலே விளங்கித்தோற்ற. (சுடரித்யாதி) ஒருகல்பகதரு பலித்தாப் போலேயாய்த்து பிராட்டிமாரோடே திவ்யாயுதத்தை யரித்தாயிரு க்கும்படி. (காவடிவில்கற்பகமேபோலநின்று) தனிக்கற்பகமன்றிக்கே, சோலைசெய்திருப்பதொரு கல்பகம்போலே நின்று. அதாகிறது - ஸா வாபேக்ஷிதப்ரதனாயிருக்கும்படி.

பிராட்டிமாரோட்டைச்சேர்த்தியைக்கடாக்ஷித்து ஆயுதஸமாயியைத்திருவுள் ளம்பற்றிக் கிழொருதாத்பர்யமருளிச்செய்து, ஆஹரணஸமாயியால்வந்த ஸௌம்ய த்தையைத் திருவுள்ளம்பற்றி மேலேக்கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கி றார் (ஒருகல்பகதருவித்யாதி.) தனிக்கற்பகம் - தனிக்கோப்பாயிருக்கும் கல்பகம். சோலைசெய்து-சோலைபோலேதழைத்து.

மூ.— வாரணங்கொளிடர்கடிந்தமாலை நீல
மரதகத்தை மழைமுகிலேபோல்வான்றன்னைச்
சீரணங்குமறையாளர் நிறைந்தசெல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனென்று
வாரணங்குமுலைமடவார் மங்கைவேந்தன்
வாட்கலியனொலி யைந்துமைந்தும்வல்லார்
காரணங்களாலுலகம் கலந்தங்கேத்தக்
கரந்தெங்கும்பரந்தானைக் காண்பர்தாமே. க0.

ப - ரை.— வாரணம் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், கொள்-கொண்ட, இடர் - து:க்கத்தை, கடிந்த - போக்கின, மாலை - அதிசவ்யாமுக்தனாய், நீலம் - கருநெய்தலையும், மரதகம் - மரதகமணியையும், மழை - குளிர்ந்த, முகில் - மேகத்தையும், போல்வான்றன்னை - போன்ற வடிவழகையுடையனான ஸர்வேச்வரனை, அணங்கு- எல்லாரும் விரும்பும்படியான, சீர் - ஆத்மகுணங்களையுடைய, மறையாளர் - ப்ராஹ்மணர், நிறைந்த - திரண்ட, செல்வம் - ஐச்வர்யத்தையுடைய, திருக்கோவலூரதனுள் - திருக்கோவலூரிலே, கண்டேன் என்று - காணப்பெற்றேனென்று; வார் - கச்சணிந்த, அணங்கு - அழகிய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, மடவார் - ஸ்த்ரீகளாலே நிறைந்த, மங்கை - திருமங்கைக்கு, வேந்தன் - ராஜாவாய், வாள் - விரோதிநிரஸநத்துக்குடபரிகரமான வாளையுடைய, கலியன் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்த, ஒலி - சப்தஸந்தாபங்களையுடைய, ஐந்தும் ஐந்தும்-பத்துப்பாட்டையும், வல்லார்- கற்கவல்லவர்கள்; உலகம் - லோகத்திலுள்ளார், காரணங்களால் - ஐச்வர்யம் தொடக்கமான புருஷார்த்தங்களைப் பெறுகைக்காக, கலந்து - திரண்டுவந்து, ஏத்த- ஸ்தோத்ரபூர்வகமாக ஆச்ரயிக்க, ஸாவ்யாபியாயிருக்கச்செய்தேயும், கரந்து- ஒருவர்க்கும் காணவொண்ணாதவனாய், எங்கும்பரந்தானை - எங்கும்புக்கு வ்யாபித்துநிற்கிற ஸர்வேச்வரனை, காண்பர் - காணப்பெறுவரென்கிறார். (க0)

தன்னைச்சேர்ந்தார்க்கு வேண்டிற்றெல்லாம்கொடுக்கும் திருவுள்ளத்தை யுடையவனை. (சேவடியித்யாதி) சிவந்த திருவடிகள், திருக்கைகள், திருப்பவளம், திருக்கண்கள், சிவந்தபீதாம்பரம். (செம்பொன்செயித்யாதி) "ருக்மாபம்" "பொன்னிவர்" என்கிறபடியே - அழகிய பொன்னில்புகரை வடிவாக வகுத்தாப்போலேயிருக்கிறவனை. (தீவடிவிசித்யாதி) அக்நிவர்ணனான ருத்ரனையும் ப்ரஹ்மாவையும் போலே ஸாபாநுக்ரஹஸமர்த்தர் மன்னும் திருக்கோவலூர். ... ... கூ.

(கலந்தவரித்யாதி) "நாங்களெங்களுடைய ரக்ஷணத்துக்குக்கடவோமல்லோம், நீயேகடவாய்" என்று, தன்னைபார்த்திருக்குமவர்கள் [நடு] பக்கலிலே மிக்கப்ரஸாதத்தைப்பண்ணும்படியை மநோரதிக்குமவனை.

(சேவடியித்யாதி) 'அருள்பண்ணிவிட்டால்தான்விடலாமோ இவ்வடிவைக்கண்டால்.

(தீவடிவிசித்யாதி) அக்நி, கண்ணுக்குத்தோற்ற வடிவு கொண்டாப்போலேயாய்த்து அவர்களிருப்பது. அங்குள்ளார், ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களையும் தாங்களே பண்ணவல்லரென்கை. ... கூ.

கக, இவர்களும் அதுக்கிசைந்து நெஞ்சுலர்ந்தவரென்று விவக்ஷிததருளிச்செய்கிறார் (நாங்களித்யாதி.)

சிவந்ததிருவடிகள் முதலானவையுடைத்தாய், "ருக்மாபம்" "பொன்னிவர் மேனி" என்கிறபடியே - அழகிலும் பொன்னிற்புகரைவடிவாக வகுத்தாப்போலேயிருக்கிறவனை என்று ஸௌஸ்டார்யம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அருளித்யாதி.) ... ...

பத்தாம்பாட்டு. (வாரணங்கொளித்யாதி) ஸ்ரீமஹேந்த்ரன் து:க்கத்தைப்போக்கின ஸர்வேஶ்வரனை ; நீலம்போலவும் மரதகம்போலவும் *மழைமுகிலும் போன்ற வடிவழகையுடையவனை. (சீரணங்கித்யாதி) நன்ஞானவேதத்தை யுடைய ப்ராஹ்மணர் மிக்கஐஶ்வர்யத்தை [நி] யுடைய திருக்கோவலூரிலே கண்டேனென்று. (வாரணங்கித்யாதி) கச்சார்ந்த அழகியமுலைமடவார் திருமங்கைக்கு ராஜாவான ஆழ்வாரருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டையும் கற்கவல்லார். (காரணமித்யாதி) ஐஶ்வர்யாதி புருஷார்த்தங்களுக்குவந்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி ஸர்வவ்யாபியாய், "அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய" என்று வ்யாபித்துநிற்கிறஸர்வேஶ்வரனைத்திருக்கோவலூரிலேகாணப்பெறுவர். ௧௦.

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.—(வாரணமித்யாதி) பிறர்க்கு இடரைவிளைக்கக்கடவதான அது கொண்டவிடரைப்போக்கி அதின்பக்கலிலே வ்யாமுக்தனானவனை. (நீலமரதகத்தை) அதினுடைய விடாயடங்கலும் †போம்படி குளிரவர்ஷித்துக்கொடுநின்றபடி. (சீர்த்யாதி) ஆத்மகுணங்களாலே தங்களை விரும்பும்படியிருக்கிற ப்ராஹ்மணர் திரண்ட ஐஶ்வர்யத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற. (திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனென்று) அறுகாதப்பயணம்போயன்றிக்கே. (வாரணங்கித்யாதி) முலைக்கு ஆவரணமான கச்சுத்தான் நிறம்பெறும்படி முலைபடைத்தவர்கள். அணங்கென்று - விருப்பத்துக்குப்பேர் ; அழகுக்கும்பேர். தன்னழகேயன்றிக்கே, முலைக்கச்சால் வந்தவழகையுடைய. (வாள்கலியன்) ப்ரதிபக்ஷநிரஸந ஸ்வபாவமான வாளையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். (காரணங்களால்) ஐஶ்வர்யத்துக்காகவும், ஆத்மப்ராப்திக்காகவும், பகவத்ப்ராப்திக்காகவும், லோகத்திலுள்ளார் திரண்டாஶ்ரயிக்க. (கரந்தித்யாதி) ஆஶ்ரயித்தபோதே, ஆஶ்ரிதாக்கபேக்ஷிதத்தைக்கொடுக்கைக்காக எங்கும்புக்கு வ்யாபித்து அந்தர்யாமியாய், "நம்மை ஆஶ்ரயிப்பாரரோ!" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறவனைக் காணப்பெறுவர். ... ... ௧௦.

அடிவரவு.— மஞ்சு கொந்து கொழுந்து தாங்கு கறை உறி
இருங்கை பார் தூவடி வாரணம் இருந்தன்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேஶரணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேஶரணம்.

பத்தாம்பாட்டு.— (வாரணமித்யாதி.) "வாரணம்" என்கையால ஹஸ்தவார்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி.)* வாருக்கு அழகுகொடுக்கிறமுலையென்று [நூறு] ஒருயோஜநையருளிச்செய்து, வாராலேவந்த அழகையுடைய முலையென்று யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகேயன்றிக்கேயித்யாதி.) அவஸரப்ரதீக்ஷனாயென்றது - அந்தர்யாமியை. ... ,... ... ... ௧௦.

ஜீயர்திருவடிகளேஶரணம்.

இரண்டாம்பத்து ஸம்பூர்ணம்.

---

† "இடரடங்கலும்" என்று சில ஸ்ரீகோஶங்கள்.